

நன்றாக. 0,105:21

தெய்வப்புவமைத்

திருவள்ளுவநாயனாரால்

அருளிச்செய்யப்பட்ட

திருக்குறள் மூலமும்

இதன்பலவுரைகளி னுஞ்சிறந்த

பரிமேலழகருரைவாக்கியங்களுள் - பலர்க்கும்

பயன்படற்குரியபலவுந்,சமுவிவெளிப்படையாக்கித்

திருத்தணிகைக்

கந்தப்பையர்குமாரர்

ச ர வ ண ப் பெ ரு ம ா வ ன ி ய ர ா ல

செய்யப்பட்ட உரையாகிய

தெளிபொருள் விளக்கமும்,

திருவள்ளுவமாலையுரையும்;

ஷெ.ஐயரால் முன்பதிப்பித்த பிரதிக்கிணங்க.

சோமசுந்தரவுபாத்தியாயரா

பரிசோதிக்கப்பட்டுச்

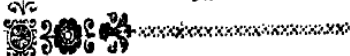
சென்னைப்பட்டணத்தில்

பாரதிவிலாசஅச்சுக்கூடத்தில் அச்சிற் பதிப்பிக்கப்பட்ட

1897

பிலவங்கொழிப்புரட்டாசியன்

இதன் விலை - ரூ. 5.

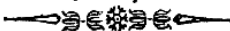
கடவுள் வணக்கம்

- முச்சகத்தினுமுறை - மூதுணர்வினருணர் ..... *
  - சச்சிதாநந்தத் தவிறிலையதொழி ... .. *
  - தோன்றுமபனரி - யரனெனத்தொழிலொரு ..... *
  - மூன்றுமுறைசெய - மூன்றுருவாயொளிர் ..... *
  - ஈசனையன்பொடி - மிறைஞ்சுதும் ..... *
  - தேசயாபுலமையின் - சீர்பெறற்பொருட்டே ..... *

உரைச்சிறப்புப்பாயிரம்.

நிலைகளிலிழுமிய - நிகமாதிகளெலாம், அலைகளாகட
 ற்புவி - யடுத்ததேயந்தொறும், வீற்றுவிற்றாய்க்
 கெழுஉ - விளங்குபன் மொழியினும், போற்றுதுதலைடையி
 ற-பொதுவதாயெங்கணும், கடவுளர்க்குரித்தா - கலிற்ர்வா
 னமென், நிடுபெயர்ந்தாம்வட-மொழியினுளிருத்தலாற், சில
 ர்க்கலதோதலுஞ் - செழும்பொருளுணர்ந்தலும், பலர்க்குமெ
 ய்தற்கொண்ப்-பரிசுநாடி, மூவருளொருவராய் முதற்சொழி
 வ்புரியுமத், தேவர்பேரருளாற் - நிருவள்ளுவராய்த், தற்கீழையி
 ணையெனுந்-தருக்கினியாரியச், சொற்கீழையெனத்தமிழ் - துதி
 கெழத்தோன்றவும், எம்மதத்தவருமிங் - கிதன்கருத் செமக்
 கெலாம்,சம்மதமெயெஞ்சு - சாற்றினர்நயப்பவும், கரும்பெ
 னச்சுவைமுனங் - காட்டியதூல்களும், விரும்பலில்வேம்பெ
 ன-வெறுப்புற்றொழியவும், தெருணலத்துறையினர் - செஞ்
 சொன்னலத்தொடி, பொருணலங்கூட்டுணாப் - புத்தியுள்விய
 ப்பவும், கடவுண்மாப்பலகைசேர் - கவிஞர்நங்கல்வித், திடமி
 குசெருக்கவர்த் - தீர்ந்நுவிட்டோடவும், சின்னாட்பல்பிணிச்-
 சிற்றறிவுடைநரர்க், கின்னாவறுநெறி - யினிலவற்றறமுதன்,மு
 ட்பொருள்களுஞ்சிறு- முகுரத்தினுள்ளடங், கப்பெருநிழலெ
 ன-வடங்குமாண்டிற்பல, நாட்டினுயர்தமிழ்- நாட்டினுள்ளே
 பல, முனிவரினுயர்குறு-முனிவனோம்பியபல, மொழியினுயர்
 தமிழ் - மொழியினுளுறுபல, பாவினுயர்குறட் - பாவினுள
 மைத்திய, நயனெலாஞ்செறித்தாமற் - நவரவர்நாடிய பயனெ
 லாமெளிதூறும் - படித்திருவள்ளுவர், எனுந்தம்பெயர்நிதி

(உ)

யிற்றியதூக்குப், பனுத்திறவுரையொரு - பதிள்மாச் செய்தன
 ரால், அவற்றினுட்பரிமே - லழகர்செய்யுராமற், நெவற்றினு

ஞ்சிறந்ததா - மேனுமோர்தருவார், கற்றுவல்லாரீசுவர் - கற்று
யல்லாரீபலர், பெற்றிலாமைபிற்பெறும் - பெற்றியிற்செய்க்கெ

ஞ்சு, சான்றோருடைத்தெனூந் - தண்டகநாட்டினுள், வானோ
ய்ப்பொழிந்தினை - மலிதேத்திருலுகள், இளநீர்வானையா - விந்

றுகுதேனளாய்ச், குளநீர் சுவையிருவ் - கூவமானகீரான்,
இவர்சொற்போர்மறை - யவர்சொற்போர்தரும், இவரோப்ப
கட்டின்மண்-னவரோப்பகறியும், இவர்சூழ்வணிகரா - னவர்
கூழ்க்கேதுவாம், எண்காராளரி - னன்காரிகுலத்தினன், ஒன்றி
ம்பாடுகூர்ந் - துளமலமந்துதன், முன்றிலினிடையொரு-மு
றைநனுகாதுல, ரித்கடைசுருழலி - வெண்ணிலாதுலரிதந், தந்
கடைவித்திடந் - தகுபெருங்கொடையோன், உரியநல்லார்ந
சை - பொய்மருண்மேவ, அரிபணைவாசமுந்-றடர் தளமுற்றுற,
நிலைவருந்தாதக - நிறைமதியான்மலர் - தலைபுறுகுலவயந் - தாங்
கிருமொய்ம்பினன், திருமேனிவள்ளிவிச் - செம்மலைநீன்றே,
தருமராசன்முதந்-சகதேவன்கடை, அறையுமைவரையுமீன் -
றவனாயினனெனப், பொறையெறுழ்வென்றிவண் - பொற்புண
ர்வமைவினன், கருமைகூர்மெய்யன - யத்தவன்கலைகுழந், த
ருமறைப்போதனை - வையினிற்றெற்றுப், புகலிவகபாடுறு -
புலவரைப்போற்றிந், திகழ்நிருக்காமிமால் - செப்பினையு
ரியவப்பரிமே - லழகர்செய்யுனாயின், விரிவினிற்றலதழிவு -
வெளிப்படையாக்இந், தெளிபொருள்வினக்க - மெனப்பெயர்
சேர்த்துக், களிபொருட்சங்கமார் - கவிஞரின்றோன்றி, மாட்டி
யினொளித்திரு - வள்ளுவமாலைக், காட்டியுறையு - மணிபெறவகு
த்தனன், பகைபெறுபவத்துயர் - பாற்றிவிடளிக்குந், தகைபெ

றுவீர - சைவசிகாமணி, நல்லனவெனைத்துள் - வனைத்தையுந்
 னுகி-அல்லனவற்பமு-மணுகுறப்பினிதன், இயலிசைநாடக-
 மெனுமுத்தமிழும், பயில்வளமாணப் - பண்டிதர்பெரும-
 ன். இருள்காங்கீத்தொளி - நிலையயில்வேற்கரத், தருள்கோலி
 ழிக்குக - னமர்திருத்தணிகையான், பேர்கொள்வியல்புவிப் -
 பேரிடஞ்சிறிதெனுஞ், சீர்கொள்கந்தப்ப - தேசிகன்றவத்தா
 ந், பெற்றருள்சரவணப் - பெருமானையனென், றுற்றநற்பண்
 பமைந் - தோங்குநாவலனே ..... இ-வீ.

நிலபெற்றுத் தழைந்து ஓங்குகின்ற சிறப்புப்பொருந்
 திய-வேதமுதலியவைபெயல்வாம். அகியெழுதின்ற டேலாந் கு

(க)

முப்பட்ட பூலோகத்திலுள்ள தேசந்தோறும் வேறுவேறாயப-
 பொருந்திவிளங்காநின்ற பலவகைமொழிகளினும் புகழ்த்த
 க்க தலைமைப்பாட்டோடுகூடி அத்தேசங்களை தீற்றுகும்
 பொதுவாய்நின்று தேவர்களுக்கு உரித்தாதலாலே உரிவாண
 மென்று இடப்பட்ட பெயருடைத்தாகிய வடவ்மொழியினார்
 இருத்தலால் - அவ்வேதமுதலானவைகளைப் பாடித்தலும், அ
 வைகளினுண்மைப்பொருள்களை அறிதலும், கிலிக்வேயல்லா
 மல்பலர்க்கும் பெறுதற்குக்கூடாத தன்மையைநாடி - ஆயன
 ரியரென்னு மூவருள் ஒருவராயிருந்து படைப்புத்தொழி
 ல் செய்கின்ற அந்நான்முகக்கடவுளானவர் யாவரிடத்தும் உ
 ண்டாகிய நிறைந்த அருளினாலே திருவள்ளுவராய் அவதரித்
 து-தனக்கு ஒப்பில்லை என்று இருக்குஞ் செருக்கு இனிமேல்
 வடமொழிக்கு இல்லைமென்று சொல்லும்படி அதுபோல
 வேதமிழ்மொழி துளிபெற்றுவிளங்கவும், எவ்வகைமத்தோ
 ரும் இங்கே இந்நூலின்கருந்து எமக்கெல்லாம்சம்மதமேயா

மென்று சொல்லி விரும்பவும்; முன்னெல்லாம்சுரும்புபோன்
 மாதுரியத்தைக் கொடுத்திக்கொண்டிருந்த நூல்களும் விரும்ப
 பப்படாதவேம்புபோல் வெறுக்கப்பட்டு ஒழியவும், தெளிவு
 பொருந்திய நலமாகிய புலமைத்துறைபுலையவர் செவ்விய
 சொற்களையோடு பொருட்சுவையையும் கொள்ளுகொண்
 டி தம்முள்ளத்துள் வியப்பவும், தெய்வத்தன்மையும் பெரு
 மையும் பொருந்திய சங்கப்பலகையில் இருந்த புலவரது க
 ல்வியால் உண்டாகிய திடமிருந்த செருக்கு அவலாவிட்டுவி
 னாந்து நீங்கவும், அற்பவயதையும் அதற்குள்ளே பலநோய்
 களையும் சிற்றறிவையும் உடைய மனிதர்களுக்கு விதிவிலக்கு
 களைப் பகுத்தறிதலி னருமையால் உண்டாகிய துன்பங்கள்
 ஒழிதற்கு ஏதுவாகிய நெறியோடுகூடி அவ்வேத முதலான
 கவசங்களிலே சொல்லப்பட்ட - அறம் - பொருள் - இன்பம் - என
 ப்படுகின்ற பெரியமுப்பொருள்களும் சிறிய கண்ணாடிக் குள்
 அடங்கித் தோன்றுகிற மலைமுதலானவைகளின் பெரிய சாயை
 போல் தம்முள் அடங்கித் தோன்றுகிற அழகுடையதாசப் -
 பலநாடுகளினும் உயர்வினதாகிய தமிழ்நாட்டினுள்ளே - பல

முனிவரினும் உயர்வினதாகிய அதத்தியமுனிவரால் பரிபா
 லனஞ் செய்ப்பட்ட - பலமொழிகளினும் உயர்வினதாகிய த

மிழ்மொழியினுள்ளே வழங்குகின்ற - பலபாக்களினும் உயர்
 வினவாகிய குறள்வெண்பாக்களுள்ளே அடங்கி இலக்கணம்

யங்கனெல்லாம் பொருந்த நிறைத்து - அவரவர் பெறத்தேடிய
 எல்லாப்பயன்களையும் எளிதில் பெறும்படியாகத் திருவள்ளூர்
 வசென்னூர் தம்பெயராயே வைத்துச் செய்தருளிய இந்தூர்
 லுக்கு - தருமர்முதலாகிய பதினமர் உரைசெய்தார். அப்பந்
 துரைகளுள்ளும் பரிமேலழகராலே செய்ப்பட்ட உரையான
 னு மற்பெல்லாவுரைகளினும் சிறந்ததாயிருந்தாலும் அதனை

அறிதற்கு உரியவர் கற்றுவல்லவர் சிலரோயாவர் -மற்றைக் கற்
 துவல்லராகாதவர் பலரும் அவ்வுரையை அநியமாட்டாமையா
 ல் யாவரும் அறியுந்தன்மையதாகச் செப்கவென்று, சான்றோ
 ராயுடைய தெனப்பிக்கின்ற தொண்டைநாட்டினுள்ளே மே
 கமண்டலத்தை அளாவிய சோலைக்கிளைகளிலே நிறைந்த தே
 ன்குடிகள் தம்மேலேபாய்கின்ற இளமைப்பருவமுடைய வா
 னைமீடிகளாலே கிழிய அவற்றிலிருந்து ஒழுக்கின்ற தேனோ
 டிகலந்து தடாகநீர் சுவையால் மிகாறின்ற பெருமைபொருந்
 திய கூவநகரத்தையுடையவன். இவரது நெல்லின்பொன்னை
 ற சொற்பொரரனது அந்தணரது சான்றீரவாதமென்கிற சொ
 ற்பொமா உண்டாக்குமென்றும், இவரது எரிற் கட்டப்பட்ட
 ளருமயப் போத்தென்கிற எரிப்பகட்டினாலே அரசரது அழ
 கிய யானைபென்கிற எரிப்பகடு நிலைபெறுமென்றும், இவரது
 ப்பிபொன்கிற கூழானது வைசியரது பொன்னென்கிற கூழிற்
 ரு ஏதுவாமென்றும், சொல்லப்பட்டநன்மைபொருந்தியவே
 வாளர் குலத்திற்பிறந்தவன். நீங்காதவறுமை மிகுந்து மனச்
 சுழற்சியை அடைந்து தன்மனையின் முன்னே ஒருகால்வந்த
 யாசகரது மண்வாயிலிடத்து எண்ணிக்கையில்லாத யாசகரை

இரத்தற்குச் சேர்ப்பிக்கத்தக்க பெருங் கொடையுடையவன். தனக்கு உரிய பங்கையர் ஆசையோடு மயக்கத்தை அடைய வல்லவன். அணுகின்ற பரிமளத்தைப்பொருந்தி தெருங்கிய இரும் குழந்தைய நிலையில் வருகின்ற பொடியையுடைய உள்ள கத்து நிறைந்த சந்திரனால் மலர்தலையுற்ற குவளை மலர்களா லாகிய மாலையைத் தாங்குகிற இரண்டு தோள்களையுடையவன். (அன்றியும் இரட்டிமொழிதலாலே) உரிமையாகிய நற்குண முடைடோரனாரும் ஒழுக்கத்துடனே தனது அருளைப்பெ ற இறையனாகச் சங்காதனத்தில் வாசமுற்றுப் பகைவரைவெ ள்லும் சேண்குழத் தன்னிலையில் வருந்தாதுநின்ற தன்னுள் ளத்து நிறைந்த விவேகத்தைக்கொண்டு பரந்த இடத்தைபு டைய பூமியைக்காத்தருள்கின்ற பெரிதாகிய வல்லமையையு

(10)

டையவன், சிருமேனிவள்ளவென்கிற இவன் பிதா இவ்வொ ருபுதல்வனைப்பெற்றே - தருமராசன் - வீமசேனன் - அருச்சு னன் - நகுலன்-சகதேவன்-என்று சொல்லப்படுகிற ஐவராயு ம் பெற்றவனானென்று சொல்லும்படி முறையே அவரிட த்துள்ள-பொறுமையும் - வலிமையும் - வெற்றியும்- அழகும்- அறிவும் ஆகிய சிறப்புக்குணங்க ளைந்தாலும் நிறைந்து விள ங்குகின்றவன் அத்திருக்காமி யெனப்படுகிற மால் கருநிறமி

க்க வடிவமுடையவனாகியும், வளம்பொருந்திய பீதாம்பரத்தை
 யுதித்தும், அரியவேதத்தை ஒதுகின்ற பிரமண அழகாகப்
 பெற்றும், வெற்றியிசைந்த பெருமைபொருந்திய தேவரை
 கீகாத்தும், விளங்குதலினாலே (சீலேடையால் அவன்போல
 வே) பெருமைமிகுந்த சத்தியகுணமுடையவனாகியும், பொ
 ருள்வண்மை பொருந்திய நூல்களை ஆராய்ந்தும், அரியவே
 த ரகசியோபதேசத்தைக் குருவிடத்துப் பெற்றும், அஞ்சி
 னோர்க்குப் புகலிடமாகின்ற தன்புகழைப் பாடலுற்ற புலவ
 ணைப் போற்றிவணங்கியும், விளங்காநின்ற திருக்காமியென்
 னாமாலானவன் சொல்லினதை - அரிய அப்பரிமேலமகருநா
 யின் விரிவிலே பலவாக்கியங்களைத் தழுவிக்கொண்டு வெளிப்
 படையாகச்செய்து - அங்ஙனம் செய்ப்பட்ட இவ்வுரைக்குத்
 தெளிபொருள் விளக்கமெனப் பெயர்வைத்து - களிகூர்தற்கு
 ஏதுவாகிய பொருளோடு கூடிச்சங்கத்துப் பெரியபுலவர்க
 ளி லிருந்துதோன்றி மாட்சிமையால் விளங்குகின்ற திருவள்
 ளுவமாவையும் உரியவுரையை அழகுபெறச் செய்தான்.—
 பகைமை பொருந்திய பிறவித்துயரை ஒழித்துமுத்தியைத் த
 ருக்கின்ற குணத்தைப்பொருந்திய வீரமாகேசவராலே சிறந்த
 வனாகியும், நல்லனவென்று சொல்லப்பட்டவைகள் எத்தனை
 யுள அச்சுண்டமபொருந்தித் - தீயனவென்று சொல்லப்பட்
 டவைகளிலே சிறிதும் பொருந்தாத பரிசுத்தனாகியும், இயலி
 சை நாடகமென்று முத்தமிழிலும் பழகியகல்விவளத்தின் நீ
 ங்காத புலவர்தலைவனாகியும், இருளைப்பற்றிக் கெடுத்த விள
 ங்குநிற இலைபோலுள்ள கூரியவேலை ஏந்திய கையையும் அரு
 ள் பொழிக்கின்ற விழிகளையும் உடைய முருகவேள் எழுந்தரு
 ளியிருக்கின்ற திருத்தணிகைப்பதியுடையவனாகியும், விளங்
 கிய - போர்பெற்றபூமியின் பெரியவிடம் சிறிதென்னும்படி
 விரிந்த தீர்த்தியைக்கொண்ட கந்தப்ப தேசிகன் தவத்தினாலே
 பெற்றருளிய சரவணப்பெருமானையன் என்சிற பெயர்கொ

ண்டதற்குணம்பொருந்தி ஒங்கிய நாவலென்றதிக. வேத்
முதலியவையாவன - ஆகமபுராணங்களும், அறநூல்களும், பி
றவுமாம். - நிகமாதிகளெலாம் இருத்தலாலெனவும், அத்தே

வர் இயற்றியவெனவும், செப்கெஞ்சு செப்பினனாகவெனவும்,
கூட்டுக. - பன்மொழியென்றது - வைதிப்பூமியெனப்பட்ட
இப்பரதகண்டத்தின் வடபக்கமும் தென்பக்கமும் பல்வேறு
வகைப்பட்டு வருங்குடிகளானவும் பிறவுமாகிய மொழிகளை. -
பொதுவாயினும் சூத்திரிகளே வடதிசையிலிருந்து தென்நிசை
க்கு வந்ததாதலின் வடமொழி யெனப்பட்டது. - மூவரு
ளொருவராயென்றானும் அம்மூவரும் முக்கோணக் கூட்
டுப்போல் ஒரோ முதற்பொருளாதல்க. முதற்பொழிக்கு மூ
வராய் நிற்பதின். - பலநாட்டினுயர் தமிழ்நாடுவென்றது -
பெரியபுராணத்தில் - தேசமெல்லாம் விளங்கிய தென்நிசை-
யீசுந்தோணிபுரத்துடனெங்கணும் - பூசனைக்குப்பொருந்து
மிடம்பல - பேசினத்திசையெய்வாபிறதிசை - என்றமையா லு
ம், பலமுனிவரினுயர் குறுமுனிவென்றது - நன்னெய்யில் -
முனிக்கரசுகலையான் முகந்துமுழங்கும் - பனிக்கடலுமுனை
ப்பரிம் - என்றமையாலும், பலமொழியினுயர் தமிழ்மொழி
யென்றது - திருவிளையாடலில் - கண்ணுதற்பெருங் கடவுளார்
கழகமோ டமர்ந்து பண்ணுறத் தெரிந்தாய்ந்த விப்பயந்த
மிழேனை - மண்ணிலடச்சிலநிலக்கண வரம்பிலாயொழிப்பா-
லெண்ணிடைப்படக்கிடந்ததா வெண்ணையும்படுமோ - என்ற
மையாலும், பாலினுயர் குறுப்பாவென்றது - வணியினிது
ல் - வெண்பாமுதலுக்கும் வேதியர் முன்மூர்தாய்வ - கொண்

பாவென்றோதலுநழிந்தனவே - என்றமையாலும், சிவிரூட்பப்
 பிணிச் சிற்றறிவுடைநரொன்றது - நாலடிநானூற்றில் - கல்வி
 கணையிலகற்பவர்தாமிசில - மெல்லநினைப்பிற்பிணிபல - என்ற
 மையாலும், பிறவற்றாலும், அதிக . — இந்நூற்கு உரைசெய்
 தார்பதிலிமொன்றது - தருமர் மணக்குடையர் - தாமததர் நச்சு
 ர் - பரிமேலழகர்பரிதி - திருமலையர் - மல்லர் கவிப்பெருமார்
 காளிங்கர் வள்ளுவர் நூற் - கெல்லையுரை செய்தாரிவர். எனவு
 ம், பரிமேலழகர் செய்துரை மற்றெவற்றினுஞ் சிறந்ததென்ற
 து பாவெல்லா நல்லாவின் பாலாமோபாரிலுள், நூலெல்லா
 ம் வள்ளுவர்செய் நூலாமோ - நூலிற் - பரித்தவுரையெல்லாம்
 பரிமேலழகர் - தெரித்தவுரையாமோதெளி - எனவும், கூறப்ப
 ட்டவற்றாழ்காண்க . — சான்றோருடைத்தெனாந் தண்டகநா

(எ)

டென்றது - வேழமுடைத்து மலைநாமிமேதக்க - சோழவளநா
 யி சோறுடைத்துப் - பூழியாகோள் - மென்றிமுத்துடைத்
 துத் தெண்ணீர் வயற்றொண்டை - நன்றிசான்றோருடைத்
 து. என்ற ஒளவைமொழியால் அதிக. அரியவட்பாரிமலழக
 ர் செய்துரையின், விரிவினிற் பலதழீறுயெய்வ அவற்றுள்
 ளே புலமையின் மிக்காக்கலவது ஒழிந்தோர்க்குலலாம்
 உபமோகப்பன வல்லாத டிலவிடப்பட்டன (வளபனும், ஒ
 ரோவிடத்துப் பொருளை விடக் துறந வேண்டவன சவநா
 தனமாகச சேர்க்கப்பட்டனவென்பதும் கொள்ளப்படும். ❀

தி. து - தி - விசாகபபெருமாவராயராலே
 செய்யப்பட்டது.

திருவள்ளுவமாவலையைக்குறித்துச்

சொல்லப்பட்டபாடல்.

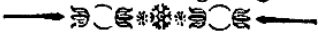
பல்வகைக்கலையிற் பற்பலபொருளும் பகவனூர்புதல்வர்
தாமெழுதப், பல் மொருமறையி னெளிதுறவுமததார்பரவத
ன்பற்பலசிறப்பும, தொல்வகைச் சங்கப் புலைய சுவரிமேற்

றெழுத்தபாம லையிற் றெரிந்காரி, தொகுத்துளவதன்கட் பற்
பலகருத்துந் தோனறுற யுதாசெய்யுவிரிந் தா, சொல்வகை, க
டங்காப் பல்புகழுலகற்குத்தத்தகந்தப்பதேசியந், தாய்நொ
ன்பென்னே யெனத்திருத்தணியிற் றேணநிதல் வையியியயி
வைநன், கல்வகைமென்றே குசைறுனியிற்றுப் கூரவிவிழுற்பு
த்துணாமாட்சி, யலமந்தியினிதோய்துஞ் சரவணப்பெருமாதா
யொன்றிசைக்குநாவலரே .... இ-ர்.

பலவகைக்கலையென்றும், அவற்றுள் ஒவ்வொன்றினும்,
பொதுபகையாலும் சிறப்புபகையாலும் கொள்ளக்கூடாகண்
ற விடபங்ள் பலவாதலின்-பற்பலபொருளென்றும், சொல்ல
ப்பட்டன.—வடமொழிவேதமபோலாது இஃது எழுதப்படு
தலின் எழுதப்படு மொருமறையெனப்பட்டது . — அனம
த்தாடானவே அவையெல்லாம் இதன்கண்ணேசெம்பொருள்
ஆக்கப்பொருள் குறிப்புப்பொருள் என்பவற்றுள் ஒன்றாகக்

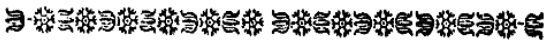
கொள்ளப்படுவனவற்றைக் குறைப்பிவடியாது மின்னென்பதா
 யிற்று. — பரவுதல் - விரிதல் — அதன்பற்பல சிறப்பாவன -
 சொல்லுமுடிபு பொருண்முடிபுகளில் அமைந்துகிடந்த நானு
 விதவிதீசடங்கள் . — தொல்வகையென்றது - ஒன்றற்கொண்
 றுமலைவாகப் பிற்காலத்தாராலே கற்பிக்கப்பட்டவைநிதி
 தொன்று தொட்பிவந்த உலகவழக்கையும் செய்யுள் வழக்கையு
 ம . — பாமாயிற் றெரித்தாரெனவே - அவ்விதீசடங்களை
 யெல்லாம் யாவரும் உய்த்துணரச் சங்கத்துப் புலவர் பலரும்
 தத்தம்பாடலின் வேறுவேறெயித்துக் காட்டினு றொன்றதாயி
 ற்று. — தொகுத்துள வென்றமைபின் அங்ஙனங்காட்டப்பட்ட
 டு கருத்துகளெல்லாம் சுருங்கச்சொல்லாய் நின்றல்குறிப்பி
 க்கப்பட்டது. — தொகுத்தெண்ணுஞ் செய்வினை செய்ப்பாட்டு
 விடையெழுளில்வந்தது . — திராவளாவமலைக்கு இதுகா
 றும் ஒருயாட்டினும் இல்லையாகவும் இவர் பலவகைப்பட்ட அ
 க்குறிகள்களெல்லாம் யாவர்க்கும் விளங்குமாறு அதற்கு
 உலகமென்று யிரித்தாராதலின் - தோன்றுறவுரைசெய்யுவிளித்
 தாரென்றெனக்கொள்க . — பல்புகழென்றது - புலமையா

யோசனைநிக் குடிமை ஒழுக்கமுதலியவற்றினும் வந்தவற்றை.
 —சூழ்த்தவெனவே - தோன்றிப்புகழொடு தோன்றுகவென்ற
 வான்ற அணிநதியமாகிய பூதவுடம்பினும் நிதீதியமாகிய புக
 முடம்பிப் பற்றந்தெனக் கொண்டமை காட்டப்பட்டது. —
 தூயதோன்பென்னே யெனத்தோன்றுதலே தந்தைக்குச்செ
 ம்புமுதலியாடுபென்க - மகன்றந்தைக் காற்றுமுதலி யிவ்வற்ற
 தை யெய்தேயுற்றான் கொல்லென்னுஞ்சொல் என்றாராதலின்-
 நல்வகை திமமைமுமை விடெல்பவற்றிற்கு ஏதுவாவனப
 லவும். நன்கல்வகை அவற்றிற்குமாறாவன - பலவும். அவையெ
 லலாம் பலவாற்றான் மயங்கிப் பகுத்துணர்தற் கரியவாய் நிற்
 பனவேனும் துணையுணியினும் கூரத்தென்றமையின் அது
 கொண்பி பகுத்துணரப்பட்டனவென்க. வளரிளந்தருப்பை
 துணியிலிற் கூர்த்த மதியினர் என்றார்பிறரும்..... ❀

இஃது-தன்னொடுகற்றோராகிய
 காஞ்சீபரம்

குமாரசுவாமி தேசிகராலே
 செயப்பட்டது.

உ
 சிவமயம்

திருவள்ளுவர்சரித்திரம்

உலகத்தின் மூலக் கிரகம் சிறப்புப்பொருத்திய கைலாசினியி
 லே அரவிருக்கைமண்டபத்தில் பிரிமாதி முப்பத்து முக்கோடி
 தேவர்கள் நாதபத்தெண்ணாயிரமுனிவர் - கண்ணார்-சம்புருடர்-
 சுருடர்காந்தர்வர் - சித்தர் - வித்தியாதரர் - முதலானவர்கள் -
 வணங்கிச் சூழும்படி பார்வதிசமேதராய்ப்பரமசிவன் திருவோ
 லக்கபாக எழுந்தருளி யிருந்தார். அப்போது தேவியானவர்
 எழுந்து வணங்கி நின்று ஸ்வாமி திரிலோகத்திலே இல்லறம் வ
 முவாது நடந்து கதியடைந்தவ ருண்டோவென்று வினய, ஸ்
 வாமி திருவுளம்பற்றுவிஞர். உமையவளே தெய்வலோகத்தில்
 வசுத்திபர்-அகஸ்தியர் - அயன் - புயங்கன் - சம்பு - என்ஹந்து
 பேருண்டி. பூலோகத்தில், திருவாரூவொன் றெருவருண்டி.
 இவர்கள் தென்புலத்தார்கடன்-தேவர்கடன் - விருந்தோம்பல்-
 சுற்றந்தருவல் - கபிலபூசைசெய்தல் - முதலிய இல்லறத்தில்
 கற்றல் வாழ்வாத நற்குண நற்செய்கையுள்ள மனைவியரோடி
 ருந்து இல்லறக்கடன் நடத்திக் கதியடைந்தாொன்று திருவாய்
 மலர்ந்தருளப் பூலோகத்திலே திருவள்ளுவொன்பவர் யானொன்
 றுக்கேட்க பூர்வத்திலே ஒரு பிரளயம் வந்தது அதுவருமென்று
 பிரிமா முன்னமேதெரிந்து அதிலே யிறவாது பிழைக்கும்படி
 வேற்றுவுடிவமாய் ஒரு சுணாக்கூட்டைத் தனக்கிடமாகக்கொ
 ண்டி அதிற்புருத்து அவ்வெள்ளத்தின்மேல் மிதந்துவந்தான்.
 அதுகண்டு நாம் அறியாதவர்போல் இதற்குளிருப்பவன் யா
 றென்றுகேட்டோம், தான் வருட்காலமறிந்து செய்ததற்கேற்ப
 வள்ளுவொன்றார். இப்பிரளயத்தில் நீர் எப்படிபிழைத்திருந்தீ
 ரொனக்கேட்க ஸ்வாமியென்றுவதரிந்து மிகுந்தபேரானந்ததீ

ஐதயடைந்து பரமசிவனே - உமது திருவருளினால் பிழைத்தி
 ருந்தேன். ஆயினும், இந்தப்பிரளயத்தை நீக்கியருளவேண்டி
 மென்று வேண்டிக்கொள்ள, நாம் அந்த அநிகாரம் உமக்கே

வகாடுத்தோமென்று அவராலே முன்புபோல் உலகத்திதச்செ
 வித்தோம். அத்தன்மையுடைய அவர் பூமியில் பிறந்தகாரண
 முஞ்சொல்லுகிறோம்.

(உ)

ஆதிகாலத்தில் பூமியிலே பாண்டிநாட்டில் மதுரைமாந
 சாத்திரத்தின் சங்கப்புவர்கள் நம்மை அவமதிப்புச்செய்ததி
 ன்பொருட்டி அவர்கள் கர்வ பங்கமாகும்படி பிரமஸ்வரூபரா
 சிய திருவள்ளுவனாயும் மஹாவிஷ்ணுவையும் சரஸ்வதியையும்
 பூமியில் அவதரிக்கும்படி அனுப்பினோம். அவருள் மஹாவி
 ஷ்ணு இடைக்காடாய்ப் பிறந்தார், சரஸ்வதியும் திருவள்ளுவ
 ரும் வந்த மரபுக்கள்.

ஆதியிலே பிரீம புத்திரர்களாகிய காசிபர்முதலிய நபப்
 பிரீமாக்களில் காசிபர் ஊர்வசியைச்சேர்ந்து வசிட்டனாப்பெ
 ற்றார். அவர் அருந்ததியைச்சேர்ந்து சக்தியனாப்பெற்றார். அவ
 ர் புங்கனார் புலிசசியைச்சேர்ந்து பராசனாப்பெற்றார். அவர்
 மச்சந்தியைச்சேர்ந்து வியாசனாப்பெற்றார். இவர்கள் நால்வ
 ரும் வேதங்களுக்க் குரியவரானார்கள்.

பிரீப்பு பிரீமாவானவன் இவ்ஹுஞ் சைபுத்திரரால் உட
 மொழியையுந் தென்மொழியையும் விளங்கசெய்ய வேலாய்
 மென் றெண்ணி வேதவிதீப்படி ஒரு யாகஞ்செய்ய அதன் உ
 ண்வைத்திருந்த சும்பத்திருந்து கலைமக ளவதரித்தனள் அவ
 னைப் பிரமன் விவாகஞ் செய்துகொண்டான் பிரீப்பு அகஸ்ஸி
 யர் குதியவடிவோடு அக்சும்பத்துதித்தனர். அவர் சமுத்திர
 னன்லிகையமணந்து பெருஞ்சாசரனென்பவனாப்பெற்றார்
 அவர் திருவாரூப் புலிசசியைச்சேர்ந்து பகவெனென்பவனாப்
 பெற்று அவருக்குச் சகலகால்திரக்கனாயுந் உற்பித்தார். அந்நா

ளில் பிரம்மவம்சத்தில் தவமுனியென்பவர் அருண்மல்கையென் னும் பிராமணமாதைச் சேர்ந்து ஒருபுத்திரியைப் பெற்று அவ த்து விராலியலையில் தவஞ்செய்யச் சென்றார். அக்குழந்தை யை உறையூர்ப் பெரும்பறையன் கண்டெடுத்ததுச் சிலகாலம் வளர்த்து வருகையில் மேல் நடக்கப்போகிற காரணத்தினால் இந்நதப்பெண்ணை மற்றவர்கள் யாரும் இடக்கூடம்படி அந்த சசேரியில் யாதுகாரணமோ மலர்மாறிப்பய்தது பின்பு அந்ந தப்பெண் அதற்குத் தமேலூர் அகரத்திலே நீதியையலிட்டு வ்வளர்நீதிருந்தனர்.

அப்போது பகவனென்பவர் சகலசாஸ்திர பண்டிதராய் க்கண்டவர் யாரும் மரியாதைபண்ணும்படி பிராமணகிர்த்தி யத்தில் வருவா தவராயிருக்கையில் யாத்திரைபண்ணும்படியிற் றைகொண்டு காசிக்ருப் போகும்போது இவ்வகரத்துக்கித்த ஒரு சத்திரத்திலேயிடு நித்திய கர்மங்களை முடித்துக்கொண்ட

(10)

சமையல்செய்திருந்தார் அவ்விடத்தில் அந்தப்பெணவர அவ ளைக்கண்டு நயார் புலிச்சியோ வலைச்சியோ இக்கேவந்தாயென் னு அதட்டி மிகுந்த கோபங்கொண்டு சட்டிவத்தால் அவளது தலையில் உதரஞ்சொர அடித்தோட்டினார். அவள் அழுதுகொ ண்டி தன்னிடத்துக்குப் போய்விட்டாள்.

மறுபடியும் பகவனென்பவர் ஸ்நானஞ்செய்து போசன ம்பண்ணி அந்நிசிக்கிரத்தில் வழிக்கொண்டு சிலநாளிற் காசிக்ரு ப்போய்க் கங்காஸ்நானஞ்செய்து பிரயாகையிலிருந்து தீர்த்த க்காவடி கட்டிக்கொண்டு வரும்போது அந்தச்சத்திரத்தில் வந் திறங்கினார். மேற்சொல்லிய பெண்ணைவள் அப்போது மகா லக்ஷியைப்போலும் அழகும் எவ்வாற பருவமும் உடம்பவ

ளாய் ஆங்கிலத்தார். பகவனென்பவர் இவளுடைய மெளந்த
 ரிய முதலிய குணங்களைப் பார்த்து மோகங்கொண்டார். அச்
 சத்திரசூதுக்கு அதிகபராகிய நீதியையொன்பவர் அக்ருதிப்பி
 ணைக் கண்டி என்பெண்ணை விவாகம் பண்ணிக் கொண்டு இங்கே
 யிருமென்று சொல்ல அதற்கவர் நான்கொண்பிவந்த காலடியை
 இராமிக்கரத்திற் செலுத்தி வந்து அப்படியே செய்கின்றனெ
 ன்று அவரிடத்திலே செலவு பெற்றுக்கொண்டபோய் இராம
 னைக்கத்துக்கு அபிஷேகம்பண்ணித் திரும்பிவந்தார், அப்போ
 து நீதியையர் விவாக எத்தனம்பண்ணிப் பத்துக்களோடிரு
 ந்து விசேஷிமாய் நாலுநாளைய சடங்குகளும் செய்து ஐந்தா
 நாளி மங்கள ஸ்நானஞ் செய்விக்கும்போது பகவனென்பவர்
 அந்தப் பெண்ணினுடைய தலையில் எண்ணெயைப் பெய்யும்
 படி மயிலா வகிர்ந்தார் அப்போது தான் முன்பு சட்டியவந்தா
 லடித்த வயிறைக்கண்டு அனுமானித்து இந்தப் பெண்ணினு
 ளு வரலாற்றையும் விசாரித்து வியசுணங்கொண்டு நீ ஆதியளல்ல
 ளாவென்று சொல்லிவிட்டி ஓடினார். அதுவே அவளுக்கு ஆதி
 மென்று காரணப் பெயராயிற்று

அப்படியோடிய பகவனென்பவர் பொழுதுபோகையா
 ல் எகிரோகண்ட பாணர்சேரியிலிருந்த ஒரு மண்டபத்திலேதங்
 கினார். ஆதிமென்பவரும் அவர்பின்னே தொடர்ந்து அவரைக்
 கண்டு தெய்வச்செயலால் உமச்சும் எனக்கும் இந்தக்காரியம்
 நடத்திருக்க நீர் என்னவிடப்பி போகுதல் உமக்குத்தகுமோ
 அல்லது தருமமாவென்றும் உம்மை நீங்கினால் உயிர்வாழ்
 னென்றும் மிகவும் இரக்கத்துடன்சொல்லப் பிரார்த்துவத்தா
 ல் இவர் புத்தியிலும் அதுசரியென்று பட்டிப் பெண்ணே என்

(ச)

விடத்தில் உனக்கு அன்புருக்குமாணம் யான் மசாவை படிக்கே
 டக்கவேண்டும். அதென்னெனில் உனக்குப் பிள்ளைகள் எம்மக்கள்
 கேட்கிறதே)றதோ அங்கங்கே அதுகளை அப்பொழுதே விட்டு
 வருவாயா? யான் உன்னைக்கூடச் சமமதிப்பே எனென்று
 சொல்ல அயனாதற்கு உடன்பட்டபடியால் அன்றிரவில் அம்ம
 ண்டபத்திலிருவருங் கூடினார்கள்.

ஒ ள னை வ .

அப்போது பரமசிவன் உத்தரவின்படி சரஸ்வதி யாவரா
 ளுள் புகழப்பட்ட ஒளவையாகப் பிறந்தாள். இந்தச் சூழ்நை
 யையாய் காப்பாற்றுவாரென்று விட்டுநீங்கத் தாய் வருந்தும்
 போது அது சொல்லியது.

(ஒ வ ண் பா .)

இட்டமுடனென்றையிவிண்ணபடிவென்றொழி .... *
 விட்டசிவனுள் செத்துவிட்டானேமுட்டமுட்டப் .... *
 பந்தர்மேயானாலும் பரமவனுக்கன்றி ..... *
 நெடுசம்ப லஞ்சாதே நீ ..... *

அதுகேட்டு மனத் துணிந்துபோயினர். பின்பு அக்ருத
 ந்தைதைய அச்சுரியிலுள்ள பாணர்கொடுத்த வளர்க்க வந்த
 து சரஸ்வதியையால் இயல்பாகவேகலைமுழுவதும் அந்நிது
 சீதக்களபயவன் லுங் கணபதி அகவல்பாடி அவரை உபாதித்து

கேட்டுகாபகரமாக - சூத்திரமுடி - கொண்மையந்தன் - முது
 ணை - மலையி - குறள் - அசுத்திக்காவை - நண்ணுக்காவை - நா
 லிடையிக்காவை - பந்தனந்தாதி - அருந்தமிழ்மலை - தரிசனப்
 பதது. முதலியவுள்ளெய்து ஒவ்வொரு காரியத்தின்பொருட்டு

தீ தவிக்கவிதைகளின்கமும் பாடி அனேக அற்புதங்களால்
 லாருவசய்துமுடிந்ததுவருநாளில் ஒருநாள் கணபதிபூசகவிநா
 வாசகச்சிந்தான். அவர்வழக்கப்படியன்றி விநாந்துசெய்வது
 ஏடுன்னறுக்கக்கூடல்வாமீசுந்தரமூர்த்தியாரும் சீசரமான் பெ
 ருமாறும் கைலாசத்துக்குப்போகின்றார்கள், எண்ணும்அழை
 த்தாரிகளென்ன அவர்களுக்குமுன்னே உன்னை அங்கேவிடுவே
 ன், நீ பூசையை வழக்கப்படி முடியென்றா தன் பூசையைக்
 கிரமப்படி முடித்தாள் உடனே கணபதி துதிக்கையாலெயித்

துவிடக் கைலாசமலையடைந்தாள். பின்புபோன அவ்விருவரு
 ம் அவ்வையைக்கண்டு அடிசயப்பட்டார்கள்.

(௫)

உ ப பை

இதுநிற்க முன்பு போன இருவர்களும் தொண்டைநாட்
 டில் ஊற்றுக்காடென்னும் ஊரினுள்ளதோர்மடத்திற்சென்று
 கூடினார்கள். அப்பொழுது உப்பையென்பவள் பிறந்தாள்.
 இந்நகர் குழந்தையை யாவர்காப்பாற்றுவாறென்று அதைவிட்டு
 நீங்கத் தாய் வருந்தும்போது அது சொல்லியது.

(வெ ண் பா .)

அத்திமுதலெறும்பி ழுனவுயிரத்தனைக்குஞ்..... *
 சித்தமகழிந்தளிக்ஞந் தேசிகள் - முற்றிவ ... *
 கற்பித்தான்போனானே காக்கக்கடவிலையோ... *
 வற்பனே வன்றாயரன்... *

அதுகேட்டு மணந்துணிந்துபோயினர். அவ்வுப்பைமு
 த்பிறப்பில் யானொனில், பிருகுவின் பத்திரியாகிய நாகவல்லி
 யென்பவள் திரிமூர்த்திகளும் அவர் அழகின் மிக்கவளென்று
 கோர்விப்பட்டு பார்க்க மாறுவேஷங்கொண்டிபோய் திரீவாண
 பிணைக்கேட்டார்கள் அவள் மஹாபதிபிரதைதயானையால் இவ
 ர்களைப் பாலராக்கி அப்படியே பால்கொடுத்து தண்ணீப் பரி
 சோதித்ததற்குக் கோபங்கொண்டு அவர்களை மூன்றுசனனம்
 எடுக்கும்படிசொன்னார். அதுகண்ட திரிமூர்த்திகளும் தங்
 களை அவன்மதிக்காமல் பாலராக்கி மூன்றுசனனம் பண்ணும்
 படி சொன்னதற்காகச் சினங்கொண்டி நீ அழகின்றி மாறுவடி
 வாகக்கடவைமென்றுசபித்துப்போயினர். பின்பு பிருகுவான
 வர் இவள் வேற்றுவுடவைக்கண்டு நீ பூமியிற் பிறக்கக்கடவை
 யென்றனர். அவள் கணவனுத்தரவின்படி உப்பையென்ன வந்
 தவசரித்து வண்ணர் வளர்க்கவளர்ந்து மாரியம்மையாய் உலக
 மெல்லாந் தண்ணீப்போற்ற ஒப்பொழுதும் அவ்வூரில் தெய்வ
 மாயிருக்கின்றனர்.

அ தி க ம ா ன் .

இதுநிற்க முன்புபோன அவ்விருவருள் சோழதேசத்தி
 ற ஒருஜூரிலடைந்து ஒரு சோலையிற்கூட அழிகமாமென்பவர்
 பிறந்தார். இந்தக் குழந்தையை யாவர்காப்பாற்றுவாரென்று
 அதைவிட்டு நீங்கத் தாய்வருந்தும்போது அதுசொல்லியது.

(வெ ண் ப ா .)

கருப்பைக்குண்டைக்குங் கல்லினுட்டேனாக்கும். ...
 விருப்புற்றமுதளிககு மெய்ய-னுருப்பெற்றா. 1

(௬)

ஹி டிவளர்க்காதே.வோகெடுவா உ... ..*
 வாடமுனக்கேன மகிழ். ௪

அதுகேட்டு மனத்துணிந்து போயினள், அந்தக் குழந்தையைச் சேரமாடுகிறது வளாகச்வளர்ந்து விவசாயம் செய்து விகயானமுதல்யவுங் கற்று முடிசூட்டுப் பற்றுராமே சாரா மிதிமுருகமடபுகி கொடகம்பாணபுரமுருக, டெ. டிய திரவிடங்கா (சாமி) துப்பாணவண்ணதேவதாது யெல்லூர் பரபரீசம்பா டிசுதம்பாததி வரங்கத்தி அமரேசுவ திராகந் தரமபா யா நட்டபவபறநிருந்து அவா கயிலைசுட்டிப்பாசு டெப்பாவு உடனேபெய் அம்மக தாம பாடிய நளிய ஆதிபலா வை அராமசுந்தர சைய நுகர்ரம் பெற்று வீற்றிருந்தார்.

உறுவை.

முன்புபாண அவநிரும காவிரிப்பும் பட்டினத்திடைநீது ஒருநாள் பகல்கூட்டுகள். உறுவை பெப்பவ் பிரிதநாள. இந்தக் குழந்தையையாவர் காப்பாற்றுகொண்டு அதைவிட்டுநகத்தயவருத்தமட்பாது அதுமே லசியது. (வெண்பா.)

சண்டப்பாக்கோணியர் ம் குபருத்தி சாராசுத்தும் *
 அந்த தத்தியிபி மெப்ப தாசுத்யம தாடி. . . *
 பலைகனாண் று யாறுமடயடிணமம ... . *
 திலைகண நித்யந் துதில் . . . . . *
 .. . . .

அதுகேட்டுத் தாய் மனத்துணிந்து போயினள், பின்பு அந்தக் குழந்தையைச் சேர்விட்டுப் போகாமலானது வளர்க்கவளர்ந்து தவ ன்ஞ்செய்து பத்திரகாளியாட்த் சாரமணகமகானது திருவல காட்டில சபநாயகருடனே நிருததஞ்செய்து அதிலே தா ற்று அகோரவீரபத்திரண விவாகம்பண்ணக் கவகாண் டய்விட த்திருந்தார்.

உறுவை.

இதறிக்க முன்பு அவ்விடய்விட்டுப்பாண இருவரும் திருவாரூரா யடைந்து ஒருமடத்திடுகூடக கயிலொளபயர் பிரிந்தார். இந்தக் குழந்தையை யாவர்க் ப்பாற்றுவாரொன்று அதை

விட்டு நீங்கத் தாயருந் துமபோது அதுசொல்லெனது.

(வெண்பா .)

கண்ணுழைபாக்காட்டிற் கருங்கற்றவன்கு .... *
முண்ணும்படியறிந் தூட்டிமவர்-நணனு .... *

(௭)

தமக்கும்படியளபபா நாரியோரிபாகர்..... *
தமக்குத்தொழிலெயின தானே .... *

அதுகெட்டு மனந் துணிந்துபோயினர். அக்குழந்தை

யைத் தனக்குப்பிள்ளையிலலாதபாப்பையெனவ்னும் ஒருபிரா
மணெனெடுத்தவனரீது ஏழுவயதில் உபநயனந் தெரியத்தொ
டங்குசையில் பிராமணர்கள் ஒத்துக்கொள்ளமாட்டோமென்
றுசொல்ல அதைக்கண்ட கபிலர் அவர்களைப்பார்த்து நான்முக
த்தொனென்றோர் அகவல்சொல்லிக் கரிமத்தினால் சாழியன்றிச்
செய்மத்தால் யில்லைபென்றுசாதிக்க அதற்குப் பிரதியுந்தரந்
சொல்லமாட்டாமல் இதுவேவிதியென்றுயாவரும் ஒத்துக்கொ
ண்டி அச்சடங்கு முதலானவை முடித்தார்கள். அக்கபிலர் இன்
னும் பாதாளவுலகத்தில் தவம்பண்ணிக்கொண்டிருக்கின்றனர்.
வள்ளியம்மை.

இதுநிற்க முன்புபோன அவ்விருவரும் வேளிடமலைச்
சாரலில் வந்துகூட அப்பொழுது வள்ளியம்மை பிதந்தனர்.
இந்தக்குழந்தையை யாவர் காப்பாற்றுவாரென்று வருத்தியதா
ய்க்கு அதுசொல்லியது.

(வெண்பா .)

அண்ணையறிந்தி வருத்திவளர்த்தவன்றா ..... *
னின் ஓய்வாரிக்காட்டு வென்றாயேயில் னரவந்..... *
குயில்பெருமான் சயிகாட்டினின்றுவினே..... *
யாழிமலிபருமா னவன் ... .. *

அதுகேட்டு மனந் துணிந்துபோயினர். பிரிப்பு அக்குழை
நீதையை மலைக்குறவரீவளரீத்தாரீகர் அவர் முற்பிறப்பில் யா
ரொங்கிவி, மஹாலிஷீ, னுயினால் மீமாக்கீக்கப்பட்ட விபுதைய
ன்பவளிடத்திற் பிறந்த சூமரிபென்பவர் சூமரக்கடவுளைக் கு
றித்துத் தவஞ்செய்தபோது அவர் வரப்படி தொண்டமண்ட
டலத்தில் வள்ளிமலையிலிருந்தக் கடவுளுக்கு நாயகியானார்.

(சி ரு வ ள் னு வ ரீ .)

முன்பு போன அவ்விருவரும் மயிலாப்பூரில் இலுப்பை
த்தோப்பிற் கூடினார்கள். அப்பொழுது திருவள்ளுவர் பிறந்
தனர். இந்தக்குழைநீதையை யாவரீகாப்பாற்றுவாரென்று அமத
விட்டுநீங்கத் தாய்வருந்தும்போது அதுசொல்லியது.

(வெ ண் ப ா .)

எவ்வுயிரிநங்காக்கவொரு வீசனுண்டோ வில்லையோ.... *
வய்யுயிரில்யானொருவ னல்லவோ-வய்யி..... * .

(அ)

யருருவதுகொண்டிப் கலைவதேனன்றே .... *
வருருவதுதானே வரும்..... * .

அதுகண்டு மனத்துணிந்து அவ்விருவருந் தீர்த்தயாத்தி
 னைக்குப் போயினர். பின்பு சிவாலயத்தினர் அருட்கயள்ள இலு
 ப்பைபு; ரத்தினர் கீழிருந்த குழந்தை அவ்வினுப்பைமலரிற்றுளி
 க்குந் தேயுண்புண்டுபூர்வம்பிரிர்மாவாதலால் சினை எய்யோபவீதம்
 சதுரீவத புல்தகமுங்கொண்டி வளர்கையில் கங்காசுலசினோஷி
 டசுகிய ஒருமீவளாள் மனைவிபுத்திரனைக்குறித்து அச்சிவால
 ய சந்நிதியில் தவஞ்செய்திருந்தாள் அப்பொழுது உடாதேவி
 அவளுமுடய தவத்துக்கிரங்கி தெய்வச்செயலா லுண்டாகிய இக்
 குழந்தையை நீ எயித்துக்கொள்ளென் றருள்செய்து திருவள்
 ளுவொன்று பூர்வநாமகரணமுஞ்செய்தாள். அவளும அந்தக்
 குழந்தையைபெயித்து மகிழ்ச்சியடைந் து கொண்டேபோய்தன்
 புருஷன் கையிற்கொடுத்தாள். அவனுந் தன் கையிலவாங்கிப்
 பெரானந்தமபெற்று அதுவந்த வரலாறுகேட்டு இப்படி இரு
 வரும அந்தப்பிள்ளையை நாளொருமேனியாக வளர்க்குங்கா
 லத்தில் அவர் சுற்றத்தாரிகள் ஏதோ ஒருபிள்ளையை வளர்க்
 கிருக்கென்று இவர்களை இகழ்ச்சிபண்ண அதற்கு அவர்கள்
 ள்சிப் புறத்திலுள்ள தோர்தொழுவத்திலே தொட்டிலிடய் அதி
 ல் அக்குழந்தையைக் கிடத்திப் பண்ணைக்காரலாக காவல்வை
 த்து வளர்த்தார்கள் பின்பு திருவள்ளுவரும் ஐந்துவயதானகா
 லத்துந் தன்பொருட்டி தாயும் தகப்பனும் சுற்றத்தார்களால்
 தீர்த்தெய்யப்பட்டபிள்ளைகளென்று அவர்களைப்பார்த்து என்னை
 ல் உங்களுக்கு வருத்தம்கெண்டிவதில்லை நாலவேந்தத்திலிருக்

கின்றேன், நீங்கள் வருந்தாதீருங்களென்று சொல்ல அவர்கள் அப்பா உன்னைப் பிள்ளைக்கலிதீர்க்கவந்த பெருமானென்றெண்ணியிருந்தோமே நீ இப்படி சொல்லாமாவென்ன நாயனார் நீங்கள் என்னை நினைக்கும்போது வந்துங்களுக்கு வேண்டியதைச் செய்வென்று சொல்லிப் பதப்பட்டு அய்யூர்க்கருகே ஒருடனையாதீதி விழலிலையிருந்தார், அப்பணமரம் தண்ணாடிவட்டி நிழல் சாயாதிருக்கக்கண்டவர்கள் இப்பிள்ளை தேவனே முனிவனே கடவுளா இவ்வருவோயிவந்ததென்று துதிக்க அவர்களைப்பார்த்து நாயனார் இங்கே தவமேது மகமையேது யாதொன்றும் என்னிடத்திலில்லை போமென்று தாம் அவ்விடத்தைவிட்டுநீங்கித்திருமுலர் போகர் முதலாகியஉத்தரீகரும்தாபவர்களும் வாசஞ்செய்கின்ற மலைக்கெழுந்தருளித் தவஞ்

(5)

செய்வாரோடு கூடியிருந்தார் அங்கிருந்ததிருமூல ரிவணாக்கண்
 டி வள்ளுவனோ பூர்வத்தில் நந்தி எனக்கணக்கீரகம் பண்ணும்
 போ தங்கையிருந்தீனோ - உலகத்தாருக்குச் சித்தி முத்தியருளு
 ம்படிக்கும் அறமபொரு ளின்பமென்னு முப்பாலையுந் தமிழ்
 ழில் அருளிச்செய்யும்படிக்கும் இங்குவந் தவதரித்தீனோவெண்
 று துதிக்க நாயனரு மகிழ்ந்து அங்கேதவஞ்செய்வோரில் ஒரு
 வராயிருந்து சகலசாஸ்தர பண்டிதராளுர் அக்காலத்தில் தொ
 ண்டைமண்டலத்திலொரு வேதாளமான து பயிரீனோ அழித்து
 ம் உயிரீகளை வதைத்தும் அனைகந் துன்பஞ் செய்துவந்தது -
 அப்பொழுது காவேரிபாக்கமென்னும் ஓரூரில் ஆயிரம் ஏரீ
 கொண்டிருந்து பயிர்செய்கின்ற மார்க்கசகாயனென்னும் ஒரு
 வேளாளன் இந்தவேதாளத்தை அடக்கினவருக்கு அளவற்ற திர
 வியமும் ஒருநும் வேண்டியவைகளையுந் தருகிறேனென்று பிர
 சித்தம்பண்ணினான் - அது ஒருவராலும் ஆகாமலிருந்தது, பின்
 பு அவ்வேளாளன் திருமூலர் தியர் வாசஞ்செய்யும் மலையிலே
 யிருக்கும் பெரியோர்களை அழித்துச்சொல்ல அவர்கள் திருவள்
 றுமனோயி சொல்லென்றார்கள் அவரை வணங்கிச்சொன்னார்
 அப்பொழுது சீவகாருணியராகிய திருவள்ளுவர் அவ்வேளாளன்
 வேண்டிக்கொள்வதை நிறைவேற்றும்பொருட்டு அவ்வேதாளத்
 தை விழுத்பஞ்சாக்கிரத்தால் வென்று யாவரையும் . ரகஸீத்தார்
 பின்பு அவ்வேளாளன் ஒருநும் அளவற்றதிரவியமும்ல்லாமலு
 ம் நாயனார் யோக்கியத்தையும் மகத்துவத்தையும் பார்த்து
 வாசுகியென்னும் தன்பெண்ணையுந் கொடுக்கும்படி நிச்சயித்து
 நாயனாரிடத்துவந்து என்பெண்ணைத் தேவீருக்குக் கொடுக்க
 நினைத்திருக்கிறேன் - அப்படியே அங்கீகரிக்கவேண்டுமென்று
 சொன்னார் நாயனார் உலகத்தாருக் கில்லறநடத்திக் காட்டவே
 ண்டிங்காரணத்தை யோசித்து அந்தப்பெண் நான் கொடுக்கும்

ணலை அன்னமாக்கி எனக்கிரிமா னால்விவாகஞ்செய்துகொள்வே
 னென்றார் அந்தப்பெண் அப்படியே சம்பதித்து சமைத்துப்
 படைத்தனர். நாயனாரும் அங்கீகரித்து விஜிப்படி வாசகியை
 விவாகஞ்செய்து சிலநாளங்கிருந்து பின்பு மனைவியுடன் மணியில்
 யில்வந்தேதாரிலும் சங்கிக்கொண்டு இல்லறஞ்செய்து நெய்தற்றெரு
 ழில் பாபமில்லாததென்று எலெல்கங்கெண்ணும் வர்த்தகனி
 டத்தில் நூல்வாங்கி ஆடைநெய்து அக்கூலியால் சீவனஞ்செய்தி
 ருந்தனர், பின்பொருகாலத்தில் திருவாலங்காட்டில் சபாநாயக
 ி டையிடசங்காரஞ்செய்து கொவித்திருந்த பத்திரகாளி கெரி

(10)

வபவமையுடைய பலவித நடனஞ்செய்ய அவளுந் தோல்வியடை
 யாமலாடிவந்தாள் பின்பு ல்வாமி குண்டலங்கழன்மறக்க காதி
 லேதானே சேரும்படி உளர்த்துவ பாதமாக நடனஞ்செய்தார்
 அவளுமப்படியாட நாணித்தேற்றாள். அப்பொழுது தேவர்க
 ள் சயாம் தேவரீ ரார்த்துவதாண்டவம் பண்ணிய தென்னகார
 ணமோ தெரியவில்லையென்றுகேட்க நீர் திருமயிலையிட்டுருக்கு
 நீ திருவள்ளுவராக கேட்டீர்களானால் தெரியுமென்றுசொல்ல
 தேவர்களங்கேட்பா யவரைக்கேட்க அவர்சொல்லியது.

(வெ ண் ப ர .)

- பூவிலையனும் புரந்தரனும்பூவுலகைத்..... *
  - தாவியனந்தேனாளுந் தாயிருக்க-நாவி .... *
  - விழைநங்கிநூனெருயி மெயழைந்வேடுரு ..... *
  - குறைநகீகும் பிஞ்சுககல்மயி கூத்து ..... *

அதிலே தெரிந்து தங்கள் சந்தேகந் தெளிந்தார்கள் ஒரு
 நாள் நூல்வாங்கும்பொருட்டு எலெல்கங்கெண் வீட்டிற்குப்பிபா

ய் செட்டியார் எங்கேயென்று கேட்க அவர் சிவபூசகரெய்க் குற
 னென்றார்கள் அவர் சிவபூசக இங்குசெய்கிறாரோ குப்பைத் தீற்
 செய்கிறாரோவென்ன அதை அவர்பத்தினி உள்ளே போய் அவ
 ருக்குச் சொல்ல அவர்கேட்டிச் சிவபூசகரையளிட்டுத் துக்கத்தீ
 டோடிவந்து நாயனாருடைய உபயபாதிங்களில யணங்க ளை
 மீ எண்ணப் பந்தசாகரத்தினின்று மெய்த்துக கடைபிட்டுத் தவ
 ண்டுமென்று விண்ணப்பஞ்செய்ய நாயனார் அவரது பங்கு
 தையும் இன்னுஞ் சில மாணுக்கர்பக்குவத்தையம் மீசாதிக்கமெ
 ண்ணி, ஒருநாள் அவர்களை யழைத்துக்கொண்டு ஒருவனத்தீற்ற
 சென்று அங்கு வெள்ளம் பெருக்கவாச்செய்தனர் அவர்கள்பயத்

து மனோதிடமின்றி யிக்கறையிலிருந்துடன் போகமாட்டாமல்
 விழிக்க ஏலெலசிக்காமாதிரும் தமமைத் தொடர்ந்துவர அவ்

வெள்ளம் வழிவிட்டது. பின்பு உயர்ந்த ஒரு மரத்தினுளியி
 லேறென்றுசொல்ல ஏலெலசிக்கரோதினார் பின்பு பிடித்தவகாம்
 பையும் நின்றகொம்பையும் விட்டுவிடென்றருள யோசியாமல்
 விட்டனர். விட்டும் ஒரு அபாயமில்லாதிருந்த ஏலெலசிக்கரை
 த் தமது மடியின்மேல் வைத்து ஞானோபதேசம்பண்ணி எப்
 படிப்பட்ட சவுந்தரியமுள்ள மங்கையர்க்கர்மயக்கினு மயங்கா
 த திடசித்தத்தையும் அனுக்கிரகித்தார். பின்பு தம்பிடத்தின்கு
 வந்துவிட்டார்கள். அப்படியிருக்குநாளில் அந்நாட்டுக் கரச

(யக)

னாகிய அசுரதராஜன் ஒருநாள் ஏலெலசிக்கரோடு பேசுகொண்
 டிருக்கும்போது உமக்குப் புத்திரப்பேறில்லையே உம்முடைய
 ய ஞானசூசரியரை அப்பேறுண்டாகக் கேட்கலாகாதாவென்ன

அவர் தலைநகரின் துன்பாய் மற்றொருநாள் நாயனாகக்கண்டிவி
ண்ணப்பிற்செய்ய அவர் ஸ்வாயி கடாகதிப்பாவென்று அனுக்
கிரகம்பண்ணினார். பின்பு ஒருநாள் பரட்சிவமேசிறுசூழலியா
ய் ஏலெலகிங்கரும் அவர்மனைசியும் நித்தியந்தரிசுக்கும் பகலி
ன்வாலிய புறநகிற்சுடந் தழுவதைக்கண்டு அவ்விருவரும் இக்
சூழத்தை ஏதெனவெயிற்சாரீகள். உடனே அந்தஅம்மாள் லீச
னங்கமரிலே பால்காந்துபெருக அக்குழந்தைக்கூட பால்கொயி
ந்து ஞானஞ்சுவாகிய நாயனார் சந்திரானத்திற் கொண்பிப்போ
னார். அவர் அக்குழந்தைக்கு அழகானந்தமொன நாமகரண
மபண்ணினார். உடனே ஏலெலகிங்கர் அச்சுதராஜமென்னும்
அரசலிடத்திற்சென்று எனக்குத் தைவிகத்தினால் சூழந்தையு
ண்டாபிற்றென்று சொல்ல அவன் அப்படி தைவிகமாணல்என்
லிடத்திலும் அது வரலாமெயென்றான். அவ்விருவரும் இப்ப
டி பேசிக்கொண்டிருக்கும்போது அக்குழந்தை அரசன துமடி
யில் வந்திருந்தது. அதை அவன்கண்டு இது அழகானந்தமொ
வென்று ஆனந்தமடைந்து அணைத்துக்கொண்டி சுவர்மனைவி
கையிற்கொயித்க அவள் வாங்கினவுடனே லீசனங்கமரினிலின்று
பால்பெருக அணைக் சூழந்தைக்குப்புகட்டினான். இப்படியற்
புதமாய்களாந்து பின்பு அணைகருக்கு ஞானஞ்சுவைசெய்
து மகிமையொயிபிருந்தனார். மற்றொருநாள்நின்று ஏலெலகிங்க
ரது கப்பல் கரைசட்டிப்போக அந்தக்கேள்விப்பட்டு அவர்
தம்மரசனாடனே சொல்ல அவன் நமமாலாவதென்ன உம்மு
டைய ஆசாரியருடனே சொல்லுமென்ன, அவரிப்பாய் விண
ணப்பம பண்ணிக்கொள்ளுவதற் கு முயலாமெநாயனாரதிந்
ஏலெலகிங்கரை அழைப்பித்துக் கூட்டிக்கொண்டிப்பாய்க் கப்
பலிற் கயிறுபூட்டி அணைகம படவுகார நிழுத்திழுத் தெய்வ
ளவும் அசையாமற் பதிந்திருப்பதற்கு அவர்கொல்லாருக்கொ
ந்துகிடப்பதைக்கண்டு நாயனார் அதனருகிற்சென்று சமதுதிரு
க்கையாற்றொட்டி ஏலெலாவென் நிழுக்கொன்று கட்டினாயிட,

அப்படியே யிழுத்தார்கள் உடனே நிற்கவேண்டியபடி கப்பல் நின்றது. பின்னொருகாலம் மழையில்லாமால் உலகத்திற்கு ருணியங் கொள்ளக்கிடையாமல் அனேகரிதந்துபோவதைக் கண்டு நாயனார் தமக்கு அன்புள்ள மாணக்கருகிய ஏலேலகிங்க

(102)

ஓபடயாறது நா ஐறபப பஞ்சகாலமாறுகிறவகைக்கும் வாங்கிக் கட்டிவைத்திருக்கிற நெல்லெல்லாம் வாங்கினவிகைக்கு குறுணியற்றமாக விற்கக்கடவையென்றாள், அவரதுசொல்லை ஆகமடாக்கொண்டு விற்கார். பொராள் அதிலிர்த்தியாய் மலைப்பாலுங்குவிந்தன. அவர்கட்டிவைத்திருந்த நெல்லுமுடிவருஷிக்குறைந்ததில்லை. பின்பு மழைபெய்து உலகக்கேமம உடந்தது, மறுபடி அவரையழைத்துக் குறுணிகுறைய வில்லென்றார். அப்படியேவிற்கார் அவரிடத்திருந்த நெல்லெல்லாம் மறுநாள் அல்தமயத்துக்குள்ளே செலவாய்ப்போய்விட்டன. பின்பு நாயனார் நீர்நெல்லுவிற்று விர்த்தியான பொருளையெல்லாம் உருக்கத்தீரட்டிக் கடலின்போட்டுவிடுமென, அவர் அப்ப

டிப்பசெய்தார். அதை யொருபெருமன்னன் மூங்கிற்று, சிலநாளுக்குப்பின்பு அம்மீன் வலைகாரர் வையிலகட்டட்டது. அதனை அவர்சேதக்குப்போது அதன்வயிற்றில் மலினமும பாக்யப்படித்த தொரு ஸ்தம்பமிருக்க, அதனை ஏலேலகிங்கருக்குக் கொடுத்தார்கள். அவர் கருங்கலெண் நெண்ணிலநாணம்பண னுமிடத்திற்

போயிட்டுத் தார. அதன் மேல் நடந்தல் முதலிடப் பட்டியால் மலி
 னய்நீயன் பிரகாசித்தது, அதில தமதுபேர் வெட்டியிருந்தலா
 ல் தம்பொருளெய் றறிந்து குருவருளென்று அம்புதமடந்தா
 ர். இப்படியிருக்கூங்காலத்தல் அளவில்தாத மகி. மகிசெட்டு
 லோகபிரகீத் த. ம யிருக்கிறவரும் ஏலெல்கிங்கருடய புத்தீர
 திர்ப்பாகியததை நீக்கினவருமாகிய அழகானத்தரும் சீவபெரி
 யோர்களும் திருவள்ளுடையார்த்து கற்றற்கெளிதாய்யிம்
 மமபாதி மும்பைச்சமுதலியாய் லோகோபகாரமாய் உமது
 பெயரால ஒருதூல் செய்யவேண்டிமென்று சொல்ல, நாயனார்
 வேதாகம ஸாரங்களைத்திரட்டி அறம-பொருள்- இப்பெருமு
 ப்பாலாக்கி - தூநாகம் - குறள் - வெண்பாவாற்பாடியருளி. ஸ்ரீ
 யின்பு அழகானத்தீர் முதலாயிரேநாயனார் யின்கைக்காண்
 டிசங்கத்தானாச்செய்க்கலாம் போமென்ன, அப்போதே நாய
 னார் புறப்பட்டுத் தமதுமனைவிய யில்லிவெணிருத்தித் தாம்
 வழிக்கொடுதட்டி இடைக்காடர்வசிக்கிற இடைக்கழந்தாட்டை
 அணுகச்சேர்கையில் ஓளவைநேர்பட அவளோடும் இடைக்கா
 டனாக்கண்டு தாள் செல்லும்வகையைச்சொல்ல இடைக்காடரு
 ம் நாயனாரைநோக்கி இடையாலுங் கடைடாலு மழிடக்கடவ
 தென்று ஸ்வாமி தம்மைநிராகரித்த நந்திராந்சங்கத்தாலாச்
 சபித்திருக்கிறார். ஆதலா லென்றாலு மும்மாலு மழிவுபட்ட

(10)

போகிறதாகையால் தாமும் வருகிறோம் வாரமென்று இடை
 க்காடரும் ஓளவைபுங் கூடவரப்பெற்று மதுநாயையடைந்து
 சொக்கலிங்க ஸ்வாமியினுடைய ஆலயத்தைப்பிரதஸுணம்பண
 ணி ஸ்வாமியையும் அம்புண்புந் தரிசனஞ்செய்து ஸ்வாமிசந்தி
 தானத்திவ் பாண்டியராசா மந்திரிபிரதானிகள் மந்தரச்சுணங்கள்

ஒளவை இடைக்காடர்முதலான பெரியோர்களிருந்து கேட்டு
 ம்படி தாமருளிச்செய்த திருக்குறள் முப்பாலையும் சங்கத்தார்
 நெடுசிற் றிசிலேறவும் ஏண்பர்நெடுசிற் களிப்பேறவும் அரங்
 கேற்றி முடித்தனர். அதனைக்கேட்டோர்கள் யாவரும் மிகுந்த
 சந்தோஷமடைந்து ஆனந்தமாகி நாயனாடாப்புகழ்ந்து துதித்
 தனர்.

பின்பு நாயனர் இடைக்காடரும் ஒளவையும் மற்றவர்க
 ளுஞ் சூர்ந் துவர பொற்றாமரைத் தீர்த்தத்தின்கணுள்ள சங்க
 ட்பலகையின்கண் தமிழ்க்கரசராக எரிற்றிருக்கின்றவர்களும் தவ

த்திலும் ஞானத்திலுஞ் செந்தமிழ்வாக்கிலும் அமெந்த பெரி
 யோராகிய திருவாதவூரனும் மாணிக்கவாசக ஸ்வாமியர்
 அருளிச்செய்த திருக்கோவையார் நானூற்றுக்கும் நூறுகுற்ற

ங் கூடினவர்களும் - சொக்கலிங்கசுவாமி தமதன்பலுக்கிய தரு
 மியென்னும் பிராமணனுக்குப் பொற்கிழிகொடுத்தற்பொருட்
 டி அருளிச்செய்த கொங்குதேவொன்னும் பாடலைக் குற்றங்குற
 ச் சோமசுந்தரனே வித்வானுயெழுந்தருளிவர நெற்றிக்கொகா
 ட்டினுங் குற்றங்குற்றமெயென்று கூறினவர்களும் மற்றப்பல
 வர்கள் பாடியபாடலையெல்லாங் கொள்ளையிட்டு அகல்கியவையு
 ம் வெற்றிகொள்ளத்தக்கவிலக்கண விலக்கியவாராச்செயுள்ளவர்க
 ளுமாகிய நச்சேரர்திப்புலவர்களுடைய தைரியமும் சநக்சும்
 புத்தியுங்கலங்கிச் சோர்வடையும்படி ஆட்டிக்கூட்டத்திவ் புனி
 புகுந்தாற்போலவும், அராக்கூட்டத்தில்கருடனடைந்தாற்போ
 லவும், யானைக்கூட்டத்திற் சங்கவேறுசென்றாற்போலவும், மூங்கி
 கில்வனத்திற் றீப்பற்றியதுபோலவும், அவர்களிடத்திற் கொன்று
 அவர்கள் தமமைவினாவின அசுகிவினாவிற் கொல்லாஞ் செந்தமி
 பூப்பாவா லுத்தரங்கொடுத்தார்,

பின்பு சங்கத்தார் நாயனானோதோக்கி வள்ளுவனோ நீர்பா
டியகுறளை நாங்களொப்புக்கொள்ளுவதற்கு ஐயமொன்று இ-
அஃதியாதெனின், நாங்களிருக்கு மிந்தப்பலகை தெள்ளிப்பசை
ந்தமிழ்தூலைக்கண்டா லீடங்கொடுக்குமாதலால் அது ஒப்புக்
கொள்ளுமுகில் எங்களுக்கெல்லாம் சம்பதியென்று சொல்ல,

(யசு)

அவ்வாறே நாயனார் தம்மால் அருளிச்செய்யப்பட்ட திருக்கூற
 ள்முறையை அச்சங்கப்பலகைமீது வைத்தார். உட்கின அப்ப
 லகை தன்னிடத்திருந்த சங்கீதார்பாவரும் டெ ிற்றமாயி
 விழுமபடி தெய்வத்தன்மைப்பாறப்பிய சிரு டுட புள்ளக
 கினளவாப்சுகருங்க அதற்குமாத்திரமிடர் பொங்க க சணை-வி
 கார்பாவரும் களிசுநீதனர். அபரு - டெலி டி கு ள, வீமாதப
 வேதமெ ிறுநீ, டீ வீ அ க்ககொனறுநீ சாரீ ஞானநூ லலா
 றுஞ் சிலி ஆகப மெ ிறுநீ சலர் டராணங்கொனறுநூ சலவா
 விபி மகருமட மெ ிறுநீ தீ தமம் கதீசா ன்நியவாறே சொல
 வீ நூ டிசா னார் ளொடியும் அநகல்சேவிமான தெலுயீசாந்
 சாலா ள்சாரும் சாதீ முகல ள பாசஷீதரிநுக்களந் பல
 ஞா கறும் இ திருக ளுவின குபாயிரதந் டுடாடலிவிப்பா
 ருஞ்சுந் (1) உபாபிசீதம, இதுவே ளீதவாஸ்கருநடப
 ப சீபலெ ிறுநீ, இரீதீபபயி அநகமாயிசீய் அகலகிபயிச
 வீ ஒருநா ள்வந்து பாடப்பா டீசாவெனறும, பாவிசியி க
 கண ளீல ப கி ளுமஇஃதீகந் ளீசலெ கருமெ ிறுநீ, டீ சீ
 ளுடானவ ரிவ்யுலகத யிரணடடியா ளளதீதார். இது ளலவா ரு
 ளாத ரெபுபீரடிபாலாந்ததெனறும, இது சடசமடதீதுப ம
 பொதுநூலெனறும, உட்சமபதீதுகீ ளீக புரிபறும ளலறும,
 இப்படிப ளலவிமோல்களும் ளராரீடரும் மஹாரும் ளொ
 டாடிசீசுதிக்குமீப்பாது பொ ளுமல யில விழுநதுகபிமா ள
 வருத்திபபுலவர் நாமபுதொன்பகிஃமரும மீககல ளகலா
 ளீயதி நாயனாரையும் திருக்கீருந் ளாடம புகலீ, தீககீசீசீசீ
 ளீபதீதொன்பகினமரும நாமபுதொன்பது பாடல விழுநி
 ளசெய்தனர். அஃது திருவள்ளுவ யாலெய்யப் பெயர்
 பெறும.

அச்சநகரத்தாரும் உத்தரப்பிரதேசத்திலுள்ள பாரி
 டிபன் முதலாளிகளும் உடல்தம்முள்ளந்தமூடும்படி வெ
 டுதிதப்பண்ணி இத்தூலை அகலியரும் ஒப்பக்கொளி
 தென்ன விளடபெற்றுப் பொதுமக்கள் சிபிபாய் அ
 முதலாளிகள் சோக்கணபு சார்புசெய்துநாலைக்காண்பிக்க, அவ
 ள் அடைந்த சந்தேகத்தினால்தம பகர்ந்தபாடல்தம அனந்
 துள்ளுஞ்சொல்லமுடியாது. உபயுக்திவ் கொள்சனசீத்தர்வா
 பட அவருக்களுக்காகத்தே நானு அவர்களிடத்தில உப
 பெற்றுத் தாம முன்புப்போம்புது வழியினிப்பாடதல்த
 ங்களோடெல்லாத் தாசனமபண்ணிக்கொண்டு திருமயிலைக்குச்ச

(10)

மீபமாகவருவதை அப்படியாரும் ஏலெல்லிங்கருங் கேர்விப்ப
 ட்டி எதிர்கொண்டிபோய் அழைத்துவந்தார்கள். அன்றும்வந்து
 தமதில்லறத்தில வாசுகமா திடுகுமிருந்தார்.

இப்படியிருக்கையில் ஒருபெரியவர் அவரில்லின்கட்செ
 ன்று ல்வாமீ இவ்வறம்பெரிதோ துறவறம்பெரிதோ அடியே
 னுக் கணுககிரக்கவேண்டுமென்று பலநாள்பணிசெய்து கா
 திருக்க, நாயனார் அவருக்குத்தரமொன்றுஞ்சொல்லாமல் அவ
 ளோ அந்தத்துபோம்படி ஒருநாள் தமது வாசுகியென்றமனை
 யார் கிணற்றில் சலந்தாகதிக்கொண்டிருக்கையில் அழைக்க,
 அந்த அமமார் புகிக்குணற்றளவிலில் தூக்கினருடத்தை அப்
 படியே நித்கவிட்டு வந்ததையும், மற்றொருநாள் அந்த அம்

மார் நாயனருக்குப் பழையது பரிபாதித்திகையில், நாய
 னு சொனக்கசாதரு கிடுகின்றதென, அந்த அம்பாள் சீக்கி
 ரம் வீசிநிகொண்பு லீசிறியதையு மத்தொருநாள் தலைமீசு
 தியானத்தில சிறிதுபிரளுணுகாவிடத்தில தாம் தெய்யும்பொ
 து கையிலிருந்த குழல்தவறி வீழ்த்ததைடுக்க மனையா
 னைநோகித்த தீபங்கொண்டிவாவெனக் கொண்டுவந்ததையும்
 உத்திருந்தவர்கண்டு, இப்படிப்பட்ட மனையாள்ராய் கீகில் இல்
 லறமெபெரிதென னும், இவ்வையேல் துறவறமெ பெரிதென்று
 மெண்ணிக்கொண்டிடுன் னுங்கேளாமற்போய்விட்டார்.

இப்படி நாயனருந் திருமனைவியும் இவ்வைந்தடசிவரு
 ந்தாலத்தில் வாசுகியம்மார் மோஷ்டமடையுட்போது நாயனார்
 திருமுகத்தெதப்பார்க்க நாயனருமளன்வொன்றார். என்னேமண
 டீந்நசப்தென்று தேவீருக்கு யவ்வீனம் பரிமாறும்போது
 ஒருசிறுபாத்திரத்திற சலமும் உண்டியும் வைவெனக்கட்டளையி
 ட்ட தின்னகாசனமெனத் தெரியவில்லைமென்று விண்ணப்பநீந்
 செய்ய உதற்கு நாயனார் அன்வம புறத்தீநீசுததில் எடுத்திடிப்
 பரிசுத்தஞ்செய்வதற்க்கன்று சொல்ல, யுட்கன மோஷ்டமடையு
 தனள்.

(அட்கிபோது நாயனார்சொல்லியது.)
 (வெண்பா.)

அடிசிக்கணியாளே யல்புலையாளே ... .. *
 படிசொற்றவருத பாவா-யடிவருடிப் ... .. *
 பின்னாங்கிமுன்னைமுந்த பேதையேபோதிடேயா, ... *
 வென்னாங்குமென் கணிரா ... .. *

என்றருளி அந்தஅம்மாள் திருமேனியைச்சமாதிபண்ணி
 னார். நாயனார் பின்னும் அநேகநாளிருந்து அநேகமகிமைக
 ள்செய்து ஏலேலசெங்கர்முதலாகிய சீவீர்களுக்குப் பூரண அணு
 ச்சிரகமபண்ணிப் பின்பு ஏலேலசெங்கரை யழைத்து நமக்குப்
 பரிபூரணநிசை நேரிட்டிருக்கின்றதால் நாம்பரிபூரணமானபி
 ன்பு நமதுதேசத்தைப் புரிகட்டியிருத்து ஊர்க்குப் புறத்திலீ
 புதரிற்போட்டியிடுமென் றனுக்கங்கஞ்செய்து நீட்டிடகூடிப்
 பரிபூரணமானவர்போ லிருக்கக்கண்டு ஏலேலசெங்கர்பொற்பெ
 ட்டியிலீ யைத்தடக்கம்பண்ண வெத்தனித்ததை அந்நீ துடனே
 நாயனார்விழித்துப்பார்த்து அப்பா நான்சொன்னசொல்லக்க
 டவாதெயென்று அணுகிரகித்து உடனே பரிபூரணமானார்.
 ஏலேலசெங்கரும நாயனார்கட்டளைப்படிசெய்யுடளவில் திருமே
 னியிற் சிநய்யதசைகளைக்காகமுதலான துகளருந்திப் பொன்ம
 யமானதைக்கண்டு,பெரிதான ஆச்சரியமடைந்து,அவர்திருமே
 னியிருந்தவிடத் தாலயமெடுப்பித்துப் பூசத்துவந்தார்கள்.

திருவள்ளுவநாயனார்சரித்திரம்

முற்றிற்று.

கீர் & ரொனவறு த்ருங்ரீரீ ரொவெண் கவியை... *
யாராயமுள் ளத்தவன் ... *

செக்கதாதரைப்பார்த்து நக்கீரர்சொல்லியது.
(வெண்பா.)

சங்கறுப்பதெங்கள்ளுஞ் சங்கரனூர்க்கே துகுலம் ... *
பக்கமறச் சொல் ளுல்பழுதாமே-சங்கை ... *
யரிந் துண்ணிவாழ்வொ மரணே தின்போல் ... *
விரந் துண்ணிவாழ்வதிலை ... *

சங்கத்தாராவெல்லவேண்டி ளுளவை ஞானத்
குறியாற் கைசைகைகள் பண்ணி ளுவையென்
னென்று கேட்கச் சங்கத்தார் சொல்லியது.
(வெண்பா.)

இவ்வளவுகண்ணினு ளிவ்வளவுசிறந்திடையா ... *
ளிவ்வளவுபொன்ற விளமுலையா-ளிவ்வளவாய்க் ... *
காமத்தலைவண்புங் காணுதுகன்றினு ... *
ஞமத்தைகாட்டுகுறி நன்கு ... *

இஃது தகுதியான உத்தரவன்றென்று
அக்குறிகளுக்கு ளுவை சொல்லியது
(வெண்பா.)

ஐயமிடுமி னறநெறியைக்கைப்பிடுமி ... *
ளிவ்வளவேனும்மன த்தையிட்டிண்டின்-றெய்வ ... *
மொருவனெபென்ன வுணரவல்லீரோ ... *
லருவின்களைத் து மறும் ... *

இப்படியென்று ளுவைசொல்லச் சங்கத்தார்நாண

முற்று இவ்வளவெல்லப்பா-தென்றி ருவள் ஞவலா
 ப்பார் த்துநீரெந்தவுரென்றதற்கு அவர் சொல்லியது

(வெண்பா.)

எந்தவுரென்றீ ரிருந்தவுர் நீர்சேளி ... .. *
 ரந்தவுர்செய்தியறியீரோ-வந்தவுர் ... .. *
 முப்பாழும்பாழாய் முடிவிரெருகுணியமா ... .. *
 பப்பா லும்பாழா யறும் ... .. *

என்றிதுமுதலான ஞான்றித்தமான செய்யுட்க
 ளாலவர் வினவியவைகளுக் கெல்லாம் உத்தர
 வு சொல்ல இவணாயும் வெவ்வ தார்தென்று,
 இடைக்காடருடனே பேச அவர் சொல்லியது.

(வெண்பா.)

ஆற்றங்கையினருகிருந்தமாமரத்திற் ... .. *
 காக்கையிருந்து கெருகெனக்-காக்கைதனை ... .. *
 மெய்யக்கோலில்லாம விச்சிச்செனவெய்தால் ... .. *
 வையக்கோளுந்தன் மகன் ... .. *

இதுபோன்ற அநேகஞ் செய்யுட்களை அவர்களா
 வெழுதப்படாமலும் கற்றுக்கொள்ளப் படாம
 லுஞ் சொல்ல நாணித் தோற்படைந்தார்கள்.

இத்திருக்குறளுக்குத் திருவள்ளுவமாலையே சிறப்புப்பா
யிரமாதலின் ஆக்கியோன்பெயரோ வழியேயெல்லை தூற்பெ
யர்யாப்பே னுதலியபொருளோ கேட்போர் பயனோடா யெ
ண்பொருளும் வாய்ப்பக்காட்டல் பாயிரத்தியல்பே - காலங்
களனோகாரணமென் நிம்மழவகை யேற்றிமொழிநரு முளரோ.
என்று கூறப்பட்ட ஆக்கியோன் பெயர் முதலியனவெல்லாம்
அப்பாயிரத்திற்காண்க..... ❀

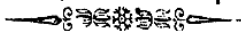
இந்நூலுரை வாசகங்கள் கற்றோர்மற்றோர் யாவர்க்கு
ம் பொதுப்படப் பயன்படிதற்பொருட்டிப் பெரும்பாலும்
புணர்ச்சி விகாரங்களை நீக்கிப் பதம்பதயாகப் பிரித்துக்காட்
டப்பட்டன. தெளிவுக்காக ஒரோவிடத்து வடசொற்களுக்கு
வடசிறப்பெழுத்துகளும் கூட்டப்பட்டன. மூலத்தீவ் வெளி
ப்படைப்பதங்களுக்கு உரைகள் எழுதப்படவில்லை ..... ❀

இந்நூலுரையிலேவைக்கப்பட்டகுறிகள்.

- இச்சிறுகற்றுப் பதத்துக்குப்பின் னும்..... ❀
- இப்பெருங்கற்று அதனுரைக்குப்பின் னும்..... ❀
- ( ) இவ்விருதலைப்பிறை - வருவிக்கப்பட்டசொற்களுக்கும்..... ❀

- 1 இவ்வம்பு-வினமுதலுக்குப்பின்னும்.....*
- 2 இப்புட்சிதை-செயப்பிபொருளுக்குப்பின்னும்.....*
- . இக்குத்து-முற்றுச்சொல்லுக்குப்பின்னும்.....*
- ✽ இவ்வுபி-பதவுரைக்கும்விச்சுவரைக்கும்இடையிலும்.....*
- [ ] இவ்விருதலைப்பகரம்-சுருத்துணாயினிருபுறத்தும்.....*
- , இம்முனை-கூட்டுச்சொன்முதலியவற்றின்பின்னும்.....*
- + இப்புள்ளிமுதலியன அடியிற் காட்டப்பட்டவற்றுக்கும்
வைக்கப்பட்டன.....*

பாலியல நிகரவகராதிகள்

பால.

பகம.

அங்காரம்.

டகம்.

அறத்துப்பால்..... க
 காமத்துப்பால்..... க
 பொருட்பால் .. .. . ரசுந
 இயல் .. .. . பக்கம்.
 அங்கநியல் .. .. . உரு
 அரண்மனை..... ரசுந
 ஒழிப்பல்..... ரசுந
 இல்லற நியல்..... க
 கள நியல் .. .. . ரசுந
 கற்பிப்பல் .. .. . சஉச
 ஆறவற நியல்..... அச
 அங்காரம் .. .. . பக்கம்.
 அடக்கமுடமை .. .. . சரு
 அமைச்சர்..... உரு
 அரண்மனை .. .. . உரு
 அருளுடமை .. .. . அச
 அலர்ப்புறுத்தல்..... சஉய
 அயர்வியல் நியல்... சசுந
 அயர்வறுத்தல்..... ரசுந
 அய்வயஞ்சாமை .. .. . உரு
 அய்வயத்தல்..... உரு
 அழகங்காற்றை .. .. . ருஅ
 அறன்வையறுத்தல் .. .. . யு

இன்னுள்செய்யலம்..... ரயு
 நடை..... ரு
 உட்படை .. .. . ரு
 உழவு .. .. . ரு
 உறப்புறநியல் .. .. . சரு
 உளக்கமுடமை .. .. . உரு
 உளடலுயை .. .. . சஅச
 உறு .. .. . ரு
 ஒப்புறவறிதல் .. .. . ரு
 ஒழுக்கமுடமை .. .. . சஅ
 ஒற்றிடல் .. .. . உரு
 கடவுள்வாழ்த்து .. .. . உ
 கண்ணாட்டம் .. .. . உரு
 கண்ணாட்டத்தல் .. .. . சரு
 கபலம் .. .. . ரு
 கல்லாமை .. .. . ரு
 கல்வி .. .. . ரு
 கர்வாமை .. .. . சரு
 கண்ணாட்டம் .. .. . ரு
 கணியநிலையுறத்தல் .. .. . சசு
 காற்றிறப்புறத்தல் .. .. . ரு
 காலமறித்தல் .. .. . ரு
 குடிசெயல்வகை .. .. . ரு

ஆரீயுடைமை ..... நாடுக
 அன்புடைமை ... .. உடைய
 ஆள் பின்புடைமை. .... உடைய
 இகல்.....நாயக
 இடனறிதல் .....நாடுக
 இயக்கணழிபாமை.. ....உடைய
 இரயச்சம்.....நாடுக
 இரயு.....நாடுக
 இல்வாழ்க்கை.....யு
 இறைமாட்சி..... நாடுக
 இனிபவைகறல்.....நாடு

குடிம ... .. நாடுக
 குறிப்பறிதல்... .. உடைய
 குறிப்பறிதல் ... .. சாடுக
 குறிப்பறிவுறுத்தல்..... சாடுக
 குற்றங்கடிதல்..... நாடுக
 கூடாநட்பு..... நாடுக
 கூடாவொழுக்கம் ... .. நாடுக
 கேள்வி.....நாடுக
 கொடுத்தோன்மை.....உடைய
 கொல்லாமை ... .. நாடுக
 சாள்முன்மை... .. நாடுக

(௨)

பால்.	பக்கம்.	அதிகாரம்.	பக்கம்
சிறிநினைஞ்சேரமை.	நாயு	படர்வெலிந்திரங்கல்... ..	சஉஅ
சுற்றந்தழால்.....	நாடுக	படைச்செருக்கு	உடைய
சூறு	நாடுக	படைமாட்சி	உடைய
செங்கொண்மை	உடைய	பண்புடைமை.	நாடுக
செய்தல்வியறிதல்	நாடுக	பயனிலசொல்லாமை	சாடுக
சொல்வன்மை... ..	உடைய	பழமை	உடைய
தகையனையுறுத்தல்... ..	நாடுக	பிரிவாழ்முமை	சஉஅ
தவம்... ..	நாடுக	பிறனிவிழையாமை.....	நாடுக
தனிப்பாடமிசூதி.....	சாடுக	புகழ்... ..	அயு
திருப்பு	நாடுக	புணர்ச்சிமகிழ்தல்	சாடுக
திருணயச்சம்.. ..	அயு	புணர்ச்சிவிதும்பல்	சாடுக
துறவு	நாடுக	புதல்வனாப்பெறுதல்.....	உடைய

ஆறு ..... உருக
 தெரிந் துசெயல்வகை ..... எசு
 தெரிந் துதெரிதல் ..... நாயு

புலவி..... சாரள
 புலவிநுணுக்கம்..... சாயு
 புலவன்மறுத்தல்..... ௭௮

தெரிந் துவனையாடல்..... நாயு
 நடுநிலைமை..... சஉ
 நட்பாராய்தல்..... உருக
 நட்பு ..... உருக
 நலம்பினத் துரைத்தல்..... சாயு
 நல்குநாடு..... சாயு
 நன்றியில்செல்வம் ..... நாயு
 நாடு..... உருக
 நானுடைமை..... நாயு
 நானுத்தறவுரைத்தல்சாயு
 நிலையாமை ..... நாயு
 நிறையழிதல் ..... சாயு
 நினைந்தவா்புலம்பல் ..... சஉ
 நீத்தார்பெருமை ..... ச
 நெஞ்சொழிகளத்தல்..... சாயு
 நெஞ்சொழிபுலத்தல் ..... சாயு
 பகைத்திறந்தெரிதல் ..... நாயு
 பகைமாட்சி..... நாயு
 பசப்புறுபருவரல்..... சாயு

புல்லறிவாண்மை..... நாயு
 புறக்கருமை ..... சாயு
 பெண்வழிச்சேறல்..... நாயு
 பெரியாணாத்து } ..... நாயு
 ணைக்கொடல் }
 பெரியாணாப் } ..... நாயு
 பிழையாமை }
 பெருமை..... நாயு
 பேதைமை..... நாயு
 பொச்சாவாமை..... உருக
 பொருள்செயல்வகை..... உருக
 பொழுதுகண்டிரங்கல்..... சாயு
 பொழையுடைமை..... சாயு
 மடியின்மை..... உருக
 மருந்து..... சாயு
 மண்ணைச்சே } ..... உருக
 ர்த்தொழுகல் }
 மானம்..... நாயு
 மெய்யுணர்ந்தல்..... நாயு

(௭)

வரைவீரம்கொள்... .. நகர
வலியறிதல்... .. நாள
வாய்மை... .. நக
வாய் சீதை த்துணை நலம்... .. உக
வான் சிறப்பு... .. ச
விருந்திதழ்ப்பல்... .. நக
வினைசெயல்வகை... .. உரு
வினை திற்ப்பம்... .. உச
வினை த்தாய்மை... .. உச
வெகுளாமை... .. நாள
வெஃகாமை... .. சக
வெருவந்திசெய்பாமை உடைய

முற்றியது.

அறப்பாலில். அதி.

பாயிரம்... .. ச
இல்லறவியல்... .. உய
துறவறவியல்... .. யந
உழி... .. க
ஆகவகை-ச-க்சுக்குறள் நாயி.
பொருட்பாலில். அதி.
அரவியல்... .. உரு

அங்கவிடல்... .. நக

இதனுட்பிரிவு.

அமைச்சு... .. ய

நாடி... .. க

அரண்... .. க

பொருள்... .. க

படை... .. உ

நட்பு... .. ய

ஒழிபியல்... .. யந

ஆகவகை (ந) க்சுக்குறள்-எ
காமத்துப்பாலில். அதி.

களவியல்... .. எ

கற்பியல்... .. ய

இவற்றினுட்பிரிவு.

தலைவனாப்பது... .. எ

தலைவிபுரைப்பது... .. யஉ

அய்விருவருமுரைப்பது

ஆகவகை (உ) க்சுக்குறள் உருய

ஆக-அநிகாசம்... .. நக

க்சுக்குறள்... .. தநய

திருக்குறளா. அறத்துப்பால்.

முகவுரை.

இந்திரன்முதலாகிய தலைவர்களுடைய பதங்களையும், முடிவில்லாத இன்பத்தையுடைய அழிவில்லாத வீட்டையும், வழியறிந்து அடைதற்கு உரிய மனிதர்க்கு உறுதியென உயர்ந்தோராலே எடுக்கப்பட்ட பொருள்கள் நான்கு. அவையாவன-அறம், பொருள், இன்பம், வீடு, என்பனவாம்.—அவைகளுள் - வீடுஎனப்படுவது - இப்படிப்பட்டதென்று நினைக்கவும், சொல்லவும், கூடாத நிலைமையை உடையதாகலால் - துறவ

றமாகிய காரணவகையாலே யல்லாமல் இலக்கண வகையினாலே சொல்லப்படாமையால் - தூல்களாலே சொல்லப்படுவ

ன - மற் றறமூன்றுமே ஆம்.—அவைகளுள் - அறமாவது - மணமுதலாகிய நூல்களில் விதிக்கப்பட்டவைகளைச் செய்தலும்,

விலக்கப்பட்டவைகளை ஒழிதலும், ஆம்.—அஃது - ஒழுக்கம், வழக்கு, தண்டம், எனமுன்றுவகைப்பெறும்.—அவைகளுள் - ஒழுக்கமாவது - பிராமணர் முதலாகிய வருணத்தார் தத்தமக்கு விதிக்கப்பட்ட பிரமசரியமுதலாகிய நிலைகளிலே நின்று அந்நிலைகளுக்குச் சொல்லப்பட்ட அறங்களின் வருவாமல்தடத்தலாம். — வழக்காவது - ஒருபொருளைத் தனித்தனியே எனது எனது என்று இருப்பவர் - அதுகாரணமாகத் தம்முள்ளே மாறுபட்டு அப்பொருளின்மேலே செல்லுவது. அது - கடன்கோடல் முதலாகிய பதினெட்டுப் பதங்களையுடையதாம்.—தண்டமாவது - அவ்வொழுக்க வழியினும், வழக்குவழியினும், தப்பினவரை அவ்வழியிலே நிறுத்துதற்பொருட்டு ஒப்பநாடி அக்குற்றத்திற்குத் தருகியாகத் தண்டித்தலாம்.—இவைகளுள் - வழக்கும், தண்டமும், உலகவழியிலே நிறுத்துமேயல்லாமல் ஒழுக்கம்போல் மக்களுயிரிக்கு உறுதியை த்தருவனவல்ல ஆகையாலும், அவைதாம் நூலானேயல்லாமல் அறிவுமிசுதியாலும் தேசவியற்கையாலும் அறியப்படுதலாலும், அவ்விரண்டையும் ஒழித்து இங்கே தெய்வப்புலமைத் திருவள்ளுவ நாயனாராலே சிறப்புடைய ஒழுக்கமே அந்மென எடுத்திக்கொள்ளப்பட்டது.—அவ்வறந்தான் - நால்வ.

கைநிலைகளை உடையதாய் வருணந்தோறும் வேறுபாடு உடையமபால் சிறுபான்மையாகிய அச்சிறப்பியல்புகளை ஒழித்து எல்லார்க்கும் ஒத்திருத்தலால் பெரும்பான்மையாகிய பொருள்

தூவியல்புபற்றி - இல்லறம், தறவறம், எனவிருவகை நிலைகளா
 லே சொல்லப்பட்டது. அவற்றுள் இல்லறத்தை முதலிலே
 சொல்லத்தொடங்கி எடுத்துக்கொள்ளப்பட்ட இலக்கியம்
 இனிது முடிதற்பொருட்க்க கடவுள்வாழ்த்துக் கூறினார்.....

தற்குறப்புப்பாயிரம்

முதலதிகாரம் - கடவுள்வாழ்த்து.

அஃதாவது - கவிதாள் வழிபடிகடவுளை யாயினும், எடுத்துக்
 கொள்ளப்பட்ட பொருளுக்கு ஏற்புடைக்கடவுளையாயினும்,
 வாழ்த்துதலாம். அவைகளுள் - இவ்வாழ்த்து ஏற்புடைக்கடவு
 ளைபென்றறிக. எப்படி என்றால் - சத்துவமுதலாகிய முக்கு
 ணங்களாலே அறமுதல் மூன்றாகிய உறுதிப்பொருளுக்கு அக்
 குணங்களாலே மூவராகிய முதற்கடவுளொடு சம்பந்தம் உண்
 டாயிருக்கையால் அம்மூன்று பொருள்களையும் சொல்லத்
 தொடங்கிய இவர்க்கு அம்மூவரையும் வாழ்த்துதல் முறறமை
 யாதலின். இவ்வாழ்த்து அம்மூவர்க்கும் பொதுப்படச்சொ
 ல்வினொன்று அறிக,.....

அகரமுதல வெழுத்தெல்லா மாதி ,..... *
 பகவன் முதற்றே யுலகு .... ..

(இதனது பதப்பொருள்) எழுத்தெல்லாம் - எழுத்துக
 ளெல்லாம் | — அகரமுதல - அகரமாகிய முதலைபுடையன. —
 (அதுபோல்.) — உலகு | — ஆதிபகவன்முதற்று-ஆதிபகவனா
 கியமுதலைபுடைத்து, எ - று. *^௧ ஏகாரம் - தேற்றத்தில்வந்த
 து. — தமிழெழுத்துகளுக்கு மாந்திரமல்லாமல் வடவெழுத்
 துகளுக்கும் முதலாதலைநோக்கி - எழுத்தெல்லாமென்றார் —
 ஆதிபகவனென்னும் இருபெயரொட்டுப் பண்புத்தொகைவ.
 டநூன்முடிபாதலின் இயல்பாயிற்று. — உலகென்றது - இங்கே
 உயிர்களின்மேலேநின்றது. — காணப்பட்ட உலகத்தைக் கொ
 ண்டி காணப்படாத கடவுளுக்கு இருப்பைச்சொல்லவேண்டி
 தலின் ஆதிபகவன் முதற்றேறென்று உலகின்மேல் வைத்துச்
 சொல்லினார். அப்படிசொல்லினாராயினும் உலகிற்குமுதல் ஆ
 திபகவனென்பது கருத்தாகக் கொள்க. — + நாதமாத்நிராயா
 ன இயல்பாற் பிறந்தலால் அகரத்திற்குத் தலைமையும், செயற்
 கையறிவாலன்றி இயற்கையறிவால் முழுதும் அறிதலால் ஆதி
 பகவனுக்குத் தலைமையும், கொள்க. — தலைமைபற்றிவந்த அகர
 த்திற்கும், ஆதிபகவனுக்கும், *^௨ பிம்பப்பிரதிபிம்பபாவம்சொல்
 *^௧ தாம் உயிர்முயற்சியால் எழுவின உதானவாயுவால் ஆவது *^௨ பிம்பப்
 பிரதிபிம்பபாவம் *^௩ ஓடிமைபுணர் பிம்பமும் பிரதிபிம்பமுமெனத்தோன்றல்

ஆதி-கடவுள்வாழ்த்து.

௯

ல்லுதலால் எழுத்துக்காட்டுவண்மயணி) [இப்பாட்டால் முதற்
 கடவுளினிருப்புச்சொல்லப்பட்டது.] (க)

கூற்றதனாலாய பயனென்கொல் வாலறிவ

*

னற்றா டொழா அ ளெனின்.

-

உ.

இ-ள். கற்றதனால்- (எல்லா தூல்களை யுங்கற்றவர்க்கு) அக்கலை வியறிவினால்—ஆய-உண்டாகிய—பயன் - பிரயோசனம் | — என் - யாது.—வாலறிவன் - மெய்யறிவினை யுடையவனது—நற் றுள் - நல்லவடி களை—தொழாரொனின் - வணங்காராயின்.எ று.* எவனென் னும்வினாப்பெயர் என்னென்றாய் இல்லையெ ன் னும்பொருளைக் குறிப்பித்து நின்றது. கொல் - அசைநிலை.

பிறவிப்பிணிக்கு மருந்தாகலின் நற்றாளென்றார். [ஆகமவறிவு க்குப் பயன் அவனடி களை வணங்கிப்பிறவியை அறுத்தலென் பது இதனாற் சொல்லப்பட்டது.] (உ)

மலர்மிசை யேகினால் மாணடி சேர்ந்தார் - *
நிலமிசைநீடுவாழ்வார் - - - - - உ

இ-ள்.மலர்மிசை-(அன்பரது நெஞ்சமாகிய)காமநாமலரி டத்து—ஏகினால் - சென்றவனது—மாணடி- பெருமை பொ ருந்தியவடி களை—சேர்ந்தார் - சேர்ந்தவர் | —நிலமிசை- எல்லா வுலகங்களுக்கு மேலாகிய வுலகத்திலே—நீடுவாழ்வார்- அழிவி ல்லாமல் வாழ்வார்.எ-று. * மலர்போலுநெஞ்சை மலரொன்ற து உவமையாகுபெயர். அன்பினாலே நினைப்பவரது நெஞ்சில் அவர் நினைத்தவடிவோடு வினாந்து செல்லுதலினாலே - ஏகினு னென * இறந்தகாலத்தாற் சொல்லினார் . இதுவினாவுபற்றி வந் த்காலவழுவமைதி. சேர்தல்-இடைவிடாது நினைத்தல். (ங)

வேண்டுதல் வேண்டாமையிலானடி சேர்ந்தார்க்
கியாண்டு மிடும்பையில - - - - - (ச)

இ-ள். வேண்டிதல்—(யாதொருபொருளையும்) விரும்புதலும்—வேண்டாமை—வெறுத்தலும்—இலான்—இல்லாதவனது—அடி—அடிகளை—சேர்ந்தாரீக்கு—சேர்ந்தவர்க்கு—யாண்டும்—எக்காலத்திலும்—இயும்பை—பிறவித்துன்பங்கள்—இவ—உண்டாவனவல்ல-எ-று. ❀ பிறவித்துன்பங்களாவன—தண்ணீர் பற்றி வருவதும், பிறவுயிரிடைப்பற்றி வருவதும், தெய்வத்தைப் பற்றி வருவதும், எனமுடிவகையாக வருகிற துன்பங்களாம். அடி சேர்ந்தாரீக்கு அவ்விருப்புவெறுப்புகள் இல்லாமையால் அவை

❀ அதி-கடவுள்வாழ்த்து;

காரணமாக வருகிற மூவகைத் துன்பங்களும் இல்லையாயின

இருள்சே ரிருவினையுஞ் சேரா விழைவன்
பொருள்சேர் புகழ்புரிந்தார் மாட்டு. ௫

இ-ள். இருள்சேர் - மயக்கத்தைப் பற்றி வருகிற—இருவினையும்—(நல்வினைவினையென்னு) மிரண்டிவினைகளும்—சேரா—உண்டாகாவாம்.—இழைவன்—தலைவனது—பொருள்சேர்—மெய்மைசொந்த—புகழ்—ஃர் தீதியை—புரிந்தார் மாட்டு—விரும்பினவரிடத்து—எ-று. ❀ இப்படிப்பட்டதென்று ஒருவராலும் சொல்லப்படாமையால் அஞ்ஞானத்தை இருளென்றும், நல்வினையும் பிறத்தற்கு ஏதுவாகலால் இருவினையும் சேராவென்றும், சொல்லினார். தலைமைக்குணங்க ளில்லாதவரை உடையொன்று நினைத்து அறிவினார் சொல்லுகிறபுகழ் பொருள் சேராநாகலின் அவைமுழுதுமுடையதலைவனது புகழ்பொருள்சேர் புகழெனப்பட்டது. புரிதல் - எப்பொழுதும் சொல்லுதல். ௫

பொ நிவாயி கைந்தவித்தான் பொய்தீ ரொழுக்க ஈ
 நெறிநின்றார் நீடுவாழ் வார். - - - - - ன்.

இ-ள். பொறிவாயில் - (மெய்வாய்கண்முக்குச் செவியெய்
 ன்ணும்) ஐம்பொறிகளைவழிகளாகவுடைய - ஐந்து- ஐந்தாசை
 களையும்—அவித்தான் - அறுத்தவனது—பொய்தீர் - மெய்
 யான—ஒழுக்கநெறி - ஒழுக்கவழியிலே—நின்றார் - (வழுவா
 து)நின்றவர் | —நீடுவாழ்வார்-பிறப்பில்லாமல்சகலத்திலும்
 ஒருதன்மையராய்வாழ்வார், எ-று. ஶ்ரீ ஊறு- சுவை- ஒளி-நா
 ற்றம்- ஔசை-எனப்புலன்கள்ஐந்தாகலின் அவற்றிலேசெல்லுடிற
 ஆசையும் ஐந்தாயிற்று. ஐந்தவித்தானது ஒழுக்கவழிஅவனாந்
 சொல்லப்பட்ட வேதமாரீகம். [இவைநான்கு பாட்டாலும்-
 கடவுளை நினைத்தோரும், வாழ்த்தினோரும், அவன்வழிநின்றோ
 ரும், மோகந்ததைப் பெறுவொன்பது சொல்லப்பட்டது. -

தனக்குவமையில்தான் ருள்சேர்ந்தாரீக் கல்வான்
 மனக்கவலைமாற்றலரிது. - - - - - ன்.

இ-ள். தனக்கு—உவமையில்தான்- (ஒருவிதத்தினாலும்)
 திகரில்லாதவனது—நான் - அழகனை—சேர்ந்தாரீக் கல்வால்-
 சேர்ந்தவர்க்கல்லது—மனக்கவலை - நெஞ்சிலே தோன்றுகின்ற
 துன்பங்களை—மாற்றல் - நீக்குதல்—அரிது - உண்டாகாது.

ஶ்ரீ அதி-கடவுள்வாழ்த்து. ௭

எ-று. ❀ இங்கே அரிது இல்லமென்னும் பொருளில் வந்தது அடிகளைச் சேராதவர் பிறவிக்கு ஏதுவாகிய காமவெகுளி மய சீகங்களை நீக்கமாட்டாமைபிரிவுவே பிறந்தும், இறந்தும் அவற்றால் வருகிற துன்பங்களுள் அழுந்துவாரென்பதாம். (எ)

அறவாழியந்தணன் றாட்சேரிந்தாரீக் கல்வாற் *
பிறவாழி நீந்தலரிது. - - - அ.

இ-ள். அறவாழியந்தணன் - தருமக்கடவாகிய கடவுளது—
தான் - அடியாகிய (மரக்கலத்தை) —சேரிந்தாரீக்கல்வால்-சே
ரிந்தவர்க்கல்லாமல்—பிறவாழி-(அதனின்)வேறுகிய கடல்களை
—நீத்தல்-கடத்தல் | —அரிது-கூடாது. எ-று. ❀ அறம்பொ
ருளினபொருடெனவெனெண்ணப்பட்ட மூன்றுள் அறத்தைமுன்
பிரித்ததனால் மற்றைப்பொருளும் இன்பமும்பிற வென்பபட்
டன. பல்வெறுவகைப்பட்ட அறங்கொல்லாம் கடவுளுக்குவ
டிவாகலின் அறவாழியந்தணனென்றார். அம்மரக்கலத்தைச்சே
ராதவர்க்காகாருது அவற்றுள்ளே அழுந்துவாராகலின் நீந்தல
ரிதென்றார். தாட்புண்பென் னுமையால்வகதேசவுருவகம். (அ)

கோளில் பொறியிற் குணமில்வேயென்குணத்தான்
ருளை வணங்காத் தலை. - - - கூ.

இ-ள். கோளில்- (தத்தாட்க்கெற்றபுலங்களைக்) கொள்ளுக
யில்லாத—பொறியின் - பொறிகள்பால்—என்குணத்தான்-
எண்வகைப்பட்ட குணங்களை யுடையவனது—தான்-அடிகளை
—வணங்காத் தலை - தொழாத தலைகள் | —குணமில்வே-பயன்
பரிதலுடையனவல்லவேயாம். எ-று. ❀ என்குணங்க ளாவன-
சன்வயத்தனாதல் - தூயவுடம்பினனாதல் - இயற்கை யுணர்வி
னனாதல் - முற்றுமுணர்ந்தல் - இயல்பாகவேபாசங்களினீங்குத
ல் - பேரருளுடைமை - முடிவிலாற்றலுடைமை - வரம்பிலின்

பமுடைமை-என்பனவாம். இவைசைவாகமத்திற்சொல்லப்பட்டன. காணாதகண்முதலானவைபோல் வணங்காததலைஉள்பயனிலவெனத்தலை மேல்வைத்துச்சொல்லினும் இனம்பற்றி வாழ்த்தாதநாட்களும் அப்படியே பயனிலவா மென்பதுங் கொள்க. [இவைமுன்றுபாட்டாலும் அவனை நினைத்தலும் வாழ்த்தலும் வணங்கலும் செய்யாவிடத்தே உண்டாகிற குற்றம். சொல்லப்பட்டது. (க)

உ

அதி-கடவுள்வாழ்த்து.

பிரவிப் பெருங்கட னீந்துவர் நீந்தா *
 ரிறைவ னடிசேரா தார். - - - - - ய.

இ-ள். இறைவன்-தலைவனது—அடி - பாதமாகிய (மரச்கலத்தை)—(சேர்ந்தவர்)—பிரவிப்பெருங்கடல் - பிரவியாகிய பெரியகடலை—நீந்துவர்-கடப்பார்.—சேராதார்- (அதனைச்) சேராதவர்—நீந்தார்-கடக்கமாட்டார். எ-று. ~~இ~~ சேர்ந்தவொன்பதுவருவிக்கப்படுதலாற் சொல்லெச்சம். பிரவி ஒன்றுக்கொன்றுகாரணகாரியசம்பந்தப்பட்டுக் கரையில்லாமல் வருதலால்-பிரவிப்பெருங்கட லென்றார். [கடவுளடிகளையே நினைப்பவர்க்குப்பிரவி நீங்குதலும், உலகியல்பை நினைப்பவர்க்கு அது நீங்காமையும் ஆகியவிரண்டும் இதனால்நியமிக்கப்பட்டன.] ய

உ-ஆம்-அதி—வாள்சிறப்பு.

அல்தோவது கடவுளது ஆணையால் உலகமும், அதற்கு உறுதியாகிய அறம்பொருளின் பங்களும், நடத்தற்கு ஏதுவாகியமழையினது சிறப்பைச்சொல்லுகலாம். —அதிகார முறைமையும் இதனால்விளங்கும்.

வா னின் றுலகம் வழங்கி வருதலாற் *
 குனமிழ்தமென் றுணரற்பாற்று. க.

இ-ள். வாள்-மழையானது--நின்று-(நடுவேநீங்காது)நிற்
 க-உலகம் - உயிர்களானவை--வழங்கிவருதலான் - நிலைபெற்
 றுவருதையினாலே--தாவ்-(அம்மழை)தான் | --+ அமிழ்தமெ
 ன்று- (உயிர்களுக்கு) அமிர்தமென்று--உணரற்பாற்று- அறி
 யப்படுத்தன்மையைபுடைத்தாம்.எ.று. ~~ஐ~~ நிற்கவென்பது நின்
 மெனக்கிரிந்தது. உயிர்கள்நிலை பெற்றுவருதலாவது - பிறப்
 பு நடுவேநீங்காமையால் - அவைநநாளும் உடம்பொடு காண
 ப்பட்டுவருதல். அமிர்தமுண்டார் சாவாது நீலைபெறுதலின்
 உயிர்களைநிலைபெறச்செய்கிறமழையை அமிழ்தமென்றார். (க)

து ப்பார்க்குத் துப்பாயதுப்பாக்கித் துப்பார்க்குத்
 துப்பாய துஉமழை. - - - உ

இ-ள். துப்பார்க்கு - உண்பவர்க்கு--துப்பாய-தன்மையா

+ அமிழ்தமென்பதற்கு மரணநிலை துப்பாக்கியதொருசுவை அமிர் த
 மென்று வடமொழிநிரந்தது.

உ-ஆம்,அதி--வான்சிறப்பு.

கிய — துப்பாக்கி - உணவுகளைபுண்டாக்கி — துப்பாக்கி -
 (அவ்வுணவுகளை) உண்பவருக்கு — துப்பாயதூஉம் - (தானும்)
 உணவாய்நிற்பதும் — மழை |. எ-று ❀ தானும் உணவாதலா
 வது - தண்ணீராயுண்ணப்படுதல். — சிறப்புடைய மனிதர்மே
 ல்வைத்துச் சொல்லுதலால் மற்றையுயிர்களுக்கும் இஃது ஒ
 க்கும் — இப்படி உயிர்களது பசிதாகங்களை நீக்குதலால் அவ்
 வுயிர்கள் வழங்கி வருதலும் உடையவாயின வென்பதாம். (உ)

விண்ணின் றுபொட்ப்பின் விரிநீர் வியனுலகத் - - *
 துண்ணின் றுடற்றும் பசி - - - - - ரு.

இ-ள். விண் - மழையானது — நின்று - (பெய்யவேண்டிங்
 காலத்திங்) பெய்யாமல் — பொட்ப்பின் - பொட்க்குமாயின் —
 விரிநீர் - கடலாலேகுழப்பட்ட — வியனுலகத்துள் - பரந்தவுலக
 த்தினுள் — பசி | — நின்று - நிலைபெற்று — உடற்றும் - (உயிர்க
 ளை) வருத்தும். எ-று ❀ கடலுடைத்தாயினும் அதனாலே ப
 யனில்லை யென்றற்கு விரிநீர் வியனுலகத் தென்றார். — உணவி
 ல்லாமையினாலே பசியால் உயிர்கள் இறக்குமென்பதாம் (ரு)

ஏரினுழா அருழவர் புயலென்னும் - - - - *
 வாரிவளங்குன்றிக்கால் - - - - - ச

இ-ள். உழவர் | — ஏரின் - ஏரினால் — உழார் — புயலென்னு
 ம்வாரி - மழையென்றிறவருவாய் — வளங்குன்றிக்கால் - (தன்) ப
 யன்குறையின் - எ-று ❀ குன்றியக்காலென்பது - குறைந்த
 நின்றது. — உணவில்லாமலுக்குக் காரணஞ் சொல்லியபடி. (ச)

கெடுப்பதூஉங் கெட்டார்க்குச் சார்வாய் மற்றாங்கே*
 யெடுப்பதூஉ மெல்லா மழை - - - - - ரு.

இ-ள். கெடுப்பதூஉம் - பூமியினிடத்து வாழ்வாபாப்பெய்யாதுநின்றது)கெடுப்பதும்--கெட்டாரீக்கு - (அவ்வாறு) கெட்டவர்க்கு—சார்வாய் - துணையாய்ப் (பெய்து) —மற்றாக்கேழுண்டுகெடுத்ததுபோல் — எடுப்பதூஉம் - எடுப்பதும் — எல்லாம். (இவை) பெல்வாம்(வல்லது) —மழை. ௭-று ஶ்ரீ மற்று-வினைமாற்றில் வந்தது. கேடும்பெருக்கமும் பெறுதற்குரியவர் மணிதராதலால் - கெட்டாரீக்கென்றார். — எல்லாமென்றது - அம்மணிதர் முயற்சி வேறுபாடுகளால் கெடுத்த வெடுத்தல்கள் பலவாகுகைநோக்கி — அல்லதென்பது - + அவாய்நிலையால் வந்தது. —மழையினதுவல்லமையைச் சொல்லியபடி. (௫)

✦ அவாய்நிலை ஒருரொம்மற்றொருரொம்மைக்கென்குநற்கு அவாவீதீந்நல்.

உ-ஆம், ஆதி--வான்சிறப்பு.

விசும்பிற்றுளிவீழினல்லான்மற்றாக்கே - - - ✱
பசும்புற்றலைகாண்பரிது. - - - - - ✱

இ-ள். விசும்பின - மேகத்தினின்றும் - துளி - துளிகள் - வீழினல்லால் - விழிற்காண்பதல்லது - மற்றாக்கே - வீழாதாயின் அப்போழுதே - பசும்புற்றலை-பசும்புல்லினது தலையைபும் - காண்பு - காணாதல் - அரிது. ௭-று. ஶ்ரீ விசம்பு - ஆகுபெயர். —மற்று - வீழாதாயினென்னும் வினைமாற்றில் வந்தது. —தலைபுமென்னும் இழிவுசிறப்பும்மை - விகாரத்தால் தொக்கது. —ஒரறிவுயிருமல்லாமற் போமென்பதாம். (௬)

நெய் பிங்கடலுந் தன்னீர்மை சூன்றுந் தடிந்தெழிலி*
சாலைக்கா தாகிவிடின. - - - - - ௭

இ-ள். நெய்தலும் - நெடியதலும் — தன்னீர்மைகு
 ன்றும் - தன்னியல்பு குறைவும் — எழினிதான் - மேகந்தான் —
 தடிந்து - (அதனைத்) குறைத்து — நல்காதாதிவிடின் - (அதனிட
 த்துப்) பெய்யாதாதிவிடின். எ-று. ஶ்ரீ உம்மை - உயர்வுசிறப்
 பு. தன்னியல்பு குறைதலாவது - நீர்வாழுமுயிரிகள் பிறவாமை
 யும், மண்முதலானவை உண்டாகாமையும், ஆம்.—இக்கேசு
 ளைத்தலென்றது - முகத்தலை. — மழைக்குமுதலாகிய கடலுக்
 கும் - மழைவேண்டுமென்பதாம். [இஃது ஏழு பாட்டாலும்
 உலகம் நடத்தற்கு மழை ஏதுவாதல் சொல்லப்பட்டது] (எ)

சு றப்பொடு பூசனை செல்லாது வானம் . . . *
 வறக்குமேல் வாறோர்க்கு மீண்டு . . . . அ

இ-ள். வாறோர்க்கும் - தேவர்களுக்கும் — ஈண்டு - இவ்வுலக
 சீறிலே—சிறப்பொடு - (மக்களாலே செய்யப்படுகிற) திருவி
 ழாவுடனே—பூசனை - பூசையானது—செல்லாது - நடவாது.
 —வானம்வறக்குமேல் - மழைபெய்யாதாயின். எ-று. ஶ்ரீ உம்
 மை-உயர்வுசிறப்பு. —விழாவோடு கூடிய பூசையெனலால்-
 செல்லாதென்று ஒருமையாகச் சொன்னார்.— பூசையிலேதாழ்
 வு தீரச்செயப்படுவது விழாவாதலின் இதனை முன்வைத்தார்.

தா னந்தவமிரணிந் தங்காவியனுலகம் . . . *
 வானம்வழங்கா தெனின் . . . . கூ

இ-ள் வியனுலகம் - விரிந்தவுலகத்திலே— தானந்தவமிரண்
 டும்|—தங்கா - உளவாகாவாம்.— வானம்-மழை—வழங்காதெ
 னின்-பெய்யாதாயின் எ-று. ஶ்ரீ தானமாவது-தருமவழியால்வ
 ன்தப்பொருள்களைப் பெரியோர்க்கு மகிழ்ச்சியோடு கொடுப்பது.

உ-ஆம், அதி—வாள்சிறப்பு. கூ

தவமாவது மனம் பொறிவழிபோகாமல் நிற்கும் பொருட்டு
 விராதங்களால் உண்டாகுநகல்முதலானவை. மிகுதிபற்றி -தா
 னம்இல்லறத்தின்மேலும், தவம்- துறவறத்தின்மேலும், நின்ற
 ன.

(க)

ந ரின்றமைபா துலகெனியார்பாரீக்கும் *
 வானின்றமைபா தொழுக்கு..... .. .ய

இ-ள். யார்பாரீக்கும் = எவ்வகைமேம்பாட்டி யோரிக்கும் -
 தீர் - தீரை - இன்று = இல்லாமல் - உலகு - உலகியலானது -

அமைபாதெனியர் = பொருந்தாதாயின் - ஒழுக்கு - (அந்நீரின்
 துறவிவேநீங்காத) வொழுக்கமும் - வான் - மழையை - இன்
 னு - இல்லாமல் - அமைபாது - பொருந்தாது. எ-று. இம்
 மையிலே அனுபவிக்கப்படுவன வாதலிற் பொருளின்பங்கள்
 யுலகியலென்றார். நடுவேநீங்காத வொழுக்கமாவது - எக்காலங்

களிலும், எவ்விடங்களிலும், நீருண்டா யிருத்தல். நீரினாலே
 பொருளின்பங்கள் பொருந்துதல்போல் - மழையினாலே அந்
 தீரொழுக்கம் பொருந்துதல்எல்லாசாலும் தெளியப்படுமென்

பதைக்காட்டுதற்குநீரின் றமைபா துலகெனி னென்றார். [இவை
 மூன்றுபாட்டாலும் அறம்பொருளின்பங்கள் நடத்தற்கு உ
 மை எதுவாதல் சொல்லப்பட்டது.]

(ய)

*****

க-ஆம், அ.தி. - நீத்தார்பொருளை.

அஃதாவது முற்றத்தறந்த முனிவரது பெருமைபைச் சொல்லுதலாம். அவ்வறமுதலாகிய பொருள்களை உலகத்துக்கு உன்னவாறு அறிவிப்பவர் அவராதலால் இதுவான் சிறப்பினை பின்னவவக்ட்பட்டது.

ஒ முக்கத்து நீத்தார்பெருமை விழுப்பத்து *
 வேண்டிம்பனுவற்றுணிவு.....க

இ-ள். பனுவல் - நூல்களது - துணிவு-நிச்சயமானது -
 ஒமுக்கத்து - (தமக்குரிய) பொழுக்கத்திலேநின்று - நீத்தார்துறந்தவர் து. - பெருமை - மகிமையை - விழுப்பத்து - மேலானபலபொருள்களுள்ளும் - வேண்டிம் - (இதுவேமேலானதென்று) விருப்பம். - தமக்குரிய பொழுக்கத்திலே நின்று

ஈ

12

கூலும், அதி - நீத்தார்பெருமை.

ஹதுறத்தலாவது - தங்கள் தங்கள் வருணசிரமங்களுக்கு உரிய
 குழுக்கங்கள் தப்பாடும் நடக்கப்பண்ணியம் வளரும், அது உ
 ளரப் பாபம் தேயும், அதுதேய அறிபாமைநீங்கும், அது நீ
 ங்க இது நித்தியம் இது அனித்தியம் என்கிறபகுத்தறியும்- ந
 லையில்லாத இம்மையுழை யின்புங்களில் வெறுப்பு- பிறன்
 த் துன்பங்களும்- தோன்றும், அவைதோன்ற மோகத்தின்
 ஆசை உண்டாம். அது உண்டாகப் பிறவிக்குக் காரணமா
 கிய விண்முயற்சிகளெல்லாம் நீங்கி மோகத்துக்குக் காரண
 மாகிய யோகமுயற்சி உண்டாம், அது உண்டாகத் தத்துவ
 ஞானம் பிறந்து எனதென்பதாகிய மமகாரமும்-நானென்ட
 தாகிய அகங்காரமும்-விடும், ஆதலின் இவ்விஷணி பற்றுக்களை
 யும் இம்முறையே வெறுத்து விடுதலாம், தூல்செய்தவரத்
 துணிவு தூலின்மேல் ஏற்றப்பட்டது, (க)

து றந்தாரீ பெருமை துணைக்கூறின் வையத் *
 திறந்தாரை பெண்ணிக்கொண்டற்று ....உ.

இ-ள். துறந்தாரீ- (அகங்காரமமகாரங்களை) விட்டவரது—
 பெருமை = மகிமையை— துணைக்கூறின் - எண்ணிக்கையிடு
 வேசொல்லி அறியப்புகுந்தால் — (அளவுபடா மடியால்) —
 வையத்து- இவ்வகத்திலே— இறந்தாரை- (பிறந்) திறந்தவனை
 — எண்ணிக்கொண்டற்று - எண்ணி (யித்தனைபோர்களுண்டு
 அறியப்புகுந்தாற்போலும். எ-று. ஐஃ முடியா தென்பதாம்,
 கொண்டாலென்பது கொண்டெனத்திரிந்து தின்றது. (உ)

இ ருமை வகைதெரிந் தீண்டறம் பூண்டாரீ *
 பெருமை பிறங்கிற் துவகு.....ஈ.

இ.ள். இருமை - (பிறப்புவிடென்னு) மிரண்டனது — வ
கை - (துன்பவிடப்) கூறுபாடுகளை — தெரிந்து - ஆராய்ந்

து) — (அப்பிறப்பை நீக்குதற்கு) — ஈண்டு - இப்பிறப்பிலே —
அறம் - துறவறத்தை — பூண்டார் - கொண்டவரது — பெருமை -

மகிமையே — உலகு - உலகத்தில் — பிறங்கிற்று - உயர்ந்தது.
எ.று.ஊ. பெருமையே பென்பதினேகாரம்விசைத்தால் தொ

க்கது. அது உலகுமுழுகாண்டவசசீ முதலானவருடைய பெ
ருமையைப் பிரித்தவாற் பிரிநிலையேகாசம். [இவை மூன்றுபா

டாலும் துறந்தவரது பெருமையே எல்லாப் பெருமைகளி
னும் உயர்ந்ததென்பது சொல்லப்பட்டது.] (ஈ)

ஈ. ஆம் - அறி — நீத்தார் பெருமை.

ஊ. ஊன் னுந் தோட்டியால் னேரைந் துங்காப்பான் ஊ
வரனென்னும் வைப்புக்கோர் வித்து .....

இ.ள். உரனென்னுந் தோட்டியால் - அறிவென்னும்குசுத்
தினாலே — ஓரைந் தும் - (பொறிகளாகிய யானைக)ளைந்தையு
ம் — காப்பான் - (தந்தன்புலன்களில் மேல் செல்லாமற்) காப்

பவன் | — வரனென்னுழ்வைப்புக்கு - (எல்லா நிலங்களினும்) மேலானதென்று சொல்லப்படுகிறமோகை நிலத்துக்கு — ஓர்வித்து - ஒருவித்தாவான். எ-று. ~~ஐ~~ அந்நிலத்திலே போய் முனைத்தலின் வித்தென்றார். இங்கே பிறந்தும் இறந்தும் வருகிறமனிதனைல்லனென்பதாம். [ஏகதேசவுருவகவணி] (ச)

ஐ ந்தவித்தா னுற்றலகல்விசும்பு ளாரீகோமான்
 னிந்திரனே சாலுங்கரி ..... ௫.

இ-ள் ஐந்தவித்தான் - (புலன்களிற்செல்லுகின்ற) வைந்தாசைகளைப் பொழித்தவனது — ஆற்றல்-வல்லமைக்கு — அகல்விசும்பளார் - அகன்றபொன்னுலகத்துள்ள தேவர்க்கு — கோமான் - தலைவனாகிய — இந்திரனே - தேவேந்திரனே | — சாலுங்கரி - பொதுமான சாஸ்தியாம். எ-று. ~~ஐ~~ ஐந்தாசைகளையும் நீக்காமல் சாபத்தை அடைந்து நின்று அவ்வாசைகளை நீக்கினவனாகிய கௌசமமுனிவனது வல்லமையைத் தெரிவித்தானுதலின் இந்திரனே சாலுங்கரியென்றார். (௫)

செ யற்கரியசெய்வாரீ பெரியர் சிறியர் .... *
 செயற்கரிய செய்கலா தார்..... ௬.

இ-ள் (ஒத்தபிறப்பினசாகியமணிதார்களிலே) — பெரியர் - பெரியோர் | — செயற்கரிய - செய்தற்கரியவைகளை — செய்வார் — சிறியர். சிறியோர் | — செயற்கரிய - அச்செய்தற்கரியவைகளை — செய்கல்தார் - செய்யமாட்டாதார் எ - று எனவே - பெரியோர் செய்தற்கெளியவைகளைச் செய்யாரொன்பதும், சிறியோர் அவைகளைச் செய்வாரொன்பதும், தோன்றுதல் அறிக. செய்தற்கெளியவை - மணத்தை வேண்டியபடியே போகவிடுதல் - ஆசைகொள்ளுதல் - கோபித்தல் - இவைமுதலானவையாம். செய்தற்கரியவை - இயமம் - நியமம் - இவைமுதலான என்வகையோகாங்கங்களாம். (சு)

யக

க-ஆம்-அதி-நீத்தார்பெரும.

சு வைபொளி பூரேசை நாற்றமென்றதின்ஊ
வகைதெரிவான் கட்டே புலகு ... .. எ

இ-ள். உலகு - உலகமானது | — சுவையொளிபூரேசைநாற்றம் - சுவையும்ஒளியும்ஊறும்குணையும் நாற்றமும் — என்று-என்று சொல்லப்பட்ட — ஐந்தின் - பஞ்சதன்மாத்திரைகளது — வகை - கூறுபாட்டை — தெரிவான் கட்டே - ஆராய்வனநிவினிடத்தே. எ - று சுவை - ரசமும், ஒளி - ரூபமும், ஊறு - ல்பரிசுமும், ஆம் — ஐந்தினிவகையாவன - அவைஐந்தும், அவற்றிலேதோன்றிய பூதங்களைத்தும், அவற்றின்கூறுகிய ரூபே

ந்திரியங்களைத்தும், கண்மேந்திரியங்களைத்தும், ஆக இருபதுமாம். வகைதெரிவானென்றதனால் தெரிவின்றபுருடனும், அவ்வந்தெரிதற்குக்காரணமாகிய - மாணி - அகங்காரம் - மணம் - என

ப்பட்டவையும், அவற்றுக்குமுதலாகிய மூலப்பகுதியும், கொள்ளப்பிரும் இவ்விருபத்தைந்து தத்துவச்சுட்டமல்லது உலகென வேறிவ்வென்று உலகினது இருப்பை அறிதலால் அறிவினிடத்தாயிற்று. பூதமைந்து - நிலம் - நீர் - தீ - காற்று - வான். ஞானேந்திரியமைந்து - மெய்-வாய்-கண்-மூக்கு - செவி-கண்-மெந்திரியமைந்து - வாக்கு - பாதம்-பாணி-பாடி-உபல்தம்.

மூலப்பகுதி - மாயை. [இவைநான்குபாட்டாலும்பெருமைக்குக் காரணங்கள் - ஐம்பொறியடக்கலும், யோகப்பயிற்சியும், தத்துவஞானமும்-ஆமென்பது சொல்லப்பட்டது. (எ)

நி றைமொழி மாந்தர் பெருமைநிலத்து
மறைமொழிகாட்டிவிடும்..... .. அ.

இ-ள். நிறைமொழி- (பய)நிறைந்தசொல்லை யுடைய—மாந்தர்—முனிவரது—பெருமை - மகிமையை—நிலத்து—நிலவுலகத்தில்—மறைமொழி- (அவசாணையாகச்சொல்லிய) மந்திரங்

களே—காட்டிவிடும்- (பிரத்தியக்ஷமாகக்) காட்டிவிடும் என்று. ❀ பயநிறைந்தமொழியாவது அவர் அருளிஞாலே சொ

ன்னாலும், கோபத்தினாலே சொன்னாலும் அதனடன்பிரயோசனத்தைக் கொடுத்தே விடுகிற சொல். காட்டுதல்- பிரயோசனப்பட்டு அம்மகிமையை அறிவித்தல். (அ)

கு ணமென்னுங் குன்றேறிநீன்றார் வெகுளி *
கணமெயுங் காத்த லரிது. .... .. கூ.

இ-ள். குணமென்னுங்குன்று - (துறவுமெய்யறிவு ஆசையி-ஆம் - அதி—நீத்தார்பெருமை.

ம்லாமைமுதலான) தற்குணங்களாகிய மலையின்மேல்—சுற்றி
 ன்ருள் - ஏறிநின்றமுனிவரது — வெருளி - கோபமானது —
 கண்டேயும் - (தானுள்வளவு) கண்ணகாலமேயாயினும்—
 காத்தல் — (கோபிக்கப்பட்டவராலே) தடுத்தல் | — அரிது
 அரிதாம். எ-று. ^{௧௧} அசையாமையும் பெருமையும் உற்றீர் கு
 ணங்களை மலையாக உருவகம் செய்தார். அனுகூலான பழக்க
 த்தினாலே ஒரோவிடத்துக் கோபம்தோன்றிய போதே அத
 ன் மெய்யுணர்வு அழிக்கும் ஆகலால் கண்டேயு ரென்றும்
 றிறைமொழி மாந்தராகலால் காத்தலரிதேன்றும் சொ ள்ள ங்ர்.
 [இவை இரண்டுபாட்டாலும் அவசாணசொல்லப்பட்டது]

அ ந்தண ரென்போ ரறவோர்மற்றெவ்வயிரீர்களுள்*
 செந்தண்மை பூண்டொழுக லான். .... ..ய.

இ-ள். எவ்வயிரீர்க்கும் - எல்லா வயிரீர்களின்மேலும்—செந்
 தண்மை-செவ்வையானவருளை — பூண்டு - விரதமாகக்கொண்
 டி — ஒழுகலான் - நடக்கையினாலே — அந்தணரென்போர் -
 அந்தணரென்று சொல்லப்படுவோர் | — அறவோர் - துறவற
 த்தினின்றவர். எ-று. ^{௧௧} மற்று-அசைநிலை. அந்தணரென்பது
 அழகிய தண்மையை யுடையவரென்னுங் காரணப்பெயராக
 லின் அவ்வருளுடையார்க்கல்லது மற்றவர்க்காகா தென்பது
 கருத்து. [அப்படி ஆணையுடையவராயினும் உயிரீகளிடத்தே
 அருளுடையவரென்பது இதலாற் சொல்லப்பட்டது.] (ய)

—————திருக்குறள்**—————**

ச-ஆம், அதி—அறன்வலியுறுத்தல்.

அஃதாவது அம்முனிவரால் அறிவிக்கப்பட்டமூன்றுள் அற
 மானது மற்ரைப் பொருளின்பங்கள் போலாகாமல் இம்மை

மறமைவீடு என்கிறமுன்றையும் தருதலால் அவற்றினும் உறுதியுடைத்தென்பது சொல்லுதலாம் — அதிகார முறைமையும்

இதனாலே விளங்கும்.

சு மறப்பினுஞ்செல்வமுமீனுமறத்தினூஉங் *
காக்கமெவனோஉயிரீக்கு..... ..

இ-ள். சிறப்பு-மோஷத்தையும்—நனும்-கொடுக்கும்.

சு

பு ச-ஆம்-அறி—அறன் வலியுறுத்தல.

செல்வமும் - (கவர்ச்சமுதலாகிய) செல்வத்தையும்—நனும்-கொடுக்கும்.— (ஆதலால்) — உயிரீக்கு - (மனித)ருயிரீக்கு—அறத்தினூங்கு - தருமத்திஃமேற்பட்ட — ஆக்கம் - பெருக்கத்தைத்தருவது — எவன்-யாது. எ-று ஓ-அசைநிலை-எல்லாப்பேறுகளினும் சிறந்ததாகலின் மோஷத்ததைச் சிறப்பென்றார், ஆக்கம் - மேன்மேலுயர்தல் [இதனால்அறத்தினும் அறிவுடைய உறுதி இல்லைபெண்பது சொல்லப்பட்டது. (க)

அ மறத்தினூஉங் காக்கமு மில்லை யதனை .... *
மறத்தலினூங் கில்லை கேடு..... .. உ

இ-ள் (ஒருவனுக்கு)—அறத்தினூங்கு-தருமநீ (செய்தலின்)மேற்பட்ட — ஆக்கமும் - பெருக்கத்தைத் (தருவதும்) — இல்லை. — அதனை - அத்தருமத்தை — மறத்தலினூங்கு - (மயக்கத்தால்) மறந்துவிடுதலின்மேற் பட்ட—கேடு- கேட

டைத் (தருவதும்) — இல்லை. எ-று ஓ-அறத்தினூங்காக்கமு மில்லைபெணமுன்சொல்லப்பட்டதைப்படி அனுவதித்தார் - அத

இலே தேவியருதலைச் சொல்லுதலாகிய பட்டினத்தி [இதனால் அதுசெய்யாதபோது தேவியருதல் சொல்லப்பட்டது] (உ)

ஓ ல்லும்வகையாலறவினை போவாதே..... *
செல்லும்வாயெல்லாஞ்செயல் ..... ரு.

இ-ள் ஒல்லும்வகையால் - (தமக்குத்தமக்குக்கூடும்) வகையால் - அறவினை - தருமமாகிய நல்லனையை - ஓவாதே - இடைவிடாமல் - செல்லும்வாயெல்லாம் - (அது)செல்லுமிடங்களினாலெல்லாம் - செயல் - செய்யக்கூடவா.எ-று. * கூடும் வகையாவது - இல்லறம் பொருளாளவுக்கு ஏற்கவும், துறவறம் சரீரநிலைக்கு ஏற்கவும், செய்தலாம். செல்லுமிடங்க ளாவன - மனமும், வாக்கும், காயமும், ஆம். அவற்றினாலே செய்யப் படுகிற அறங்களாவன - நற்சிந்தையும், நற்சொல்லும் நற்செய்யலும், ஆம் [இதனால் அறம்செய்யுமாறு சொல்லப்பட்டது].*

ம னத்துக்கண் மாசில னாதலனைத்தற *
குதல நீர பிற..... *ச.

இ-ள். (அப்படியறஞ்செய்யவன்!) - (தனது)தெஞ்சினிட
* அதுவா தமாவது முள் சொல்லப்பட்டதைமேற்செய்தலிந்தற்போ
குடும்பின்தஞ்செய்தல.

ச-ஆம் - அது - அறனவலியுறுத்தல். 100

தீது—மாசிலாதல் - குற்றமில்லாதவனாகக் கட்டவன், —அறன்-
 தருமமாவது!—அனைத்து - அவ்வளவே, —பிற - அது ஒழிந்
 தசொல்லும்வேடமும|—ஆகுலநீர - (அறமெனப்படுவனவல்
 ல)-ஆரவாரகுணத்தைபுடையனவாம்.எ-று. ❀ குற்றம்- தீய
 வைநினைத்தல். பிறர் அறியவேண்டிச் செயப்படுதலால் ஆகு
 லநீரபிறவென்றார்.மனதிலே குற்றமுடையவனாகிய போதுஅத
 ன்வழிப்பட்ட வாக்கினாலும் காயத்தினாலும் செயப்படுகிற
 அறங்களிலே படன் இல்லைதென்பதும் பெறப்பட்டது. (ச)

அ முக்காறவாவெகுளியின்னாச்சொன்னுஞ்சு *
 மிமுக்கா வியன்ற தறம்.... .. ❀ (ஊ)

இ-ள். அமுக்காறு - (பிறநயர்ச்சி)பொருமையும்— அவா-
 (ஈம்புல)வாசையும்—வெகுளி - (அவைகாரணமாகப் பிறர்
 ியல்உண்டாகிற) கோபமும் — இன்னாச்சொல் (அதுபற்றி
 வருகிற)தடுஞ்சொல்லும் — நான்கும் ஆகியவிந்நான்கினையு
 ம்—இமுக்கா-கடிந்து—இயன்றது - (ஒழிவில்லாமல்) நடந்த
 து|—அறம்-அறமாவது.எ-று. ❀ இதனால் இந்நான்கோடு கல
 ந்து நடந்தது அறமெனப்படாதென்பதுங்கொள்க. [இவை
 இரண்டிபாட்டாலும் அறத்தினியல்புசொல்லப்பட்டது. (ஊ)

அ ன்றறிவா மென்னை தறஞ்செய்க மற்றது *
 பொன்றுங்காற் பொன்றாத் துணை,....ஈ.

இ-ள். (நாம்இப்போதுஇளையேமாகலின்) —அன்று-இற
 க்குநாளில்—அறிவாமென்னாது - செய்வோமென்று நினையா
 மல்—அறம்-தருமத்தை—செய்க - (தினந்தோறுஞ்)செய்ய
 க்கடவர். — அது - அப்படிச்செய்யப்பட்டதருமமானது|—

பொன்றுங்கால் - உடபினின்றுமுயிர் போங்காலத்து — பொ
 ன்றாத்துணை - (அவ்வுயிர்க்கு) அழியாததுணையாம். ௭-று. ❀ ம
 ற்று - அசைநிலை. செய்தவுடம் பழியவும் உயிரோடுகடி மற்றை
 யுடம்பிலும் செல்லுதலால் அழியாததுணையாயிற்று. [இதனால்
 அப்படிப்பட்ட தருமத்தை நிலையில்வாத வுடம்பு இருக்கிற
 போதே செய்கவென்பது சொல்லப்பட்டது.] (௭)

அறத்தாறு துவென வேண்டா சீவகை.... *
 பொறுத்தானே ரீந்தானிடை .... ..௭.

இ-ள். அறத்தாறு - தருமத்தின்படிகள் — இதுவென - இது
 யின ச-ஆம் - அறி — அறன் வலியுறுத்தல்.

வென்ற (ஆகமவளவையால்) அறிவிக்க — வேண்டா - வேண்டி
 யதில்லை — சிவிகை - தண்டுகையை — பொறுத்தானே - சுமப்
 பவனே — ஊர்ந்தானிடை - செலுத்துவோனிடத்துக் (கா
 ட்சியளவையினாலேயே அறியப்படும்.) ௭-று. ❀ எனவென்
 றதனால் சொல்லளவையாகிய ஆகமபிரமாணமும், பொறுத்
 தானே ரீந்தானிடையென்றதனால் - காட்சியளவையாகிய
 பிரத்தியக்ஷபிரமாணமும், கொள்ளப்பட்டன. அறியப்படுமெ
 ண்பதுகுறைந்து நின்றதனால் - சொல்லெச்சம். [இதனால் அழி
 யாததுணையாதல் தெளிவிக்கப்பட்டது.] (௭)

வீழ்நாள் படா அமை நன்றாற்றினஃவதாருவன் *
 வாழ்நாள் வழியடைக்குங் கல்..... .. அ

இ-ள். ஒருவன்—வீழ்நாள்—(செய்யாமல்) கழியுநான்—
படாமை—உண்டாகாமல்—நன்று—தருமத்தை—ஆற்றின்—
செய்வானாயின்—அஃது—அச்செய்கையானது—வாழ்நாள்—
(அவன்சரித்தோடுகூடி) வாழ்நாள்து—வழி—(வரு)வழியை
—அடைக்குங்கல்—(வாராம)லடைக்குங்கல்லாம். எ-று. அந்
ஞானம்—அகங்காரம்—அவா-விருப்பு-வெறுப்பு-என்கிற—ஐவ
கைக்குற்றங்களால் வருகிற—நல்வினை—தீவினை—என்கிற இருவ
கைவினைகளும் உள்ளவரைக்கும் உயிர் உடம்போடு கூடிநின்
று அவற்றின் பயன்களாகிய சுகதுக்கங்களை அனுபவிக்கும்
ஆதலால் அக்காலமுழுதும் வாழ்நாளெனப்பட்டது.} (அ)

அறத்தான் வருவதே யின்பமற்றெல்லாம் *
புறத்தபுகழுமில். .... கூ

இ-ள் அறத்தான் - இல்லறத்தோடுபொருந்தி— வருவதே-
வருமின்பமே|—இன்பம் - இன்பமாகும்—மற்றெல்லாம்-
அதனோடுபொருந்தா துவருவனவெல்லாம்|— (இன்பமாயினு
ம்)—புறத்த-துன்பத்துடனேவனவாம்— (அதுவுமல்லாம
ல்)—புகழும் - புகழையும்?—இல - உடையனவல்ல. எ-று. அந்
இன்பம்-காமத்தினனுபவம். இன்பத்திற் புறமெனவே துன்

பமாயிற்று. பாவத்தால் வரும்பிறவில் விழையுமுதன்னவை
அப்போது இன்பமாய்த்தோன்றாமாயினும் பின்புதுன்பமா
ய் வினைதலாற் புறத்தவென்றார். புகழுமில்வெனவே - அறத்
தோடு வருவதாகியின்பம் புகழுமுண்டத்தாமென்பது பெ
ற்றாம். [இதனால் அறஞ்செய்வாரே இம்மையின்பமும், புகழு

ம்,பெறவாரொன்பதுசொல்லப்பட்டது.]

(க)

செயற்பால தோருமறனே யொருவற .... *
சுயற்பால தோரும் பழி. .... ய.

இ-ள். ஒருவற்கு-ஒருவனுக்கு-செயற்பாலது - செய்தற்ற
ன்மையது|—அறனே - நல்வினையே --உயற்பாலது - ஒழித்
ற்றன்மையது|—பழி(யே) - தீவினையே. எ-று. * தேற்றே
காரம்பின் னுங் கூட்ப்பட்டது. ஒருமிரண்டும் - அசைநிலை
கள்.பழிக்கப்பிவதாகிய தீவினையைப்பழியென்றார். இதனற்
செவ்வதும், ஒழிவதும், நியமிக்கப்பட்டன.] (ய)

பாயிரமுற்றிற்று.

இல்லறம்

இல்லறமாவது - இல்வாழ்க்கை நிலைக்குச் சொல்லப்படுகிற
வழியிலே நின்று அதற்குத் துணையாகிய கற்புடையமனைவி
யோடு கூடிச் செயப்பிவதாம். ஆதலின் அதனை முதலிலே
சொல்லத்தொடங்கினார்.

இ-ஆம், அளி.-- இல்வாழ்க்கை.

அஃதாவது மனையாளோடு கூடிவாழ்தலினது சிறப்
பாம். இல்வாழ்க்கைநிலையானது அறஞ்செய்தற்குரிய
இருவகைநிலைகளுள்ளே முதலாகலின் இது அறன்வலி
யுறுத்தலின் பின் வைக்கப்பட்டது.

இல்வாழ்வா நென்பா வியல்புடைய மூவர்க்கு *
நல்லாற்றி னின்ற துணை.....

இ-ள். இல்வாழ்வானென்பான் - இல்லறத்தோடு கூடிவாழ்
பவனென்று சொல்லப்படுவோன் | - இயல்புடைய - (துறைய
றத்) தன்மையையுடைய - முவர்க்கும் - (மற்றை) மூவர்க்கும்
- நல்லாற்றில் - (அவரது) நல் (வொழுக்க) வழிகளில் - நின்
ற - நிலைபெற்ற - துணை - துணையாவான். எ - று. இல்லென்ப
து அதனறத்தை உணர்ந்தால் ஆகுபெயர். மற்றைமூவரோ
வார் - ஆசாரியனிடத்தே ஒதுகின்றவனும் விரதங்காசிகின்றவ
னும் ஆகியபிரமசாரியும், காட்டினிடத்தேபோய் மனைவி

இ

படி 10-ஆம், அதி - இல்வாழ்க்கை.

யோடு தவஞ்செய்கிறவனாகிய வானப்பிரஸ்தனும், எல்லாப்
பற்றுக்களையும் விட்டவனாகிய சன்னியாசியும், என்றறிக. இல்
வாழ்வான் - பசி - தோய் - சூளிர் - முதலானவற்றால் அவ்வொழு
க்கங்களுக்கு இடையூறுவாராமல் உண்டிமருந்து முதலான
வை கொடுத்து அவரவ்வொழுக்கவழிகளிலே தப்பாமல் நடத்
துகையினாலே நல்லாற்றினின்ற துணைபென்றார் (க)

துறந்தாரீர்க்குந் துவ்வா தவர்க்கு மிறந்தாரீர்க்கு *
மில்வாழ்வானென்பான் றுணை. .... .. உ.

இ-ள். துறந்தாரீர்க்கும் - (ஆதாரமானவராலே) விடப்பட்ட
டோர்க்கும் - துவ்வாதவர்க்கும் - வறுமைப்பட்டவர்க்கும்
- இறந்தாரீர்க்கும் - (ஒருவருமில்லாமல் வந்து) இறந்தவர்க்கு
ம் - இல்வாழ்வானென்பான் - இல்வாழ்வானென்று சொல்லப்

படுவோனே |—துணை - துணையாவான். ஏ - து. ஆதாரமானவ
 சாலே விடப்பட்டவர்க்குப் பாவமொழிய அவர்க்கு ஆதார
 மாய்நின்று வேண்டியனசெய்தலாலும், வறுமைப் பட்டவர்க்கு
 உணவுமுதலானவை கொடுத்தலாலும்; இறந்தவர்க்கு நீர்த்
 கடன்முதலானவைசெய்து நல்ல தியை அடைவித்தலாலும்,
 துணையென்றார். [இவையிரண்டு பாட்டாலும் இவ்வாழ்க்கை
 எல்லா வுபகாரங்களுக்கும் உரித்தாதல் சொல்லப்பட்டது.உ

தென்புலத்தார் தெய்வம் விருந்தொக்க ருணென்றாங்
 கைமபுலத்தா ரோம்ப நலை,..... .. .க.

இ-ள், தென்புலத்தார் - பிராரும்—தெய்வம் - தேவரும்-
 விருந்து - அதிதியரும்—ஒக்கல் - சுற்றத்தாரும்—தான் - தா
 னும்—என்று-என்றுசொல்லப்பட்ட—ஐம்புலத்தா - ஐந்திட
 த்துஞ் செய்ப்பிக்கின்ற—ஆறு - (அற) வழியை -- ஒம்பல்-வ
 முவாமற்செய்தல்) —தலை - (இவ்வாழ்வானுக்குச்) உறம்புடை
 யவறமாடி. ஏ - து. ஆங்கு - அசைநிலை. பிராரீ - ஒர் தேவசாதி
 யார், அவர்க்கு இடமெதற்காதலின் - தென்புலத்தாொன்றார்.
 தெய்வம் - சாஹிபொருமை.விருந்து - புதுநடம். அதுஇங்கேடி
 தியவராய்வுந்தவரை உணர்ந்தவிடலே ஆசுபெயர். தான்கெ
 வ்வையா யிருந்துகொண்டு எல்லாவறங்கனையும் செய்யவேண்
 பிதலின் தன்னைக்காப்பாற்றுதலும் அறமாயிற்று. இவ்வைந்
 துவகையும் தருமஞ் செய்தற்கு இடங்களாகையால் ஐம்புல
 மென்றார். இவ்வைந்திடங்களுக்கும் ஐந்துபங்கு வேண்டித

ஆம், அதி — இவ்வாழ்க்கை. யக

லால் அரசனுக்கு ஆறில் ஒருபங்காயிற்று. (க)

**பழியஞ்சிப் பாத்து னுடைத்தாயின்வாழ்க்கை *
வழியெஞ்ச வெஞ்ஞான்று மில். - - ச**

இ.ள். (பொருள்சம்பாதிக்கும்போது)—பழி - பாபத்து
க்கு—அஞ்சி-பயப்பட்டுச் (சம்பாதித்து)—பாத்து - (ஊப்
பொருளை முன்சொல்லப்பட்ட பதிலீடுகளுக்கும்) பங்கிட்டு
—உணர் - (தான்) உண்ணுதலை—வாழ்க்கை - (ஒருவனது) இல்
வாழ்க்கையானது—உடைத்தாயின் - உடையதானால்—வழி -
(அவனது) சந்தலியானது—எஞ்சல் - குறைதல்—எஞ்ஞான்
றும். எந்நாளும்—இல்- இல்லை, எ-று ஐ பாவத்தால்வந்த பி
றன்பொருளைப் பங்கிட்டுண்பால் அறமானது பொருளுடை
யானையும், பாவமானது தன்னையும், அடைந்து சந்தி அழியு
மாநலால் பழியஞ்சியென்றார். வாழ்பவனது உடைமைவாழ்
க்கைமேல் ஏற்றப்பட்டது. (ச)

**அன்பு மறனு முடைத்தாயினில்வாழ்க்கை *
பண்பும் பயனு மது. - - ரு.**

இ.ள். இல்வாழ்க்கை - (ஒருவனது) இல்வாழ்க்கையானது
—அன்பும்- (தன்மனையாளிடத்துச்செய்யத்தகு) மண் பிணையு
ம்—அறனும் - (பிறர்க்குப்பகுத்துண்ணுதலாகிய) அறத்தி
னையும்—உடைத்தாயின் - உடைத்தானால்—அது - அவ்வுடை
மையானது— (அவ்வில்வாழ்க்கைக்கு)—பண்பும் - குணமு
ம்—பயனும். பிரயோசனமும் ஆம். எ-று ஐ மனையாளு
க்கும் கணவனுக்கும் மனவொருமை இல்லாதம்பாது இல்ல
றம் முடிவுபெறாதாகையால் அன்புடைமை பண்பும், அறமு
டைமை பயனும், ஆயின. அன்பையும், அறமையும், முன்வைத்

த ஒருங்கின்படி அவற்றோடு சம்பந்தமுள்ள பண்டையும்; ப
யனையும், வைத்தவால் நிரனிறைபணி. [இவைமுன்றுபாட்டா
லும் இவ்வாழ்வோன் அறஞ்செய்யுமாறு சொல்லப்பட்டது.

அறத்தாற்றி நில்வாழ்க்கை யாற்றிற் புறத்தாற்றிற்
போஷ்யப் பெறுவ தெவன். - - - எ.

இ - ள். (ஒருவன்)—இவ்வாழ்க்கை - இவ்வாழ்க்கையை—
அறத்தாற்றின் - தருமத்தின்வழியில்—ஆற்றின் - செலுத்துவா
ராயின்—புறத்தாற்றில் - (அவன் அதற்குப்) புறமாகிய வழியில்

உய

இ-ஆம், அதி.—இவ்வாழ்க்கை.

வே—போய் - சென்று—பெறுவது - பெறும்பயன் | —எவ
ன்-யாது. எ-று தருமத்தின்வழி - பழியஞ்சிப்பகுத் துண்
ணதலும் அன்புடைமையுமெனமுன் சொல்லப்பட்டவழியா
ம். புறத்தாறு-மனைமை விட்டு வனத்திலே செல்லுநிலை. அந்நி
லை தரும்பயனை இது தருமென்னும் பொருள் தோன்றற்குப்
போய்ப்பெறுவதெவனென்றார். (எ)

இயல்பினு நில்வாழ்க்கை வாழ்பவ னென்பான் *
முயல்வாரு னெல்லாந் தலை. - - - எ.

இ - ள். இவ்வாழ்க்கை - இவ்வாழ்க்கையிலே நின்ற—இயல்பி

னான் - (அதற்குரிய) வியல்பாபிகூடி—வாழ்பவனென்பான் - வாழ்பவனென்று சொல்லப்படுவோன் | — முயல்வாருளெல்லாம் - (ஐம்புலங்களைவிட) முயற்சிசெய்வாரெல்லாருள்ளும் — தலை - மேற்பட்டவருவான். எ - று ❀ முற்றத்திறந்தவராகியசன்னியாசிகள் ஐம்புலங்களை விட்டமையால், முயல்வாரென்றது - வனத்திலே தவம் செய்வோராகிய வானப்பிரஸ்தனா. இவ்வாழ்வோன் அம்முயற்சிசெய்யாமலே பயனைப்பெறுதலினாலே தலைபென்றார். (எ)

ஆற்றி னொழுக்கி யறனிமுக்கா வில்வாழ்க்கை
நோற்பாரி னோன்மை யுடைத்து. - அ.

இ-ள். (தவஞ்செய்வோரையும்)—ஆற்றின் - (தமது) வழியிலே—ஒழுக்கி - நடத்தி—அறன் - (தானுந்தன்) னறத்தினின்றும்—இழுக்கா-தவறாத—இவ்வாழ்க்கை - இவ்வாழ்க்கையானது | — நோற்பாரின் - அத்தவஞ்செய்வாரது நிலையினும்—நோன்மை - பொறுமையை—உடைத்து உடையதாம். எறு. ❀ பசிமுதலான இடையூறு நீர்த்தலால் ஆற்றினொழுக்கிபென்றார். நோற்பாரென்பது அவரது நிலையை உணர்த்தலால் ஆகு

பெயர் தவஞ்செய்வோரது நிலை அவருக்கு வந்த நோயை அல்லது இவ்வாழ்வானது நிலைபோல் பிறருக்கு வந்தநோயையும் பொறுத்தலில்லாமையால் நோற்பாரி னோன்மையுடைத்தென்றார். (அ)

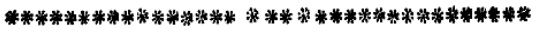
அறனைப் பட்டதே யில்வாழ்க்கை யஃதும்
பிறன்பழிப்ப தில்வாயி னன்று. - க.

இ - ள் . (இருவகையறங்களுள்) — அறனைப்பட்டது
ஓ.ஆம்,அதி.—இவ்வாழ்க்கை. ௨௧

(தூல்களால்) அறனென்று சிறப்பித்துச் சொல்லப்பட்டது | — இவ்வாழ்க்கையே. — (மற்றைத் துறவறமோவென்றால்) — அஃதும் - அதுவும் | — பிறன்பழிப்பது - பிறனும் பழிக்கப்படுவதை | — இல்லாயின் - இல்லாதிருந்தால் — நன்று - (அவ்விலவாழ்க்கையோடு ஒருதன்மையதாக) நன்றும். எ-று. ஶீஶீ ஶகாரத்தினாலே இல்லறத்தினின்றும் பிரிக்கப்பட்ட துறவறத்தை அஃதென்பது கூட்டினின்றது. பிறன்பழிப்பதென்றது கூடர்வொழுக்கத்தை. துறவறத்தில் மனத்தையும் பொறிகளையும் அடக்கவேண்டியவருத்தம் உண்டாயிருத்தலால் அது நிறைவேறுவது அரிது, இல்லறத்திலே அவ்வருத்தம் இல்லாமை யால் இது நிறைவேறுவது எளிது, ஆகலால் அப்படிப்பட்ட துறவறம் பழுதுபடாமல் நடந்துவரும் போது இல்லறத்தோடு சேர்த்து எண்ணப்படுவதாயிற்று. [இவைநான்குபாட்டாலும் இல்லறமே பயனுடையதென்று அதன்சிறப்புச் சொல்லப்பட்டது.] (க)

வை யத்துள் வாழ்வாங்கு வாழ்பவன் வாணுறையுநீ தெய்வத்துள் வைக்கப்படும் - ய.

இ-ள். வாழ்வாங்கு - இல்லறத்தோடு கூடிவாழும்பின்பினால் — வையத்துள் - மண்ணுலகத்துள் — வாழ்பவன் | — (மண்ணுலகத்தானேயாயினும்) — வாணுறையும் - விண்ணுலகத்திலிருக்கின்ற — தெய்வத்துள் - தேவருள் — வைக்கப்படும் - (ஒருவருள்) வைத்து நன்றாகமதிக்கப்படுவான். எ-று. ஶீஶீ பின்னே தேவனாப்பிறந்து அவ்வறப்பயனை அனுபவித்தல் நிச்சயமாயிருக்கையால் தெய்வத்துள் வைக்கப்படுமென்றார். [இஶினால் இல்லறத்தின் மறுமைப்பயன் சொல்லப்பட்டது] இம்மைப்பயன் புகழ். அதை இறுதியிலே சொல்லுகிறார். (ய)

சு-ஆம், அதி.—வாழ்க்கைத் துணை நலம்.

அல்தாவது அவ்விலவாழ்க்கைக்குத் துணையாகிய மனை யாளது நன்மைபாம். இதனாலேயே அதிகாரமுறைமை யும் விளங்கும்.

மனைத்தக்க மாண்புடைய ளாகித்தற் கொண்டாண் வளத்தக்காள் வாழ்க்கைத் துணை. - க.

இ-ள். மனைத்தக்க - இல்லறத்துக்குத்தக்க—மாண்புடைய

உஉ

சு-ஆம், அதி.—வாழ்க்கைத் துணை நலம்

ளாகி - நற்குண நற்செய்கைகளைபுடையவளாகி—தற்கொண் டாண் - தன்னைக்கொண்டவனது—வளத்தக்காள் வாழ்க்கை- வரவுக்குத்தகுந்தவாழ்க்கையைபுடையவர் | —துணை-(அவ்வ ல்லறத்துக்குத்) துணையாவாள். எ-று. ^{நீ} நற்குணங்களாவன- துறந்தவகாபுபுசரித்தலும், விருந்தாராய்தலும், வறியவரிடத் தே யருளுடைமையும், முதலானவையாம், நற்செய்கைகளா வன - வாழ்க்கைக்குவேண்டும் பொருள்களறிந்து காப்பாற்ற் வைத்தலும், உண்டிசமைத்தல்வல்லமையும், உபகாரஞ்செய் தலும், முதலானவையாம். வருவாய்க்குத் தக்க வாழ்க்கையாவ து-முதலுக்குத்தக்கபடி செலவுசெய்தல். [இதனால் இவ்விர ண்டி நன்மைகளும் சிறந்தனவென்பது சொல்லப்பட்டது(க)

மனைமாட்சி யில்லாள்க ணிலலாயின் வாழ்க்கைஃ யெனைமாட்சித் தாயினு மில். - - - உ.

இ-ள். மனைமாட்சி - இல்லறத்துக்குத்தகுந்த நற்குண நற் செய்கைகள்—இல்லாள்கண் - (ஒருவனது) மனையாளிடந்தே —இல்லாயின் - இல்லையாயின்—வாழ்க்கை- அவ்விலவாழ்க்கை

யானது | —எனையாட்சித்தாயினும் - (உல்கத்தால்) எவ்வள
 வுபெருமையை உடையதாயினும்—இவ் - அப்பெருமையை
 உடையதன்று, எ-று. ❀ படன்படால்மயால் இல்லையென்றும்.

இல்லதெ னில்லவண் மாண்பாடு லுள்ளதெ *
 னில்லவண் மாணுக் கடை. - .. - ரு.

இ-ள். (ஒருவனுக்கு) —இல்லவர் - மனையாள்—மாண்பா
 டுள்- நற்குண நற்செய்கையளாயிருந்தால்—இல்லது - இல்
 லுத்தது | —என்-யாது, —இல்லவர் - அம்மனையாள்—மாணுக்
 கடை - அப்படிப்பட்டவளாகாதிருந்தால்—உள்ளது | —என்
 யாது. எ-று. ❀ மாண்பென்னும் குணப்பெயர் இங்கே அத
 னை உடையவளுக்கு ஆயிற்று.] இவ்விரண்டுபாட்டாலும் இல்
 வாழ்க்கைக்கு வேண்டுவது மனையாளது நற்குண நற்செய்
 ளையே மற்றவை யல்லவென்பது. சொல்லப்பட்டது. (ரு)

பெண்ணிற் பெருந்தக்க யாவுளகற்பென்னுந் *
 திண்மையுண் டாகப் பெறின். - - ச.

இ - ள் (ஒருவன் பெறுதற்குரிய பொருள்களால்) —பெண்
 னின் - மனையாளினும்—பெருந்தக்க. - உயர்வாகியபொருள்க

எ-ஆம், அதி.—வாழ்க்கைத் துணைநலம்.

உரு

ள்—பா - எனவ|—உஉ - இருக்கின்றன. — கற்பென் னுந் தி
 ண்மை - கற்பென் னுங்கலங்கா நிலைமை—உண்டாகப்பெறின் -
 (அவளிடத்தே) உண்டாயிருக்கப்பெற்றால்- எ - று. ❀ கற்பு
 டையாள்போல் அறமுதலாகிய மூன்றுக்கும் ஏதுவாய்பொ
 ருள்கள் வேறில்லாமையால் - யாவுளவென்றார். [இதனால் கற்பு
 நலத்தது சிறப்புச் சொல்லப்பட்டது. (ச)

தெய்வந் தொழாஅள் கொழுநம் ரொழுதெழுவாள்
 பெய்யெனப் பெய்யு மறழ. - - - - - ஊ.

இ-ள். தெய்வம் - (பிற) தெய்வத்தை—தொழாள் - வணங்கா
 ளாகி—கொழுநன் - (தனதுதெய்வமாகிய) கணவனை—தொ
 முது - வணங்கா நின் று—எழுவாள் - (நித்திராவீட்டு)பெழுந்திரு
 ப்பவள்—பெய்யென - பெய்யென்றுசொல்ல - மறழ - மறழ
 யானது|—பெய்யும். எ - று. ❀ தெய்வந்தொழுதற்கு மகம்
 தெளிவது துயிலொழுங்காலத்தாக்களின் - தொழுதெழுவாளெ
 ன்றார். தொழா நின்றென்பது - தொழுதெனத்திரிந்துநின்றது.
 தெய்வமும் எவல்செய்யுமென்பதாம். [இதனால் கற்புடையவ
 ளது வல்லமை சொல்லப்பட்டது] (ஊ)

தற்காத்துத் தற்கொண்டாற் பேணித் தலைகசான்ற
 சொற்காத்துச் சொர்லிவாள் பெண். - - - - - கூ.

இ-ள். தற்காத்து - (கற்பினின்றும்வழுவாமல்) தன்னைக்கா
 ப்பாற்றிக்கொண்டு — தற்கொண்டாற்பேணி - தன்னைக்கொ

ண்டவனையும் (உண்டமுதலானவற்றால்) உபசரித்து—தகை
 சான்ற - (தம்மிருவரிடத்தும்) நன்மையமைத்த—சொற்கா
 த்து-புகழை (நீங்காமற்) காட்பாற்றி—சோர்விலாள் - (முன்
 சொல்லப்பட்ட நற்குண நற்செய்கைகளிலும் (உறவி)யில்லா
 தவளே|—பெண் - பெண்ணாவாள். எ-று. ❀ தண்ணிடத்துப்பு
 கழாவது-ஊராரீகற்பினாலே தண்ணெப்புக்கழுவது. [இதனால் த
 ண்ணெப் புகழ்த்தற் சிறப்புச் சொல்லப்பட்டது. (சு)]

சிறைகாக்குங் காப்பெவன் செய்யுமகளிர் ❀
 நிறைகாக்குங் காப்பே தலை. - - - - எ.

இ-ள். மகளிர்- பெண்டினரை—சிறை - சிறையினாலே—காக்க
 கும்-(தலைவர்) காக்கும்—காப்பு-காவலானது|—எவன் - என்
 னபிரயோசனத்தை—செய்யும்.—நிறை - (சமது) நிறையா
 உச ❀ ஆம், அநி.—வாழ்க்கைத்துணைநலம்.

ல்—காக்கும் - (அவர்) காக்கும்—காப்பே-காவலே|—தலை.
 முதன்மையானகாவல். எ-று- ❀ சிறை-மதிந்காவல் வாயிந்கா
 வல் முதலானவை. நிறை-மனதைக்கற்பின்வழியிலேநிறுத்தல்
 காவலிரண்டிலும் நிறைக்காவல் இல்லாதவிடத்துச் சிறைக்கா
 வலாலே பயன் இல்லை என்றற்கு நிறைகாக்குங் காப்பே தலை
 பென்றார். [இதனால் தண்ணெக் காத்தவினது சிறப்புச்சொல்ல
 ப்பட்டது.] (சு)

பெற்றாற் பெற்றீபெறுவர் பெண்டிர் பெருஞ்சிறப்புப்
 பத்தேளிர் வாழு முலகு. - - - - (அ)

இ-ள். பெண்டிர் | — பெற்றான் - (தம்மைக்) - கொண்டகணவனை — பெறின் - (பூசித்தல்) பெறுவாராயின் — புத்தேளிர் - தேவர் — வாழும் - வாழ்த்தற்கிடமாகிய — உலகு - உலகத்தில் — பெருஞ்சிறப்பு - (அவராத் செய்யப்படும்) பெரியசிறப்பினை — பெறுவார். எ - று. ❀ பூசித்தல் - வருவிக்கப்படுதலால் சொல்லெச்சம். [இதனால் தன்னைக் கொண்டவனைப் பூசித்தபெண்டிர் தேவர்களாலே பூசிக்கப்படுவொன்பது சொல்லப்பட்டது.] (அ)

புகழ்புரிந் தில்லோர்க் கில்லை யிகழ்வார்முன் *
 னேறுபோற் றீடு நடை. - - - - - கூ.

இ-ள். புகழ் - சீர்த்தியை — புரிந்த - விரும்பிய — இல் - மனை யானை — இலோர்க்கு - இல்லாதவர்க்கு — இகழ்வார்முன் - (சம்மை) யிகழ்ந்து பேசும்பகைவர்முன் — ஏறுபோல் - ஆண்டிங்கம்போலும் — ஈடுநடை - பெருமிதநடை | — இல்லை. எ - று. ❀ புரிந்தவென்பதன்று விகாரத்தால் தொக்கது. பெருமிதநடையானுக்குச் சிங்கவேறு நடையினால் உபமானமாதலால் ஏறு

போலென்றார். [இதனால் புகழைக்காப்பாற்றாதவிடத்தே உண்டாகும் குற்றம் சொல்லப்பட்டது.] - - - - - (க)

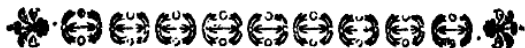
**மங்கல மென்ப மனைமாட்சி மற்றத *
 னன்கல னன்மக்கட் பேறு. - - - - - ட**

இ-ள் (அறிந்தோர்) | — மனை - மனையாளது — மாட்சி - நற்குணநற்செய்கைகளை — மங்கலம் - (ஒருவனுக்கு) நன்மையாம் — என்ப - என்று சொல்லுவார். — நன்மக்கட்பேறு - நல்லபுதல்

வரைப்பெறுதலை — அதன் - அவற்றுக்கு — நன்கலன் - நல்லவாபரணம் — (என்ப) - என்று சொல்லுவார். எ - று. ❀ அறிந்தோ

ஒன்பது வருஷிக்கொட்டது. மற்று - அசை. [இதனால்வா
 ள-ஆம், அதி—வாழ்க்கைத்துணைநலம். ௨௫

புகைத்துணைக்காவதோரணிகலம்சொல்லி அதனால்பின்வருவ
 தாகிய அதிகாரத்துக்குத் தோற்றுவாய் செய்ப்பட்டது.] (ய)

எ-ஆம், அதி—புதல்வரைப்பெறுதல்-

அஃதாவது - முனிவர்கடன் கேள்வியாலும், தேவர்கடன்
 வேள்வியாலும், தென்புலத்தார்கடன் புதல்வரைப்பெ
 றுதலாலும். அல்லது செலுத்தக்கூடாமையால் - அக்கட
 ன் செலுத்தற்பொருட்டு நல்லமக்களைப் பெறுதலாம்.
 அதிகாரமுறைமை முன்பெறப்பட்டது.

பெறுமவற்றுள் யாமறிவ தில்லை யறிவறிந்த *
 மக்கட்பே நல்ல பிற. - - - - க.

இ-ள். பெறுமவற்றுள்-(ஒருவன்) பெறும் பெறுகளுள் -
 அறிவறிந்த - அறியவேண்டியமனைகளை அறிதற்குரிய-மக்கட்
 பேறல்ல - புதல்வரைப்பெறுதலையல்லது - பிற - மற்றை
 ப்பெறுகளை--யாம்|—அறிவதில்லை-மதிப்பதில்லை.எ-று. ❀
 அறிதற்குக் காரணமாகிய யுரிமை அவ்வறிதலைஉண்டாக்கியே
 விதிபாதலின் அத்துணிவுபற்றி அறிந்தவென இறந்தகாலத்தா
 ன்சொல்லிஞர். அறிவறிந்தவென்றதனால் மக்களெண்ணும்பெ
 ய்யார்பென்பாலை ஒழித்துநின்றது. [இதனால் புதல்வரைப்பெ
 றுதலினது சிறப்புச்சொல்லப்பட்டது. (க)

எழுபிறப்புந் தீயவை தீண்டா பழிபிறங்காப்*
 பண்புடை மக்கட் பெறின். - - - - ௨

இ-ள், எழுபிறப்பு - (வினைவசத்தினால் உண்டாகிற) எழு
 வகைப்பட்ட பிறப்பிலும் -- தீயவை - துன்பங்கள் - தீண்டா -
 (சென்று ஒருவனை) யடையாவாம். - பழிபிறங்கா - (பிறரால்)
 பழிக்கப்படாத - பண்புடை - நற்குணங்களை யுடைய - மக்கட்
 பெறின் - புதல்வரைப் பெறுவானாயின். எ - று. ❀ தந்தைதாய்
 களதுவினை தேய்தற்பொருட்கும் அவர்களுக்குறித்துப் புதல்
 வராலேசெய்யப்படும் தானதருமங்களுக்கு அவரது நற்குண
 ம் காரணமாகலின் பண்புடைமக்களென்றார். எழுபிறப்பு -
 எழுதலைமுறைபுமாம். எழுபிறப்பாவன - தேவரீ - மனிதர் - வில்
 ங்கு - பறவை - உயர்வன - நீர்வாய்வன - தாவரம் - என்பன.] (உ)

எ

உக எ-ஆம், அதி - புதல்வரைப்பெறுதல்.

தம்பொருளென்பதம் மக்களவர்பொரு *
 டந்தம் வினையான் வரும். - - - க.

இ-ள், தம்மக்கள் - தம்முடைய புதல்வரை - தம்பொருளீ - தம்
 முடைய பொருள்கள் - என்ப - என்று சொல்லுவார்.) அநிந்தோ
 ரீ -) - அவர்பொருள் - அப்புதல்வரீ சம்பாதித்த பொருள்கள் -
 தந்தம்வினையான் - தம்மைக்குறித்து அவர்செய்யும் நல்வினை
 யினாலே - வரும் - (தம்மிடத்து) கரும். (ஆதலால்) எ - று. ❀
 பொருள் சம்பாதித்த புதல்வரைப் பொருளென யுபசரித்தார்.

[இவை இரண்டு பாட்டாலும் நல்ல புதல்வரைப் பெற்றோர்
 அடையும் மறுமைப்பயன் சொல்லப்பட்டது (க)

**அமிழ்தினு மாற்ற வினிதேதம் மக்கள் *
சிறுகை யளாவிய கூழ். - - - ச.**

இ-ள்-தம்மக்கள்- தம்முடையமக்களது—சிறுகை - சிறிய
கைகளால்-அளாவிய- அளையப்பட்ட—கூழ்- சோறானது|—
அமிழ்தினும்.(சுவையினாலேமிகுந்த) அமிர் தத்தினும்—ஆற்ற
வினிது - மிகவுமினிமையையுடைத்தாயிருக்கும் எ-று. ❀ சிறு
கையளாவல் - தாய் தந்தையரோடு உடனிருந்து உண்ணும்
போது சோற்றைத்துழாவுகமுதலாயின.] (ச)

**மக்கண்மெய் தீண்ட லுடற்கின்ப மற்றவர் *
சொற்கேட்ட லின்பஞ் செவிக்கு. - - - ரு**

இ-ள்.உடற்கு(ஒருவனது) உடம்புக்கு - இன்பம் - இன்ப
மாவது|—மக்கள்-மக்களது—மெய் - உடம்பை—தீண்டல்-
தொழிதல்.— செவிக்கு - (அவனது) காதுக்கு — இன்பம் -
இன்பமாவது — அவர் - அவரது — சொல் - சொற்களை —
கேட்டல்.கேட்டுதல்.—எ-று. ❀ மற்ற-அசைநிலைபிள்ளைகள
து மழலைச் சொல்லையன்றி அவர்கற்றறிந்துபேசுஞ்சொல்லு
ம் இன்பமாகலின் - அவையிரண்டுக்கும் பொதுப்படச்சொல்
வென்றார். தீண்டல் கேட்டல்களினால்உண்டாகும் இன்பங்களை
த்தீண்டல் கேட்டலெனலால் ஆகுபெயர்கள்.] (ரு)

**சூழலினி தியாழினி தென்பதம் மக்கண் *
மழலைச்சொற் கேளா தவர். - - - ச.**

இ-ள்.தம்மக்கள்-தம்முடையபுதல்வரது— மழலைச்சொல்.
புதலைச்சொற்களை—கேளாதவர்|—சூழல் - சூழலினிசை—

இனிது—யாழ்-விணையினிசை—இனிது—என்ப - என்றுசொ
 வ்லுவார்.எ-று. ❀ குழல்-யாழ் - அவற்றினிசையைக்காட்டுத
 லால் ஆகுபெயர்கள். கேட்டவர் அவற்றினும் மழலைச்சொல்
 இனிதென்றுசொல்லுவாரென்றதாயிற்று. இனிமை மிடுதிப
 ற்றி மழலைச்சொல்லைச் சிறப்புவுலகப்பாற்சிசால்லினார். [இமைய
 மூன்றுபாட்டாலும் இம்மைப்பயன் சொல்லப்பட்டது. (ஈ)

• தந்தை மகற்காற்று நன்றி யவையத்து *
 முந்தி யிருப்பச் செயல். - - - எ.

இ-ள்.தந்தை-தகப்பனானவன்—மகற்கு - புதல்வனுக்கு—
 ஆற்றும்-செய்யத்தகும்—நன்றி - நன்மையாவது|—அவைய

த்து-(கற்றவரது) சபையினிடந்து—முந்தியிருப்ப - (அவரி
 னு)மேற்பட்டிருக்க—செயல் - (கல்வியையுடையவ) னுக்குத
 லாம. எ-று.❀ பொருளுடையவனுக்கல்லமுதலானவையின்மீன
 துன்பத்தைத்தரினுந் தரும் ஆதலால் அவை நன்மையாகாவெ
 ன்பதுகருத்து. [இதனால் தந்தைகடல்சொல்லப்பட்டது.]எ)

தம்மிற்றம் மக்களறிவுடைமை மாநிலத்து *
 மன்னுயிரிக்குல்லா மினிது. - - - அ.

இ-ள்.தம்மக்கள் - தம்மக்களது—அறிவுடைமை - அறிவு
 டையராயிருக்கையானது|—மாநிலத்து - பெரியநிலத்தில்—
 மன் - நிலபெற்ற—உயிரிக்குல்லாம்—தம்மின் - சமக்ரு (ஐ
 னியதாதலினும்)—இனிது - இனிதாயிருக்கும். எ-று. ❀ (ஐ)

கே அறிவென்றது இயற்கை யறிவொங்குடைய கல்லியல்லை
 அறிவுடைமை கண்டீமகிழ்தற்குரியவர் அறிவுடையோராதலால்
 இங்கே மன்னுயிரொன்றது அவர்மேல்நின்றது. [இதனால் தன்
 தையினும் உலகத்தார்மகிழ்வொன்பது சொல்லப்பட்டது.அ)

ஈன்ற பொழுதிற் பெரிதுவக்குந் தன்மகனைச் *
 சான்றோ னெனக்கேட்ட தாய். . - கூ

இ-ள். தன்மகனை—சான்றோனென - (கல்விக்கேள்விகளினு
 லே) நிறைந்தோனென்று (அறிவுடையோர்) சொல்ல—கே
 ட்டதாய்|—ஈன்றபொழுதின் - பெற்றகாலத்தினும்—பெரிது
 வக்கும்-மிகமகிழ்வாள்.எ-று. * மடியின்மேலேகண்டதனால்
 உண்டாகியபொதுவான மகிழ்ச்சியினும் நிறைந்தகல்விக்கேள்
 விகளையுடையவெனக்கேட்டதனால் உண்டாகிய சிறப்பான
 மகிழ்ச்சி பெரிதாகலின் பெரிதுவக்குமென்றும், பெண்ணைக்

௨௮ ஈ-ஆம்,அதி—புதல்வரைப்பெறுதல்.

குணத்தினால் தானாக அறியமாட்டாமைமயால் சகடதாயென
 வும், சொல்லினார். அறிவுடையோரொன்பது வருவிக்கப்பட்ட
 து-சான்றோரென்று அறிந்துசொல்லுதற்கு உரியவர் அவரா
 ளையால், [தாய்மகிழ்ச்சிக்கு அளவில்லாமையால் அது இதனா
 ல் வேறெடுத்திச்சொல்லப்பட்டது] (கூ)

மகன்றந்தைக் காற்று முதலியிவன்றந்தை *
 பென்னோற்றான் சொல்லென்னுஞ் சொல் ய. .

இ-ள். தந்தைக்கு (தன்னைக்கல்லியுடையவளுக்கிய) தகப்ப
 னுக்கு—மகன்—ஆற்றும். செய்யும்—உதவி - எதிர்தன்றியா
 னது|—(தன்னறிவையும்ஒழுக்கத்தையும்கண்டவர்)--இவன்
 இவனது—தந்தை-தகப்பன்—(இவனைப்பெறுதற்கு)—என்!

என் னதவத்தை—நோற்றாய்கொல்-செய்தானே—என்னும்-
 என் திற—சொல்-சொல்லி (உண்டாக்குதலாம்.) ஈ-று. ~~ஈ~~ சொ
 ல்வென்பது உண்டாக்குதலாகிய தன்காரணத்தைக் குறிப்பித்
 துநின்றது. உண்டாக்குதல் - அப்படிசொல்லநடத்தல். [இத
 னால் புதல்வனது கடன்சொல்லப்பட்டது.] (10)

--*-*-*
 --*-*-*

அ-ஆம்,அதி—அன்புடைமை.

அஃதாவது-அம்மனைவி புதல்வர் முதலாகிய சம்பந்தமு
 டையவரிடத்து ஆசையை யுடையவனுயிருக்கை. அதிகா
 ரமுறைமையும் இதனால் விளங்கும், இல்லற மினிதுநடத்
 தலும் பிறையுயிர்களின்மேல் அருள்பிறத்தலும் அன்பின்
 பயனாகலால் இது வேண்டப்பட்டது.

அன்பிற்கு முண்டோ வடைக்குந்தா மூர்வலர் *
 புன்கணீர் பூசறநும். - - - - - க

இ-ள். அன்பிற்கும்-அன்பினுக்கும்—அடைக்கும்- (பிறர
 நியாமல்) அடைத்துவைக்கும்—தாழ்- தாழும்|—உண்டோ.
 —(தம்மால் அன்புசெயப்பெற்றவரது துன்பங்கண்டவிடத்
 தேபொழிதின்ற)—ஆர்வலர் - அன்புடையாரது—புன்கணீர்-
 புல்லியகண்ணீரோ|—பூசறநும் - (உள்ளேயிருக்கின்ற அன்பி
 னை)எல்லாரும் அறியத்) தூற்றும். (ஆதலால்) ஈ - று. ~~ஈ~~ உம்
 மை அன்பைச் சிறப்பித்து நின்றது. காட்சியளவையால் அறி
 யப்படாதாயினும் அனுமான வளவையால் வெளிப்படுமென்

அ-ஆம்,அதி—அன்புடைமை. ௨௯

பதாம். [இதனால் அன்பினது உண்மை உணர்த்தப்பட்டது.

அன்பிலா ரெல்லாந் தமக்குரிய ரன்புடையா*
ரென்பு முரியர் பிறர்க்கு. - - - உ.

இ-ள். அன்பிலார் | — (பிறர்க்குட்பயன்படாமையால்) — எல்லாம் - எல்லாப்பொருள்களாலும் — தமக்கு - தமக்கே - உரியர் : — அன்புடையார் | — (அவைகளாலே மாற்றிராமல்லாமல்) — என்ஃபும் - (தம்) முடம்பாலும் — பிறர்க்கு — உரியர். எ - று. தமக்கேயென்றபிரிநிலையேகாசம்வருவிக்கப்பட்டது. என்ஃபு - உடம்பிந்தகாதலால் ஆகுபெயர். என்ஃபுமுரியராகுடைபுறவுக்காகத் துலையேறியசுபிபும் தன்முதுகெலுமபை இத்திரானுக்குக்கொடுத்தததிசிய முதலாயினுரிடத்தேகாண்க.] (உ)

அன்போ டியைந்த வழக்கென்ப வாரியிர்க் *
கென்போ டியைந்த தொடர்பு. - - - கூ.

இ-ள். — ஆரயிர்க்கு - பெறுதற்கரியமணிதருயிர்க்கு — என்போடு - உடம்பிப்பாடு — இயைந்த - உண்டாகிய — தொடர்பு - சம்பந்தந்தவத — அன்போடு — இயைந்த - பொருந்தாதவதவந்த - வழக்கு - வழியின்பயனாகும் — என்ப - மன்று (அறிந்தோர்) சொல்லுவர். எ - று. தமக்கே மணிதப்பிறப்பினரும அந்நையகடந்த உயிர்களின்மேல் ஏற்றப்பட்டது. வழக்கென்பது அதன்பயனைபுணர்ந்தலால் ஆகுபெயர். உடம்போடுகடியல்லாமல் அன்புசெய்யக்கூடாமையால் அதுசெய்தம்பொருட்டி இத்தொடர்ச்சியுண்டாயிற் றென்பதாம். ஆகவே இத்தொடர்ச்சிக்கூட்பயன்பு அன்புடையென்றாயிற்று.] (கூ)

அன்பினு மார்வ முடைமை யதுவீணு *
நனபெண்ணு நாடாச் சிறப்பு. - - - ச.

இ-ள். அன்பு-(சம்பந்தமுடையவரிடந்தே செய்யப்பட்ட) அன்பானது | — (அத்தன்மையிலே) - ஆர்வமுடைய - (பிராரிதத்தே) ஆசையையுடையவருக்குக்கையது — ஈனும் - (ஒருவனுக்குத்) தரும். — அது-அவ்விருக்கையானது | — தன்பெண்ணும் - (இவனுக்குயாவரும்) தட்பினொன்று சொல்லப்படுகின்ற — நாடாச்சிறப்பு - அளவிற்றத்திறப்பது — ஈனும்-தரும். எ-று. * எல்லாரும் தட்பினராதல் எல்லாப்பொருளையும் அடைதற்குக் காரணமாகலின் அதனை நாடாச்சிறப்பென்றார். (ச)

ஈய்

அ-ஆம், அதி—அன்புடைய

அன்புற் றமர்ந்த வழக்கென்ப வையகத் *
தின்புற்றொ ரொத்துஞ் சிறப்பு. - ௫.

இ-ள். அன்பு-அன்பை—உற்று-உடையவராகி—அமர்ந்த (இல்லறத்தோடு) பொருத்திய—வழக்கு - வழியின்பயனாகும் — என்ப-என்று (அறிந்தோர் |) சொல்லுவார். — வையகத்து-இவ்வகத்தில்—இன்புற்றார்-(இவ்வாழ்க்கையிலே நின்று) இன்பத்தையனுபவித்தவராகி — எய்தும் - (அதாவின்னை விண்

ணுவகத்திற்சென்று) அடையும்—சிறப்பு - பெரிப்பத்தனை? எ-று. * இவ்வாழ்க்கையிலே நின்று மனைவிடோடும், மகனோடும், சுற்றத்தோடும், கூடி இன்பமுற்றவர் தம்மாலேயே செய்யப்பட்ட வேள்வித்தொழிலினாலே தேவரார்ப்பு பிறத்தது அங்கேயும் இன்பத்தை அனுபவிப்பாராகலின் இன்புற்றொத்துஞ் சிறப்பென்றார். தவத்தினாலே அன்பமுற்று அடையப்படு

வதாகிய விண்ணுலகவிற்பத்தை இங்கேயும் இன்பமுற்று அ
டைதல் அன்பாலன்றி இல்லையென்பதாம். (௫)

அறத்திற்கே யன்புசார் பென்ப வறியார் *
மறத்திற்கு மஃதே துணை. - - - கா.

இ-ள். அறியார்-அறியாதவர் (சீலர்!)—அன்பு - அன்பான
து—சார்பு-துணையாவது—அறத்திற்கே - தருமத்திற்கே—
என்ப-என்று சொல்லுவார். —மறத்திற்கும் - மறத்திற்குத்
தற்கும்—அஃதே அய்யன்பே—துணை - துணையாவது. எ-று.
இஃது ஒருவருடைய செயப்பட்ட பணக்கைமற்றி உள்வந்திலை ம
றந்ததனை அறியாதிடத்தே அவனை நட்பாக நினைத்து ஆவனமில்
அன்புசெய்ய அதுநீங்குமாதலின் மறத்திற்குத் தற்குத் து
ணையாமென்றற்கு மறத்திற்கு மஃதே துணையென்றார். மறத்
திற்குமஃதே துணையென்றதற்குப் பெண்டிர் புதல்வார் முதலா
யினோரை நல்லழிப்படுத்தும்பொருட்டு அவரைக்குத் தகுச்
செய்யப்படும்கோபத்துக்கும் அன்பே துணையாமென்ப பொ

ருளுரைப்பினும் ஆம். [இஃது வையந்து பாட்டாலும் அன்பின
து சிறப்புச் சொல்லப்பட்டது. (௬)

என்பி லதனை வெயிற்போலக் காபுமே *
யன்பி லதனை யறம். - - - கா.

இ-ள். என்பிலதனை - எலும்பில்லாத வுடம்பை—வெயிற்
போல - வெயிலான துபோல—அன்பிலதனை - அன்பில்லாதவு

அ-ஆம், அறி - அன்புடைமை.

யினா? — அறம் - அறக்கடவுள் | —காயும் - சுடுவான். எ - று.
 ஏ - அசைநிலை. என்பில்தென்றதனால் உடம்பென்றும், அன்பில
 தென்றதனால் உயிரொன்றும், கொள்ளப்பட்டன. வெறுப்பில்
 லாமல் எங்கும் ஒருதன்மைத்தாய்வெயிலின் முன்னேபுழுமு
 தலானவைப்பால் அப்படிப்பட்ட அறத்தின்முன்னே அன்பி
 ல்வாதவுயிர் தன்னியல்பாற் சென்றுகொடுமென்பதாம். (எ)

அன்பகத் தில்லா வுயிர் வாழ்க்கை உன்பாற்கண் *
 வற்றன் மரத்தளிர்ந்த தற்று, - - - - அ.

இ-ள். அன்பகத்தில்லாவுயிர் - மனதிலன்பில்லாதவுயிரானது
 — வாழ்க்கை. (இல்லறத்தோடுகூடி) வாழ்தலானது | — உன்பா
 ற்கண் - வன்பாலெண்ணுநிலத்திலே — வற்றன்மரம் - உலர்ந்தம
 ரமானது — தளிர்ந்தற்று — தளிர்ந்தாநீர்பாலும், எ - று.
 கூடாதென்பதாம் - உன்பால் - கடினநிலம். (அ)

புறத் துறுப் பெல்லா மெவன்செய்யும் யாக்கை *
 யகத்துறுப் பன்பி லவாகு, - - - - (க)

இ-ள். யாக்கையகத்து - உடம்பினாகத்திலேநின்ற, உறுப்பு -
 (இல்லறத்துக்கு) அங்கமாகிய — அன்பில்வாக்கு - அன்பில்லா
 தவர்க்கு — புறத்து - மஹாப்புறத்திலேநின்ற — உறுப்பெல்
 லாம் - அங்கமாவனவெல்லாம் — உவன் - (அவ்வறந்தாய்தலி
 லே) என்னவுதவியை? — செய்யும். எ - று.
 புறத்துறுப்பா
 வன - இடம்பொருளெவனாதிகளாம். அன்பாயிய துணையாடு
 கூடாதவிடத்தே அவைகளாற்பயனில்லாமையால் எவன்வெள்
 யுமென்றார். உறுப்புப் போலுதலால் உறுப்பெனப்பட்டது.

அன்பின் வழிய துயிர்நிலை யஃதிவாரீக் *
 கென்பு தோல் போரித்த வுடம்பு, - ய .

இ-ள். அன்பின் வழியது - அன்புமுதலாக அதன் வழிநின்ற உடம்பே - உயிர் நிலை - உயிர் நின்றவுடம்பாகும். - அஃதீனார் க்கு - அவ்வன்பில்லாதாரீர்க்குள்ள - உடம்பு - உடம்புகளானவை - என்பு - எலும்பை - தோல் - தோலினாலே - போர்த்த - போரீக்கப்பட்டனவாய். - (உயிர் நின்றவுடம்பாகா.) எ-து.

இவ்வறம்பயன்படாமையால் அப்படிப்பட்டவுடம்புகளாயின. [இவை நான்குபாட்டாலும் அன்பில்லாதவிடத்தே உண்டாகும் குற்றம் சொல்லப்பட்டது. (டு)

*****
 ௩௨ கூ-ஆம். அதி - விருந்தோம்பல்.

அஃதாவது விருந்தினரையுபசரித்தல். தென்புலத்தாரீ-தெய்வம்- விருந்தினரீ - சுற்றத்தாரீ-தான் - என்கிற ஐவரையோடா உபசரித்தல்களில் முன்னவை இரண்டும் கண்ணாற் காணப்படாதவரை நினைத்துச் செயப்படுவனவாதலாலும். பின்னவை இரண்டும் பிறர்க்குக்கொடுத்தல்லாமையாலும், நடுநின்றவிருந்தோம்பல் சிறப்பையுடையதாகி அவ்வல்லறங்களுக்கு முதலாயிற்று. வேறுபாடிவல்லாத அன்பையுடைய கணவனு மனையாளும் கூடியல்லது செய்யக்கூடாமையால் இது அன்புடைமையின் பின்வைக்கப்பட்டது.

இருந்தோம்பி யில்வாழ்வ தெல்லாம் விருந்தோம்பி *
 வேளாண்மை செய்தற் பொருட்டு. - - - (க)

இ-ள். (மனைவியோடுயிங்காட்டினிடத்தேசெல்லாமல்) — இவ்-இல்லினிடத்தே—இருந்து—ஓம்பி- (பொருள்களைக்) காப்பாற்றி—வாழ்வதெல்லாம்- வாழுஞ்செய்கையெல்லாம்—விருந்து- விருந்தினரை—ஓம்பி-உபசரித்து—வேளாண்மை- உபகாரத்தை—செய்தற்பொருட்டி - (அவருக்குச்) செய்தற்பொருட்டாம். எ-று. ❀ எனவே - உபகாரச்செய்யாதவிடத்தே இவ்விருந்தலாலும், பொருள் காப்பாற்றலாலும், உண்டாகிறதூன்பச் செயல்களுக்கெல்லாம் பயனில்லையென்பதாம். (ச)

**விருந்து புறத்ததாத் தானுண்டல் சாவா *
மருந் தெனினும் வேண்டற்பாற் றன்று. உ.**

இ-ள். (உண்ணப்படும்பொருள்) —சாவாமருந்தெனினும்- ஆமிரிசமாயினும்—விருந்து-(தண்ணேநோக்கிவந்த)விருந்தினர்—புறத்ததா-(தன் வீட்டினர்)புறத்திருக்க—தானுண்டல்- தானேயுண்ணுதல்|—வேண்டற்பாற்றன்று- ஹிரும்பப்படுமுறைமையையுடையதன்றும் எ-று. ❀ சாவாமருந்து-சாவாமெக்குச் காரணமாகிய மருந்து. [இவையிரண்டுபாட்டாலும் விருந்தோம்பலின் சிறப்புச் சொல்லப்பட்டது. (உ)

**வருவிருந்து வைகலு மோம்புவான் வாழ்க்கை *
பருவந் து பாழ்படுத வின்று - - - - (ஈ)**

இ-ள். வருவிருந்து - (தண்ணேநோக்கி) வந்தவிருந்தை—வைகலும் - நானாநானும்—ஓம்புவான் -உபசரித்து வருபவன்

அ—வாழ்க்கை- இவ்வாழ்க்கையானது | —பருவந்து - (வறு
 மையால்) வருந்தி—பாழ்படுதலின்—கெடுதலில்லை. ௭ - று.
 ❀ தினந்தோறும் விருந்தோம்புவானுக்கு அதனாலே பொரு
 ள் குறையாமல் மேலுமேலும் வளருமென்பதாம். (சு)

அகனமர்ந்து செய்பா ஞுறைய முகனமர்ந்து *
 தல்விருந் தோம்புவா னில். - - - - (ச)

இ-ள். செய்பார். திருமாதானவள் | —முகனமர்ந்து - மு:3
 பினியனாய்—தல்விருந்து—தகுந்தவிருந்தினரை — ஏழும் புவா
 ன்- காப்பவனது—இல் - வீட்டினிடத்தே — அகனமர்ந்து-
 மனமகிழ்ந்து—உறையும்—வாழ்த்துகொண்டிருப்பாள்: ௭ - று:
 ❀ மனமகிழ்தற்குக் காரணம் தன்செல்வம் தல்வழிப்படுத

லாம். தசுதியாவது - ஞானத்தினாலும், ஆசாரத்தினாலும், உயர்
 தல். பொருள்யார் தற்குக் காரணம் சொல்லியபடி. (ச)

வித்து மிடல்வேண்பிங் கொல்லோ விருந்தோம்பி *
 மிச்சின் மிசைவான் புலம். - - - - (ரு)

இ-ள். விருந்தோம்பி-(முன்னெ)விருந்தினரையுண்பித்து
 —மிச்சின்-மிசுதியை—மிசைவான் - (பிரி) ஞுண்பவனது —
 புலம்-வினை நிலத்துக்கு—வித்துமீ-விதைபுலம் — விடல் - இயித
 லும் | —வேண்டிக்கொல்-வேண்டிமோ-வேண்பிவதில்லை. ௭ - று.
 ❀ ஞு-அசைதலை. ௭-௭-வே தானேவினையுமென்பதாயிற்று. [ஞு
 வை மூன்றுபாட்டாலும் விருந்தோம்புவார் இம்மையிலே
 அடையும் பயன் சொல்லப்பட்டது.] (ரு)

செல்விருந் தோம்பி வருவிருந்து பார்த்திருப்பா *
 னல்விருந்து வானத் தவர்க்கு. - - - - (சு)

இ-ள். செல்விருந்து - (தன்னிடத்தே) வந்தவிருந்தை -
 ஒம்பி-உபசரித்து - வருவிருந்து - (பின்) வரும்-ிருந்தை -
 பார்த்து - எதிர்த்நாக்கி - இருப்பான் - (தான் அதேசூழினை)
 விருப்பவன் | - (மறுபிறப்பிலே தேவனுய்) - வாணத்தவர்க்
 கு-வானிலுள்ளவருக்கு-நல்விருந்து - நல்லவிருந்தாவான். எ.
 அ. நல்விருந்து-கிடைத்தற்கரியவிருந்து. [இதனாலே மறு
 மையில் அடையும் பயன் சொல்லப்பட்டது.] (எ)

க

உ-ஆம்,அதி - விருந்தோம்பல்,

இனைத் துணைத் தென்பதொன் நிலை விருந்தின *
 துணைத் துணை வேள்விப் படன். - - - - (எ)

. இ-ள். வேள்விப்பயன் - (விருந்தினரையுபசரித்தலாகிய)வே
 ள்வியினதுபயன் | - இனைத்துணைத்தென்பது - இன்னவளவி
 னதென்பதாகிய - ஒன்நிலை - ஓரளவினையுடையதன்று. - வி
 ருந்தின - அவ்விருந்தினரது - துணை - (தகுதி)யளவே | - துணை -

(அதற்கு) அளவாம். - அ. தேவயாகம் - பிதிருயாகம் - மனித
 யாகம் - பூதயாகம் - பிரமயாகம் - என்கிற ஐம்பெருவேள்வியில்

மணிதயாகம் எண்ணப்பட்டவிருந்தோம்பலொன்றாகள்ள வே
ள்வியென்றும், பொருளளவுசிறிதாயினும் சற்பாத்திரத்திலே
சேர்ந்ததாயின் மிகப்பெரிதாமாதலின் இணைத் துணைத்தென்
பதொன்றில்லைமென்றும், சொல்லினார். [இதனால் இருமையு
ம் பயத்தற்குக் காரணம் சொல்லப்பட்டது.] (எ)

**பரிந்தோம்பிப் பற்றற்றே மென்பர் விருந்தோம்பி *
வேள்வி தலைப்படாதார். - - - - - (அ)**

இ-ள், விருந்து - விருந்தினரை--ஓம்பி - (நிலையாட்பொரு
ளைக்கொண்ட) உபசரித்து--வேள்வி - அவ்வேள்விப்படனை--
தலைப்படாதார் - அடையும் அறிவிலாதவர்|—பரிந்தோம்பி--
(அப்பொருளை) வருந்திக்காத்து--(பின்பு அதினையிழந்து)--
பற்றற்றேம் - (இப்போது) பற்றுக்கோடிடாமாயினும்--என்
பர் - என்றிரங்குவார். எ-று. * சம்பாதிக்கப்பட்டபொருளைக்
காத்தலும் கரிந்துண் பமாதலால் பரிந்தோம்பிமென்றார். வே
ள்வி அதன்பயனை உணர்த்தலால் அருபெயர். (அ)

**உடைமையுளின்மை விருந்தோம்ப லோம்பா *
மடமை மடவாரிவ ணுண்டு. - - - - - (ஆ)**

இ-ள். உடைமையுள் - (பொரு) ளுடையராயிருக்குங்காலத்
து--இன்மை - வறுமையாவது|—விருந்தோம்பல் - விருந்தி
னையுபசரித்தலை--ஓம்பா - இகழும்--மடமை - பேதைமை
யாகும்.--(அது| அந்தந்தோரிடத்திராது.)--மடவாரிகண் - அ
றிவிலாதவரிடத்து--உண்டு. எ-று. * மடமையானது - பொ
ருளாலே கொள்ளும்படனை இழப்பித்து உடைமையை இல்லா
மைபாக்கலால் அதைவறுமையாகவுபசரித்தார். பேதைமையா
ல் விருந்தோம்பலை இகழ்ந்தால் பொருளிருந்தவிடத்தும் அ

ஊ. ஆம், அது--விருந்தோம்பல்.

நீஞல்பயனிலீயென்பதாம். [இவை யிரண்டாடா லும வி
ருந்தோம்பாவிடத்து உண்டாம் குற்றம்சொல்லப்பட்டது.]

மோப்பக் குழையு முனிச்ச முகந்திரிந்து - *
நோக்கக் குழையும் விருந்து, - - (10)

இ ள். அனிச்சம்-அனிச்சப்பூவானது |—மோப்ப -மோந்
தவிடத்தே—குழையும்-வாபும்.—விருந்து - விருந்தினரான
வரீ |—முகந்திரிந்து முகம்வெறுபட்டு—நோக்க - புரீக்க—
குழையும்-வாபிவரீ-எ-று. ❀ தாரத்திலே கண்டவிடத்து மு
கமலர்ச்சிகாட்டலும், அதுகண்டு சமீபத்திலே வந்தவிடத்து
இன்சொற்சொல்லுதலும், அதுகேட்டு உடன்பட்டபோது
உபசாரஞ்செய்தலும், ஆகிய-விருந்தோம்புவாரீக்கு அவசிய
மிருக்கவேண்டிய மூன்றனார் - முதலாகிய முகமலர்ச்சியிஷ்
லாதபோது தாரத்திலிருந்தே வாடிநீக்குதலால் தீண்டியவி
டத்தல்லது வாடாத அனிச்சப்பூவினும் விருத்தினரீ மெல்லி
யராயிருப்பொன்பதாம். [இதனால் விருந்தோம்புவாரீக்கு மு
தலிலேமுகமலர்ச்சிகேவண்டிமென்பது சொல்லப்பட்டது.] (10)

ய-ஆம், அது.—இனியவைகறல்.

அஃதாவது -மனத்திலுள்ளமகிழ்ச்சியை வெளிப்படுத்தி
சிற இனியசொல்லுகளைச் சொல்லுதலாம். இதுவும்விரு
ந்தோம்புவாரீக்கு அவசியம் வேண்டியதாகவின் அதன்
பின்வைக்கப்பட்டது.

இன்சொலா லீர மனையுப் படிநிலவாஞ் - - *
செம்பொருள் கண்டார்வாய்ச் சொல். - - (11)

இ - ள் : இன்சொல் - இனியசொற்களாவன | — ஈரமனைஇ - அன்போடுகலந் து—படிநிலவாம் - வஞ்சனையிலல்லவாயிருக்கின்ற—செம்பொருள் - அறத்தினை—கண்டார் - அறிந்தவர்து—வாய்ச்சொல் - வாய்ச்சொற்களாகும். எ - று. ஐஃ ஆல்-அசை. அன்போடுகலத்தல் - அன்புடைமையை வெளிப்படுத்தல். வஞ்சனையிலாமை - மெய்மை. மெய்யுணர்ந்தவர் கருத்துக்கெல்லாம் செம்மையுடையதாய்த் தோன்றலாலே செம்பொருளெனப்பட்டது. இலவாஞ்சொல்லெனக்கூட்டுக. [இத

ஈஃ ய.ஆம்,அதி—இனியவைகூறல்.

இன்இனியசொல்லுக்கு இலக்கணம் சொல்லப்பட்டது.] (க)

அகனமர்ந் தீதலினன்றே முகனமர்ந் - - - *
 இன்சொல் னாகப் பெறின். - - - - (உ)

இ-ள். முகனமர்ந்து - (கண்டபொழுதே) முகமலர்ந்து— இன்சொலானாக - (அதனோடு) இன்சொல்லையுமுடையவனாக— பெறின்-பெற்றால்—(அது) —அகனமர்ந்து-மனமகிழ்ந்து— ஈதலின் - (ஒருவருக்கு வேண்டியபொருளைக்) கொடுத்தலினும்—நன்றே - நல்லதாம். எ - று. ஐஃ முகமலர்ச்சியோடுகூடிய இன்சொல் - கொடுத்தல்பால் பொருள்வசத்ததாகாமல் தன் வசத்ததாயிருந்தாலும் தருமசிந்தையுடையவர்க்கல்லது சுபாவமாக இராநாகையால் அதனினும் அரிதென் னுங்கருந்தால் இன்சொலானாகப் பெறின்னென்றார். (உ)

முதத்தா னமர்ந்தினினு நோக்கி யகத்தானு - *
 மின்சொ வினதே யறம். - - - - (ஈ)

இ-ள். அறம் - தருமமானது — முகத்தானமர்ந்து - (கண்ண
 டபோதே) முகத்தால்விரும்பி — இனிதுநோக்கி - இனிதாகப்
 பார்த்து — (பின்சொர்ந்தவிடத்து) — அகத்தானம் - மனத்து
 டனாகிய — இன்சொலினதே - இனியசொற்களைச் சொல்லுதலி
 னிடத்தே. எ - று. ❀ அறமானது ஈகையினிடத்தே உள்ளத
 ல்வென்பதாம். [இ-஁ யிரண்டுபாட்டாலும் முகமலர்ச்சி
 யோடுகூடிய இன்சொல் முன்னாகவே பற்றிக்கொள்ளுதலால்
 விருந்தோம்பலிலே சிறந்ததென்பது சொல்லப்பட்டது. (ங)

**துன்புறமும் துவ்வாமை யில்லாகும் யார்மாட்டு *
 மின்புறமும் மின்சொல்வர்க்கு. - - - (ச)**

இ-ள். யார்மாட்டும் - எல்லரிடத்தும் — இன்புறமும் - இன்ப
 பத்தைமிகுவிக்கும் — இன்சொல்வர்க்கு - இனியசொற்களை யு
 டையவர்க்கு — துன்புறமும் - துன்பத்தைமிகுவிக்கும் — து
 வ்வாமை - வறுமையானது — இல்லாகும் - இல்லை. எ - று. ❀
 அப்படிப்பட்ட இன்சொல்லை யுடையவர்க்கு யாவரும் நட்பி
 னராதலால் எல்லாச்செல்லமும் பெறுவொன்பதுகருத்து. (ச)

ய - ஆம், அதி — இனியவைகடறல்

**புணியுடைய இன்சொல்லை லொருவற் - - - *
 கணியல்ல மற்றுப் பிற. - - - - - (ரு)**

இ-ள். ஒருவற்கு-ஒருவனுக்கு—அணி - ஆபரணமாவது | —
 பணிவுடையன் - (பெரியோரிடத்தே) வணக்கமுடையவனாகி
 —இன்சொலஞ்சை - (எல்லாரிடத்தும்) இனியசொல்புடைய
 யவனுயிருக்கையாம்—பிற- இவ்விரண்டிடமல்லாமல் உடம்பில்
 அணியுமற்றை யாபரணங்கள் | — அல்ல - ஆபரணங்களாகா
 யாம். எ-று. ❀ வணக்கமும் இன்சொல்லுக்குஇனமாதலால் உ
 டன் கூறினார். மற்று அசை. — தன்னின் வேறாயிருக்கையால்
 அணியம் ஆபரணங்களைப் பிறகென்றும், இவையெப்பால் பேர
 முது செய்பாடையால் அல்லவென்றும், சொல்லினார். [இவை
 இரண்டுபாட்டாலும் இன்சொல்லுகளைச் சொல்லுவார்களு
 க்கு இம்மைப்பயல்சொல்லப்பட்டது.] (௫)

அல்லவை தேய வறம்பெருகு நல்லவை - - *
 நாடி யினிய சொலின். - - - - (௬)

இ-ள். நல்லவை - (பொருளினாலே பிறிக்கு) நன்மையைத்
 தருஞ்சொற்களை—நாடி - (மனத்தால்) ஆராய்ந்து—இனிய-
 இனிமையுள்ளனவாக—சொலின் (ஒருவன்) சொல்லுவாராயி
 ன்—(அவனுக்கு)—அல்லவை-பாவங்கள்—தேய—அறம் - தரு
 மமானது | —பெருகும் - வளரும். எ - று. ❀ தேய்வதாவது-பா
 வம் தன்படுகையாகிய அறம் வளர்தலால் தனக்கு இடமில்லாமல்
 குறைதல். நல்லசொற்களை ஒருவன் நாடிச்சொல்லுமிடத்தும்
 கடினமாகச் சொல்லின் அறமாகாதென்பதாம். [இதனால் ம
 துமைப்பயன் சொல்லப்பட்டது.] (௬)

நயனீன்று நன்றி பயக்கும் பயனீன்று - - *
 பண்பிற் நலைப்பிரியாச் சொல் - - - - (௭)

இ-ள் பயனீன்று - (பொருளினாலேபிறருக்கு) நன்மையை
 க்கொடுத்து—பண்பின் - (இனிமைக்) குணத்தினின்றும்—ந

லைப்பிரியா - நீங்காத - சொல் - சொற்களானவை | - (ஒருவனுக்கு) - நயனீன்று - (இம்மைக்கு) நீதியையும் உண்டாக்கி -

நன்றியுக்கும் - (மறுமைக்கு) அறத்தையும் தரும். எ - து.

நீதி - உலகத்தோடு பொருந்துதல். * (ச)
ய

இ-ஆம், அதி - இனியவைகூறல்.

இறுமையுணிக்கிய வின்கொன் மறுமையு - - - -
மிம்மையு மன்பத் தரும். - - - - - (அ)

இ-ள். சிறுமையுணிக்கிய - (பொருளினாலே பிறர்க்கு) வருத்தஞ்செய்யாத - இன்கொல் - இனியகொற்களானவை | - (ஒருவனுக்கு) - மறுமையுமிம்மையும் - வருபிறப்பிலுமிப்பிறப்பிலும - இன்பம் - இன்பத்தை - தரும். எ - து. * மறுமையின்பம் பெரிதாகவிட முன்கொல்லப்பட்டது. இம்மை இன்பமாவது - உலகம் தனக்கு வசப்படுகலால் நற்பொருள்களை அடைந்து இன்புறுதல் - [இவைபிரண்டு பாட்டாலும் இருமைப் பயன்களும் ஒருசேர அடைதல் உறுதிசெய்யப்பட்டது] (அ)

இன்கொலினி தீன்றல் காண்பா வெவன்கொலோ *
வன்கொல் வழங்கு வது. - - - - - (க)

இ-ள். இன்சொல்- (பிறருடைய) இனியசொற்களானவை—
 இனிதீன்மல் - (தனக்கு) இன்பந்தருதலை—காண்பான்- அனு
 பவித்தறிகின்மவன் | — (அதுநிற்க) - வன்சொல்-கயிஞ்சொற்க
 ளை — வழங்குவது- (பிறரிடத்தே) சொல்லுவது | — எவன் - என்
 னபயனைக்குறித்து. எ-று. ❀ கயிஞ்சொல் - பிறருக்கும் இனி
 தன்றாகையால் அது சொல்லலாகா தென்பது கருத்து. (சு)

இனிய வளவாக வீன்தொக கூறல் - - - - *
 கனியிருப்பக் காப்கவர்ந் தற்று, - - - (ய)

இ-ள். இனிய - (அறமுண்டாகும்) இன்சொற்களும்—உள
 வாக - (தன்னிடத்தே) யுண்டாயிருக்க — (அவற்றைச்சொல்
 வாமல்)—இன்தொக - (பாவமுண்டாகும்) கயிஞ்சொற்களை—
 கூறல்- (ஒருவன்) சொல்லுதல் | —கனி - (இனிய) கனிகளும்—
 இருப்ப - (தன்னிடத்தே) யுண்டாயிருக்க— (அவற்றைத்தின்
 னுடல்)—காப - (இனிமையில்லாத) காப்களை— கவர்ந்தற்று -
 தின்பதனோடாக்கும். எ-று. ❀ உபமேயத்துக்குச்சொல்லப்
 பட்ட இனிமையும் இன்தொகையும் உபமானத்துக்கும் கொள்
 ளப்பட்டன இனியகனிகள் - ஒளவையுண்ட நெல்லிக்கனிபோ
 ள் அபிர்தானவை. இன்தொகைய்கள்-எட்டிக்காய்ப்போல் நஞ்சா
 னவை. கயிஞ்சொற்சொல்லுதல் - முடிவிலே தனக்கே இனிதர்
 காதென்பதாம். [இவையிரண்டுபாட்டாலும் கயிஞ்சொற்சொ
 ள்லுதலின் குற்றம் சொல்லப்பட்டது.] (ய)

அஃதாவது-தனக்குப் பிறர்செய்த நன்றியைமறவாமை.
 இனிய சொற்களைச்சொல்லி இல்லறத்தின் வழுவாதவர்க்
 கு நன்றிமறத்தல் தீராக் குற்றமாதலின் இதனை நீக்கு
 தற்பொருட்டு அதன்பின்வைக்கப்பட்டது.

செய்யாமற் செய்த வுதவிக்கு வையகமும் - *
வானகமு மாற்ற லரிது. - - - - (க)

இ-ள். செய்யாமல் - (தனக்குமுன்னேருதவியும்) செய்யா
 திருக்க—செய்த- (ஒருவன்பிறனுக்குச்) செய்த—உதவிக்கு—
 வையகமும்-மண்ணுலகத்தையும்—வானகமும் - விண்ணுலகத்
 தையும்—மாற்றல் - ஈடாகக்கொடுத்தலும்—(ஒத்தல்)—அரி
 து. எ-று. ஐயுபிரதிபுபகாரங்களுக்கெல்லாம் காரணமிருக்கையா
 ல் காரணமல்லாத இவ்வுபகாரத்திற்கு அவைபோதாவாயின

காலத்தி னாற்செய்த நன்றி சிறிதெனினு - - *
ஞாலத்தின் மாணப் பெரிது. - - - - (உ)

இ-ள். காலத்தினால் (ஒருவனுக்கு) முடிவுவந்தவளவிலே—
 செய்த- (ஒருவன்) செய்த—நன்றி - உபகாரமானது— சிறி
 தெனினும் - (தன்னைநோக்கச்) சிறிதாயிருந்ததாயினும்— (அ
 க்காலத்தைநோக்க) ஞாலத்தின் - நிலவுலகத்தினும்— மாண
 ப்பெரிது-மிகப்பெரிதாயிருக்கும். எ-று. ஐயு அக்காலத்தைநோ
 க்கவேண்டுமெயல்லாமல் பொருட்சிறுமை நோக்கலாகாதெ
 ன்பதாம். காலத்தினாலென்பது - வேற்றுமைமயக்கம். (உ)

பயன் னாக்கார் செய்த வுதவி நயன் னாக்கி - - *
னன்மை கடலிற் பெரிது. - - - - (ஈ)

இ-ள். பயன் - (தாம்செய்யும் உதவியைப் பெறுவோராலே

தமக்குப்பின்வரும்) பயனை—தூக்கார் - ஆராய்தலிராய்—
 செய்த— உதவி - உதவியாகிய — நயன் - நயத்தை — தூக்
 கன்- ஆராயின்—நன்மை - (அத) என்மையானது|—கடலி
 ன்-கடலினும்—பெரிது- எ - று. ஐ [இவை மூன்றுபாட்டா
 லும் முறையே செய்யாமற்செய்ததும், ஆபத்துவேண்டிற்
 செய்ததும், பிரயோசனத்தை ஆராயாமற்செய்ததும், அன
 னில்லாதவையாகுதல் சொல்லப்பட்டது.] (ந)
 சய) யக-ஆம்,அதி—செய்நன்றியறிதல்.

நீனைத்துணை நன்றி செயினும் பனைத்துணையாக் - *
 கொள்வார் பயன்றெரி வார். - - - - (ச)

இ-ள்.நீனைத்துணைநன்றி-(தமக்குத்) தீனையளவதாகிய உப
 காரத்தை—செயினும் - (ஒருவன்) செய்தானாயினும்— (அத
 னை அவ்வளவதாகநீனையாமல்)—பனைத்துணையா - பனையளவ
 தாக—கொள்வார்-நீனைப்பார்.—பயன் - (அந்நீனைப்பின்) பய
 னை— தெரிவார்-அறிபவர்|. எ - று. ஐ நீனைபனைமென்பன சி
 றுமைபெருமைகளுக்கும் காட்டும் அளவைகள். அந்நீனைப்பி
 ன்பயனாவது அப்படிநீனைப்போர்க்கு வரும்பிரயோசனம்.ச

உதவி வரைத்தன் றுதவி யுதவி - - - - *
 செயப்பட்டார் சால்பின் வரைத்து. - - - (ரு)

இ-ள். உதவி - எதிர்செய்யும் உதவியானது|—உதவிவரை
 த்தன்று - (காரணமும்பொருளுங்காலமுமாகிய மூலகையா லு
 முன்செய்த) உதவியளவினதன்று. — உதவிசெயப்பட்டா
 ர் - அவ்வுதவிசெயப்பெற்றுக்கொண்டவரது — சால்பின்வரை
 த்து - தருதியளவினதாம்.எ - று.ஐ சால்பு எவ்வளவு பெரிதா
 யுள்ளது உதவியும் அவ்வளவுபெரிதாமென்றற்குச் சால்பின்

வரைத்தென்றார். [இவை யிரண்டுபாட்டாலும் செய்யாமற் செய்வது முதலான மூன்றுமல்லாத உதவியும் அறிவோர்க்குச் செய்தவிடத்துப் பெரிதாமென்பது சொல்லப்பட்டது (டு)

மறவற்க மாசற்றார் கேண்மை துறவற்க - - - *

துன்பத்துட்புப்பாயார் நட்டி. - - - (சு)

இ-ள். துன்பத்துள் - துக்ககாலத்தில்துப்பாயார். (தனக்கு) உதவியானவரது - நட்டி - சினேகத்தை - துறவற்க - விடாதிருக்கக்கடவன். - மாசற்றார் - (அறிவொழுக்கங்களிற்) குற்றமற்றவரது - கேண்மை - உறவாந்தன்மையை - மறவற்க - மறவாதிருக்கக்கடவன். எ - று. இம்மொக்கு உறுதிசொல்லவந்தவர் மறுமைக்கும் உறுதி உடன்சொல்லினார். (சு)

எழுமை பெழுபிறப்பு முள்ளுவர் தங்கண் - - - *

விழுமந் துடைத்தவர் நட்டி. - - - (எ)

இ-ள். தங்கண்-தம்மிடத்து உண்டாகிய - விழுமம் - துன்பத்தை - துடைத்தவர் - நீக்கினவரது - நட்டி - நட்டினை - எழு

யக - ஆம், அதி - செய்நன்றியறிதல். சக

மை - (வினைப்பயன் றொடரு) மெழுமையினை யுடைய - எழுபிறப்பும் (தம்) மெழுவகைப்பிறப்பிலும் - உள்ளுவர் - (நல்லோர்) நினைப்பார். எ - று. இஃ வினாவுதோன் தத்துடைத்தவரென்றார். எழுமையெழுபிறப்பு மென்றதற்கு - ஏழேழு தலைமுறையு மெனினுமாம். [இவையிரண்டுபாட்டாலும் நன்றிசெய்தவரது நட்பைவிடலாகாதென்பது சொல்லப்பட்டது.] (எ)

நீயிற் பிறப்பது நன்றன்று நன்றல்ல - - - *

தன்மற்ற மறப்பது நன்று. - - - (அ)

இ-ள். நன்றி- (ஒருவன் முன்செய்த) நன்மையை—மறப்பது — நன்றன்று - (ஒருவனுக்கு) அறனல்ல.— நன்றல்லது- (அவர்செய்த) தீமையை— அன்றே - செய்தபொழுதே—மறப்பது—நன்று-அறமாம். எ-று. ❊ [இதனால் நன்மையும் தீமையும் ஒருவனாலே செய்யப்பட்டவிடத்து அவ்விரண்டிலே மறப்பதும் மறவாததும் வகுத்துச் சொல்லியவாறு.] (அ)

கொன் நன்ன வின்கொ செயினுமவர் செய்த * - * ❊
வொன்றுநன் றுள்ளக் கெடும். - * - * (க)

இ-ள். (தமக்குமுன்னொரு நன்மைசெய்தவர்) — கொன்றன்ன - (பின்) கொன்றாற்போலும். — இன்கொ - வெறுக்கப்படுமவைகளை—செயினும் - செய்தாசாயினும்— அவர்செய்த— ஒன்றுநன்று - அந்நன்மையொன்றையும் - உள்ள- நினைக்க— கெடும் - (அவையெல்லாம்) இல்லையாம். எ-று. ❊ தீனையளவு பனையளவாகக் கொள்ளப்படுதலினாலே அவ்வொன்றுமே அவைகளை யெல்லாம் கெடுக்குமென்பதாம். [இதனால் நன்றல்லதை அன்றே மறக்கும் விதம் சொல்லப்பட்டது.] - * - (க)

எந்நன்றி கொன்றார்க்கு முய்வண்டா முய்வில்லை - *
செய்ந்நன்றி கொன்ற மகற்கு. - * - * - (ய)

இ-ள். எந்நன்றி = எந்தவறங்களை [பெரியவறங்களை யென்றபடி]—கொன்றார்க்கும் - கெடுத்தவார்க்கும் — உய்வு-பாவத்தினிங்கும்வழி—உண்டாம். — செய்ந்நன்றி - (ஒருவன்) செய்தவுபகாரத்தை — கொன்றமகற்கு - கெடுத்தமனிதனுக்கு—உய்வு - அப்பாவத்தினிங்கும்வழி—இல்லை. எ-று. ❊ பெரிய அறங்களைச் சிதைத்தலாவது - மகளிர்கருவையழிக்கை முதலாகிய பாதகங்களைச் செய்தல். [இதனால் செய்த நன்மையைக்

பெரித்தவின் கொடுமை சொல்லப்பட்டது.]

(10)

யுக - ஆம், அதி - நடுவு நிலைமை.

அஃதாவது - புகைவர் அயலோர் நட்பினர் - இம்முடிவை யோரிடத்தும் அறத்தின்வழுவாமல் ஒப்பநிற்குநிலைமை. இது நன்றிசெய்தவரிடத்து அந்நன்றியை நினைத்தவிடத்தே கெடுமன்றே அவ்விடத்தும் கெடலாகாதென்றற் குச் செய்தன்றியறிதலின்பின் வைக்கப்பட்டது.

தகுதி யெனவொன்று நன்றே பகுதியாற் - - *
பாற்பட்ட டொழுக்கப் பெறின். - - - - (க)

இ - ள். தகுதியெனவொன்றே - நடுவு நிலைமையென்று சொல்லப்படும் ஓரறமுடே - நன்று. - பகுதியால் - (புகைவர் அயலோர் நட்பினர்என்னும்) பிரிவுதோறும் - பாற்பட்டு (தன்) முறைமைபுயலிடாது - ஒழுக்கப்பெறின் - நடக்கப்பெறின். என - னு. - னு. - னு. - ஒன்று என்பதனோடு கூட்டப்பட்டது. பெறியென்பது அவ்வொழுக்கத்தி னருமைதோன்றலின்றது. [இத லால் நடுவு நிலைமையது சிறப்புச் சொல்லப்பட்டது.] (க)

செப்ப முடையவ குக்கஞ் சிதைவின்றி - - *
யெச்சத்திற் கேடாப் புடைத்து. - - - - (உ)

இ-ள். செப்பமுடையவன் - நடுவுநிலைமையை யுடையவன்
 து—ஆக்கம்- செல்வமானது—சினதவ்ன்றி - (பிறர்செல்வம்
 போல்)அழிதலின்றி—எச்சத்திற்கும்)- (அவன்) சந்தையார்
 க்கும்—எழுப்பு - உறுதியாதலை—உடைத்து - உடையதாம்.
 எ-று. விவாகரத்தினாலே தொக்கு நின்று வருவிக்கப்பட்ட

வெச்சவும்மைபால் சாமளவும் அவனுக்கும் உறுதியாதல்பெ
 றப்பட்டும். அறத்தோயிருதலால் அப்படிப்பட்டதாயிற்று. (உ

நன்றே தரினு நடுவிகந்தா மாக்கத்தை * * * * *
 யன்றே பொழிய விடல், - - - - - (ஈ)

இ-ள், நன்றேதரினும் - (தீங்கன்றி)நன்மையேதரினும்—
 நடுவிகந்து-நடுவுநிலைநீங்கலால்—ஆம் - உண்டாகின்ற—ஆக்க
 த்தை - செல்வத்தை—அன்றே - அப்போதே—ஒழிய—விட
 ல்—விடக்கடவன். எ . று. விவாகரநன்மை தாராமையால் நன்றே

யெ-ஆம்,அதி—நடுவுநிலைமை. சா

தரினு மென்றார். [இவை யிரண்டு பாட்டாலும் முறையே-
 நடுவுநிலைமையால் வந்த செல்வம்-நன்மையைத் தருதலும்,மு
 ற்றைச்செல்வம்- தீமைசெய்தருதலும்,சொல்லப்பட்டன. (ஈ)

தக்கார் தகவில லொன்ப தவரவ - - - - - *
 ளொச்சத்தாற் காணப் படும். - - - - - (ச)

இ-ள், தக்கார் - (இவர்) நடுவுநிலைமையை யுடையவர்—தக
 விலர்-(இவர்) நடுவுநிலைமையையிடலாதவர் — ளொன்பது - என்

ஊம்விசேஷம்) — அவரவர். அவரவருடைய — எச்சத்தால்-
 தல்லபுதல்வரது இருப்பினாலும் இல்லாமைபாலும்—காணப்-
 படும்-அறியப்படும. எ - று. ❀ நயிவுநிலைமையை உடையவருக்-
 குச்சந்தநிலைமையாலும், இல்லாதவர்க்கு அது இல்லாமற்போ-
 தலும், நிச்சயமாதலின் அவ்விருவகையோர்களையும் அறிதற்-
 கு அவை அடையாளங்களாயின. [இதனால் நயிவுநிலையோரை-
 யும், அல்லாதோரையும், அறியுமாறு சொல்லப்பட்டது.] (ச)

கேமீம் பெருக்கமு மில்லல்ல நெஞ்சத்துக் - *
 கோடாமை சான்றோர்க் கணி. - - - (ரு)

இ-ள், கேமீம்- (தீவினையினாலே) கேமீம்|—பெருக்கமும்-
 (நல்வினையினாலே) பெருக்கமும்|—இல்லல்ல (யாவருக்கும்)
 இல்லாதவைபல்ல. [முன்னமே அமைந்துவிடத்தனவென்றப-
 டி]—(அவ்வழியை அறிந்து)—நெஞ்சத்து - மனதிலே—கோ-
 டாமை - (அவைகாரணமாகச்) சாய்தலில்லாமையே | —
 சான்றோர்க்கு - (அறிவால்) நிறைந்தோர்க்கு — அணி - அழ-
 காம். எ - று. ❀ அவைகாரணமாகச்) சாய்தலாவது - கேமீ-
 ம், பெருக்கமும், பழவினையினாலே வந்துகொண் டிருக்க
 இப்போதை முயற்சிபால் வருமவையாக நினைத்துக் கேடுவா-
 ராமையைக் குறித்தும், பெருக்கம்வருதலைக்குறித்தும், ஒரு-
 பக்கத்திலே சாய்தலாம். — அவற்றுக்குக் காரணம் பழவினை-
 யே இச்சாய்தலல்ல என உண்மையுணர்ந்து நயிவுநிலையரா-
 யிருக்கை அறிவுடைமைக்கு அழகுசேய்தலாலே சான்றோர்க்-
 கணியென்றார். (ரு)

கேடுமில்லாபா நென்ப தநிகதன் நெஞ்ச - * * *
 நயிவொரி இ யல்ல செயின். - - - (அ)

இ-ள். (ஒருவன்|)—தன்னெஞ்சம்-தனதுமனம்—நயிவு-ந

டுவுநிலைமையிலிருந்து — ஓர்இ - நீங்கி—அல்ல - பகைபாதங்
களை—செயின்-செய்யநினைக்குமாயின்— (அந்நினைவை) —
யான் -நான்—கெடுவல் - கெடக்கடவேன்—என்பது - என் னு
ணருமுற்பாதமாக—அறிக-அறியக்கடவன். எ - னு. ✽ உற்பா
தம்-பின் வரும்நன்மை தீமைகளை முன்னறிவிக்குங்குறி. நினை
த்தலும்-செய்தலோடொக்குமாதலின் செயினென்றார். (சு)

கெடுவாக வையா துல்க நடுவாக = = = ✽
நன்றிக்கட் டங்கியான் குழீவு = = = (எ)

இ-ள். உலகம்-உயர்ந்தோர்|—நடுவாக - நடுவாக (நின்று)
—நன்றிக்கண் - அறத்தின் கண்ணே—தங்கியான் - தங்கினவன
து—தாழ்வு - வறுமையை—கெடுவாக- வறுமையாக—வையா
து-வையார். [நினைபாமென்றபடி.] எ-று. ✽ கெடுதலென்பது
விரக்திசெட்டு. நீதது. செல்வமென்று கொள்ளுவாரொன்பதா
ம்.[இவை மூன்றுபாட்டாலும் முறைய - தேயும் - பெருக்க
மும் பகைபாதத்தால் வருவனவல்லவென்பதும், இதனாலே
கெடுண்டாமென்பதும், இது செய்யாதவனது தாழ்வு கேடா
காதென்பதும், சொல்லப்பட்டன] (எ)

சுமன்செய்து சீர்தாக்குங் கோல்போ லஈமந்தொருபாத்
கோடாஈம சான்றோர்க் கணி - - - - (அ)

இ-ள். சமன்செய்து = (முன்னேதன்னைச்) சமனாகச்செய்து—சீர்தூக்கும் - (பின்னேதன்னிடத்துவைக்கப்பட்டபாரத்தை) அளவுசெய்வதாகிய—கோல்போல் - துலாம்போல்—அமைந்து—(இலக்கணங்களாலே) நிறைந்து—ஒருபால் - ஒருபக்கத்திலே—கோடாமை - சாயாமையானது|—சான்றோர்க்கு—(அறிவால்) நிறைந்தோருக்கு—அணி-அழகாம்.எ - று. ❀ கோலுக்குச் சொல்லப்பட்ட-சமன்செய்தலும்-சீர்தூக்கலும் சான்றோருக்கும், சான்றோருக்குச் சொல்லப்பட்ட - அமைதலும்—ஒருபாற்கோடாமையும் - கோலுக்கும், கூட்டிக், சான்றோர் சீர்தூக்கலாவது - வாதிபிரதிவாதிகளாலே அறிவிக்கப்பட்டவற்றை முறையாலுள்ளபடியறிதல், ஒருபாற்கோடாமையாவது-அவ்வள்ளவற்றைமறைக்காமல்-பகைவர் - அயலோர்-சூழ்பினர்- இம்மூவகையோருக்கும், ஒப்பச்சொல்லுதல். (அ)
 யெ-ஆம், அநி—நடுவுநிலைமை.

சொற்கோட்ட மில்லது செப்ப மொருதலையா *
 வுட்கோட்ட மின்மை பெறின். - - (க)

இ-ள். செப்பம்- நடுவுநிலையையாவது|—சொல் - சொல்லினிடத்தே—கோட்டமில்லது - கோணுதலில்லாததாகும்.—(அதுஅறமாவது|)—உள் - மனத்தினிடத்தே — கோட்டமின்மை - கோணுதலில்லாமையை—ஒருதலையா - உறுதியாக—பெறின்-பெற்றால்.எ - று. ❀ [சபையானாதோக்கி இவையிரண்டிபாட்டாலும் வாயினாலே தருமத்தின்படியே சொல்லினும் மனது ஒருபக்கத்திலே சாய்ந்திருக்குமாயின் அச்சொல் நடுவு நிலைமையாகாதென்பது சொல்லப்பட்டது.] [க]

வாணிகஞ் செய்வார்க்கு வாணிகம் பேணிப் *
 பிறவுந் தம்போற் செயின். - - - (ஐ)

இ-ள். பிறவும் - பிறிற் பொருள்களையும் - தம்போல் - தம்பொருள்களைப்போல் - பேணி - காத்து - செயின் - (அச்செய்கையானது) - வாணிகஞ்செய்வார்க்கு - வாணிகம் - நல்ல வாணிகமாம். எ-று. ❀ பிறவுந்தம்போற்செய்தலாவது - கொள்வது அதிகமும், கொடுப்பது குறையும், ஆகாமல் - ஒப்பநாடிச்செய்தல். [வணிகனானோட்கி இதனால் பிறிற் பொருள்களையும் தம்பொருள்களைப்போற்செய்யும் நடுவு நிலைமையுடையவர்க்கு வாணிகம் நன்றாமென்பது சொல்லப்பட்டது. (ய)

யுக-ஆம், அதி - அடக்கமுடைமை.

அல்காவது - காயமும், வாக்கும், மனமும், தீயவழியிலே செல்லாமல் அடங்குதலுடையது யிருத்தலாம். இ

து - பிறிற் குற்றம்போல் தங்குற்றம் காணும் நடுநிலைமை யுடையவனுக்கு உரித்தாதலால் அந்நடுவு நிலைமையின் பின்வைக்கப்பட்டது.

அடக்க மடராரு ளுய்க்கு மடங்காமை - - - ❀ யாரிரு ளுய்த்து விடும். - - - - - (க)

இ-ள். (ஒருவனது) - அடக்கம் - அடக்கமாகிய அறமானது - அடராருள் - தேவருலகத்தில் - உட்க்கும் - கொண்டிபோய்விடும். - அடங்காமை - அடங்காமையாகிய பாவமானது - ஆரிருள் - பொறுத்தற்கரியநகத்தில் - உயத்துவிடும் - செயலெ

யுக-ஆம், அதி - அடக்கமுடைமை.

அத்திவிடும். எ - று. ஒருவென்பது - நரகவகையிலொன்று (க

காக்க பொருளா வடக்கத்தை யாக்க - - - *
மதனினூஉங் கில்லை யுயிரிக்கு, - - - (உ)

இ-ள், அடக்கத்தை - பொருளா - (உறுதிப்) பொருளா
க - காக்க - காக்கக்கடவன். - உயிரிக்கு - அதனினூங்கு - அ
தனின்மேற்பட்ட - ஆக்கம் - செல்வமானது - இல் - இல்லை
(ஆதலால்) . எ - று. உயிர் இங்கே மணிதருயினாக்காட்டி. நின்
நது. அறிந்து அடங்கிப்பயன்கொள்வது அதுவேயாகலின். (உ)

செறிவறிந்து சீர்மை பயக்கு மறிவறிந் , - - - *
நாற்றி னடங்கப் பெறின். - - - - (ஈ)

இ-ள். அறிவறிந்து - (அடங்குதலேநமசிக்கு) அறிவாவதென்
து அறிந்து - ஆற்றின் - நல்லவழியால் - (ஒருவன்) - அடங்கப்
பெறின் - செறிவு - அவ்வடக்கமானது - அறிந்து - (நல்லோ
ரால்) அறியப்பட்டு - சீர்மை - மேம்பாட்டை - பயக்கும் - (அ
வனுக்குத்) தரும். எ - று. இவ்வாழ்வானுக்கு அடங்கும்வழி
யாவது - காயமும் வாக்குமனமும் அவன்வசப்படுதல், - (ஈ)

நிலையிற் திரியா தடங்கியான்றோற்ற - - - *
மலையினு முரணப் பெரிது. - - - - (ச)

இ - ரீ. நிலையின் - (இல்வாழ்க்கையாகியதன்) வழியில்—
 திரியாது - வேறுபடாது (நின்று) - அடங்கியான் - அடங்கினவ
 னது - தோற்றம் - உயர்ச்சியானது - மலையினும் - மலையுயர்
 ச்சியினும் - மாணப்பெரிது - மிகப்பெரிதாம். எ - று. வே
 றுபடாது நின்று அடங்குதல் - ஐம்பொறிகளாலும், ஐம்புலங்
 களையும் அனுபவித்துக்கொண்டிருந்தே அடங்குதல். மலை
 அந்தனுயர்ச்சியை உணர்ந்தலால் ஆகுபெயர். (ச)

எல்லார்க்கு நன்றும் பணித லவருள்ளுள் - - *
 செல்வர்க்கே செல்வந் தகைத்து. - - - (ரு)

இ. ரீ. பணிதல் - (பெருமைப்பாடில்லா) தடங்குதல் - எல்
 லார்க்கும் - நன்றும் - (ஒப்ப) நன்றாகும் - (ஆயினும்) - அவரு
 ள்ளும் - செல்வர்க்கே - செல்வந்தகைத்து - வேறொரு செல்வ
 மாய்த்தோன்றுஞ் சிறப்பினைபுடையதாம். எ - று. வே
 றுபெருமை
 ள்பாட்டையுண்டாக்கும். கல்வியும், குடிப்பிறப்பும், உடைய

யுக - ஆம், அதி - அடக்கமுடையமை.

வரீ - அதுவில்லாமல் அவைகளாலே அடங்கியவிடத்து - அவ்வ
 டக்கம் சிறந்து தோன்றாதவின் - செல்வர்க்கே செல்வந்த
 கைத்தென்றார். செல்வத்தகைத்தென்றது - விகாரப்பட்டுநின்று
 மது. [இவைபைந்துபாட்டாலும் பொதுவகையால் அடக்கத்
 தினதுசிறப்புச் சொல்லப்பட்டது. (ரு)

ஒருமையு ளாமையோ லுந்தடக்க லாற்றி - - - *
 னெழுமையு டேமாப்புடைத்து. - - - (சு)

இ.ள்.(ஒருவன்)—ஒருமையுள் - ஒருபிறப்பின்கண்ணே—
ஆமைபோல்— ஐந்து-ஐந்தை— அடக்கலாற்றினீர். அடக்கவ
ல்லவனாகில்— (அவ்வல்லமை| அவனுக்கு)— எழுமையும்-எழு
பிறப்பின்கண்ணும்— ஏமாப்புடைத்து- காவலாதலையுடைய
தாம்.எ-று. ஆமை அடக்குமையுடையது- கால்கள் நான்கும், த
லையொன்றும், ஆகியவற்றுப்புக்கள். அவ்வடக்கம் - தூன்பம்சே
ராதிருத்தற்கு ஒருவன் அடக்கவேண்டி மைந்து- மெய்வாய்
கண்முக்குச் செவியென்னும் பொறிகள், இவ்வடக்கம் பாப
ம் சேராதிருத்தற்கு, ஒருபிறப்பிலே செய்யப்பட்ட வினைப்ப
யன்-எழுபிறப்புந் தொடருமென்பது - இத்தலைகி.[இதல
லே காயத்தினடக்கம் சொல்லப்பட்டது.] (ஈ)

யா காவா ராயினு நாகாக்க காவாக்காற் * * * * *
சோகாப்பர் சொல்லிழுக்குப் பட்டி - - - (எ)

இ.ள்.யா- (காக்கவேண்டுமவை) யாவையும்— காவாராயி
னும்- காக்கமாட்டாராயினும்— நா- நாவொன்றையும்—கா
க்க-காக்கக்கடவன்,-- காவாக்கால்- (அதனைக்) காக்கமாட்டா
ராயின்— சொல்லிழுக்குப்பட்டு - சொற்குற்றத்திலே அகப்பட்
பட்டு— சோகாப்பர்- (தாமே) தூன்பப்படுவார். எ-று.யா
வென்பது- எவையென்னும் பொருளைத் தருகிற அஃறிணைப்
பண்மைவினாப்பெயர்.சொற்குற்றம் - சொல்லிடத்தே தோண்
றுக்குற்றம்.சோகாப்.பொன்பது ஒருசொல். (எ)

ஒன்றானுந் தீச்சொற் பொருட்பய னுண்டாயி - *
என்றாகா தாகி விடும். - - - - - (அ)

இ.ள். தீச்சொல்- தீயசொற்களது— பொருட்பயன்-பொ
ருள்களாலே (பிறருக்குவரும்) பயனானது—ஒன்றானும்-ஒன்
றாயினும்— உண்டாயின் - (ஒருவனிடத்திலே) உண்டாவதாயி

ள்— நன்று. (அவனுக்குப்பிறவறங்களாலுண்டாகிய) நீர்
உமையானது— ஆகாதாகிவிடும்- தீதாய்விடும். எ-று. தீய
சொல்-பொய். குறளை-கடுஞ்சொல்-ஆம்.பயன்-துன்பம்.(அ)

தீயினுற் சுட்டபு னுள்ளாறுமாறாதே - - - *
நாவினுற் சுட்ட வடு. - - - - - (க)

இ-ள். (ஒருவனையொருவன்) —தீயினால் - சுட்ட-புண்-பு
ண்ணானது|— (உடம்பினிடத்தேயிருந்தாலும்)— உள்-மன
த்தினிடத்தே— ஆறும்-(அப்போதே) ஆறும்.—(அப்படியல்
லாமல்)— நாவினால் - (தீயசொற்களைபுடைய) நாவினாலே—
சுட்ட— வடு-வடுவானது|— (அதனிடத்தும்எப்போதும்) ஆ
றாது.எ-று. தீயிப்போதலால் தீயினுற்சுட்ட தனைப்புண்
ணென்றும், ஆறாமையால் நாவினாலே சுட்டதனை வடுவென்று
ம், சொல்லினார். [தீயாகிய உபமானத்தினும் தீயசொல்வாகிய
உபமேயத்திலே ஆறாமையை அதிகமாகச் சொல்லுதலாலே
வேற்றுமைபணியாகும். [இவைமுன் துபாட்டாலும் வாக்கின்
அடக்கம் சொல்லப்பட்டது.] (க)

கூதங்காத்துக் கற்றடங்க லாற்றுவான் செவ்வி - *
யறம்பார்க்கு மாற்றி னுடைந்து. - - - (ஈ)

இ-ள். கதம்-கோபத்தை—காத்து - (மனத்திலேதோன்ற
மல்) காத்து—கற்று- கல்விபுடையவருகி—அடங்கல் - அடங்
குதலில்—ஆற்றுவான் - வல்லவரையிருப்பவனது —செவ்வி-
சமயத்தை—அறம்-அறக்கடவுளானவன்|—பார்க்கும் - பா

சாநிற்பான்—ஆற்றில் - (அவனைச்சேரும்) வழியிலே—துழை
நீது.எ-து. அடங்குதல். மனம் புறத்திலே பரவாமல் அற
த்திலே நிற்கல். செவ்வி - தன்குறைசொல்லுதற்கேற்றகாலம்.
இப்படிப்பட்டவனை அறக்கடவுள் தானே சென்று அடைவா
னென்பதாம். [இதனாலேமனவடக்கம்சொல்லப்பட்டது.] (ய)

யசு-ஆம்,அதி—ஒழுக்கமுடைமை.

அஃதாவது - தங்கள் தங்கள் வருணசிரமங்களுக்குச் சொ
ல்லப்பட்ட ஆசாரத்தையுடையவனாயிருக்கையாம். இது
காயமுதலானவை அடங்கினவர்க்கல்லது முடியாதானை
ள் அதன்பின்வைக்கப்பட்டது.

யசு-ஆம்,அதி—ஒழுக்கமுடைமை.

சீன

ஒழுக்கம் விழுப்பந் தரலானொழுக்க - . . . *
முயிரினு மோம்பப் படும். - . . . (க)

இ-ள். ஒழுக்கம்-ஆசாரமானது—விழுப்பம் - சிறப்பை—
தரலான் - (எல்லாருக்கும்) கொடுத்தலால் — ஒழுக்கம் - அவ்
வாசாரமானது—உயிரினும்—ஓம்பப்படும்-காப்பாற்றப்பட
பும். எ-து. உயர்ந்தோர்க்கும், இழிந்தோர்க்கும் - சமமாகச்
சிறப்பினைத் தருதலால் - விழுப்பந்தரலானெனப் பொதுப்ப
டச்சொல்லினார். சுட்டுப்பெயர் - வருவிக்கப்பட்டது. உயிர்-எ
ல்லாப்பொருளினுஞ் சிறந்ததாயினும் ஒழுக்கம்பாற் சிற
ப்பைத் தாராமையால் உயிரினு மோம்பப்படுமென்றார். (க)

பரிந்தோம்பிக் காக்க வொழுக்கந் தெரிந்தோம்பித்*
தேரினு மஃதே துணை. - . . . (உ)

இ.ள். ஒழுக்கம் - ஆசாரத்தை - ஒம்பி - (ஒன்றிலும் அழிவுபடாமற்) பேணி - பரிந்து - வருந்தியும் - காக்க - காக்கக்கடவன். - தெரிந்து. (பலவறங்களையும்) ஆராய்ந்து - (இவற்றுள் ஒருமைக்குத் துணையாவது எதுவென்று) - ஒம்பி - (மனத்தை) அடக்கி - தெரினும் - அறிந்தாலும் - துணை - துணைபாய்முடிவது - அஃதே - அவ்வாசாரமே. (ஆதலால்). எ - று. பரிந்து மெய்நும்மை - விகாரத்தால் தொக்கது. [இவை இரண்டு பாடலும் ஒழுக்கத்தினது சிறப்புச் சொல்லப்பட்டது.] (உ)

ஒழுக்க முடைமை குடிமை யிழுக்க . . . *
மிழிந்த பிறப்பாய் விடும். . . . (ங)

இ.ள். (எல்லார்க்கும்) - ஒழுக்கமுடைமை - (தீதம் வருணத்துக்கு ஏற்ற) ஆசாரமுடைமையானது - குடிமை - குலமுடைமையாம். - இழுக்கம் - (அவ்வாசாரத்தினின்றும்) தவறுதலானது - இழிந்த பிறப்பாய்விடும் - தாழ்ந்த வருணமாய்விடும். எ - று. ஒழுக்கத்திலிருந்து தவறுதல் இழிந்த பிறப்பாய்விடுமெனவே ஒழுக்கத்தினுயர்தல் உயர்ந்த பிறப்பாய்விடுமென்பதும் கொள்ளப்படும். குலம் - குடிச்சிறப்பு. (ங)

மறப்பினு மோத்துக் கொளலாகும் பார்ப்பான் *
பிறப்பொழுக்கங் குன்றக் கெடும். . . . (ச)

இ.ள். ஒத்து - (சற்ற) வேத்ததை - மறப்பினும் * மறந்தீர்
யக

யு. யச - ஆம், அநி - ஒழுக்கமுடைமை

யினும—கொளலாகும் - (வருணங்கெடாமையினாலே பின்னும்) ஒழிக்கொள்ளலாம்.—பார்ப்பான் - பிராமணனது—பிறப்பு - உயர்ந்தவருணமானது |—ஒழுக்கங்கூன்ற - ஆசாரங்குறைய—கெடும்.எ-று. ❀ மறத்தவிடத்தே இழிகுலத்தானும் ஆதலால் மறக்கவாகாதென்னுங்கருத்தால் - மறப்பினுமென்றார். சிறப்புடையமுதல் வருணத்துக்குச் சொல்லுதலினாலே இது மஹைவருணங்களுக்குக் கொள்ளப்படும். (ச)

அழுக்காறு உடையான்க ளுக்கம்போன் நிலை - *
 பொழுக்க மிலாக்க ணுயர்வு. - - - (ரு)

இ - ள். அழுக்காறு உடையான்கண் - பொருமையுடையவனிடத்தே—ஆக்கம்போன்று - செல்வமானதுபோன்று—ஒழுக்கம் மிலாக்கண் - ஆசாரமில்லாதவனிடத்தே—உயர்வு - உயர்ச்சியானது |—இல்லை.எ-று. ❀ கொடுப்ப தழுக்கறுப்பா என்பன னுங் குறளிற்சொன்னபடியே இவ்வுபமானத்தினால் - ஒழுக்கமில்லாதவனது சுற்றத்தாருக்கும் உயர்ச்சியில்லை யென்பது கொள்ளப்படும். உயர்வு-உயர்சூலமாதல். (ரு)

ஒழுக்கத்தி னெல்கா றுரலோ ரிழுக்கத்தி - - *
 னேதம் பரிபாக் கறிந்து. - - - - (சு)

இ-ள். உரவோர் - மனவலிமையையுடையோர் |—(செய்தற்கருமநோக்கி)—ஒழுக்கத்தின் - ஆசாரத்தில்—ஒல்கார் - சுருங்கார்.—இழுக்கத்தின்- அத்தவறுதலால்—ஏதம் - (இழிகுலமாதலாகிய)குற்றம்—பரிபாக் கு - உண்டாதலை—அறிந்து.எ-

று. ❀ ஒழுக்கத்தின்கருக்கம் அறிவே உடையார் மேலேற்றப்பட்டது. கொண்ட விரதம் விடாமைபற்றி உரவோரொன்றார்.

ஒழுக்கத்தி னெய்துவர் மேன்மை யிழுக்கத்தி - *
 னெய்துவ னெய்தாப் பழி. - - - - - (எ)

இ-ள். (எல்லாரும்) — ஒழுக்கத்தின்-ஆசாரத்தினாலே—மேன்மை-மேம்பாட்டை—எய்துவர் - அடைவார்.— இழுக்கத்தின்-(அதிலிருந்து) தவறுதலாலே—எய்தாப்பழி - (தாம்) அடைதற்கு உரித்தல்லாதபழியை—எய்துவர்-அடைவார்-எ-று. இப்பகைமைபால் அடாதபழியைச் சொல்லியவிடத்து அதனை யும் அத்வறுபற்றி அங்குமென்று உலகம் கொள்ளுமாகலின் எய்தாப்பழி எய்துவொன்றார். [இவை ஐந்துபாட்டாலு யிச-ஆம், அதி—ஒழுக்கமுடைமை. ஐ

ம ஒழுக்கமுள்ளவிடத்து உண்டாகும் குணமும் இல்லாதவிடத்து உண்டாகும் குற்றமும் சொல்லப்பட்டன.] (எ)

நன்றிக்கு வித்தாக நல்லொழுக்கந் தீயொழுக்க - *
 மென்று மிமிம்பை தரும். - - - - - (அ)

இ - ள். (ஒருவனுக்கு) — நல்லொழுக்கம் - நல்லவாசாரமானது — நன்றிக்கு - அறத்துக்கு — வித்தாகும் - காரணமாகும். — தீயொழுக்கம் - தீயவாசாரமானது — என்றும் - இருமைகளிலும் — இமிம்பை - துன்பத்தை — தரும். எ - று. இந்நல்லொழுக்கம் அறத்துக்குக் காரணமாமென்றதால் - தீயொழுக்கம் பாவத்திற்குக் காரணமாமென்பதும், தீயொழுக்கம் இருமைகளிலும் துன்பம் தருமென்றதால் - நல்லொழுக்கம் இருமைகளிலும் இன்பம் தருமென்பதும், கொள்ளப்படும். [இதனாலே பின்விளைவு சொல்லப்பட்டது.] (அ)

ஒழுக்க முடையவிக் கொல்லாவே தீய - - - *
 வழுக்கியும் வாயாற் சொல்ல. - - - - - (ஆ)

இ-ள் - வழக்கியும் - மறந்தும்—தீய - தீயசொல்லுகளை—
 வாயாற்சொல்லல்—ஒழுக்கமுடையவர்க்கு— ஒல்லா - முடியா
 வாம்.எ-று. தீயசொல்லுகளாவன பிறருக்குத் தீங்கைத்தரு
 ம் பொய்முதலானவையும், வருணத்துக்கு உரியனவல்லாதவை
 யும், ஆம். நல்லசொற்களிலே பழகியதென்னும் பொருள்ப
 டுதற்குச் சொல்லென்றது வாயாற்சொல்லென்றார். • (க)

உலகத்தோ டொட்டவொழுக்கல் பலகற்றுங் • *
 கல்லா ரறிவிலா தார். - - - - - (ஊ)

இ-ள். உலகத்தோடு - உயர்ந்தோரோடு—ஒட்ட - பொருந்
 த—ஒழுக்கல் - நடத்தலை—கல்லார் - கற்றிலாதவர் |—பல - பல
 நூல்களையும் — கற்றும் - கற்றுராயினும்—அறிவிலாதார்.எ-
 று. தீய உயர்ந்தோரோடு பொருந்தநடத்தலாவது - அவொப்ப
 டிநடந்தாரோ அப்படி நடத்தல் அறநூலிலேசொல்லப்பட்ட
 டவைகளில் - இக்காலத்துக்கு ஏற்காதவைகளை விட்டு - அதிலே
 சொல்லப்படாதவைகளில் ஏற்றமுடையவைகளைத் தழுவி வருதலா
 ல் அவையும் அடங்குதற்கு- உலகத்தோ டொட்டவொழுக்கலெ
 ன்றும், கல்விக்குப் பயன் அறிவும், அறிவுக்குப் பயன் ஒழுக்க
 மும். ஆதலின் அவ்வொழுக்கத்தைக் கல்லாதார் பலகற்றும் அ

இஉ யச-ஆம்,அதி—ஒழுக்கமுடைமை.

றிவிலாதாரென்றும், சொல்லினார். [இவை யிசண்டிபாட்டா
 லும் சொல்லாலும், செயலாலும்,வரும் ஒழுக்கங்க ளெல்லாம்
 ஒருவிதத்தினாலே தொகுத்துச் சொல்லப்பட்டன.] (ஊ)

யு*****—யு*****—*****

யடு-ஆம்,அதி—பிறனில்விசுழயாமை.

அஃதாவது - காமமயக்கத்தினாலே பிறனது மனைபாளை
 விரும்பாமையாம். இது - ஒழுக்கமுடையவரிடத்தே
 உண்டாவதாகலின் அதன்பின் வைக்கப்பட்டது.

பிறன்பொருளாட் பெட்டொழுக்கும் பேதைமை ஞாலத்
 தறம்பொருள் கண்டார்க ணில். - - - (க)

இ-ள். பிறன்-பிறனுக்கு—பொருளாள் - உடைமையாந்த
 ன்மையவளை—பெட்டு - இச்சித்து—ஒழுக்கும் - நடக்கின்ற—
 பேதைமை - அறிபாமைபானது |—ஞாலத்து - பூமியின்கண்
 —அறம்-அறநூலையும்—பொருள் - பொருணூலையும்—கண்
 டார்கண் - ஆராய்ந்தறிந்தவரிடத்தே—இல்-இல்லை. எ - று. ஐஃ
 அறமும் பொருளும் அவற்றினூல்களைக் காட்டலால் ஆகுபெ
 யர்கள். இன்பமொன்றையே நோக்கும் காம நூலுடையார்
 இப்பொல்லாதவொழுக்கத்தையும் சொல்லுவாராதலின் அற
 ம் பொருள் கண்டார்கணில்லென்றார். எனவே இப்பேதை
 மையுடையவரிடத்தே அறமும்பொருளும் இல்லையென்பது
 பெறப்பட்டது. (க)

அறன்கடை நின்றொரு ளெல்லாம் பிறன்கடை *
 நின்றாரிற் பேதையா ரில். - - - - (உ)

இ-ள். (காமங்காரணமாக)—அறன்கடை - பாவத்திலே—
 நின்றொருளெல்லாம் - நின்றவொல்லாருள்ளும்—பிறன்கடை -
 பிறனதுவாயிலினிடத்தே—நின்றாரின் - (அவன்மனைபாளையி
 ச்சித்து)நின்றவார்போல்—பேதையார்-மூடர்—இல் - இல்லை.
 எ-று. ஐஃ பாவச்செயலிலே நின்ற பெண்வழி நடப்பவரும்,ப

ரத்தையாரும் இழிகுலமகளிரையும் அனுபவிப்பவரும்,போ
 ல் அறம்பொருள்களினமாத்நிரம் அல்லாமல் பிறன்மனைபாளி

டத்துச் செவ்வோர் அச்சத்தினாலே இன்பத்தையும் இழப்பா
 ராதலின் பேதைபாரில்லென்றார். எனவே இன்பமுயில்லையெ
 ன்பது பெறப்பட்டது. (உ)

10-ஆம், அதி—பிறனில்விழையாமை.

விளிந்தாரின் வேறல்லர் மன்ற தெளிந்தாரிற் - *
 நீமை புரிந்தொழுகு வார். - - - - - (க)

இ-ள். மன்ற-ஐயமில்லாமல்—தெளிந்தார் - (தம்மைநல்ல
 வொன்று) தெளிந்தவரது - இல் - மனையாளிடத்தே—தீமை-
 பாவஞ்செய்தலை—புரிந்து-பிரும்பி — ஒழுகுவார் - நடப்பவ
 ர் |—(உயிருடையவராயிருந்தாலும்) — விளிந்தாரின்-செத்த
 வரின்—வேறல்லர்—வேறுகார்.எ-று. * உயிரிருப்பினும் அவ்
 வுயிர் அறம்பொருளின் பங்களாகிய பயன்களை அடையாமை
 யால் விளிந்தாரின் வேறல்லொன்றும், அவர் அப்பாவஞ்செ
 ய்வது மனையாளையுடையவரது தெளிவு பற்றியாதலின் - தெ
 ளிந்தாரில்லென்றும், சொல்லினார். (க)

எனைத்துணைய ராயினு மென்றாத் தினைத்துணையுந்*
 தேரான் பிறனில் புகல். - - - - - (ச)

இ-ள். (காமமயக்கத்தினாலே)— தினைத்துணையும் - திணைய
 ளவும்[சிறிதாயினுமென்றபடி]— தேரான் - (தம்பிழையை)
 நினையாமல்—பிறனில் - பிறனுடையமனையாளிடத்தே — புக
 ல் -செல்லுதல் | — எனைத்துணையராயினும் - எவ்வளவுபெரு
 மையைபுடையவராயிருக்கினும்—என்றும்- (ஒருவருக்கு) யர்

தாய்முடியும்.எ - று. ❀ இத்திரன்போல் எல்லாப்பெருமைக
 ளையும் இழந்து சிறுமையை அடைவாரென்பது குறித்து என்
 னாடென்றார். இழிவு செய்தலில் எனைத்துணையொன்றும் ப
 ண்மை தேரானென்றும் ஒருமையோடு மயங்கிற்று. (ச)

எளிதென வில்லிநப்பா நெய்து மெஞ்ஞான்றும் *
 விளியாது நிற்கும் பழி. - - - - - (ரு)

இ-ள். எளிதென-(இவனைச்சேர்த) லெளிதென்று நினைத்து
 —(பின்விளைவைநினைபாமல்)—இல் - (பிறன்) மனைவியிடந்
 தே—இறப்பான் - செல்லுவோன்|—விளியாது - அழியாமல்

—எஞ்ஞான்றும்-எக்காலமும்—நிற்கும் - நிலைநிற்பதாகிய—
 பழி-(குடிப்பழியை) —எய்தும்- அடைவான்.எ-று. ❀ இல்
 லிறத்தல் - இல்லாளிடத்துவரம்புகடந்து செல்லுதல். (ரு)

பகைபாவ மச்சம் பழியென் நான்கு . . . *
 மிதவாவா மில்லிநப்பான் கண். - - - - - (சு)

இ - ள்.இல்-(பிறன்) மனைவியினிடத்தே—இறப்பான்கண்
 யெ

யெ-ஆம்,அதி—பிறனில்விழையானம்

செல்லுவோனிடத்து — பகைபாவமச்சம் பழியெனநான்கு
 ம்-பகையும் பாவமும் அச்சமும் குழப்பழியும் என்னும்இந்
 நான்குகூற்றங்களும்கூடும்—இகவாவாம்-(ஒருபோதும்) நீங்காவா
 ம்,எ-று. ❀ எனவே இருமைப் பயண்களையும் இழப்பானென்
 றதாயிற்று.[இவை ஆறுபாட்டாலும் பிறன்மனையானினிரும்
 புலவோனிடத்துக் குற்றம் சொல்லப்பட்டது.] (சு)

அறனியலா னில்வாழ்வா னென்பான் பிறனியலான் *
 பெண்மை நயவா தவன், - - - - (எ)

இ-ள், பிறனியலான் - பிறனுடையவியல்பிலே (அவனுக்கு
 உரிமைபூண்டு) நிற்பவளது--பெண்மை - பெண்தன்மையை
 —நயவாதவன் - விரும்பாதவன் | — அறனியலான் - அறமாகி
 யவியல்போடுகூடி — இல்வாழ்வானென்பான் - இல்வாழ்வா
 னென்றுசொல்லப்படுவான். எ - று. ❀ இல்லறம்செய்வானெ
 ண்ப்பிறவான் அவனே யாவன் என்பதாம். (எ)

பிறன்மனை நோக்காத பேராண்மை சான்றோர்க்கு *
 கறனொன்றே வான்ற வொழுக்கு, - - (அ)

இ - ள். பிறன்மனை - பிறன் துமனையானை—நோக்காத - உ
 ட்கொள்ளாத — பேராண்மை - பெரிய ஆண்தன்மையானது |
 —சான்றோர்க்கு - (அறிவால்) நிறைந்தோர்க்கு—அறனொன்
 றே-தருமமாவதொன்றே—ஆன்றவொழுக்கு - நிறைந்தவொ
 ழுக்கமுதாம். எ-று. ❀ புறப்பகைகளை அடக்கும் ஆண்மைபு
 ணையோர்க்கும் உட்பகையாகிய காமத்தை அடக்குதல் அ
 ருமையாகலால் அதனை அடக்கிய ஆண்மையைப் பேராண்
 மையென்றார். செய்தற்கரிய - அறமும், ஒழுக்கமும், இதனை
 சீசெய்யாமையினாலேயே உண்டாகுமென்பதாம். (அ)

நலக்குரியார் யாரொளி னுமநீர் வைப்பிற் - - *
 பிறற்குரியா டோடோயா தார், - - * (க)

இ - ள். நாமநீர் = அச்சந்தங்குங்கடலாற்குழப்பட்ட - வை
 ப்பில் - பூமியினிடத்தே - நலக்கு - (எல்லா) நன்மைகளையும்
 பெறுதற்கு - உரியார் | - யாரொளி - பிறற்கு - பிறனுக்கு
 - உரியாள் - உரிமைபானவளது - தோள் - தோள்களை - தோ
 யாதார் - சேராதவர். எ-று. ✽ நலத்துக்கென்பது - நலக்கெனவி
 ஞாசப்பட்டது. இம்மையிலும் நன்மை அடைவாரென்பதாம்.

யௌ-ஆம், அதி - பிறனிலிவிழையாமை. ௫௫

அநன்வரையா னல்ல செயினும் பிறன்வரையாள் *
 பெண்மை நயவாமை நன்று. - - - (ய)

இ - ள். (ஒருவர்) - அறம் - அறத்தை - வரையாள் - (தனக்
 குரியதாகக்) கொள்ளாதவனாகி - அல்ல - பாவங்களை - செயி
 னும் - (அவனுக்கு) - பிறன்வரையாள் - பிறனெல்லையிலே நிற்
 பவளது - பெண்மை - பெண் தன்மையை - நயவாமை - விரு
 ம்பாமை (உண்டாயின்) - நன்று - (அது) நன்று. எ-று. ✽ அ
 ச்குற்றங்களினும் இக்குணமே மேற்பட்டுத் தோன்றுமென்ப

தாம். [இவைநான்குபாட்டாலும் பிறன்மனையாளை விரும்பா
 நவாள் - த்துக் குணம் சொல்லப்பட்டது.] (ய)

✽✽✽✽✽✽✽ - ✽ - ✽ - ✽✽✽✽✽✽✽

யன்-ஆம், அநி—பொறைபுடைமை.

அஃதாவது-காசணம்பற்றியாவது அநியாலைமுரலாவது ஒருவன் தம்மிடத்துக்குத் தீங்குசெய்தவிடத்துத் தாமும் அதனை அவ்விடத்துச் செய்பாது பொறுத்தலுடைய ராதல். இது பிறனில் விழையாமைபோல் அவசியம் வேண்டியதா யிருக்கையால் அதன்பின் வைக்கப்பட்டது.

அகழ்வாராத் தாங்கு நிலம்போலத் தம்மை - *
யிகழ்வார்ப் பொறுத்த நிலை. - - - (க)

இ-ள். அகழ்வாரா - (தன்னை) வெட்டுவோரா—தாங்கும்-
(வீழாமம்) சுமப்பதாகிய — நிலம்போல—தம்மை— இகழ்-
வார்ப்—நித்திப்பவரை—பொறுத்தல்—தலை - முதலான அறமா-
ம். எ-று. * இகழ்தல்-தீங்குசெய்தலும்சொல்லுமாம். (க)

பொறுத்த லிறப்பினை மென்று மதனை - - *
மறத்த லதனினு நன்று. - - - (உ)

இ-ள். இறப்பினை-(ஒருவன்செய்த) மிகையை—என்றும்-
தன்னாலொறுத்தற்குக்கூடியகாலத்திலேயும் — பொறுத்தல்-
பொறுக்கக்கடவன்.—மறத்தல்-(அதனைநினையாமல் அப்பொ-
ழுதே) மறத்தல்(பெறின்.)—அதனினும்-அப்பொறுமையினு-
ம்—நன்று-யிகநல்லது.எ-று.* மிகை-முன்சொல்லப்பட்டவிர-
ண்டி குற்றங்களும். பொறுக்கும் போதும் அக்குற்றம் உட்-
கொள்ளப்படுதலால் மறத்தலை அதனினும் நன்றென்றார். (உ)

௭௬ யன்-ஆம், அநி—பொறைபுடைமை.

இன்மைபு ளின்மை விருந்தொரால் வன்மைபுள் *
வன்மை மடவார்ப் பொறை. - - - (ஈ)

இ-ள். (ஒருவனுக்கு) — இன்மையுள்ளின்மை — வறுமையுள்வறுமையாவது | — விருந்தொரால் - விருந்தினரை (வற்றுக்கொள்ளாமல்) நீக்குதலாம். — (அதுபோல்) — வன்மையுள்வன்மை - வல்லமையுள்வல்லமையாவது | — மடவாரீ - அறியாமையினாலே தீங்குசெய்தவரை — பொறை - பொறுத்தல். எ - று. ✽ உடைமையுள்ளின்மையென்னுங்குறளின் படி - எப்படிவிருந்தினரையுபசரியாமையொருருடைமை ஆகாதோ அப்படியே அறிவிலாரைப் பொறுத்தல் இளைத்தலாகா தென்பது கருத்து. (எடுத்தகைக்காட்டுவமைபணி.) (ந)

நிறையுடைமை நீங்காமையேண்டிற் பொறையுடைமை போற்றி யொழுக்கப் பறும். - - - - - (ச)

இ - ள். (ஒருவன்) — நிறையுடைமை - நிறைவையுடையனாயிருக்கை — நீங்காமைய - (தன்னேவிட்டு) நீங்காமையை — வேண்

டி - வேண்டியவனாயின் — (அவனால்!) — பொறையுடைமை — பொறுமையுடையனாயிருக்கை — போற்றி - அறியாமற்) காத்து — ஒழுக்கப்பறும் - நடக்கப்பறும். எ - று. ✽ பொறுமையிலார்க்கு நிறைவில்லை யென்பதாயிற்று. [இவை நான்குபாட்டாலும் பொறையுடைமையின் சிறப்புச்சொல்லப்பட்டது.] (ச)

ஒறுத்தாரா பொன்றாக வையாரோ வைப்பர் - *
 பொறுத்தாரைப் பொன்போற் பொதிந்து. - (இ)

இ-ள். (பிறன் தமக்குத் தீங்குசெய்தவிடத்து) — ஒறுத்தா
 லை- (பொருமல் அவனை) ஒறுத்தவரை) — (அறிவுடையோர் |)
 — ஒன்றாக ஒருபொருளாக — வைபார் - மனத்துட்கொள்ளார்.
 — பொறுத்தாரை- (அதனைப்) பொறுத்தவரை) — பொன்போ
 ல்-பொன்னைப்போல் — பொதிந்து - இடைவிடாது — வைப்
 பார்-மனத்துட்கொள்வார். எ - று. ஒறுத்தவர் அத்தீங்கு
 ய்தவர்க்குச் சமாவமாதலின் ஒன்றாகவைபாரொன்றார்.

ஒறுத்தார்க்கு கொருநானே யின்பம் பொறுத்தார்க்குப்*
 பொன்றுந் துணையும் புகழ். - - - - (சு)

இ-ள். ஒறுத்தார்க்கு - (தமக்குத்தீங்குசெய்தவனை) ஒறுத்த
 வர்க்கு (உண்டாவது) — ஒருநானேயின்பம் - அவ்வொருநானே

புகு-ஆம, அதி—பொறையுடைமை. ௭௭

யின்பமே.—பொறுத்தார்க்கு - (அதனைப்) பொறுத்தவர்க்கு
 —பொன்றுந் துணையும் - (உலக) உழியுமளவும் — புகழ் | — உ
 ண்டாம். எ-று. ஒறுநானேயின்பம் - அந்நாளொன்றிலும்நி
 னைத்தது முடிந்தோமே யென்றுசெருக்கியிருக்கும்பொய்யி
 ன்பமாம். தனக்கிடமாகிய உலகம் அழியப் புகழும் அழியுமா த
 லின் ஏற்புடைய உலகமென்றுஞ்சொல்வருவிக்கப்பட்டது. (சு)

துறனல்ல தற்பிறர் செய்யினு நோநொநீ - - *
 தறனல்ல செய்யாமை நன்று. - - - - (எ)

இ-ள். திறனல்ல - செய்யத்தகாதகொடியவைகளை — தன் -

தன்னிடத்து—பிறர்—செய்யினும் — நோ - (அவருக்கு அந்
 னால்வருவதாகிய) துன்பத்துக்காக—நொந்து - வருந்தி—அற
 னல்ல - அறமல்லாத செயல்களை—செய்யாமை - செய்யாதிருத்
 தல்) —நன்று - (ஒருவனுக்கு) நல்லதாம். எ-று. துன்பத்துக்
 காக வருந்துதலாவது - இப்பாவத்தினாலே இவர் வருப்பிடப்பி
 லே எரிவாய் நரகத்திலே வீழ்வாரோவென்று பரிதல். (ஈ)

மிகுதியான் மிக்கவை செய்தானாத் தாந்தந் - *
 தகுதியான் வென்று விடல். - - - - (அ)

இ-ள். மிகுதியால் - மனச்செருக்கினாலே— (தம்மிடத்து)
 —மிக்கவை - தீயவைகளை—செய்தானாத்—தாம்|—தந்தகுதி
 யால்—தமதுபொறுமையினாலே — வென்றுவிடல் - வென்று
 விடக்கடவர். எ-று. தாமும் அவரிடத்தே தீயவைகளைச்செ
 ய்து தோற்றுப்போகாமல் பொறுமையால் அவரின் மேற்ப
 டி வெல்லுகவென்பதாம். [இவை நான்குபாட்டாலும் பிற
 ர்செய்த குற்றங்களைப் பொறுத்தல் சொல்லப்பட்டது.] (அ)

துறந்தாரிற் தூய்மை யுடைய ரிறந்தார்வா - *
 யின்னொச்சொ லேற்கிற்பவர். - - - - (ஈ)

இ-ள். இறந்தார் - (நல்வழியைக்) கடந்தவரது—வாய்-வா
 யிலுண்டாகும் -- இன்னொச்சொல் - வெறுக்கப்படுகின்ற
 னை—நோற்கிற்பவர் - பொறுப்பவர் | — (இவ்வாழ்க்கையிலே
 யிருந்தும்) — துறந்தாரின் - துறந்தார்போல்—தூய்மை-ப
 ரிசுத்தகுணத்தை — உடையர் - உடையவராவார். எ - று. து
 தூய்மை - மனவழுக்கில்லாமை, வாயென்பதை அதிகமாகச்
 சொல்லினார் அதனிழியு தோன்றுதற்கு. (ஈ)

யிடு

உண்ணாது நோற்பார் பெரியர் பிறர்சொல்லு - *
 மின்னாச்சொ ளோற்பாரிற் பின். - - - (ய)

இ-ள் - உண்ணாது - (வித தங்கனிஞலே) உணவைவிட்டு - நோ
 ற்பார் (தம்மை அடைந்ததோயைப்) பொறுப்பவர் | - பெ
 ரியர் - (எல்லாரினும்) பெரியவராவார். - (அவர் பெரியவராவ
 து) - பிறர் - சொல்லும் - (தம்மைச்) சொல்லும் - இன்னைச்
 சொல் - வெறுக்கப்படுஞ்சொற்களை - நோற்பாரின் - பொறுப்
 பவரின் - பின். எ - று. * * * * * பிறர் - இங்கே அறிவில்லாதவர். பொ
 றுக்கக் கூடாமைக்கு ஏதுவாகிய இருவகைப் பற்றுக்களோடரு
 ந்தே பொறுத்தலால் - தவறாச்செய்வாரினும் பெரியராகச் சொ
 ல்லாயிற்று. [இவை இரண்டுபாட்டாலும் பிறர் சொல்லிய கு
 ற்றங்களைப் பொறுத்தல் சொல்லப்பட்டது.] (ய)

யெ - ஆம், அதி - அழுக்காறுமை,

அஃதாவது - பிறர் செல்வமுதலானவை கண்டவிடத்து
 ப் பொறுமைப்படாமை. இப்பொறுமையும் பொறுமை
 க்கு எதிரியதாதலின் இதனை விலக்குதற்கு இது பொறை
 யுடைமையின் பின்னே வைக்கப்பட்டது.

ஒழுக்காறுக் கொள்க வொருவன் தன் நெஞ்சத் *
 தழுக்கா நிலாத வியல்பு. - - - - (க)

இ - ள். ஒருவன் | - தன்னெஞ்சத்து - தனது மனதில் கண்
 ணை - அழுக்காறு - பொறுமையாகிய குற்றம் - இலாத - இல்
 லாத - இயல்பு - தன்மையை - ஒழுக்கு - (தனக்குச் சொல்லப்
 பட்ட) ஒழுக்கத்தினது - ஆற - வழியாக - கொள்க - கொள்
 ளக்கடவன். எ - று. * * * * * இயல்பு - அறிவோடு கூடிய தன்மை. அ

த்தன்மையும் நன்மையைத் தருதலால் - ஒழுக்கம்விழுப்பமெ
ன்னுங் குறளிலே சொல்லப்பட்டபடியே ஒழுக்கவழிபோல் உ
யிரினும், சிறந்ததாகக் காப்பாற்றுக் வெண்பதாம். (க)

**விழுப்பேற்றி னஃதொப்ப தில்லையார் மர்ட்டி *
மழுக்காற்றி னன்மை பெறின். - - - (உ)**

இ - ள். யார்மர்ட்டும் - யாவரிடத்தும்— அழுக்காற்றின் -
பொருமைபினின்றும்— அன்மை - வேறாதலை— பெறின் - (ஒ
ருவன்) பெறுவானாயின்— விழுப்பேற்றின் - (மற்றவன்பெறு

யெ-ஆம்; அதி—இழுக்காறமை. டுக

ம்) மேலானபேறுகளுள்— அஃது - அப்பேற்றினே-ஒப்பது |
— இல்லை. எ - து. ~~ஊ~~ பொருமைபகையரிடத்தும் ஆகாதென்றற்
கு யார்மர்ட்டிமென்றார். [இவை யிரண்ட்பாட்டாலும் பொ
ருமை யில்லாமையின துருணம் சொல்லப்பட்டது.] (உ)

**அறஞ்சகம் வேண்டாதா னென்பான் பிறனாகம் *
பேணு தழுக்கறுப் பான். - - - (ஈ)**

இ - ள். அறன் - (மறுமைக்கு) அறத்தைபும்— ஆக்கம் - (ஆம்
மைக்குச்) செல்வத்தையும்— வேண்டாதானென்பான் - (தன
க்கு) வேண்டாதவனென்று சொல்லப்படுவோன் |— பிறன் - பி

றனது— ஆக்கம் - செல்வத்தை— பேணுது - (கண்டவிடத்து)
மகிழாமல்— அழுக்கறுப்பான் - பொருமைப்படுவான். எ - து.
~~ஊ~~ பொருமைப்படிந் தனக்கே துன்புமாம் - என்றபடி. (ஈ)

**அழுக்காற்றி னல்லவை செய்யா ரிழுக்காற்றி *
னேதம் பரிபாக் கறிந்து. - - - (ச)**

இ-ள். (அறிவுடையோர்) — அழுக்காற்றின் - பொருமையி னால் — அல்லவை - அறமல்லாதவைகளை? — செய்பார். — இழு க்காற்றின் - அத்தீயவழியால் - ஏதம் - துன்பமானது - படுபா க்கு - (உமக்கு இருமையிலும்) உண்டாதலை — அறிந்து. எ - று. அறமல்லாதவைபாவன - செவ்வங்கல்வி முதலானவையுடையா ரிடத்தே தீங்கை நனைத்தலும், சொல்லலும்; செய்தலும். (ச)

அழுக்காறுடையார்க் கதுசாலு மொன்றார் - *
வழுக்கியுங் கேடன்பது. - - - - (ரு)

இ-ள். அழுக்காறு - பொருமை யானது — ஒன்றார் - பகை வரின் — வழுக்கியும் - ஒழிந்திருந்தும் — கேடன்பது - கேட் டைத்தருவது. — (ஆதலால்) — உடையார்க்கு - (அப்பொரு மையை) உடையவர்க்கு. — (கேட்டைத்தருதற்குப் பகைவர் வேண்டாம்) — அது - அதுவே | — சாலும் - போதும். எ - று. அதுவே யென்னும் ஏகாரம் வருவிக்கப்பட்டது. (ரு)

கொடுப்ப தழுக்கறுப்பான் சுற்ற முடுப்பது உ *
முண்பது உ மின்றிக் கெடும். - - - (சு)

இ-ள். கொடுப்பது - (ஒருவரை) பிறர்க்குக் கொடுக்கப்படு பொருளைக்குறித்து — அழுக்கறுப்பான் - பொருமைப்படுமங் னது - சுற்றம் - உறவானது | — உடுப்பது உம் - உடுக்கப்படுவ

சுய

யு - ஆம்; அறி — அழுக்காறுமை

தும்—உண்பதா உம்—உண்ணப்படுவதும்—இன்றி - இல்லாமல்—கெடும். எ - று. ❀ சுற்றம் கெடுமெனவே அவர்கெடுத்தல் சொல்லவேண்டியதில்லையாயிற்று. பிறர்பேறுகண்டு பொருமைப்படுத்தல் - தன்பேறுமாத்திரமேயல்லாமல் தன சுற்றத்தின் பேறுகளையும் இழுக்கச்செய்யுமென்பதாம். (சு)

அவ்வித் தழுக்கா றுடையானைச் செய்யவ - ❀
 டவ்வையைக் காட்டி விடும். - - - (எ)

இ-ள். அழுக்காறுடையானை - (பிறர்செவ்வங்கண்டவிடத்தே) பொருமைபுடையானை —செய்யவள் - திருவானவள் | — அவ்வித்து - (தானும்) பொருமைப்பட்டு—தவ்வையை - (தனது) தமக்கைக்கு - காட்டி—விடும் - நீங்குவாள். எ-று. ❀ தவ்வையைபென்பது உருபுமபக்கம். தவ்வை - மூதேவி. (எ)

அழுக்கா நெனவொரு பாவி திருச்செற்றுத் - ❀
 தீயுழியுய்த்து விடும். - - - - (அ)

இ-ள். அழுக்கா நெனவொரு பாவி - பொருமைபென்று சொல்லப்பட்ட ஒப்பில்லாத பாவியானவன் | — (தன்னையுடையவனை)—திருச்செற்று - (இம்மையிலே அவனது) செவ்வந்தைக்கெடுத்தது—தீயுழியுய்த்துவிடும் - (மறுமையிலே) நரகத்

தினிடத்துச் செலுத்திவிடுவான். எ - று. ❀ இருமைப்படைகளையும் கெடுக்கின்ற கொடுமைபற்றிப் பொருமைபைப் பாவி

பெய்ச்ஞர். [இவை ஆறுபாட்டாலும் பொருமைபுடைமையினது குற்றம் சொல்லப்பட்டது.] (அ)

அவ்விய நெஞ்சத்தா னுக்கமுஞ் செவ்வியான் *
 கேடு நினைக்கப் படும. - - - - - (க)

இ - ள். அவ்வியநெஞ்சத்தான் பொருமைபுள்ளமனத்
 தையுடையவனது—ஆக்கமும் - செவ்வமும் | — செவ்வியா
 ன் - பொருமைபில்லாத மனத்தையுடையவனது — கேடும் -
 வறுமையும் | — (உண்டானால்) — நினைக்கப்படும் - (அவை) ஆ
 ராய்ப்படும். எ - று. ❀ பொருமையினாலே செவ்வமும், பொ
 ருமைபில்லாமையினாலே கேடும் உண்டாகுதல் - கூடாமையா
 ல் அறிவுடையார் இவை உண்டாதற்கு ஏதுவாகியபழவினை யா
 தென்று ஆராய் வாராதலின் நினைக்கப்படுமென்றார். (க)

பெ. ஆம், அதி— அழககாரமுமை

அழுக்கற் றகன்றரு மில்லை யஃதிலார் *
 பெருக்கத்திற் தீர்ந்தாரு மில். . . . . (ய)

இ - ள். அழுக்கற்று - பொருமைப்பட்டு — அகன்றாரும் -
 பெருகினவரும் | — இல்லை. — அஃதிலார் - அச்செயலில்லாதவ
 ருள். — பெருக்கத்தின் - பெருக்கத்திலிருந்து — தீர்ந்தாரும்

தீங்கினவரும் | — இல் - இல்லை. எ - று. ❀ கேடும்பெருக்கமும்வ
 ருதற்கு ஏதுசொல்லியது. [இவை யிரண்டுபாட்டாலும் அச்
 சூற்றமும் குணமும் சேர்த்துச் சொல்லப்பட்டன.] (ய)

❀❀❀❀❀❀❀❀❀ — ❀❀❀❀❀ — ❀❀❀❀❀❀❀❀❀❀❀

யி அ-ஆம், அதி—வெஃகாமை.

அஃதாவது - பிறர் பொருளை வெளவுதற்கு நினையாமை யாம். பிறருடைமை கண்டவிடத்தே பொருமைப்படு தலே யல்லாமல் அதனைத்தான் வெளவுதற்கு நினைத்தலும் குற்றமென்றற்கு இது அதன்பின்னே வைக்கப்பட்டது.

நயிவின்றி நன்பொருள் வெஃகிற் குடிபொன்றிக் *
குற்றமு மாங்கே தரும். . . . . (க)

இ-ள் நயிவின்றி - (பிறர்க்குரிய பொருளைக்கொள்ளாதல் நி மக்கு அறமல்லவென்னும்) நயிவு நிலைமையில்லாமல்—நன்பொ

ருள்-(அவரது) நல்லபொருளை—வெஃகின் - (அபகரித்தற்கு) விரும்பிள்—(அவ்விருப்பு) —குடிபொன்றி - (அவன்) குடி யைக்கெடுத்தது—குற்றமும் பலகுற்றங்களையும்—ஆங்கே - ஆ ப்போதே—தரும்-(அவனுக்குக்)கொடுக்கும். எ - று. ~~இ~~குடி யைவளரசசெய்து பலதன்மைகளையும் உண்டாக்குத்தன்மை யால் நன்பொருளென்றார். பொன்றியென்னுந் தன்வினை; பொன்று வித்தென்னும் பிறவினைப்பொருளில்வந்தது. (க)

பயிபயன் வெஃகிப் பழிப்பயிவ செய்யார் *
நயிவன்மை நாணு பவர். . . . . (உ)

இ-ள். நயிவன்மை- (ஒருவன்பொருளுக்கு பிறன் உரியவன் லல்லவென்னும்) நயிவு நிலையல்லாமைக்கு—நாணுபவர் - அஞ்சு வோர்|—(பிறர் பொருளை வெளவுதலினாலே) —பயிபயன் * (ந மக்கு)வரும்பயனை—வெஃகி. விரும்பி—பழிப்பயிவ-பழியி னியிடத்தேதொருந் துஞ்செயல்களை—செய்யார். எ-று. (உ)

101

யி அ-ஆம், அதி—வெஃகாமை

சுற்றின்பம் வெஃகி பறனலை செய்யாரோ *
 மந்தன்பம் வேண்டிபவர். - - - - (க)

இ-ள். மந்தன்பம் - நிலையுடையவன்பத்தை—வேண்டிபவர் |—சுற்றன்பம் (பிறரிடத்தே அபகர்க்கப்பட்டபொருளினாலேதாம் அடைவதாகிய)நிலையிலலாதலின்பத்தை—வெஃகி-விரும்பி—அறனல்ல - அறமல்லாதசெயல்களை - செய்யார் - (அவரிடத்தே)செய்யார். எ-று. ஐயு பாவத்தால் வருதலால் அப்பொழுதே அழிபுமென்றற்குச் சுற்றின்பமென்றார். (க)

இலமென்று வெஃதல் செய்யார் புலம்பென்ற *
 புன்மையில் காட்சி யவர். - - - - (ச)

இ-ள், புலம்பென்ற - ஐம்புலன்களையும்பென்ற—புன்மையில் - குற்றமில்லாத—காட்சியவர் - அறிவையுடையவர் |—இலமென்று - வறியமென்றுநினைத்து — வெஃகுதல்செய்யார் - (அதுதீர்தற்பொருட்டுப் பிற்பொருளை) விரும்புதல் செய்யார். எ-று. ஐயு ஐம்புலன்களைவெல்லுதல்-பாவவழிகளிலே செல்லவிடாமை. குற்றமில்லாதவறிவு-பொருளை உள்ள படியறிந்தவறிவாய். அப்படிப்பட்டவர்க்கு வறுமை உண்டாகாமை யால் பிற்பொருளைவிரும்புதலும் இலதாயிற்று. (ச)

அஃகி யகன்ற வறிவென்றும் யார்மாட்டும் *
 வெஃகி வெறிய செயின், - - - - (ரு)

இ - ள், அஃகி - ஸுட்பமானதாகி—அகன்ற - (எல்லா நூல்களிலும்) சென்ற—அறிவு-அறிவானது—எண்ணும் - என்னையென்புடையதாம். —வெஃகி - (பொருளை) விரும்பி—யார்மாமும்—யாவரிடத்தும்—வெறிய - அந்வேம்பொருந்தாத செயல்கள்—செயின் - (அறிவுடையோர்) செய்வாராயினர். எ - று, இஃபாவரிடத்தும் அறிவோம்பொருந்தாத செயல்களைச் செய்தலாவது—யோக்கியரிடத்தும், அயோக்கியரிடத்தும், இழிந்தவையும் கடியவையும் முதலானவைசெய்தல். அந்வுகூப்பயன் அவை செய்பாடையாகலின் அந்வேண்டென்றார். (௫)

அருள்வெஃகி பாற்றின் கண்ணென்றார் பொருள்வெஃகிப் பொல்லாத சூழக் கெடும். - - - - (௬)

இ-ள். அருள்வெஃகி - அருளாகிய அறத்தைவிரும்பி—ஆற்றுகண் - (இல்லறமாகிய) அதன்வழியிலே—நன்றான் - தங்களை

ய அ - ஆம், அஃகி - வெஃகாமை.

வன்—பொருள்வெஃகி - (பிறர்) பொருளைவிரும்பி—பொல்லாத - (அதனைவருவிக்கும்) குற்றவழிகளை—சூழ - எண்ண—கெடும் - கெடுவான். எ - று, இஃ இல்லறவழியால் அறிவுமுற்றிந்த விடத்தே யல்லது துறக்கக்கூடாமையால் அது துறவறத்துக்கு வழியெனப்பட்டது. கெடுதல் - இரண்டறங்களையும் ஒருசேரவிழ்த்தல். எண்ணியவளவிலே கெடுமெனவே அபகரித்தாற் கெடுதல் சொல்லவேண்டிய தில்லையாயிற்று. (௬)

வேண்டற்க வெஃகியா மாக்கம் வினைவயின் - *
மாண்டற் கரிதாம் படன். - - - - (௭)

இ-ள், வெஃகி - (பிறர்பொருளை) விரும்பிக் கொண்டு — ஆம் - (அது) ஆண்டாகின்ற — ஆக்கம் - பெருக்கத்தை — வேண்டற்க - வேண்டாதிருக்கக்கடவன். — ளீனையின் - (பின்) அனுபவிக்கப்படும் பொது — பயன் - (அப்பெருக்கத்தின்) பயன்

ள் — மாண்டற்கரிதாம் - நன்றாகுதலில்லை. (ஆதலால் எ.று. ஃ வினை - முதலிலைத்தொழிற்பெயர். [இவ்வேழுபாட்டாலும் பிறர்பொருளை விரும்புதலின் குற்றஞ் சொல்லப்பட்டது.] (எ)

அஃகாமை செல்வத்திற் கியாதெனின் வெஃகாமை * வேண்டிப் பிறன்கைப் பொருள். (அ)

இ-ள், செல்வத்திற்கு - (குறைந்துபோந்தன்மையைபுடைய) செல்வத்துக்கு — அஃகாமை - குறையாதிருத்தற்கா ரணம் — யாதெனின் - எதுவென் (றொருவ) னராயின் — (அது) — பிறன் — வேண்டி — கைப்பொருள் - கைப்பொருளை — வெஃகாமை - (தான்) வேண்டாமையாம் எ.று. ஃ அஃகாமை அதன்காரணத்தை உணர்த்தலால் ஆகுபெயர். பிறன் பொருளை விரும்பாதவனது செல்வம் குறையாதென்பதாயிற்று. (அ)

அறனறிந்து வெஃகா வறிவுடையார்ச் சேருந் - * திறனறிந் தாங்கே திரு. - - - - (க)

இ-ள்: அறனறிந்து - (இது) அறனென்றறிந்து — வெஃகா - (பிறர்பொருளை) விரும்பாத — அறிவுடையார் - அறிவுடையா ணை — திரு - திருவானவள் — திறனறிந்து - (தான்சேர்தற்காந்) திறத்தை அறிந்து — ஆங்கே - அத்திறத்தினால் — சேரும் - சேருவாள். எ.று. ஃ அடைதற்காந்திறம் - காலமும், இடமும், செவ்வியும், முதலாயின. [இவை யிரண்டு பாட்டாலும், பிறர்பொருளை விரும்பாமலின் குணம் சொல்லப்பட்டது.] (க)

இறலீனு மெண்ணுது வெஃகின் விறலீனும் *
 வேண்டாமை பென்னுஞ் செருக்கு. - (ய)

இ-ள். (ஒருவன்)—எண்ணுது - (பின்விளைவதை) பெண்ணும
 ல்.—வெஃகின் - (பிறன்பொருளை) விரும்புவானாயின் - (அவ்வி
 ருப்பம்) — இறல்- அழிவை - ஈனும் - (அவனுக்குத்) தரும்.
 —வேண்டாமை பென்னுஞ்செருக்கு— (அப்பொருளை) விர
 ம்பாமை பென்னுஞ்செல்வமானது | —விறல் - வெற்றிடை -

ஈனும்-தரும். எ-து. ஈயகையும் பாவமும் வளர் த்தலால் இறலீ
 னுமென்றும், பொருளாசைகொண்டலைவோர்கள் யாவராயு
 ம் ிட்டபரித்தலால் விறலீனுமென்றும், சொல்லினார். செரு
 க்கு அலைத்த நருஞ் செல்வத்தைக் காட்டலால் ஆகுபெயர். [இ
 தனால் அக்குணமும் குற்றமும் சேர்த்துச் சொல்லப்பட்டன] ய

ய கூ-ஆம், அதி—புறங்கூறாமை.

அஃகாவது - காணாதவிடத்தே பிறரை இகழ்ந்துபேசா
 மையாம். வாக்கின் குற்றம் மனக்குற்றத்தின் வழியாகத்
 தோன்றலால் இது அழுக்காறாமை வெஃகாமைகளின் பி
 ன்வைக்கப்பட்டது.

அறங்கூற னல்ல செயினு மொருவன் *
 புறங்கூற னென்ற வினிது. - - - - (க)

இ - ள். ஒருவன்—அறங்கூறன் - அறனென்று சொல்லுவ
 னுஞ்செய்யானது—அல்ல - பாவங்களை—செயினும் - செய்தா
 லும்—புறங்கூறன் - (பிறனைக்) காணாதவிடத்தே இகழ்ந்துபே

சான்—என்றல்—என்று (உலகத்தோராலே) சொல்லப்படுதல்|
 —இனிது-நல்லது. எ-று. புறங்கூறமை- அக்குற்றங்களால்
 தாழ்த்தப்படாமல் மேற்பட்டித்தோன்றுமென்பதாம். [இத
 லால் அவ்வறத்தினது நன்மைசொல்லப்பட்டது.] (க)

அறனழிபுயல்லை செய்தலிற் றீதே - - *
 புறனழிபுப் பொய்த்து நகை. - - - (உ)

இ-ள். அறனழிபு - அறனென்ப தொன்றில்லையென அழித்
 துச்சொல்லி—அல்லலையெய்தலின் - (அதன்மேற்) பாவங்க
 ளைச்செய்தலினும்—தீதே - தீமையைபுடையதேயாம். -- பு
 றனழிபு - ஒருவனைக்காணாதவிடத்தே இகழ்ந்துபேசி—பொ
 ய்கு-ஆம்,அதி—புறங்கூறமை.

ய்த்துநகை - (கண்டவிடத்தே அவனோடு) பொய்த்துமகிழ்த
 ல். எ-று. புறங்கூறாமையும்தலும், பாவங்
 களைச்செய்தலினும், பொய்த்துநகுதலும், தீயனவாம் - என்
 றதிக. புறனழித்தல்-புறங்கூறி ஒளிடைக்கெய்த்தல், (உ)

புறங்கூறிப் பொய்த்துயிர் வாழ்தலிற் சாத - - *
 புறங்கூறு மாக்கற் தரும். - - - - - (ங)

இ - ள். புறங்கூறி - பிறனைக்காணாதவிடத்தே இகழ்ந்து—
 பொய்த்து - கண்டவிடத்தே அவனைப் புகழ்ந்து — உயிர்
 வாழ்தலின் - (ஒருவன்) உயிர்வாழ்தலினும்—சாதல் - (அது
 செய்யாமல்) உயிரிழிபுகல் - (அவனுக்கு)—அறங்கூறும் த

ருமதூல்களிஞாலேசொல்லப்பட்ட — ஆக்கம் - படினா—சுரு
 ம். எ-று. புறங்கூறாமையும்தலும், உயிரிழிபுகல்—அறங்கூறும் த

வம் நீங்கலால்-சாதல் ஆக்கநீதருமென்றார். ஆக்கம் - அப்பாவ
 ஞ்செய்யாதவராலே - மறுமையில் அடையப்படும் பயன் அ
 றம் - அதைச்சொல்லு நூலையுணர்ந்தலால் ஆகுபெயர். (ந)

கண்ணின்று கண்ணறச் சொல்லினுஞ் சொல்லற்க *
 முன்னின்று பின்னோக்காச் சொல் - - - (ச)

இ-ள். (ஒருவனே) - கண்ணின்று - எதிரோநின்று - கண்ணற
 கண்ணோட்டமற - சொல்லினும் - முன்னின்று - (அ. ன்) எதி
 ரில்லாமல் - பின்னோக்காச்சொல் - பின்வரங் குற்றத்தலதனோ
 க்காதசொல்லி - சொல்லற்க - சொல்ல. தி. காக்கடவன். எ-
 னு. பின் அநிலங்குநீதந்ததைக் காட்டல் ஆகுபெயர்.
 சொல்வானது நோக்குதற்றொழில் - சொல்லினீமேல் ஏற்றப்ப
 ட்டது. கண்ணோட்டம் - துணியம். [இவை மூன்றுபாட்
 டிலும் புறங்கூறலின் கொடுமைசொல்லப்பட்டது.] (ச)

அறஞ்சொல்லு நெஞ்சத்தா னன்மை புறஞ்சொல்லும்
 புன்மைபாற் காணப்படும். - - - (ரு)

இ-ள். (புறங்கூறுவோருடன் அறம் நன்றென்று வாயி
 னுலேசொல்லினும்) - அறஞ்சொல்லும் - அறத்தை அப்படி
 சொல்லுதற்கு ஏற்ற - நெஞ்சத்தானன்மை - மனத்தையுடைய
 வனல்லாதவனாயிருக்கையானது - புறஞ்சொல்லும் - அப்பு
 றங்கூறுதற்குக்காரணமாகிய - புன்மையால் - (மனப்) புன்
 மையாலே - காணப்படும் - (அறிவுடையோரால்) அறியப்படும்

யள்

யுக-ஆம், அதி - புறங்கூறுமை.

பி.எ.அ. நு. ஶ்ரீ மணம் - தீதாயிருக்கையால் அறம் நன்றென்று சொல்லுகிறசொல் அங்கீகரிக்கப்படாதென்பதாம். (டு)

பிறன்பழி கூறுவான் நன்பழியுள்ளந் - - *
 திறன்றெரிந்து கூறப் பரிம். - - - - (சு)

இ-ள். பிறன்பழி - பிறனொருவனதுபழியை—கூறுவான் - (அவனைக்காணாதவிடத்தே) சொல்லுவான் - தன்பழியுள்ளும்-தனது(பல)பழிகளுள்ளும்—திறன் (வருந்தும்) விதமுடையவைகளை—தெரிந்து - ஆராய்ந்து—கூறப்பரிம்-(அவனாலே)சொல்லப்படுவான். எ - நு. ஶ்ரீ திறமுடையவைகளைத்திறனென்றலால் ஆசுபெயர். காணாதவிடத்தே தன்னைக்குறித்துப்பிறனாலே சொல்லப்பட்டபழியைக் கேட்டவன் அவன் மிகவும் வருந்தும்படி அதிகமாகியபழிகளை ஆராய்ந்து எதிர் சொல்லுவானாகலால் திறன்றெரிந்து கூறப்படுமென்றார். (சு)

பகச்சொல்லிக் கேளிர்ப் பிரிப்பர் நகச்சொல்லி - *
 நட்பாட நேற்ற தவர். - - - - (சு)

இ-ள். நகச்சொல்லி - (கூடி)மகிழும்படி (இனியசொற்களைச்)சொல்லி—நட்புடல் - (அயலாரோடு) சினேகஞ்செய்தலை—நேற்றதவர் - (சமக்குஉறுதியென்று) அறியாதவர்—பகச்சொல்லி - (தம்மைவிடீ) நீங்கும்படிபுறக் கூறி—கேளிர்ப் - (தமது) உற்றத்தாரையும்—பிரிப்பர்.எ-நு. ஶ்ரீ உம்மலிகாரத்தால்-தொக்கது. கேளிரையும் பிரிப்பொன்றகருத்தால் அ

யலாரோடென்பது வருவிக்கப்பட்டது. தேற்றாதவொன்னும்
 பிறவினை-தேறாதவென்னுந்தன்வினைப்பொருளில் வந்தது-
 புறங்கூறுவார்க்கு யாவரும் புகையாவொன்பது கருந்து. (ஏ)

து ன்னிபார் குற்றமுந் தூற்று மரபினு - - *
 றென்னெகொ லேழ்வார் மாட்டி. - - (அ)

இ-ள். துன்னிபார் - (தம்மோடு) நெருங்கினவரது—குற்ற
 மும்-குற்றத்தைபும் — தூற்றும் - (அவரைக்காணாதவிடத்தே)
 தூற்றும் — மரபினுர் - இயல்பையுடையவர் — எதிலார்மாட்
 டி- அபவாரிடத்துச் (செய்வது) — என்னெகொல்-யாதோ. எ-

து. ❀ தூற்றுதல் - பலரும் அறியப்பரப்பதல். அத்தூற்றுத
 லினுக்கொடிய செயல்வேறென்றுங் காணாமையால் என்னை
 தொழுவார் செய்வதென்பது - சொல்லெச்சம். : (அ)

யுக-ஆம், அறி—புறங்கூறும்.

அறனெக்கி யாற்றுங்கொல்வையம் புறனெக்கிப் - *
 புன்சொ லுரைப்பான் பொறை. - - (க)

இ-ள். புறனெக்கி - பிறர்நீங்கினவளவுபார்த்து— புன்சொ
 ல் - (அவரது) பழிப்புச்சொல்லு — உரைப்பான் - சொல்லு
 வோனது—பொறை - (உடற்)பாசத்தை - வையம்-பூமியான
 து—அறனெக்கி - (இக்கொடியதைச் சமத்தலே எனக்கு)அ
 றமாவதென்றுநினைத்து — ஆற்றுங்கொல் - சமக்கின்றதுபோ
 லும் - எ-று. ❀ பூமிக்கு எல்லாப்பொருள்களையும்சமத்தல்ச
 பாவமாயினும் புறங் கூறுவானைச் சமப்பதுதகாதென்னுங்க

ருத்தால் அறவேக்கி யாற்றுங்கொல் வையமென்றார். [இவையையந் துபாட்டாலும் புறங்கூறுவாருக்கு உண்டாகும் குற்றம் சொல்லப்பட்டது.] (க)

ஏ திலார் குற்றம்போற் றங்குற்றங் காண்கிற்பிற - *
நீ துண்டோ மன்னு முயிர்க்கு, - - - (ஃ)

இ-ள். (புறங்கூறுவோர்| அதுசெய்தற்கு) — ஏதிலார்குற்றம்போல் — அயலோரதுகுற்றத்தைப் போல் — தங்குற்றம்- (அப்புறங்கூறுதலாகிய) தமது குற்றத்தையும் — காண்கிற்பின்-காணமாட்டுவாராயின்—பன்னுமுயிர்க்கு - (அவாது)நிலை பெற்றஉயிர்க்கு—ஐது - (வருவது) ஒருதன்பம்|—உண்டோ. எ.று. ஐந்தாவதுநிலையாயிருந்து ஒப்பக்காணுதலருமையாகலின் காண்கிற்பினென்றும், கண்டவிடத்தே புறங்கூறுமையால் வருபிறவிளிகளிலும் துன்பப்பட்டா ளென்பதைக் குறித்து உயிரிக்குத்

ஐ துண்டோ வென்றும், சொல்லினார். [இதனால் புறங்கூறுதலை விடுத்தற்கு உபாயம் சொல்லப்பட்டது.] (ஃ)

உய-ஆம்,அதி—பயனில்சொல்லாமை.

அஃதாவது - தமக்கும் பிறர்க்கும் அறம்பொரு ளின்பங்களுள் ஒன்றையும் தாராத சொற்களைச் சொல்லாமையாம்.பொய் குறனை - கயிஞ்சொல்-பயனில்சொல் - எனவாக்கினிடத்தே உண்டாம் பாவம் நான்கினுள்-பொய்-து

றந்தோர்க்கு அல்லதுபற்றறவிடக்கூடாமையால் அதனை ஒழித்து இவ்வாழ்வாரால் விடக்கூடுமவையாகிய மந்தற

உயிலும், அதி—பயனில சொல்லாணை

முன்றினுள் - கடுஞ்சொல் - இனியவைகூறலாலும், குறளை புறங்கூறாமையாலும், விலக்கி - தின்றபயனில் சொல்லி இதனால் விலக்குகின்ற ராகலால் இதுபுறங்கூறாமையின் பின்வைக்கப்பட்டது.

பல்லார் முனியப் பயனில சொல்லுவா - - - *
னெல்லாரு மெள்ளப் பரிம். - - - (க)

இ-ள். பல்லார் - (அறிவுடையோர்) பலரும்—முனிய-(சேட்டு)வெறுக்க—பயனில - பயனில்லாதசொற்களை— சொல்லுவான்?—எல்லாரும் - எல்லாராலும்—எள்ளப்பரிம் - இகழப்படுவான். எ - து. ~~ஈ~~ அறிவுடையோர்பலரும் வெறுக்கவே மற்றேரும் இகழ்வாராகலால் எல்லாருமெள்ளப்படுமென்றார். (க)

பயனில பல்லார்முற் சொல்ல நயனில - - - *
நட்டார்கட் செய்தலிற் றீது. - - - (உ)

இ-ள். பல்லார்முன் - (அறிவுடையோர்) பலர்முன்னே—பயனில - பயனிலாதசொற்களை— சொல்லல்-(ஒருவன்) சொல்லுதலானது—நட்டார்கண் - (தன்) னட்பாளரிடத்தே—நயனில-விருப்ப மில்லாதசெயல்களை—செய்தலின் - செய்தலினுள்—தீது. எ - து. ~~ஈ~~ விருப்பமில்லாதசெயல்கள் - வெறுக்கப்

படுசெயலாம். இச்சொல் அச்செயலைக் காட்டிலும் மிகவும் இகழப்படுதலை உண்டாக்குமென்பதாம். (உ)

நயனிலனென்பது சொல்லும் பயனில - *
பாரித் துணைக்கு முரை. - - - (௩)

இ-ள்.பயனில- பயனில்லாத பொருள்களை— பாரித்து-வி
ரித்து—உணைக்குமுரை - (ஒருவன்) உணைக்கும்உணையானது।
—நயனிலனென்பது -(இவன்) நீதியில்லாதவனென்பதனை—
சொல்லும்-அறிவிக்கும். ௭- ௮. ❀ இப்படிப்பட்ட உரையின
லே இவன் நீதியில்லாதவனென்பதை அறியலாமென்றற்கு
அதனை உரைமேலேற்றி உரைசொல்லுமென்றார். (௩)

நயன்சாரா நன்மையி னீக்கும் பயன் சாராப் - *
பண்பில்சொற் பல்லா சகத்து. - - - (௪)

இ-ள்.பயன்சாரா-பயனேழி பொருந்தாத— பண்பில்சொ
ல்-குணமில்லாத சொற்களை—பல்லாசகத்து - பண்பிடத்தே—

உயி-ஆம்,அதி—பயனிலசொல்லாண்டி.

(ஒருவன்சொல்லுவாராயின்)—(அவை|அவரிடத்தே)—நயன்
சாரர் - நீதியோடுபொருந்தாதவையாகி—நன்மையின் - நற்கு
ணங்களிலிருந்து—நீக்கும்-(அவனை) நீக்கும். ௭- ௮. ❀ பண்
பு - இனிமைமெய்:மமுதலாகிய சொற்குணங்கள். சொல்லு
வாராயின் - அவரிடத்தே-என் பவை. சொல்லெச்சங்கள். (௪)

சீர்மை சிறப்பொடு நீங்கும்பயனில - *
நீர்மை யுடையார் சொலின். - - - (௫)

இ-ள். பயனில் - பயனில்லாததொற்களை — நீர்மையுடையார்
 ரீ-குணத்தன்மையையுடையவர் — சொலின் - சொல்லுவாரார்
 யின் — சீர்மை - (அவரது) மேம்பாடானது | — சிறப்பொடு-

(அதனாவரும்) நன் குமநக்கப்படுதலுடனே — நீங்கும் - (அ
 வரிடத்திருந்து) நீங்கும். எ-று. ✽ சொலினென்பது - அவர
 து சொல்லாமையைக் காட்டி நின்றது. (இ)

பயனில்சொற் பாராட்டி வாணை மகனெனல் * * * * *
 மக்கட்பதடி யெனல். - - - - - (ஈ)

இ-ள். பயனில்சொல் + பயனில்லாததொற்களை — பாராட்டி
 வாணை - (பலதரமும்) சொல்லுவோனை — மகனெனல் - மனித
 நென்று சொல்லாதே. — மக்கட்பதடியெனல் — மனிதருக்கு
 ள்ளேபதொன்று சொல்லக்கடவாய் எ - று. ✽ எப்படிபதருக்
 கு அரிசியாகிய உள்ளீடு இல்லையோ அப்படியே அங்குக்கு
 அறிவாகிய உள்ளீடு இல்லாமையால் மக்கட்பதடியென்றார்.
 [இவை யாறுபாட்டாலும் பயனில்லாத தொற்களைச் சொல்
 வதலின்று நன்ம சொல்லப்பட்டது.] (ஈ)

நயனில் சொல்லினுஞ் சொல்லுக சான்றோர் * * * * *
 பயனில் சொல்லாமை நன்று: - - - - - (எ)

இ-ள். சான்றோர் = அறிவுடையோர் | — நயனில் - நீதியோடு
 பொருந்தாததொற்களை — சொல்லினும் — சொல்லுக - சொல்
 லக்கடவார். — பயனில் - பயனில்லாததொற்களை — சொல்லா
 மை-சொல்லாமை (பெறின்) — நன்று - (அது) நன்று: எ-று.
 ✽ சொல்லினுமெனவே சொல்லாமைபெறப்பட்டது. நயனி

ல்லாத சொல்லினும் பயனில்லாத சொல் தீடுதன்பதாம். (எ)

யிஅ

உயி-ஆம், அதி—பயனில்லாத சொல்லாடை,

அரும்பய னாயு மறிவினார் சொல்லார் - - - *
பெரும்பய னில்லாத சொல். - - - (அ)

இ - ள். அரும்பயன் - அறிதற்கரியபயன்களை—ஆயும்-ஆ
ராயவல்ல—அறிவினார் - அறிவேயுடையார்— பெரும்பயனி
ல்லாதசொல் - மிகுந்தபயனில்லாத சொற்களை? — சொல்லார்.
எ - று. ✽ அறிதற்கரியபயன்களாவன-முத்திப்பேறு-மேற்கதி
யடைவு - முதலானவை. பெரும் பயனில்லாதசொல்லென்றத
னால் சிற்துபயனுடையசொல்லும் தள்ளப்பட்டது. (அ)

பொருடர்ந்த பொச்சாந்துள் சொல்லார் மருடர்ந்த
மாசறு காட்சியவர். - - - (க)

இ-ள். மருடர்ந்த-மயக்கத்தினிங்கிய—மாசறு-மாசற்ற [ப
ரிசுத்தமாகியவகன்றபடி.] — காட்சியவர் - அறிவினையுடை

யோர்—பொருடர்ந்த - பயனினிங்கியசொற்களை? — பொச்
சாந்தும்-மறந்தும்—சொல்லார். எ - று ✽ பரிசுத்தமாகியவ
றிவு - பெய்யறிவு. [இவை மூன்றுபாட்டாலும் பயனில்லாத
வை சொல்லாமைமயின் குணம் சொல்லப்பட்டது.] (க)

சொல்லுக சொல்லிற் பயனுடைய சொல்லற்க *
சொல்லிற் பயனில்லாச் சொல். - - - (ஃ)

இ-ள். சொல்லில் சொற்களிலே—பயனுடைய - பிரயோச
னமுடையசொற்களை? —சொல்லுக - சொல்லக்கடவர்—சொ
ல்லிற்-சொற்களிலே—பயனில்லாச்சொல் - பிரயோசனமில்லா

சொற்கள்) — சொல்லற்க - சொல்லாதிருக்கக்கடவர். [இதனால் சொல்லத்தகுபவமதகாதாவும் நியமிக்கப்பட்டன. (ய)

*****

உக-ஆம், அதி—தீவினையச்சம்.

அஃதாவது - பாவங்களாயுள்ளவைகளைச் செய்தற்கு அஞ்சதலாம். இதனால் காயத்தினிடத்தே வினாகின்ற பாவங்களைப் பெல்லாம தொகுத்து விலக்குகின்ற ராகலன். இது பயனில் சொல்லாமையின் பின்வைக்கப்பட்டது.

தீவினையா அஞ்சார் விழுமியா அஞ்சவர் - - *
தீவினை யென்னுஞ் செருக்கு. - - - (க).

இ-ள். தீவினையென்னுஞ்செருக்கு - தீவினையென்று சொல்ல உக-ஆம், அதி—தீவினையச்சம்,

லப்படுமயக்கத்தை) — தீவினையார் - (முன்செய்த) தீவினையுடையார் | — அஞ்சார். — விழுமியார் | — (அது இல்லாத) மேலோர் | — அஞ்சுவார். எ-று. * தீவினையாகிய காரியம் அதன் காரணமாகிய செருக்கென உபசரிக்கப்பட்டது, முன்னெதொடங்கிச் செய்து பழகி வந்தமையால் அஞ்சாரொன்றும், செய்தறியாமையால் அஞ்சவாரொன்றும், சொல்லினார். (க)

தீயவை தீய பயத்தலாற் தீயவை - - - *
தீயினு மஞ்சப் படும், - - - - (உ)

இ-ள். தீயவை - (இன்பத்தின்பொருட்டிச்செய்யுந்) தீவினை
 கள் - (பின்னே) - தீய - துன்பங்களை - பயத்தலால் - தருத
 லால் - தீயவை - (அப்படிப்பட்ட) தீவினைகள் - தீயினும் - தீ
 யினும் அங்குமாக - அஞ்சப்படும் - (ஒருவரால்) அஞ்சப்படும்.
 எ-று. ❀ வேறொருகாலத்திலும் வேறொரிடத்திலும் வேறொ
 ருடம்பிலும், போய்ச் சிறிதல் தீவினைக்கே அல்லாமல் நெருப்
 புக்கு இல்லாமைபால் தீயினும் அஞ்சப்படுமென்றார். (உ)

அறிவினு னெல்லாந் தலைபென்ப தீய - - - *
 செறுவார்க்குஞ் செய்யா விடல். - - - (ச)

இ-ள். செறுவார்க்கும் - (தம்மை) வருத்துவோரிடத்தும் -
 தீய - தீவினைகளை - செய்யாவிடல் - செய்யாமல்விடுதலை - அறி
 வினுனெல்லாம் - (தமக்கு உறுநாடும்) அறிவுகனெல்லாவற்றி
 லும் - தலை - முதலானவறிவாகும் - என்ப - என்று (நல்லோர் |)
 சொல்லுவர். எ - று. ❀ விடுதற்குக்காரணமாகிய அறிவைவிட
 லென்றும், செய்யத்தக்கவிடத்தும் செய்யாதிருந்தால் தமக்
 குத் துன்பம்வாராதென்று ஆலோசித்தறிதலால் அதனை அறி
 வினுனெல்லாந் தலைபென்றும், சொல்லினார். [இவை மூன்று
 பாட்டாலும் தீவினைக்கு அஞ்சவேண்டுமென்பது சொல்லப்
 பட்டது.] (ஈ)

மறந்தும் பிறன்கேடு சூழற்க சூழி - - - *
 னறஞ்சூழின் சூழ்ந்தவன் கேடு. - - - (ச)

இ-ள். (ஒருவன் |) - பிறன் - பிறனுக்கு - கேடு - கேட்டைத்
 தரும்வினையை - மறந்தும் - சூழற்க - எண்ணுதிருக்கக்கடவ
 ன். - சூழின் - எண்ணுவானாயின் - சூழ்ந்தவன் - அவ்வெண்ணி
 னவனுக்கு - கேடு - கேட்டைத்தரும்வினையை - அறம் - அறக்

கடவுள்—சூழும்-எண்ணுவான். எ-று. * தேடி ரண்டும் - அவர்
 திறைத்தரும் வினைகடையுணர் த்தலால் ஆகுபெயர்கள். எண்
 ணுத்தற்பாழுதேதானும் உடனே எண்ணுதலால் இவன் பிற்ப
 ட்டாலும் அறக்கடவுள் முற்படுவானென்பது கொள்ளப்பட்
 டது. [அறக்கடவுளெண்ணுதலாவது-அவன்கெடத் தான் நீங்
 கறினைத் தீவ். தீவினையை எண்ணுதலுமாகாதென்பதாம். (ச)

இவனைன்று தீயவை செய்யற்க செய்யி :- - *
 நிலஞ்சு மற்றும் பெயர்த்து. - - - (சு)

இ-ள். இவனென்று - வறுமையை யுடையெனென்று நினைத்
 து - (அதுதீர்சுறப்பொருட்டு) - தீயவை - தீவினைகளை - செய்
 யற்க - (ஒரு-நன்றி-கூச்சு) செய்யா நிருக்கக்கடவன். - செய்
 யின் - பெயர்த்து - னனும் - இவனாகும் - வறுமையை யுடை
 யவனாவான். எ-று. * மற்றும் - அசைநிலை - அத்தீவினையிஞ
 றிலே பிற-பிசேரனும் வறியவனாவனென்பதாம். (சு)

தீப்பால் தான்-பிறர்கட் செய்யற்க நோய்ப்பால் *
 தன்னை படல்வேண்டா தான். - - - (சு)

இ-ள். நோய்ப்பால் - துன்பஞ்செய்யுங் கூறுடைப்பாவங்
 கள் - தன்னை - படல்வேண்டாதான் - (பிரிவந்து) வருத்து
 தலைவேண்டாதான் | - தீப்பால் - தீமைக்கூறுடையவினைக
 ளை - சான் - பிறர்கண் - பிறரிடத்தே - செய்யற்க - செய்யா
 நிருக்கக்கடவன். எ-று. * செய்வானாயின் அப்பாவங்கள் அவ
 னை வருத்துவதற்கு ஐயம்விலையென்பதாம். (சு)

எனைப்பகை யுற்றரு முய்வர் வினைப்பகை - - *
 வீயாது பின்சென் தமும். - - - - (எ)

இ-ள். எனைப்பகையுற்றரும் - எவ்வளவுபெரியபகையைபு
 டையவரும் | — உய்வர் - (அதனை ஒருவழியினாலே) தப்புவார் -
 — (அப்படியல்லாமல்) — வினைப்பகை - தீவினையாகியபகை
 யானது | — வீயாது - நீங்காமல் — பின்சென்று - போனவிடத்
 துக்குப்போய் — அயும்-கொல்லும். எ - று. (எ)

தீயவை செய்தார் கெடுத விழறனை - - - *
 வீயா தடியுறைந் தற்று. - - - - (எ)

இ-ள். தீயவை-தீவினைகளை — செய்தார் - (பிறருக்குச்) செ
 உக-ஆம், உதி—தீயினைபச்சம்.

ப்தவர்—கெடுதல் - (தாம்) கெடுதல்—(எத்தன்மைத்தென்ற
 ல்)—நிழல் (ஒருவனது) நிழலானது | — (நெயிற் றாரமபோயி
 ளும்)—தன்னை அவனை—வீயாது-விடாதுயந்து—அடி - ழ
 டியினிடத்தே — உறைந்தற்று - தங்கியதன்மைத்து. எ - று.
 முன்பாட்டில் வினைப்பகைவீயாது பின்சென் தமும் என்று
 சொல்லப்பட்டதை இங்கே உபமானத்தி ளுவிளக்கினார். (அ)

தன்னைத் தான் காதல னாயி னெனைத்தொன்றுத் *
 னுல்க நிக தீவினைப் பால். - - - - க.

இ-ள். (ஒருஉள் |) — தவ்வா—தான்—காதலனாயின் - விரும்
 புதலு டையவனாயி ருந்தால் — தீவினைப்பால் - தீவினையாகியபி
 ரிபி - ன் - எனைத்தொன்றும - எவ்வளவுசிறியதொ னறையாயி
 ளு ம? — தன்னற்க - (பிறாடத்தே) செய்யாதிருக்கக்கடவன.
 எ - று. நல்லினை தீவினை என வினைப்பிரியு இரண்டாகலின்

தீவினைப்பா லெஸ் ஞர், பிறரிடத்தேசெய்ததீவினை தன்னிடத்
தே துணைபுத் தருதலை விளக்கினாராதலால் - தன்னைத்தான் கா
லறாபிடுவெ ஞர். [இவை ஆறுபாட்டா லும் பிறருக்குத் தீவி
னை செய்தால் தாமகெயிலொன்பதுசொல்லப்பட்டது.] (ஊ)

அருங்கேட னென்ப தறிக மருங்கோடித் - - *
தீவினைசெய்யாநென்ன். - - - - (ய.)

இ ள். (ஒருவன் செவ்வையானவழியைவிட்டு) —மருங்கோ
டி-கொடியவழியிலே சென்று—தீவினை - தீவினைகளை — செய்
யாநென்ன் - (பிறரிடத்தே) செய்யாராயின் — அருங்கேட
னென்பது - (அவன்) இல்லாதகேட்டையுடையவனென்பதை
—அறிக - அறியக்கடவர். ஏ - று. ❀ [இதனாலே தீவினைசெய்
யாதவன்கேடில்லாதவனாவனென்பதுசொல்லப்பட்டது.] (ய)

❀❀❀❀❀❀❀❀❀❀ — ❀❀❀❀❀❀ — ❀❀❀❀❀❀❀❀❀❀❀❀❀❀❀❀❀❀

உஉ-ஆம்,அதி—ஒப்புரவறிதல்.

அஃதாவது - உலகநடையை அறிந்து செய்தல். மனோ
வாக்குக்காயங்களாலே செய்யத்தகாதவை சொல்லினார்
இனிச்செய்யத்தகு மவைகளில் முன் சொல்லப்பட்ட வ
ற்றுள் அடங்காதவைகளைச் சொல்லுகின்ற ராகையால்
இது தீவினையச்சத்தன் பின் வைக்கப்பட்டது.

யஊ

உஉ-ஆம்,அதி—ஒப்புரவறிதல்.

தைம்மாறு வேண்டா கடப்பாய் மாரிமா *
டென் ஞற்றுங் கொல்லோ வுலகு. - - - (க)

இ-ள். உலகு - உயிர்களானவை] —மாரிமாட்டு - (தமக்குநீ
ருதவுகின்ற) மேகங்களிடந்து—என் - என்னபிரதிபுபகாரத்

தை) — ஆற்றும் - செய்துவருகின்றன. [ஒன்றும் செய்கின்றன
வில்லையென்றபடி.] — (ஆதலால்) — கடப்பாடு - (அம்மேகங்க
ள்போல்பார்செய்யும்) உபகாரங்களும் | — உகம்மாறு - பிரதி
யுபகாரங்களை) — வேண்டா - வேண்டியனவல்ல. எ - று. ❀ கொ
ல், ஓ, அசை, கடப்பாடென்னும் பெயரினாலேயே அவசியம்
செய்ய வேண்டியதென்பது பெறப்பட்டது. உபகாரஞ்செ
ய்வாறு வேண்டாமையை உபகாரத்தின்மேல் ஏற்றினார். (க)

தாளாற்றித் தந்த பொருளெல்லாந் தக்கார்க்கு *
வேளாண்மை செய்தற் பொருட்டி. - - - உ.

இ - ள். தக்கார்க்கு - தகுதியுடையவர்க்காயின் — தாளாற்
தி - முயற்சிசெய்து — தந்த - சம்பாதிக்கப்பட்ட — பொருளெ
ல்லாம் | — வேளாண்மை - உபகாரத்தை — செய்தற்பொருட்
பி - செய்தற் பயனுடையனவாம். எ - று. ❀ தகுதியில்லாத பிற

ருக்காய்ப்பால் தாம் அனுபவித்தற்பொருட்டும், வைத்து இழ
த்தற்பொருட்டும் அல்லவென்பதாயிற்று. (உ)

புத்தேனூலகத்து மீண்டும் பெறலரிதே - - - *
யொப்புரவி னல்ல பிற. - - - - - (ங.)

இ - ள். புத்தேனூலகத்தும் - தேவனூலகத்திலும் — ஈண்டும் -
இவ்வூலகத்திலும் — ஒப்புரவின் - உபகாரம்பால் — நல்ல - ந
ல்லவையாகிய — பிற - வேறுசெயல்களை — பெறல் - அரிது.

எ - று. ❀ கொடுப்பாரும், கொள்வாரும், இல்லாமல் எல்லா
ரும் ஒருதன்மையராயிருக்கையால் தேவனூலகத்தில் அரிதாயி

ற்று. யாவருக்கும் ஒப்பதுபோல் வேறொன்று இல்லாமையால் இவ்வலகத்தில் அரிதாயிற்று. [இவை மூன்றுபாட்டாலும் ஒப்புரவினது சிறப்புச் சொல்லப்பட்டது. (க)

ஒத்த தறிவா னுயிர்வாழ்வான் மற்றையான் * * *
 செத்தாருள் வைக்கப் படும். - - - ச.

இ-ள். ஒத்ததறிவான் - உலகநடையை அறிந்துசெய்யுபவன் |
 உஉ-ஆம், அதி—ஒப்புரவறிதல்.

உயிர்வாழ்வான் - உயிரோடுகூடி வாழ்பவனாவான். —மற்றையான் - அதனை அறிந்துசெய்யாதவன் — (உயிருடையவனாயிருந்தாலும்) — செத்தாருள் — வைக்கப்படும் - (ஒருவரை) வைக்கப்படுவான். [நினைக்கப்படுவானென்றபடி.] எ - று. **ஊ** உயிருக்குரிய அறிவும், செயலும், அவனிடத்தே காணப்படாமையால். செத்தாருள் வைக்கப்படுமென்றார். [இதனால் உலகநடையிலே தவறுதல் வேதநடையிலே தவறுதல்மீயால் தீரும்வழியை உடையதல்லென்பது சொல்லப்பட்டது.] ச)

உள ருணி நீர்நிறைந் தற்றே யுலகவாம் * * *
 பேரறிவாளன் திரு. - - - ச.

இ-ள். உலகு - உலகநடையை—அவாழ் * விரும்பிச்செய்யும்—பேரறிவாளன் - பெரியவறிவினையுடையவனானவன்—திரு - செல்வத்தினாலே (நிறைதல்) — **உள** ருணி - உளரில்வாழ்வார் நீருண்ணுகுளமானது — நீர்நிறைந்தற்று - நீரினாலே நிறைந்ததுபோலும். எ - று. **ஊ** அச்செல்வம் பாழ்படாமல் நெடுங்காலம் எல்லாருக்கும் வேண்டிமளவில் உதவுமென்பதாம். (ஊ)

பு உன்மர முள்ளூர்ப் பழுத்தற்றூற் செல்வ * * *
 நயனூடையான்கட்படிள். - - - ச.

இ-ள். செல்வம் - செல்வமானது - நயனுடைபான்கண் - உபகாரஞ்செய்பவனிடத்தே - படிண் - உண்டாகுமானால் - (அவ்வண்டாதல்) - உள்ளார் - ஊர்நடுவே - மரம் - மரத்தினிடத்தே - பயன் - பழமானது - பழுத்தற்று - பழுத்தல் போலும். எ-று. * ஆல் - அசை; உலகநீதி பலவகையிலும் ஒப்புரவுசிறந்தமைபால் அதனை நயனென்றார். அவன் அம்மரம்போல் எல்லார்க்கும் எளிதிலே பயன்கொடுப்பானென்பதாம். (எ)

மருந்தாகித் தப்பா மரத்தற்றாற் செல்வம் * * *
பெருந்தகை யான்கட் படிண். * * * * எ

இ-ள். செல்வம் - செல்வமானது - பெருந்தகையான்கண் - (உபகாரஞ்செய்யும்) பெரித்தகைமையை யுடையவனிடத்தே - படிண் - உண்டாகுமானால் - (அச்செல்வமானது) மருந்தாகி - எல்லாவுறுப்புகளும் (பிணிகளுக்கு) மருந்தாய் - தப்பா - தப்பாத - மரத்தற்று - மரத்தை ஒக்கும். எ-று. * ஆல் - அசை - எல்லாவுறுப்புமென்றது மரத்துக்கு - இலை, பூ, காய், கனி, பூ.

உஉ - ஆம், அதி - ஒப்புரவறிதல்.

தலானவைகளை. செல்வத்துக்கு - அனுபவித்தற்குரிய பலபொருள்களை. தப்பாமையாவது - கொள்ளுதற்கரியவிடங்களிலே நின்றாவது, மறைந்து நின்றாவது, காலத்தால்வேறுபட்டாவது, பயன்படாமை. தன்குறைவை நோக்காமல் எல்லாவருத்தமும் தீர்க்குமென்பதாம். [இவை மூன்றுபாட்டாலும் உபகாரஞ்செய்பவனதுபொருள் பயன்படுமாறு சொல்லப்பட்டது. (எ)

இடனில் பருவத்து மொப்புரவிற் கொல்கார் * * *
கடனறி காட்சி யவர். * * * * அ.

இ-ள். கடனறி - (தாம்) செய்யத்தகுமவைகளை அறிந்த—
 காட்சியவர் - இயற்கையறிவுபுடையவர் | — இடனிப்பருவத்
 தும் - செல்வஞ்சுருங்கியகாலத்திலும்—ஒப்புரவிற்ரு - உபகா
 ரஞ்செய்வதற்கு — ஒல்காரி-தளரார். எ - து. ஶ்ரீ மந்தறவைகளை
 பெல்லாம் விட்டாலும் இதனை விடான்பதாம். (அ)

நயனுடையா னல்கூர்ந்தா னாதல் செய்நீர்மை *
 செய்யா தமைகலா வாறு. - - - - - கூ.

இ - ள். நயனுடையான் - உபகாரஞ் செய்தலை புடையவன்
 — நல்கூர்ந்தானாதல் - வறுமைப்பட்டவனானாதலாவது | — செ
 யும் - (ஒழியாபத்) செய்யும்—நீர்மை - குணத்தைபுடைய அவ்
 புபகாரங்களை — செய்யாது - செய்யப்பெறாமல் — அமைகலா
 வாறு-வருந்துகின்றவியல்பாம். எ-து. ஶ்ரீ தான் அனுபவிக்கப்
 படும்பொருள்களைப்பெறாம அவனுக்குவறுமைஅல்லவென்
 பதாம். [இவை யிரண்டிபாட்டாலும் றையமயால் ஒப்புரவு
 செய்யாதுவிடத்தக்கதல்லவென்பதுசொல்லப்பட்டது.] (க)

ஒப்புரவி னால்வருங் கேடெனி னஃதொருவன் *
 விற்றுக்கோட்டக்க துடைத்து. - - - - - டி.

இ - ள். ஒப்புரவினால் - உபகாரஞ்செய்தவினாலே — வருங்
 கேடெனின் - (ஒருவனுக்குப்பொருட்) கேடுவருமென்பவரு
 ண்டாயின்—அஃது - அக்கேடானது | — ஒருவன்—விற்று-
 (தன்னை) விற்றாயினும் — கோட்டக்க துடைத்து - வாங்குந்த
 குதியைபுடையதாகும். எ - து. ஶ்ரீ தன்னைவிற்று வாங்கப்படுவ
 தொருபொருள் - இல்லையாயினும் இக்கேடுபுகழை உண்டாக்க
 லால் அதுவும் செயப்படுமென்றது - [இதனாலே ஒப்புரவினா
 ளே

உரு-ஆம், அதி—சகை.

அஃதாவது-வறியவராப் இரந்தவர்க்கு இல்லைபென் னாம ல் கொடுத்தல். இதுமறுமையைக் குறித்ததாகவின் இம் மையைக்குறித்த ஒப்புரவறிதலிற் பின்வைக்கப்பட்டது.

வறியார்க்கொன் றீவதே யீகைமற் றெல்லாங் * * * * * குறிபெய்திப்பை நீர துடைத்து. * * * * *

இ - ள். வறியார்க்கு - ஒருபொருளுமில்லாதவர்க்கு—ஒன் று- (அவர்வேண்டிய) தொன்றை—சுவதே - கொடுத்தலே — சகை - (பிறர்க்குக்)கொடுத்தலாகும்.—மற்றெல்லாம் - (அதுநீ ங்கலாகிய) எல்லாக்கொடையும் | — குறியெய்திப்பை - குறிக்க ப்பட்டபின்வரும்பயனோடு சூடிய—நீரது - குணத்தை—உ டைத்து-உடையதாகும். எ-று. ❀ அது நீங்கலாகியகொடை- வறியவரல்லாதவர்க்கு ஒருபயனை நோக்கிக் கொடுத்தல். நீர து என்பதில் அது பகுதிப்பொருள் விசுதி. பின்னும் தம்மிட த்தே வருதலால் குறியெய்திப்பை நீரதுடைத்தேன்றார். [இ கனால் சகையினது இலக்கணம் அறிவிக்கப்பட்டது.] (க)

நல்லா நென்னுங் கொளநீது மேலுலக * * * * * மில்லென்னு மீதலே நன்று: * * * * *

இ-ள். கொளல் - இரத்தல்—நல்லாநென்னும் - மேலுலக க் துக்கு)நல்வழியென்பவர் உண்டாயினும் — (அது)நீது.— (கொடுத்தவர்க்கு) — மேலுலகம் - அந்தமேலுலகத்தையடை கல்—இல்லென்னும் - இல்லைபென்பவர் உண்டாயினும்—சுத லே-கொடுத்தலே|—நன்று. எ - று. ❀ எனினுமென்பன இர

ண்மிம் அப்படி சொல்வா ரில்லாமைடைக் காட்டிநின்றது. ஏ
 னாரத்தால் பிறவற்றங்களில் நகை சிறந்ததென்பது பெறப்பட்ட
 டது. நல்லதுசொல்லவந்தவர் தீயதும்உடன் சொல்லினார். (உ)

இலனென்னு மெவ்வ முறையாமை யீதல் *
 குலனுடையான் கண்ணே யுள. - - - - - ஈ.

இ-ள்: இலனென்னும்-வறியேனென்று (இரப்பவன்) சொ
 ல்லும்—எவ்வம் - இழிவை — உரையாமை - (பிறரிடத்தே)
 சொல்லாமையும் — (அதனைத் தன்னிடத்தேசொன்னவர்க்கு)
 உய

எஅ உரு - சீம்,அது—நகை.

நகல் - (இல்கையென்றும்) கொடுத்தலும்—(ஆதியவிரணி
 யிட்) — குலனுடையான்கண்ணே - நல்லகுடியிற்பிற் றந்தவனிடத்
 தே—உள - உண்டாயி:நக்கும்.எ-று. இ முன்பாட்டிலே தீதெ
 லப்பட்டதைச் செய்யாமைக்கும், நன்றெனப்பட்டதைச்செ
 ட்தற்கும், உரியவனை அறிவித்தபடி. (ஈ)

இன்றா இரக்கப் படுத லிரந்தவ *
 றின் முகங் காணு மளவு. - - - - - ச.

இ-ள்: (இரத்தலேயல்லாமல்) — இரக்கப்படுதல் - இரக்கப்
 படுதலும் | — இன்றாது - இன்பஞ்செய்வதன்று. — இரந்தவர் -
 (ஒருபொருளை) இரந்தவரது — இன் - (அதுபெற்றதனால்) இ
 னிதாதிய — முகம் - முகத்தை — காணாமளவு - பார்க்காமளவும்.
 எ-று. இ உமாமபிரணமும் வருங்க்கப்பட்டன. இரக்கப்படு
 தல் - இரப்பவர்க்குக் கொடுப்பெனென்றிருத்தல். எல்லாபிர
 ப்பவர்க்கு ஒன்றுகொடுக்கக் கூடாமைநேரி:மோவென்னும்
 அச்சத்தைக்குறித்து அதனை இன்றாதென்றார். எனவே எல்
 லாப்பொருளும் கொடுக்கவேண்டிமென்றதாயிற்று. (ச)

ஆற்றுவா ராற்றல் பசியாற்ற லப்பசியை - - *
 மாற்றுவா ராற்றலிற் பின். - - - - - ௫.

இ-ள். ஆற்றுவார் - (தவத்தால்) வல்லவராவோருக்கு—ஆற்
 றல் - வல்லமையாவது—பசியாற்றல் - (தம்மே அடைந்த) ப
 சியைப்பொறுத்தலாம். — (அவ்வல்லமதான்) — அப்பசி
 யை - அப்படிபொறுத்தற்கரியபசியை—மாற்றுவார் - (கொ
 லடயினால்) நீக்குவாரது — ஆற்றலிற் பின் - வல்லமைக்கு
 ப்பின். ௭ - ௩. தாமும் பசித்துப் பிறருக்கும் அது தீர்க்
 க்பாட்டாதவரது வல்லமையைக்காட்டிலும் தாமும் பசியாது
 பிறருக்கும் அதுதீர்ப்பவரது வல்லம நன்றென்பதாம். (௫)

அற்ற ரழிபசி தீர்த்த லஃதொருண் - - - *
 பெற்றான் பொருள்வைப்புழி - - - - - ௬.

இ-ள். அற்றா-வறியவரது—அழிபசி - மிகுந்தபசியை—
 தீர்த்தல் - (அறமோக்கித்) தீர்க்கக்கடவன்.—அஃது - அவ்வறம்
 — பொருள்பெற்றொருருண் — வைப்புழி - (அப்பொருளை
 தணக்குதவ) வைக்கூடும். (ஆதலால்) ௭ - ௩. எல்லாநன்

உரு - ஆம், அறி—ஈகை.

மைகளும் அழியவருதலால் அழிபசியென்றார். அற்றரழிபசி
 தீர்த்தபொருள் பின் தணக்கே வந்து உதவுமென்பதாம். (௬)

பா த்துண்டரி யவனைப் பசியென் னுந் - - - *
 தீப்பிணி தீண்ட லரிது. - - - - - ௭

இ-ள். பாத்து - (எந்நாளும்) பகுத்து—உண்-உண்ணுதல்—யர் இயவனை-பழகியவனை—பசியென் னும்-பசியெனப் பரிம்—திப்பிணி-தீயநோய்|—தீண்டலரிது-தீண்டிதலில்லை. எ-று. ❀ இவ்வுடம்பிலே நீன்று ஞானத்தையும், ஆசாரத்தையும், பசியென்று-அதனால்பிழ்வரும் உடம்புகளுக்கும் துன்பஞ்செய்தலால் தீப்பிணி யெனப்பட்டது. தனக்குமருத்துவன் தானையாகையால் பசிப்பிணி சேரா தென்பதாம் [இவை ஆறுபாட்டாலும் ஈதலிள் சிறப்புச் சொல்லப்பட்டது.] (எ)

நீர்த்துவக்கு மின்ப மநியாரிகொ றமுடைமை - *
வைத்திழக்கும் வன்கணவர் - - - - - அ

இ-ள். தாமுடைமை - தாமுடையபொருளை—ஈவத்து- (கொடாது) வைத்து— (பின்னே) இழக்கும் - வன்கணவர் அருளிலாதவர்|—ஈத்து- (வறியவர்க்கு) வேண்டியபொருளின்கொடுத்து— உவக்கும் - (அவர்)மகிழ்தலினால் (அருளுடையாரடையும்) — இன்பம் - மகிழ்ச்சியை—அநியாரிகொல்-கண்டறியாரோ. எ-று. ❀ ஈத்தென்பது எதுகைநோக்கி ஈத்தென்றாயிற்று. அறிந்தாராயின் தாமும் அவ்வன்பதை அனுபவிப்பாராயல்லாமல் வைத்திழவாரொன்பதுகருத்து. (அ)

இரத்தலி னின்குது மன்ற நிரப்பிய - - - *
தாமே தமிழ ருணல், - - - - - (க)

இ-ள். நிரப்பிய- (பொருளின்குறைவை) நிறைக்கவேண்டி— (இரத்தவர்க்குகொடாமல்) — தாமே—தமியர்-தனித்தவராகி—உணல் - உண்ணுதலானது|—(ஒருவருக்கு)—மன்றநிச்சடமாக — இரத்தலின் - (பிறரிடத்தேபோய்) இரத்தலி

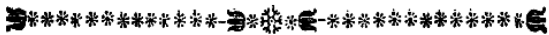
னும் — இன்னொரு - துன்பஞ்செய்வதாம். எ - று. பொருளின் குறையை நிறைத்தலாவது - ஒவ்வொருதொலையைக் குறித்து அவ்வளவு சம்பாதிப்போமென்று அத்தொழிலையே மேற்கொண்டு உலோபஞ்செய்துசேர்த்தல். தனித்தல் - பிறரைச்சேராமல். இரத்தலுக்குள்ளது அப்போதையிழியே-

உசு-ஆம், அந்—கதை.

பின்னே வறுமையிலலை - தனித்துண்ணுதலுக்கு அவ்வாறாய் உண்டாகுமாதலால் இரத்தலினின்றே தென்றார்.

தனி னின்றொகு தில்லையினிதது உ . . . *
மீதலியையாக் கடை. . . . . ய.

இ - ள். (ஒருவனுக்கு) — சர்தலின் - இறத்தல்போல் — இன்னொருது - துன்பஞ்செய்வதொன்று — இல்லை. — அதுஉம். அப்படிப்பட்ட இறத்தலும் — ஈதல் - (வறியவர்க்குக்) கொடுத்தல் - இயையாக்கடை - முடியாதவிடத்து — இனிது - இன்பஞ்செய்வதாகும். எ - று. பொருள் பிறருக்குப் பயன்படாத உடற்குமை நீங்குதலால் இனிதென்றார். [இவைமுன்றுபாட்டாலும் ஈயாமையின் குற்றம் சொல்லப்பட்டது.] (ய)

உசு-ஆம், அந்—புத்தி

அஃதாவது - இவ்வாழ்க்கைமுதல் ஈகை ஈறாகச்சொல்லப்பட்ட இவ்வறத்தில் தவறாதவர்க்கு இம்மைப்பயனாகி இவ்வலகத்திலே செய்தபடியே நிற்பதாகிய கீர்த்தியாம். இது பெரும்பாலும் ஈகைபற்றியிருதலால் அதன்பின் வைக்கப்பட்டது.

இத லிசைபட வாழ்த லதுவல்ல - - - *
 னாதி ய மிஷலை யுயிரிக்கு - - - - - க.

இ-ள். நதல் - (வறியவருக்குக்) கொடுத்தலினாலே—இசைப
 உ-புகழுண்டாக — வாழ்தல் - வாழுக்டவர். — அதுவல்லது*
 அப்புகழல்லாமல்—உயிரிக்கு- (மக்க) னுயிரிக்கு—ஊதியம் -
 வேறுபயன் — இல்லை (ஆதலால்). எ-று. இசைபடவாழ்தற்
 குக் கல்விஆண்மைமுதலாகிய வேறுகாரணங்களும் இருக்கினு
 ம் நடைசிறந்ததாதலால் எடுத்தாச்சொல்லப்பட்டது. (க)

உணாப்பா ருணாப்பவையெல்லாமிரப்பாரிக்குகொண்*
 நீவார் மேனிற்சும் புகழ். - - - - - உ.

இ - ள். உணாப்பா - (உலகத்திலேஒன்றை) உணாப்பவரால்
 — உணாப்பவையெல்லாம் - உணாக்கப்படும்வைகளெல்லாம்|
 — இரப்பாரிக்கு - (வறுமையால்) இரப்பவர்க்கு — ஒன்று -
 உச-ஆம், அதி—புகழ்.

(அவர் வேண்டிய) தொன்றை—நவாரிமேல் - கொடுப்பவரி
 டத்தே—நிற்கும்—புகழ்-உரித்திகளாம். எ - று. இஃ புகழ்தா
 ன். உறையும், பாட்டும், என இருவகைப்படும். அவற்றுள்- உ
 ணாப்பாருணாப்பவையென எல்லார்க்கும் உரிய வழக்கத்தையே
 எடுத்தாராயினும் இனம் பற்றிப் புலவர்க்கே உரிய பாட்
 டும் கொள்ளப்படும். படவே-பாடுவாரி பாடுவ வெல்லா மிரப்
 பாரிக்குகொண் நீவார் மேனிற்சும் புகழ். என்பதும் பெற்றும்.
 புகழின் காரணங்களி லீதல்சிறந்தமை இத்துள்ளுந்நாண்க-உ

ஒன்றை அலகத் தூயர்ந்த புகழல்லாற் - - - *
 பொன்றது நிற்பதொன் நில். - - - - - க.

இ-ள். ஒன்றா-தனக்கு இணையிலையாக—உயரீதீ - ஒலிய
 —புகழல்லால்—கீர்த்தியல்லாமல்—உலகத்து - உலகத்தில—
 பொன்றாது - அழியாமல்—நிற்பது—ஒன்று - (வென்றது)
 —இல்-இல்லை. எ - று- தனக்கு இணையிலையாகவொங்குத
 லாவது-கொடுத்தற்கரிய - உயிரையும், உறுப்பையும், பொரு
 னையும், கொடுத்தமைபற்றி வருதலால் தன்னொடு ஒப்பது இல்
 லாமல் தானே உயிர்தல் - அப்படிப்பட்டபுகழையே மனிதரு
 ய்ப்பிறந்தவன் சம்பாதிக்கவேண்டிமென்பதாம்—[இவையுண்
 றுபாட்டாலும் புகழ்து சிறப்புச் சொல்லப்பட்டது.] (ங).

நிலவரை நீள்புகழாற்றிற் புலவரைப்   * * * * *
 போற்றாது புத்தே ஞாலகு   * * * * *

இ-ள். (ஒருவன்) — நிலவரை - பூமியினெல்லையில்— நீள்புக
 ழு-அழியாது நிற்கும்புகழை—ஆற்றின - செய்வாறாயின—பு
 த்தே ஞாலகு - தெய்வலோகமானது | — (அவணையல்லாமல்)—
 புலவரை - (தன்னை அடைந்திருக்கிற) ஞானிகளை | — போற்றா
 து-பேறாது.எ - று- இவன்போல் அவர் - புகழ்வடிவால் இவ்
 வுலகத்தையும், தேவவடிவால் அவ்வுலகத்தையும், ஒருசேர அ
 டையாடையால் - புலவரைப்போற்றாது புத்தே ஞாலகென்றார்

நத்தம்போற் கேடு முளதாகுஞ் சர்க்காரும்   * * * * *
 வித்தகரீக் கல்லா லரிது.   * * * * *

இ-ள். வித்தகர்க்கல்லால் - திறமையை உடையவர்க்கு 'அல்
 லாமல்—(மற்றவர்க்கு) — நத்த (மாகும்) - (புகழுடம்பிற்கு)
 பெருக்கமாகும்—கேடும்-வறுமையும் | — அரிது * இல்லைய

உளதாகும்- (அப்புக்முடம்பு) நிலைபெறுவதாகும்—சாக்காடு
 ம்-மரணமுடும்|—அரிது-இல்லை. எ-று. ❀ நந்து என்னுமுத
 நிலைத் தொழிற்பெயர்-நந்து என விகாரப்பட்டு அம்விருதி
 பெற்று வந்தது. போல்-உராயசை. ஆகும் - அரிது-இவ்வற
 முன்னுங் கூட்டப்பட்டன, பெருக்கமாகுங் கேடவது - புக
 முடம்பு செவ்வத்தை அடைதற்குப் பூதவுடம்புவறுமப்பட
 ல். நிலைபெறுவதாகுமரணமாவது-புகமுடம்புநிலைபெறற்குப்
 பூதவுடம்பு இறத்தல். நிலையில்லாதவுடம்பை வருத்தியும்விட்டு
 மு நிலையானபுகழை வளர் த்தலும்நிறுத்தலும்பிறிதீசு முடியா
 உடையாஃ-வித்தகர்க் கல்லாலரிதென்றார். [இவை யிரண்டுபா
 ட்டாலும் புகமுடையாரது மேன்மைசொல்லப்பட்டது. (௫)

தோன்றிற் புகழொடு தோன்றுக வஃதிவார் *
 தோன்றலிற் றேன்றாம நன்று. - ஈ.

இ-ள். தோன்றின் - (மனிதராய்ப்)பிறந்தால்—புகழொடு
 புகழ்க்கு ஏதுவாகியகுணத்தோடு-தோன்றுக - பிறக்கக்கூடவ
 ர்.— அஃதிவார் - அக்குணமில்லாதவர்—தோன்றலின் - (மனித
 ராய்ப்) பிறத்தலினும் — தோன்றாம - பிறவாமையானது |
 [விலங்குகளாய்ப்பிறத்தலென்றபடி]—நன்று. எ - று. ❀ புக

ழ்க்கு ஏதுவைப்புகழென்றால் ஆகுபெயர். இவ்வொன்றதன
 ல் மனிதராயென்பதும், மனிதராய்ப் பிறவாமையென்ற அரு

த்தாபத்தியினாலே விலங்காய்ப் பிறத்தலென்பதும், கொள்
 ளப்பட்டன. இகழ்வா ரில்லாமையால் நன்றென்றார். (ஈ)

புகழ்ப்பட வாழாதார் தந்நோவார் தம்மை - - *
 யிகழ்வானா நோவ தெடன். - - - - எ.

இ-ள். புகழ்பட - (தமக்குப்) புகழுண்டாக—வாழாதார்—
 வாழமாட்டாதவர் — (அதுபற்றிப்பிறிகழந்தவிடத்தே) —
 தந்நோவார் - (இவ்விசைநமதுமாட்டாமையால்வந்ததென்
 று)தம்மைநோவாதவராகி—தம்மை — இகழ்வாரை—நோவ
 று|—எவன்-என்னநினைந்து.எ.று. ❀ புகழ்படவாழவேண்டி
 யதாயிருக்க அப்படிவாழமாட்டாத குற்றம்பற்றிப்பிறி இகழ்
 வது ஒருபுகழ்மாதலால்-இகழ்வாரைநோவதெவனென்றார்.(எ)

வசையென்பவையத்தாரீக் கெல்லா மிசையென்னு *
 மெச்சும் பெறாஅ விடிண். - - - - - அ.

இ-ள். இசையென்னுமெச்சும் - புகழென்னும் எச்சத்தை
 : உச-ஆம்,அளி-புகழ்.

—(பெறவேண்டியிருக்க) — பெறாவிடிண்-(அதனைப்)பெற
 னுவிடுவாராயின் — வையத்தாரீக்கெல்லாம் - பூமியிலுள்ளார்
 க்கெல்லாம்—வசை-(அதுதானே) வசையாகும்—என்ப-என்
 று(நல்லோர்) சொல்லுவார். ❀ செய்தவர் இறந்து போகத்தா
 ன் இறவாமல் நிற்கையால்-புகழை எச்சமென்றார். இகழ்ப்ப
 பிதற்கு மற்றொருகுற்றம்பேண்டாமென்பது கருத்து. (அ)

வசையிலா வண்பயன் குன்றுழிசையிலா *
 யாக்கை பொறுத்த நிலம். = = = - கூ.

இ-ள். இசையிலா-புகழில்லாத — யாக்கை-உடம்பை—
 பொறுத்த-சுமந்த—நிலம்-நிலத்திலி—வசையிலா பழிப்பில்
 லாத—வண்பயன்-வளப்பத்தைபுடையவிளைவு|—குன்றும்-கு
 லையும். எ.று. ❀ உயிருண்டாயினும் அதனாலே பயன்கொள்
 ளாமையால்-யாக்கையென்றும், அது நிலத்திற்குப் பாரமாத
 லின் பொறுத்தலென்றும், சொல்லினார். விளைவு குறைதற்கு
 ஏது பாபசாரத்தைச் சுமக்கின்ற வெறுப்பு. [இவைநாய்க்கு
 பாட்டாலும் புகழில்லாரது தாழ்வுசொல்லப்பட்டது.] (க)

வசையொழிய வாழ்வாரோ வாழ்வா நிசையொழிய *
 வாழ்வாரோ வாழா தவர். - - - ய.

இ-ள். வசையொழிய - (தம்பிடத்து) வசையுண்டாகாமல்
 [புகழுண்டாகவென்றபடி]—வாழ்வாரோ—வாழ்வார் - (உயி
 ர்)வாழ்வோராவார். — இசையொழிய - புகழுண்டாகாமல்
 [வசையுண்டாகவென்றபடி] — வாழ்வாரோ | — வாழாதவர் -
 இறந்தோராவார். எ-று. ❀ வசையென்பவென்றும் பாட்டி
 ல் - வசையொழிதல் புகழ்பெறுதலானதால் - இங்கே இசை
 யொழிதல் - வசையெறுதலாயிற்று. முன்பாட்டிலேபுகழில்லா
 தவுடம் பென்றதனை விளக்கியவாறு. [இதனால் அம்மேன்மை
 யுந்தாழ்வும் உடன்கொல்லப்பட்டன.] மறுமைப்பயன் வானு
 ள். அபுந் தெய்வத்துள் வைக்கப்படுமென முன்னேகொல்லப்ப
 ட்டமையால் இல்லறத்துக்கு இவ்வுலகத்திலேபுகழும் தேவரு
 ள்கத்திலேபோகமும் பயனென்பது கொள்ளப்பட்டது. (ய)

இனி மனுமுதலிய அறநூல்களாற் பொதுவாகக்கூறப்
 பட்ட இல்லறங்களெல்லாம் இவர் தொகுத்துக்கூறிய இ
 வற்றுள்ளே அடங்கும் அஃது அறிந்து அடக்கிக்கொள்க.

இல்லறவியன்முற்றுப்பெற்றது.
 ஆ-குறள்-உாசய

அறவறவியல்.

இனிமுறைப்படித் துறவறம் சொல்லத்தொடங்கினார். துறவற
 மாவது, முன்சொல்லப்பட்ட இல்லறத்தின் வழுவாது நடந்
 து. அறிவுடையராய்ப் - பிறப்பின அஞ்சி - முத்தி பெறுதற்
 பொருட்டி- துறந்தவர்க்குடரித்தாகிய அறமாம். அது - விரத
 முள், ஞானமும், எனவிருவகைப்படும்.

வி ர த ய்.

—*—*—*—

அதாவது - வினைமாசுதீர்ந்து - அந்தக்கரணங்கள் பரிசுத்தமா
 த்பொருட்டி - இன்ன அறங்களைச் செய்வெனென்றும், இன்ன
 பாவங்களை விடுவெனென்றும், தமது வல்லடைக்க. ஏற்க அள
 வுசெய்து கொண்டு துறந்தோராலே காப்பாற்றப் படுவது.
 அவ்விரதங்கள் அளவில்லாதவையா யிருக்கினும் அவைபலவ்
 த்றையும் தம்முள்ளே அடக்கிநிற்குஞ் சிறப்புடைய சிலவற்
 றை இங்கே சொல்லத்தொடங்கி முதலிலே அருளுடைமையை
 அருளிச்செய்கின்றார்.

உரு - ஆம், அதி - அருளுடைமை,

—*—*—*—

அஃதாவது - தொடர்புபற்றாமல் இயல்பாக எல்லாவுயி
 ர்களின்மேலும் செல்வதாகிய கருணையை யுடையராத
 மாம் - இல்லறத்துக்கு அன்புடைமைபோல் இது துறவ
 றத்துக்குச் சிறத்தலால் முன் சொல்லப்பட்டது.

அருட்செல்வன் செல்வத்துட்செல்வம்பொருட்செல்வம்
 பூரியார் கண்ணு முள - - - - - க.

இ-ள். பொருட்செல்வம் - பொருளால்வருஞ்செல்வங்கள் |
 —பூரியார்கண்ணும்-இழிந்தவரிடத்தும்—உள - இருக்கின்ற
 ன்.—(ஆதலால்)—செல்வத்துள் - செல்வங்கள் பலவற்றுள்ளு
 ம் ஆராய்ந்து எய்க்கப்பட்ட—செல்வம்-செல்வமாவது |— அ
 ருட்செல்வம்-அருளால்வருஞ்செல்வமாம். எ-று. * அருளால்
 வருஞ் செல்வமாவது - உயிர்களைக் காப்பாற்றி அவ்வறத்தால்

உரு-ஆம்,அதி—அருளுடைமை. அரு

மம்பயதலாம். இழிந்தோரிடத்து இல்லாமல் உயர்ந்தோரி
 ந்துமாத்திரம் உள்ள அருட்செல்வமே சிறப்புடைய செல்
 வமன்றும், இழிந்தோரிடத்தும் உள்ள மற்றைப் பொருட்
 சல்வங்கள் சிறப்புடையன அல்லவென்றும், சொல்லியதாம்.

நல்லாற்றா னாடி யருளாங்க பல்லாற்றாற் - *
 மேரினு மஃதே துணை. - - - - - உ.

இ-ள். (நல்லாற்றால்) - நல்வழியிலேநின்று—நாடி - (அள்
 வகளாலும் யுத்தியாலும்,நமக்குத்துணையாகும் அரம்பயாதெ
 று)ஆராய்ந்து—அருளாங்க - அருளுடையாராகக்கடவர்.—
 ல்லாற்றால் - (ஒன்றுக்கு ஒன்று ஒத்திராத) பலசமயவழிகளா
 —தேரினும் - ஆராய்ந்தாலும்—துணை - துணையாவது |—
 ஃதே - அவ்வருளே [வேறொன்றில்லையென்றபடி.] எ - று.
 * அளவைகளாவன - பொறிகளாலே காணும் காட்சியும், கு
 களாலே ஆலோசித்து அறியும் அனுமானமும் +, கருத்தா
 மாழியாங்க ஆசுமமும், எனமுன்றுவகைப்படுமீ. ஒப்புமை
 ற்றி அறிகிற உவமானமும்,இப்படி.அல்லாமற்போனால் இது
 .பாதென்று அறியும் அருத்தாபத்தியும்*, உண்டைக்கு எறி

ரகிய இல்லாமைபும், எனவியைபுங்கூட்டி ஆறென்பாரும்
 ண்டி. இவையுமும் அம்மூன்றுள் அடக்கிக்கொள்ளப்படுமும். யுத்
 யாவது - இது கூடும் இது கூடாது எனத் தன்னிடத்தேதோ
 ராவது. - ஒன்றுக்கு ஒன்று ஒத்திராமையாவது - மதவேறு
 பாட்டால் அளவைகளும், பொருள்களும், தமமுள்ளே மாறு
 காள்களாதலாம். அப்படியிருந்தாலும் - அருள் துணையென்ப
 வ எல்லாருக்கும் ஒத்திருக்குமென்பதாம். உயிரைவிட்டு நிஃ
 ணாமல் இருமையிலும் உதவலால் துணையென்றார். [இவை யிர
 ண்டிபாட்டாலும் அருளது சிறப்புச்சொல்லப்பட்டது.] (உ)

**அருள்சேர்ந்த நெஞ்சினார் க்கில்லை யிருள்சேர்ந்த *
 வின்கு யலகம் புகல். - - - - - ஈ.**

இ-ள். இருள்சேர்ந்த—இன்னுயலகம் - துன்பயலகத்திலே
 —புகல் - (போய்ப்) புகுதல்—அருள்சேர்ந்த—நெஞ்சினார்
 ன்கு—நெஞ்சைபுடையவர்க்கு—இல்லை. எ-று. * இருள்சேர்ந்
 த வின்கு யலகமென்றது - நெருங்கியவிருளையுடையதாய்த் த

+ உகையினுளே நெருப்பை அறிவ. தம தளர்வை.

* பதவண்ணுள்பருந்திருக்கை நோக்கிடுவலி வண்பானெனவறிவ துபொல்வண்;
 ௨௨

௨௩-ஆம், அதி—அருளுடைமை.

ன்னை அடைந்தவர்க்குத் துன்பஞ் செய்வதொரு நரகத்தை.
 அது கீழலகத்துள் ஒரிடமாகலின் உலகமெனப்பட்டது. (ஈ)

**மன்னுயி ரோம்பி யருளாள்வாற் கில்லென்ப - *
 தன்னுயி ரஞ்சும் வினா. - - - - - ச.**

இ-ள். மண்ணுயிர் - நிலைபேறுடைய உயிர்களை - ஒம்-பி-கா
 ப்பாற்றி - அருளாள்வாற்கு (அவைகளிடத்தே) அருளுடைய
 னுயிருப்பவனுக்கு - தன் னுயிர் - அஞ்சும் - அஞ்சுதற்கு ஏது
 வாகிய - வினை பாவங்களானவை - இல் - உண்டாகா. - என்
 ப-என்று (அறிந்தீதாரீ) சொல்லுவார். எ -று. ❀ உயிர்களெல்
 லாம் நித்திர்பமாதலின் மண்ணுயிரென்றார். அஞ்சுக - துன்ப
 நோக்கி அஞ்சுதல். அப்படிப்பட்ட அறமுடையவன் கொலை
 முகலாகிய பாஷங்களைச் செய்பானெனவே மறுமையிலே நர
 கத்தினத அடையாமைக்கு ஏது சொல்லப்பட்டதாயிற்று. (ச)

அல்ல லருளாள்வார்க்கீ கில்லை வளிடமுங்கு - - *
 மயலனமா ஞாலங் கரி. . . . . னு.

இ - ள், அருளாள்வார்க்கு - அருடையவருக்கு - (இம்மை
 யிலும்) - அல்லல் - ஒருதுன்பமானது - இல்லை - உண்டாகா
 து. - (அதற்கு) - வளிவழங்கும் - காற்றுலாவுகின்ற - மல்லல் -
 வளப்பத்தைபுடைய - மா - பெரிய - ஞாலம் - பூமியில்வாழ்
 வோர் - கரி - சாக்ஷியாவார். எ -று. ❀ சாக்ஷியாவார் - தாங்களின்

மிதெளிந்த பொருளைக் காணுதார்க்குத் தெளிவித்தற்கு உரிய
 வர். அருளாள்வார்க்கு அல்லலுண்டாக ஒருகாலத்திலும் ஓரி
 டத்திலும் ஒருவரும் கண்டலிவாரில்லாமையால் - உலகத்தார
 னைவரும் சாக்ஷிபாவொன்றற்கு ஞாலங்கரியென்றார். எனவே
 இம்மையிலென்பது பெற்றும், ஞாலத்தானா ஞாலமெனலால்
 ஆகுபெயர். [இவைமுன்னுபாட்டாலும் அருளுடையவர்க்கு
 இருமையிலும் துன்பமில்லாமை சொல்லப்பட்டது.] (சி)

பொருணிங் கிப் பொச்சாந்தா ரென்ப ரருணிங்கி*
 யல்லவை செய்தொழுகு வார். . . . னு.

இ-ள். அருணிங்கி - (உயிர்களிடம் துச்செய்யவேண்டும்) அருணாவிரி - அல்லவை - விடவேண்டுங்கொடுமைகளை - செய்து - ஒருகுவார் - நடப்பானா - பொருணிங்கி - (முன்பிறப்பிலேயும்) உறுதிப்பொருளைத்தேடாமல் - பொச்சாந்தாரி - (தாம் துன்பப்படுகின்றமைபை) மறந்தவர் - எஃப-என்று (ந

உரு-ஆம், அதி—அருளுடைமை.

ல்லோர்) சொல்லுவர். எ - து. ✽ உறுதிப்பொருள் - அறம். துன்பப்படுதல் - தன்னைப்பற்றி வருவது முதலாகிய பிறவித்துன்ப மூன்றையும் அணுபவித்தலாம். மறவா திருந்தாராயினர் அப்படி நடவாரென்பது கருத்து. (சு)

அருளில்லார்க் கவ்வுலக மில்லை பொருளில்லார்க் ✽
கவ்வுலக மில்லா தியாங்கு. - - - - எ.

இ - ள். பொருளில்லார்க்கு—இவ்வுலகம் - இவ்வுலகத்தினின்பம்—இல்லாதியாங்கு - இல்லாதமைபோல்—அருளில்லார்க்கு - (உயிர்களின்மேல்) அருளில்லாதவார்க்கு—அவ்வுலகம் - அவ்வுலகத்தினின்பம்—இல்லை. எ-று. ✽ உலகமிரண்டும் அகற்றினின்பங்களுக்கு ஆகுதலால் - ஆகுபெயர்கள். எப்படி இந்தவுலகின்பத்துக்குப் பொருளோ அப்படியே அந்தவுலகின்பத்துக்கு அருள் காரண மென்பதாயிற்று. (எ)

பொருளற்றார் பூப்ப ரொருகா லருளற்றார் - ✽
ரற்றார்மற் றாத லரிது. - - - - அ.

இ-ள். பொருளற்றார் - (ஊழினாலே)வறுமைஅடைந்தவர் |
 — (அதுநீங்கி) — ஒருகால் - (பின்) ஒருகாலத்தில் — பூப்பர் -
 (செவ்வத்தினால்) பொலிவார். — (அப்படியல்லாமல்) — அரு
 ளற்றார் - அருளில்லாதவர் | — (பாவம் நீங்காமையால்) — அற்றா
 ர் - அழிந்தவரே. — மற்று - பின்னொருகாலத்திலும் — ஆதலரி

து. ஆகுதலில்லை. எ - று. முன்பாட்டில் ஒருவிதத்தால் பொ
 ருளில்லாமையோடு அருளில்லாமையை ஒப்பாக்கிச் சொன்

னாதலால் இப்பாட்டில் மற்றொரு விதத்தினாலே அதனை ம
 றுத்து அதிலும் கொடிதென்பது சொல்லியபடி. (அ)

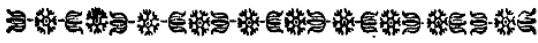
தெருளாதான் மெய்ப்பொருள் கண்டற்றற்றேரி *
 னருளாதான் செய்யு மறம். - - - கூ.

இ-ள். அருளாதான் - (உயிர்களிடத்தே) அருள்செய்யாத
 வன் - செய்யும் - அறம் - அறத்தை — தேரின் - ஆராயின் —
 தெருளாதான் - ஞானமில்லாதவன் — மெய்ப்பொருள் - மெய்
 த் துவிற்சொல்லப்பட்டபொருளை — கண்டற்று - (ஒருகால்) க
 ண்டதுபோலும். எ - று. ஆல் - அசை. எப்படிநிலைபெற்றஞா
 னமில்லாதவன் தடுவேமெய்ப்பொருளை உணர்ந்தால் அதனைத்
 தனது ஞானமில்லாமையாற்றானே அழித்துவிடுவானே அப்ப
 உரு - ஆம், அதி — அருளுடைமை.

19. யே அருளில்லாதவன் தடுவே அறஞ்செய்தால் அதனைத் த
 ன் னருளில்லாமையாற்றானே அழித்துவிடுவா னென்பதாயிற்
 று. ஆகவே மற்றெல்லாவறங்களுக்கும் அருளுடைமை மூல
 மென்பதுபெறப்பட்டது. [இவை நான்குபாட்டாலும் அரு
 ளில்லாதவர்க்கு வரும் குற்றம் சொல்லப்பட்டது.] (கூ)

வலியார்முற் றன்னை நினைக்கதான் றன்னின் *
 மெலியார்மேற் செல்லு மிடத்து. - - - ய.

இ-ள். (அருளில்லாதவன்) — தன்னின்மெலியார்பேல் —
 தான்—செல்லுமிடத்து - (வருத்துதற்குச்) செல்லுமிடத்து
 —வலியார்-(தன்னின்)வலியவர்-- (தன்னைவருத்துதற்கு வரு
 ம்போது)—முன் - (அவர்) முன்—தன்னை - (அஞ்சிநிற்கும்)
 தனது நிலையை) — நினைக்க-நினைக்கக்கடவன். எ - று. * மெ
 லியாரொன்றும் - அஃநினைக்குங்கொள்க. அதனை நினைக்கவே
 இத்தயுயிருக்கும் அப்படியே அச்சமுண்டாகு மென்று ஷரி
 த்து அதன்மேல் அருளுடையவனொன்றென்பது கருத்து. [இ
 தனவே அருள் பிறத்தற்கு உபாயம் சொல்லப்பட்டது.] (ய)

உள்-ஆம்,அறி—புலான்மறுத்தல்.

அஃதாவது - ஊனுண்ணுதலை ஒழித்தலாம். கொலைப்பா
 வத்தைப் பிழ் உண்டாக்கலால் அதற்குக் காரணமாக
 லையும், முன்னும் அதலை வருதலால் அதன்காரியமாக
 லையும், ஒருசேர உடைத்தாகிய ஊனுண்ணுதல் அருளு
 டையார்க்கு இயைவது அன்றாகலின் அதனைவிலக்குதற்
 கு இது அருளுடைமையின்பின்வைக்கப்பட்டது..

நன்னான் பெருக்கற்குத் தான்பிறி துணுண்பா *
 னெங்ஙன மாளு மருள். - - - - - க.

இ-ள். தன் னான்-தன்னுடம்பை—பெருக்கற்கு - வளர்த்த
 ற்பொருட்டி—தான்—பிறி தான் - மற்றொன்றினுடம்பை—உ
 ண்பான் - தின்பவன் —எங்ஙனம் - எவ்வகையால்—அருள் - அ

ருளை — ஆளும் - ஆளுவான். எ-று. ✽ பயனில்லாத தன்னான் வ
 ளர்த்தலைப் பயனென நினைத்து இக்கொடுமைசெய்வோனே
 அறிவில்லாத கொடியோனென்ற தாயிற்று. எங்ஙனமானு ம
 றுளென்பது ஆளானென்பது படநின்ற இகழ்ச்சிக்குறிப்பு.

உசு - ஆம், அதி - புலன்மறுத்தல்.

பொருளாட்சி போற்றாதார்க் கில்லை யருளாட்சி ✽
 யாங்கில்லை யுன்றின் பவர்க்கு. - - - உ

இ-ள். பொருளாட்சி - பொருளினாலே பயன்கொள்ளுதல்!
 —போற்றாதார்க்கு - (அதனைக்) காப்பாற்றாதவர்க்கு — இல்
 லை. — ஆங்கு - அதுபோல் — அருளாட்சி - அருளினாலே பயன்
 கொள்ளுதல்! — ஊன்றின்பவர்க்கு — இல்லை. எ-று. ✽ எப்ப
 டி பொருட்பயனை இழத்தற்கு அதனைக் காப்பாற்றாமையா
 அப்படியே அருட்பயனை இழத்தற்கு ஊன்றினல் காரணமெ
 ன்றதாயிற்று. [ஊன்றின்றராயினும் உயிர்களுக்கு ஒருநிலை
 கு நினைபாராயின் அருளாளுதற்குக் குறைவில்லை யென்பாரா
 மறுத்து அது உண்டென்பது இவை இரண்டு பாட்டாலும்
 சொல்லப்பட்டது.] (எழுத்துக்காட்சிவழியினால்.) (உ)

புடைகொண்டார் நெஞ்சம்போ ளன்றாக் கா தொன்ற ✽
 னுடல்சுவை யுண்டார் மனம். - - - - - னு.

இ-ள். ஒன்றன் - பிறிதொருயிரினது — உடல் - உடலை — ஈ
 வையுண்டார் - சுவைபடவுண்டவரது — மனம் - மனமானது!
 — புடைகொண்டார் - கொடுக்கருவியைத் (தன்னை கயிிலே) கொ

ண்டவரது — தெரிசும்பால் - மனம்பால் — நன்றாகாது -
 (கொலையை நோக்குவதல்லது) அருளை நோக்காது. எ - து. ❀
 கவையபடவுண்டல் - காயங்களால் இலியசுவைபடச் சமைத்து
 உண்டல். — படை - வாள்முதலானவை. [இதனால் உள் நிலைபாடு
 துமனம் நிற்கு நினைத்தல் உபமான பிரமாணத்தினால் சாதித்
 து முன்பாட்டிலே சொல்லியது உறுதி செய்யப்பட்டது.] (க)

அருளில் தியாதெனிக் கொல்லாமை கோறல் - *
பொருளில் தவ்வூன் தினல். - - - - ச.

இ - ள். அருள் - அருளானது | — யாதெனிக் - எதுவென்றால்
 — கொல்லாமை. — அல்லது - அவ்வருளல்லாததானது | — யா
 தெனிக் - எதுவென்றால் — கோறல் - கொல்லுதல். — (அல்லா
 ல்) — அவ்வூன் - அக்கொல்லுதலாய் வந்ததனை — தினல் - தினனு
 தல் | — பொருளில்லது - அறனல்லாததாம். [பாடலாம்]. எ - து.
 ❀ கொல்லாமையை அருளென்றும் - கொல்லுதலை அல்லதெ
 ன்றும் - காரியங்களைக் காரணங்களாகவும், உள்நிலை லையாகி
 ய அறணத்தையே பாவமாகிய காரியமாகவும், உபசரித்தார். —

உரு

உசு - ஆம், அநி — புலான்மறுத்தல்.

அருளில்லது - கொடுமை. — அறப்புப்பற்றி - அறம் பொருளெ
 னப்படுத்தல் - பாடல் பொருளில்லது எனப்பட்டது. (ச)

உண்ணாமை புள்ள துயிர்நிலை பூணுண்ண - *
வண்ணத்தல் செய்யா தளறு. - - - - ச.

இ - ள். உயிர் - (சிலவகை) துயிர்கள் — நிலை - (உடம்புகளி

(ல) நிற்பது. — உள் - உண் — உண்ணுமைபுள்ளது - உண்ணு
 மையென்னும் அறத்தினிடத்தது. — (ஆதலால்) — உண்ண - (அ
 ந்திலை நிலைய ஒருவன் அதனை) உண்பானாயின் -- அளறு - (அவ
 னை விழுந்திய) நரகமாதா. — அண்ணத்தல்செய்யாது. (பின்
 உமிழ்தற்கு) வாய்திறவாது. எ - று. ✽ உண்ணப்படுகிற விலங்
 குகள் அதனிலே குறைந்துபோக மற்றவைபல்துதலால் - உண்
 னுமைபுள்ளதுயிர் நிலையென்றார், -- உண்ணவென்பது உண்
 னினென்கின்ற பொருளில் வந்தது. [உண்ணுண்டவன் அப்பாவ

த்திலுலே நெய்க்கால் நரகத்துள் அழுந்துவா னென்பதாம்.
 [கொல்லப்பாடம் கொள்றவர்க்கெல் நிற்பலால் பின் உண்ணுண்டா
 ர்க் குப்பாவ நிலையென்பாரா மறுத்து அது உண்டென்பது
 உண்ணுண்டால் கொல்லப்பட்டது.] ௫.

✽ உண்பாருட்பாற் கொள்ளா துலகெனின் யாரும் ✽
 கொல்லப்பாருட்பா ளுன்றருவா ரில். - - சு.

௫. தினற்பொருட்டால் - தின்னுதல்காரணமாக — உல
 கு - உலகத்தார் — கொள்ளாதெனின் - (உண்ணக்) கொள்ளாராயி
 ன் — கொல்லப்பாருட்டால் - கொல்லப்பாருள்காரணமாக — உண்
 னறருவார் - உண்ண அற்புவர் — யாரும் - எவரும் — இல் - இல்லை.
 எ - று. ✽ [பின்னை உண்டாவதாகிய உண்ணத்தின்னுதல் அதற்
 குமுள்ள உண்டாவதாகிய கொலைக்குக்காரணமாகாமையால்
 தின்பார்க்குக்காரணத்தால் வரும் பாவம் இல்லையென்ற வாதி
 யைநோக்கி அருந்தாபத்தி பிரமாணத்தினுலே காரணமாகாத
 ல் சாத்தத்தின் னுதலால் முன்பாட்டிலே கொல்லியது உறுதி
 செய்யப்பட்டது.] (சு)

உண்ணுமை வேண்டும் புலா அல் பிறிதொன்றன் ✽
 புண்ண துணை வாழ்ப் பெறின். - - - எ.

இ-ள். புலால்-புலாலானது |—பிறிதொன் தன் - வேறேரு
 டம்பினது—புண்- புண்ணாகும்.—அது - அப்புலால் அசுந்த

உள்-ஆம்,அதி—புலான்மறுத்தல்.

மாயிருக்கையை—உணர்வார் - அதிவோரை—பெறிள் - பெற்
 ரால்—உண்ணுடைவேண்டும் - (அப்புலால்) உண்ணுதொழிய
 வேண்டும். எ-று. ❀ அந்தமெய்யை அதியாசமயால் அத
 னை உணர்வன் றுரொன்பதாம். [இதனால் யுத்தியினாலும்உணுண்
 ணல் இழிந்ததென்பது சொல்லப்பட்டது.] (எ)

செயிரிற் தலைப்பிரிந்த காட்சியா ருண்ணு . ❀
 ருயிரிற் தலைப்பிரிந்த ஆன், . - - - அ.

இ-ள்.செயிரின். (மயக்கமாகிய) குற்றத்தினின் றும்—தலைப்
 பிரிந்த - நீங்கிய—காட்சியர் - அறிவினையுடையவர் | —உயிரி
 ன்-ஒருயிரினின் றும்—தலைப்பிரிந்த - நீங்கிவந்த—உன்-உ
 னை—உண்ணர்.எ-று. ❀ தலைப்பிரிவு-ஒருசொல். பிணமென்
 று உணரின் பெய்யமைதாமே அறிதலால் உண்ணுரொன்றார், (அ)

அவிசொரிந் தாயிரம் வேட்டவி னென்ற - ❀
 டுயிர்செகுத் துண்ணமை நன்று, . - - க.

இ-ள். அவி- (நெய்முதலாகிய) அவினை—சொரிந்து-(தீ
 யிடத்த) பெய்து—ஆயிரம்வேட்டலின் - ஆயிரம்பாகஞ்
 செட்டலினும்—ஒன்றன்-ஒருவிலங்கினது—உயிர் - உயிரை—
 செகுத்து - போக்கி—உண்ணமை - (அவ்யுயிர் நின்றஆனை) உ

ஸாஸ்திரம்.— நன் று. எ - று. ❀ அந்தயாகங்களால் வரும்பயனி
லும் இந் தவிர சத்தால் வருமபடன் பெரிதென்பதாம். (க)

கொல்லான் புலாலை மறுத்தானைக் கைகூப்பி *
பெல்லா வயிருந் தொழும். - - - ய.

இ - ள். கொல்லான் - (ஒருயினாயுங்) கொல்லாதவனுமாய்—
புலாலைமறுத்தானை - புலாலைமுண்ணாதவனை}—எல்லாவயிரு
ம்|—கைகூப்பி-கைகுவித்து—தொழும்-வணங்கும். எ - று. ❀

இவ்விரண்டறங்களையும் ஒருமிக்கவுடையவர்க்கு அல்லாமல் ஒ
ன்றறமாதீதிரம் உடையவர்க்கு அதனாற் பயனிவலை யாகலின்
கொல்லாமையும் உடன் சொல்லினார். இப்பேரருளுடையவ
ன் மறுமையிலே தேவரினும் உயர்ந்தவனாவனென அப்பய
னதுபெருமை சொல்லியபடி. [இவை மூன்றுபாட்டாலும்
உணுண்ணுமையினது உயர்ச்சி சொல்லப்பட்டது.] (ய)

கூஉ

உஎ - ஆம, அது—தவம.

அஃ, தாவது - மனம் பொறிவழிபோகாமல் நிழ்கையின்
பொருட்டி விரதங்களினாலே உண்டி உருக்குதல் முதலா
ன செயல்களை மேற்கொண்டு - அவைகளால் தம் முயிர்க்
கு வருந் துன்பங்களைப்பொறுத்துப் - பிறவுயிர்களைக்கா
ப்பாற்றலாம். புலாலைமறுத்து உயிர்களின்மேல் அருள்
முதிர்த்தவிடத்தே செயப்படுவதாகலின் இது புலான்ம
றுத்தலின் பின்வைக்கப்பட்டது.

உற்றநோய் நோன்ற லுயிரிக்குறுகண் செய்யாமை *
யற்றே தவத்திற் குரு. - - - - - க.

இ-ள். தவத்திற்கு—உரு - வடிவமானது | — உற்றநோய்-
(உண்டுகருக்குதல் முதலானவைகளால்) தம்முயிரிக்கு வரும்
துன்பங்களை—நோன்றல் - பொறுத்தலும்—உயிரிக்கு- பிறவு
யிரிக்கு—உறுகண்செய்யாமை - (தாம்) துன்பஞ்செய்யாமை
பும் ஆகிய—அற்றே-அவ்வளவினதேயாகும். எ-று. * மற்றை
யவிரதங்களெல்லாம் இவ்விரண்டிலே அடங்குமாதலின் - அற்
றேயெனத் தேற்றேகாரங் கொடுத்தார். [இதனால் தவத்தின
து இலக்கணம் சொல்லப்பட்டது.] (கு)

தவமுத் தவமுடையார்க் காரு மவமதனை - - *
யஃதிலார் மேற்கொள்வது. - - - - - உ.

இ-ள். தவமும்- (பயனையல்லாமல்) தவம் உண்டாவதும் |
—தவமுடையார்க்கு - (முன்னேத்) தவத்தை உடையவர்க்கே
—ஆகும்.—(ஆதலால்)—அதனை - அத்தவத்தை — அஃதிலா
ர்-அம்முன்னேத்தவமில்லாதவர் | — மேற்கொள்வது - செயத்

தொடங்குவது |—அவம்-வினும். எ-று. * முன்பழக்கத்தால்
அறிவும்வல்லமையும் உடையராய் முடித்தலால் தவமுடையா
ர்க் காருமென்றும், பழக்கமில்லாதவர்க்கு அவ்விரண்டும் இல்
லாமைபினாலே முடியாமையால் அவமென்றும், கூறினார். (உ)

துறந்தார்க்குத் துப்புரவு வேண்டி மறந்தார்கொண் *
மற்றையவர்க டவம். - - - - - க.

இ-ள். மற்றையவர்கள் - இல்லறத்தையே பற்றி நிற்பவர்க
ள் | — துறந்தார்க்கு—துப்புரவு - உண்டியும் மருந்தும் இரு
உள-ஆம், அதி—தவம்.

பயிடமும்—வேண்டி - (உதவுதலை) வேண்டி—தவம் - (தாம்) தவஞ்செய்தலை—மறந்தார்தொல் - மறந்தார்போலும். எ - று. ஶ்ரீ துப்புரவு - அனுபவிக்கப்படும் பொருள்கள்.—தவமானது வேண்டியவைகளை வேண்டியபடியே பெற்றிருவ தாதலால் யாவராலும் செய்யத்தகுவதாகிய அதைத் தம்மாலே செய்ய படுகிற தானத்தின்மேல் விருப்பமிருந்தால் மறந்தார்போலு மெனவே தானத்தினும் தவம் உயர்ந்தது என்றதாயிற்று. (in)

ஒன்றார் தெறலு முவந்தாரை யாக்கலு - - - ஶ்ரீ
மெண்ணிற் தவத்தார் வரும். - - - - ச.

இ-ள். ஒன்றர் - (தமது அறத்துக்கு இடையூறுசெய்த) ப கைவரை—தெறலும் - கெடச்செய்தலையும்—உவந்தாரை - (அ தனை) விரும்பினவரை—ஆக்கலும் - உயரச்செய்தலையும்—எ ண்ணார் - (தவஞ்செய்தவார்) நினைப்பாராயின்—தவத்தார் - (அவரது) தவவலியைவிடால்—வரும் - (அவை) அவருக்கு உண் டாகும். எ - று. ஶ்ரீ முழுதுந் துறந்தவருக்கு - பாலகவரும், நடப்பி னாரும், இருப்பதுகூடாமையால் தவத்திற்கு ஏற்றிச் சொல்லப் பட்டது. —எண்ணினென்றதனால் அவர்க்கு அவை எண்ணாம லே இயல்பென்பது தோன்றுகிறது. —பகைவர் - பெரியரா யினும் அவருக்குக்கேடும், விரும்பினவர் சிறியராயினும் அவ ருக்கு உடர்பும், நினைத்தவளவில்வந்து நிற்குமெனத்தவஞ்செ ய்வார்தமல்வைத்துத் தவத்தின்வல்லமையையபடி. (ச)

வேண்டிய வேண்டியாங் கெய்தலாற் செய்தவ ஶ்ரீ
மீண்டி முயல்ப பரிம். - - - - சூ.

இ-ள். வேண்டிய - (முயன்றால்) பெறவேண்டிய பயன்களை —வேண்டியாங்கு - வேண்டியபடியே—எய்த்வால் - (மறுமையிலேதாம்) பெறலாமாதலால்—செய்தவம் - செய்யத் தகுவ

தாசியதவமானது) — ஈண்டி-இம்மையில் — முயலப்படும். (அ
 நிவுடையோராலே) முயலப்படும். ௭ - து. ஈண்டென்றத
 னால் மறுமை வருவிக்கப்பட்டது. — மேல்கூறியும், மோஷை
 மும், தவத்தாலல்லாமல் அடைதல்கூடாதென்பதாம். [இவைநா
 ன்குபாட்டாலும் தவத்தினது சிறப்புச் சொல்லப்பட்டது.]

தவஞ்செய்வார் தங்கருமஞ் செய்வார்மற் றல்லா - *
 ரவஞ்செய்வா ராசையுட் பட்டு. - - - - ௭.

இ-ள். தவஞ்செய்வார் | — தங்கருமஞ்செய்வார் - தமதுகரு
 உள-ஆம், அது—தவம்.

மத்தைச்செய்பவராவார் | — மற் றல்லார் - மற் றைப் பொருளின்
 பங்களைச்செய்வார் | — ஆசையுட்பட்டு - (அவைகளி) னுசையா
 சியவையில் அகப்பட்டு — அவஞ்செய்வார் - (தமக்குக்) கேறி
 செய்பவராவார். ௭ - து. ஈண்டித்தியமாய் - மூவகைத் துன்பத்
 துக்கு இடமாய் உயிரின் வேறாய் உள்ள உடம்புக்கு வருத்தம்
 வருமென்று விடாமல் தவத்தைச்செய்தால் - பிறப்பு - பிணி-
 மூப்பு - இறப்பு - இவைகளால் அனாதியாகத் துன்பப்பட்டுக்
 கொண்டி வருகிற உயிரானது ஞானம்பெற்று மோஷைத்தை
 அடையும் ஆதலால் தவஞ்செய்வாரைத் தங்கருமஞ் செய்வா
 ரென்றும், கண்ணத்தல் அழிவதாகிய சிற்றின்பத்தின் பொருட்
 டிப் பலபிறவிளிலும் துன்பப்படத்தக்க பாவஞ்செய்துகொ
 ண்ருதலால் அல்லாதாரை அவஞ்செய்வாரென்றும், சொல்லினார்.

கூடச்சுடப் பொன்போ லொளிவிடுந் துன்பஞ் - *
 கூடச்சுட நோற்கிற் பவர்க்கு. - - - - ௭.

இ - ள். சுடச்சுட - (புடத்தீயானது) சுடச்சுட—பொன்
 போல் - பொன்னுக்குப்போல் — நோற்கிற்பவர்க்கு - தவஞ்
 செய்வவல்லவர்க்கு—துண்பம் - (அதனாலவருகிற) துண்பம்—
 சுடச்சுட—ஒளிவிடும்-ஒளிமிகும்.எ-று. ஶ்ரீ-ஒளி - பொன்னு
 க்கு-காந்தியும், தவஞ்செய்வோர்க்கு-ஞானமும், ஆம்.—காந்
 தியிருந்தோறும் பொன்னுக்குக் குற்றம் நீங்கல்கொள் ளான
 மிருந்தோறும் அவர்க்குப்பாவம் நீங்கல்கொள்க.—ஒளிப்பா
 ற்பொருளை விளக்கலால்-ஞானம் ஒளியெனப்பட்டது. (எ)

தன்னுயிர், தானறப் பெற்றான யேனைய - - - ஶ்ரீ
 மன்னுயிர் றொல்லாந் தொழும். - - - - அ.

இ - ள். தன்னுயிர் - தனது உயிரை—தானற - தனக்கு உரித்
 தாக—பெற்றான—எனைய - அதுபெறாதவையாகிய — மன்
 னுயிரொல்லாம் - நிலைபெறுடைய உயிர்களெல்லாம் -- | தொ
 ழும்.எ-று. ஶ்ரீதனக்குரித்தாதல் - தவமாகிய தன்கருமஞ்செய்த
 ல். — அதைக்காட்டிலும் பெறுதற்கு உரியது இல்லாமையா
 ல்-பெற்றானென்றார். அதுபெறாதவையென்றது-ஆசையிற்
 பட்டி அவஞ்செய்யமுயிர்களை. — சாபானுக்கிரகவல்லமையை
 ப்பெற்றிருக்கையினாலே எல்லாவுயிருந் தொழுமென்றார். (அ)

உஎ-ஆம்,அந்—தவம்

சுடற்றங் குறித்தலுங் கைகூடி நோற்றலி - - - ஶ்ரீ
 ஞற்ற நிலைப்பட்டவர்க்கு. - - - - க்.

இ-ள். கூற்றம் - யமீன் - குறித்தலும் - கடத்தலும் | - கைகூ
 டும் - உண்டாகும் - நோற்றலின் - தவஞ்செய்தலால் வருவதாகி
 ய - ஆற்றல் - வல்லமையை - தலைபட்டவர்க்கு - கூடியவர்க்கு
 எ - று. ❀ குறித்தலுமென்னும் உம்மை அதுகூடாமையை வி
 ளக்கியது. ஆற்றல் - சாபானுக்கிரகம். [இவை நான்குபாட்டா
 லும் தவஞ்செய்வோரது உயர்ச்சி சொல்லப்பட்டது.] (க)

இலர்பலராகிய காரண நோற்பார் - - - *
 சிலர்பலர் நோலாதவர். - - - ய.

இ-ள். (உலகத்திலே செல்வர் சிலராக) - இலர் - வறியவர் -
 பலராகிய காரணம் - பலராதற்குக் காரணம் - (யாதென்றால்) -
 (அது) - நோற்பார் - தவஞ்செய்வோர் - சிலர் - சிலராக -

நோலாதவர் - தவஞ்செய்யாதவர் - பலர் - பலராதல். எ - று. ❀
 இங்கே செல்வம் ஞானத்தையும், வறுமை அஞ்ஞானத்தையும்,
 குறித்தும் நின்று. நோற்பார் சிலனானக் காரணத்தையே சொ
 ல்லலால் - அதன்காரியமாகிய செல்வர் சிலராதல் வருவிக்கப்ப
 ட்டது. [இதனால் தவஞ்செய்யார்க்கு இம்மை யின்பமும் இல்
 லையென்று இதனால் அதனது தாழ்வு சொல்லப்பட்டது.] (ஐ)

❀❀❀❀❀❀❀❀❀❀ - ❀❀❀❀❀❀❀❀❀❀

உஅ-ஆம், அதி - கூடா வொழுக்கம்.

அஃதாவது - தாம்விட்ட காமவின்பத்தை உறுதியில்லா
 மையினாலே பின்னும் விரும்பும் வழிதோன்ற அவ்வழி
 யேகொண்டு நின்று தவத்தோடு பொருந்தாததாகிய தீ
 யவொழுக்கம். அது விலக்குதற்கு இது தவத்தின்பின்
 வைக்கப்பட்டது.

வஞ்ச மனத்தான் படிற்றொழுக்கம் பூதங்க * -
ளேந்து மகத்தே நகும். - - - - - **க.**

இ - ள். வஞ்சமனத்தான் - வஞ்சம்பொருந்திய மனத்தையு
 டையவனது — படிற்றொழுக்கம் - மறைந்த ஒழுக்கத்தை—
 பூதங்களேந்தும் - (உடம்பாய்அவனொடுகலந்துநிற்கின்ற) பஞ்

உஅ - ஆம், அதி—கூடாவொழுக்கம்

சபூதங்களும்| — (கண்டு) — அகத்தே - (தம்)முள்ளே—நகு
 ம்-சிரிக்கும்.எ-று. ஶ்ஷகாமம் தன்னுள்ளோ வருத்திக்கொண்டி
 ருக்கவும் காமமில்லாமையைச் சொல்லிப் -;றத்தானா வஞ்சி
 த்தலால் - வஞ்சமனமென்றும், அவ்வருத்தம் பொறுக்கமாட்
 டாமற் செய்யும் கள்ளச்செய்கையைப் படிற்றொழுக்க மெ
 ன்றும், உலகத்திலே களவுடையவர் பிறர் அறியாமற் செய்யு
 ங்காரியங்களுக்கு ஐம்பெரும் பூதங்களே சாக்ஷியாகவின் அ
 ச்செய்கையையும்-அவன்மறைக்கின்ற விதத்தையும், அறிந்து
 அவன் அறியாமல் தம்முள்ளே சிரித்தலால் அகத்தே நகுமெ
 ன்றும்,சொல்பினார். செய்தகுற்ற மறையாதாகவின். தவஞ்செ
 ய்வோனுக்கு அஃவொழுக்கம் ஆகாதென்பது கருத்து. (க)

வானுயர் தோற்றமெவன்செய்யுந் தன்னெஞ்சந்*
 தானறி குற்றப் படிண். - - - - - **உ.**

இ - ள். தான் — அறி - அறிந்த — குற்றம் - குற்றத்திலே — தன்
 னெஞ்சம் - தனதுமனம் — படிண் - தாழுமாயின் — (ஒருவனுக்
 கு) — வானுயர் - வான் போலுயர்ந்த — தோற்றம் - தவ்வடமா
 னது| — எவன் - என்னபயனை? — செய்யும்,எ-று. ஶ்ஷ அறியாது
 செய்தகுற்றத்துக்கு அல்லாமல் அறிந்து செய்தகுற்றத்துக்கு
 ப் பிராயச்சித்தம் இல்லாமையால் நெஞ்ச குற்றமுடையதாகி

ய விடும் விடவேநின்ற வேஷமாத்திரத்துக்குப் புறத்தாரை
 வெருட்டிதலே அல்லது வேறுபயன் இல்லை யென்பதாம். (உ)

வலியி னிலைமையான் வல்லுருவம் பெற்றம் - *
 புலியின்றோல் போர்த்துமேய்ந் தற்று. - க.

இ-ள். வலி-(மனத்தைஅடக்கும்) வல்லமையை—இல்-இல்
 லாத—நிலைமையான்-இயல்புடையவன்—வல்லுருவம்-அவ்வ
 ல்லமையை புடையவரது வேடத்தைக்கொண்டு (மனம் போ
 னவழிபோகுதல்)—பெற்றம்-பசுவானது—(காவற்காரர் து
 ரத்தாதிருக்கும்படி)—புலியின்றோல் - புலியினதுதோலை—
 போர்த்து—மேய்ந்தற்று—பயிராமேய்த்தால் அச்செய்கை
 போலும்.எ-று. * மேய்தலுக்கு ஏற்க மனம்போனவழிபோ
 குதல் வருவிக்கப்பட்டது. காவற்காரர் துரத்தாமை - புலியி
 ன் தாற் புல்லத்தின்னது என்பதனாலும், அச்சத்தாலும், ஆம்,
 ஆகவே - அவ்வல்லுருவங் கொள்ளுதற்குப்பயன் அப்படிப்ப
 ட்டு காரணங்களால் - உலகத்தார் சந்தேகப் படாமையாயி

உஅ-ஆம், அதி—கூடாவொழுக்கம்.

ற்று. பசுதனக்கு உரிய புல்ல விட்டிப் புலித்தோல்போர்த்து
 ப் பிறர்க்கு உரிய பயிரா மேய்தல்போல் அக்கூடாவொழுக்க
 த்தான் தனக்கு உரியமனைவியை விட்டுத் தவவேடங்கொண்டு
 பிறருக்கு உரிய பெண்டிரை அனுபவித்தலென்க, (அப்படி
 செய்கிற பசு இல்லாமையால் இல்பொருளுவமையணி.) (க)

சுவமறைந் தல்லவை செய்தல் புதன்மறைந்து - *
 வேட்டுவன் புட்சிமிழ்த் தற்று. - - - - -

இ-ள். (அவ்வல்லமையில்தலைமையான்) — தவம் - தவ வேடத்திலே — மறைந்து — அல்லவை - தவமல்லாதவைகளை — செய்தல் — வேட்டுவன் - வேடன் | — புதல்-புதலிலே — மறைந்து — புள்-பறவைகளை — சிமிழ்த்தற்று - பிடித்தல்போலும். எ-று. ✽ தவம் அதன் வேடத்துக்கு ஆகுதலால் ஆகுபெயர். தவமல்லவற்றைச் செய்தலாவது - பிரார்க்கு உரிய மகளி

ரைத் தன்வசத்தாராக்குதல். இப்படி செய்தலென்பது இத்தொழிலுவமையினாலே தோன்றுதல் அறிக. (ச)

பற்றற்றே மென்பார் படிற்றொழுக்க மெற்றெற்றென் *
 தேதம் பலவுந் தரும். - - - - - ரு.

இ - ள். (பிராந்தம்மநன்ருமதித்தற்பொருட்டு) — பற்றற்றே மென்பார் - பற்றற்றேமென்று சொல்லுவாரது — படிற்றொழுக்கம்-மறைந்தவொழுக்கமானது | — (அப்பொழுது இனிதுபோல்தோன்றுமாயினும்) — எற்றெற்றென்று - (பின்) என்செய்தோம் என்செய்தோமென்று (தாமேஇரங்கும்படி) — எதம்பலவும்-பலதுன்பங்களையும்? — தரும் - (அவருக்குக் கொடுக்கும். எ-று. ✽ சொல்லினளவிலல்லது பற்று நீங்காமையால் பற்றற்றே மென்பாரென்றும், சிறிதாய்க்கணத்தாளீளே அழிவதாகிய இன்பத்தின்பொருட்டிப் - பெரிதாய்நெடுங்காலம் நிற்பதாகிய பாவத்தைச் செய்வோர் அது துன்பத்தைத் தரும்போது ஐயோ பாவமென்று அழுவாராதென் எற்றெற்றென்றும், சொல்லினார். [இவை ஐந்துபாட்டாலும் கூடா வொழுக்கத்தினது இழுக்கம் சொல்லப்பட்டது] (ரு)

நெஞ்சிற் றறவார் துறந்தார்போல் வஞ்சித்து *
 வாழ்வாரின் வன்கண ரில். - - - - - ஈ.

இ-ள். நெஞ்சின் மனதினால் — துறவார் - (பற்றுக்களைத்)

ஹவாராகி— ஹந்தார்போல் — வஞ்சித்து - (தானஞ்செய்வாரா) வஞ்சித்து—வாழ்வாரின் - வாழ்மவர்போல்—வன்கணர் இரக்கமில்லாதவர்! — இவ்-இல்லை. எ-று. ✽ தானஞ்செய்வாரா வஞ்சித்தலாவது-யாம் ம்றுஈமயிலே நற்கதி அடைதற்பொருட்டு இந்த அரியதவத்தோர்க்கு இன்னது கொடுப்போமென்று அறியாமற்கொடுத்தவரை அதை வாங்கிக்கொண்டு தாழ்ந்த கதியை அடைவித்தலாம். சமக்கு ஆழவைகளைச் செய்தாரிக்கு ஆகாதவைகளைச் செய்தலால்-வன்கணரில்லென்றார். (கா)

புறங்குன்றி கண்டனைய றோனு மகங்குன்றி - - *
மூக்கிற் கரியா ருடைத்து, - - - - எ.

இ-ள், புறம்-மேலே—குன்றி - குன்றிமணியானது—கண்டனையறோனும் • காணப்படுதல்போற் காணப்படுகிற செமையையுடையவராயினும்—அகம் - உள்ளே— குன்றிமூக்கிவென்ற குன்றிமணியின் மூக்குப்போல்—கரியார்- கறுத்திருப்பவராய்—உடைத்து - (உலகமானது) உடையதாயிருக்கின்றது. எ-று. ✽ குன்றியாகிய உபமானத்திலே நிறத்தைக்காட்டியது செம்மைநிறமைகள் - உபமேயத்தில் செவ்வையாயிருக்கையையும் அறிவில்லாமையையும் காட்டுகின்றன. (எ)

மறத்தது மாசாக மாண்டாநீ ராடி. - - - *
மறைந்தொழுது மாந்தர் பலர். - - - - அ.

இ-ள். மாசு-அழுக்கானது—மணத்ததாக-(நம்) மணத்தி லு
 ள்ளதாக — மாண்டார் - (பிறர்களுத்தவத்தால்) மாட்சிலமபு
 டையவராக—நீராடி- நீரிலேமுழுக்கிக (காட்டி) —மறைந்து-
 (தாம் அதனிடத்தே) மறைந்து—ஒழுசும்-நடக்கும்—மாந்
 தர்-மனிதர்|—பலர் - (உலகத்திலே)பலர். எ-று. ❀ மாசு-கா
 மவெகுளி மயக்கங்கள். அவைப்பாதற்காக உல்லாடல்-மாட்சி
 மைப்பட்டவரென்று பிறர் நினைத்தற்காக நீராடிதலால் அத்
 தொழிலை அவர்மறைதற்கு இடமாக்கினார். [இவை மூன்றுபா
 ட்டாலும் கூடாவொழுக்கத்தாரது குற்றமும், அவரை அந்ந்
 து நீக்கவேண்டி மென்பதும், சொல்லப்பட்டன.] (அ)

கண்கொடிதி யாழ்க்காடு செவ்விதாங் கன்ன - *
 வினைபடு பாலாற் கொளல். - - - - க.

இ-ள், கண்கொடிதி யாழ்க்காடு |— (வடிவினாலே செவ்விதாயிரு
 உஅ-ஆம்,அதி—கூடாவொழுக்கம்.

ாலும்)—கொடிது - (செயலினாலே)கொடியதாயிருக்கின்ற
 து.—யாழ் - வினையானது |—கோடு(வடிவினாலே) வளைவின
 தாயிருந்தாலும்—செவ்விது - (செயலினாலே) செவ்விதாயிரு
 கின்றது.—ஆய்கு - அவ்வகையே—அன்ன - தவஞ்செய்வார்
 கொடியர் செவ்வியராயிருக்கக்களை? — (அவரதுவடிவினாலே
 கொள்ளாமல்) — வினைபடுபாலால் - (அவரது)செயல்பட்ட
 பகுப்பினாலே—கொளல் - அறிந்துகொள்ளக்கடவர். எ- று.
 ❀ அம் புகுச்சு செயல் - கொல்லுதல், வினைக்குச்செயல் -
 இசையினாலே இன்பத்தைத்தருதல். அவ்வகையே - அவர் பா
 வத்தைச்செய்தால் - கொடியொன்றும், அறத்தைச்செய்தால் -
 செவ்வியொன்றும், கொள்ளவேண்டி மென்பதாம். [இதனால்
 அவரை அறியுமவழி சொல்லப்பட்டது.] (க)

மழித்தலு நீட்டலும் வேண்டா வுலகம் - - - *

இ-ள். எள்ளாமை - (முத்தியை) இகழாமல்—வேண்டிவா
 நென்பான்-விரும்புவோன் இவனென்று (தவத்தோராலே) ந
 ன்ருகமதிக்கப்படுவோன் | — எனைத்தொன்றும் - யாதொரு
 பொருளையும்—கள்ளாமை - பிறலாவஞ்சித்துக்கொள்ள நினை
 யாதபடி—தன்னெஞ்சு-தனதுநெஞ்சை—காக்க - காக்கக்க
 டவன்-எ-று. ❀ முத்தியை இகழ்தலாவது-காட்சியே பிரமா
 ணமென்றும்,—நிலம்-நீர்-நெருப்பு-காற்று எனப்புகும் நா
 ன்கே யென்றும், — அவைகள் கூறிதலின் சிறப்பினாலே தோ
 ள்நிப்பிரிவினாலே அழிவதாகிய உடம்பினிடத்தே அழிவு ம
 துவினிடத்தே களிப்புப்போல் வெளிப்பட்டு அழியுமென்று
 ம்,—இறந்தவுயிர் பின்னே பிறவாதென்றும், — இன்பமும்
 பொருளும் முயற்சியால் வரவதென்றும்,—சொல்லும் - உ
 லோகாயத மதமுதலாகிய மயக்கநூல்களைத் தெளிந்து அவ
 ற்றுக்கு ஏற்க நடத்தலாம். ஞானநூல் பொருளையாயினும் ஆ
 சாரியனுக்கு வழிபாடுசெய்யாமல் வஞ்சித்துக்கொள்ளின் அ
 துவும் களவாமாதலின் எனைத்தொன்றுமென்றார். நெஞ்சு கள்
 ளாமைகாக்கவென்றால் - துறந்தோர்க்கு விலக்கப்பட்டவர்
 றுதலாவது - களவுசெய்ய நினைத்தவென்பது பெற்றும். (க)

உள்ளத்தா லுள்ளலுந் தீதே பிறன்பொருளைக் *
 கள்ளத்தாற் கள்ளே மெனல். - - - - உ.

இ-ள். (குற்றங்களை)—உள்ளத்தால்-(தமது) நெஞ்சினாலே
 —உள்ளலும்-நினைத்தலும்|—தீதே - (துறந்தார்க்குப்) பாவ
 மேயாகும்.—(ஆதலால்)—பிதன் - பிறனது—பொருளை—க
 ள்ளத்தால் - அவனறியாதவகையினாலே—கள்ளேம் - வஞ்சித்
 துக்கொள்வோம்—எனல் - என்று நினையாதிருக்கக்கடவர். எ-
 று. ❀ அவருள்ளம் சிறந்த தென்பது தோன்றுதற்கு உள்ளத்
 தாலென்பது அதிகமாகச் சொல்லப்பட்டது. [இவை யிரண்
 டிபாட்டாலும் துறந்தோர்க்குக் களவாவது இது வென்பது
 ம், அதை நீக்கவேண்டி மென்பதும், சொல்லப்பட்டன.] (உ)

களவினா வாகிய வாக்க மளவிறந் - - - *
தாவது போலக் கெடும். - - - - - ௩.

இ-ள். களவினால்—ஆகிய-உண்டாகிய—ஆக்கம் - பொரு
உக.ஆம், அதி—தள்ளாமை.

ளானது |—ஆவதுபோல - வளர்வதுபோலே (தோன்றி)—அ
ளவிறந்து - (தனது) எல்லையைக் கடந்து—கெடும். எ-று. ஆ
க்கத்துக்கு ஏதுவாகலால் ஆக்கமெனப்பட்டது. 'எல்லையைக்
கடந்து கெடுத்தலாவது - போங்கால் பாவத்தையும், பழியையும்,
நிறுத்திச்செய்த அறத்தையும் உடல்கொண்டுபோகுதல். (௩)

களவின் கட் கன்றிய காதல் வினைவின் கண் - - *
வியா விழுமந் தரும். - - - - - ௪.

இ-ள். களவின் கண் - பிறர் பொருளை வஞ்சித்துக் கொள்ளு
தலிலே—கன்றிய - மிகுந்த—காதல் - ஆசையானது |—(அப்
போது இனிதுபோல் தோன்றி) —வினைவின் கண் - தான்பய
னைக்கொடுக்கும்போது—வியாவிழுமம் - தொலையாத துன்ப
பத்தை—தரும். எ - று. ஆ மிகுதலால் எந்தாளும் அக்கள
வையே கந்தித்துப் பாவமும் பழியும் கெட்டுத்தே வருதலா
ல் வியாவிழுமந் தருமென்றார். [இவை யிரண்டுபாட்டாலும்
அதை நீக்குதற்குக் காரணம் சொல்லப்பட்டது.] (௪)

அருள்சருதி யன்புடைய ராதல் பொருள்சருதிப் *
பொச்சாப்புப் பார்ப்பார்க ணில். - - - ௫.

இ-ள். அருள் - அருளினது உயர்ச்சியை—சருதி - அறிந்து
—அன்புடையராதல் - (அதல்மெல்) அன்புடையராய்தடத்த
ல் |—பொருள் - (பிறர்) பொருளை—சருதி - (வஞ்சித்துக்கொ
ள்ள) நினைந்து—பொச்சாப்பு - (அவரது) சோர்வை—பார்ப்
பார்கண் - பார்ப்போரிடத்து—இல் - உண்டாகாது. எ-று. ஆ

தடக்கு உரியபொருளையும் தீதென்று வெறுத்துத் துறந்தவ
ர் பின்னே பிறர்க்கு உரியபொருளை நன்றென்று விரும்பி அ
தனை வஞ்சித்துக் கொள்ளுதற்கு அவரது சோர்வைப் பாரீப்
பாசாயின் அவரிடத்தே பிறவுயிர்களின்மேலே செய்தற்கு உ
ரிய அருளிலே தவறாது நடத்தல் கூடாதென்பதாம். (௫)

அளவின் கண்ணொழுக்க லாற்றாரீ களவின்கட் *
கன்றிய காத லவர். - - - - - ள்.

இ-ள். களவின் கண்-களவினிடத்தே—கன்றிய. மிகுந்த—
காதலவர் - ஆசையைபுடையவர் |—அளவின் கண் - (உயிரீமுத
லானவைகளை) அளவுசெய்தலாகியவழியிலே—நின்று—ஒழுக்க
லாற்றாரீ-(அதற்கு ஏந்த) நடக்கமாட்டார். எ-று. **ஐ** உயிரீமுத
உள்

உக-ஆம், அதி—கள்ளாமை.

லானவைகளை யளவுசெய்தலாவது - காட்சி முதலாகிய பிரமா
ணங்கள்கொண்டு உயிரீப்பொருளையும், — அதற்கு அஞ்சி
யாய் வநகிறகுற்றவினை வினைவுகளையும், — அவற்றால் அவ்வு
யிரீ +நாற்கதியிலே பிறந்திறந்து வருதலையும்,—அதனைஒழித்
தற்கு உபாயமான யோசனானங்களையும்,—அவற்றால் அவ்வு
யிரீ அடையமுத்தியையும்,—அளவுசெய்து உள்ளவாறு அறி
தல். அதற்கு ஏற்ப நடத்தலாவது - அளவு செய்யப்பட்டவை
களிலே தீயவைகளி னீங்கி நல்லவைகளின் வழி நிற்கை. (ஈ)

ஈளவென்னுங் காரநி வாண்மை யளவென்னு - *
டாற்றல் புரிந்தாரீ கணில். - - - - - ள்.

இ-ள். களவென்னும் - களவென்று சொல்லப்படும்—கார்-
 இருண்ட--அறிவாண்மை - அறிவினை யுடையராயிருக்கையா
 னது |—அளவென்னும்-(உயிர்முதலானவைகளை) அளத்தலெ
 ன்று சொல்லப்படும்—ஆற்றல் - பெருமையை — புரிந்தார்க
 ண்-விரும்பிளவரிடத்து—இல்-இல்லை. எ - று. * இருள் மய
 க்கம். களவென்னும் காரணவாண்மை எனக் காரியத்தக்க கார
 ணமாகவும், அளவென்னுமாற்றல் எனக் காரணத்தைக் காரிப
 மாகவும், உபசரித்தார். [களவும் துறவறமும், இருளும் ஒளி
 யும்போல் ஒன்றுக்கொன்று பகையாகலின் கூ - நிறபலவல்
 ல பென்பது இவை மூன்றுபாட்டா லும்சொல்லப்பட்டது.]

அளவறிந்தார் நெஞ்சத் தமம்போல நிஞ்சல் - *
 களவறிந்தார் நெஞ்சிற் கரவு. - - - அ.

இ - ள். களவறிந்தார் - களவையறிந்தவரது—நெஞ்சல்—
 கரவு-வஞ்சனையானது |—அளவறிந்தார் - அவ்வளத்தலை அறிந்
 தவரது—நெஞ்சத்து-நெஞ்சல்—அறம்போல - அறமானது
 போல்—நிற்கும்- நிலைபெறும்.எ - று. * உயிர் முதலானவைக
 ளை அளந்து அறிந்தவர்களுக்குத் துறவறமானது அசைபா
 து நிற்குமென்பது - இவ்வுபமானத்தினாலே கொள்ளப்பட்ட
 து. [களவோடு நங்காது நிற்பது இன்னும்சொல்லப்பட்டது.]

அளவல்ல செய்தாங் கேள்விவர் களவல்ல - - *
 மற்றைய தேற்ற தவர். - - - க.

இ - ள். களவல்ல - களவல்லாத—மற்றைய - மற்றவைகளை
 —தேற்றதவர் - அறிபாதவர் | [களவொன்றையே அறிந்தவ

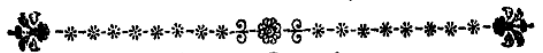
† நரகத்தி, தேவகதி, மனதகதி, நரககதி, விஷ்குசதி.

உஅ-ஆம், அதி—கள்ளாமை.

ரொன்றபடி]— அளவல்ல - அவ்வளவல்லாத தீயநினைவுகளை —
 செய்து - நினைத்து—ஆங்கே - அப்போதே—வீவர்-கெடுவார்.
 எ-று. ❀ தீயநினைவுகளாவன - பொருளுடையான வஞ்சிக்கு
 ம்விதமும்,—அவ்வஞ்சினையால் அடைக்கொள்ளும்விதமும்,—
 கொள்ளப்பட்ட அப்பொருளினாலே தாம் பிபாகங்களை அனுப
 விக்கும்விதமும், — முதலானவை. நினைத்தலுஞ்செய்தலோ
 டொக்குமாகலில் - செய்தென்றும், அந்நினைப்பு உள்ள அறங்
 களைப்போக்கி - மறைப்பான சொல்லையும் செயலையும் புருவி
 த்து - அப்போதே கெடுக்குமாதலால் ஆங்கே விவரென்றும்,
 சொல்லினார்.மற்றவையாவன - துறத்தார்க்கு உணவாகச் சொ
 ல்லப்பட்ட காய்க்கனி சிழிக்கு சருகு முதலானவையும், இல்ல
 றத்தோரால் தானஞ்செய்யப்பட்டவையும், ஆம். அநியாமை
 யாவது - அவைகளையே உணர் போதுமென்றிருக்க அநியா
 மை.[இதனால்எளவிலேகெடுமாறுசொல்லப்பட்டது.] (க)

ஈர்வார்க்குத் தள்ளு முயிர் நிலை கள்ளார்க்குத் - - *
 தள்ளாது புத்தே ஞலகு. - - - - - ய.

இ-ள். கள்வார்க்கு - களவிலே பழகுவோர்க்கு — உயிர்நி
 லை - (தம்மின்வெறல்லாத) உடம்பும் | — தள்ளும் - தவறும். — க
 ள்ளார்க்கு - களவிலேபழகாதவர்க்கு—புத்தே ஞலகு - (நெடு
 நீந்தாரமாகிய) தேவஞலகமும | — தள்ளாது - தவறாது. எ-று. ❀
 தொக்குநின்ற சிறப்புமமை யிரண்டும் வருவிக்கப்பட்டன.
 இம்மையிலும் அரசனால் ஒறுக்கப்படுதலால்-உடம்பும் தள்ளு
 மென்றும், மறுமையிலும் தேவராகுதல் கூடுமாதலால் - தே
 வஞலகும் தள்ளாதென்றும், சொல்லப்பட்டன. [இதனால் இ
 ருவர் பயன்களும் சேர்த்துச்சொல்லப்பட்டன.] (ய)

கூய-ஆம்,அதி—வாய்மை.

அஃதாவது - மெய்யினது தன்மைபாம். பெரும்பாலும் ;
 காமமும் பொருளும் பற்றி உண்டாவதாகிய பொய்
 மையை விலக்கலால் இது கூடாவொழுக்கங் கள்ளாமை
 களின் பின் வைக்கப்பட்டது.

வா ப்மைபெனப்படுவ தியாதெனின் யாதொன்றுந் *
 தீமை யிலாத சொல்ல. - - - - - க.

இ-ள். வாப்மைபெனப்படுவது - மெய்மைபென்று சிறப்பி
 சுய-ஆம், அதி--வாய்மை.

தீதுச்சொல்லப்படுவது -- யாதெனின் - யாதென்றுயினால்
 ல்--(அது) -- (பிரித்தோருயிரிக்கு) -- யாதொன்றும் - சிறிதா
 யினும் -- தீமையிலாத - தீமையைத்தாராத சொல்லுகளை --
 சொல்ல - சொல்லுதல். எ-று. * இதனால் நடந்ததைச் சொல்
 லுதல் வாய்மை அல்லவென்று நீக்கப்பட்டது. அந்நடந்ததை
 ச்சொல்லுதலும் தீங்கைத் தாராதிருக்குமாயின் மெய்மைபா
 ம் - தருமாயின் பொய்மைபாமென்பது கருத்து. (க)

பொ ய்ம்மையும் வாய்மை யிடத்த புனாதீர்ந்த *
 நன்மை பயக்கு மெனின். - - - - - உ.

இ-ள். பொய்ம்மையும் - பொய்மைச்சொற்களும் -- புரை
 தீர்ந்த - குற்றத்தினின்றும் நீங்கிய -- நன்மை - நன்மையை -- பயக்
 குமெனின் - (பிறருக்குத்) தருமாயின் -- வாய்மையிடத்த - மெ
 ய்மைச்சொற்களினிடத்தனவாம். எ-று. * குற்றத்தீர்ந்த நன்
 மை - அறம். அதனைத்தருதலாவது - கேட்டையாவது மரண
 துதையாவது அடையநின்றதோருயிர் அச்சொற்களின் பொ
 ய்மையினாலே அது நீங்கி இன்புறுதல். நடவாததைச் சொல்
 லுதலும் நன்மையைத் தாராதாயின் பொய்மைபாம் - தருமா
 யின் மெய்மைபாமென்பது கருத்து. [இவையிரண்டிபாட்டா

லும், தீங்கைத் தாராத நடந்ததைச் சொல்லுதலும், நன்மையைத் தரும் நடவாததைச் சொல்லுதலும், மெய்மைபாய்-எனவும், தீங்கைத் தரும் நடந்ததைச் சொல்லுதலும், நன்மையைத் தாராத நடவாததைச் சொல்லுதலும், பொய்மைபாய்-எனவும். அவைகளி னிலக்கணம் சொல்லப்பட்டது.] (உ)

தன்னெஞ் சறிவது பொய்யற்க பொய்த்தபின் - *
 தன்னெஞ்சே தன்னைச் சுழிம். - - - - ரு.

இ ள். (ஒருவன்) — தன்னெஞ்சு - தனதுநெஞ்சினாலே — அறிவது - அறியப்படுவதொன்றை — பொய்யற்க - (பிறர் அறிந்திலான்று) பொய்யாதொழியக்கடவன். — பொய்த்தபின் - பொய்த்தானாயின் — தன்னெஞ்சே - (அதனை அறிந்த) தனது நெஞ்சே | — (அப்பாவத்துக்குச் சாகுதியாய்நின்று) — தன்னை — சுழிம் - தபிக்கும். [அதன்பயனாகிய துன்பத்தை அடைவிக்கும்.] எ-று. * [பொய்மறையாததாயிருக்கையால் அதைச் சொல்லலாகாதென்பது இதனால் சொல்லப்பட்டது.] (ரு)

கய-ஆம்,அதி—வாய்மை.

உ ள்ளத்தாற் பொய்யா தொழுகி னுலகத்தா - - *
 ருள்ளத்து ளெல்லா முளன். - - - - ரு.

இ-ள். (ஒருவன்) — உள்ளத்தால் - (தன்)மனதுக்கேற்ப — பொய்யாது - பொய்பேசாமல் — ஒழுக்கின்-நடப்பாணாயின் — (அவன்) — உலகத்தார் - உயர்ந்தோரது — உள்ளத்துளெல்

லாம் - மனங்களிலெல்லாம்— உள்ள - இருப்பான். எ - று. ✽
 உள்ளத்துக்கு என்பது உள்ளத்தாலென வருதலால் - வேற்று
 டைமயக்கம். பொய்பேசாமல் நடத்தலாவது - மெய்பேசுந
 டத்தல். அவனது அவ்வறத்தி னருமையை நோக்கி உயர்ந்
 தோர் எப்பொழுதும் அவனையே நினைப்பா றென்பதாம்.
 [இதனால் இம்மைப் பயன் சொல்லப்பட்டது.] (ச)

மனத்தொடு வாய்மை மொழியிற் தவத்தொடு . - ✽
 தானஞ்செய்வாரிற் தலை. . - - - - - டு.

இ-ள். (ஒருவன்)—மனத்தொடு - (தன்)மனத்தொடு பொ
 ருந்த—வாய்மை - உண்மையை—மொழியின் - சொல்லுவா
 னாயின்—(அவன்) —தவத்தொடு - தவத்துடனே—தானம் -
 தானத்தை—செய்வாரின் - (ஒருமிக்கச்) செய்வாரினும்—த
 லை - சிறப்புடையவனாவான் எ . று. ✽ புறமாகியமெய்யினால்
 செய்யப்படும் அவைகளினும் அடிமாதிய மனோவாக்குகளா
 லே செய்யப்படும் இது மிகப் பயனுடையதென்பதாம். (டு)

பொய்யாமை யன்ன புகழில்கை பெய்யாமை - ✽
 பெல்லா வறமுந் தரும். . - - - - - ள்.

இ-ள். (ஒருவனுக்கு) — பொய்யாமைபயன்னை - பொய்ப்பே
சாமைக்குஒப்பாகிய—புகழ்-புகழ்க்காரணம்|—இல்லை - (இ
ம்மைக்கு)இல்லை. — (அது|அவனுக்கு) — எய்யாமை - (உ
டம்பு)வருந்தாமல்—எல்லாவற்றும் - எல்லாவற்றங்களையும்}—
தரும் - (மறுமைக்குந்தானே)தரும். எ-று. ❀ புகழ்-அதன்
காரணத்தைச் காட்டலா லாகுபெயர். இல்லறத்திற்குப் பொ
ருள் சம்பாதிக்கை முதலானவைகளாலும், துறவறத்திற்கு உ
ண்ணாமை முதலானவைகளாலும், வருத்தப்பட வேண்டுமல்
லவா அவ்வருத்தங்கள் அடையாமல் அவ்விருவகை அறங்களு
ம் கொடுக்கும் பயன்களைப் பொய்யாமை தானே கொடுக்கு
மென்றற்கு - எய்யாமை யெல்லாவற்றமுத்தருமென்றார். (சு)

உஎ

நயி-ஆழ், அதி—வாய்மை,

பொய்யாமை பொய்யாமை யாற்றி னதம்பிற *
செய்யாமை செய்யாமை நன்று. - - எ,

இ-ள், (ஒருவன்) — பொய்யாமைபொய்யாமை— பொய்
பேசாமையேபொய்ப்பேசாமைபயனையே — ஆற்றின் - செய்
யவல்லவனுயின்—(அவன்)—அதம்பிற - பிறவறங்களை—செ
ய்யாமை செய்தாமை - செய்யாமையே செய்யாமையே | —
நன்று, எ - று. ❀ பொய்யாமை பொய்யாமை என்னும் அபி
ஞ்சு-இடைவிடாமைபற்றி வந்தது, செய்யாமை செய்யாமை
என்னும் அபிஞ்சு - துணிவுபற்றிவந்தது, பலவறங்களையும்
மேற்கொண்டு செய்தற்கு அருமையாகலால் சிலவற்றினால்
குற்றப்படுதலின் அவ்வெல்லாவறங்களின் பயன்களையும் தா
னே தகவல்லதாகிய இப்பொய் பேசாமை யொன்றையே

மேற்கொண்டு தவறாமற் செய்தல் நல்லதென்றற்கு - செய்
 யாமையெய்யாமைய நன்றென்றார், [பிறவறங்கொல்லாம் த
 நும் பயின்றுத் தானே தரவல்லதென்று மறுமையுபயனதுமி
 சூழி இவை மூன்றுபாட்டாலும் சொல்லப்பட்டது.] (எ)

புறந்தூய்மை நீரா னமையு மகந்தூய்மை - - *
 வாய்மையாற் காணப் பிடும், - - - - அ.

இ-ள். (ஒருவனுக்கு) — புறம்-உடம்பு—தூய்மை - பரிசுத்
 தமாந்தன்மை) — நீரான் - நீரினாலே—அமையும் - உண்டாகு
 ம்.—(அதுபோல்)—அகம்-மனது—தூய்மை - பரிசுத்தமா
 ந்தன்மை|—வாய்மையாண் - உண்மையால் — காணப்பிடும்-
 உண்டாகும். எ.று. ஐ. புறந்தூய்தாதல் - அழுக்குநீங்குதல். அ
 கந்தூய்தாதல் - மெய்ப்புணர்நீங்குதல். எப்படி புறம்சுத்தமா
 தற்கு நீரல்லாமற் காரணம் இல்லையோ அப்படியே அகம் சுத்தமா
 தற்கு வாய்மை யல்லாமற் காரணமில்லை என்றதாயிற்று. (அ)

எல்லா விளக்கும் விளக்கல்ல சான்றோர்க்குப் . *
 பொய்யா விளக்கே விளக்கு. - - - - கூ.

இ - ள். சான்றோர்க்கு - (துறவினாலே) நிறைந்தோருக்கு
 —எல்லாவிளக்கும் - (புறத்திருநீர் நீக்குகிற உலகத்தோரது)
 விளக்குகொல்லாம்|—விளக்கல்ல - விளக்குகளாவனவல்ல.—
 பொய்யாவிளக்கே - (அகத்திருநீர் நீக்குகிற) பொய்யாமையா
 னியவிளக்கே|—விளக்கு-விளக்காம். எ.று. ஐ. உலகத்தோர

கய-ஆம்,அதி—வாய்மை.

து விளக்குகளாவன - சந்திரன் சூரியன் அக்திணி, அதத்திரு
 ள்-அஞ்ஞானம். இவ்விளக்குகளுக்கூடப் போகாத அதத்திருள்
 போகலால்-பொய்யாவிளக்கே விளக்கென்றார், (க)

யா மெய்யாத் கண்டவற்று எல்லையெனைத் தொன்றும்
 வாய்மையி னல்ல பிற, - - - - - ய.

இ-ள். யாம்-எம்மால் — மெய்யா - மெய்நூல்களாக—க
 ண்டவற்றுள் - காணப்பட்டநூல்களுள்—எனைத்தொன்றும் -
 யாதொருதன்மையாலும் — வாய்மையின் - உண்மையினும்
 —நல்ல - மேற்பட்டவைபாகிய—பிற - பிறவற்றங்கள் |—இவ்
 லை-எ-று. ❀ மெய்யை அறிவிக்கிற நூல்களை மெய்யென்றதா
 ல் ஆகுபெயர், அந்நூல்களாவன - கடவுளாலும் அவனருள் வ
 யுதிப்பட்டு - பொருள்களைஉள்ளவுண்ணம்அறிந்து அறிந்தவண்
 ணம் சொல்லவல்லவராலும் உலகத்தார் பிழைக்கும் பொரு
 ட்டி அருளிச்செய்யப்பட்ட ஆகமங்கள். அவையெல்லாவற்றி
 லும் இது ஒப்பமுடிந்ததென்பதாம். [இவை மூன்றுபாட்
 டாலும் இவ்வறத்தினது தலைமைசொல்லப்பட்டது.] (ய)

கக-ஆம்.அதி—வெகுளாமை,

அஃதாவது-கோபஞ்செய்தற்குக் காரணமாகிய குற்றம்
 ஒருவனிடத்தே உண்டாகிய விடத்தும். கோபஞ் செய்
 யாமையாம். இது பொய்மை பற்றி உண்டாம் கோபத்
 லாத விலக்கலால் வாய்மையின் பின் வைக்கப்பட்டது.

செ ல்விடத்துக் காப்பான் சினங்காப்பானல்லிடத்துக்
 காக்கெனன் காவாக்கா லென், - - - - - க

இ-ள். சினம் - (தன்) கோபத்தை—செல்லிடத்து - (அது) பலிக்குமிடத்து—காப்பான் - (எழும்பாமல்) தரிப்பவனே ! —காப்பான் - (அருளிஞாலே) தரிப்பவனாவான்.— அல்லிடத்து - மற்ரைப்பலியாதவிடத்து —காக்கின் - (அதனைத்) தரித்தால்—என் - என்ன.—காவாக்கால் - தடுக்காவிட்டால் — என் - என்ன. எ-று. ❀ தவத்தினாலே தன்னின் மெலியவரைச் செல்லிடமென்றும், வலியவரை அல்லிடமென்றும், சொல்லினார். வலியவர்மேலே கோபஞ் செய்தவிடத்தும் அதனால்

கக - ஆம், அதி--வெகுளாமை.

அவர்க்கு ஒருதிங்கு உண்டாகாமபால் - அடக்கியவிடத்தும் அடம் இல்லை பென்றற்குக் காக்கினென் காபாக்காலென்னென்றார். [இதனால் கோபியாமைக்கு இடம் சொல்லப்பட்டது. (க)

செல்லா விடத்துச் சினந்தீது செல்லிடத்து - *
மில்லதனிற் நீய பிற. - - - - - உ.

இ-ள். சினம் - (ஒருவனது) கோபமானது | -- செல்லாவிடத்து-தன்னின் வலியவர்மேல் (உண்டாயின்) — தீது - (தனக்கே) தீதாம். — செல்லிடத்தும் - தன்னினெளியவர் மேல் (உண்டாயினும்) — அதனின் - அக்கோபத்தினும்—தீயபிற-தீமைபுடையவை|வேறே—இல் - இல்லை. எ-று. ❀ வலியவர் மேலே செய்யுங் கொபத்தால் உண்டாவது இம்மையிலே அவரால்வருந் துன்பமொன்றே - எளியவர் மேலே செய்யுங் கோபம் இம்மையிலே பழிபையும் மறுமையிலே பாவத்தையும் தருதலால் - இல்லதனிற் நீய பிறவென்றார். கோபம் வலியவர் - எளியவர் - யாரிடத்தும் ஆகாதென்பதாம். (உ)

மறத்தல் வெகுளியை யார்மாட்டுந்தீய - - - *
பிறத்தலதனான் வரும். - - - - - ரு.

இ-ள். யார்மாட்டிம்-யாவரிடத்திலும்—வெகுளியை-கோபத்தை—மறத்தல் - மறக்கக்கடவர்.—(ஒருவருக்கு)—தீய-தீமையுடையவையெல்லாம்—பிறத்தல் - உண்டாகுதல்—அதனான் - அக்கோபத்தினாலே—வரும்.(ஆதலால்).எ-று. **ஐவலியவர்-ஒப்பானவர்-எளியவர் - என்னு மூவரிடத்தும் ஆகாமையால் - யார்மாட்டுமென்றும், மனத்தினாலே துறந்தவர்க்கு ஆகாதவையாகிய தீயசிந்தைகளையெல்லாம் உண்டாக்கலால் - தீயபிறத்தலதனான்வருமென்றும், சொல்லினார். (ரு)**

நகையு முவகையுங் கொல்லுஞ் சினத்திற் - - *
பகையு முளவோ பிற. - - - - - ச,

இ - ள். (துறந்தோர்க்கு அருளிணாலே உண்டாகிய) — நகையும் - (முகத்தினிடத்து)மலர்ச்சியையும்—உவகையும்-(மனத்தினிடத்து) மகிழ்ச்சியையும்—கொல்லும் - கெடுத்து எ

ழுக்கின்ற—சினத்தின்-கோபத்தின்—பிற - வேறுகிய—பகையும்-பகைகளும்|—உளவோ-உண்டோ. [இல்லை] எ - று. **ஐ துறந்தோர்க்குப் புறப்பகை இல்லையாயினும் உப்பகையாய்**

கக-ஆம்,அதி—வெகுளாமை.

நீன்று அவருக்குநட்பாகிய அருள்முதலானவைகளையும் நீச்சிப் பிறவித்துண்பத்தை அடைவித்தலால் அவர்க்குக்கோபத்தின் மிகுந்தபகை இல்லையாயிற்று. [இவை மூன்றுபாட்டாலும் கோபத்தினது தீங்குசொல்லப்பட்டது.] (ச)

தண்ணைத்தான் காக்கிற் சினங்காக்க காவாக்காற் - *
 தண்ணையே கொல்லுஞ் சினம். - - - - - ௫.

இ-ள். தண்ணை -- தான் -- காக்கின் - (தூள்பம் அடையாமல்) காக்கநினைத்தானாகில் -- சினம். (தன்மனத்திலே) கோபம் வாராமல் -- காக்க - காக்கக்கடவன். -- காவாக்கால் - காவானாயின் -- சினம் - அக்கோபமானது -- தண்ணையே -- கொல்லும் - கெடுக்குங் கறிந் தூள்பங்களை அடைவிக்கும். எ - று. வேண்டிய நன்மையைத் தருவதாகிய தவத்தையிற்றீமேல்வ சாபமிடுதற்காக இழந்ததூள்பத்தோடு பழையபிறசித்தூள்பமும் ஒருமிக்க அடைதலால் - தண்ணையே கொல்லுமென்றார். (௫)

இனமென்னுஞ் சேர்ந்தானாக் கொல்லி யினமென்னு *
 மெம்புணையைச் சும். - - - - - ௬.

இ-ள். சினமென்னும் - கோபமாகிய -- சேர்ந்தானாக் கொல்லி - நெருப்பானது -- (தனக்கு இடமானவனாமாத் திரமல்லாமல்) -- இனமென்னும் - (அவருக்கு) இமமாகிய -- ஏயம் - இதோபதேசஞ்செய்கிற -- புணையை - மரக்கவத்தையும் -- சும். எ - று. இனம் - உறுதிமொழி போதிப்பவர். இனத்தைப் புணையாக உருவஞ்செய்தலால் பிறவிக்கடலைக் கடப்பித்து முத்திக்கையைச் சேர்க்கின் றவெனவருவித்து அப்புணைக்கு முன்கூட்டுக. புணையபுமென்னு மெச்சவும்மம் - தொக்குநிற்கையால் வருவிக்கப்பட்டது. சும்மென்றதற்குத் தனக்கு இடமானவனாவிட்டு நீங்கச்செய்யுமென்பது கருத்து. தண்ணையும் பிறவிக்கடலில் வீழ்வித்து எடுப்பானாயும் நீக்குமெ

ன்பதாம். (நெருப்பிற்குச் சேராதவிடத்தையும் சுடுதலைபு
 ம், மரக்கலத்திற்கு இதோபதேசஞ்செய்தலையும், அதிகமாக
 ச் சொல்லுதலால் மிகப்பொற்றுமை புருவகவணி.) (எ)

சூனத்தைப் பொருளென்று கொண்டவன் கேடு - *
 நிலத் தறறந்தான் கையிழையாதற்று. - . எ.

இ-ள், சூனத்தை - கோபத்தை—பொருளென்று - (தனது

உயி

கூச-ஆம்,அதி—வெகுளாமை.

வல்லமையைக்காட்டிகிற) ஒருகுணமென்று— கொண்டவன் *
 (தன்னிடத்தே) கொண்டவனது — கேடு - அவ்வல்லமையிழ
 ப்பு—நிலத்து - பூமியினிடத்து — அறறந்தான் - அறறந்த
 வனது—கை-கையானது—பிழையாதற்று - (அந்நிலத்திலே
 படுதல்)தப்பாதவிதம்போல்தப்பாது. எ - னு. தர்க்கநூலி
 னது நடைபற்றி-குணம் பொருளெண்ப்பட்டது. பிழையாத
 வற்றென்பது குறைந்து நின்றது. [இவை மூன்றுபாட்டாலு
 ம் கோபஞ்செய்தோர்க்கு வருந் தீங்குசொல்லப்பட்டது.](எ)

இணொரிதோய் வண்ண விண்ணு செயினும் . *
 புணரின் வெகுளாமை நன்று. - - - அ.

இ-ள், இணர் - பலசுடர்களையுடைய—எரி - பெருநெருப்
 பானது—தோய்வண்ண - (வந்து) தழுவினும்போலும்—இண்
 னு - அன்பந்தருமவைகளை—செயினும் - (ஒருவன்) செய்தா
 னுயினும் — வெகுளாமை - (அவன்மேலே) கோபஞ்செய்
 பாமை—புணரின் - கூடுமாயின்—நன்று - (அது) நன்று.

எ-து. ❀ இன்னொடையின் மிகுதி தோன்ற. இணரொரியென்று
 ம், அதனை மேலுமேலுஞ்செய்தல் தோன்ற - இன்னொன்று
 ம், அச்செய்தை முனிவரையும் கோபிச்செய்யு மென்பது
 தோன்ற - புணரினென்றும், சொல்லினார். [இதனால் கோபஞ்
 செய்பாடையினது நன்மை சொல்லப்பட்டது.] (அ)

உள்ளிய வெல்லா முடனெய்து முள்ளத்தா *
 ளுள்ளான் வெகுளி பெணின். - - - - - கூ.

இ-ள். (தவஞ்செய்வோன் |) - உள்ளத்தால்-(தன்) மனத்தா
 ல் - வெகுளி = கோபத்தை - உள்ளானெனின் - (ஒருபோது
 ம்) நினையானாயின் - உள்ளியவெல்லாம் - நினைக்கப்பட்டபே
 ரெல்லாம் - உடன - ஒருமிக்க - ஏய்தும் - பெறுவான். எ - து,
 ❀ அந்நுடையுள்ளமென்பது தோன்றற்கு. - உள்ளத்தாலெ
 ன்பது அதிகமாகச்சொல்லப்பட்டது. இம்மை - மறுமை - வீ
 பி - இவையெல்லாம் இவ்வொன்றினாலேயே கிடைக்கு மென்ற
 ற்கு - உள்ளியவெல்லா முடனெய்து மென்றார். [இதனால் கோ
 பஞ்செய்ப்பா தவர்க்கு வரு நன்மை சொல்லப்பட்டது.] (கூ)

இறந்தார் நிறந்தார் ரணையர் சினத்தைத் - - - *
 துறந்தார் துறந்தார் துணை. - - - - - ய.

இ-ள். இறந்தார் - (கோபத்திலே) மிகுந்தவர் | - (உயிரு

கூ - ஆம், அதி - வெகுளாமை,

டையவராயிருக்கினும்) - இறந்தாரணையர் - செத்தாரோடொ
 ப்பாவார். - சினத்தை - அக்கோபத்தை - துறந்தார் | - (சா
 ந்தன்மையை புடையவராயிருக்கினும்) - துறந்தார் துணை -
 அதனை யொழித்தவரோடொப்பாவார். எ - து. ❀ அதிககோ
 பமுடையவர்க்கு ஞானம் பெறுதற்கு உரிய உயிர் இருக்கி
 னும் கலக்கத்தினாலே அதனை அடையாமை திச்சயமாதலால்

இறந்தாரணைய ஞானமும், கோபத்தை விட்டவர்க்கு நிலையிலா தவடம்பு இருந்தாலும் ஞானத்தினால் முத்தியையடைவது நிச்சயமாதலால் முத்திபெற்றாரோ பொப்பொன்றும், சொல்லினார். [இதனால் அவ்விருவர் பயன்களும் சேர்த்துச் சொல்லப்பட்டது.] (௮)

இ*****-இ*****

கூட - ஆம், அதி—இன்னொசெய்யாமை,

அஃதாவது - தனக்கு ஒரு பயனைக் குறித்தாவது வைரம் பற்றியாவது சோர்வினாலாவது ஒருயிரிக்குத் துன்பந்தரு மவைகளைச் செய்யாமை.. அவைகளைச் செய்தல் வெகுளி ஒழியவும் உண்டாமென்பதை அறிவித்தற்கு இது வெகுளாமையின் பின் வைக்கப்பட்டது.

சிறப்பினுஞ் செல்வம் பெறினும் பிறர்க்கினு - *
செய்யாமை மாசற்றார் கோள். - - - - க.

இ-ள். சிறப்பு - யோகமாகிய சிறப்பினாலே—ஈனும் - தரப்படுவனவாகிய—செல்வம் - அணிமா முதலாகிய செல்வங்களை—பெறினும் - பெறலாமாயினும்— பிறர்க்கு—இன்னு - துன்பந்தருமவைகளை—செய்யாமை—மாசற்றார் - (ஆகமவழியினாலே) குற்றமற்றோர் (யாவருக்கும்)—கோள் - துணிவாம். ஏ - து.

சிறப்புடைய யோகத்தைச் சிறப்பென்றும், அதனைப் பெறப்படுதலால் எண்ணிக்கையையும் சிறப்பினுஞ் செல்வமென்றும், காமம் வெகுளி மயக்கம் என்னு முக்குற்றங்கள் அற்றமையால் மாசற்றொன்றும், சொல்லினார். [இதனாலே தமக்கு ஒருபயனைக்குறித்துச் செய்தல் விலக்கப்பட்டது.] (௯)

ஈறுத்தின்னா செய்தவக் கண்ணு மறுத்தின்னா - *
 செய்யாமை மாசற்றாரீ கோள். - - - - உ.

இ-ள். (ஒருவன்) — கறுத்து - (தம்மேல்) வைரங்கொண்டு —
 கூஉ - ஆம், அதி — இன்னா செய்யாமை.

இன்னா - துன்பந்தருமவைகளை — செய்தவக்கண்ணும் - செய்
 தவிடத்தும் -- மறுத்து - மீணி — இன்னா - அத்துன்பந்தரும
 வைகளை -- செய்யாமை - (தாம்) செய்யாமையும் | — மாசற்றா
 ரீ - அக்குற்றமற்றவரது — கோள் - துணிவு. எ -று. ❀ தொக்கு
 நின்ற செய்யாமையுமென்னும் முன்பாட்டின்பொருளைத் த

முவிய எச்சவும்மைவருவிக்கப்பட்டது. அவன்செய்தவைகளை
 மனதிலே வையாமல் விழிவது செயத்தக்க தென்பதாம். (உ)

செய்யாமற் செற்றார்க்கு மின்னா செய்தபி *
 னுய்யா விழுமந் தரும். - - - - ஈ.

இ-ள். செய்யாமற் - (தான்முன்பு துன்பந்தருவதொன்றை
 சீ) செய்யாதிருக்க — செற்றார்க்கும் (தன்மேலே) வைரங்கொ
 ண்டவர்க்கும் -- இன்னா - துன்பந்தருமவைகளை — செய்தபி
 ன் - (துறந்தவன்) செய்தானாயின்பின்பு — (அச்செயலானது) |
 -- உய்யா - கடக்கமுடியாத — விழுமம் - இயிம்பைபடை —
 தரும் - (அவனுக்குக்) கொடுக்கும். எ -று. ❀ இயிம்பையாவது -
 தவமிழந்து பழியும் பாவமும் அடைதல். (ஈ)

இன்னா செய்தாரை யொறுத்த லவ்நாண *
 நன்னயஞ் செய்து விடல். - - - - ச.

இ-ள். (தமக்கு) — இன்னு - துன்பந்தருமவைகளை — செய்
 தாரா — ஒறுத்தல் (துறந்தோர்) தண்டித்தலாவது | — அஃர் —
 நாண (நாமே) நாணும்படி — (அவருக்கு) — நன்னயம் - இனி
 மையானமகிழ்ச்சிகளை — செய்து — விடல் - (அவ்விரண்டைய
 யும்) மறத்தலாம். எ-று. ~~ஊ~~ மறவாதவிடத்துப் பின்னும்வந்து
 கிளைக்கு மாதலின் மறக்கவேண்டியவை யாயின. அவரை வெ
 ல்லுமுபாயஞ் சொல்லியபடி. [இவை மூன்றுபாட்டாலும்
 வையங்கொண்டு செய்தல் விலக்கப்பட்டது.] (ச)

அறிவினானுருவ துண்டோ பிறிதினோய் - - *
 தந்நோய்போற் போற்றாக் கடை. - - - ௫.

இ - ள். (துறந்தார்க்கு) — அறிவினான் - (உயிர்முதலான
 வைகளை உள்ளவண்ணம் அறிந்த) அறிவினான் -- ஆருவது - ஆ
 குமொருபயன் } — உண்டோ. [இவ்வ] — பிறிதின்வேறோரு
 யிருக்குவந்த — நோய் - துன்பந்தருமவையை — தந்நோய்
 போல் - தமக்குவந்த துன்பந்தருமவைபோல் — போற்றாக்

.கஉ+ஆம், அறி — இன்னு செய்தாரை.

கடை-(குறிக்கொண்டு)காப்பாற்றாதவிடத்து. எ-று. * குறிக்கொண்டு காப்பாற்றலாவது - நடத்தல் இருத்தல் கிடத்தல் நிற்கல் உண்டல் முதலாகிய தமது தொழில்களாலும், மற்றைவழிகளாலும் உயிர்த்துஞ்சு வரும் துன்பத்தை முன்னே அறிந்து அவைவாராமற்காத்தல். இத்துன்பம் பெரும்பாலும் அஃய்யோயிலே ஏறம்பு முதலாகிய சிறியவுடம் புடைய பிராணிகளைப்பற்றி வருதலாலே பொதுப்பட - பிறிதீனாயென்றும், மறப்பினாலே அவை துன்பத்தை அடையினும் தமக்குப்பாவமென்று அறிந்து காக்கவேண்டுமாகலின் அது செய்யாதவிடத்து அறிவினாலே பபனில்லைபென்றும், சொல்லினார். [இதனால் சோர்வினாலேசெய்தல்விளக்கப்பட்டது.] (௫)

இன்ன வெனத்தா னுணர்ந்தவை துன்னுமை * வேண்டும்பிறன்கட் செயல். - - - - - எ.

இ-ள். இன்னவென-(இவை மனிதருக்குத்) துன்பத்தருமவைபென்று—தானுணர்ந்தவை - (அனுமானபிரமாணத்தினாலே)தன்னால் அறியப்பட்டவைளை — துன்னுமை-பிறன்கண்-பிறனிடத்தே—செயல்-செய்தலை—துன்னுமை - பொருந்தாமல்—வேண்டும்-(அறந்தவனுக்கு) வேண்டும். எ-று. * இஃதுபத்துன்பங்கள் உயிர்த்துணமாகலால் அவை பிரத்தியக்ஷபிரமாணத்தினாலே அறியக்கூடாமென்று அறியும் பாவமும் உண்டாவது மனமறிந்து செய்தவிடத்தே ஆகலின் உணர்ந்தவை பென்றார். (௬)

எனத்தானு மென்னுன்றும் யாரிக்கு மனத்தானு * மாணசெய்யாமெ தலை. - - - - - எ.

இ.ள். மனத்தானும்-மனத்தோடு உண்டாகின்ற-மாண
 னுள் பந்தருமவைகளை—எஞ்ஞான்றும் - யாதொருகாலத்திலும்
 ம—யாரீக்கும் - யாவொருவரீக்கும்— எனைத்தானும் - எவ்வ
 ளவுசிறிதாயினும்—செய்யாமை|—தலை - முதன்மைபான் அ
 றம்.எ-று. ✽ மனமறிந்து செய்யாதவிடத்தே பாவம் இல்லை
 என்பது பெற்றும் வல்லமைமுண்டான் காலத்திலும் செய்ய

லாகாமையால்-எஞ்ஞான்றுமென்றும், எளியவரூக்கும் ஆகா
 மையால் - யாரீக்குமென்றும், செயல் சிறிதாயினும் பாவம்
 பெரிதாகலால்-எனைத்தானுமென்றும், சொல்லினார். (எ)

௩௨-ஆம்,அதி—இன்னுசெய்யாமை.

தன்னுயிரீக் கின்னாமை தானறிவா னென்கொலோ*
 மன்னுயிரீக் கின்னா செயல். - - - - அ.

இ - ள். (பிறர்செய்யும் துன்பந்தருமவை) — தன்னுயிரீக்
 கு—இன்னாமை - துன்பந்தருமவையாந்தன்மையை — அறி
 வான் (அனுபவித்து) அறிபவன்—மன்னுயிரீக்கு- நிலையுள்ள
 பிறவுயிரீகளுக்கு—இன்னா - அத்துன்பந்தருமவைகளை—தா
 ன்—செயல்|— என் - என்னகாரணத்தால். எ-று, ✽ கொல்
 ளு - அசைகள். இப்படியே இவை பிறவுயிரீக்கும் துன்பந்தரு
 மவைகளென்பது அனுமானத்தால் அறிந் திருந்தும் செய்
 கின்றபாவம் பரிசுரிக்கக் கூடாமையால் - துன்பந்தருமவைகள்
 பரிசீலனைவந்து தன்னையருத்துமென்பது ஆகமத்தாலும் அறி
 ந்துவிடக் கடவனென்பது தோன்ற - தானென்றும், அத்தன்
 மையால் ஒழியாமைக்குக் காரணம் மயக்கமென்பது தோன்

த-எஸ்என் ன்றும, சொல்லினார். [இவை மூன்றுபாட்டாலும் பொதுவாகையால் இன்னொருசெயல் விலக்கப்பட்டது.] (அ)

பிறர்க்கின்ன முற்பகற் செய்யிற் தமக்கின்ன - *
பிற்பகற் றுமே வரும். - - - - - கூ.

இ-ள். (துறத்தவர்) — பிறர்க்கு — இன்ன — துன்பத்தருமவைகளை — முற்பகல் - ஒருமுகூர்த்தத்தின் துமுன்பங்கிலே — செய்யின் — தமக்கு — இன்ன — துன்பத்தருமவைகள் | — பிற்பகல் - அம்முகூர்த்தத்தின் து பின்பங்கிலே — (அவர்செய்யாமல்) — தாமம் வரும். எ.று. ~~ஐ~~ தவழித்தல் - இப்படி அடிநிலைம எளிதிலும் வரும் அதனால் அவை செய்யாதிருக்கக் கடவொன்பதாம். முகூர்த்தம் இரண்டிநாழிகை, (கூ)

நோயெல்லா நோய்செய்தார் மேலவாநோய்செய்யார்
நோயின்மை வேண்டி பவர், - - - - - டி.

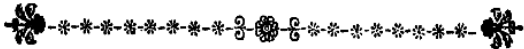
இ - ள். நோயெல்லாம் - துன்பத்தருமவையெல்லாம் | — நோய்செய்தார்மேலவாம் - (ஒன்றனுயிருக்குத்) துன்பத்தருமவைகளைச் செய்தவர்மேலவாம். — (அதனால்) — நோயின்

மைவேண்டி பவர் - (தம்முயிர்த்துத்) துன்பத்தருமவை யில்லாமையே வேண்டிவார் | — நோய் - (ஒன்றனுயிர்த்துத்) துன்

பத்தருமவைகளை? — செய்யார். எ - று. ~~ஐ~~ உவர்நிலத்திலே விளைவித் திட்டார்க்கு விளையும் அதுவே யாகலால் நோயெ

நஉ-ஆம்,அதி—இன்னொருசெய்யாம.

ல்வா நோய்செய்தார் மேலவாமென்றார். (சொற்பொருட்பி
ன்வருநிலையணி.) [இவை யிரண்டுபாட்டாலும் அது செய்தவ
ர்க்குவரும் தீங்குசொல்லப்பட்டது.] (ய)

௩௩-ஆம் அதி—கொல்லாமை.

அஃதாவது - ஐயறியுடையவை முதல் ஓரறியுடைய
வை கடையாகிய உயிர்களைச் சோர்வினாலும் கொல்லு
தல்செய்யாமை. இது முன்சொல்லப்பட்ட அறங்களெ
ல்லாவற்றினும் சிறப்புடையதாய் - கொல்லாதொழிந்த
மற்றையறங்களைப்பெல்லாம் தண்ணுள் அடக்கிநிற்கையா
ல் - இறுதியில் வைக்கப்பட்டது.

அறவினை யாதெனிற் கொல்லாமை கோறல் - *
பிறவினை யெல்லாத் தரும், - - - - க.

இ-ள், அறவினை - அறங்களெல்லாமாகிய செய்கை—யாதெ
னின்-அறுவென்றால்—(அது) —கொல்லாமை - (ஒருயிரையு
ம) கொல்லாமையாம்.—கோறல் - (அவற்றைக்) கொல்லுதல்
—பிறவினையெல்லாம் - பாவச்செய்கைகளுக்கெல்லாவற்றையும்
—தரும் (தானே) தரும், (ஆதலால்). எ-று. * விலக்கப்பட்ட
பாவச்செய்யாமையும் அறஞ்செய்தலாம் ஆதலால் - கொல்
லாமையைய அறவினையென்றார். இங்கே பிறவினையென்றது - அ
வ்வினைகளின் விளைவை. — கொலைப்பாவம் வினைக்குத் துண்ப
ததை மற்றைப் பாவங்களெல்லாம் கூடியும் வினைக்கமாட்டா
வென்பதாம். கொல்லாமை தானே பிறவறங்களின் பயனெல்
லாத் தருமென்று மேற்கோள் சொல்லி அதற்கு ஏது எதிரீய
றை முகத்தாற் சொல்லியபடியாயிற்று. (க)

புகுத் துணி பல்லுயி ரோம்புத னாலோர் - - *

தொகுத்தவற்று ளெல்லாந் தலை. - - - உ.

1) - ள் புகுத்து - (உண்ப்பட்டதைப் பசித்த உயிரினங்கள்

டல், மரம், ஓலை முதலானவை, பரிசுத்தை அறிதிற ஓரறிவுயின்கள். கிப
 ன்கு, முதலானவை, அதனோடு, ரசத்தையும் அறிதிற ஓரறிவுயின்கள். க
 யான், எழும்பு, ஓலை முதலானவை, அவ்விரண்டோடு, கந்தத்தையும்,
 மிதர மூலறிவுயின்கள். கமி, வண்டு, ஓலை முதலானவை, அம்முன்றோ
 ருபத்தையும் அறிதிறநாலறிவுயின்கள். யிருகக்கள், பறவைகள், மனிதர்,
 கவ முதலானவை, அந்நான்கோடு, ரபத்தையும் அறிதிற ஐயறிவுயின்கள்

கா-ஆம், அறி—கொல்லாமை.

குப்) பங்கிட்டுக்கொடுத்து — உணி—பல்லுயிர் - ஐயனை
 யிரினையும்—ஓம்புதல்—காப்பாற்றல்—தாலோர் - அறநூலு
 டையோரால் — தொகுத்தவற்றுள்ளெல்லாம் - (அறந்தவர்க்கு
 த) தொகுத்துவைக்கப்பட்ட அறங்கொல்லாவற்றினும் — த
 லை - முத்தன்மையான அறமாம். எ - று. ஐயு பல்லுயிரும் என்கிற மு
 ற்றும்மை வருவிக்கப்பட்டது. ஓம்புதல் மறந்தும் கொலைவா
 ராமற் குறிக்கொண்டு காத்தல், அதற்குப் பகுத்துண்ணுதல்
 அவசியம் இருக்கவேண்டிய அங்கமாதலால் அச்சிறப்புத்தோ
 ன்ற - பகுத்துணி ஏன்றார். எல்லா அறநூல்களிலும் நல்லவை

களை எடுத்து எல்லாருக்கும் பொதுப்படச் சொல்லுதல் இந்
 நூலாசிரியருக்கு இயல்பாதலால் இங்கேயும் பொதுப்பட
 தாலொன்றும், அவ்வொல்லாருக்கும் ஒப்பமுடிதலால் - தலை
 டென்றும், சொல்லினார். (உ)

ஐஸ்ராக நல்லது கொல்லாமை மற்றதன் - - *
 பின்சாரப் பொய்யாமை நன்று. - - - க.

இ - ள். (தூலோராலே தொகுக்கப்பட்ட அறங்களுள்) —
 ஐஸ்ராக - (தன்னோடு இணைப்பது இல்லாமல்) தானேயாக —
 கொல்லாமை | — நல்லது. — (அது நீங்கினால்) — பொய்யா
 மை. — பின்சார. (அதன்) பின்னே நிற்க. — நன்று. நல்லது. எ -
 து. * அதிகாரப் கொல்லாமைபாயினும் - முன்பொய்யாமை
 பொய்யாமை யாற்றினென்றும், யாடெய்யாக் கண்டவற்று
 ளில்லையென்றும், சொல்லுதலால் - பொய்யாமை கொல்லா
 மைகளிலே சிறந்தது எனவென்று சந்தேகம் உண்டாமன்றே
 அது உண்டாகாமற்பொருட்டி இங்கே - பின்சாரப் பொய்யா
 மை நன்றென்றார். முன்சொன்னதினும் பின்சொன்னது உ
 னுதியுடையதாமாகலால். [இவை மூன்றுபாட்டாலும் கொல்
 லாமையினது சிறப்புச் சொல்லப்பட்டது.] (க)

நல்லா நென்ப்படுவ சியாதெனின் யாதொன்றுங் *
 கொல்லாமை சூழ நெறி. - - - ச.

இ - ள். (மேற்சதியும் முத்தியும் பெறுதற்கு) — நல்லாநெ
 ன்ப்படுவது - நல்லவழியென்று சொல்லப்படுவது — யாதெனி
 ன்-எதுவென்றால் — (அது) யாதொன்றும் - யாதோருயிரா
 யும் — கொல்லாமை - கொல்லாமையாகிய அறத்தினை — சூழ
 டும் - (காக்க) திணக்கும் — நெறி - வழியாம். எ - து. * புல்லு. மு

.கக. ஆம், அதி - கொல்லாமை.

தலாகிய ஓரநிஷயினாயும் உள்ளார்க்குதற்கு யாவதானறு மம
 ன்றார். காத்தல் - தவறாமற்காத்தல். [இதனால் கொல்லாமை
 யை யுடையதே நல்வழியென்பது சொல்லப்பட்டது.] (ச)

நிலையஞ்சி நீத்தாரு ளெல்லாங் கொலையஞ்சி - *
 கொல்லாமை சூழ்வான் தலை. - - - ௫.

இ-ள். நிலை - (பிறப்புநின்ற) நிலையை—அஞ்சி—(பிறவா
 ளைப்பொருட்டி)— நீத்தாருளெல்லாம் - (மணவாழ்க்கையை
 துறந்தவொல்லாருள்ளும்) — கொலை - கொலைப்பாவத்தை
 —அஞ்சி — கொல்லாமை - கொல்லாமைபாகிய அறத்தை—
 சூழ்வான்-மறவாதவன் | —தலை-உயர்ந்தோன். எ - று. * பிற
 பு நின்ற நிலையாவது - மனிதர்முதலாகியசரமும், மரமுதலா
 கியஅசரமும், ஆகிய இருவகைப் பிறப்புகளிலும் இன்பமென்
 பதொன்று இல்லாமல் உள்ளவையெல்லாம் துன்பமேயாகிய
 நிலைமை. துறவு-ஒன்றேயாயினும் சமயவேறுபாட்டால் பல
 வாமாதலால் - நீத்தாருளெல்லாமென்றார். [இதனால் - கொல்
 லாமை மறவாதவனது உயர்ச்சிசொல்லப்பட்டது.] (௫)

கொல்லாமை மேற்கொண் டொழுகுவான் வாழ்நாண்
 செல்லா துயிருண்ணுங் கூற்று. - ச. [மேற்

இ-ள். உயிருண்ணுங் கூற்று - உயிரைக்கொண்டுபோம் யம
 னானவன் | — கொல்லாமை - கொலைசெய்யாமைபாகியவிரதத்
 தை - —மேற்கொண்டு—ஒழுகுவான் - நடப்பவனது— வாழ்
 நாண்மேல்-ஆயுளின்மேல்—செல்லாது-செல்லான். எ - று. *

மிகவும் பெரிய அறஞ்செய்தவரும், மிகவும் பெரிய பாவஞ்
 செய்தவரும், இம்மையிலே தானே அவைகளின் பயன்களை
 அனுபவிப்பா ளென்னும் அறநூலினது துணிவுபற்றி - இப்

பெரிய அறஞ் செய்தவன் தானும் கொல்லப்படா னாகவே அவன் கருவுறுபோது நியமிக்கப்பட்ட ஆயுட்காலம் குறைவுபடா தென்றற்கு - வாழ்நாண்டேல் கூற்றுச் செல்லாதென்றார். செல்லாதாகவே கால நீடித் திருந்து ஞானத்தைச் சம்பாதித்து மோகஸ்ததை அடைவானென்பது கருத்து. [இதனால் கொல்லா விரதத்தோர்க்குவரும் நன்மைகொல்லப்பட்டது.] (சு)

தன்னுயிர் நீப்பினுஞ் செயற்க தான்பிறி - *
 தின்னுயிர் நீக்கும் வினை. - - - - - எ.
 இ-ள். தான்—பிறிது - வேறென்றனது—இன்னுயிர்-இ

நா-ஆம்:அதி—கொல்லாமை.

னிதாகியவுயிரை— நீக்கும்- (அதனுடம்பிலிருந்து) நீக்குதலாகிய—வினை - தொழிலு) — (அதுசெய்யாவிடத்து)—தன்னுயிர்-தனது உயிரானது— நீப்பினும்-(உடம்பைவிட்டு)நீங்கிப் போமாயினும்—செய்யற்க-செய்யாதிருக்கக்கடவன். எ - று.
 ✽ பாவம் தான் கொலையுண்டவிடத்தே தேய்தலும் ஒன்றைக்கொன்றவிடத்தேவளர்தலும், நோக்கி - தன்னை ஒன்று கொன்றாலும் தான் அதனைக் கொல்லலாகாதென்றதென்க. (ர)

நன்றாக மாக்கம் பெரிதெனினுஞ் சான்றோர்க்குக் *
 கொன்றாக மாக்கங் கடை. - - - - - அ.

இ-ள். (பாகத்திலே கொன்றால்) — நன்றாகும் இன்பயிருவ
 தாகிய — ஆக்கம் - செல்வமானது — பெரிது - பெரிதாகும் —
 எண்ணும் - என்று சொல்லப்பட்டதாயினும் — சான்றோர்க்கு -
 (துறவினாலே) நிறைந்தோர்க்கு — கொன்று - (ஒருயிராகக்)
 கொன்று - ஆகும் - (அதன) லுண்டாவதாகிய - ஆக்கம் - செ
 ல்வமானது — கடை - இழிந்ததாம். எ - று. இன்பயிருஞ்செ
 ல்வமாவது - தாமும் தேவராட்சிசுவர்க்கத்திலே சென்று அ
 டையும் செல்வம். அது சிறிதாகையாலும், பின்னும் பிறத்தற்
 கு ஏதுவாகலாலும், மோக்ஷமாகிய அழிவில்லாதசுகத்தை அ
 டைவொருக்கு - கடையெனப்பட்டது. சுவர்க்க போகத்தை
 விரும்பினவருக்கு ஆகுமாயினும் மோக்ஷத்தை விரும்பினவ
 ருக்கு ஆகாதென்றதனால் விதிவிலக்குகள் தங்களிலே விரோ
 தப்படாமல் விளக்கியவாறாயிற்று. [இவை இரண்டு பாட்டா
 லும் கொலைபினது குற்றம் சொல்லப்பட்டது.] (அ)

கொலைவினைய ராகிய மாக்கள் புலைவினையர். + *
 புன்மை தெரிவா ரகத்து. - - - - கூ.

இ- ள். கொலைவினையராகிய - கொலைத்தொழிலையுடையவ
 ராகிய — மாக்கள் - மனிதர் — (அத்தொழிலினது இழிவை அறி
 யாத நெஞ் சினராயிருந்தாலும்) — புன்மை தெரிவா ரகத்து -
 அவ்விழிவை அறிவாரது நெஞ்சிலே — புலைவினையர் - புலைத்
 தொழிலாராய்த்தோன்றுவர். எ - று. இஃகொலைவினைய றென்
 றபடியினாலே பாகக் கொலையல்லாமையறிக. புலைவினைய றென்
 றது - தொழிலினாலே புலையராவ றென்றபடி. அவர் இம்மை
 யிலே தாழ்வை அடைவொன்பதாம். (கூ)

உயிருடம்பி நீக்கியா என்பர் செயிருடம்பி
செல்லாத்தீ வாழ்க்கையவர். - - - - - ய.

இ - ன். செயிருடம்பின் - பார்க்கக்கூடாததோயுடம்பு
னே—செல்லாத்தீவாழ்க்கையவர். வறுமையோடுகூடிய இழி
தொழில் வாழ்க்கையுடையவரை— (இவர் முற்பிறப்பிலே)—

உயிர்-உயிர்களை—உடம்பின் - (அவைநின்ற) உடம்புகளிலிரு
ந்து—நீக்கியார்-நீக்கினவர்—என்பர் - என்று (வினவினவுக
களை அறிந்தோர்) சொல்லுவார். எ-று.*** செல்லாவாழ்க்கை-தீ
வாழ்க்கையெனக்கூட்டுக. தோயுடம்பு - பெருளியாதிமுதலா
னவைகொண்டவுடம்பு - மறுமையிலே இவையும் அடைவொ
ன்பதாம். [இவை இரண்டிபாட்டாலும் கொல்வோர்க்கு வரு
ந் தீங்கு சொல்லப்பட்டது.] அருளுடைமை முதல் கொல்லா
மை இறுதியாகிய இவைகளிலே சொல்லப்படாத விரதங்க
ளும் அடங்கும் அஃது அறிந்து அடக்கிக்கொள்க. (ய)

ஞானம்.

-**-

இனி அவ்விரதங்களினாலே கரணங்கள் பரிசுத்தமான வி
டத்து உண்டாவதும், மோஷத்தைத் தருவதும், ஆகிய
அறிவு, அது நிலையாமைமுதல் அவாவறுத்தல் இறுதியா
க நான்குகாரத்துள் அடக்கிச் சொல்லப்படுகின்றது.

கூச.ஆம், அதி— நிலையாமை.

அஃதாவது - தோற்றமுடையவை யெல்லாம் - நிலைபெறு
த தன்மைபாம். இதனை, அறிந்தவிடத்தே யல்லாமல் பொ

ருள்களிலே பற்றுவிடாதாகலின் முன்வைக்கப்பட்டது.

நில்லாதவற்றை நிலையின வென்றுணரும் . *
புல்லறி வாண்மை கடை. - - - - - ச.

இ-ள். நிலலாதவற்றை - நிலையிலாதவைகளை — நிலையின வென்று - நிலையுடையவையென்று—உணரும் - நினைக்கின்ற —புல்லறிவாண்மை- அற்புத்திரையுடையவராயிருக்கை|—கடை-(துறந்தாரீக்கு) இழிவு. எ-று. ❀ தோற்ற முடையவை களை அழிவில்லாதவைபென்று நினைக்கும் அற்புத்திரபால் ஈச-ஆம், அதி—நிலையாமை.

அவைகளின்மேலே பற்றுச்செய்தல் பிறவித் துன்பத்துக்கு ஏதுவாகலால் அது மோகூத்ததை அடைவோர்க்கு தவறாமெ ன்பது இதனாற் சொல்லப்பட்டது. இனிப் புல்லறிவாளர்பெ ரும்பாலும் பற்றுச்செய்வது சிற்றின்பத்துக்கு ஏது வாகிய செல்வத்தினிடத்திலும், அதனை அனுபவிக்கும் உடம்பினிட த்திலும், ஆகலின் வருகிற பாட்டுகளால் அவைகளினது நிலை யாமைகைய வேறெறித்துச்சொல்லுவார். (க)

கூத்தாட் டவைக்குழாத் தற்றேபெருஞ் செல்வம் *
போக்கு மதுவிளிந் தற்று. - - - - - உ.

இ-ள். (ஒருவனிடத்தே) — பெருஞ்செல்வம் - பெரியசெ ல்வம்வருதல்—கூத்தாட்டு - கூத்தாபிதல்செய்கின்ற—அவை- சபையினிடத்தே—குழாத்தற்று - (காண்போர்) கூட்டம்வரு தல்போலும்—போக்கும் - (அச்செல்வம்) போகுதலும்— அது-அக்கூட்டமானது|— விளிந்தற்று - (அக்கூத்தாட்டு மு டுந்தவிடத்தே) போகுதல்போலும். எ-று. ❀ பெருஞ்செல் வமெனவே - சுவர்க்கச்செல்வமும் அடங்கிற்று. போக்குமெ

வீரவுழ்மையால் வருதலென்பது கொள்ளப்பட்டது. எப்ப
டி அக்கூட்டமானது கூத்தாட்டிக்காரணமாகச் சபையினிட
த்தே பலவிதத்தால் தானேவந்து அதுபோனவிடத்தே தா
னும் போகுமோ அப்படியே செல்வமானது ஒருவனது நல்
வினை காரணமாக அவனிடத்தே பலவிதத்தால் தானேவந்
து அது போனவிடத்தே தானும்போ மென்பதாயிற்று. உ.

அற்கா வியல்பிற்றுச் செல்வமது பெற்றா - *
லற்குப வாங்கே செயல். - - - - - ரு.

இ-ள். செல்வம்-செல்வமானது—அற்கா - நிலையாத—இ
யல்பிற்று - இயல்பையுடையதாகும் — அதுபெற்றால் - அச்
செல்வத்தைப்பெற்றால்—அற்குப - (அதனாலேசெய்யப்படும்)
அறங்களை—ஆங்கே - பெற்றபொழுதே—செயல் - செய்யக்க
டவன். எ-று. **ஐ** அல்காவென்பது - விகாரப்பட்டு நின்றது.
ஊழ் உள்ளவிடத்தேயல்லது பெறக்கூடாமையால் அதுபெ
ற்றாலென்றும், அவ்வழ் இவ்வாதவிடத்தே நிலலாமையால் ஆ
ங்கே என்றும், சொல்லினார். அதனாலே செய்யப்படும் அற

ங்களாவன - பயனைக்குறிப்பாது செய்யும் கடவுட்புகையும், தா
னமும், முதலானவை. அவைஞானத்துக்கு ஏதுவாய் மோகி

கச-ஆம், அதி—நிலையாமை

த்தைக் கொடுத்தலால் அவற்றை அற்குப வென்றும், செய
லென்றும், சொல்லினார். [இவை இரண்டிபாட்டாலும் செல்வ
நிலையாமை சொல்லப்பட்டது.] (ரு)

நாளென வொன்றுபோற் காட்டி யுயிரும் - *
 வாள் துணர்வார்ப் பெநீன். ௪

இ-ள். உயிரீ - உயிரானது | —நாளென - நாளென்று அள்
 யுசெய்ப்பியவதாயி - ஒன்றுபோல் - ஒருநால்வளவுபோல்
 —காட்டி. (தண்ணீர்) காட்டி—நாளும் - அறுத்துச் செல்லு
 கின்ற—வாள்து - வாளினது வாயினிடத்தது.—உணர் வார்ப்
 பெநீன்-(அது) அறிவாடாப்பெநீன்—அ-று **ஊ** காலமென்னு
 ம் அருவப்பொருள் - உலகியல் நடத்தற்பொருட்டிச் சூரியன்
 முநலாகிய அளவைகளால் கூறுபட்டதக்கி வழங்கப்படுவ து
 ல்லாமல் தானாகக் கூறுபடாமையால் நாளெனவொன்றுபோ
 லென்றம அதுதன்னைவாளென்று அறியமாட்டாதவரை-நம
 ச் சூப்பெ முநதப்பாகா நின்றதென்று மகிழும்படி மயக்கவர்
 ல் காட்டிபெய்தும், இடைவிடாமல் அறுத்தலால் வாள்தெ
 ன்றம அது அறுக்கின்றபடியைய அறியவல்லவர் இவ்விலகத்தி
 லே அறியராயிருக்கையால் - உணர்வார்ப் பெறினென்றும்,
 சொல்லினார். அறுக்கப்படுவது உடம்பாசலால் உயிரொன்ப
 து-இங்க உடம்பைக்காட்டிநின்றது. வாளினது வாயை வா
 ளென்றையால் ஆகுபெயர். [இதனால் உடம்புகளுக்கு அளவு
 செய்ப்பட்ட நாள்கழிவிறவிதம் சொல்லப்பட்டது.] (ச)

நாச்செற்று விஞ்ஞெண்மல் வாராமு னல்வினை *
 மேற்சென்று செய்ப்பட்டும். ௫

இ-ள். நாச்செற்று-(பேசாநிருக்கும்படி) நாவை அடக்கி
 —விக்குள்-விக்கலானது--மேல்வாராமுன் - எழுவதற்குமுன்
 னே—நல்வினை (மோகித்துக்கு ஏதுவாகிய)அறமானது—
 மேற்சென்று-வினாந்து—செய்யப்படும். எ - து. **ஊ** நாவை
 அடக்கி விக்கல் மேலெழுதலுக்கு ஐயமில்லாமையாலும், அ
 து நேரிட்டபோது நல்வினையைச் செய்தலே அல்லாமல்
 சொல்லலும் ஆகாமையாலும் வாராமுனென்றும், அது தா

ள் இன்னகாலத்திலே வருமென்று அறியக்கூடாமைபால்-
 மேற்சென்றென்றும், சொல்லிஞர். நல்வினைசெய்யும்வழியினர்
 மேல்வைத்து நிலையாமைசொல்லியபடி. [இதனால் அந்த நா
 கூச-ஆம்,அதி-நிலையாமை.

ள் கதிந்தால் உண்டாகும் நிலையாமைசொல்லப்பட்டது.] (தி)

நெருந லுளொருவ னின்றிலீலை பென்னும் *
 பெருமை யுடைத்திவ் டுலகு. - - - கா.

இ-ள். இவ்வுலகு—ஒருவன் — நெருநல் நேற்றைக்கு—
 உண்-உளொருவன். [பிறந்தவனென்றபடி] — (அவனே|)
 —இன்று-இவ்வறக்கு—இல்லை- இலொருயினர். [இறந்தானெ
 ன்றபடி] — என்னும்பெருமை - என்றுசொல்லும் (நிலையா
 மையின்) மிகுதியை— உடைத்து - உடைதாயிருக்கின்ற
 து. ஏ-று. * பெண்பாலுக்கும் உண்டாயினும் சிறப்புப்ப
 றறி ஆண்பாலுச்சொல்லினர். இந்தநிலையாமையே உலகத்தி
 லே மிகுந்த தென்றபடி. [இதனால் அவ்வுடம்புகள் ஒரோவி
 டத்துப் பிறந்தவளவிலே இறத்தல் சொல்லப்பட்டது.] (கா)

ஒருபொழுதும் வாழ்வ தியாரீ கருதுப - - *
 கோடியு மல்ல பல. - - - - - எ.

இ-ள். (அறிவில்லாதவர்|)—ஒருபொழுதும் - ஒருபொழு
 தளவும்—வாழ்வது - தம்முடம்பும்உயிரும் கூடியிருக்கையடி
 —அறியாரீ - அறியமாட்டாரீ.—(மாட்டாதிருந்தும்) — கோ
 டியுமல்ல -கோடியுள் அமர்ந்தி—பல - (அதனிலும்) பலவாகிய

நினைவுகளை) — கருதுப - நினைபாநித்பார். எ - று. ✽ ஒரு பொழுதும் என்ற இழிவுசெறப்பு உம்சமயால் இக்கே பொழுதென்பது கணதீதைக் காட்டிநின்றது. காரணமாகிய வினையினளவே வாழ்ந்தற்கும் அளவாகலால் அது அப்பட்ட்பாததாயிற்று. பலவாகிப் நினைவுகளாவன - அனுபவிக்கப்படும் இன்பங்களுக்கிரியவை ஆகும்விதமும், அதற்குப் பொருள்வேண்டியவிதமும் அது தம்முபற்க்களால் வரும்விதமும், அம்முயற்சிகளைத் தாம் செய்யுமிதமும், அவைகளுக்கு வரும் இடையூறுகளும், அவைகளை நீக்கும் விதமும், நீக்கியபின் அப்பொருளைச் சேர்க்கும்விதமும், அதைப் பிறர்கொண்டிபொகாமற் காப்பாற்றும் விதமும், அதனால் சினேகித்தவரை ஆக்கும் விதமும், பகைத்தவரை அழிக்கும் விதமும், தாம் அவ்வின்பங்களை அனுபவிக்கும் விதமும், முதலானவையாம். — அறிவிவ்வாதவ ரியல்பின்மேல் வைத்து நிலையாமெசொல்லியபடி. [அவ்வுடம்புகள் ஒருகணமாயினும் நிற்குமென்பது நம்பப்படாமை சொல்லப்பட்டது.] (ஏ)

கச - ஆம், அதி - நிலையாமை

குடம்பை தனித்தொழியப் புப்பறந் தற்றே - ✽
புடம்போ டியிரிடை நட்பு. - - - - அ.

இ-ள். உடம்போடு—உயிரிடை - உயிருக்கு உண்டாகிய—
நட்பு - சினேகமானது | — குடம்பை - (முன்னேதனியா திருநீ
த)முட்டையானது — தனித்தொழிய - தனித்துக்கிடக்க — பு
ள் (அதனுமிருந்த)பறவை—பறந்தற்று - (பருவம் பந்தவிட

ந்தே)பறந்துப்பாந்தன் மமையடிபதாடும். எ-று. முன்னே தனியாமைபாவது - கருவும், தானும், ஒன்றாய்ப் பிறந்து வேறாகுமளவும் அதற்கு இடமாயிருத்தல். அதனால் அம்முட்டை உடம்புக்கு உவமானமாயிற்று. அதனுள்ளே வேறுபாடில்லாமலிருந்தே பின்பு திரும்பி துழையாமற்போகலால்-புயர் உயிர்க்கு உவமானமாயிற்று. நட்டி-நட்பில்லாமற் போகுகையைக் குறிப்பினாலே காட்டி நின்றது. — அறிவாகியும், அருவாகியும், நின்றுவாகியும், உள்ளையிரும் - அறியாமைபாடிபும், உருவாகியும், அளித்தியமாகியும், உள்ள உடம்பும் - தமமுள்ளே மாறாகலால் வினைவசத்தினாலே கூடியதல்லாமல் சினைகமில்லையென்பது அறிக. [இதனால்-அவ்வுடம்புகள் உயிர்நீங்கிய விடத்துக் கிடக்குமாறு சொல்லப்பட்டது.] (அ)

உறங்குவது போலுஞ்சாக்காடுறங்கி - - *
விழிப்பது போலும் பிறப்பு, - - - க.

இ-ள். (ஒருவனுக்கு) — சாக்காடு-மரணம் வருதல் — உறங்குவதுபோலும் - தூக்கம்வருதல்போலும்: — பிறப்பு - (அதன்பின்னே) பிறப்பு வருதல் | — உறங்கிவிழிப்பதுபோலும் - தூங்கிவிழித்தல் வருதல்போலும். எ - று. மு. உயிர்களுக்கு - உறங்கலும் விழித்தலும்போல் இறத்தலும் பிறத்தலும், இயல்பாகக் கடிதிலே மாறிமாறி வருமென்பது கருத்து. நிலையாமையே நிலைபெற்றவிதத்தை அறிவித்தற்குப்பிறப்பும் உடன்கொல்லப்பட்டது. [இதனால் அவ்வுடம்புகளுக்கு இறப்பும் பிறப்பும் மாறிவருமாறு சொல்லப்பட்டது.] (க)

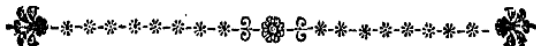
புக்கி லமைந்தின்று கொல்லோ வுடம்பினுட் - *
பிச்சி விருத்த யுயிர்க்கு. . - - - - - ய.

இ-ள். உடம்பினுள் - (வாதமுதலானவைகளது வீடுகளாகி ய) உடம்புகளுள் - துச்சிலிருந்த - ஒதுக்குக்குடியிருந்து வந்த

எ-ள்

கூச-ஆம், அதி--நிலையாமை.

த--உயிரிக்கு--புக்கில் - என்றைக்கும் இருப்பதாகிய ஒருவீ டானது | --அமைந்தின்றுகொல் - (இதுவரையில்) ஆமைந்த திலிலைப்போலும். எ - று. ❀ உயிரானது - அவ்வாதமுதலான நோய்கள் அமைந்த காலத்திலே இருந்தும், கோபித்தகாலத் திலே விட்டுப்போகியும், ஒருடம்பிலும் நிலைபெறாமல் வருத லால்- தூசிலிருந்தவென்றார். பின்புண புறப்படாமல் புகுந் தேவிடுகிற இவ் அமைந்ததாயின் பிறர் இற்களிலே ஒதுக்குக் குடி இராது என்பதாம். ஆகவே உயிரோடு கூடிநிற்பது - ஒரு டம்பும் இல்லை யென்பது பெறப்பட்டது. [இதனால்-அவ்வுட ம்புகள் உயிருக்கு உரியவை அல்லவென்பது சொல்லப்பட்ட தது.] நாளெனவென்பது முதலாகிய ஏழுபாட்டுகளாலும் யாத்கை நிலையாமை சொல்லப்பட்டது என்றதிக.] (ஐ)

கூச-ஆம், அதி-- துறவு.

அஃதாவது - புறமாகியசெவ்வத்திலும், அகமாகிய உட ம்பிலும், உண்டாகிய பற்றை அவைகளது நிலையாமை யைப் பார்த்து விடுதலாம், அதிகாரம் வைத்தமுறை மையும் இதனாலே விளங்கும்.

யா தனின் யாதனி நீங்கியா டேதை - * * * * *
 லதனி னாதனி னிலன். - - - - - க.

இ-ள். (ஒருவன்) — யாதனின் யாதனின் - யாதொருபொரு
 ளின் யாதொருபொருளின் — நீங்கியான் - நீங்கினான். — (அவ
 ன்) — அதனினதனின் - அப்பொருளினாலே அப்பொருளின
 லே — நோதல் - துன்பத்தை அனுபவித்தலை? — இலன் - உடை
 யவனாகான். எ - று. ❀ இங்கே துன்பமென்றது - இப்பிறப்
 பிலே அவைகளைத் தேறிதலாலும் - காப்பாற்றலாலும் - இழத்
 தலாலும் - வருமவையும், மறுமையிலே பாவத்தால் வருமவை
 யும், ஆகிய இருவகைத் துன்பங்களையும் - ஆம். எல்லாப்பொ
 ருள்களையும் ஒருமிக்கவிடுதலே - தலைமையான துறவாகும். அ

ப்படிக்கல்லாமல் ஒவ்வொன்றாக விட்டாலும் அவைகளால்
 வரும் துன்பம் அவனுக்கு இவ்வென்பது கருத்து. (க)

௩௦ - ஆம். அதி — துறவு.

வேண்டினுண் டாகத் துறக்க துறந்தபி - *
 னீண்டியற் பால பல. - - - - - உ.

இ-ள். துறந்தபின் - (எல்லாப்பொருள்களையும்) துறந்தபி
 ன் — (ஒருவனுக்கு) — ஈண்டு - இப்பிறப்பிலே — இயற்பாவ -

உண்டாகுமுறைமையைபுடைய இன்பங்கள்|—பல - பலவா
 ம்.—வேண்டின்-(அவ்வின் பங்களை) வேண்டினால் — உண்டா
 க-(காலம்)உண்டாக—துறக்க - (அப்பொருள்களைத்) துறக்க
 க்கடவன்.எ-று. ❀ அவ்வின் பங்களா வன - அப்பொருள்களுந்
 காசு-மனமும்-வாக்கும்-காயமும்-அலையா துநிற்கையாலும்,
 அவை நல்வழியிலே செல்லுதலாலும், வருவன. இளமையி
 லே துறந்தவன் அவ்வின்பங்களை நெடுங்காலம் அனுபவிப்பா
 னாகலால்-உண்டாகத்திறக்கவென்றபடி. இன்பமும், காலமு
 ம், வருவிக்கப்பட்டன. இப்பிறப்பிலே துன்பங்கள் இல்லாம
 ற்போதலே அல்லாமல் இன்பங்களும் உண்டாமென்பதாம்.

அடல்வேண்டி எமந்தள் புலத்தை விடல்வேண்டும் *
 வேண்டிய வெல்லா மொருங்கு. - - - ரு.

இ-ள். (முத்தியை அடைவோர்க்கு) — ஐந்தன் - செவிமுத
 லாகிய ஐம்பொறிகளுக்கு உரிய—புலத்தை- ஒசைமுதலாகிய
 ஐம்புலங்களையும்—அடல்வேண்டும்- கெடுத்தல்வேண்டும்.—
 (கெடுக்கும்போது)— வேண்டியவெல்லாம் - (அப்புலங்களை
 அனுபவித்தற்பொருட்டுத்) தாம்படைத்த பொருள்களையெல்
 லாம்—ஒருங்கு-ஒருமிக்க—விடல்வேண்டும்.எ-று. ❀ புலங்
 களை அனுபவித்தலைப் புலமென்றார். அவ்வனுபவிப்பு-மனத்
 தைத் துன்பத்தினாலும் பாவத்தினாலும் தேடப்பட்டுவரும்
 பொருள்களின்மேல் அல்லாமல் முத்தி வழியாகிய போகளு
 னங்களிலே செல்லவொட்டாமைபால் அடல்வேண்டுமென்று
 ம், அம்மனம் அப்பொருள்களிலே சென்றால் - அவ்வனுபவி
 ப்பு வளர்வதல்லது கெடுக்கப்படாமையால் வேண்டியவெல்
 லா மொருங்குவிடல்வேண்டுமென்றும். சொல்லினார். (ரு)

இயல்பாகு நோன்பிற்கொன் தின்மை யுடைமை *
 மயலாகு மத்தும் பெயர்த்து. - - - ச.

இ-ள். நோன்பிற்கு-தவஞ்செய்வோர்க்கு—ஒன்று - (பநி
தப்பியது) ஒருபொருளும்—இன்மை- இல்லாதிருக்கை—

கூட

கூடு - ஆம், அதி - துறவு.

இயல்பாகும்.—உடைமை (ஒன்றாயினும்) உடைமை—பெ
யர்த்து—(அத்தவத்தைப்)போக்குதலால்—மற்றும் - மீண்டும்
—மயலாகும்-மயக்கத்துக்கு ஏதுவாகும். எ-து. இஃ நோற்பவ
ரைநோன்பென்று, மயலுக்கு ஏதுவமபென்றும், சொல்
லுதலால்-ஆகுபெயர்சள். எல்லாப்பொருள்களையும் விட்டு ஒ
ருபொருளைவிடாத விடத்தும் அதுசார்வாக விடப்பட்டவை
பெல்லாம் திரும்பிவந்து தவத்துக்கு விரோதமாய் மனக்கலக்
கம் செய்யுமென்பது கருத்து. [இவை நான்குபாட்டாலும்
எனதென்னும் புறப்பற்றுவிதிதல் சொல்லப்பட்டது.] (௪)

மற்றுந் தொடர்ப்பா டெவன் கொல் பிறப்பறுக்க *
லுற்றார்க் குடம்பு மிடை. - - - - - ௫.

இ-ள். பிறப்பறுக்கலுற்றார்க்கு - பிறவியை நீக்குமுபற்ச
யை மேற்கொண்டவருக்கு—உடம்பும் - (அதற்கு உதவியாகி
ய)உடம்பும்—மிடை - அதிகமாய்.—(ஆனபின்)—மற்றும் -
அதற்குமேலும்—தொடர்ப்பாபி - (சம்பந்தமில்லாதவையுள்

சிலபொருள்கள்)பற்றப்படுதல்—எவன் - என்னும். எ-து. இஃ
கொல்-அசை. பொதுப்பட உடம்பென்றதனால் - உருவுடம்

பும், அருவுடம்பும், கொள்ளப்படும், அருவுடம்பு - இத்திரிய
வுணர்வுகளோடும் பிராணவாயுக்களோடும் காமவினை விளைவு
களோடும் கூடியமனம் - இதுகூடியமனமெனவுடம்பும். (௫)

யா நென தென்னுஞ் செருக்கறுப்பான் வாறோர்க்கு
குயர்ந்த வலகம் புறம். - - - - ன்.

இ-ள், யானெனதென்னும் - (தானல்லாதவுடம்பை) யா
நென்றும் (தன்னோடு சம்பந்தமில்லாத பொருளை) எனதெ
ன்றும் நினைத்து அவைகளிலே பற்றுச்செய்கற்கு ஏதுவாகி

ய—செருக்கு-மயக்கத்தை—அறுப்பான் - கெடுப்பவன் |—
வாறோர்க்கு - தேவர்க்கும்—உயர்ந்த - அடைதற்கரிதாகிய—

உலகம் - முத்தியுலகத்தில்—புகும் - செல்லுவான். எ-று. ❀
மயக்கம்- அறியாமை. அதனைக்கெடுத்தலாவது - குறபதேச
த்தாலும், யோகாப்பியாசத்தாலும், அவ்வுடம்பை யானல்ல
வென்றும். அப்பொருளை எனதல்லவென்றும், தெளிந்து -
அவைகளிலே பற்றை விடுதல். வாறோர்க்கு மென்னுஞ் சிற
ப்புமமை வருவிக்கப்பட்டது. [இதனால் இருவகைப் பற்றை
புழிவிட்டவர்க்கேமோஷமுண்டென்பது சொல்லப்பட்டது.]

சு.இ-ஆம், அதி—துறவு.

புற்றி விடாஅ விடும்கைகள் பற்றினைப் - - - *

பற்றி விடாஅ தவர்க்கு. - - - - - எ.

இ-ள். பற்றினை-(இருவகைப்) பற்றுக்களையும்—பற்றி-இ
றுகப்பற்றி—விடாதவர்க்கு - விடாதவரை }—இடும்கைகள் -
துன்பங்கள் |—பற்றி - இறுகப்பற்றி—விடா - விட்டுநீங்காவா

ம். எ-று. ❀ இறுக்கப்பற்றல் - ஆசைமிருதல் விடாதவர்க்கென்
பது - வேற்றுமை மயக்கம். [இஃனல் பற்றுக்களைவிடாதவர்க்கு
மோகும் இல்லை டென்பது சொல்லப்பட்டது.] (எ)

தலைப்பட்டார் தீரத் துறந்தார் மயங்கி - - - *
வலைப்பட்டார் மற் றயவர், - - - - - அ.

இ - ள். தீரத் துறந்தார் - முழுதுத் துறந்தவர் | - தலைப்பட்
டார் - (முத்தியை) அடைந்தவராவார். - மற் றயவர் - அப்ப
டி துறவாதவர் | - மயங்கி - வலைப்பட்டார். (பிறப்பாகிய) வ
லையிலே அகப்பட்டவராவார். எ - று. ❀ முழுதுத் துறந்தலா
வது - பொருள்களையும், இருவகை உடம்புகளையும், வெறுத்து
ப்பற்றறவிடுதல், அப்படி துறவாமையாவது - அவைகளிலே
ஒன்றினிடத்தே சிந்தாயினும் பற்றுச் செய்தல். துணிவுபற்
றி - தலைப்பட்டாரொன்றும், பொய்வழிகண்டே பிறப்புலலை
யுள் அகப்படுதலால் - மயங்கியென்றும், சொல்லினார். (அ)

பற்றற்ற கண்ணே பிறப்பறுக்கு மற்று - - - *
நிலையாமை காணப் படும், - - - - - கூ.

இ - ள். (ஒருவன்) - பற்றற்றகண்ணே - (இருவகைப்) பற்
றுகளையும் அற்றபொழுதே - (அப்பற்றறுதியானது) - பி
றப்பு - (அவனது) பிறவியை - அறுக்கும். - மற்று - அவை அ
றாதபொழுது - நிலையாமை. (அவற்றால் பிறக்கும், இறந்தும்,
வருகிற) நிலையாமைபானது - காணப்படும். எ - று. ❀ காச
ணம் அற்றபொழுதே காரியமும் அற்றதா முறைமைபற்றி - ப
ற்றற்ற கண்ணே என்றார். [இவை இரண்டுபாட்டாலும் அவை
இரண்டும் சேர்த்துச் சொல்லப்பட்டன.] (கூ)

பற்றுக் பற்றற்றான் பற்றின யப்பற்றைப் - - - *
பற்றுக் பற்று விடற்கு. - - - - - டி

இ-ள். பற்றற்றான் - (எல்லாப்பொருள்களையும் பற்றி தீநீ
றே) பற்றில்லாதகடவுளாலே சொல்லப்பட்ட—பற்றினை - மு

நடு-ஆம், அதி—துறவு.

தீவழியை—பற்றுக் - (இதுவேநல்வழியென்று) மனத்திற்
கொள்ளக்கடவர்.—(கொண்டு) —அப்பற்றை - அதனிடத்து
உபாயத்தை—பற்றுக் - மனத்தினாலே செய்யக்கடவர்.—ப
ற்று-(விடாதுவந்த)பற்று--விடற்கு-விடுதற்கு. எ - று. * க
டவுள்வாழ்த்துக்கேற்க இங்கும் பொதுவகையினாலே பற்ற
ற்றானென்றார். அதனிடத்து உபாயம் - தியானமும், சமாதியு
ம், ஆம்.—விடாதுவந்த பற்று - அநுதியாய்வருமுடற்பற்று.
[இதனால் அப்பற்றுவிடுதற்கு 'உபாயம் சொல்லப்பட்டது.]
* * * * *

நடு-ஆம், அதி—மெய்யுணர்தல்.

அஃதாவது - பிறப்புவிடுகளையும், அவற்றின் காரணங்
களையும். * விபரீத + சந்தேகங்களால் அல்லாமல் உண்
மையால் அறிதல்-இதை - வடநூலார்தத்துவ ஞானமெ
ன்பார். இதுவும் பற்றற்றான் பற்றினைப்பற்றிய விடத்தே
உண்டாவ தானையால் அக்காரண வொற்றுமைப்பற்றி
துறவின் பின்வைக்கப்பட்டது.

பொருளல் வவற்றைப்பொருளென்றுணரு *
மருளாளு மாண்பு பிறப்பு. - - - க.

இ - ள். பொருளல்லவற்றை - மெய்ப்பொருள்க ளல்லாத
வைகளை—பொருளென்று - மெய்ப்பொருள்களென்று — உ
ணரும் - அறிகின்ற—மருளான் - விபரீதஞானத்தினாலே—மா
ண்புபிறப்பு-மாட்சிமைப்படாதபிறவி [இன்பமில்லாதபிறவி

யென்றபடி]—ஆம்-உண்டாகும்.எ-று. ❀ [இங்கே பொருள்
 ல்வற்றைப் பொருளென் றுணர்ந்தலாவது - மறுபிறப்பும்,
 இருவகைப் பயன்களும், கடவுளும், இல்லையென்றும் மற்று
 ம் இப்படிப்பட்டவைகளைச் சொல்லுகிற மயக்கநூல்வழக்க
 த்தை மெய்ந்நூல் வழக்கமென்று துணிதல். — நரகர் - விலங்
 கு-மக்கள்-தேவர் - என்கிற நால்வகைப்பிறப்புகளிலும் உள்

ளது துன்பமேயாகலால்-மாண்புபிறப்பென்றார். [இதனால்-
 பிறப்புத் துன்பமென்பதும், அதற்கு முதற்காரணம் விபீ
 த ஞானமென்பதும், சொல்லப்பட்டது.] (க)

* விபீதஞ்ஞானமாவது, ஒன்றை மற்றொன்றாக வறிதல். அது கயிர்கைய்
 பாம்பென்ற அறிதல்போலவா. + சந்தேகஞ்ஞானமாவது, ஒன்றை இது
 யோ அதவோவெனக்கொள்ளுதல், கயிற்சொம்போவெனத் துணியாது
 தீர்ப்பதுபோலவா.

நகர்-ஆம்,அதி--மெய்யுணர் தல்.

இருணர்ங்கி யின்பம் பயக்கு மருணர்ங்கி - - *
மாசறு காட்சி யவர்க்கு. - - - - உ.

இ-ள். மருள் - அவ்விபீதஞானத்திலிருந்து--நீங்கி--மா
 சறு-குற்றமற்ற -- காட்சியவர்க்கு - மெய்யறிவைபுடையவரா
 யினவர்க்கு--(அம்மெய்யறிவானது) -- இருள் - பிறவியை

—நீங்கி-நீங்கச்செய்து—இன்பம்-முத்தியை? — பயக்கும்-
 கொடுக்கும். எ-று. ❀ இருள்-நரகம். அது தன் காரணமாகி
 ய பிறவிக்கு ஆகுதலால் ஆகுபெயர். நீங்கியென்னுந் தன்வி
 னை-நீக்கியென்னும் பிறவினைப்பொருளில் வந்தது. மாசறு
 காட்சி-சேவலஞானம். [இதனால் விடாவது உயர் வொப்பி

ல்லாத இன்பமென்பதும், அதற்கு நியிந்தகாரணம் வேவலப் பொருளாகிய பிரமமென்பதும் சொல்லப்பட்டன.] (உ)

ஐயத்தி னீங்கித் தெளிந்தாரீக்கு வையத்தின் - *
 வான நணிய துடைத்து. - - - - - ரு.

இ-ள். ஐயத்தின்-சந்தேகத்திலிருந்து — நீங்கி — தெளிந்தாரீக்கு - மெய்யுணர்ந்தவர்க்கு—வையத்தின் - (அடைந்துநின்ற) நிலவுகத்தினும்—வானம் - (அடையக்கடவதாகிய) வீட்டுலகம்|—நணியது-அடைந்ததாதலை?—உடைத்து - உடையதாம். எ-று. ~~ஐய~~ இங்கேஐயமாவது-மறுபிறப்பும், இருவிண்ப்பயல்களும், கடவுளும், உண்டோ இல்லையோ என்று ஒன்றிலே துணிவுபிறவாமல் நின்றல்.—ஒருவிதத்தினாலே பிறர் மதத்தைக் களைந்து தமது மதத்தை நிறுத்துதல் சமய தூல்களுக்கெல்லாம் இயல்பாகலால் அந்நூல்களாலே சொல்லப்பட்ட பொருள்களிலே மெய் எதுவோவென்று உண்டாகிற சந்தேகத்தை யோகிகள் தமது அனுபவ ஞானத்தினாலே நீக்கி மெய்யை அறிவாராகலால் அவரை-ஐயத்தி னீங்கித் தெளிந்தாரென்றும், அவ்வனுபவஞானம் மெயிநிந்தோறும் பழையலோகாசார ஞானம் மறைபட்டுக்கொண்டே வருமாசலால் - அதனைப் பயன்மேல் வைத்து - வையத்தின் வானநணிய துடைத்தென்றும், சொல்லினார். சொல்லவே சந்தேக ஞானமும் பிறவிக்குக்காரண மாகுதல் சொல்லப்பட்டதாயிற்று. (ரு)

ஐயுணர் வெய்தியக் கண்ணும் பயனின்றே * * * * *
 மெய்யுணர் வில்லா தவர்க்கு. - - - - - ச.

இ-ள்.ஐயுணர்வு-(ஓசை உடறு ஒளி சுவை நாற்றம் இய்வைத்

துப்புலன்களிலும் செல்லுதலால்) ஐந்தாகிய உணர்வு—எய்தய
 க்கண்ணும்: (அப்புலன்களைவிட்டுத்) சமக்கு வசப்பட்டவிடத்
 தும்—(அதனாலே)—பயன் |—இன்று - இல்லலை.—மெய்யுண
 ர்விலலாதவர்க்கு - மெய்யை அறிதலில்லாதவர்க்கு. எ - று. ❀ ஐ
 ந்தாகிய உணர்வு-மனம். அதுவசப்படுத்தலாவது - மடங்கி யோ
 கக்குறியிடத்தேறிக்க. அப்படி நின்ற விடத்தும் அது முத்
 தி யைத் தாசாமையால் - பயனின்றே யென்றார். [இவையிர
 ண்டி பாட்டாலும் மெய்யை யுணர்ந்தவர்க்கே முத்தி உண்
 டென்றுமெய்யுணர்வின் சிறப்புச் சொல்லப்பட்டது.] (ச)

எப்பொரு ளெத்தன்மைத் தாயினு மப்பொருண் *
 மெய்ப்பொருள் காண்ப தறியு. - - - - - ௫.

இ - ள், எப்பொருள் - யாதொருபொருள் — எத்தன்மைத்
 தாயினும் - யாதோரியல்புடையதாய்த்தோன்றினும்—(அத்
 தோன்றிய விதத்தைக் கண்டு விடாமல்) — அப்பொருள் -
 (தோன்றிய) அப்பொருளிடத்திருந்தும் — மெய்ப்பொரு
 ள் - மெய்யாகியபொருளை—காண்பது |—அறியு - மெய்யுண

ர்வு. எ - று. ❀ சராசரமாகிய பொருள்களிலெல்லாம் உலக
 த்தார் கற்பித்துக்கொண்டி வழங்குகின்ற கற்பனைகளைக் கழி
 த்து நின்ற உண்டையைக்காண்ப தே மெய்யுணர்வு எஃகையு
 யாயிற்று, அதாவது-அரசன் சேரமான் என்றவிடத்தே அரச
 னென்பதோர்சாதுயும், சேரமானென்பதோர் குடியும், ஒரு
 வனிடத்தே கற்பனையாதலால் அக்கற்பனையைவிட்டு அவனை

நிலமுதல் உயிரீருடைய தத்துவங்களின் கூட்டமென்று அறிந்து அத்தத்துவங்களை நிலமுதலாக அதனதன் காரணங்களுள் ஒய்க்கிக் கொண்டிபோய் முடிவிலே காரண காரிய மீரண்டிம இல்லாமல் நிற்பதனை அறிதலாம். [இதனால் மெய்யுணர்வினது இலக்கணம் சொல்லப்பட்டது.] (௮)

கந்தீண்டு மெய்ப்பொருள் கண்டார் தலைப்படுவர் *
மந்தீண்டு வாரா நெறி. - - - - - எ.

இ.ள், ஈண்டு-இம்மையிலேபிறப்பினிடத்து— கற்று - (உபதேசத்தைஞாஞ்சாரியரிடத்தே) கேட்டு—(அதனால்)—மெய்ப்பொருள் - உண்டைப்பொருளை—கண்டார் - உணர்ந்தவர் |—மந்தீண்டு - திரும்பிஇப்பிறப்பினிடத்து— வாராநெறி-வாராதவழியை—தலைப்படுவர்- அடைவார். எ - று. ~~ஈ~~கந்தெருள்-ஆம், அதி—மெய்யுணர்ந்தல்.

ஈறதனால் - பலரிடத்தும் பலதரமும் பழகுதலும், ஈண்டுன்றதனால் - மோகஷத்தை அடைதற்கு உரிய மலிதப்பிறப்பு பெறுதற்கு அரியதென்பதும், கொள்ளப்படன. ஈண்டு வாராநெறி - மோகஷமார்க்கம. மோகஷத்துக்கு நிமித்தகாரணமாகிய முதற்பொருளை அறிதற்கு உபாயம் மூன்று. அவை. கேட்குதல் சிந்தித்தல்-தெளிதல் - எனபன. [அவற்றுள் கேட்குதல் இதனாலே சொல்லப்பட்டது.] (௯)

ஐர்த்துள்ள முள்ள துணரி னொருதலையாப் *
பேர்த்துள்ள வேண்டா பிறப்பு, - - - - - எ,

இ-ள். (அப்படி கேட்கப்பட்ட உபதேசப்பொருளை) — உள்ளம் - (ஒருவனது) உள்ளமானது—ஒருதலையா - நிசயப்பட—ஒர்த்து - (பிரமாணங்களாலும்புத்தியிடுதலும்) ஆராய்ந்து—(அதனால்)—உள்ளது-முதற்பொருளை—உணர்வின் அறிபுமாயின் — பிறப்பு - (அவனுக்குப்) பிறவிடள்ளதாக—பேர்த்து - மாறி — உள்ளமீவண்டா - நினைக்கவெண்புவதில்லை.எ-று. ❀ [இதனால் சிந்தித்தல் சொல்லப்பட்டது.] (௪)

பிறப்பென்னும் பேதைமை நீங்கச் சிறப்பென்னுஞ்
செம்பொருள் காண்ப தறிவு. . . . . அ.

இ-ள். பிறப்பென்னும் பிறவிக் தமுதற்காரணமெனப்படுகிற—பேதைமை - அஞ்ஞானமானது— நீங்க—சிறப்பென்னும் - மோகத்துக்குநிமித்தகாரணமெனப்படுகிற—செம்பொருள் - செய்வியப்பொருளை—காண்பது—அறிவு - (ஒருவனுக்கு) மெய்புணர்வாம. எ-று. ❀ பிறப்பென்னும் பேதைமையென்றும், சிறப்பென்னுஞ் செம்பொருளென்றும், காரியங்களைக் காரணங்களாக உபசரித்தார். ஐவலக்குற்றங்களுள் - அஞ்ஞானம் மற்றைநான்குக்கும் காரணமாதலால் அச்சிறப்புப்பற்றி அதனையே பிறப்புக்குக் காரணமாக்கிச் சொ

ல்லினார் எல்லாப்பொருள்களினும் சிறந்ததாகலால் - மோகமும் சிறப்பெனப்பட்டது நித்தியமாகியும்; பரிசுத்தமாகியும், எங்குநிறைந்துள்ள பிரமமென்னப்பட்ட முதற்பொருள் விசாரமில்லாமல் எக்காலமும் ஒதோதன்மையதாயிருத்தல்பற்றி அதனைச் செய்பொருளென்றார். முன்னே மெய்ப்பொருளென்றும், உள்ளதென்றும், சொல்லியதும் இது பற்றியென்றறிக. அதனைக்காண்கையாவது-உயிர் தனது அஞ்ஞானம்

கெட்டு அப்பொருளோடு ஒற்றுமைபுற இடைவிடாமல்திணைத்தல். — இதனைச்சமாதி யென்பர். மரணகாலத்தில் திணைக்கிறபடி பிறவிவருமென்றிருத்தலால் மோகம னடவோர்க்கு அக்காலத்திலே தத்துவப்பொருளைப் பாவிக்கும்படி முன்னே பழகுதலாகிய இதனின்மிகுந்த உபாயம் இல்லையென்பதறிக. [இதனாலே தெளிதல் சொல்லப்பட்டது.] (அ)

சுருபுணர்ந்து சார்பு கெடவொழுகின் மற்றுழித்துச் *
சார்தரா சார்தரு நோய். - - - - - கூ.

இ-ள். (ஒருவன்)—சார்பு - (எல்லாப்பொருள்களுக்கும்) சார்பாகிய அச்செம்பொருளை—உணர்ந்து—சார்பு - இருவகைப்பற்றுகளும்—கெட—ஒழுகின் - நடக்கவல்லவனாயின்—சார்தரும் - (முன் அவனைச்) சேர்த்தற்குரியவையாய்நின்ற—நோய். துன்பங்கள்—அழித்து - (அவ்வுணர்வையும் ஒழுக்கத்தையும்) அழித்து—மற்றுச்சார்தரா - பின்சேரமாட்டாவாம்.எ-று. * இங்கே ஒழுக்கமென்றது - யோகவழிநடத்தலை. அது-இயமம், நியமம், ஆசனம், பிராணாயாமம், பிரத்தியாகாசம், தாசனை, தியானம் சமாதி - என வெண்வகைப்பறும். அத்துன்பங்களாவன - பிறவி அனாதியாய் வருதலால் உயிரினாலே அளவில்லாமல் சம்பாதிக்கப்பட்டிருக்கிற வினைகளின் பயன்களுள் இற்றந்த உடம்புகளால் அனுபவிக்கப்பட்டவை

யும், பிறந்தவுடம்பால் மொண்டு கொள்ளப்பட்ட வையும், நீங்கலாக - பின்னே 'அனுபவிக்கும்படி' கிடந்தவையாம். அவைவிளக்கின் முன் இருள்போல் ஞானயோகங்களின் முன்னேகெடுதலால் அழித்துச் சார்தராவென்றார். பிறவிக்குக் காரணமாதலால் நல்வினைப்பயனும் நோயெனப்பட்டது. [முன் மூன்றுபாயங்களாலும் பரம்பொருளை அறியப் பிறப்பறுமென்றார் அது அறுமிடத்தே பின்வரக்கிடந்த துன்பங்களெல்லாம் எப்படிபோமென்னும்வினாவை எழுப்பிக்கொண்டு ஞானயோக முகிர்ச்சியுடைய உயிரைச் சேரமாட்டாமை யாத் கெட்டுவிடுமென்பது இதனாலே சொல்லப்பட்டது.] (க)

காமம் வெகுளி மயக்க மிவைமுன்ற - - - *
சூழ்மங் கெடக்கெடு நோய். - - - ய.

இ - ள். (ஞானயோகங்களின் முகிர்ச்சியுடையவர்க்கு) —
 காமம்வெகுளிமயக்கம் - விருப்பம்வெறுப்பு அஞ்ஞானம் எ

கூ - ஆம், அதி — மெய்யுணர் தல்.

னப்படுகிற — இவைமுன்றன் - இக்குற்றமமுன்றனது — நாமம் - பெயரும் — கெட - கெடுதலால் — நோய் - (அவைகளின் காரியங்களாகிய) வினைப்பயன்கள் | — கெடும் - உண்டாதல்லலை. எ - று. * அஹிசயாதிய அவித்தையென்னும் அஞ்ஞானமும், அது பற்றியானொருமறுக்கும் அகங்காரமும், அது பற்றி எனக்கு இதுவேண்டுமென்னும் அவாவும், அதுபற்றி அப்பொருளிடத்தே செல்லும் ஆசையும், அதுபற்றி அதனதுமறுதலையிடத்தே செல்லும் கோபமும், எனவடதூலார் குற்றம் ஐந்தென்பார். இவர் அவற்றுள் அகங்காரம் அவித்தையிலும், அவா

வுதல் ஆசையிலும், அடங்குதலால் மூன்றென்றார். இடைபறாத
 ஞானயோகங்களுக்கே முன்னே இக்குற்றமுன்றும் காட்டுத்தீ
 முன்னே பஞ்சுபோலும். ஆகலால் அம்மிசூதிதோன்ற இ
 லையமுன்றனும்ங் கெடவென்றார். விகாரத்தாலே தொக்க நா
 மமும் அண்ணாமிடுவிறப்பும்மைவருவிக் கப்பட்டது. [காரண
 ம... க் குற்றங்களைக்கெடுத்தோர் காரியமாகிய இருவினை
 களைச் செய்யாமையால் - அவர்க்குவருத்தஞ்சிய துன்பங்களும்
 இல்லப்பென்பது இதனாலே சொல்லப்பட்டது.]— முன்கிடந்
 ததுன்பங்களும் மேல்வருந்துன்பங்களும் இல்லாமற்போகு
 கைமெய்யுணர்வின் பயனாதலால் இவையிரண்டும் இவ்வநிகா
 ரத்தினாலே சொல்லப்பட்டன. இவ்விதத்தால் மெய்யுணர்ந்தா
 ர்க்கு உள்ளவை எடுத்த உடம்பும் அதுகொண்ட வினைப்பய
 னுமே பென்பது பெற்றும். (ய)

கள - ஆம், அதி - அவாவறுத்தல்.

அஃதாவது - முன்னும் பின்னும் வினைத்தொடர்பு அது
 த்தார்க்கு நதிநின்ற உடம்பும் அது கொண்டவினைப்ப

யங்களும், நின்றமையால் அது பற்றி ஒரோவிடத்துந்
 துறக்கப்பட்ட புலங்களின்மேலே பழைய பழக்கவச்
 சீதினாலே நினைவுசெல்லுமன்றே அந்நினைவும் பிறவிக்
 குவித்தாமாகலால் அதனை இடைவிடாத மெய்ப்பொ
 ருஞ்ஞானீவால் அறுத்தலாம். அதிகாரமுறைமையும் இத
 னால்விளங்கும்.

அவாவென்ப வெல்லா வுயிர்க்கு மெஞ்ஞானுந் *
 தவா அப் பிறப்பினும் வித்தி. - - - க.
 இ-ள். எல்லாவுயிர்க்கும்—எஞ்ஞானுந் தும், எக்காலத்திலும்

— சுவா-கெடா துவருகின்ற—பிறப்பு - பிறவிமை — ஈனும்-
 விளப்பதாகிய—வித்து—அவா - அவாவாகும்—என்ப - எ
 ன்று(துலோர்) சொல்லுவார். எ - று. ~~ஈ~~ உடம்புநிங்கிப்போ
 ங்காவத்கிலே அபித்தவினையும், அதுகாட்டுங்கதி நிமித்தங்க
 ளும், அக்கதியிலவாயும், உயிரினிடத்தே முறையேவந்து உதி
 க்க-அநிவை மோசமான துமறைக்க, அவ்வுயிரை அவ்வவா வா
 னது கதியினிடத்தே கொண்டு செல்லுமாகலால் - அதனைப் பி
 ரப்பினும் வித்தென்றும், கதிவசத்தால் உல தாகிய அவ்வுயிரி
 ன் வேறுபாட்டிலும், † உற்சரப்பிணி அவசரப்பிணிபென்னு
 ன் காலவேறுபாட்டிலும், அது வித்தாகுடைவேறுபாடையா
 ல். எல்லாவுயிர்க்கும் எஞ்ஞான்றும் என்றும், இது எல்லாச்
 சமயங்களுக்கும் ஒத்தலால் - என்பவென்றும், கூற்றார். [இத
 னால் பிறப்புக்கு அவா வித்தாதல் சொல்லப்பட்டது.] (க)

வேண்மிங்கால் வேண்டும் பிறவாமை மற்றது *
 வேண்டாமை வேண்ட வரும். - - - உ.

இ-ள். (பிறப்புத் துன்பமாயிருக்கையை அறிந்தவன்) -- வேண்டிங்கால் - (ஒன்றை) வேண்டினால் -- பிறவாமை - பிறவாதிருக்கையே -- வேண்டும். -- அது - அப்பிறவாமையானது -- வேண்டாமை - (தான் ஒருபொருளையும்) அவாவாமையை -- வேண்ட -- வரும் - (அவனுக்குத்) தானே உண்டாம். ௪-து. ௧. அருதிபாகத் - தான் - பிறப்பு - பிணி - மூப்பு - இறப்பு - இவைகளினாலே துன்பப்பட்டுக்கொண்டிருக்கின்றமையை அறிந்தவனுக்கு இன்பத்தில் ஆசை உண்டாமாதலால் - பிறவாமையவே ண்டிடுமென்றும், இயல்பாகத்தான் சிந்திப்பதற்கைக் குறித்து ஒருபொருளை அவாவினால் அது பிறவியைத்தரும் வித்தாய்ப்பி ண்றும் முடிவிலாததுன்பமே வினைத்தலாலே அது வேண்டாமை வேண்ட வருமென்றும், சொல்லினார். (உ)

வேண்டாமை யான விழுச்செல்வ மீண்டில்லை *
யாண்டு மென்தாப்ப தில். - - - - ௩.

இ-ள். வேண்டாமை யான - (ஒருபொருளையும்) அவாவாமையோலும் -- விழுச்செல்வம் - மேலாகிய செல்வமானது |

+ உற்சர்ப்பிணி, உலகமானது வாழ்நாள் போகம் துவை முதலானவைகளாலே வளர்ப்பதைபோல் பெருநங்கூலம். அவசர்ப்பிணி, அது அவைகளாலே தேய்ப்பதைபோல் சருங்குகளம்.

௩௪-ஆம், அதி -- அவாவதுத்தல்.

இ-ள். அற்றவரென்பார் - (பிறவி) யற்றவரென்று சொல்ல
 ப்படுமவர் |—அவாவற்றார்- (அதற்குநேரே ஏதுவாகிய) அவ்
 வவாவற்றவர். — மற்றையார் - பிறவேதுக்கள் அற்று அது
 வொன்றும் அறாதவர் |—(அவ்வேதுக்களாலே சில துன்பங்க
 ள் அற்றவரல்லாமல்) - அற்றாகவற்றறிவர் - அவர்போற் பிற
 வியற்றறிவர். எ-று. ❀ [இதனால் அவாவற்றவரது சிறப்புவிதி
 யினாலும் எதிர்மறையினாலும் சொல்லப்பட்டது.] (௫)

அஞ்சுவ தோரு மறணே யொருஉண - . . *
 வஞ்சிப்ப தோரு மவா. - . . . . ஈ.

இ-ள். ஒருஉண - (மெய்யுணர்ந்தல் முடிவாகிய காரணங்க
 கள-ஆம், அஃ—அவாவதுத்தல்.

ளெல்லாம பெற்று அவைகளால் முத்தியை அடைதற்குரியவ
 ராகிய) ஒருத்தனை—வஞ்சிப்பது-மறவிவழியினாலே நுழைந்
 து பின்னும் பிறவியிலே தள்ளிக்கொடுக்கவல்லது |—அவா-அ
 வாவாம.—(ஆகலால்)—அஞ்சுவது-(அவ்வவாவை) அஞ்சிக்கா
 ப்பதே |—அறல் - துறவறமாம். எ-று. ❀ ஒருமிரணும்-அசை

கள். அனாதியாய்வந்த அவ்வவா ஞ்ளாவிடத்தி வாய்மையை
 வேண்டிதலை பொழிந்து பராக்கிருளே காத்திடானாயின் அது
 இடமாக அவன் அறியாமல் புருதது பழைய வியற்கையாப
 நின்று பிறப்பினை உண்டாக்குதலால் அதனை வஞ்சிப்பொன்
 றார். கி த்தலாவது-வாய்மை வேண்டலிலே இடைவிடாமற் ப
 ழுசிப்பார்கரிதல். [இதனால் அவாவின் குற்றமும் அதனைக்காப்
 பதே அறமென்பதும் சொல்லப்பட்டன.] (ஈ)

அவாவினை யாற்ற வறுப்பிற் றவாவினை - - *
தானவேண்பி மாற்றான் வரும். - - - எ.

இ-ள். (ஒருவன்)—அவாவினை—ஆற்றவறுப்பின் - முடி
தூமறுப்பின். [வஞ்சித்தும் யாராமற்கெடுக்கவல்லவனாயி னா
ன்றபடி]—(அவனாக் கு)—தவாவினை - கெடாமெக்கு ஏதுவா
கியசெயல்—தான்வேண்பிமாற்றல் - தான் விரும்பும் வழியிற்
லே—வரும் உண்டாகும். எ-று. கீழ்க் கெடாம - பிறவித் து
ன்புகளால் - அழியாமை. அதற்கு ஏதுவாகிய வினைபென்ற
து-மேற்சொல்லிய தூறவற்களை. தான் விரும்பும்வழி-மெ
ய்வரும், சாதவழி. அவாவை முடிதும் அறுத்தவனுக்கு மேலே
தவஞ்செய்ய வேண்பிவதில்லை அவனால் செய்யப்பட்டவை
யெல்லாம் அறமாமென்பது கருத்து. (எ)

அவாவில்லாரீகி கில்லாகுந் துன்பமஃ துண்டேற் *
றவா அது மேன்மேல் வரும். - - - அ.

இ-ள். அவாவில்லாரீக்கு - அவாவையயில்லாதவர்க்கு—துண்
பம்-(வரக்கடவ)தொருதுன்பம்|—இல்லாகும் - இலையாகு
ம்.—(ஒருவனுக்குப் பிறகாரணங்களைல்லாம இவ்வா திருந்து
ம்)—அஃதுண்டேல் - அவ்வொன்றுமாதீதிரம் உண்டாயின
—(அதனால்எல்லா த்துன்பங்களும்|)—தவாது - முடிவில்லா
மல்—மேன்மேல்- மேலுமேலும்—வரும். எ - று. கீழ்க் உபம்
பு மொண்புகொண்ட துன்பம் முன்பே செய்துகொள்ளப்ப
ட்டதாகலின இங்கே துன்பமென்றது - இப்போது அவரவ
ராலே செய்துகொள்ளப்படுகின்றவைகளை. — மேன்மேல் வ
ருக-ஆம், அதி—அவாவறுத்தல்.

ருமென்றதனால் தன்னைப்பற்றிவருவதும், பிறவுயிரிடைப்பற்றி வருவதும், தெய்வத்தைப்பற்றிவருவதும், ஆகிய மூவகைத் துன்பங்களென்பது பெற்றாம். [இதனால் அவாவே அத்துன்பத்திற்குக் காரணமென்பது சொல்லப்பட்டது.] (அ)

இன்ப மிடையறா தீண்டு மவாவென்னுந் - *
துன்பத்துட் பின்பங் கெடின், - - - கூ.

இ-ள். அவாவென்னும் - அவாவென்றுசொல்லப்படுகிற— துன்பத்துட்பின்பம் - துன்பங்களுள்ளே மிகுந்ததுன்பமானது--கெடின் - (ஒருவனுக்குக்) கெடுமாயின் -- (அவன்முத்திபெற்றவிடத்தேயேயுல்லாமல்)—ஈண்டும் - இங்கேயும் [உடம்போடுகூடி நின்றவிடத்து மென்றபடி]— இன்பம்|—இடையறாது-நடுவேநீங்காது. எ - று. ~~ஈ~~ துன்பத்துட்பின்பமாவது - மற்ஹைத் துன்பங்களெல்லாம் இன்பங்களாய்த் தோன்றும்படியாக வருங்கொடிய துன்பமாம். அவாவானதுபயனைக்கொடுக்கும்போதேயல்லாமல் தோன்றும் போதும் துன்பமாகலால்-இப்படி சொல்லப்பட்டது.—அவாவென்னுந் துன்பத்துட் பின்பமென்று காரணத்தைக்காரியமாக உபசரித்தார். அவ்வவாக்கெட்டவர்க்கு மனந்தடுமாறாது நிரம்பிநிற்குமாகையால்-ஈண்டும்இன்பம்இடையறாதென்றார். [இதனால் அவாவறுத்தவர் முத்தி யின்பத்தை உடம்போடு நின்றே அடைவாரென்பது சொல்லப்பட்டது.] (கூ)

ஆரா வியற்கை யவாநீப்பி னந்நிலையே - - *
பேரா வியற்கை தரும். - - - ய.

இ-ள். ஆராவியற்கை-(ஒருபோதும்) நீரம்பாத இயல்பையுடைய—அவா-அவாவை—நீப்பின் - (ஒருவன்) விடுவானாயின்—(அவ்விடுகை|அவனுக்கு)—அந்நிலையே- அப்போதே—பேராவியற்கை-எப்போதும் ஒரு நிலைமையொத்தன்மையை—தரும். எ - து. ~~ஐ~~ நீரம்பாமையாவது - தாமேயல்லாமல் தம்பயனும் நிலையாமையால் வேண்டத்தகாத பொருள்களை வேண்டி மேலுமேலும் வளர்தல்.— அவ்வளர்ச்சிக்கு அளவில்லாமையால் விடுதலே தக்கதென்பது கருத்து. கனிப்புக்கவலைகளும், பிறப்புப்பிணி மூப்பிறப்புகளும், முதலானவை இல்லாமல் உயிர்-ஒப்புயர்வில்லாத இன்பத்தை அடைந்து நிற்செய்யால் விட்டினைப் பேராவியற்கையென்றும், அதை அவா

௩௫

கள-ஆம்,அதி—அவாவறுத்தல்,

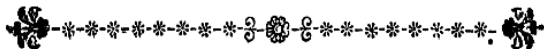
வை விட்டவிடத்துப் பெறுதற்கு ஐயமில்லாமையால் அந்நிலையே தருமென்றும், சொல்லினார். அந்நிலைமையை யுடையவனைச் சேவன் முத்தனென்பார், [இதனால் வீடாவது இதுவென்பதும், அது அவாவறுத்தவர்க்கு அப்போதே உண்டாமென்பதும், சொல்லப்பட்டன.] (ய)

ஈறவறம் முற்றுப்பெற்றது.

ஐ அநிகாரம் கள-க்கு-திருக்குறள்-களைய.

இவ்விதத்தால் - இம்.வம.மறுசம - வீடு-என்றே மூன்றையும் உண்டாகருள் பிறப்புடைந்தாகிய அறத்தை

அருளிச்செய்தார். இனிமுறையே - பொருளும், இன்ப
மும், அருளிச்செய்தத் தொடங்கியவர் - அவைகளுக்கு
முதற்காரணமாகிய ஊழின் வலிசொல்லுகிறார்.

கஅ-ஆம், அதி--ஊழ்.

அஃதாவது. நல்வினைப்பயனாகிய இன்பமும், தீவினைப்
பயனாகிய துன்பமும், அவ்வினைகளைச் செய்தவனையே
சென்று அடைதற்கு ஏதுவாகிய நியதியாம். ஊழ்-பா
ல்-முறை-உண்மை-தெய்வம்- நியதி-விதி-என்பவை ஒ
ருபொருட் சொற்கள். இது பொருளின்பங்களிரண்டுக்
குமொழுவாய் ஒன்றினுள் வைக்கப்பட்டாமையாலும்,
முன்சொல்லப்பட்ட அறத்தோடு சம்பந்த முடைமை
யாலும், அதனிற்றியிலே சொல்லப்பட்டது.

ஆகூழாற் றேன்று மசைவின்மை கைப்பொருள் *
போகூழாற் றேனறு மடி, * - * - க.

இ-ள், (ஒருவனுக்கு)—கைப்பொருள்—ஆகூழால் - ஆகு
தற்குக்காரணமாகிய ஆழினாலே — அசைவின்றம் - முடற்சி
யானது | — தோன்றும் - உண்டாகும்.— போகூழால் - போ
குதற்குக்காரணமாகிய ஆழினாலே—மடி - சோம்பலானது |
—தோன்றும்-உண்டாகும்.எ-று. ஊழானது ஒருபொருளி
னது ஆக்கவழிவுகளுக்குத் துணைக்காரணமாகிய முயற்சிசோ
ழ்பல்களையும் தானே தோன்றச் செய்துமென்பதுகருத்து. (க)

கஅ-ஆம், அதி--ஊழ்.

பேதைப் படுக்கு மிழவு மறிவகற்ற - - *

மாகலு முற்றக் கடை, - - - - உ.

இ - ள். (ஒருவனுக்கு) — அறிவு - எல்லாவறிவும் உண்டாயி
ருந்தாலும் — இழவு - (கைப்பொருளை) இழத்தற்குக்காரண
மாகிய — ஊழ் — (உற்றக்கடை) - பொருந்தியவிடத்து —
பேதைப்படுக்கும் - (அதனை) அறியாமையாக்கும். — (அவ
னறிவுசுருங்கியிருந்தாலும்) — ஆகல் - (கைப்பொருள்) ஆகுதற்
குக்காரணமாகிய — ஊழ் — உற்றக்கடை - பொருந்தியவிட
த்து — அகற்றும் - (அதனை) விரிக்கும். எ - று. ✽ கைப்பொரு
ளென்பது - அதிகாரத்தால் வருவிக்கப்பட்டது. ஊழ் இயற்
கையாலாகிய அறிவையும் வேறுபடுத்திமென்பதாம். (உ)

நுண்ணிய நூல் பல கற்பினு மற்றந்தன் - - *

னுண்மை யறிவே மிகும், - - - - ஈ.

இ - ள். (அறியாமையாக்குவதாகிய ஒழுமையவனொருவ
ன்) — நுண்ணிய - நுட்பமானபொருள்களையுடைய — நூல்ப
ல - பலநூல்களையும் — கற்பினும் - கற்றொழியினும் — (அவனுக்
கு) — மற்றும் - பின் னும் — உன்னுண்மை - தனதுஊழினாலாகி
ய — அறிவே — மிகும் - மேற்படும். எ - று. ✽ பொருளினு
ண்மை - நூலின்மேல் ஏற்றப்பட்டது. மேற்படுதல் - கல்விய
றிவைப் பின்னே இதை ஏன்செய்தோமென்று துன்பப்படுத
ற்காகக்கூச் செயலுக்குத் தான் முற்படுதல். செயற்கையாலாகி
ய அறிவையும் கழிப்பித்து மென்பதாம். (ஈ)

இருவே றுலகத் தியற்கை திருவேறு - - - *

தெள்ளிய ராதலும் வேறு. - - - - ச.

இ-ள். உலகத்து — இயற்கை - (ஊழினுவாகிய) இயற்கை யானது | — இருவேறு-இரணிகூறியிருக்கின்றது. — (ஆதலால்) — திரு - செல்வமுடையவராதலும் | — வேறு. — தெள்ளியராதலும் - அறிவுடையவராதலும் | — வேறு. எ-று. ✠ செல்வத்தைப் - படைத்தலும், காப்பாற்றலும், பயன் கொள்ளுதலும், அறிவுடையவர்க்கல்லது கூடாவன்றே அவ்விதமல்லாமல் அறிவுடையவர் வறியவராகவும், மற்றவர் செல்வராகவும், காணாதலால் - அறிவினராதற்கு ஆகிறஆழ் செல்வராதற்கும், செல்வராதற்கு ஆகிறஆழ் அறிவினராதற்கும், ஆகாவென்

✠ அ-ஆம், அதி—ஊழ்.

நதாயிற்று. ஆகவே செல்வத்தைத் தேடும்போது அறிவாகிய துணைக்காரணமும் வேண்டாமென்பதுபெற்றும். (ச)

நல்லவை யெல்லாம் அந் தீயவாந் தீயவு - - *
நல்லவாஞ் செல்வஞ் செயற்கு. - - - டு.

இ-ள். செல்வம்-செல்வத்தை—செயற்கு - உண்டாக்குதற்கு—நல்லவையெல்லாம் | — தீயவாம் - தீயவையாய் அழிக்கும். — (அதுமாத்திரமல்லாமல்) — தீயவும்-தீயவைதாமும் | — நல்லவாம் - நல்லவையாய் ஆகும். — (ஊழ்வசத்தால்). எ-று. ✠ நல்லவைதீயவைஎன்றது - காலமும்-இடமும்-கருவியும்-தொழிலும்-ஆகிய இவைமுதலானவைகளை. — ஊழாவென்பது -

அதிகாரத்தால் வருவிக்கப்பட்டது. அழிக்குமும் உற்றவிடத்
துக் காலமுதலானவைகள் நல்லவையாயிருந்தாலும் அழியும்
ஆக்குமும் உற்றவிடத்து அவை தீயவையாயிருந்தாலும் ஆகு
மென்றதாயிற்று. ஆகவே ஊழ்காலமுதலான துணைக்காரண
ங்களையும் வேறுபடுத்திமென்பது பெற்றும். (௫)

பரியினு மாகாவாம் பாலல்ல வய்த்துச் - - *
சொரியினும் போகா தம. - - - - - எ.

இ-ள். பால்-ஊழினாலே— அல்ல - தம்முடையவையாகா
தபொருள்கள்|—பரியினும் - வருந்திக்காப்பாற்றினாலும்—
ஆகாவாம்-(தம்மிடத்து) நில்லாமற்போகும்.—தம - தம்மு
டையவையாகியபொருள்கள்|—உய்த்து - (புறத்தே) கொண்
டுபோய்—சொரியினும் - பெய்துவிட்டாலும்—போகா - (த
ம்மைவிட்டிடு)போகாவாம். எ-று. ✽ பொருள்களது. நிலையு
ம், போக்கும், ஊழால் ஆவதல்லது-காப்பினாலும், இகழ்ச்சி
யினாலும், ஆகாதென்பதாம். [இவை ஆறுபாட்டாலும் பொ
ருளுக்குக் காரணமாகிய ஊழின்வலி சொல்லப்பட்டது](௬)

வகுத்தான் வகுத்த வகையல்லாற் கோடி - *
தொகுத் தார்க்குத் துய்த்த லரிது. - - - - - எ.

இ-ள். கோடி - (அனுபவிக்கப்படும்பொருள்கள்) கோடி
யை—தொகுத்தார்க்கும்-வருந்திச்சேர்த்தவார்க்கும் — வகுத்
தான் - தெய்வத்தினால்—வகுத்த - வகுக்கப்பட்ட—வகையல்
லால் - வகையாலல்லது—துய்த்தல் - அனுபவித்தல்|—அரி
து-உண்டாகாது. எ-று. ✽ எந்தவினை எந்தவுயிரினாலே செ
ருகும்,அதி—ஊழ்:

பப்பட்டதோ அந்தவினையின்பபனை அந்தவுயிரிக்கேவகுத்த
லால்-வகுத்தானென்றார். தொகுத்தார்க்கு மென்னுமும்மை
தொகுக்காதவார்க்கு மாத்திர மல்ல:மல் என்னும் பொருளை

த் தருதலால் எச்சவும்மை. — வேறு முயற்சிகளாலே பொருள்சீர்த் சேர்க்கலாமே யல்லாமல் அனுபவித்தல் கூடாது அதற்கு ஊழ்வேண்டிமென்ப தாயிற்று. (எ)

துறப்பார்மற் றப்புர் வில்லா ருறத்தால் * * *
 ஊட்டா கழியு மெனின். - * * * * *

இ-ள். துப்புரவில்லார் - (வறுமையினாலே) அனுபவித்தல் இல்லாதவர்—துறப்பார் - (இல்வாழ்க்கையைத்) துறக்குங்கருத்துடையவராவார்.--(ஊழ்கள்) -- உறத்தால் - அடையும்குறியையுடைய துன்பங்களை—ஊட்டா - அடைவிக்காமல்—கழியுமெனின் - நீங்காமாயின். எ - று. தம்மால்விடப்படும் பற்றுக்களெல்லாம் தாமே விடப்பெற்றிருந்தும் கருத்து வேறுபாட்டால் துன்பப்படுவது ஊழ் வலியாலென்னும் ஒழிந்தசொற்பொருளைக் காட்டலால்-மன்-ஒழி யிசை (அ)

நன்றாங்கா னல்லவாக் காண்பவ ரன்றாங்கா * * *
 லல்லற் படுவ தெவன். - * * * * *

இ-ள். நன்று - நல்வினை—ஆங்கால் - இன்பங்களைக்கொடுக்கும்போது— (அவ்விற்பங்களை நீக்கும் விதந்தேடாமல்)— நல்லவா - (இவை) நல்லவையென்றிசைந்து—காண்பவர்- அனுபவிப்பவர் | --அன்று - மற்றைத்தீவினை—ஆங்கால் - துன்பங்

களைக்கொடுக்கும்போது — (அத்துன்பங்களையும் அப்படி அனுபவியாமல்) — அல்லற்படுவது * (நீக்கும் விதந்தேடித்) துன்பப்படுவது | —எவன் * என்ன நினைத்து. எ - று. தா

மே முன்செய்து கொண்டமையாலும், பயனைக்கொடாமல்
 கழியாமையாலும், இரண்டும் இசைந்து அனுபவித்தற்கு உரி

யவையாம் - அவைகளிலே ஒன்றற்கு இசைந்து அனுபவித்து
 மற்றதற்கு அது செய்யாமல்வருந்துதல் அறிவு அன்று என்

பதாம். [இவைமூன்றுபாட்டாலும் இன்பத்துன்பங்களுக்குக்
 காசண்டாகிய ஊழின்வலி சொல்லப்பட்டது.] (க)

௩௯

௩௮-ஆம், அதி-ஊழ்.

ஊழிற் பெருவலி யாவுள மற்றொன்று - *
 சூழினுந் தான்முந் துறும். - - - - - டி.

இ-ள். மற்றொன்று - (தன்னைவிலக்குதற்பொருட்டித்) தன்
 க்குப்பகையாகிய ஒருபாயத்தை - சூழினும் - ஆராய்ந்தாலு
 ம் - தான் - முந்துறும் - (அவ்வுபாயத்தையாவது மற்றொ
 ன்றையாவது வழியாகக்கொண்டு வந்து அவ்வாராய்ச்சிக்கு)
 முற்பட்டிநிற்கும். - (அதனால்) - ஊழின் - ஊழ்போல் -
 பெருவலி - மிகுந்த வலிமையுடையவை - பா - எவை - உச -
 இருக்கின்றன. எ - டு. * பெருவலி - அதனையுடைய ஊழுக்கு
 ஆகுதலால் ஆகுபெயர். சூழ்தல் - பலருடனும் பழுதறவெண்
 னுதல். ஊழானது அவ்வுபாயத்தைச் செய்தற்கேயல்லாமல்
 ஆராய்தற்கும் சமயங்கொடாதென்கிற பொருளைக் குறித்து
 நிற்கையால் - உம்மை எச்சவும்மை. எல்லாம் வழியாக வருத
 லுடைமையால் ஊழே வலியையுடையதென்பதாம். [இதனால்
 அவ்விருவகை ஆழ்களின் வல்லமையும் பொதுவாகச் சொல்ல
 ப்பட்டது.] (டி)

இனி இல்லறத்தின் வழிப்பறிவனவாகிய பொருள்நீபங்
 களுள் இம்மைமறுமை இரண்டையும் தருவதாகிய பொ
 ருளைச் சொல்லும்படி எடுத்திக்கொண்டார்.

பொருள்நீபங்
 களுள் இம்மைமறுமை இரண்டையும் தருவதாகிய பொ
 ருளைச் சொல்லும்படி எடுத்திக்கொண்டார்.

பொருள்நீபங்.
 களுள் இம்மைமறுமை இரண்டையும் தருவதாகிய பொ
 ருளைச் சொல்லும்படி எடுத்திக்கொண்டார்.

பொருளாவது - அறவழியினாலே சேர்க்கப்பட்ட பொன் மணிமுதலானவையாம். அது - தனக்குத் துணைக்காரணமாகிய அரசன்தி சொல்லவே அடங்கும். அவ்வரசனீதியாவது காவலை நடத்து முறைமையாம். அதனை அரசியல்-அங்கவியல்-ஒழிபியல் - என மூன்றியல்களால் அருளிச்செய்தார்.

அ ர சி ய ல்

—*—

அரசாவது-உலகிற்கு உயிரொனச்சிறந்த அரசனது தலைமையாம். அவ்வரசியலை இருபத்தைந் சதிகாரங்களினாலே சொல்லத்தொடங்கி முதலிலே இறைமாட்சி சொல்லுகிறார்.

நகை-ஆம், அதி—இறைமாட்சி.

அஃதாவது- அரசனது நற்குண நற்செய்கைகளாம்.

படைகுடி கூழமைச்சு நட்பர னுறு - - - *
முடையா னரசரு ளேறு. - - - - க.

இ-ள். படை-சேனையும்—குடி-நாடும்—கூழ்-பொருளு
ம்—அமைச்சு - அமைச்சும்--நட்பு - நட்பும்—அரண்-அரசு

ணும் — (என்று சொல்லப்படுகிற ஆறங்கங்களையும்) — உடை
 யால் — அரசருளேறு - மன்னருள் ஆண்சிங்கம் போல்வா
 னவான். எ - று. ❀ குழியையுடைய நாடு - குழியென்றும்,
 கூழுக்கு ஏதுவாகியபொருள் - கூழென்றும், சொல்லப்பட்ட
 டன. அமைச்சு நட்பு பொருள் நாடு அரண் படை என்பதே
 முறையாயினும் இங்கே செய்யுளுக்கிப் பிறழ்வைத்தீரார். ஆ
 றுமுடையானென்றதனால் இவைகளிலே ஒன்றுகுறையினும்
 அரசனீதி செல்லாதென்பது பெற்றும். [இதனால் அரசனுக்
 கு அங்கமாவன இவையென்பதும், இவை முழுதுமுடைமை
 யே அவன்வெற்றிக்கு ஏதுவென்பதும், சொல்லப்பட்டன.] ❀

கூக-ஆம், அதி—இறைமாட்சி.

அஞ்சாமை யீகை யறிவுக்க மிந்நான்கு - - ❀
 மெஞ்சாமை வேந்தற் கியல்பு. - - - உ.

இ-ள். வேந்தற்கு-அரசனுக்கு—இயல்பு - இயல்பாவது |
 —அஞ்சாமை-திண்மையும்—ஈகை கொடையும்—அறிவு - வி.
 வேகமும்—உணக்கம் - மனவெழுச்சியும்—இந்நான்கும் - இ
 ந்தநான்குகுணங்களும்— எஞ்சாமை - நயிவே நீங்காது நிற
 ளுக.] எ - று. ❀ உணக்கம் - தொழில்செய்தலில் மனவெழுச்
 சி. இவற்றுள் - அறிவு ஆறங்கங்களுக்கும் உரித்து, ஈகை - படை

க்குரித்து. மற்றவை - தொழிலுக்குரியன, உயிரீக்குணங்களு
 ள் ஒன்றுதான் மற்றவை அடங்கியரும். அவற்றுள். இவை

அடங்கினால் அரசனுக்குக் கெடுவனபலவாரம் ஆதலால் இவை எப்பொழுதும் தோன்றத்திறல் இயல்பாகவேண்டுமென்பது தோன்றறகு எஞ்சாமை வேந்தற் கியல்பென்றார். (உ)

தூங்காமை கல்வி துணிவுடைமை யிம்முன்று *
நீங்கா நிலஞள் பவற்கு. - - - - - கூ.

இ-ள். நிலஞள்பவற்கு-நிலத்தினையாளுந் திருவினையுடையவனுக்கு—தூங்காமை (யுடைமை) அக்காரியங்களிலே வினாவுடைமையும்—கல்வி(யுடைமை) - (அவைகளை அறிதற்குவற்ற) கல்வியுடைமையும்—துணிவுடைமை - ஆண்மையுடைமையும் ஆகிய—இம்முன்றும் - இம்முன்றுகுணங்களும்|— நீங்கா - (ஒருபோதும்) நீங்காவாம். எ.று. கல்வியதுகூறுபாடுபின்னே சொல்லப்பரிம். ஆண்மையாவது - ஒன்றையும் பாராமல் கடிதிலே செய்வதாகலால் அது இங்கே துணிவென்று உபசரிக்கப்பட்டது. இவற்றுள் - கல்வி ஆறங்கத்துக்கும் உரித்து. மற்றவை தொழிலுக்குரியன. நீங்காமையென்பதற்கு முன்னே எஞ்சாமைக்கு உரைத்தபடி உரைத்துக்கொள்க. (கூ)

அறணிமூக்கா தல்லவை நீக்கி மறணிமூக்கா *
மான முடைய தரசு. - - - - - சூ.

இ-ள். அறன் - (தனக்குச்சொல்லப்பட்ட) அறத்திலிருந்து—இமூக்காது - தவறாது நடந்து—அல்லவை - அறமல்லாதவைகளை—நீக்கி - (தனதுநாட்டிடத்தும்) உண்டாகாமற்கடிந்து—மறன் - வீரத்திலிருந்து—இமூக்கா - தவறாத—மானம்-மானத்தை—உடையது. உடையவன்|—அரசு - அரசனாவாகூக-ஆம், அதி—இறைமாட்சி.

ன். எ-று. ூ அல்வறமாவது - வேதமோதல் - யாகஞ்செய்த
 ல்-ஈதல்-என்னும்பொதுத்தொழில்களிலும், படைக்கலம்பயி
 லல்-பல் லுயிரோம்பல் - படைத்திறமழித்தல் - என்னுஞ் சிற
 ப்புத்தொழில்களிலும், தவறாமல் நிற்கை. அல்லவை-கொ
 லை-களவு-முதலானவை - குற்றமாகிய மானத்தை நீக்குதற்கு
 மறனிழுக்கா மானமென்றார். அரசு - அரசனது தன்மையா
 தலால் அது உபசாரவழக்கால் அவன்மேலே நின்றது. (ச)

இயற்றலு மீட்டலுங் காத்தலுங் காந்த - - - *
 வகுத்தலும் வல்வ தரசு. - - - - - ரு.

இ-ள். இயற்றலும்-(தனக்குப்பொருள்தன் வரும்வழிகளை
 மேலுமேலும்) உண்டாக்கலும்—ஈட்டலும் - (அப்படிவந்
 தவைகளை) ஒரிடத்தே தொகுத்தலும்—காத்தலும் - (தொகு
 ச்சுப்பட்டவைகளைப் பிற ி்கொள்ளாமல்) காத்தலும் — காத்
 த-காக்கப்பட்டவைகளை—வகுத்தலும் - (அறம்பொருளின் ப
 ங்களின் பொருட்டிச்) செலவுசெய்தலும் — வல்லது - வல்லவ
 ன் | —அரசு-அரசனாவன்.எ-று. ூ பொருள்களாவன - மயி -
 பொன் - நெல்-முதலானவை.அவைவரும் வழி களாவன - படை
 வளாயழித்தலும் - திறைகொள்ளலும் - தன்னுடிகாத்தலும்,மு
 தலானவை.—பிறரொன்றவர் - படைவர் - கவர் - சுற்றத்தார் -
 தொழில்செய்வோர் - முதலானவர்.—கடவுளர் - அந்தணர் - வ
 றியோர் - என்கிற இவர்க்கும் புகழ்க்கும் கொடுத்தலை - அறத்
 தின்பொருட்டாகவும், யானை-குதிரை - படை - நாடி-அரண்
 என்கிற இவற்றுக்கும் படைகயோடு கூடும்போது பிரிக்கப்படு
 வோர்க்கும், தண்ணெவிட்டுப்பிரியும்போது கூட்டப்படுவோர்
 க்கும், கொடுத்தலை-பொருட் பொருட்டாகவும், மண்டபம் -
 வாலி-செய்குன்று - இளமரசுக்கா - முதலானவைகளைச் செய்த

ற்கும் ஐம்பொறிகளால் அனுபவிக்கப்படு மவைகளுக்கும் கொடுத்தலை- இன்பம்பொருட்பாகவும், கொள்க.—இயற்றுதல் முதலானவைகளைத் தவறாமற் செய்தல் அரிதாக வால் - வல்லதரசென்றார். [இவை நான்குபாட்டாலும் அரசனது நற்குண நற்செய்கையாகிய மாட்சியே சொல்லப்பட்டது.] (௫)

காட்சிக் கெளரியன் கடுஞ்சொல்ல னல்லனேன் *
மீக்கூறு மன்னு னிலம். - - - - - ௬.

இ-ள். மன்னன்—காட்சிக்கெளரியன் - (வழக்கறிவிப்பவர்க்கு
நகை-ஆம், அதி—இறைமாட்சி,

ரும் குறை யிரப்பவர்க்கும்) காணுதற்கு எளியவனாகி—கடுஞ்சொல்லனல்லனேன்-(யாவரிடத்தும்) கடியசொல்லினன் அல்லாதவனுமாயிருந்தால்—நிலம்-(அவனது)நிலத்தை—(உலகம்)—மீக்கூறும்-(எல்லாநிலங்களினும்) உயர்த்திச்சொல்லும். எ-று. ~~கா~~ காணுதற்கு எளிமையாவது - பெரிய அரசாட்சி மண்டபத்திலே அந்தணர் - சான்றோர் - உள்ளிட்டவரோடு சமயமுடையவராயிருத்தல். — கடுஞ்சொல் - கேள்வியிலும் தொழிலிலும், கறிமையாகியசொல். — நிலத்தை. உயர்த்திச் சொல்லுமென வே மன்னனை உயர்த்திச் சொல்லுதல் சொல்லவேண்டியதில்லைபாயிற்று. உயர்த்திச்சொல்லுதல் - இவன் காக்கின்றநாடு பசி பிணி பகைமுதலானவை இல்லாமல் யாவர்க்கும் மிகுந்தவின்பந் தருவதென்று புகழ்ந்து சொல்லல். (௬)

இன்சொலா லீத்தளிக்க வல்லார்க்குத் தன்சொலாந் *
றான்கண் டனைத்திய் வுலகு. - - - - - ௭.

இ-ள். இன்சொலால்-இனியசொல்லுடனே—நத்து -கொ

டுத்து— அளிக்க—வல்லாற்கு— வல்ல அரசனுக்கு— இவ்வுலகு |
 — தன் சொல்லால்— தன்புகழோடு பொருந்தி — தான் கண்டினை
 த்து— தான் நினைத்த அளவினதாகும். எ - று. ❀ இன் சொல் -
 மேள்வியிலும் தொழிலிலும் இனிமையாகிய சொல். ஈதல் - வே
 ண்பிவாரீக்கு வேண்டியன கொடுத்தல். அளித்தல் - தன்பரிவா
 ரத்தினாலும் பகைவராலும் நலிவுபடாமற்காத்தல். இவை செ
 ய்தல் அருமையாகலால் வல்லாற் கென்றும், அவன் மண்முழு
 தும் ஆளுமாகலால் இவ்வுலகென்றும், சொல்லினார். கராதிய
 வளவிறகுதல் - நினைத்த பொருளெல்லாம் கரத்தல். (எ)

முறை செய்து காப்பாற்று மன்னவன் மக்கட் - *
 கிறையென்று வைக்கப் படும். - - - - அ.

இ-ள். முறை செய்து - (தான்) முறை செய்து — காப்பாற்
 றும் - (பிறர் வருத்தாமற்) காத்தலுஞ்செய்யும்— மன்னவன் ?
 — (பிறவியினாலே உனிதனையாயினும்) — மக்கட்கு - மனிதர்
 களுக்கு — இறையென்று - (செயலினாலே) கடவுளென்று —
 வைக்கப்படும் - வேறுவைக்கப்படின். எ - று. ❀ முறை-அற
 னாலிலும் நீதி நூலிலும் சொல்லும் வழி. பிறர் - மேலே சொ
 ல்லப்பட்டவர். வேறுவைத்தல் - மனிதரிட்பிரித்து உயர்த்தி
 வைத்தல். (அ)

கூசும், அதி— இறைமாத்ளி.

செவினைப்பச் சொற்பொறுக்கும் பண்புடைவேந்தன்
 கவினைக்கீழ்த் தங்கு முலகு. - - - - கூ.

னை குதிரை படைக்கலம் எனப்பட்ட இவற்றி னூல்களு
 ம், முதலானவையாம். அரசன் அறிவுடையவனாயிருந்தா
 ல் தன்னுயிரிக்கேயன்றி மன்னுயிரிக்கும் பயன்படுதல்
 குறித்து இது அரசியலுள் வைக்கப்பட்ட நாயினும்
 யாவார்க்கும் உறுதியைத் தருவதாகிய சிறப்புடையதாயி

நய-ஆம்.அதி—கல்வி:

இலே பொதுப்படச் சொல்லுகின்றார். முன்...
 இலே தூங்காமையென்னும் பாட்டிலே தோற்றுவாய்
 செய்ப்பட்ட மாட்சியைவிரித்துச் சொல்லுதலால் இது
 அதன்பின் வைக்கப்பட்டது.

கூற்க கசடறக் கற்பவை கற்றபி - - - - *
 னிற்க வதற்குத் தக. - - - - க.

ஹ-ள். (ஒருவன்|)—கற்பவை - கற்கப்படுதூல்களை—கட
 டற-பழுதற—கற்க-கற்கக்கடவன்.—கற்றபின் - (அப்படி) க
 ற்றபின்னே—அதற்கு - அக்கல்விக்கு—தக-தகுதியாக—நிற்
 க- (அவைகளாலே சொல்லப்பட்ட வழியிலே) நிற்கக்கடவ
 ன்.எ-று. ❀ கற்பவையென்றதனால் அறம்பொருள் இன்பம்.
 வீடு எங்கிற உறுதிப்பொருள்களை உணர்த்துகிற தூல்களா
 ன்பது பெற்றும். கசடறக்கற்றலாவது - விபரீதசந்தேகங்க
 ளை நீக்கி மெய்ப்பொருளை நல்லோர் பலருடனையும் பலத
 ரமும் பழகுதல்.—நிற்றலாவது-இவ்வாழ்க்கையிலே கருமங்க
 ளைச்செய்து-யோக்கியருக்குக் கொடுத்தித் - தானனுபவித்த
 லிலும், துறவிலே தவத்தால் மெய்புணர்ந்து அவாவறுத்தளி
 லும் தவறாம. [இதனால் சிறப்புடையவனுக்குக் கற்கவேண்
 டுமென்பதும், கற்கத்தகு தூல்களும், அவைகளைக் கற்றும்வி
 தமும், கற்றதொற் பயனும், சொல்லப்பட்டன.] (க)

எண்ணென்ப வேளை யெழுத்தென்ப விவ்விசன்றிங் *
 கண்ணென்ப வாழு முயிரிக்கு. " " " உ.

இ-ள். (அறியாதவராலே)—எண்ணென்ப - எண்ணென்று
 சொல்லப்படுமவையும்—எனையெழுத்தென்ப - மற்றையெழு
 த்தென்று சொல்லப்படு மவையும் ஆகிய — இவ்வரன்றிங் -
 இக்கலைகளிரண்டையும்—(அறிந்தோர்|)—வாழுமுயிரிக்கு -
 வாழ்த்தற்குரியமனிதர்க்கு—கண்-கண்களாகும்—என்ப - என்
 றுசொல்லுவார். எ-று. ❀ எண்-கணிதம். எழுத்து - இலக்க
 ணம். இவ்விருவிததூல்களும் - அறமுதலாகிய பொருள்களை
 க் காணுதற்குக் கருவியாகலால் - கண்ணெனப்பட்டன. [இத
 னால் கற்கப்படு தூல்களுக்குக்கருவியாவனவும், அவைகள் அவ
 சிபும் வேண்டியவையென்பதும், சொல்லப்பட்டன.] (உ)

கண்ணுடைய என்பவர் கற்றோர் முகத்திரண்டு *
புண்ணுடையர் கல்லாதவர். - - - - - 10.

இ-ள். கற்றோர் — கண்ணுடையர்—என்பவர் - என்று உயர்ந்திச்சொல்லப்படுபவர்.—கல்லாதவர் |—முகத்து - முகத்திரண்டிட்டு—இரண்டுபுண்ணுடையர். [கண்ணிலார்]. எ - று. * தூரமான காலதேசங்களில் உள்ளவகையையும் காணும் ஞானக்கண்ணுடையையால் கற்றோரை - கண்ணுடைய என்றும், அஃது இல்லாமல் நோய்முதலானவைகளாலே துன்பஞ்செய்யும் உணக்கண்ணே யுடையால் கல்லாதவரை - புண்ணுடையொன்றும், சொல்லினார். [முன்பாட்டிலே கண்ணல்லாமை சூழிப்பிக்கப்பட்ட உணக்கண்ணினது மெய்யுடையாகிய சொருபத்தைச் சொல்லியவிதத்தினாலே பொருணூல்களையும் கருவிநூல்களையும் கற்றோரது உயர்வும், கல்லாதது இழிவும், இசுறாலே சொல்லப்பட்டன.] (10)

உவப்பத் தலைக்கடி புள்ளப் பிரித - - - *
லனைத்தே புலவர் தொழில். - - - - ச.

இ-ள். புலவர் - கற்றறிந்தவரது — தொழில் | —உவப்ப - (யாவரும்) மகிழும்படி—தலைக்கடி - (அவரைச்) சேர்ந்து— உள்ள—(இவ் இவரை நாம் எப்போது காண்போமென்று) நினைக்கும்படி—பிரிதல் - நீங்குதலாகிய—அனைத்து - அத்தன்மையைபுடையதாம். எ - று. * நாம் நல்லழிநடத்தலும், பிறருக்கு உறுத்சொல்லுதலும், தொழிலென ஒன்றாய் அடங்குதலால் அத்தன்மைத்தென்றார். அத்தன்மை - அப்பயனைத்

தருந்தன்மை. — காணுதலாலே நல்லொழுக்கமும், மதுரமா
 ன வறுதிச்சொற்களைக் கேட்கையால் இன்பமும், உண்டாதலா

ல் கற்றவரிடத்தே எல்லாரும் அன்புடையவராவொன்பதாம்.
 [இதனால் கற்றோரது உயர்வு வகுத்துச்சொல்லப்பட்டது.]

உடையார்மு லில்லார்போ லேக்கற்றுங் கற்றார் *
 கடையோ கல்லாதவர். - - - - - ௫.

இ-ள். உடையார்முன் - செல்வார்முன்னே — இல்லார்போ
 வ்வறியவார்போல்—எக்கற்று ம் - (தம்மாசிரியர்முன்) எக்கற்
 றுதின்றும்—கற்றார் | — (உயர்ந்தவராவார்.) — கல்லாதவர்-
 (அந்திலைக்குநாண்சீ)கல்லாதவர்|—கடையோ - (எப்போது
 ருஅ

எடுபு) ஈய- ஆம், அதி—கல்வி.

ம்)இழித்தவரோயாவர். எ - று. *
 தாழ்த்தல், கடையொன்றதனால் அதற்கு எதிராகிய உயர்ந்தோ
 ரொன்பது வருவிக்கப்பட்டது. பொய்யாகிய மானத்தைநோ
 க்கி மெய்யாகிய கல்வியை இழந்தவர் பின்னொருநாளும்
 அறிவுடையவ ராகாமையால் - கடையோயென்றார். [இதனா
 லே கல்லாதவரது இழிவு சொல்லப்பட்டது.] (௫)

தொட்டனைத் தூறு மணற்கேணி மாந்தர்க்குக் *
 கற்றனைத் தூறு மறிவு. - - - - - ௬.

இ.ள். மணல்-மணலினிடத்தே—கேணி - கேணியானது |
 —தொட்டனைத்து - தோண்டிய அளவினதாக—ஊறும்-சுர
 க்கும்.—(அதுபோல்)—அறிவு - (மனிதருக்கு) அறிவானது |
 —கற்றனைத்து - கற்ற அளவினதாக—ஊறும், சுரக்கும். எ-
 று. ❀ இங்கே கேணியென்றது-அதனீதா. சிற்றுகற்றவளவி
 னாலே போதுமென்றுவிடாமல் மேன்பேலும் கற்றல்வேண்
 யுமென்பதாம். இக்கல்வி யறிவு மிகுதல் ஊழ் மாறு கொள்
 ளாவிடத்தே யாகலால் முன்னே உண்மையறிவே மிகுமென்
 றதனோடு இப்பாடல் விரோதப்படாமை அறிக. (சு)

யா தானு நாடாமா லுராமா லென்றொருவன் *
 சாந்துணையும் கல்லாத வாறு. . . . எ.

இ - ள். (கற்றவனுக்குத் தன்னிடம் ஊருமேயல்லாமல்)—
 யாதானும் - யாதாயினுமொருநாடும்|—நாடாம். — (யாதா
 னும்)-யாதாயினுமொருநடும்|—ஊராம்.—(அப்படியிருக்க)
 —ஒருவன்|—சாந்துணையும் - இறச்சுமளவும் — கல்லாதவா
 று - கல்லாமற்கழிகின்றது|—என்-என்ன நினைத்து. எ - று. ❀
 ஆல்-அசைகள் பின் னும்உயிரோடுசெல்லுதலால் - சாந்துணை
 யுமென்றார். பிறநாடுகளும் ஊர்களும் தம்முடையவைபோ
 லிருந்து மகிழ்ந்து பொருள்கொடுத்தப் பூசைசெய்தற்கு ஏ
 துவாகலால் - கல்விட்பாற் சிறந்தது வே ரொன்று இல்லையாக
 வின் அதனையே எப்போதும் கற்கவேண்டுமென்பதாம். (எ)

ஒருமைக்கட்டான் கற்ற கல்வி யொருவற் . . . *
 கெழுமையு மேமாப் புடைத்து. . . . அ.

இ-ள். ஒருவற்கு - ஒருவனுக்கு—தான்— ஒருமைக்கண்
 ஒருபிறப்பினிடத்து—கற்றகல்வி|—எழுமையும் - எழுபிறப்

புகள். ஆய—யயாப்பு - போய் உதவுதலை—உடைத்து - உ
 டையதாகும். எ - று. ❀ வினைகள் போல் உயிரிடத்தே தங்கி
 அது சென்றவிடத்தே செல்லுமாகலால் - எழுமைமுமை மாப்
 புடைத்தென்றார். உதவுதல்-நல்வழியிலே சேர்த்தல். (அ)

தூ மின் புறுவ துலகின் புறக்கணி - - - *
 காமுறுவர் கற்றறிந் தார். - - - கூ.

இ-ள். தாம்—இன்புறுவது-இன்பமடைதற்கு ஏதுவாகிய
 கல்விக்கு—உலகு-உலகமானது—இன்புற-இன்பமடைய—
 கணி - (அச்சிறப்பு) நோக்கி—கற்றறிந்தார்—காமுறுவர்-

(பின்னும் அதனையே) விருமபுவார், எ - று. ❀ தாம்ன்புறுத
 லாவது - கற்கிறபோது சொற்பொருள்களின் சுவைய அனு
 பவித்தலாலும், புகழும் பொருளும் புறையும் பெறுதலாலு
 ம, பின்னே அறத்தையும் வீட்டையும் அடைதலாலும், அத
 னால் இடையறாத இன்பத்தை அனுபவித்தல், உலகில் புறுவ
 தாவது-இப்பெரியவகை சேர்ந்து அநியாதவைகளை யெல்லா
 ம் அறிந்தோமென்று மகிழ்தல்,—சம்பாதித்தல் - காப்பாற்
 றல்-இழத்தல்-இவைகளாலே துன்பஞ்செய்து பலகாயும் ப
 கையாக்கல்பற்றி - செல்வத்தைவிடும்பாமைபால் கற்றறிந்தா
 ரொன்றும், கரும்புதிண்ணுதற்குக் கூலிபோல் தாமின்புறுதற்
 கு உலக மின்புறுவது மற்றொருவழியால் இல்லாமையால்—
 அதனையே காமுறுவொன்றும், சொல்லினார். (கூ)

கேடில் விழுச்செல்வங் கல்வி யொருவற்கு - *
 மாடல்ல மற்றையவை. - - - யு.

சொல்லும்பொருளும் வழிப்படாமற்போ மென்பதாம். (சு)

கல் லாதான் சொற்கா முறுதன் முகையிரணி - *
மில்லாதாள் பெண்காமுற் றற்று. - - - உ.

இ-ள். கல்லாதான் - கவ்வியில்லாதவனெருவன் — சொல் -
(சபையினிடத்தேஒன்று) சொல்லுதலை—காமுறுதல் - வேண்
டுதல்—முகையிரணியும் - இரணிமுகைகளும்—இல்லாதாள் -
இல்லாதவனொருத்தி—பெண்-பெண்மைமைய — காமுற் றற்
று-வேண்டுவதுபோலும். எ-று. * முகையிரணியில்லாதாள்-
முலைசிறி துமில்லாதவனென்பதாம். அவாவிபவிடத்து முடிவு
பெறாது முடிவுபெற்றாலும் நகைவிளைக்குமென்பதாம். (உ)

கல்லாதவரு நனிநல்லர் கற்றார்முற் - - - *
சொல்லாதிருக்கப் பெறின். - - - - (க)

இ-ள். கல்லாதவரும்—நனிநல்லர்-மிகவும் நல் லவராவார்.
—(தாமேதம்மை அறிந்து) — கற்றார்முன் - கற்றார்சபை
யிடத்து — சொல்லாதிருக்கப்பெறின் - (யாதொன்றையு
ம்)சொல்லாதிருக்கப்பெறுவாராயின். எ-று. * தம்மைத்தா
மறியாமையின் அது கூடாதென்றற்கு - பெற்றெனன்றும்பெ
ற்றால்-அங்கே தம்மை வெளிப்படுத்தாமையாலும் - பின் கவ்வியை
விரும்புவாராகலாலும் நனிநல்லொன்றும், சொல்லினா
ர். [இவை மூன்றுபாட்டாலும் கல்லாதவர் சபையிலே பேசு
தற்கு உரியரல்லொன்பது சொல்லப்பட்டது.] (க)

சுக - ஆம், அதி—கல்லாமை.

கல்லாதா டொட்டங் கழியநன் ருயினுங் - - - *
கொள்ளா சநிவுடையார். - - - - ச.

இ-ள். கல்லாதான் - கல்லாதவனது—ஒட்பம் - அறிவுடைமைபானது—கழியநன்றாயினும் - (ஒரோவிடத்தே) மிகநன்றாயிருப்பினும்—அறிவுடையார் |— கொள்ளார் - (அதனை) அறிவுடைமைபாகக்)கொள்ளார். ௭ - று. கல்லாதவனது அறிவுடைமை-நன்றாகாது நன்றாயிற்றாயினும் நீர்பேலெழுத்துப் போல் நிலைபெறுதாகலால் நிலைபெற்ற தூலறிவினைபுடையவர் அவ்வறிவுடைமையை மதியா லொன்பதாம். (ச)

கல்லா வொருவன் தகைமை தலைப்பெய்து - - *
 சொல்லாட்ச சோர்வு பறும். - - - - - ௫.

இ-ள். கல்லாவொருவன் - (தூல்களைக்) கல்லாதவொருவன்— தகைமை - (அறிவுடையேனென்ற தன்னைமதிக்கும்) மதிப்பானது |— தலைப்பெய்து - (அவைகளைக்கற்றவன்) உண்டு— சொல்லாட்ச—சேர்வுபறும் - கெட்ட. ௭ - று. கற்றவனென்பது வருவிக்கப்பட்டது. யாதாயினும் ஒருவார்த்தை சொல்லுமட்பிழை நிற்பது சொல்லியவிடத்து எதிருத்தரம் தரும்போதே வழப்பிதலால் தன்னைமதித்தமதிப்பு அழிந்துவிடுபென்பதாம். [இவைஇரண்டிபாட்டாலும் கல்லாதவரது இயற்கையறிவின் குற்றம் சொல்லப்பட்டது.] (௫)

உ றொண்ணு மாத்திரைய ரல்லாற் பயவாக் - *
 களரணையர் கல்லா தவர். - - - - - ௬.

இ - ள். கல்லாதவர் | — (காணப்பட்டிருக்கொண்டிருக்கையால்) — உரொன்னு மாத்திரையரல்லால் - உரொன்று (சிலராலே) சொல்லப்படும் அளவினராதலன்றி — (தமக்கும் பிறர்க்கும் பயன்படாமையால்) — பயவாக்களரீனயர் - வினயாதகளரிநிலத்தோடொப்பாவார். எ - று. எப்படி உளரி நிலம் தானும் விரும்பப்படுதலை இழந்து உயிரினுக்கும் உணவுமுதலானவைகளை உதவுவதில்லையோ அப்படியே கல்லாதவர் தாமும் நன்முதிக்கப்படுதலை இழந்து பிறர்க்கும் அறிவுமுதலானவைகளை உதவாொன்பதாம். [இதனாலே கல்லாதவர் துபயன்படாமெ சொல்லப்பட்டது.] (சு)

நகை

ராசு

சக-ஆம், — கல்லாமை.

நுண்மா னுழைபுல மில்லா நெழினல
 மண்மாண் புனைபாவையற்று. எ.

இ - ள். நுண் - நுட்பமாகி — மாண் - மாட்சிமைப்பட்டு — னுழை - (பல தூல்களிலும்) சென்ற — புலம் - அறிவை — இல்லான் - இல்லாதவனது — எழில் - எழுச்சியும் | — நலம் - அழகும | — மண் - சுண்ணாச்சாந்தினாலே — மாண் - மாட்சிமைப்பட — புனை - அலங்கரிக்கப்பட்ட — பாவையற்று - பாவையினது எழுச்சியும் அழகுமட்பாலும். எ - று. அறிவுக்குமாட்சிமையாவது - பொருள்களைக் கடிதிலே காணலும், மாறவாமைபும் - முதலானவை. — பாவையதன் எழுச்சியழகுனைக்காட்டலால் ஆகுபெயர். உருவின் மிகுந்ததோ ருடம்புகிடைத்தலும் அரி

தாசலால் எழினலங்களும் ஒருபயனையாயினும் நூலறிவில்
 லாவிடத்தே திறப்பில்லனவாமென்பதாம். [இதனால் அவர்வடிவ
 முகினுலே பயனில்லாமை சொல்லப்பட்டது.] (எ)

நல்லார்கட் பட்ட வறுமையி னின்றனதே - *
 கல்லார்கட் பட்ட திரு. - - - அ.

இ-ள். கல்லார்கண்-கல்லாதவரிடத்து — பட்ட - உண்டா
 கிய—திரு-செல்வமானது|—நல்லார்கண் - கற்றவரிடத்து—
 பட்ட-உண்டாகிய—வறுமையின் - வறுமையினும்—இன்றை
 தே-துன்பஞ்செய்வதெயாகும். எ-று. ✽ செல்வம் - தனக்கு
 ரியகற்றவரையும், வறுமை - தனக்குரியகல்லாதவரையும், வி
 ட்டுமாறிநிற்கையால் - அவ்விரண்டும் தாம் இடுக்கிடப்பட்டு உ
 லகிற்கும் துன்பஞ்செய்தலால் ஒக்குமாயினும்-செல்வம்கல்
 லாதவரைக்கெடுக்கும். வறுமை-கற்றோரைக்கெடுக்காது. ஆத
 லால் அவ்வறுமையினும் இச்செல்வம் இன்றாதென்றார். [இ
 தனால் அவர்செல்வத்தின்குற்றம்சொல்லப்பட்டது.] (அ)

மேற்பிறந்தா ராயினுங் கல்லாதார் கீழ்ப்பிறந்துங்
 கற்ற ரனைத்திலர் பாடு. - - - கூ

இ-ள். கல்லாதார்|— மேற்பிறந்தாராயினும் - உயர்ந்தசா
 தியிலேபிறந்தா ராயினும்—கீழ் ட்பிறந்தும் - தாழ்ந்தசாதியி
 லேபிறந்திருந்தும் — கற்றரனைத்து - கற்றவரதுபெருமைய
 னாவினதாகிய — பாடு - பெருமையை — இவர்- எ-று. ✽ உட
 ம்போடு அழியும் சாதி யுயர்ச்சியினும் உயிரோடு செல்லும்

சக-ஆம், அதி — கல்லாமை.

மாம்.--அச்செல்வம் | — செல்வத்துளெல்லாம் - பிறசெல்வங்
களெல்லாவற்றினும்—தலை-தலைமைபாம்(ஆதலால்) எ-று. ❀

செவியால்வருஞ்செல்வம் - கேள்வியால் எல்லாப்பொருளையு
ம் அறிதல், பிறசெல்வங்கள் - பொருளால்வருவன. அவையறிதல்

பெருமையாலும், துன்பந்தருதலாலும், இது தலையாயிற்று.
அவற்றை விட்டு இவற்றையே தேடுகவென்பதுகருத்து. (க)

செவிக்குண வில்லாத போழ்து சிறிது - - *
வயிற்றுக்கு ஈயப் பறும். - - - உ.

இ-ள். செவிக்கு - காதுக்கு — உணவு - உணவாகியகேள்
நாடுகூட சூஉ-ஆம், அதி—கேள்வி.

வியானது—இல்லாதபோழ்து - இல்லாதகாலத்தே — வயிற்
றுக்கும்—சிறிது-சிறிதுணவு?—ஈயப்பறும் - கொடுக்கப்படு
ம். எ-று. ❀ கேட்கிறபோது மிகுந்தசுவையையும் பின்னொப
யணையும் தருவதாகிய கேள்வி உள்ளபோது வயிற்றுணவுவெ
றுக்கப்படுதலால் - இல்லாதபோழ்தென்றும், அதிகமான வி
'உத்தே சம்பாதிக்குந் துன்பமா'த்திரம் அல்லாமல் நோயும்
காமமும் பெருகுதலால்-சிற்தென்றும், அச்சிறிது கொடுத்த
லும் பின்னொபிமைத்திருந்து கேட்குதற்பொருட்டாகலால்-
ஈயப்படு மென்றும், சொல்லிஞர். [இவை இரண்டு பாட்டா
லும் கேள்வியது சிறப்புச்சொல்லப்பட்டது.] - (உ)

செவியுணவிற் கேள்வி யுடையா ரவியுணவி - *
 ஐன்றோ டொப்பர் நிலத்து. - ௩.

இ-ள். செவியுணவின் - செவியுணவாகிய—கேள்வி - கேள்வியை—உடையார்—நிலத்து - பூமியிலிருக்கினும்—அவியுணவின் - அவியாகியவுணவினையுடைய—ஆன்றோடு—தேவோடு—ஒப்பர் - ஒப்பாவார். எ-று. ❀ செவியுணவினென்பதன் இன்சாரியை னகரம்-வலித்தல் விகாரம் பெற்றது, அவியுணவு - தேவர்க்கு யாகத்திலே கொடுக்கப்படுவது.—அறிவால் நிறைந்தமையால் ஆன்றொன்றும், துன்பம்நியாமையால்-தேவோடொப்பொன்றும், சொல்லினார், [இதனாலே கேள்வியையுடையவரது சிறப்புச்சொல்லப்பட்டது.] (௩)

கற்றில னாயினுங் கேட்க வஃதொருவந் - *
 கொற்கத்தி னூற்றந் துணை. - - - ச.

இ-ள். கற்றிலனாயினும்-(உறுதி தூல்களைத்தான்.)கற்றிலனாயினும்—கேட்க (அவைகளின் பொருள்களைக் கற்றார்சொல்லக்) கேட்கக்கடவன்.—அஃது - அக்கேள்வியானது | ஒருவற்கு - ஒருவனுக்கு—ஒற்கத்தின் - தளர்ச்சிவந்தவிடத்து — ஊற்றந் துணை - பற்றுக்கோடாந் துணையாம்.(ஆதலால்). எ-று. ❀ உம்மை கற்கவேண்டு மென்பது தோன்ற நின்றது.—தளர்ச்சி-வறுமையாலாவது அறிவில்லாமையாலாவது இடுக்க னூற்று மனந்தளர்தல். அத்தளர்ச்சியைக் கேள்வியா லாகிய அறிவு நீக்குமாதலால்-ஊற்றந் துணையென்றார்.] (௪)

சுஉ - ஆம்,அதி—கேள்வி.

இழுக்க லுடையுழி யூற்றுக்கோ லற்றே
யொழுக்க முடையார்வாய்ச் சொல்.

*
௮.

இ-ள். (ஒருவருக்கு ஆபத்திலே)—ஒழுக்கமுடையார் - நல்லநடையுடையவரது — வாய்ச்சொல் | — இழுக்கலுடையுழி - வழக்குதலையுடைய சேற்றுநிலத்திலே—உற்றுக்கோலற்றே - உணன்றுகொல்போலுதவும். ஏ-று. ❀ உணன்றுகொல்போலுதவுதல் - தளர்ந்தவிடத்து அதனை நீக்குதல். ஒழுக்கமில்லாதவர் கல்வியுடையவராயினும் அறிவில்லாராகலால் அவர்

வாய்ச்சொல் கேட்கலாகாதென்பது தோன்ற ஒழுக்கமுடையார் வாய்ச்சொல்லென்றார். தீச்சொலறியாமை யாகிய சிறப்புத் தோன்றற்குவாயென்பது அதிகமாகச் சொல்லப்பட்டது. அச்சொல்லைக் கேட்கக்கடவொன்பது கருத்து. (௮)

எனைத்தானு நல்லவை கேட்க வனைத்தானு - *
மான்ற பெருமை தரும். - - - ஈ.

இ-ள்- (ஒருவன்)|—நல்லவை - உறுதிப் பொருள்களிலே—எனைத்தானும் - எவ்வளவுசிறிதாயினும்—கேட்க - கேட்கக்கடவன்.—(அக்கேள்வியானது)|-- அனைத்தானும் - அவ்வளவினாலும்—ஆன்றபெருமை - நிறைந்தபெருமையை—தரும்.(ஆதலால்) ஏ-று. ❀ அச்சிறியகேள்விகளும் மழைத்துளிகள்போல்வந்து உள்ளேநிறைந்து எல்லா வறிவுகளையும் உண்டாக்கலால்-சிறிதென்று இசுழலாகாதென்பதாம். (ஈ)

பிழைத்துணர்ந்தும் பேதைமை சொல்லா ரிழைத்துணர்ந்து
நீண்டிய கேள்வியவர். - - - - - ஏ

இ-ள்- இழைத்துணர்ந்து-(பொருள்களை) துட்பமாக ஆராய்ந்து அறிந்து—நீண்டிய-(அதன்மேலும்) நிறைந்த—

கேள்வியவர் - கேள்வியையுடையவர் | — பிழைத்துணர்ந்து
 ம் - பிறழ் அறித்தவிடத்தும் — பேதைமை - (தமக்குப்) பே
 தைமையை உண்டாக்குஞ் சொற்களை? — சொல்லார், எ - று.
 பிழைப்ப வென்பது பிழைத்து எனத்திரிந்தது. பேதை
 மை - அதை உண்டாக்குஞ் சொல்லுக்கு ஆகுதலால் - ஆகுபெ
 யர். ஈண்டிதல் - பலவழிகளாலும் வந்துநிறைதல். — பொரு
 ள்களின் மெய்மையைத் தாமும் அறிந்து அறிந்தவரிடத்தேயு
 ம் அவர் சொல்லக்கேட்டு ஒப்புப்பார்ந்து இருப்பவர் - தமோ
 சய

சஉ-ஆம், அந்—கேள்வியு

குணத்தால் மயங்கினராயினும் அவ்வாறல்லது சொல்லாசொ
 ன்பதாம். [இவை நான்குபாட்டாலும் கேள்வியினாலே திடப்
 பட்டவர்க்கு வரும் நன்மை சொல்லப்பட்டது.] (எ)

கேட்பினுங் கேளாத் தகையவே கேள்வியாற் *
 ரோட்கப் படாத செவி. - - - - அ.

இ-ள். கேள்வியால்—தோட்கப்படாத - துளைக்கப்படாத
 —செவி-காதுகள் | —கேட்பினும்- (தமக்குரிய ஓசையைக்)
 கேட்குமாயினும் — கேளாத்தகையவே - செவிடாந்தன்மை
 யினவேயாம். எ - று. ஓசைமாத்திரத்தால் உறுதி அடை
 யாமையால் - கேளாத்தகையவென்றும், மனத்திலே நூற்
 பொருள் துழைதற்கு வழியாகலால் - கேள்வியைக் காரண
 மாக்கியும், சொல்லினார். பழைய துளை துளையன்றென்பதாம்.

நுணங்கிய கேள்விய ரல்லார் வணங்கிய - - - *
 வாயின ராத லரிது. - - - - - கூ.

இ-ள். நுணங்கிய-நுட்பமாகிய — கேள்வியரல்லார் - கே

ள்வியை யுடையவரல்லாதவர்—வணங்கிய - வணக்கத்தைக்கா
 ட்புகிற — வாயினராதல் - சொல்லையுடையவராகுதல்! — அரி
 து - கூடாது. எ - று. ❀ கேட்கப்படுகின்ற பொருளினது று
 ட்பம் கேள்விமேல் ஏற்றப்பட்டது. வாய் - அதன் சொல்லுக்
 கு ஆகுதலால் ஆகுபெயர். கேளாதார் . அய்வில்லாதையால்
 தம்மைத் தாமே வியத்து சொல்லுவா றென்பதாம். (க)

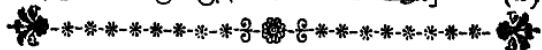
செவியிற் சுவையுணரா வாயுணர்வின் மாக்க - *
 ளவியினும் வாழினு டென். - - - ய.

இ.ள். செவியிற்சுவை - காதுகளால் அறியப்படுஞ் சுவைக
 ளை—உணரா - அறியாத — வாயுணர்வின் - வாயால் உண்ண
 ப்பட்டசுவையை அறியும் அறிவினையுடைய—மாக்கள் - மனி
 தர்!—அவியினும்—இறந்தாலும் — வாழினும் - வாழ்ந்தாலு
 ம்—என்-(உலகத்துக்குவருவது) யாது - எ- று. ❀ செவியா
 றுணரப்படுஞ்சுவைகள் - சொற்சுவையும், பொருட்சுவையு
 ம், ஆம். இவைகளிலே சொற்சுவை - குறையங்காசங்கள். பொ
 ருட்சுவை-சிங்காரமுதலாகிய நவரசங்கள். வாய்ச்சுவை - தித்

திப்புமுதல் அறுவகைப்படும்.—அவர் - செத்தால் இழப்பது
 ம், வாழ்ந்தால் பெறுவதும், இல்லாமையால் இரண்டும் சமா

சஉ-ஆம்,அதி—சேழ்வி.

னந்தானென்பதாம். [இவை மூன்றுபாட்டாலும் கேளாத விடத்து உண்டாகும் குற்றம் சொல்லப்பட்டது.] (ய)

சுரு. ஆம், அதி—அறிவுடைமை.

அஃதாவது - கல்வி கேள்விகளிணலாகிய அறிவோடு உண்மை யறிவுடையனாகல். அதிகார முறைமையும் இத லுள்ளிளங்கும்.

அறிவற்றங் காக்குங் கருவி செறுவார்க்கு - - *
முள்ளழிக்க வாகா வரண். - - - - க.

இ-ள். அறிவு. (அரசார்க்கு). அறிவென்பது—அற்றம்-முடிவுவாராமல்—காக்கும்—கருவி-படையாம்.—(அதுவல்லாமல்)—செறுவார்க்கும் - படைவார்க்கும்—அழிக்கவாகா - அழிக்கக்கூடாத—உள் - உள்ளாகிய—அரண் - காவலிடமுமாம். எ-று. காத்தல் - முன்னாகவறிந்து பரிசுரித்தல். [இதனால் அறிவினது சிறப்புச் சொல்லப்பட்டது.] (க)

சென்ற விடத்தாற் செலவிடா தீதொரிஇ - *
நன்றின்பா லுய்ப்ப தறிவு. - - - - உ.

இ-ள். (மாறத்தை)—சென்றவிடத்தால் - (அது) போனவிஷயத்திலே—செலவிடா - போகவிடாமல்— (அவ்விஷயங்க ளினனன்மைதீக்மகளை ஆராய்ந்து)—தீது - தீயதிலிருந்து—ஒரிஇ - நீக்கி—நன்றின்பால் - நல்லதனிடத்து—உய்ப்பது - போகவிடுவது—அறிவு. எ-று. குதிரையை நிலமறிந்து செலுத்தும் வாதுவன்போல் வேறாக்கி மனத்தைப் புலமறிந்து செலுத்துவது அறிவென்றார் அது உயிர்த்துணமாகலால். (உ)

எப்பொருள் யார்யார்வாய்க் கேட்பினு மப்பொருண்*
மெய்ப்பொருள் காண்ப தறிவு. . . . . ஈ.

இ-ள். எப்பொருள் - யாதொருபொருளை — யார்யார்வா
ப் - எவ்வொவ்வாயிவ் — கேட்பினும் — அப் பொருள் - அப்
பொருளினது—மெய்ப் பொருள் - மெய்யாகியபயனை—கா

ண்பது-காணவல்லது|—அறிவு. எ - று. முக்குணங்களும்
மாறிமாறிவருதல் யாவர்க்கும் உண்டாதலால் - உயர்ந்தபொ
ருளை இழிந்தார்வாயிலும், இழிந்தபொருளை உயர்ந்தார் வர்

ளாகும் சக-ஆம்,அதி—அறிவுடைமை.

யிலும், உறுதிப்பொருளைப் பகைவர்வாயிலும், கெடுபொரு
ளைச் சினேகர்வாயிலும், ஒரோவிடத்தே கேட்கப்படுதலா
ல்-எப்பொருள் யார்யார்வாய்க் கேட்பினுமென்றார். சொல்
லுவாரியல்பு நோக்காமல் அப்பொருளின் பயனோக்கி நல்ல
தைக் கொண்டு தீயதை விடுவது அறிவென்பதாம். (ஈ)

எண்பொருள வாகச் செலச்சொல்லித் தான்பிறர்வாய்*
நுண்பொருள் காண்ப தறிவு. . . . . ச.

இ-ள். (தன்ருலே சொல்லப்படும் சொற்கள் அரியபொ
ருளினவாயிருந்தாலும்) — எண்பொருளவாக - (கேட்பவர்க்
கு) எளியபொருளினவாம்படி — செல - மனங்கொள்ள —
சொல்லி — தான்—பிறர்வாய் - பிறர்வாயிற் (கேட்கப்படுஞ்

சொற்களில்) — துண்பொருள் - (காணுதற்கரிய) துட்பப்பொருளையும் — காண்பது - காணவல்லது — அறிவு. எ - று. ❀ அறிவுடையவனதுதொழில் அறிவின்மேல் ஏற்றப்பட்டது. தான் சொல்பவைகளை வழுவில்லாமல் நன்றாக விளங்கச் சொல்லவேண்டுமென்பதற்குச் சொல்லின்மேல்வைத்தும், பிறர் சொல்லக் கேட்கப்படுமவைகள் வழுவிராலும் நன்றாகவிளங்காமற்போனாலும் அவைகளின்பயனைக்கொண்டு விடவேண்டுமென்பதற்குப் பொருளின்மேல் வைத்துஞ் சொல்லினார். (சு)

உலகந் தழீஇய தொட்ப மலர் தலுங் - - - *
கும்பலு மில்ல தறிவு. - - - - - ௫.

இ - ள். (ஒருவனுக்கு) — உலகம் — உயர்ந்தோரை — தழீஇயது — நட்பாக்குவது | — ஒட்பம் - அறிவுடைமையாம். — மலர் தலும் - (முன்னே) விரிதலும் — கும்பலும் - (பின்னே) குவிதலும் — இல்லது - (அந்நட்பினிடத்தே) இல்லாதது | — அறிவு. எ - று. ❀ உயர்ந்தோரோடு நீர்ப்பூப்போல் வேறாபடாமல் கோட்பிப்பூப்போல் ஒருநிலையே நட்பாயினால் எல்லாவிற்பங்களும் உண்டாகலால் அதனை அறிவென்றார். (ஊ)

எவ்வ துறைவ துலக முலகத்தோ - - - *
டவ்வ துறைவ தறிவு. - - - - - கூ.

இ - ள். உலகம் | — எவ்வது - எவ்விதத்தினால் — உறைவது - நடப்பதாயிருக்கின்றது. — உலகத்தோடு - அவ்வுலகத்துடன் பொருந்தி — அவ்வது - அவ்விதத்தால் — உறைவது - (தானும்)

நடப்பது!—அறிவு-(அரசனுக்கு) அறிவாம். எ - று. ✽ உலகத்தை யெல்லாம் யான் நியமித்தலால் என்னை. நியமிப்பார் இவ்லையென்று நினைத்துத் தான் நினைத்தபடி நடந்தால் பழியும் பாவமும் ஆம் ஆதலால் அப்படி நடத்தல் அரசனுக்கு அறிவன் றென்று விலக்கியபடியாயிற்று. [இவை ஐந்துபாட்டாலும் அறிவுடைமையி னிலக்கணம் சொல்லப்பட்டது.] (க)

அறிவுடைய ராவ தறிவா ரறிவிவா - - - *
ரஃதறி கல்லா தவர். - - - - - எ.

இ.ள். ஆவது-வரக்கடவதை—அறிவார் (முன்னே) அறிய வல்லவர் | — அறிவுடையார் - அறிவையுடையவராவார்.—அ

ஃது-அவ்வரக்கடவதை— அறிகல்லாதவர் - (முன்னே) அறிய மாட்டாதவர் | — அறிவிவார் - அறிவில்லாதவராவார். எ-று. ✽ முன்னறிதலாவது-முன்னே எண்ணி யறிதல். (எ).

அஞ்சுவ தஞ்சாமை பேதைமையஞ்சுவ - - - *
தஞ்ச வறிவார் தொழில். - - - - - அ.

இ - ள். அஞ்சுவது - அஞ்சத்தருவதை — அஞ்சாமை | — பேதைமை ஆம்.—அஞ்சுவது - அஞ்சத்தருவதை—அஞ்சல் | — அறிவார்தொழில் ஆம். எ-று- ✽ அஞ்சத்தருவன-பாவம் பழி கேடு முதலாகிய பலவாயினும் சாதிபற்றி அஞ்சுவதென்று ஒருமையாகக்கூறினார்- அஞ்சாமை - எண்ணாதுசெய்து நிற்றல். - அஞ்சுதல் - எண்ணிச்செய்யாது விடுதல்.—அஞ்சாமை யை இறைமட்சியாக முன்னே சொல்லுதலால் இங்கே அஞ்சவேண்டுமென சொல்லியபடி. [இவை இரண்டுபாட்டாலும் அறிவுடையவரது இலக்கணம் சொல்லப்பட்டது.] (அ)

சச-ஆம், அதி—குற்றங்கடிதல்.

அஃதாவது - காமம்-குரோதம் - உலோபம் - மானம்.
உவகை-மதம் - எனப்பட்ட ஆறுகுற்றங்களையும் அரச
ன் தன்னிடத்தே தோன்றாமல் கடிதல். இவைகளைக் கு
ற்றமென்று அறிதலும், கடிதலும், அறிவுடையாரீக் கல்
லது கூடாமைமயால்-அதன்பின் வைக்கப்பட்டது.

செருக்குஞ் சினமுஞ் சிறுமையு மில்லார் - *
பெருக்கம் பெருமித நீர்த்து. - - - க.

இ.ள். செருக்கும்-மதமும்—சினமும்- குரோதமும்—சிறு
மையும்-காமமும் ஆகிய(குற்றங்களை)—இல்லார்-இல்லாத
அரசரது—பெருக்கம்-செல்வமானது|—பெருமிதநீர்த்து-
மேம்பாட்டுக்குணத்தையுடையதாம். ஏ-று. மதம்-செல்
வக்களிப்பு. சிறியவரதுசெயலாதலால் - அளவிறந்தகாமம் சி
றுமையெனப்பட்டது. இக்குற்றங்கள் - அநீதிகளைச்செய்வித்
தலால் இவைகளை நீக்கினவரது செல்வம் நல்வழிப்படுதலும்.
நிலைபெறுதலு முடைமையால் - மதிப்புடைத்தாகு மென்ப
தாம். மிகுதிபற்றி இக்குற்றங்கள் முன்சொல்லப்பட்டன.(க).

சச-ஆம், அதி—குற்றங்கடிதல்.

இவறலு மாண்பிறந்த மானமு மாணு - - *
வுவகையு மேத மிறைக்கு. - - - உ.

இ-ள். இவறலும்-வேண்டியிடத்துப்பொருள்கொடாமையு
 ம்|—மாண்பிறந்தமானமும்- நன்மையினிங்கியமானமும்|—
 மாணவுவகையும்- அளவிறந்தமகிழ்ச்சியும்|—இறைக்கு-அரசு
 னுக்கு—வதம்-குற்றங்களாம். எ - று. ❀ மாட்சியானமான
 த்தை நீக்குதற்கு மாண்பிறந்தமானமென்றார்.—அம்மானமா
 வது-அந்தணர்-சான்றோர் - அருந்தவர் - தன்முன்னோர்-தந்
 லை-தாய் - என்றிவரை வணங்காமையும், முடிக்கத்தகாததா
 யினும் நினைத்தது முடித்தேவிந்தலும், முதலானவை. அள
 விறந்த வுவகை-மிகுந்தமகிழ்ச்சி. [இவை இரண்டுபாட்டாலு
 ம் குற்றங்கள் இவையென்பது சொல்லப்பட்டது.] (உ)

நினைத் துணையாங் குற்றம்வரினும் பனைத்துணையாக்
கொள்வீர் பழிநாணுவார். - - - - ஈ.

இ-ள். பழிநாணுவார் - பழியை அஞ்சுவோர்|—நினைத்து
 ணையாங்குற்றம்-நினையளவுசிறியகுற்றமானது—வரினும் . (த
 ம்மிடத்து)வந்ததாயினும்— (அதனை அவ்வளவாகவல்லாமல்)
 —பனைத்துணையா - பனையினளவுபெரிதாக—கொள்வீர். எ -
 று. ❀ குற்றம்-சாதியொருமைப்பெயர். சிறுகுற்றமும் தமக்
 கு ஏற்காமையால் சிறிதென்று பொறார் பெரிதாகக்கொண்டு
 வருந்திப் பின்னும் அது வாராமல் காப்பொன்பதாம். (ஈ)

குற்றமே காக்க பொருளாகக் குற்றமே - - *
பற்றந் தரூஉம் பகை. - - - - ச.

இ-ள். அற்றம்-முடிவை—தரூஉம்பகை-(தனக்குத்) தரு
 ம்பகை|—குற்றமே.—(ஆதலால்)—குற்றமே - அக்குற்றம்
 (தன்னிடத்து வாராமையையே) — பொருளாக - பயனாகக்
 கொண்டு—காக்க - காக்கவேண்டும். எ - று. ❀ இக்குற்றங்க

எனிலே ஒன்றைப் பற்றியல்லாமல் பகைவர் தனக்கு முடிவைச் செய்பாடையால் இவையே அரசனுக்குப்பகையாவன வென்றும், இவைகளி. னில்லாடையையே குணங்களினிருப்பாகக் கொண்டென்றற்கு-பொருளாகவென்றும், சொல்லினார். (ச)

சச-ஆம், அதி — குற்றங்கடிதல்.

**வருமுன்னர்க் காவாதான் வாழ்க்கை பெரிமுன்னர் *
வைத்தூறு போலக் கெடும்.** - - - ௫.

இ-ள். வருமுன்னர் - (குற்றம்) வருவதன் முன்னே - காவாதான் - (அதனவாராமல்) காவாத அரசனது - வாழ்க்கை - (அதுவந்தால்) - எரிமுன்னர் - தீமுகத்துநின்ற - வைத்தூறு போல - வைக்கோலின் கூட்டம்போல - கெடும் - அழிந்துவிடும். எ-று. ✠ குற்றமென்பது - அதிகாரத்தால் வருவிக்கப்

பட்டது. முன்னொன்றதனால் - காத்தலாங்காலம்பெறப்பட்டது. குற்றம் சிறிதாயினும் அதனாலே பெரியசெல்வம் அழிந்தேவிடுமென்பது உபமானத்தினாலே கொள்ளப்பட்டது. ௫

**தன்குற்ற நீக்கிப் பிறர்குற்றங் காண்கிற்பி - - *
னென்குற்ற மாகு மிறைக்கு.** - - - ௬

இ - ள். தன்குற்றம் - தனதுகுற்றத்தை - நீக்கி - (முன்னே கண்ணி) கடிந்து - பிறர் குற்றம் - பிறரதுகுற்றத்தை - காண்கிற்பின் - (பின்னே) காணவல்லனாயின் - இறைக்கு-அரசனுக்கு - ஆகும் - ஆகக்கடவதாகிய - குற்றம் - என் - யாது, எ-று ✠ அரசனுக்குத் தன்குற்றங்கடிபாத விடத்தே பிறர்குற்றங்கடிதல் குற்றமாம் அது கடிந்தவிடத்தே முறைசெய்தலாம் என்றற்கு - என்குற்றமாகுமென்றார். எனவே தன்குற்றங்கடிந்தவனே முறைசெய்தற்கு உரியவனென்றதாயிற்று. [இவை

நான்கு பாட்டாலும் குற்றங்கடிதல் பொதுவகையினாலே சொல்லப்பட்டது.] இனிச் சிறப்புவுகையாற் கூறுகிறார். (௬)

செயற்பால செய்பா திவறியான் செல்வ - - *
முயற்பால தன்றிக் கெடும். - - - எ.

இ-ள். செயற்பால- (பொருளினாலேதனக்குச்)செய்துகொள்ளப்படு மவைகளை - செய்பாது - செய்துகொள்ளாமல் - இவறியான் - (அதனிடத்து) லோபஞ்செய்தவனது - செல்வம் - உயற்பாலதன்றி - பின்னுள்ளதாகும்பகுப்பினதன்றி - கெடும் - (வீணாக்) கெடும். எ - று. * செய்து கொள்ளப்படுமவை - அறம்பொருளின்பங்கள். பொருளால் இம்முன்றிலே ஒன்றாகியபொருள் செய்தலாவது - அதனைப் பெருக்குதல், செல்வமானது - அறஞ் செய்பாடையாலும் - பொருள் பெருக்காமையாலும் - பின்னுள்ளதாகாதென்றும், இன்பப்பயன்கொள்ளாமையால்-கெடுமென்றும், அறிக. (௭).

சச-ஆம்,அதி-குற்றங்கடிதல்.

பற்றுள்ள மென்னு மிவறன்மை யெற்றுள்ளு - *
மெண்ணப் படுவதொன் றன்று. - - - - அ.

இ-ள். பற்றுள்ளமென்னும் - (பொருளை விடத்தகுமிடத்து விடாது)பற்று கின்றவுள்ளமாகிய - இவறன்மை உலோபத்தன்மையானது - எற்றுள்ளும் - எல்லாக் குற்றத்தன்மைகளுள்ளும் - எண்ணப்படுவது - (வைத்து)நினைக்கப்படுவது - ஓசை நன்று-மிகுந்ததாம். எ-று. * இவறன்மை-குணங்களெல்லாம்சேர்ந்திருந்தாலும் அவைகளைக் கீழ்ப்படுத்தித் தாண்டிமேற்படவல்ல வியல்பு. மற்றவை அது செயயமாட்டாம

யால் - ஏற்றுள்ளுமெண்ணப்பயிவ தொயிறன்நனரா. எவந்
 துள்ளுமென்பது இடைக்குறைவிகாரம். [இவை யிரண்டிபா
 டாலும் உலோபத்தினது தீமை சொல்லப்பட்டது.] (அ)

வியவற்க வெஞ்ஞான்றுத தன்னை நயவற்க * * *
 நயய பயவா வினை, ... கூ.

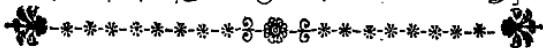
இ-ள். எஞ்ஞான்றும்-எக்காலத்திலும் [தான் மிகவும் உய
 ரீந்தகாலத்திலு மென்றபடி] — தன்னை — வியவற்க - (மத
 தநிஞ்சல்) நன்குமதியாதிருக்கக்கடவன்.—நன்றி - நய்யம
 யை—பயவா (தனக்குத்)தாராத—வினை - தொழில்களை —
 நயவற்க - (மாணத்தால்) விரும்பாதிருக்கக்கடவன், எ.று. நன்றி
 ன்னை நன்குமதித்தவிடத்தே இடமும் காலமும் வலியும் அ
 நியப்படாமையாலும், அறமும் பொருளும் இகழப்படுதலா
 லும், எஞ்ஞான்றும் வியவற்கவென்றும், தீண்டத்தகுமுடித்தல்
 விதிக்கொன்று அறம்பொருளில்பங்களைத் தாராத தொழி
 ல்களை விரும்பினால் - அவைகளால் பாவமும் பழியும் கேடும
 வருமாகலால் - அவற்றை நயவற்கவென்றும், சொல்லிஞர். [இ
 தனால் மதமானங்களைது தீமை சொல்லப்பட்டது.] (க)

காதல காத லறிபாமை யுக்கிற்பி * * * * *
 னேதில வேதிலார் தூல், ... ய.

இ-ள். காதல - (தன்ருலே) விரும்பப்பட்ட பொருள்களை
 —காதல் - அவ்விருப்பத்தை—அறியாமல் - (அவர்) அறியாதி
 ருக்கும்படி— உய்க்கிற்பின் - அனுபவிக்க வல்லவரையின —
 எதிலார் - பகைவர்—தூல் - (தன்னைவஞ்சித்தற்கு எண்ணும்)
 எண்ணமானது]—இவ - பழுதாம், எ - று. நன்றி அறிந்தவிடத்
 சூ

சச-ஆம், அதி—குற்றங்கடிதல்.

தே அவைவழியாகப் புகுந்துவஞ்சிப்பாராதலால் அறியாமல் அனுபவிக்கவேண்டுமென்பதாம். [இதனாலே முழுதும் விடலாகாதகாமத்தை அனுபவிக்கும் விதம் சொல்லப்பட்டது] ய

சுரு-ஆம், அறி—பெரியானாத்துணைக்கோடல்.

அஃதாவது - அவ்வறுவகைக்குற்றங்களையும் கழிந்த அரசன் தன்னைத் தீயவழியில் விலக்கி நல்வழியிலே செலுத்தும் பேரறிவுடையவனாத் தனக்குத் துணையாகக்கொள்ளாதல். அநிகார முறைமையும் இதனால் விளங்கும். பேரறிவுடையவராவார் - அரசாட்சிக்குக் குற்றம் வாகாமற் காத்தற்குரிய அமைச்சர் புரோகிதர்:

அறனறிந்து முத்த வறிவுடையார் கேண்மை - *
 திறனறிந்து தேர்ந்து கொளல். - - - க.

இ-ள். அறனறிந்து-அறத்தினது துட்பந்தை அறிந்து—முத்த-(தன்னின்)முத்த—அறிவுடையார் - அறிவுடையவரது—கேண்மை - நட்பை—தேர்ந்து - (அதனது அருமையைத்) தெரிந்து—திறனறிந்து-(கொள்ளுத்) திறமறிந்து—கொளல் - (அரசன்) கொள்ளக்கடவன். எ-று. **முத்தல்**- அறிவாலும், சிலத்தாலும், காலத்தாலும், முத்தீதல். அறிவுடையார் - நீதியையும், உலகியலையும், அறிதலையுடையவர். திறனறிதலாவது-நன்ருமதித்தல் - உயர்ச்செய்தல் - அவர் சொல்வழி நடத்தல். இவை முதலாக அவர் தனக்கு உள்ளாந்திறமறிந்து செய்தல். (ச)

உற்றநோய் நீக்கியுறு அமை முற்காக்கும் - *
 பெற்றியாரிப் பேணிக் கொளல். - - - உ.

இ-ள். உற்ற - (தெய்வத்தாலாவது மனிதராலாவது தனக்

(ரு) வந்த—நோய்-துன்பங்களை—நீக்கி-(நீக்கும் விதம் அறிந்து) நீக்கி—உருமை - (பின் அப்படிப்பட்டவை) வாராதப

டி—முற்காக்கும்-முன் (எறிந்து) காக்கவல்ல — பெற்றியார்-தண்டமயுடையவரை—பேணி - அவர் * மகிழ்த்தக்கவைகளைச் செய்து—கொளல்-(அரசன் | துணையாகக்) கொள்ளக்க

விழுத்தக்கவை, நங்குமழிக்கைமுதலானவை,

சடு-ஆம், அகி—பெரியாரைத்துணைக்கோடல். ராகு

பவன். எ - று. தேய்வத்தால்வருந் துன்பங்களாவன - மழையில்லாமையாலும், அகிகமழையாலும், காற்றுத் தீப்பிணி இவைகளாலும் வருவன. அவை - கடவுளாரையும், தக்கோரையும், நோக்கிச் செயப்படுஞ் சாந்திகளால் நீக்கப்படும்.—மக்களால்வருந் துன்பங்களாவன - பகைவர் - கள்வர் - சுற்றத்தார் - தொழில்செய்வார் - இவர்களால்வருவன. அவை சாம பேத தான தண்டங்களாகிய நால்வகையுபாயங்களுள் ஏற்றதனால் நீக்கப்படும்.—முற்காத்தலாவது - தெய்வத்தால் வருமவைகளை உற்பாதங்களால் அறிந்து அச் சாந்திகளாலே காத்தலும், மனிதரால் வருமவைகளை அவரது குணம்+இங்கிதம் * ஆசாரம்செயல்-என்பவைகளால் அறிந்து அவ்யுபாயங்களுள் ஒன்றாலே காத்தலும் ஆம். ஆகவே புறோகிதலாயும்-மந்திரிகளையும் - சொல்லியபடியாயிற்று. இவை யிரண்டுபட்டாலும் பெரியோரது இலக்கணமும் அவரைத் துணையாகக் கொள்ளவேண்டி மென்பதும், கெள்ளாரும் விதமும், சொல்லப்பட்டன.] (உ)

அரியவற்று னெல்லா மரிதே பெரியாரைப் - *

பேணித் தமராக் கொளல். - - - - ரு.

இ.ள். பெரியாரை—பேணி - அவர் மகிழ்த்தக்கவைகளைச் செய்து—தமரா - தமக்குச் சிறந்தவராக—கொளல் - கொள்ளுதல்—(அரசர்க்கு) - அரியவற்றுள்ளாம் - அரியபேறுகள் பலவினும்—அரிதே. எ - று. ✽ உலகத்திலே அரியவையெல்லாம் பெறுதற்குரிய அரசர்க்கு இப்பேறு சிறந்ததென்றது இதனால் அவையெல்லாம் உண்டாதலைக்குறித்தென்க. (ரு)

தம்மிற் பெரியார் தமரா வொழுகுதல் - - *

வன்மையு னெல்லாத் தலை. - - - - ச.

இ.ள். தம்மிற்பெரியார் - (அறிவுமுதலானவைகளாலே) தம்மின்மிருந்தவர் — தமரா - தமக்குச்சிறந்தவராக—ஒழுகுதல் - (தாம் அவர்வழியிலே நின்று) நடத்தல்—(அரசர்க்கு)—வன்மையுள்ளாம்-வலியுடைமைபலவினும்—தலை - முதன்மையாம். எ - று. ✽ இப்பெரியார் பொருள்படையரண்க

✠ ஒக்கிதம், குறிப்பரல் திகழும் உறப்பினதொழில்.

* ஆசிரமம், குறிப்பின்பி திகழும் வேறபயிற்.

நானு அ சரு-ஆம்,அதி—பெரியாரைத் துணைக்கோடல்.

னால் நீக்கக்கூடாதவையாகிய தெய்வத்தால் வருந்துன்பமுதலானவைகளையும் நீக்குதற்கு உரியவராகலால் அவைகளாலாகிய வலியினும் இத்துணை வலிசிறந்த தெனப்பட்டது. (ச)

சூழ்வார் கண்ணாக வொழுகலான் மன்னவன் - *

சூழ்வாரைச் சூழ்ந்து கொளல். - - - - ரு.

இ-ள். சூழ்வாரீ-மந்திரிகளை—கண்ணாக- கண்ணாகக்கொண்
டு—ஒழுக்கலால்-(தன்பாரம்)நடத்தலால்—மன்னவன் |—சூழ்
வாரை-அப்படிப்பட்டமந்திரிகளை—சூழ்ந்து - ஆராய்ந்து—

கொளல். (தனக்குத்துணையாகக்) கொள்ளக்கடவன். எ-று. த
நானே ஆராயவல்லவராயிருந்தாலும் அளவில்லாத தொழில்க
ளால் வருத்தமடைபு மரசனது பாரம் அவ்வாராய்தலொன்
றே தொழிலாகிய மந்திரிகளால் அல்லாமல் இனிதுறடவாமை
பற்றி-அவரைக் கண்ணாக்கிச்சொல்லிஞர். ஆராய்தல் - அமை
ச்சியலிலே சொல்லப்படுகிற இலக்கண முள்ளவொன்பதனை
ஆராய்தல்[இவை மூன்றுபாட்டாலும் பெரியாரைத் துணைக்
கொள்ளுதலின் சிறப்புச் சொல்லப்பட்டது.] (டு)

தக்கா ரினத்தனாய்த் தானொழுக வல்லானைச் - *
செற்றார் செயக்கிடந்த தில். - - - - ன்.

இ-ள். தக்காரினத்தனாய் - போக்கியராகிய இனத்தினையு
டையாகி—தானொழுக. தானும் (அறிந்து) நடக்க—வல்லா
னை-வல்லவரசனை—செற்றார் - பகைவர்— செயக்கிடந்தது-
செய்யக்கிடந்த ஒருதன்புறமும்|—இல்-இல்லை. எ - று. த
க்காரீ-அந்வொழுக்கங்களாலே தகுதியுடையவர். ஒழுக்குதல் -
அறநீதிகளின் வழி தவறாது நடத்தல். வஞ்சித்தல் - கூடினவ
ரைப்பிரித்தல்-வேறுபகைவினைத்தல் - எல்கிற இவைகளாலு
ம், வலிமையாலும், பகைவர்செய்யும் துண்பங்கள் பலவகை
ப்பட்டிருப்பினும் - தானும் அறிந்து அறிந்தோரது சொல்
லையும்கேட்டு நடக்கையால் - அத்துண்பங்களிலே ஒன்றும் வா
றாதென்றற்கு - செற்றார் செயக்கிடந்ததில்லென்றார். (ஈ)

இடிக்குந் துணையாரை யார்வாரை யாரோ - *
 கெடுக்குந் தகைமை யவர். - - - - - எ.

இ-ள். (நீயவைகளைக்கண்டால்)—இடிக்கும்-கோபித்துப்
 புத்திசொல்லும் — துணையாரை - துணையாந்தன்மையை யு
 டையவரை—ஆள்வாரை - (இவர் நமக்குச்சிறந்தவரென்றுகொ

சடு- ஆம்,அதி—பெரியாரைத்துணைக்கோடல். ராகு

ண்டு) ஆளுகிற அரசரை —கெடுக்குந்தகைமையவர் - கெடுதி
 கும் பெருமை யையுடையபகைவர் |—யார் - (உலகத்தில்)யா
 வர். எ-று. தீயவை - பாவங்களும் நீ தீயல்லாதவையும்,—
 துணையாந்தன்மையாவது - தமக்கு அவையில்லாமைபும், அ
 ரசனிடத்து அன்புடையவராயிருக்கையும், ஆம். அப்படிப்ப
 ட்டவர் - நல்வழியி னீங்கவிடாமையால் - அவரையாளுமரசர்-
 ஒருவராலும் கெடுக்கப்படாொன்பதாம். ஏ - அசை, [இவை
 யிரண்டுபாட்டாலும் அதன்பயன் சொல்லப்பட்டது.] (எ)

இடிப்பாரையிலாத வேமரா மன்னன் - - *
 கெடுப்பா ரிலானுங் கெடும். - - - - - அ.

இ-ள். இடிப்பாரை - சண்டித்துப்புத்திசொல்வாரை —இல்
 லாத - (தனக்குத்துணையாகக்)கொள்ளாமைபால் — ஏமரா -
 காவலற்ற மன்னன் | — கெடுப்பாரிலானும் - (பகையாய்க்)
 கெடுப்பவர் இல்லாதிருந்தாலும் — கெடும் - (தானே)கெடு
 வான். எ - று. கெடுப்பார் உண்டாயிருப்பொன்பது தோ
 னற - இலானுமென்றார். தானேகெடுதலாவது - பாகனில்லாத
 யானேபோல்-வழியல்லாதவழியிலே சென்று கெடுதல். (அ)

முதலிலார்க் கூதிய மில்லை மதலையாந் - - *
 சார்பிலார்க் கில்லை நிலை. - - - - - கூ.

ம் இல்லைபென்போரும், விடரும், தூர்த்தரும், முதலாயின
 கூட்டம். அறிவை வேறுபடுத்தி இருமையும் கெடுக்க
 கு மிடல்பினதாகிய இசைப்பீட்டு பொருந்தினால் பெரியா
 ரைத்துணைச் கோடல் பயனில்லைபென்பது அறிவித்த
 ற்கு இது அதன்பின்வைக்கப்பட்டது.

சிற்றின மஞ்சும் பெருமை சிறுமைதான் - - *
 சுற்றமாச் சூழ்ந்து விடும். - - - - க.

இ-ள். பெருமை-பெரியோரியல்பு—சிற்றினம் - சிறியவி
 னத்தை—அஞ்சும்.—சிறுமைதான் - மற்மைச்சிறியோரியல்
 பு—(அதுசேர்ந்தபொழுதே)—சுற்றமா - (தனக்கு) உறவா
 க—சூழ்ந்துவிடும் - எண்ணித்துணியும். எ - று. * தம்மறிவுவே

றுபடும் விதமும் அதனால் தமக்கு வரும் துன்பமும் நோக்க
 லால் அறிவுடையார் அஞ்சுவரெனறும், அறிவு ஒற்றுமைப்பாடி
 நிற்றகையால் வேறுநோக்காமையால் அறிவில்லாதவர் தமக்
 குச் சுற்றமாகத் துணியவரென்றும், சொல்லினார். பெரியோரு
 ம் சிறியோரும் ஆன குணத்தோரது அஞ்சதலும் அஞ்சாமை

யுமாகிய தொழில்கள் பெருமையுஞ் சிறுமையும் ஆகிய குண
 ங்களின்மேல் ஏற்றிச்சொல்லப்பட்டன. [இதனால் சிற்றினம்
 பெரியோர்க்கு ஆகாதென்பது சொல்லப்பட்டது.] (க)

நிலத்தியல்பா னீர்திரிந் தற்றகு மாந்தர்ச் - - *
 கினத்தியல்ப தாகு மறிவு. - - - - உ.

இ - ள். நீர் - நீரானது—நிலத்து - (தான்சேர்ந்த)நிலத்தின
 சக - ஆம், அது—சிற்றினஞ்சேராமை

து—இயல்பான்—இயல்பினாலே—திரிந்து - (தனது) தன்மை
 வேறுபட்டி—அற்றாகும் - அந்நிலத்தினது தன்மையதாகும்.
 —(அதுபோல்)—மாந்தர்க்கு - மனிதர்க்கு—அறிவு-அறிவா
 னது|—இனத்து - (தாம்சேர்ந்த) இனத்தினது—இயல்பு-இ
 யல்பினாலே—(திரிந்து) - தனது தன்மைவேறுபட்டி - அ
 தாகும்-அவ்வினத்தினதுதன்மையதாகும். எ - று. ❀ [ஆகாச
 த்திலே தன்மன்மையதாயிருந்த நீருக்கு நிலத்தோடுசேர்ந்த
 விட்டது நிறஞ்சுவை முதலாகிய குணங்களைப்போல் தனித்திருக்
 கையிலே தன்மன்மையதாயிருந்த அறிவுக்குப் பிரவினத்தோ
 டு சேர்ந்தவிடத்துக் காட்சிமுதலாகிய தொழில்கள்வேறுபடு
 மென்று இதனால் அதனது காரணம் சொல்லப்பட்டது. (உ)

மனத்தானு மாந்தர்க்கு குணர்ச்சி யினத்தானு - *
 மின்னொன்னென்பபிஞ்சு சொல். - - - - ரு.

இ-ள். மாந்தர்க்கு - மனிதர்க்கு — உணர்ச்சி - பொதுவறி
 வானது|—மனத்தான்-(தம்)மனத்தினாலே—ஆம் - உண்டா
 கும்.—இன்னொன்னென்பபிம் - (இவன்) இப்படிப்பட்டவனெ
 ன்று (உலகத்தாராலே) சொல்லப்படுகிற--சொல் - சொல்லா

னது|—இனத்தான் - இனத்தினாலே—ஆம்-உண்டாகும். எ -
 று. ❀ இயற்கையாகிய ஐம்புலவறிவு மாத்திரத்துக்கு இனம்
 வேண்டாமையால் - அதனை மனத்தானுமென்றும், செயற்கை
 யாகிய சிறப்பறிவுபற்றி - நல்லவனென்றாவது தீயவனென்ற
 வது உண்டாகுஞ் சொல்லுக்கு இனம் வேண்டிதலால் - அதனை

இனத்தானுமென்றும், சொல்லினார். உபமான பிரமாணத்
தை அங்கீகரியாமல் அவ்வறிவு வேறுபாடும் மனத்தாலாமெ
ன்பாரா நோக்கி இதனால் அது மறுத்துக் கூறப்பட்டது.]

மனத்து ளதுபோலக் காட்டி யொருவற் - - *
கினத்துள தாகு மறிவு. - - - - ச.

இ-ள். அறிவு-அச்சிறப்பறிவு | — ஒருவற்கு — மனத்துக்
மனத்தினிடத்து — உபதுபோல - (அப்போதே) உண்டாவ
துபோல்—காட்டி-(தன்னைக்) காட்டி — இனத்து- (அவன்
சேர்ந்த)இனத்தினிடத்தே—உதாசும்-உண்டாகும். எ - று.
மெய்மை நோக்குதற்கு முன்னே மனத்துள்ளதுபோலக்
காட்டியும், பின்னோக்கியவிடத்தேபழகிய இனத்துள்ளதாகி
பும் இருக்கையால் - காட்டி எனவிறந்தகாலத்தினாலே சொல்
சுக-ஆம், அங்—சுற்றினஞ்சேரமை.

லினார். [சிறப்பறிவும் மனத்திடத்து அப்போதே உண்டாவ
தென்பவரானோக்கி அங்கே வெளிப்படு மனவேயுள்ளது அ
தற்கு மூலம் இனமென்பது இதனாலே சொல்லப்பட்டது.]

மனந்தாய்மை செய்வினை தாய்மை யிரண்டு - *
மினந்தாய்மை தாவா வரும். - - - - ௫.

இ-ள். மனம் - (அச்சிறப்பறிவு வெளிப்படுதற்கு இடமாகி
ய)மனம்—தாய்மை- பரிசுத்தனாகத் தன்மைபும்.—செய்வி
னை-செய்தொழில் — தாய்மை - பரிசுத்தனாகத் தன்மைபு
ம் ஆகிய—இரண்டும்|—இனம் - (சேர்ந்த) வினம் — தாய்

மை - பரிசுத்தனாகைத்தன்மை—தூவா - பற்றுக்கோடாக—
வரும்-உண்டாகும். எ-று. ❀ மனந் தூயனாதலாவது-சிறப்ப
றிவுவெளிப்பரிம்படி இயற்கையாகிய அறியாமையினிங்குதல்.
செய்வினை தூயனாதலாவது - மனோவாக்ஞுகளாலே செய்யப்
படுகிற நல்லதொழிலையுடையவனாகுதல். [ஒருவன் பரிசுத்தவி
னத்தாகவே அவ்வினத்தோடு பழக்கவசத்தால் பரிசுத்தம
னத்தாகி அம்மனத்தினிடத்தே சிறப்பறிவுதோன்ற அதனால்
பரிசுத்தமான சொல்லும்செயலும் உடையனாவென்று இ
தனால் இனத்தில் உள்ளதாம் விதம் சொல்லப்பட்டது] (௫)

மனந் தூயர்க் கெச்ச நன்றாகு மினந் தூயர்க் - *
கில்லைநன் றுகா வினை. - - - - - ள்.

இ-ள். மனந் தூயர்க்கு - மனது பரிசுத்தமானவர்க்கு—
எச்சம்-மக்கட்பேறு|—நன்றாகும்.—இனந் தூயர்க்கு-இன
ம் பரிசுத்தமானவர்க்கு—நன்றாகாவினை - நன்றாகாதசெயல்|
—இல்லை-(யாதும்) இல்லை. எ-று. ❀ காரணத்திலே எந்தக்கு
ணம் உள்ளது அது காரியத்தினிடத்தும் உண்டாமாதலால் த
ந்தைகுணம் ஐமத்தனிடத்திலும் உண்டாமென்பதுபற்றி - எ
ச்சநன்றாகு மென்றும், நல்வினத்தோடு எண்ணிச்செயப்படு
தலால்-இல்லை நன்றாகாவினை யென்றும், சொல்லினார். (௬)

மனநல மன்னுயிர்க் காக்க மினநல - - - *
மெல்லாப் புகழுந் தரும். - - - - - ள்.

இ-ள். மன்னுயிர்க்கு - நிலைபெற்றவயிர்களுக்கு—மனநல
ம்-மனத்தினதுநன்மையானது|—ஆக்கம் - செய்வத்தை|—
(தரும்.)—இனநலம்-இனத்தினதுநன்மையானது|—எல்லா

ப்புகழும்-(அதனோடு)எல்லாப்புகழ்க்களையும்) -- த்ரும். எ - று.
 மனது நன்றாகுகதானே அறமாகலால் அதனை ஆக்கத்த
 ருமென்றும், புகழ்கொடுத்தற்குரிய நல்லோர்தாமே இனமா
 கலால் - இனநலமெல்லாப்புகழந் த்ருமென்றும், சொல்லினா
 ரீ.--[முன்னே மனநன்மை இனநன்மைபற்றி வருமென்பத
 னை உட்கொண்டு அதை இயல்பாகவே புடையார்க்கு இவ்வி
 னநன்மை வேண்டாமென்பாரா நோக்கி அதுவேயல்லா
 மல் அப்படிப்பட்டபலவும் த்ருமென்று அவர்க்கும் இதுவே
 ன்பிமென்பது இவ்விரண்டிபாட்டாலும் சொல்லப்பட்டது.]

மனநல நன்குடைய ராயினுஞ் சான்றோர்க் - *
 கினநல மேமாப் புடைத்து. - - - - - அ.

இ-ள். மனநலம்-மனநன்மையை--நன்கு-(முன்னே) நல்
 வினையினாலே--உடையராயினும்-(தாம்) உடையவராயிருந்
 தாலும்--சான்றோர்க்கு - நிறைந்தோர்க்கு--இனநலம்-இன
 நன்மையானது |--எமாப்பு- (அதற்கு) வலிமையாதலை) --
 உடைத்து. எ - று: அந்நலவினை உள்ளவிடத்தும் மனநல
 த்தை வளர்த்துவருதலால் அதற்கு வலியாதலுடைத்தாயிற்று.

மனநலத்தி னாகு மறுடைமற் றொன்று - * * * * *
 மினநலத்தி னேமாப் புடைத்து - * * * * * கை.

இ-ள். (ஒருவனுக்கு)--மனநலத்தின் - மனநன்மையால்--
 மறுமை-வருபிறப்பின்பம்|--ஆகும் - உண்டாம்.--மற்ற்
 தும்-அதற்கு அச்சிறப்புத்தானும்|--இனநலத்தின் - இனந
 ன்மையால்--எமாப்பு - வலிமைபெறுதலை)--உடைத்து. எ -

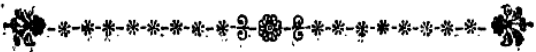

அ. ஶ்ரீமனநலத்திரகு மறுமையென்பது - மறுமையைத்தரு
வது மனநன்மையேயென்று அன்று என்கிறமதத்தை உ
டன்பட்டுச் சொல்லியபடி. [சிலவேளைகளிலே தமோகுணந்
தினாலே மனநலம் வேறுபட்டாலும் நல்லினம் திருத்திமறு
மையினின்பத்தைத் தருவிக்குமென்று - அது நிலைபெறச்
செய்யுமாறு இதனாலே சொல்லப்பட்டது.] இவை ஐந்துபா
ட்டாலும் சிற்றினஞ் சேராமையினது சிறப்பு நல்லினம் சே
ர்தலாகிய எதிர்மறைமுகத்தினாலே சொல்லியபடி அதிக. (கூ)

நல்லினத்தி னூங்குந் துணையில்லை தீயினத்தி - *
னல்லற் படுப்பது உ மில். - - - - ய.

இ-ள். (ஒருவனுக்கு)—நல்லினத்தினூங்கு - நல்லினத்தி
சுக-ஆம், அதி—சிற்றினஞ்சேராமை.

ன்மிகுந்த—துணையும் | — இல்லை.—தீயினத்தி (ஊங்கு)-தீ
யினத்தின் மிகுந்த — அல்லற்படுப்பது உழ் - பகையும் | —
இல்-இல்லை. எ-று. ஶ்ரீ ஊங்குபின் னூங் கூட்டப்பட்டது. நல்
லினம் அறிபாமைமைய நீக்கித் துயரப்படாமல் காத்தலால்-
அதனைத் துணையென்றும், தீயினம் அறிவை நீக்கித் துயரப்
படச் செய்தலால் அதனைப் பகையென்றும், சொல்லினார்.
[இதனால்வியும் எதிர்மறையும் சேர்த்துச்சொல்லப்பட்டன.]

சுக-ஆம், அதி—தெரிந்துசெயல்வகை.

அஃதாவது - அரசன் தான்செய்யுந்தொழில்களை ஆரா
ய்ந்து செய்யுந்திறம். அச்செயல் பெரியானாத் துணைக்
கொள்ளுதல் பயனுடைத்தாய விடத்து அவருடன் செ
ய்யப்பயிவதாகலால்-இது சிற்றினஞ்சேராமையின் பின்
வைக்கப்பட்டது.

அழிவதூஉ மாவதூஉ மாதி வழிபயக்கு - - *
 மூதிய முஞ் சூழ்ந்து செயல். - - * க.

இ.ள். (தொழில்செய்யுமிடத்து) — அழிவதூஉம் - (அப்
 போது அதனால்) அழிவதையும்—ஆவதூஉம் - (அழிந்தால்
 பின்னே) ஆவதையும்—ஆகி - ஆய்நின்று—வழிபயக்கும்-பிற்
 காலத்துத்தரும்—ஊதியமும்-இலாபத்தையும்—சூழ்ந்து-ஆ
 ராய்ந்து— (உறுவதாயின்) —செயல் - செய்யக்கடவன். எ-
 று. * உறுதலாவது - செய்கிறபோது அழிவதின் ஆவது மி
 ஞந்து பிற்காலத்தும் வளர்ந்துவருதல். அழிவதில்லாமை
 பால் பின்வரும் ஆக்கத்தை ஊதியமென்றார். எனவே அவ்வு
 தியம் பெற்றால் செய்யும்போது அழிவதும் ஆவதும் ஒத்தி
 ருந்தாலும் விடலாகாதென்றதாயிற்று. இரண்பிகாலத்திலும்
 புயனுடைமை தெரிந்து செய்யவேண்டு மென்பதாம். (க)

தெரிந்த வினத்தொடு தேர்ந்தெண்ணிச் செய்வார்க் *
 கரும்பொருள் யாதொன்று மில். - - உ.

இ.ள். தெரிந்த - (தம்மாலே) தெரிந்துகொள்ளப்பட்ட —
 இனத்தொடு—தேர்ந்து - (செய்யத்தகுந்தொழிவை) ஆராய்ந்
 து—எண்ணி - (பின்னேதாமேயும்) எண்ணி—செய்வார்க்கு-

*எ-ஆம், அதி — தெரிந்துசெயல்வகை.

செய்தமுடிக்கவல்ல அரசருக்கு—அரும்பொருள் - பெறுதற்
 கரியபொருள் |—யாதொன்றும் — இவ்-இவ்வை.எ-று. தொ
 பிலாவது - போர்க்குச் செல்லுகைமுதல் வெல்லுகை முடிவா
 கிய தொழில்.—பொருள்களுக்கு ஏதுவாகிய வதனில் தவறா
 டையால் அரிய பொருள்களெல்லாம் எளிதிலே பெறுவாரெ
 ன்பதாம். [இவை யிரண்டுபாட்டாலும் செய்யத்தகுந் தொ
 ழிலும் அதுசெய்யும் விதமும் சொல்லப்பட்டன.] (உ)

ஆக்கங் கருதி முதலிழக்குஞ் செய்வீனெ - - *
 யூக்கா ரதிவுடையார். - - - - - ஈ.

இ-ள். ஆக்கங் கருதி - (பின்பெறக்கடவதாகிய) லாபத்தை
 நோக்கி—முதல்-(முன்பெற்றுள்ள) முதலையும்—இழக்கும்-
 இழத்தற்கு ஏதுவாகிய—செய்வீனெ-தொழிலை? — அறிவுடை
 யார் |—ஊக்கார் - மேற்கொள்ளார். எ - று. தொ ஆக்கமேயன்
 றி முதலிழக்குந்தொழில்உளாவன - வலியும் காலமும் இடமும்
 அறியாமல் பிறர் தேசத்தைப் பிடிக்கப்போய்த் தந்தேசத்
 தையும் இழத்தல்போல்வன. உம்மை வருவிக்கப்பட்டதுமுன்
 செய்துவந்த வினையாயினுமென்றற்குச் செய்வீனெயென்றார்.

தெளிவி லதனைத் தொடங்கா ரிளிவென்னு - - *
 மேதப்பா டஞ்சு பவர். - - - - - ச.

இ-ள். இளிவென்னும் - (தமக்கு) இளிவசவென்னும்—எ
 தப்பாபி-குற்றமுண்டாதலை—அஞ்சுபவர் | — தெளிவிலதனை-
 (இனத்தோபும் தனித்தும் ஆராய்ந்து) துணியப்படாததொ
 ழிலை?—தொடங்கார். எ - று. தொ தொடங்கினால் நடுவிலேயு
 ம் மடங்குதல் கூடாமையால் தொடங்காரென்றார். இளிவச
 வ - அத்தொழிலால் பின்னே அழிவை அடைந்தவிடத்து அத
 ன்மேலும் அறிவும் மாணமும் இலவென்று உலகத்தார் இகழு
 மிகழ்ச்சியாம். அது நிச்சயமாகவே உண்டாமாதலால் தெ

ளிவுள்ளவிடத்துத் தொடங்குகவென்பதாம். (ச)

வகையறச் சூழா தெழுதல் பகைவரைப் = *
பாத்திப் படுப்பதோ ராறு. - - - - - ௫.

இ-ள். வகை-(சென்றூவ்நடக்கும்) விதங்களைப்பெல்லாம்—
அறச்சூழாது - முற்றவெண்ணாமல் [சிலவெண்ணிய வளவி
வென்றபடி]—எழுதல் - (அரசன் பகைவர்மேலே) செல்லுதல்.

ரீள்க் சள்-ஆம்,அதி—தெரிந்துசெயல்வகை,

ல்|—பகைவரை - அப்பகைவரை—பாத்தி - வளருதிலத்திலே
—படுப்பது - நிலைபெறச்செய்வது—ஒராறு-ஒருவழியாம். -
ஆ. ௫. வகையாவன-வலி காலம் இடம் என்கிற இவைகளால்
தனக்கும் பகைவர்க்கும் உண்டாகிய நிலைமைகளும், தொழி
லைத் தொடங்கும்விதமும், அதற்கு வரும் இடையூறுகளும்,
அவைகளை நீக்கும்விதமும், அவ்வாவெல்லும்விதம், அதனாலே
பெறும்பயனும், முதலானவை. சிலகுறைந்தாலும் பகைவர்
க்கு இடமாய் ஆதலால் முற்றுப்பெற எண்ணவேண்டுமென்
பதாம். [இவை மூன்றுபாட்டாலும் விடத்தகுந்தொழிலும்
விடாதவிடத்து உண்டாம் இழுக்கும், சொல்லப்பட்டன.] ௫

செய்தக்க வல்ல செய்க்கெடுஞ் செய்தக்க * * *
செய்யாமை யானுங் கெடும். * * * * சு.

இ-ள். (அரசன் தனது தெர்ழில்களிலே) — செய்தக்கவல்
ல - செய்யத்தகாதவைகளை — செய - செய்தலால் — கெடும்-
கெடுவான். — (இனி அதனாலே மாத்திரமல்லாமல்) — செய்
தக்க-செய்யத்தக்கவைகளை — செய்யாமையானும் - செய்பா

மையினாலும்—கெடும் -கெடுவான். எ-று. ✽ செயத்தகாத
வை-பெருமுயற்சியையுடையவையும் - செய்தாற்பயனில்லாத
வையும், பயன் சிந்தானவையும், ஐயமானவையும், பின்னோது
யரம விளைப்பவையும், ஆம்.—செய்யத்தக்கவை- முன்சொல்
லப்பட்டவைகளுக்கு எதிரானவை. — இனிச்செய்தல் செய்
யாமையினால் அறிவு ஆண்மை பெருமை என்கிற மூலகைப்
பட்ட ஆற்றல்களிலே - பொருளும் படையும் எனவிருவகைப்
பட்ட பெருமையானது சுருங்கிப் பகைவர்க்கு எளியவனாவா
ன் ஆதலால் இரண்டிங்கேட்டிற்கு ஏதுவாயின. [இதனால் செ
யத்தக்கவைகளைச் செய்து விடத்தக்கவைகளை விடுகவென்று
இருவகையும் உடன்கொல்லப்பட்டன.] (சு)

எண்ணித் துணிக கருமந் துணிந்தபி " = = *
எண்ணுவ மென்ப திழுக்கு. - = = எ.

இ-ள். கருமம்-(செய்தக்க)தொழிலும்—எண்ணி-(முடி
தும் உபாயத்தை)எண்ணி—துணிக - தொடங்கக்கடவன்.—
துணிந்தபின் - தொடங்கியபின்—எண்ணுவம் - எண்ணக்கட
வோமென்பது—இழுக்கு-குற்றமாகலால். எ-று. ✽ உபாய
எ-ஆம், அறி—தெரிந்துசெயல்வகை.

மாவது-கொடுத்தல் - இன்சொற்சொல்லல் - வேறுபடுத்தல்
ஒறுத்தல் - என்பன. இவற்றைவடநூலார் - தானம்-சாமம்-
பேதம் - தண்டம் - என்பர். இவையெல்லாம் எண்ணுதுதொ
டங்கில் அத்தொழில் பகைவனால் விலக்கப்பட்டு முடியாமையா
லும், நடுவே விடுதல் கூடாமையாலும், அரசன் பின் து
யரப்படுவானாதலால் இழுக்கென்றார். செயத்தக்கவையும் உ
பாயம் அறிந்து தொடங்கவேண்டு மென்பதாம். (எ)

ஆற்றின் வருந்தா வருத்தம் பலர் நின்று - - - *
 போற்றினும் பொத்துப்படும. - - - அ.

இ-ள். ஆற்றின் - முடியுமுபாயத்தால் - வருந்தாவருத்தம் - (கருமத்தைக் குறித்து) வருந்தாதமுயற்சியானது | - பலர் நின்று - (துணைவர்) பலர் நின்று - போற்றினும் - (புணாபடாமல்) காப்பினும் - பொத்துப்படும் - புணாபடும். - - - முடியு முபாயத்தாலே முயலலாவது - பொருளாசைக்காரனிடத்தே கொடுத்தலையும், நயிநிலையாளன் - சோம்பலாளன் -

பிறரோடு போர்செய்து நொந்தவன் - இவரிடத்தே இன்சொல்லையும், துணைப்படையாளன் - தன் பகுதியோடு பொருந்தாதவன் - இவரிடத்தே வேறுபடுத்தலையும், இவைகளின் வழிவாராதவிடத்து இவரிடத்தேயும் - நம்பக்கூடாத கீழ்மக்களிடத்தேயும் - ஒறுத்தலையும், செய்து - வெல்லும் வழியால் முயற்சி செய்தலாம். - புணாபடுதல் - நன்மையைத்தாராது தீமையைத் தருதல். உபாயத்தின் சிறப்புச்சொல்லியபடி. (அ)

நன்றற்ற லுள்ளுந் தவறுண் டவரவர் - - - *
 பண்பறிந் தாற்றுக் கடை. - - - அ.

இ-ள். (வேற்றரசரிடத்து) — நன்று - நல்லவுபாயத்தை
—ஆற்றலுள்ளும்—செய்தலுள்ளும்—தவறு - குற்றம் | — உ
ண்டி.—அவரவர் - அவரவருடைய—பண்பு - குணங்களை—அ
றிந்து—(ஆராய்ந்) தறிந்து—ஆற்றாக்கடை - (அக்குணங்களுக்கு
கு இசையச்)செய்யாவிடத்து. எ.று. ❀ நல்லவுபாயம்—கொ
டுத்தலும் இன்சொற் சொல்லலும், ஆம்.—அவரவர் குணங்க
ளை அறிந்து செய்யாமையாவது - அவைகளுக்கு உரியவரல்
லாரிடத்தே செய்தல். தவறு-தொழின்முடியாமை. (க)

உடு

சஎ-ஆம், அதி—தெரிந்துசெயல்வகை.

எள்ளாத வெண்ணிச் செயல்வேண்டித் தம்மொய *
கொள்ளாத கொள்ளா துலகு. - - - ய.

இ-ள். தம்மொயி - தமதுநிலைமையோயி — கொள்ளாத -
பொருந்தாத உபாயங்களை — (அரசர்தொழில் முடித்தற்பொ
ருட்டுச்செய்வாராயின்) —உலகு - உலகமானது | — கொள்
ளாது - அங்கீகரியாது. [இகழுமென்றபடி]. — (ஆதலால்)
—எள்ளாத - (அவ்வலகத்தால்) இகழப்படாத உபாயங்களை
—எண்ணி - நாடி—செயல்வேண்டும். எ.று. ❀ தமது நிலை
மையோயி பொருந்தாத உபாயங்களைச் செய்தலாவது - தாம்
வலியரா யிருந்துகொண்டி மெலியார் செய்தற்குரிய தான

சாம் பேதங்களைச் செய்தலும், மெலியராயிருந்துகொண்
டு வலியார் செய்தற்குரிய தண்டம் செய்தலும், ஆம். இவை
அபிவிஷாரி செயல்களாதலால் - உலகங் கொள்ளாதென்றார்.
[இவை நான்கு பாட்டாலும் செய்யப்படும் தொழில்களுந்
கு உபாயமும் அதனுரிமையும், சொல்லப்பட்டன.] (ய)

*****
*****

சு அ-ஆம், அதி—வலியறிதல்.

அஃதாவது - அவ்வுபாயங்களுள் தண்டஞ்செய்ச் குறித்
த அரசுஞ்நவன் நால்வகை வலிமைகளையும் அளந்து அ
றிதலாம். அதிகார முறைமையும் இதனாலே விளங்கும்.

வினைவலியுந் தன்வலியு மாற்றான் வலியுந் - *
துணைவலியுந் தூக்கிச் செயல். . - . - .

இ-ள். வினைவலியும்—(தான்செய்ச் கருதிய)தொழிலது வலி
மைமையும்—தன்வலியும் - (அதனைச்செய்துமுடிக்கும்)தன
துவலிமைமையும்—மாற்றான்வலியும் - (அதனைவிலக்கும்) ப

கைவனது வலிமைமையும்—துணைவலியும் - (இருவர்க்கும்)து
ணையாவோரதுவலிமைகளையும்—தூக்கி - ஆராய்ந்து— (தன்
துவலிமைமிகுமாயின்)—செயல் - (அத்தொழிலைச்) செய்
க்கடவன். எ - று. இந்நால்வகைவலிகளுள் - தொழில் வலி-
கோட்டைமையனைத்தலும் - பிடித்தலும் - முதலாகிய தொழி
ல்களாலும், மற்றவை முவகை யாற்றல்களாலும், கூறுபடுத்
தி ஆராயப்படும். — தன்வலிமை மிகுந்தவிடத்துச் செய்க

வென்றதனால் தேற்றல் நிச்சயமாகிய தன்வலிமைக் குறை
 வினிடத்தும், வெல்லுதல் ஐயமாகிய தன்வலிமையும் அவன்
 வலிமையும் ஒத்தவிடத்தும், ஒழிகவென்றதாயிற்று. (க)

ஒவ்வ தறிவ தறித்ததன் கட்டங்கிச் - - - *
 செல்வார்க்குச் செல்லாத தில். - - - உ.

இ-ள், ஒவ்வது - (தமக்குச்) செய்யக்கூடுந்தொழிலையும்—
 அறிவது - (அதற்கு) அறியவேண்டும்வலியையும் — அறிந்து
 அடங்கண் - அதனிடத்து — தங்கி - (மனமொழிகளை எப்
 போதும்)வைத்து — செல்வார்க்கு - (பகையின்மேலே)செல்
 வார்க்கு— செல்லாதது - முடியாதபொருள் | — இல் - இல்லை
 என - இஃ இங்கே அறிவது துணைவலியாம் - எல்லாப்பொருள்
 களையும் எளிதிலே அடைவொன்பதாம். [இவை இரண்டிபாட்
 டாலும் வலியின் பகுப்பும், அதனை அறிந்து பகைமேற்செல்
 வோர் பெறும்பயனும், சொல்லப்பட்டன.] (உ)

உடைத்தம் வலியறியா ரூக்கத்தி னூக்கி - - *
 யிடைக்கண் முரிந்தார் பலர். - - - ஈ.

இ-ள். உடை - (தலைவனாகலை) புடைய—தம்வலி - தமதுவ
 லிமையினளவை — அறியார் - தெரிந்துகொள்ளாதவராகி—
 உடக்கத்தின் - மனவெழுச்சியால்—உடக்கி - (தம்பின் வலியவ
 ரோடு) ம்பார்செய்யத்தொடங்கி — (அவர்வருத்தலால் அது
 செய்து முடிக்கப்பெறாமல்) — இடைக்கண் - நடுவிலே—மு
 ரிந்தார் - கெட்டவரசர் | — பலர் - (உலகத்துப்) பலராவர்.எ-
 ற. ❁ மூவகை யாற்றல்களுள்ளும், சிறப்பினதாகிய அறி

வை புடையவர் சிலராதலால் முரிந்தார்பலவொன்றார். அதனால்
 தம்வலிமை அறிந்தேதொடங்குகவென்பது குறைந்துநின்றது.

அமைந்தாங் கொழுகா னளவறியான் றன்னை *
 வியந்தான் வினாந்து கெடும். - - - ச.

இ-ள், ஆங்கு-அயல்வேந்தரிடத்து— அமைந்து - பொரு
 ந்தி—ஒழுகான் - நடவாதவனாகியும்—அளவு - (தன்வலி) யள
 வை—அறிபான் - அறிபாதவனாகியும்—தண்ணை— வியந்தா
 ன்-மெச்சிக்கொண்டு (அவரோடுபகைத்த) அரசன் | —விரை

ந்து-விரைவாக—கெடும்-கெடுவான். எ - று. பகைத்தல்
 வியத்தலா லாதலின் வியந்தானென உபசரித்தார். தட்பாய்

ச.அ.ஆம், அதி—வலியறிதல்.

நடத்தலாவது, வலிமையறிந்து பகைத்தலாவது, அயல்வேந்த
 ரோடு செய்த்தக்கதாயிருக்க இவை யில்லாமல் தான்மெலிய
 வனையிருந்துகொண்டு அவரோடு பகைத்தவனுக்கு ஒருபோ
 தும் நிலையில்லாமைபால் விரைந்துகெடுமென்றார். [இவை
 யிரண்டுபாட்டாலும் தன்வலிமை யறிபாதவிடத்து உண்டா
 கும் இழுக்குச் சொல்லப்பட்டது.] (ச)

பி லி பெய் சாகாடு மச்சிறுமப் பண்டஞ் - *
 சால மிகுத்துப் பெயின். - - - - - ௫.

இ-ள். பிவி-மயிலிறகை—பெய் - ஏற்றப் பெற்ற—சாகா
 டும்-பண்டியும் | — அச்சிறும் - அச்சுமுறியும்.—அப்பண்ட
 ம்-அம்மயிலிறகை— (அதுசுமக்குமளவினல்லாமல்) —சால
 மிகுத்து-மிகவும் அதிகப்படுத்தி—பெயின்-ஏற்றினால்.எ-று.
 * உம்மை - பண்டியினது வலிமையையும், மயிலிறகினது
 மெலிமையையும் காட்டி நின்றது. — (எளியொன்றுபலனோ

மும் பகைகொள்வோன் தால்வலியவருயிருந்தாலும் அவர் கூடியவிடத்தே வலியழிவானெண்ணும் பொருள்பட நிற்கையால் - இது பிந்திது மொழிதலணி) [அது செயலாகா தென்றமையின் - இதனால் பகைவன் வலியும் அவன் துணைவலியும் அறியாதவிடத்துப் பிங்குற்றம் சொல்லப்பட்டது.] (ரு)

ருனிக்கொம்ப றேறின ரஃகிறத்தாக்கி - - - *
 னுயிரிக்கிறது யாகி விடும். - - - - - ள்.

இ-ள். கொம்பர் - (ஒருமரக்) கொம்பினது - நுனி - நுனியிலே - ஏறினார் - ஏறிநின்றவர் - அஃது - அவ்வளவிலே - இறந்து - கடந்து - ஊக்கின் - (மேலும் ஏற) மனவெழுச்சிகொள்ளின் - (அவ்வெழுச்சி) - உயிர்க்கு - (அவ) ருயிர்க்கு - இறுதியாகிவிடும் - முடிவாகிவிடும். எ - று. * இறுதிக்கு ஏதுவாமதனை இறுதியென்றார். பகைவர்மேற் போர்க்குச் செல்லத் தொடங்கித் தன்னாலே கூடியமட்டும் சென்றுநின்றான் பின் அவ்வளவிலே நிலலாமல் மனவெழுச்சியினாலே மேலுஞ் செல்லுவாராயின் அவ்வெழுச்சியானது தொழில் முடிதற்கு ஏதுவாகாமல் அவனுயிர் முடிதற்கு ஏதுவாகும். என்கிற பொருள்பட நிற்கையினாலே இதுவும் அவ்வணி [அளவறிந்து நிற்கவேண்டுமென்றமையின் இதனால் தொழில்வலிமை அறியாதவிடத்து உண்டாம் இழுக்குச் சொல்லப்பட்டது.] (சு)

ஈஅஃகும், அதி - வலியறிதல்.

ஆற்றி னளவறிந் தீக வதுபொருள் - - - *
 போற்றி வழங்கு நெறி. - - - - - ள்.

இ-ள். ஆற்றின் - (கொடுக்கும்) வழியினாலே—அளவு - (தனக்குள் ளபொருளி) னளவை—அறிந்து—ஈக - (அதற்கு ஏற்கக் கொடுக்கக்கடவன். — அது - அக்கொடுத்தவானது | — பொருள் - பொருளை— போற்றிவழங்குநெறி-காப்பாற்றிக் கொண்டு நடக்கும் வழியாம். எ-று. ✽ கொடுக்கும்வழி-இயற்றலுமென்னுங் குறளுநாயிற் சொல்லப்பட்டது. — அளவுக்கேற்பக் கொடுத்தவானது - ஒன்றானவளவை நாலுபங்கிட்டு, அவற்றுள் இரண்டைத் தன் செலவுக்காக்கி, ஒன்றைப் பின்னே ஆபத்துவந்தவிடத்து அதை நீக்குதற்கு வைப்பாக்கி, மற்றொன்றைக் கொடுத்தல்.—காப்பாற்றிக்கொண்டு நடத்தலாவது-ஒருவரோடு நட்பில்லாதவரைத் தம்மோடு நட்புண்டாக்கிக்கொண்டு நடத்தல். — முதலிலே செலவு சுருங்கினால் பொருள் ஒருகாலும் நீங்காதென்பதாம். (6)

ஆகாறளவிட்டி தாயினுங் கேடில்லை   *
 போகாறகலாக் கடை.   - - -   - - -   அ.

இ-ள். ஆகாறு - (அசனாக்குப்பொருள்) வருகின்றவழியானது—அளவு-அளவினாலே — இட்டிதாயினும் - சிறியதாயிருந்தாலும்—கேடு-(அதனாலே) கெடுத்தல் | — இல்லை.—போகாறு-போகின்றவழி — (அளவு) - அளவினாலே—அகலாக்கடை-(அதிலும்)விரியாதாயின். எ-று. ✽ பொருளென்பது-அதிகாரத்தினாலே வருவிக்கப்பட்டது.—வரவும் செலவும் தம்முள் ஒத்திருந்தாலும் கேடில்லை யென்பதாம். (அ)

அளவறிந்து வாழாதான் வாழ்க்கை யுளபோல *
 விவ்வாகித் தோன்றிக் கெடும்.   - - -   - - -   க.

இ-ள். அளவு - (தனக்குள்வடொருளி) னளவை— அந்நீ
 து—(அதற்கேற்க) —வாழாதான் - வாழமாட்டாதவனது—
 வாழ்க்கை - வாழ்க்கைகளானவை | — உட்போல் - உள்ளவை
 போலத்(தோன்றி)—இல்லாகி-(மெய்மைபால்)இல்லையாகி—
 தோன்றா-(பின்பு) அத்தோற்றமும் இல்லாமல்—கெடும். எ-
 று. ❀ அவ்வளவிற்கேற்கவாழ்தலாவது - முதலிலே சுருக்கக்
 கூடாமலிருந்தால் அதற்குச்சமமாகவாவது கொடுத்தும், அ

சஅ-ஆம், அநி—வலியறிதல்.

ணுபவித்தும், வாழ்தல்: ஆரம்பத்திலே கேடுவெளிப்படாமையால் உட்போலத் தோன்றி எனப்பட்டது. — முதலினும் செலவுமிருந்தால் வரும் குற்றம் சொல்லியபடி. (க)

உவரை தூக்காத வொப்புர வாண்மை - - *
 வவரை வல்லிக்கெடும். - - - - - ய.

இ-ள். உவரை - (தனக்கு)உள்ளவளவை — தூக்காத-ஆராயாமல்கேதுவாகிய — ஒப்புரவாண்மை - உபகாரமுடையால்—வளவரை - (ஒருவனது) செல்வத்தினளவு|—வல்லிக்கெடும்-விரைவாகக்கெடும். எ-று. ❀ உபகாரமேயாயினும்

மிகலாகாதெனலால் இதுவுமது. [இவை நான்குபாட்டாலும் மூவரை ஆற்றலுள் பெருமையின்பகுதியாகிய பொருள்வலியறிதல்-அறப்புநோக்கி வகுத்துச் சொல்லப்பட்டது. (ய)

நு*****நு*****நு*****நு*****நு*****
 நு*****நு*****நு*****நு*****நு*****

சக-ஆம், அநி—காலறிதல்.

அஃதாவது - வலிமையி னாலே மிகுதியுடையவனாய் ப
கைவன்மேல் போர்க்குச் செல்லும்பின் அச்செல்லுத
லுக்கு ஏற்றகாலத்தினை அறிதல். அதிகாரமுறைமையும்
இதனாற்றினே விளங்கும்.

பகல்வெல்லுங் கூகையைக் காக்கை யிகல்வெல்லும் *
வேந்தர்க்கு வேண்டும் பொழுது. - - - க.

இ-ள். காக்கை—கூகையை- (தன்னின் வலிதாகிய) கோட்
பாணை—பகல்- பகற்பொழுதில்—வெல்லும். — (அதுபோ
ல்)—இகல்-பகைவரை—வெல்லும் - வெல்லக்கருதுகின்ற—
வேந்தர்க்கு- அரசர்க்கு—பொழுது- (அதற்கேற்ற) காலம் | —
வேண்டும்.எ - று. ^௧ காலமல்லாதவிடத்தே வலிமையினாலே
பயனில்லையென்பது விளங்கின்றது. இனிக்காலமாவது - வெ
ய்மையும் குளிர்ச்சியும் சமமாய் நோய்செய்யாமல் நீரும்
உணவு முதலானவை யுடைத்தாய்ச் சேனைவருந்தாமல் செல்
லுந்தன்மையதாம். (இது எடுத்தகாட்டுவமையணி) [இ
தனால் காலத்தினை துசிறப்புச்சொல்லப்பட்டது.]

பருவத்தோ டொட்ட வொழுத நிருவினைத் -
தீராமை யார்க்குங் கயிறு. - - - - - உ.

இ-ள். (அரசன்) -- பருவத்தோடொட்ட - காலத்தோடு

ஈக. ஆம், அதி—காலமறிதல்

பொருந்த—ஒழுக்கல் - (தொழில்செய்து) நடத்தல் | —திருவி
 னை - (ஒருவரிடத்தும் நிலலாதுநிங்குந்) செல்வத்தை—தீரா
 மை-(தண்ணிடத்து) நீங்காமல்—ஆர்க்கும் - கட்டுவதாகிய—ச
 யிறு-கயிறாகும். எ-று. ❀ காலத்தோடு பொருந்துதல் - கா
 லத்தப்பாமற்செய்தலாம். தொழில் கைகூடிவருதலால் அத
 னால் உண்டாகும்செல்வம் எந்நாளும் நீங்காதென்பதாம். (உ.

அருவினை யென்ப வளவோ கருவியாற் - - *
 கால மறித்து செயின். - - - - - க.

இ-ள். அருவினையென்ப- (அரசராத்) செய்தற்கரியதொழி
 ல்களென்றுசொல்லப்படுமவை | — உவ்வோ - உண்டோ—க

ருவியால்-(அவைகளைமுடிததற்காகும்) சாதனங்களுடனே—
 காலம்-(செய்தற்காகும்) காலத்தை—அறிந்து—செயின். எ-

று. ❀ கருவிகள்-மூலகையாற்றல்களும், நால்வகை உபாயங்க
 ளும், ஆம் -- அவை உண்டாகியவிடத்தும், காலம் வேண்டு

மென்பது அறிவித்தற்குக் கருவியாலென்றார். இப்படிசெய்
 வார்த்து எல்லாத்தொழில்களும் எளிதின்முடியுமென்பதாம்.

நாலங் கருதினுங் கைகூடிக் காலங் - - *
 கருதி யிடத்தாற் செயின். - - - - - ச.

இ-ள். (ஒருவன்) — ஞாலம் - பூமிமுழுதையும் — கருதினும் - (தானே ஆள) நினைத்தாலும் — (அது) கைகூடும் - கைக்குள்ளாம். — காலம் - காலத்தை — கருதி - அறிந்து — இடத்தால் - இடத்தோடு பொருந்த — செயின் - (அதற்குச் செய்யுந்தொழிவைச்) செய்வானாயின். எ - று. ❀ இடமுண்டாகிய விடத்தும் காலமவேண்டி மென்பதற்கு இடத்தானென்றார். இப்படிச் செய்வார்க்குக் கைகூடாதவையும் கைகூடுமென்பதாம். [இவை மூன்றுபாட்டாலும் காலமறிதலின்பயன் சொல்லப்பட்டது.

கா லங் கருதி யிருப்பர் கலங்காது - - - *
 ஞாலங் கருது பவர். - - - - - ௫.

இ-ள். ஞாலம் - பூமியெல்லாம் — கலங்காது - தப்பாமல் — கருதுபவர் - (கொள்ள) நினைக்குமரசர்! — (தம்வலியிடுமாயினும் அதனை நினையாமல்) — காலம் - (அதற்கு ஏற்ற) காலத்தையே — கருதி - நினைத்து — இருப்பர் - (அதுவருமளவும்) இருப்பர். புகைமேற் செல்லார். எ - று. ❀ அதை நினையாமற்செ.

சுக-ஆம், அதி—காலமறிதல்:

ன்றால் பொருளும்படையும் ஆகிய இருவகைப் பொருமைகளும் தேய்ந்து வருந்துவராகலால் இருப்பொன்றார். இருத்தலாவது - நட்பாக்கல் - பகைபாக்கல் - மேற்செல்லுதல் - இருத்தல் - பிரித்தல் - கூட்டல் - என்கிற அறுவகைக் குணங்களுள் மேற்செல்லுதலுக்கு எதிராகிய தொழில். [இதனாற் காலம் வாராதவிடத்தே செய்யவேண்டியது சொல்லப்பட்டது.] (௫)

உள க்கமுடையா னெடுக்கம் பொருதகர் - *
 தாக்கற்குப் பேருந் தகைத்து. - - - - - ௬.

இ-ள். ஊக்க முடையான் - மிகுந்தவலிமையுடையவரசன்
 - ஒடுக்கம் - (பகைமேற்சேல்லாது) காலம்பார்த்திருக்கின்ற
 விருப்பு|—பொருதகர் - போர்செய்கின்ற ஆட்டிக்கடா—தா
 க்கற்கு - (தன்பகைகெடப்) பாய்தற்பொருட்டு — பேருந்த
 கைத்து—பின்னேகால்வாங்குந்தன்மைத்து. எ - று. ✽ உபமா
 னத்திலே தாக்கற்கென்று சொல்லப்பட்டிருக்கையினாலே
 உபமையத்திலே வெற்றிபெறுதற்கென்பது கொள்க. [இத
 னால் அவ்விருத்தவின்சிறப்புச் சொல்லப்பட்டது.] (சு)

பொள்ளென வாங்கே புறம்வேரார் காலம்பார்த்த *
 ஊள்வோர்ப்பொள்ளியவர். - - - எ.

இ-ள். ஒள்ளியவர் - அறிவுடையவரசர் — ஆங்கே - (பகைவ
 ர்தீங்குசெய்த) அப்பொழுதே—(அவரறிய) — பொள்ளென -
 வினாவாக—புறம்வேரார் - புறத்திலே கோபஞ்செய்யார்.—
 காலம்—(தாம் அவரைவெல்லுதற்கேற்ற) காலத்தை -- பார்த்
 து - அறிந்து—(அதுவருமளவும்) — ஊள்வோர்ப்பார் - உள்ளே
 கோபஞ்செய்வார். எ - று. ✽ பகைவரறியக் கோபஞ்செய்
 தவிடத்தே அவர் தம்மைக் காத்துக்கொள்வாராகலால் - புற
 ம் வேராரொன்றும், கோபஞ் செய்யாமல் அடக்குதல் கூடா,
 மையால் ஊள்வோர்ப்பொள்ளியவரொன்றும், சொல்லினார். (எ)

செறுநறாக் காணிற் சுமக்க விறுவரை. - *
 காணிற் கிழக்காந் தலை. - - - - - அ.

இ-ள். (வெல்லக்கருதியஅரசர் |)—செறுநறா - பகைவ
 ரா—காணின் - கண்டால்—சுமக்க - (அவர்க்கு முடிவுகாலம்வ
 ருமளவும்) பணியக்கடவர்.—இறுவரைகாணின் - அக்காலம்வ
 ன்று முடியுமிடத்து—தலை - (அவரது) தலை|—கிழக்காம்—கி
 ழ்கு—ஆம், அதி—காலமறிதலை

முலாமும.எ-று. பகைமை தீரும்படி மிகவும் வணக்கங்களென்றற்கு - சுமக்கவென்றும், அப்படி வணக்கவே அவர்தம்மைக் காத்துக்கொள்ளாமையினாலே தப்பாமல் செடுவாரென்றற்கு-கிழக்காந்தலைபென்றும், சொல்லினார். [இவ்விரண்டு பாட்டாலும் காலம் பார்த்திருக்குமிடத்துப் பகைமை தோன்றாமல் இருக்கவேண்டிமென்பது சொல்லப்பட்டது.]

எய்தற் கரிய இயைந்தக்கா லந்நிலையே - - *
செய்தற் கரிய செயல். - - - - - கூ.

இ-ள். (பகையைவெல்ல நினைக்கின்ற அரசர்) — எய்தற்கரியது - (தம்மாலே) பெறுதற்கரியகாலம் — இயைந்தக்கால்வந்து கூடியக்கால் — அந்நிலையே - அது நிற்ருமாவிலே — செய்தற்கரிய - (அதன்முன்னே) செய்தற்கு அரியவையாயிருந்த தொழில்களை} — செயல் - செய்யக்கடவர். எ - று. அந்நிலை முதலானவைகளாலே செய்துகொள்ளக் கூடாததாயிருக்கையால் - எய்தற்கரியதென்றும், அது தானே வந்து கூறியதல் அரிதாகலால் - இயைந்தக்காலென்றும், கூடியவிடத்துப் பின்னில்லாதோடிப்போமாதலால் - அந்நிலையேயென்றும், அதுபெருதவிடத்தே - செய்யக் கூடாமையால் - செய்தற்கரியவென்றும், சொல்லினார். [இதனால் காலம் வந்த விடத்து வினாந்துசெய்கவேண்டிமென்பது சொல்லப்பட்டது.] (கூ)

கொக்கொக்க கூம்பும் பருவத்து மற்றதன் - *
குத்தொக்க சீர்த்தவிடத்து. - - - - - ய.

இ-ள்- கூம்பும்பருவத்து - தொழிலின்மேலேசெல்லாதிருக்கவேண்டிக்காலத்திலே - கொக்கொக்க - கொக்கு இருக்கு மாறுபோல் இருக்கக்கடவன். - மற்றுச்சீர்த்தவிடத்து - மற்றைச் (செல்லுங்காலம்) வாய்த்தவிடத்து - அதன்குத்தொக்க - அது தப்பாமற் செய்துமுடிக்குமாறுபோல் தப்பாது செய்துமுடிக்கக்கடவன். ௭-று. மீன்கொள்ளுதற்கு இருக்குமிடத்து அதுவருமளவும் அது தன் முயற்சியைமுன்னறிந்து தப்பிப்போகாமற் பொருட்டு உயிரில்லாதுபோல் இருக்குமாகலாலும், வந்தவிடத்துத் தப்பிப்போவதற்கு முன்னாகவே வினாந்து குத்துமாதலாலும், இருத்தலுக்கும் செய்தலுக்கும் கொக்கு உபமானமாயிற்று. கொக்கொக்க வென்று ராயினும் அது கூம்புமாறுபோற் கூம்புகவென்றும், குத்

சன

சகலும், அதி - காலமறிதல்.

தொக்கவென்றாராயினும் அது குத்துமாறுபோற் குத்திகவென்றும் உணரக்கப்படும். [இதனால் இருத்தலுக்கும், கொழில் செய்தலுக்கும் இலக்கணம், சொல்லப்பட்டது.] (ய)

*****
 *****

இய - ஆம், அதி - இடனறிதல்.

அஃதாவது - வலியும் காலமும் அறிந்து பகைமேற் செல்லுவோன் தான் வெல்லுதற்கு ஏற்ற நிலத்தினை அறிதலாம். அதிகாரமுறைமையும் இதனற்றானே விளங்கும்.

தொடர்நகற்க வெவ்வினையு மெள்ளற்க முற்று *
 மீடங்கண்டபின்னல் லது. - - - க.

இ-ள். முற்றும் - (பகைவரை) வீணாத்துக்கொள்வதற்காகும்—இடம்-ஒரிடத்தை — கண்டபின்னல்லது பெற்றபின்னல்லாமல்--எவ்வினையும் - யாதொருதொழிலையும் — தொடங்கற்க - (அவரிடத்துத்) தொடங்காதிருக்கக்கடவர். — எள்ளற்க - (அவரைச்சிறியவொன்று) இகழாதிருக்கக்கடவர். எ - று. **ஐ** அதற்காமிடமாவது - வாயில்களாலும், கீழறைகளாலும், அப்பகைவர் வருதலும் போகுதலும் ஒழியும்வகை - அரணைச் சூழ்ந்து ஒன்றற்கொன்று துணையாய்த் தமக்குள்ளே நலிவிவ்லாது பலபடைகள் இருப்பிற்கும், பதிலும் அகழும் முதலாகிய அரண் செய்யப்பட்ட அரசிருப்பிற்கும், எற்ற நிலக்கிடக்கையையும் நீரையும் உடையது. — அவ்விடத்தைப் பெற்றால் தொடங்குதலும் இகழ்தலும், செய்கவென்பதாம். (க)

முரண்சேர்ந்த மொய்ப்பினவர்க்கு மரண்சேர்த்தா*
மாக்கம் பலவுத் தரும். - - - - - உ

இ-ள். முரண் - மாறுபாட்டை—சேர்ந்த — மொய்ப்பினவர்க்கும் - வலிமையை யுடையவருக்கும் — அரண் - அரணை—சேர்ந்து—ஆம் - ஆகின்ற—ஆக்கம் - பெருக்கமானது—பலவும்-பலபயன்வையும்—தரும். எ - று. **ஐ** மாறுபாடாவது-பூயிபலவரசர் ஆளுதற்குப் பொதுவா யுள்ளதென்பது பொருத அரசரது மனதிலே தோன்றுவதாதலாலும், வலியுடைமை சொன்னவதாலும், இது பகைவர்மேலே சென்ற அரசருக்கு ஆயிற்று.—அரண்சேர்ந்து ஆகின்ற ஆக்கமும் இ

இய.ஆம், அதி— இடனறிதல்.

ருகையால் இங்கே ஆக்கம் விசேஷிக்கப்பட்டது. ஆக்கமென்றது- அதற்கு ஏதுவாகிய வளைத்தலை. அது கொடுக்கும்பயன்கள்- பகைவராலே தமக்கு நலிவிவ்வாறையும், தாம் நிலைபெற்று நின்று அவருக்கு நலிவுசெய்தலும், முதலானவை. உ

ஆற்றாரு மாற்றி யடுப விடனறிந்து - - *
 போற்றார் கட் போற்றிச் செயின். - - க.

இ-ள், ஆற்றாரும்-வலிமையிலாதவரும்—ஆற்றி-வலிமையுடையவராய்—அடுப - வெல்வார்.—இடன் - (அதற்கேற்ற) இடத்தை— அறிந்து—போற்றி - (தம்மைக்) காத்துக்கொண்டு— போற்றார்கண்-பகைவரிடத்து—செயின் - (தொழிலைச்) செய்வாராயின். எ - று. ~~ஐ~~ காத்துக்கொள்ளுதலாவது-பகைவரால் நலிவு வாராதிருக்கும்படி - அரணலும், படையாலும், காத்தல். இப்படி தொழில் செய்வாராயின் முன் சொல்லப்பட்ட வலிமையிலாதிருந்தாலும் வெல்ல றென்பதாம்.

எண்ணியா ரெண்ண மிழப்ப ரிடனறிந்து - - *
 துண்ணியார் துன்னிச் செயின். - - ச.

இ-ள். இடன் - (தாம் தொழில் செய்தற்கேற்ற) இடத்தை—அறிந்து— துண்ணியார்- சென்றவரசர்— துன்னி - (அரண்ப்) பொருந்தி நின்று—செயின் - (அத்தொழிலைச்) செய்வாராயின்—எண்ணியார்-(முன்பு அவரை வெல்ல) எண்ணியிருந்த பகைவர்]—எண்ணம் - அவ்வெண்ணத்தை— இழப்பார். எ - று. ~~ஐ~~ எண்ணப்பட்ட வெற்றியை - எண்ண மென்றார். பகைவர் போர்செய்யாமல் தம்மைக் காத்துக்கொள்ளுதலால் - எ

ண்ணமிழப்பொன்றார். இதனால் அவர் பகைவர் தோற்பொ
ன்பதாயிற்று. [இவை நான்குபாட்டாலும் பகைவரது அரணி
கள் புறத்து இறங்கற்கு ஆயிடமறிதல் சொல்லப்பட்டது.] (ச)

நெடும்புன லுள் வெல்லு முதலையடும்புனலி *
நீங்கி னதனைப்பிற. - - - - - டு.

இ-ள். முதலை—நெடும்புன லுள் - ஆமமுள்ள நீரிலானால்
—பிற- பிறவுயிர்களை யெல்லாம் - வெல்லும். — புனலின்
அந்நீரின் றும்—நீங்கின்-நீங்கினால்—அதனை - - - பிற-பிற
வுயிர்களெல்லாம்—ஆயிடம்-வெல்லும். எ - - - - - டு. எல்லாம்

காஅளி . இய-ஆம், அதி—இடனறிதல்.

தமது இடத்திலே வலியராயிருப்பாரொன்பது சொல்லப்ப
ட்டது.—(நிலையாத நீரினிடத்தே பிறவுயிர்கள் நிற்கமாட்டா
மையால் அவையெல்லாம் முதலைக்கு எளியனவாகும் அவை
சஞ்சரித்தற்குரிய நிலத்தினிடத்தே அம்முதலை சஞ்சரிக்கமா
ட்டாமையால் அவைகளுக்கெல்லாம் எளிதாமென்பது - மே
ற்செல்லுமரசன் பகைவர் நிற்கமாட்டாத விடமறிந்து சென்
றால் அவர் அவனுக்கு எளியவராவார் தான் நிற்கமாட்டாத
விடத்தே சென்றால் அவருக்கு அவன் எளியவனாவான் என்கி
றப்பொருள் தோன்றநின் றமையால்-பிறி துமொழிதலணி.) (டு)

கடலோடா கால்வ னெடுந்தேர் கடலோடு - - - *
நாவாயு மோடா நிலத்து, - - - - - டு.

இ.ள். காலைவல்-(நிலத்தில் ஒழுகின்ற) வலிமை பொருந்திய உருளைகளைபுடைய—தெய்தீர் - பெரிய தேர்களானவை—கடல் - கடலில் — ஓடா - ஓடமாட்டாவாம். — கடலோடும்-கடலில் ஒழுகின்ற—நாவாயும் - மரச்சுவங்களும்|—நிலத்து-நிலத்தில்—ஓடா - ஓடமாட்டாவாம். எ.று. ❀ ஒழுகின்ற காலும் பெருமையும் உடையதாயிருக்கிறது மென்பது தோன்ற-கால்வ னெய்தீர்தேனென்றார். — (இப்பாட்டு - போர்க்குச் சென்றவன் பகைவரிடங்களை அறிந்து அவைகளுக்கு ஏற்ற சாதனங்களால் தொழில் செய்ய வேண்டுமென்னும் பொருள் தோன்ற நிற்கையினாலே இதுவும் அவ்வணி.) (சு)

அஞ்சாமை யல்லாற் துணைவேண்டா வெஞ்சாமை *
 யெண்ணி யிடத்தாற் செயின். - - - எ,

இ.ள். (அரசர்)— அஞ்சாமை - (பகைவரிடத்துத்தொழிவு செய்யும் விதங்களையெல்லாம்) குறையாமல் — எண்ணி - ஆலோசித்து — இடத்தால் - இடத்தோடுபொருந்த—செயின் - செய்வாசாயின் — (அச்செயலுக்கு) — அஞ்சாமையல்லால் - (தமது) தைரியமல்லாமல்— துணை - (வேறொரு) துணை—வேண்டா - வேண்டியவதில்லை. எ - று. ❀ அத்தொழில் தவறுதலுக்கு ஏது இல்லாமையால் தைரியமுடையராய் நின்று முடித்த லல்லது துணைவேண்டா வென்றார். [இவை முனற்பாட்டாலும் போர்செய்தற்கு ஆயிடமறிதல் சொல்லப்பட்டது.] (சு)

இய-ஆம், அதி—இடனறிதல்.

சிறுபடையான் செல்லிடஞ் சேரி னுறுபடை
 ஊக்க மழிந்து விடும். - - - - - அ.

இ-ள். உறுபடையான் - பெருஞ்சேனையையுடைய அரசன் | - சிறுபடையான் - சிறியசேனையுடையவனது - செல்லிடம் - செல்லிடத்தை - சேரின் - (அவனை அழிக்க நினைத்துச்) சேர்வனாயின் - (அவனால்) - ஊக்கம் - (தன்) பெருமை - அழிந்துவிடும் - அழிவான் - ஊ - ஊ. ஊ செல்லிடம் - செல்லிடம் என விரியும். ஊக்கத்தினழிவு உடையான்மேல் ஏற்றப்பட்டது. தன்சேனையின் பெருமைநோக்கி இடம் நோக்காமல்செல்வாலாயின் அச்செலவு அச்சேனைக்கு ஒருசேரச்சென்று தொழில் செய்க்குடாமையாலாவது, பழக்கமில்லாமையாலாவது, அப்பெருமையாற்பயனில்லாமல் அழிவானென்பதாம். (அ)

சிறுநைநலனுஞ் சீரு மிலொனினு மாந்த - - *
 ருறை நிலத்தோ டொட்ட லரிது. - - - ஊ.

இ-ள். சிறுநைநலனும் - அரணழித்தற்கருமையையும் - சீரும் - பெருமையாகிய ஆற்றலையும் - இலொனினும் - உடையரல்லராயினும் - மாந்தர் - (தொழில் செய்தற்குரிய) மனிதரை -

உறைநிலத்தோயி - (அவரது) இருப்பிடத்திற் சென்று - ஓட்டல் - தாக்குதல் - அரிது. எ - ஊ. ஊ ஆண்மையுடையவரைச் சிறுமைநோக்கி அவரிருப்பிடத்திலே சென்று தாக்கினால் அதைவிட்டுப் போவதற்குத் துணியாமல் சாவதற்குத் துணிவுகொண்டவராய்ப் போர்செய்வாசாதலால் அவருக்குப் பெரியசேனையும் தோற்றோடிப்போ மென்பதாம். (ஊ)

காலாழ் களரினரியடுங் கண்ணஞ்சா - - *
 வேலாண் முகத்த களிறு. - - - ய.

இ-ள். கண்ணஞ்சா - பாகர்செகு அடங்காதவைபும்—வேலா
 ண்முகத்த - வேலையுடைய ஆள்களைக் கோத்த கொம்பையு
 டையவையும் ஆகிய—களிஞ்- களிஞ்சனை?—காலாழ் - கால்பு
 தைகிற இயல்பினதாகிய—களரில் - சேற்றுநிலத்திலே அகப்
 பட்டவிடத்து—நரி- நரிகளானவை—அபும் - கொல்லும்.
 எ-று. முகம் கொம்புக்கு ஆகுதலால் ஆகுபெயர். (ஆண்
 மையும் பெருமையும் உடையராயினும் தகாததுத்திலேசெ
 ண்றால் அவைகளாற் பயனின்றி. மிகவும் எளியரால் அழிவனெ

டு-ஆம், அதி—இடனறிதல்.

ன்பதுதோன்ற நிற்கையால் இதுவும் அவ்வணி.) [இவைமு
 ன்றுபாட்டாலும் பகைவரைச் சார்தலாகாத இடமும், சாரீ
 தவிடத்து உண்டாசும் இழுக்கும், சொல்லப்பட்டன.] (ஐ)

டுக-ஆவது, அதி—தெரிந்துதெளிதல்.

அஃதாவது - மந்திரி முதலானவர்களைப் - பிறப்பு - குண
 ம் - அறிவு எனப்படுகின்றவைகளையும், செய்கையையும்,
 காட்சி - கருத்து - ஆசைம் - என்கிற பிரமாணங்களினாலே
 ஆராய்ந்து தெளிதல். வலிமுதலாகிய மூன்றையும் அ
 திந்து பகைமேற் செல்வாணுக்குச் சேனை கருத்தோடு
 தொழில் செய்தற்கும், எதிரிடாமலுக்கும், இத்தெளிவு
 வேண்டிதலால் அவைகளின் பின்வைக்கப்பட்டது.

அறம்பொரு ளின்ப முயிரச்ச நான்கிள் . *
 நிறந்தெரிந்து தேறப் பபும். - - - - க.

இ-ள். (அரசனாலே தெளியப்படுவோனொருவன்) — அற
 ம் - அறமும் — பொருள் - பொருளும் — இன்பம் - இன்பமு
 ம் — உயிரச்சம் - உயிர்ப்பொருட்டிவரும் அச்சமும் — நாள்
 கின் - என் கின்ற உபதைநான்கினது — திறம் - திறத்தினால் —
 தெரிந்து - (மனனியல்பு) ஆராய்ந்து — தேறப்படும் (பின்)
 தெளியப்படுவான். எ-று. அவற்றுள் - அறவுபதையாவது - பு
 ரோகிதகாயும், அறவோரையும், விட்டு - அவரால் இவ்வரசன்
 அறமில்லாதவனாயிருக்கையால் இவனை நீக்கி அறமும் உரிமை
 யும் உடைய ஒருவனை வைத்தற்கு எண்ணினோம். இதுதான்யா
 வர்க்கும் சம்மதம். உன்கருத்து என்னவென்று சபதத்தோடு
 சொல்லுவித்தல். — பொருளுபதையாவது - சேனைத்தலைவரா
 யும். அவரோடு சம்பந்தமானவனாயும், விட்டு - அவரால் இவ்வ
 ரசன் உலுத்தனாயிருக்கையால் இவனை நீக்கி ஈகையும் உரிமை
 யும் உடைய ஒருவனை வைத்தற்கு எண்ணினோம். இதுதான்
 யாவர்க்கும் சம்மதம். உன்கருத்து என்னவென்று சபதத்தோ
 டு சொல்லுவித்தல். — இன்பவுபதையாவது - ஆதிதொட்டு உ
 ரிமையோடுபழங்கிய ஒருதவமுது மகனைவிட்டு - அவளால் உரி
 மையுள இன்னாள் உன்னைக்கண்டு வருத்தமுற்றுக் கூட்டவே
 ண்டி மென்று என்னை விடுத்தாள் அவளைக் கூடுவையானால்.

௫௧ - ஆம், அதி — தெரிந்து தெளிதல்.

உனக்கு அதிககசுமாத் திரமல்லாமல் அதிகதிரவியமும் கிடை
 க்குமென்று சபதத்தோடு சொல்லுவித்தல். — உயிரச்சவுப
 தையாவது - ஒரு நிமித்தத்தின்மேல் வைத்து ஒருமந்திரியின
 லே மற்றவரை அவன்விட்டில் அழைப்பித்து இவர் எதிரிடும்

படி எண்ணற்குக் கூடினொன்று தான் காவல்செய்து ஒருவரால் இவ்வரசன் நம்மைக் கொல்ல எண்ணுகின்றமையால் முந்தி நாம் அவனைக்கொன்று நமக்கு இனிய ஒருவனைவைத்தல் இங்கே யாவார்க்கும் சம்மதம். உன்கருத்து என்னவென்று சபதத்தோடு சொல்லுவித்தல். — இந்நான்கினும் வேறு படாதவனா யிருந்தவிடத்துப் பிற்காலத்திலும் வேறுபடா வென்றுகருத்தளவையால் தெளியப்படுவானென்பதாம். (க)

குடிப்பிறந்து குற்றத்தி னீங்கிவடுப்பரியு - *
நாணுடையான் கட்டே தெளிவு. - - - உ.

இ-ள். தெளிவு (அரசனது) தெளிவானது | — குடிப்பிறந்து (உயர்ந்த) குடியிலேபிறந்து — குற்றத்தினீ - குற்றங்களினின்றும் — நீங்கி -- வடு - (நமக்குப்) பழுதுவருமோவென்று -- பரியும் - அஞ்சிநிற்கும் — நாணுடையான் கட்டே - நாணமுடையவனிடத்தே. எ-று. ❀ குற்றங்களாவன - குற்றங்கடிகாரத்திற் சொல்லப்பட்டவைகளாம். நாணம் - இழிதொழில்களிலே மனஞ்செல்லாமை. இவை மிகுதியாகப்போகியவாயிற் கேட்பலாகிய ஆகம பிரமாணத்தினாலே தெரிவன. இந்நான்கு முடையவனையே தெளிகவென்பதாம். (உ)

அரியகற் ருசற்றார் கண்ணுந் தெரியுங்கா - *
விண்மை யரிதே வெளிறு. - - - - க.

இ-ள். அரிய. (கற்றற்கு) அருமையாகிய நூல்களை — கற்று — ஆசு - (முன் சொல்லப்பட்ட) குற்றங்கள் — அற்றாரகண்ணம் - அற்றவரிடத்தும் — தெரியுங்கால் - (நுட்பமாக) ஆராயுமிடத்து — வெண்மை - அறியாமை யானது — இன்மை - இல்லாதிருக்கை | — அரிதே. எ-று. ❀ அறியாமை இவரிடத்துமனநி

ஸையாமைபற்றி ஒரோவிடத்து உண்டாமாதலால் - தெரியுங்
காலென்றார். காட்சிப்பிரமாணத்தினால் தெளிந்தால் அக்குற்ற
மும் இல்லாதாரோ தெளியப்படுவொன்பதாம். [இப்பிரமாண
ங்களாலே குணமும் குற்றமும் தெரிந்து குணமுடையவரைத்
தெளிகவென்பது இம்முன்றுபாட்டால் ம் சொல்லப்பட்டது;

ககஉ

கு-ஆம், அதி--தெரிந்துதெளிதல்.

குணமுடிக் குற்றமு நாடி யவற்றுண் - - *
மிகைநாடி மிக்க கொளல். - - - ச.

இ-ள். (குணகுற்றங்களுள் ஒன்றேயுடையார் உலகில் இவ்
லாமைபால்)—குணன் - குணங்களை - நாடி - ஆராய்ந்து—கு
ற்றமும்-மற்றைக் குற்றங்களையும் - நாடி - ஆராய்ந்து—அவ
ற்றுள் (பின்பு) அவ்விருவகையுள்ளும்—மிகை - மிகுந்தவைக
ளை—நாடி-ஆராய்ந்து—மிக்க - மிகுந்தவைகளால்— கொள
ல்-(அவரை) அறியக்கடவன். எ-று. இம் மிகுதல் - தலைமையினு
லாவது, பன்மையினுலாவது, உயர்தல். மிகுந்தவைகளால்
அறிதலாவது - குணமிகுந்திருந்தால் தொழிலுக்கு உரியவொ
ன்றும், குற்றமிகுந்திருந்தால் அல்லொன்றும், அறிதல். [குண
மாத்திரமுடையவர் உலகத்தில் அரியராகலால் இவ்வகையா
ரையும் தெளிகவென்பது இதனாற் சொல்லப்பட்டது.] (ச)

பெருமைக்கு மேனைச் சிறுமைக்குத் தத்தல் - *
கருமமே கட்டளைக் கல். - - - இ.

இ-ள். (குடிப்பிறப்புருணம் அறிவுஎன்பவைகளால் மனிதர
 டையும்) — பெருமைக்கும் — பெருமையாகிய (பொன்னின்மா
 ற்றறிதற்) கும் — ஏனென்கிறுமைக்கும் — மற்றைச்சிறுமையாகிய
 (பொன்னின்மாற்றறிதற்) கும் — சட்டளைக்கல் - உரைகல்லாவ
 து) — தத்தங்கருமமே - தங்கத்தங்கச்செயல்களே. எ - று. **ஐ**
 மனிதருடைய பெருமை சிறுமைகளைத் தப்பாமல் அறிய
 வேண்டியவர்களுக்கு முடிவானசாதனம் அவர்செயலே என்
 றற்கு - கருமமே எனத்தேற்றேகாரத்தோடு சொல்லினார்.
 (பெருமைச்சிறுமைகளைப் பொன்னெனாமல் கருமம் ஒன்றை
 க்கட்டளைக் கல் லெனலால் ஏகதேசவுருவகவணி.) [இதனாற்
 குண குற்றங்களை அறிதற்குக் கருவிசொல்லப்பட்டது.] (இ)

அற்றாணாத் தேறுத லோம்புக மற்றவர் - - *
 பற்றிலர் நாணர் பழி. - - - - - கா.

இ-ள். அற்றாணா - சுற்றமில்லாதவரை — தேறுதலோம்புக
 க-தெளிதலொழியக்கடவன். — (அவர்!) — மற்றுப்பற்றிலர் -
 உலகத்தோல் சம்பந்தமிலாராதலால் — பழி-பழியை — நாண
 ர்-அஞ்சார். எ-று. **ஐ** உலகத்தாரால் பழிக்கப்படுவன எனவ
 அவ்வறிதற்கும், புகழப்படுவன எனவ அவ்வெய்தற்கும்,

பா - ஐய, அதி — தெரிந்துதெளிதல். காக்க

காரணமாகிய உலகநடையினியல்பு சுற்றமில்லாதவர்க்கு இ
 ல்லாமையால் அவரை நம்பலாகாதென்பதாம். (கா)

கா தன்மை கந்தா வறிவறியார்த் தேறுதல் - *
 பேதைமை யெல்லாத் தருமம். - - - - - எ.

இ-ள். காதன்மை. அன்புடைமையானது — கந்தா - பற்று

கோடாக—அறிவு-(தமக்கு)அறியவேண்டி மவைகளை — அறியார் - அறியாதவரை—தேறுதல் - தெளிதலானது|—பேதைமையெல்லாம் - அறிவில்லாமையை யெல்லாம்) — தரும். (அரசனுக்குத்) தரும். எ-று சீர்தன்னோடு அவரிடத்துநின்ற அன்புபற்றி அரசன் அறிவில்லாதவரைத் தொழில்செய்யவைத்தால் அத்தொழில் - அவரறிவில்லாமையினாலே கெடும். கெட்டால் அவர்க்குள்ளதுமாத்திர மல்லாமல் - தொழிலுக்குரியவரை அறியாமையும், மேல்விளைவை அறியாமையும், முதலாக அவனுக்கு அறியாமைகள் பலவும் உண்டாகுமென்பதாம். (எ)

தேரான் பிறனைத் தெளிந்தான் வழிமுறை - *
 தீரா விடும்பை தரும். - - - அ.

இ-ள். பிறனை - தன்னோடு சம்பந்த மில்லாதவனை—தேரான் - (பிறப்புமுதலானவைகளாலும் செய்கையாலும்) ஆராய்ந்திலனாகி—தெளிந்தான் - தெளிந்த அரசனுக்கு—(அத்தெளிவு|)—வழிமுறை - (அவன்) சந்ததிமுறையினும்—தீரா - நீங்காத—விடும்பை - துன்பத்தை—தரும். எ-று. சீர்தம்பந்தம் - தன்குடியோடு தொடர்ந்த மரபு. தெளிதல்-அவனிடத்தே தொழிலைவத்தல். அத்தொழில் கெடுதலால் அவன் குலத்திற் பிறந்தவரும் பகைவர்கைப்பட்டுக் கீழாவொன்பதாம்.

தேறற்க யாரையந் தேராது தேர்ந்தபிற் - *
 தேறுக தேறும் பொருள். - - - க.

இ.ள். யாரையும்—தேரானு - ஆராயாமல்—தேறற்க-தெளிபாதிருக்கக் கடவன்.—தேர்ந்தபின் - ஆராய்ந்தபின்—தேறும்பொருள் - தெளியப்படுபொருள்களை—தேறாக - தெளியக்கடவன். எ - று. ஐ. தேறற்கவென்று பொதுப்படச்சொன்னமையால் - யாதொருதொழிலிலும் தெளியலாகா தென்பது பெறப்பட்டது. இங்கே தேறாகவென்றதற்கு ஐயுறுதிருக்கக்கடவனென்பது கருத்து. தேறும் பொருள் அவரவ

இச-ஆம்,அதி—தெளிந்துதெளிதல்'

ர் வல்லமைக்கு ஏற்றதொழில்கள். பொருள் - ஆகுபெயர்.

தேரான் தெளிவுந் தெளிந்தான்க ணையுறவுந் *
தீரா விடும்பை தரும். - - - - - ய.

இ.ள். (அரசன்)—தேரான் - (ஒருவனை) ஆராய்ந்திலனாகி—தெளிவும்-தெளிதலும் | —தெளிந்தான்கண் - ஆராய்ந்து தெளியப் பட்டவனிடத்தே — ஐயுறவும் - சந்தேகப்பிதலும் |—தீரவிடும்பை-நீங்காத துண்பத்தை—தரும் - (அவனுக்குக்) கொடுக்கும். எ - று. ஐ. அரசன் ஒருவனிடத்து ஒரு தொழிலைவைத்தபின் ஒருதவறும் காணாமல் சந்தேகப் படுவா னாயின் அதனை அவன் அறிந்து இனி இது தில்லாதென்னுங்க ருத்தால் அத்தொழிலைத் தளரவிடுவான் அதுவல்லாமல் பகை வராலே எளிதிலே பிரிக்கவும்படுவான் ஆகலால் தெளியப் பட்டவனிடத்தே சந்தேகப் பிதலும் ஆகாதாயிற்று. தெளிவுக்கு அளவுசொல்லியபடி [இவை ஐந்துபாட்டாலும் தெளியப்படாதவர் இவ்வொன்பதும், அவரைத்தெளிந்தால் உண்டாகும் இழுக்கும், தெளிவுக்கு அளவும், சொல்லப்பட்டன.

இ-ள். வாரி - (பொருள்கள்) வரும் வழிகளை — பெருக்கி - விரி
யச்செய்து — வளம்படுத்தி - (அப்பொருள்களாலே) செல்வ
ங்களினவளர்த்து — உற்றவை - (அவ்வரும்வழிகளுக்கும், பொரு
ள்களுக்கும், செல்வங்களுக்கும்,) வந்த இடைபூறுகளை — ஆராய்
ய்வான் - (இனந்தோறும்) ஆராய்ந்து நீக்கவல்லவன் | — வினை -
தொழிலை — செய்க - (அரசனுக்குச்) செய்யக்கடவன். ௭-று.
வரும்வழிகளாவன - முன் இறைமாத்சி அநிகாரத்தில் இய
ற்றலுமென்றவிடத்து உரைக்கப்பட்டவையும், உழவு - பசுக்
காவல் - வாணிகம் என்பவையும், ஆம், செல்வங்களாவன - அங்
கேபொருளும், இன்பமும், ஆகச் சொல்லப்பட்டவைகள்.
இடைபூறுகளாவன - அரசன் - தொழில் செய்வோர் சுற்றத்தா
ர் - பண்கவர் - கள்வர் - என்சிற இவர்களால்வரும் நலிவுகள். (உ)

அன்பறிவு தேற்ற மலாவின்மையிந்நான்கு *
நன்குடையான் கட்டே தெளிவு. - - - ௩.

இ-ள். அன்பு - (அரசனிடத்தே) அன்பும் — அறிவு - (அவனு
க்கு ஆமவைகளை அறியும்) அறிவும் — தேற்றம் - (அவைகளைச்
செய்யுமிடத்துக்) கலங்காமையும் — அவாவின்மை - (அவைக
ளாலே பொருள் கைகூடியவழி அதன்மேல்) அவாவில்லாமையு
மும் ஆகிய — இந்நான்கும் - இந்நான்கு குணங்களையும் — நன்
குடையான்கட்டே - நன்றாக உடையவனிடத்தே. — தெளிவு -
(தொழிலைவிட்டிருக்கும்) தெளிவு. ௭-று. இந்நான்கையு
முடையவை அவன்செய்கின்றதொழிலிலே சிறிதும் ஆராயவே
ண்டிவதில்லையென்று அரசன் தெளிதற்கு ஏதுவாகலால் அவ
னை அதன் பிறப்பிடமாக்கினார். [இவை மூன்றுபாட்டாலும்
ஆளுதற்கு உரியவனது இலக்கணம் சொல்லப்பட்டது.] (௩)

எனைவகையாற் தேறியச் கண்ணும் வினைவகையான் *
வேறாகு மாந்தர் பலர். - - - - - ௪.

இ-ள். எனைவகையால் - எல்லாவகைகளாலும் — தேறியுத்
 கண்ணும்-(ஆராய்ந்து) தெளிந்து (தொழிலைவைத்த) பின்னும்

௨ - ஆம், அதி—தெரிந்துவினையாடல்.

ம்—வினைவகையான் - அத்தொழிலியல்பினாலே—வேறாகும்—
 வேறுபடுகின்ற—மாந்தர் - மனிதர் | —பலர் - (உலகத்திலே)
 பலர். எ - று. ✽ அரசவிற்பத்தை விரும்பி வேறுபடுவோ
 ராயல்லாமல் அதனைக் குற்றமென்று விட்டுத் தம்மியல்பிலே
 நிற்பவர் அரியராதலால்-வேறாகுமாந்தர் பலவென்றார். தொ
 ழில்வைப்பதற்கு முன்னே எல்லாக்குணங்களு முடையவராதி
 வைத்தபின் வேறுபடுவோரை நடுவானதோர் தொழிலைவைத்
 து அறிந்து நீக்கவேண்டுமென்பதாம். [இதனால் ஒருவகை
 யால் ஒழிக்கப்படுவார் இவ்வொன்பது சொல்லப்பட்டது.] (ச)

அறிந்தாற்றிச் செய்கிற்பாற் கல்லால் வினைதான் *
 சிறந்தானென் றேவற்பாற் றன்று. - - ௩.

இ-ள். வினைதான் - தொழில்தான் | —அறிந்து - (செய்யும்
 உபாயங்களை) அறிந்து—ஆற்றி-(செயலாலும் இடையூறுகளா
 லும் வருந்துண்பங்களைப்) பொறுத்து—செய்கிற்பாற்கல்லா
 ல் - (முடிவு) செய்யவல்லவினையல்லது — சிறந்தானென்று -
 (இவனிடத்து) அன்புடையவென்று — ஏவற்பாற்றன்று -
 (வேறொருவனை) ஏவுதற்றன்மையை உடையதன்று. எ-று. ✽
 [அறிவாற்றல்களாலல்லது அன்பினாலே முடியாதென இதன
 ல் தொழிலினது இயல்பு சொல்லப்பட்டது.] (௩)

செய்வானை நாடி வினைநாடிச் காலத்தோ - *
 டெய்த வுணர்ந்து செயல். - - - ௪.

இ-ள். செய்வாளை - செய்பவனிலக்கணத்தை—நாடி-(முன்னே) ஆராய்ந்து—வினை-(செயப்படுந்) தொழிலினியல்பை—நாடி-(பின்னே) ஆராய்ந்து—(அதன்பின்பு அவனையும் அதனையும்) — காலத்தோடு - காலத்துடனே (சேர்த்து) —எய்த பொருந்த—உணர்ந்து - அறிந்து—செயல் - (அவனை அத்தொழிலினிடத்து ஆளுதல்) செயக்கடவன். எ.று. ^{சீ} செய்பவனிலக்கணமும், தொழிலினியல்பும், முன்னே சொல்லப்பட்டன. காலத்தோடு பொருந்த அறிதலாவது - இக்காலத்தில் இவ்விலக்கணமுடையவன் செய்தால் - இவ்வியல்புடைத்தாகிய தொழில் முடியுமென்று கூட்டி அறிதல். (எ)

இதனை யிதன விவன்முடிக்கு மென்றாய்ந் - *
 ததனை யவன்கண் விடல். " - - - - எ.

இ-ள். இதனை-இத்தொழிலை—இதனால் - இச்சாதனத்தாகி
 இஉ - ளும், அதி—தொரிந்துவினையாடல்.

—இவன்முடிக்குமென்று - இவன் முடிக்கவல்லவென்ற—ஆய்ந்து-(கூறுபரித்கி)ஆராய்ந்து—(இம்முன்றும் தம்முள் ஒத்திருந்த விடத்து)—அதனை - அத்தொழிலை? — அவன்கண்-அவனிடத்தே—விடல்-விடக்கடவன்.எ.று. ^{சீ} சாதனம் - துணைவரும், பொருளும், முதலானவை. செய்பவனும், சாதனமும், தொழிலும், தம்முள் ஒத்திருத்தலாவது - ஒவ்வொன்றோடு மற்றை இரண்டுக்கும் பொருத்தம் உண்டாகுதல். — விடிதல்-அவனை அத்தொழில் செய்தற்கு உரியவனாக்குதல். (எ)

வினைக்குரிமை நாடிய பின்றை யவனை - *
 யதற்குரிய லாகச் செயல். " - - - - எ.

இ-ள். (ஒருவனை அரசன்) — உரிமை - (தனது) தொழில்செய்தற்கு உரியனாயிருக்கையை — நாடியபின்மை - ஆராய்ந்து துணிந்தபின்பு — அவனை — அதற்கு - அத்தொழில்செய்தற்கு — உரியனாக — செயல் - (உயரச்) செய்யக்கடவன். எ - று
 ✠ உயரச்செய்தல் - அதனைத் தானே செய்து முடிக்கவல்லவனாகக் கல். அது செய்பா தவிடத்தும் கெடுமென்பது கருத்து.

வினைக்கண் வினையுடையான் கேண்மை வேறாக *
 நினைப்பானே நீங்குந் திரு. - - - - க.

இ-ள். வினைக்கண் - (தனது) தொழிலினிடத்தே — வினையுடையான் - (எப்போதும்) முயற்சியையுடையவன் | — (அவ்வரிமையால்) — கேண்மை - (தனக்குச்) சுற்ற மாய் நடக்கின்ற தன்மைபை — (அதுபொருதவரது சொல்லக்கேட்டு) — வேறாக - மாறுபட — நினைப்பானே - நினைக்கும் அரசனை — திரு - சீதேவி | — நீங்கும். எ - று. ✠ சுற்றமாய் நடக்கின்ற தன்மையாவது - தான்பிறனாய் நிலலாமல் சுற்றத்தார்பெய்யும் உரிமையை பெல்லாம் செய்து நடத்தல். அவனை அவமதித்துக் கோபிக்க நினைப்பானாயின் பின் ஒருவரும் உட்ப்பட்டு முயல்வாரில்லாமல் செல்வம கெடு மென்பது கருத்து. [இந்நான்குபாட்டா ளும் ஆளுதற்கு உரியவனை ஆளுந் திறம் சொல்லப்பட்டது.] (க்)

நாடோறு நாடுக டன்னன் வினைசெய்வான் - *
 கோடாமை கோடா தலகு. - - - - ய.

இ-ள். வினைசெய்வான் - தொழில்செய்பவன் — கோடாமை - கோண்திருக்க — உலகு - உலகமானது | — கோடா.

கோணது.— (ஆதலால்)—நாடோறும் - தினந்தோறும் -
 நாடிக. (அரசன்|அவன்செயலை) ஆராயக்கடவன். எ-று.
 அவ்வொன்றையும் ஆராயவே அதன்வழிப்பட்ட உலகெல்
 லாம் ஆராய்ந்தவனாவன் அதனால் அபனுரிமை அழியாமல் த
 ன்ணாளீளே ஆராய்ந்துகொண்டு வரக்கடவனென்பதாம். [இ
 தனால் ஆண்டவிடத்துச்செய்வது சொல்லப்பட்டது.] (ய)

***
 ***
 ***

ரு-ஆம், அதி—சுற்றத்தழால்.

அஃதாவது - அரசன் தனது சுற்றத்தாரைத் தன்னைவி
 ட்பிநீங்கா திருக்கும்படி தழுவுதல். தொழில்செய்வோ
 ராச் சொல்லி மற்றைச் சுற்றத்தாரைச் சொல்லுதலால்
 இது தெரிந்துவினையாடலின் பின்வைக்கப்பட்டது.

பற்றற்ற கண்ணும் பழமைபா ராட்டுதல் - - *
 சுற்றத்தார் கண்ணே யுள, - - - - க.

இ-ள், பற்றற்றகண்ணும் - (ஒருவன்) செல்வந்தொலைந்துவ
 றுமைப்பட்டவிடத்தும்—பழமை - (தம்மோடு அவனிடத்து
 உண்டாகிய) பழமையை — பாராட்டுதல் - (எடுத்துக்) கொ
 ண்டாடுபியல்புகள்! — சுற்றத்தாரீகண்ணே—உஃ - உஃவாகு
 ம். எ-று. பற்றற்றகண்ணும் என்பதிலும்மை வரியானவி
 டத்துப் பாராட்டாமையை விளக்கின்றது.—பழமை-செல்

வத்தோடிருந்தகாலத்திலே தமக்குச்செய்த உபகாரம். சுற்ற
 த்தாரீ பாராட்டுதலைத் தெளிவித்தலால் ஏகாரம் தேற்றேகா
 ரம், [இதனாலே சுற்றத்தினது சிறப்புச் சொல்லப்பட்டது.]

விருப்பஞ்சு சுற்ற மியையி னருப்பரு - - *
 வாக்கம் பலவுந் தரும். - - - - - உ.

இ-ள், விருப்பரு - அன்புநீங்காத—சுற்றம் - சுற்றமானது
 —இயையின் - (ஒருவனுக்குக்) கிடைக்குமாயின்—(அது |)
 —அருப்பரு - கிளைத்தலநீங்காத—ஆக்கம்பலவும் - பலசெல்வ
 ங்களையும்—தரும் - (அவனுக்குக்) கொடுக்கும். எ-று. ✽ உட
 பகையாயினோரை நீக்குதற்குவிருப்பருச் சுற்றமென்றும், தா
 னே வளர்க்கும் செல்வத்தை நீக்குதற்கு அருப்பருவாக்கமெ
 ன்றும், அடைகொடுத்துச் சொல்லினார். இயையினென்பது

இரு-ஆம்—சுற்றந்தமால்

அதுகிடைத்தவினது அருமையைக்காட்டி நின்றது. — பலவு
 மென்றது - அங்கங்கள் ஆறியும். — பலர்கூடி வளர்த்தலா
 வ் அவை மேலுமேலும் கிளைக்குமென்பது கருத்து. (உ)

அளவளா வில்லாதான் வாழ்க்கை குளவளாக் - *
 கோடின்றி நீர் நிறைந் தற்று. - - - - - ஈ.

இ-ள். அளவளாவில்லாதான் - (அச்சுற்றத்தோடு) நெஞ்சு
 லத்தவில்லாதவனது—வாழ்க்கை | — குளவளா - குளப்பசு
 பாணது—கோடின்றி - கரையிலலாமல் — நீர் நிறைந்தற்று -
 ர் நிறைந்ததற்போலும். எ - று. ✽ சுற்றம் - அபிகாரத்தாலே
 ருவிக்கப்பட்டது. வாழ்க்கைக்கு ஏதுவான செல்வங்களை
 வாழ்க்கையென்றார். சுற்றமில்லாதவனது செல்வங்கள் தாங்
 ற்வாரில்லாமையால் புறத்திலே போமென்பதாம். (ஈ)

சுற்றத்தாற் சுற்றப் படவொழுகல் செல்வந்தான் - *
 பெற்றத்தாற் பெற்ற பயன். - - - - - ஈ.

இ-ள். செல்வம்-செல்வத்தை — பெற்றத்தால்-பெற்ற அ
 தனால்—பெற்றபயன்-(ஒருவன்) பெற்றபயனாவது! —(தன்)
 சுற்றத்தால் — தான்சுற்றப்பட - தான்சூழப்படும்வகை —ஒ
 ழுகல் - (அச்சுற்றத்தைத்) தழுவிநடத்தலாம். எ-று. ❀ இந்
 நடக்கை-பகையிலாமல் அரசாளுதற்கு ஏதுவாகலால் இந்
 னைச் செல்வத்திற்குப் பயனென்றார். [இவை மூன்றுபாட்டா
 லும் சுற்றத்தைத்தழுவுதல் செல்வத்துக்கு ஏதுவும், அரணு
 மும், பயனும், ஆமென்பது சொல்லப்பட்டது.] (ச)

கொடுத்தலு மின்சொலு மாற்றி னடுக்கிய - *
 சுற்றத்தாற் சுற்றப் படும். - - - - - ௩.

இ-ள். (சுற்றத்துக்கு)— கொடுத்தலும் - (வேண்டுமவைக
 ளைச்) கொடுத்தலையும் — இன்சொலும் - இயிசொற்சொல்
 லுதலையும்—ஆற்றின் - (ஒருவன்செய்ய) வல்லவரையின்—அடு
 க்கிய - (தம்மிலே) தொடர்ந்த--சுற்றத்தால் (பலவகைச்) சுற்
 றத்தாலும் |—சுற்றப்படும்-சூழப்படுவான். எ-று. ❀ அவ்வி
 ரண்டும் அளவறிந்து செய்தல் - அரிதென்பதுதோன்ற ஆற்றி
 னென்றார். தம்மிலேதொடர்தலாவது - உறவினது உறவும்
 அதனது உறவும், ஆகச் சம்பந்தப்பட்டு வருதல். (௩)

இ-ஆம்—சுற்றத்தாலி

பெருங்கொடையான் பேணன் வெகுளி யவலின்ஃ
 மருங்குடையார் மாநிலத்தில. - - - - - ௬.

இ-ள். (ஒருவன்)—பெருங்கொடையான்—மிகுந்தகொடை
 யையுடையவனும்—வெகுளி - கோபத்தை—பேணன் - விரு
 ம்பாதவனும் (ஆனால்)—அவனின் - அவன்போல்—மருங்கு
 டையார்—சுற்றமுடையவர் | — மாநிலத்து - இப்பெரியஉலகத்
 தில்—இல்-இல்லை. எ-று. ✽ மிகுந்தகொடை - ஒன்றினாலும்
 வறுமைப்படாதிருக்கக்கொடுத்தல். விரும்பாமை - இது அச்
 சர்க்கு வேண்டிவதென்று அளவுகடந்து செய்யாமை. (சு)

காக்கை கரவா கரைந்துண்டு மாக்கமு . - - ✽
 மன்னநீ ரார்க்கே யுள. - - - - - எ.

இ-ள். காக்கை-காகங்கள் | — (தமக்கு இரையைக் கண்ட
 விடத்து)—கரவா - மறைக்காமல்—கரைந்து - (இனத்தை) அ
 னைத்து—உண்ணும் - (அதனோடுகூடி) உண்ணும்.—ஆக்கமு
 ம் - (சுற்றத்தினாலாகிய) பெருக்கங்களும் | — அன்னநீரார்க்
 கே - அப்படிப்பட்ட இயல்பையுடையவர்க்கே — உ - உ
 வாகும். எ-று. ✽ அப்பெருக்கங்களாவன - பகையில்லாமை
 பெருஞ்செல்வமுடைமை முதலானவை. எச்ச உம்மையால் அ

றமும் இன்பமும் அன்றி-பொருளும் பெறுவரென்பதாயிற்
 று. அப்படிப்பட்ட வியல்பு தம்மால் அனுபவிக்கப்பட்ட
 வைகையெல்லாம் அவரும் அனுபவிக்கும்படிவைத்தல். (சு)

பொதுநோக்கான் வேத்தன் வரிசையா நோக்கி*
 னதுநோக்கி வாழ்வார் பலர். - - - அ.

இ-ள். வேந்தன்—பொதுநோக்கான் - எல்லாரையும் ஒருதன்மைபாக நோக்காமல்—வரிசையா - அவரவர் தகுதிக்கு ஏற்க—நோக்கின்—நோக்குவானாயின் — அதுநோக்கி - அச்சிறப்புநோக்கி—வாழ்வார் - (அவனைவிடாது) வாழுஞ்சுற்றத்தார் | —பலர். எ - று. ஐயர்ந்தார் நீங்குதல் குறித்துப்பொதுநோக்கை விலக்கி, எல்லாரும் விடாதொழுகுதல் குறித்து வரிசைநோக்கை விதித்தார். [இவை நான்குபாட்டாலும் சுற்றத்தமுவுதற்கு உபாயம் சொல்லப்பட்டது.] (அ)

இரு * ஆம்அதி — சுற்றத்தழால்

தமராகித் தற்றுறந்தார் சுற்ற மமராமைக்
காரண மின்றி வரும்.

இ-ள் தமராகி - (முன்னே) சுற்றத்தாராயிருந்து—தற்றுறந்தார் - (தன்னோடு பொருந்தாமல் யாதாயினும் ஒருகாரணத்தினாலே) தன்னைப்பிரிந்துபோனவர் — சுற்றம் - (பின்னும் வந்து)சுற்றத்தாராகுதல் | — அமராமைக்காரணம் . அப்பொருந்தாமையின்காரணம்—இன்றி - (தன்னிடத்தே)இல்லையாக --வரும் - (தானே) உண்டாகும். எ-று. ஐயர்ந்தாரமையின் காரணமாவது-தான் வழிதப்பிநடத்தல்- வெறுப்பவைசெய்தல் - இவை முதலியவைகளால் வருவது. இயற்கையாகவே அன்புடையராகிய சுற்றத்தார்க்குச் செயற்கையால் வந்தபிரிவு- அச்செயற்கையை ஒழிக்க ஒழிதலால் அவர்க்கு அன்புபழைய இயல்பாகவே நிற்குமென்றற்கு- வருமென்றார்.

உழைப்பிரிந்து காரணத்தின் வந்தாளை வேந்த *
னிழைத்திருந். தெண்ணிக் கொளல். - ய.

னவைகளால் மகிழ்ந்து தன்னைக் காத்துக்கொள்ளுதலிலும், புகையழித்தல் முதலாகிய காரியங்களிலும், மறதி செய்வாடமயாம். முன் சொல்லப்பட்ட சுற்றத்தாரால் பயனுள்ளது இம்மறதி யில்லாதவிடத் தாகவால் இது சுற்றத்தழாவின் பிழ்வைக்கப்பட்டது.

இறந்த வெகுளியிற் றீதே சிறந்த - - - *
 வுவுகை மகிழ்ச்சியிற் சோர்வு. - - - 6.

இ-ள். சிறந்தவுவுகை-மிகுந்த அகமலர்ச்சியினது—மகிழ்ச்சியின் - களிப்பால் வருவதாகிய— சோர்வு - மறதியானது— இறந்தவெகுளியின் - அளவுகடந்த கோபத்தினும்— தீதே (அரசனுக்குத்) தீதேயாம். ௭ - று. ~~ஐ~~ மிகுந்தவுவுகையாவது-பெருஞ்செல்வம்- பேரின்பம்-பெருமிதம் என்கிற இவைகளால் வருவது-அளவு - பகைவரை வெல்லுதலுக்கும், கொடியோரை ஒறுத்தலுக்கும், வேண்டுவது. அக்கோபம் - ஓரோவிடத்துப் பகைவரையும் கொல்லும், இது அப்படிப்பட்ட நல்லாமல் தன்னையே கொல்லலால் அதனினும் தீதாயிற்று.

பொச்சாப்புக் கொல்லும் புகழையறிவினை *
 நிச்ச நிரப்புக்கொள் றுங்கு. - - - ௨.

இ-ள். பொச்சாப்பு - மறதியானது—புகழை - (ஒருவனது) உரித்தியை—கொல்லும் - கெடுக்கும்.— நிச்ச நிரப்பு- நித்தியவறுமையானது—அறிவினை— கொள்ளுங்கு - கெடுக்கும்விதம்போல். ௭ - று. ~~ஐ~~ நித்தியவறுமை - தினந்தோறும் யாசகத்தால் வருந்தித்தன் வயிறுநிறைத்தல்--எப்படி அந்நித்தியவறுமை அறிவுடையானிடத்தே உண்டானால் அவனுக்கு

இளிவரவாலும், பாவத்தாலும், இகழ்ச்சியை உண்டாக்கி அவன் கணத்தை அழிக்குமோ அப்படி மறதீயும் புகழுடையவனிடத்தே உண்டாயின் அவனுக்குத் தன்னைக்காத்துக்கொள்ளாமையாலும். காரியக்கெடுதியாலும், இகழ்ச்சியை உண்டாக்கி அவன் கணத்தை அழிக்கு மென்பதாயிற்று. [இவ்விரண்டு பாட்டாலும் மறவியினது குற்றம் சொல்லப்பட்டது.] (உ)

பொச்சாப்பார்க் கில்லை புகழ்மை யதுவுகத் *
 தெப்பானு லோர்க்குந் துணிவு. ௩௩

இ-ள். புகழ்மை-புகழுடையாயிருக்கையானது | — பொருள்-ஆம், அதி—பொச்சாவாமை

ச்சாப்பார்க்கு-மறந் துடப் பவர்க்கு—இல்லை—அது • அவ்வில்வாமை யானது | — (இந்நீதி தூலுடையவர்க்குமாத் திரமவ்வாமல்)—உலகத்து — எப்பானுலோர்க்கும் - எவ்வகைப்பட்ட தூலுடையவர்க்கும்—துணிவு • ஒப்பமுடிந்தது. எ-னார்சருக்கே யல்லாமல் அறமுதலாகிய நான்கிலும் முயல்பவர் யாவர்க்கும் அவை கைகூடாமையினாலே புகழ் இல்லை யென்பதுதோன்ற - எப்பானுலோர்க்குந் துணிவு என்றார். ௩௩

அச்ச முடையார்க் கரணில்லை யாங்கில்லை - - *
 பொச்சாப் புடையார்க்கு நன்கு. - - - ச.

இ-ள். அச்சமுடையார்க்கு—அரண் - (காடுமலை முதலாகிய) அரணங்களில்(இருந்தாலும்)—இல்லை - (அவைகளாலே பயன்) இல்லை.—ஆங்கு - அதுபோல்—பொச்சாப்புடையார்க்கு-மறதியுடையவர்க்கு—நன்கு • செவ்வமெல்லாம் (உடை

யராயிருந்தாலும்) — இல்லை - (அவைகளாலேபயன்) | இல்லை.
 எ-று. ✠ செல்வம்-நன்குக்கு ஏதுவாகலால் - அதனை நன்கெ

ன்றார். எப்படி அச்சமுடையவரது அரணம் அழியுமோ அப்
 படி மறதியுடையவர் செல்வமும் அழியுமென்பதாயிற்று. ✠

முன்னுறச் சாவா திழுக்கியான் நன்பிழை - ✠
 பின்னு நிரங்கி விடும். . . . . ௫.

இ-ள். (வாராமற்காக்கப்படுந் துன்பங்களை) — முன்னுற-
 (அவைவருதற்கு) முற்பட—சாவாது - (அறிந்து) சாவாமல்
 — திழுக்கியான்-மறந்திருந்தவன் | — பின் — ஊறு-உற்றகா

லத்து—(காக்கக்கூடாமையால்) — தன்பிழை - தன்னுடைய
 அத்தவறு(நினைத்து)—இரங்கிவிடும்—இரங்கிவிடுவான். எ-று.
 ✠ அத்துன்பங்களாவன - மறதிபார்த்துப் பண்கவராலே

செய்யப்படுவன. துன்பம் - உற்றகாலத்திலே காக்கக் கூடா
 மையால் இரங்கிவிடுமென்றார்- [இவை மூன்றுபாட்டாலும் ம
 றதியுடையவர்க்குவரும் துன்பமசொல்லப்பட்டது.] (௫)

இழுக்காமை யார்மாட்டு மென்றும் வழக்காமை ✠
 வாயி னதுவொப்ப தில். . . . . ௬.

இ-ள். (அரசர்க்கு)—இழுக்காமை - மறவாமையானது—
 யார்மாட்டும் - யாவரிடத்தும்—என்றும் - எக்காலத்திலும்—

வழுக்காமை - ஒழிவில்லாமல்—வாயின் - நேர்படுமாயின்—
 அது - அதனை—ஒப்புது - ஒக்குநன்மையானது | — இல்லை

இல்லை. எ.று. ✽ தொழில்செய்வோர் - சுற்றத்தார் - என்கிறத்
 தம்மவரிடத்தும் சமமாக வேண்டிதலால் - யார்மாட்டுமென்று
 ம், நன் பெருக்கக்காலத்திலும் சுருக்கக்காலத்திலும் சம்மா
 க்-வேண்டிதலால்-என்று மென்றும், எல்லாக்காரியங்களிலும்;
 சமமாகவேண்டிதலால் - வருக்காமை பென்றும், சொல்லினார்.

அரியவென் றுகாத வில்லைபொச் சாவாத் . . *
 கருவியாற் போற்றிச் செயின். . . . . எ.

இ-ள். அரியவென்று - (இவை) அரியவையென்றுசொல்லப்
 பட்டு—ஆகாத - (ஒருவனுக்கு) முடியாதகாரியங்கள் |—இல்
 லை.—பொச்சாவா-மறவாத—கருவியால் - மனத்தினாலே—
 போற்றி-எண்ணி—செயின். எ - று. ✽ அநீதக் கரணமாத
 லால் - மனத்தைக்கருவியென்றார். இடைவிடாத நினைவும் த
 ப்பாத எண்ணமும் உடையவர்க்கு எல்லாம் எளிதின் முடியு
 மென்பதாம். [இவை இரண்டுபாட்டாலும் மறவாமையின
 னு சிறப்புச் சொல்லப்பட்டது.] கரணம்-காரணம். (எ)

புகழ்ந்தவை போற்றிச் செயல்வேண்டிஞ் செய்பார் *
 திகழ்ந்தார்க் கெழுமையு யில். . . . . அ.

இ-ள். புகழ்ந்தவை - (நீதி நூலுடையரால் இவை அரசர்க்
 கு உரியவையென்று) உயர்த்திசொல்லப்பட்ட செயல்களை—
 போற்றி-முடிவுபற்றி— செயல்வேண்டும் - செய்க்கடவர்.—
 செய்பாது (அப்படி) செய்யாமல்—புகழ்ந்தார்க்கு - மறந்த
 வார்க்கு—எழுமையும் - எழுபிறப்பிலும் வரும் நன்மை|—இ

ல்-இல்லை.(ஆதலால்.) எ-று. ❀ அச்செயல்களாவன-மூவகை
ஆற்றலும், நால்வகை யுபாயமும், ஐவகைத்தொழிலும், அறு

வகைக்குணமும், முதலானசெயல்கள். — சாதி தருமமாகிய
இவைகளில் வழுவிய அரசார்க்கு நரகதுக்கமே உள்ளதாகலா

ல்-எழுமையுமில்லையென்றார். எழுமை - ஆகுபெயர். [இதனால்
மற்றவாதுசெய்யவேண்டுமவைகள் சொல்லப்பட்டன.] (அ)

❶ கழ்ச்சியிற் கெட்டாரை யுள்ளாக தாந்தம் - *
மகிழ்ச்சியின் மைந்துறும் போழ்து. - - க.

-- இ-ள். (அரசர்) -- தம்மகிழ்ச்சியின் - தமதுமகிழ்ச்சியினி
உத்து -- தாமைந்துறும்போழ்து - தாம்செருக்குறும்போழ்து
து -- இகழ்ச்சியின் - (முற்காலத்திலே - அதனால் ஆகிய) மற்றியி

❷ அம், -- பொச்சாவாமை.

ஆலே - கெட்டாரை - உள்ளாக - நினைக்கக்கடவா. ௭ - து.
 மகிழ்ச்சிக்குக் காரணமாயுள்ளவைகளோடு அவர்க்கு உ
 ண்டாகிய உரிமையை மகிழ்ச்சிமேலேற்றி - தம்மகிழ்ச்சியி
 னென்றும், இகழ்ச்சியும் கேடும் உடன் தோன்றுமாகலால் -
 மகிழ்ச்சியின் மைந் துறும் போழ்தென்றும், சொல்லினார்: -
 கெட்டாரை நினைக்கவே நாமும் அப்படியே கெடுவோமென்
 று அதனிடத்தே செருக்குறு ரென்பது கருத்து. (க)

உள்ளிய தெய்த வெளி துமண் மற்றுந்தா - - *
 னுள்ளிய துள்ளப் பெறின். - - - ய.

இ-ள். (அரசனுக்கு) - உள்ளியது - (தான்பெற) நினைத்த
 பொருளை - எய்தல் - (அந்நினைத்தபடியே) அடைதல் | - எ
 ளி து மண் - எளிதாகும். - மற்றும - பின்னும் - தான் - உள்ளி
 யது - அந்நினைத்தபொருளையே - உள்ளப்பெறின் - நினைக்க
 க்குமிடமாவால். ௭ - து. * அது கூடாதென்னும் ஒழிந்த சொற்
 பொருளைக் காட்டலால் - மண் ஒழியிசையிலே வந்தது. இ
 சைகெனப்பது - சொல். - அதனையே நினைத்தலாவது - மறநி
 யில்லாமல் அதனிடத்தே முயற்சிசெய்தல். [இவை இரண்டு
 பாட்டாலும் மறவாமைக்கு உபாயம்சொல்லப்பட்டது.] (ய)

*****
 *****

இரு-ஆம், அதி - செங்கோன்மை.

அஃதாவது - அரசனாலே செய்யப்படு முறையினது தன்
 மை. அந்தமுறையானது ஒருபக்கத்திலே சாயாமற் செ
 வ்வையாகிய கோல்போலுதலாலே செங்கோலெனப்ப

ட்டது. அது மறதியில்லாத அரசனாலே செய்யத்தக்க
 நாகலால் இதுபொச்சாவாமையின் பின்வைக்கப்பட்டது.

ஓர்ந்துகண் ணோடா திறைபுரிந் தியார்மாட்டுந் *
தேர்ந்துசெய் வஃதே முறை. - - - - - ௧.

இ-ள். (தன்கீழ் வாழ்வோராலே செய்யப்பட்ட குற்றத்
தை)— ஓர்ந்து-நாடி—யார்மாட்டும் - யாவரிடத்தும்—கண்
ணோடா-து-முசங்கொடாமல்— இறைபுரிந்து - நடுவுநிலைமை
யைப்பொருந்தி—தேர்ந்து - (அக்குற்றத்துக்குச்சொல்லப்பட
ட்ட தண்டத்தை னாலோரோடும்) ஆராய்ந்து — செய்வஃ
தே-அவ்வளவினதாகச்செய்தலே|—முறை. எ-று. நடுவர்
டுஉ.

ஓடி-ஆம்,அதி—செங்கோன்மை.

ய்நிற்கை இறை என்கிற அரசனுக்கு இயல்பாகலால் அதனை
இறைபென்றும், உயிரினும் சிறந்தவரிடத்தும் என்றற்கு-யா
ர்மாட்டு மென்றும், சொல்லினார் - இறைமை-இறை. எ-ம்; செ
ய்வது - செய்வஃது = எ-ம்,விகாரப்பட்டன. [இதனாலேசெ
ங்கோன்மையினது இலக்கணம் சொல்லப்பட்டது.] (௧)

வானோக்கி வாழு முல்கெல்லா மன்னவன் *
கோனோக்கி வாழும் குடி. - - - - - ௨.

இ-ள், உலகெல்லாம் - உயிர்களெல்லாம் | — வானோக்கி-
மழையைநோக்கி—வாழும்.—(என்றாலும்)—குடி-குடிசனா
னவை|—மன்னவன் - அரசனது— கோனோக்கி - செங்கோலை
நோக்கி—வாழும். எ-று. வாணலாகிய உணவை வானென்

றும், கொல்லாகிய ஏமத்தை கோலென்றும், சொல்லினார்.—

அய்வேமம் இல்லாதவிடத்தே உணவு உதையிருந்தாலும் குடிசளுக்கு அதனாலே பயன் இல்லையென்பதாம். (உ)

அந்தணர் நூற்கு மறத்திற்கு மாதியாய் - - *
நின்றது மன்னவன் கோல். - - - - க.

இ-ள். மன்னவன்கோல்-அரசன்செங்கோலானது—அந்தணர் நூற்கும்-அந்தணர்க்கு உரித்தாகிய வேதத்திற்கும்,—அறத்திற்கும் - (அதனாலே சொல்லப்பட்ட) தருமத்திற்கும்,—ஆதியாய்-காரணமாகி — நின்றது - நிலைபெற்றது. எ-று. ஶ்ரீ வேதமும், அறமும், அனாதியாயினும் செங்கோல் இல்லாதவிடத்து நடவாதாகலால் அதனை அவைகளுக்கு ஆதியென்றும், அப்பெற்றியே தனக்கு ஆதியாவது வேறென்றும் இல்லை யென்றற்கு - நின்றதென்றும், சொல்லினார். [இவை இரண்டு

பாட்டாலும் செங்கோலது சிறப்புச்சொல்லப்பட்டது.] (க)

குடிதழீஇக் கோலோச்சு மாநில மன்ன - - *
னடிதழீஇ நிற்கு முலகு. - - - - க.

இ-ள்- உலகு-உலகத்தார்—குடிதழீஇ - (தன்) குடிகளைய ம் அணைத்து—கோலோச்சும்-செங்கோலையும் செலுத்தும்— மாநிலமன்னன்-பெருநிலவேந்தனது—அடிதழீஇ - அடிடைப்பொருந்தி—நிற்கும்-நிற்பார். எ-று. ஶ்ரீ அணைத்தல் - இன் சொற்சொல்லுதலும், தளர்ந்தவிடத்து வேண்டிமலவகொடுத்தலும், முதலானவை, இவ்விரண்டும் தப்பாமற் செய்பவன்

குடு-ஆம்,அதி—செங்கோன்மை.

நிலமுழுதும் ஆள்வானுகையால் அவனை மாநிலமன்னென்றும், அவனிடத்தில் பாவரும் நீங்காத அன்புடையவராவரா ளால்-அடிதழீஇ நிற்குமுலகென்றும்,சொல்லினார். (ச)

இயல்புளிக் கோலோச்சு மன்னவ னுட்ட - *
பெயலும் வினையுளுந் தொக்கு. - - - ௫.

இ-ள். பெயலும்-பருவமழையும்|—வினையுளும் - (சூறையாத) வினையும்|—தொக்கு - கூடி—இயல்புளி - (தூல்களாலே சொல்லப்பட்ட) இயல்பால்—கோலோச்சும் - செங்கோலைச்செலுத்தும்—மன்னவன்-அரசனது—நாட்ட-நாட்டிலுள்ளனவாம்.எ-று. ❀ அவனது நாட்டிலே வானமும் நிலமும் சேரத் தொழிற்பட்டு வளஞ்சுரக்குமென்பதாம். (௫)

வேலன்று வென்றி தருவது மன்னவன் - - *
கோலதூஉங் கோடா தெனின். - - - ௬.

இ-ள். மன்னவன் - அரசனுக்கு—வென்றிதருவது-(போரில்)வெற்றியைத்தருவது|—வேலன்று - (அவனெறியும்) வே

ற்படையன்றாகும்.—கோல்- (அவனது) செங்கோலாகும்.—அதூஉம்-அக்கோலும் | — (அப்படிப்பட்டதாவது)—கோ

டாதெனின்-(நான்) கோணுநிருக்குமாயின். எ . று. ❀ கோல் செம்மையா யிருக்கின்றவிடத்தே வேல் படன்படுமென்றற்கு-வேலன்றுவென்றிதருவதுகோவென்றார். (௬)

இறைகாக்கும் வையக மெல்லா மவீன - - *
முறைகாக்கு முட்டாச் செயின். - - - எ.

இ-ள். இறை - அரசகுணவன் |—வையகமெல்லாம் - பூமி முழுதையும்—காக்கும் - காப்பாற்றுவான்.—முறை - (அவனது)செங்கோலானது |—அவீன—காக்கும் - காப்பாற்றுவதாகும்.—முட்டாச்செயின் - முட்டாமற்செலுத்துவாராயின். எ - று. **ஐ** முட்டாமற் செங்கோல் செலுத்திய விதத்தை மகளைத்தேர்க்காலில் வைத்தார்ந்த சோழனிடத்தும், அபலார் வீட்டுக்கதவைத் தட்டிய தன்கையைக் குறைத்த பாண்டியனிடத்தும், காண்க. [இந்நான்குபாட்டாலும் செங்கோல் செலுத்தியவன் அடையும் பயன் சொல்லப்பட்டது.] (எ)

எண்பதத்தா னேரா முறைசெய்யா மன்னவன் - *
தண்பதத்தாற் றானே கெடும். - - - அ.

இ-ள். (வழக்கறிவிப்பவர்க்கு) — எண்பதத்தான் - எளி

இடு - ஆம், அறி—செங்கோண்டை

என சமயத்தைபுடையவனாகி—ஓரா - (அவரால் அறிவிக்கப்பட்டவைகளை நூலோர்பலரோடும்) ஆராய்ந்து — முறைசெய்யா. (நின்ற உண்மைக்கு ஒப்பாக) முறைசெய்யாத—மன்னவன் |—தண்பதத்தால் - தாழ்ந்தபதத்திலே நின்று—தானே கெடும். எ - று. **ஐ** தாழ்ந்தபதம் - பாவமும், பழியும், அடைந்து நிற்கும்நிலை. அல்லவைசெய்தார்க்கு அறக்கூற்ற மாகலால் பகைவரில்லாதிருந்தாலும் தானே - கெடுமென்றார். [இதனால் முறைசெலுத்தாதவனது கேடு சொல்லப்பட்டது.] (அ)

குடிபுறங்க் காத்தோம்பிக் குற்றங்கடிதல் - - *
வடுவன்று வேந்தன் ரொழில். - - - க.

இ-ள். குடி-குடிகளை—புறங்காத்து - பிரிவருந்தாமற்கா
த்து—ஒம்பி-தானும்வருத்தாமல் ஆதரவுசெப்து—குற்றம்-
(அவரிடத்திலே) குற்றம் உண்டானால்- கடிதல்- (அதனைத்தீர்
க்கும்படி) தண்டித்தல்—வேந்தன்மொழில்- அரசனது தொழி
லாம் (ஆதலால்)—வடுவன்று-பழியாகாது-எ-று-ஐதுண்பஞ்செ
ய்தல்-பொருள்வாங்கல்-கொல்லுதல் - என ஒறுப்பு என்கிறத
ண்டம் மூன்றும் அவைகளுள் இங்கே சொல்லப்பட்டவை-
குற்றங்கடிதலென்றதனால் முன்னைபவிரண்டிமாம். தன்கீழ்வா
ழ்வாரை ஒறுத்தல் - அறனல்லாமையால் வடுவாமென்பதனை
ஆசனபமாக்கிக்கொண்டு அது அரசனுக்கு அவரை அக்குற்றத்
துண்க்கிப்பரிசுத்தராக்குதலால்-சாதிதருமமென்றார். (க)

கொலைபிற கொடியாரை வேந்தொறுத்தல் பைங்கூழ்*
களைகட்டதொழி நேர். - - - - - ய.

இ-ள். வேந்து-அரசனானவன் — கொடியாரை — கொலை
பின்-கொலையினாலே—ஒறுத்தல் - தண்டித்து (நல்லோரைக்
காப்பாற்றல்)—(உழவனானவன்)—பைங்கூழ் - பயிரை—
களைகட்டதொழிநேர் - களைபைக் களைந்து காப்பாற்றலோ
டு—நேர்-ஒக்கும். எ-று. ஐது கொடியோர் - தீக்கொளுவுவோ
ர் - நஞ்சிடுவோர் - படையிற்கொல்வோர் - கள்வர்-வழிபல
ப்போர் - கொள்ளையிடுவார் - பிறனில்லாளை விரும்புவோர்
இவர் முதலாயினோர்கள். இப்படிப்பட்டவரை அரசன்கொ
ல்லாதவிடத்துப் புல்லுக்களைக்கு அஞ்சாநின்ற பயிர்போன்
று பலவருத்தங்களை அடைந்து உலகத்தார் துன்பப்படுவார்.
இவை இரண்டிபாட்டாலும் செங்கோல் செலுத்தும் அரசன்

(100) ஆம் அதி—செங்கோன்மை.

(வழிப்போக்களை நோக்கி உன் கைப்பொருளைத்) தாவென் றுவேண்டிதல் போலும். எ-று. ❀ வேலொடுநின்ருனென் றதனலே-பிறொடு நில்லாமையும், இரவென்றதனலே-குடி யிறையல்லாமையும், கொள்ளப்பட்டன.— தாராக்கால் - தண்

டிப்பேனெனனும் குறிப்பினனாகலால் இரந்துவாங்குதலும் கொடுங் கோன்மை யாயிற்று. [இவ்விரண்டு பாட்டாலும் கொடுங் கோன்மையினது குற்றம் சொல்லப்பட்டது.] (உ)

இசு-ஆம்,அதி—கொடுங்கோன்மை.

நா டொறு நாடி முறைசெய்யா மன்னவ *
 னொடொறு நாடு கெடும். - - - - க.

இ-ள். நாடொறும்—நாடி - (தன்ருட்டிலேதோன் றும் னைமகளை) ஆராய்ந்து—முறை-முறைமையை—செய்யா- (அ தற்கு ஒக்கச்) செய்யாத—மன்னவன்|— நாடொறும்—நாடு கெடும்-நாடிழப்பான். எ-று. ❀ நாடு உறுப்பாகலால் அதன் கெடுதல் அவன்மேல் நின்றது. இழத்தல்-பயன் அடையாமை.

கூ டுமுங் குடியு மொருங்கிழக்குங் கோல்கோடிச் *
 சூழாது செய்யு மரசு. - - - - ச.

இ-ள். சூழாது-(மேல்விளைவை) எண்ணாமல்—கோல்கோ

டி-முறைதப்ப—செட்டியும்— அரசர் - அரசனானவன் | — (அச் செயலால்) — கூழும் - (முன்னே சம்பாதிக்கப்பட்ட) பொரு ளையும்) — குடியும் - (பின் அது சம்பாதிக்கக்கூகு ஏதுவாகிய) குடிக்களையும்) — ஒருங்கு - ஒருசேர — இழங்கும் - இழப்பான். எ-று. ❀ கோடியென்னும் வினையெச்சம் - கோடவென்னி னையெச்சப் பொருளில்வந்தது முன் சம்பாதிக்கப்பட்டபொ ருளை இழத்தற்கு ஏது வருகிறபாட்டாற் சொல்லுகிரார். (ச)

அல்லற்பட்ட டாற்றா தழுதகண் ணீரன்றே - *
செல்வத்தைத் தேய்க்கும் படை. - - - ௫.

இ-ள். செல்வத்தை - (அரசர்) செல்வமாகிய (மரத்தை) — தே ய்க்கும் - குறைக்கும் — படை - வாளாவது | — (அவன்) முறை செய்யாமையினாலே) — அல்லற்பட்டு - (குடிகள்) துன்பப்பட் டு — ஆற்றாது - (அதனைப்) பொறுக்கமாட்டாமல் — அழுதகண் ணீரன்றே. எ-று. ❀ அல்லற்படுத்திய பாவத்தினதுதேய்த்தல் அதற்கு ஏதுவாகிய கண்ணீர்மேல் நின்றது. அக்கண்ணீரைக் காட்டிலும் கொடியது வேறில்லாமையால் செல்வம் கழிந் தலே தேயுமென்பது வருத்து. (ஏகதேசவுருவகவணி.) (௫)

மண்ணர்க்கு மன்னுதல் செங்கோன்மை யஃதின்றேன் *
மன்னுவா மண்ணர்க் கொளி. - - - கா.

இ-ள். மண்ணர்க்கு — மன்னுதல் - (புகழ்களாலே) நிலைபெ றுதல் | — செங்கோன்மை - செங்கோன்மையினால் (ஆகும்) — ஆஃது - அச்செங்கோன்மை | — இன்றேல் - இல்லையாயின் — ௫
௫ - ஆம், அதி — கொடுங்கோன்மை.

ன்னாகரு—ஒளி-அப்புத்தி—களானவை |—மன்னுவாம் - உண்
 டாகாவாம். எ-று. ஶ்ரீமன்னுமை-ஒருபோதும் நிலையாமை.
 பழிக்கப்பட்டால் புத்திநிலையாமையால் தாமும் நிலையானென்
 பதாயிற்று.—வெற்றிகொடை முதலாகிய ஏதுக்களால் புத்தி
 உலகைப்படுத்தலால் மன்னு எனப் பன்மையாற் சொல்லினா
 ர். அப்புத்திகளெல்லாம் - செங்கோன்மையிலாதவிடத்து
 இல்லையாமென்பதாம். [இவை நான்குபாட்டாலும் கொடு
 ங்கோன்மையான் அடையும் குற்றம் சொல்லப்பட்டது.] ஶ

சு ளியின்மை ஞாலத்திற் கெற்றற்றே வேந்த - *
 னளியின்மை வாழு முயிர்த்து. - - - எ.

இ-ள். வேந்தன் - அரசனது—அளியின்மை - அருளில்லா
 மையானது |—வாழும் - (அவனாட்டிலே) வாழும் — உயிர்த்
 கு-குடிசளுக்கு—துளி-மழையினது—இன்மை - இல்லாமை
 யானது |—ஞாலத்திற்கு - பூமியில்வாழுமுயிர்த்து—எற்
 று - எவ்வகைத் துன்பத்தருடோ.—அற்றே - அவ்வகைத்துண்ப
 மேதரும். எ-று. ஶ்ரீ உயிரொன்றது-குடிசை முன் வாளுக்கு
 வாழுமென்றதனை - எதிர்ப்பறை முகத்தாற் சொல்லியபடி. (எ)

இ ன்மையி னின்னா துடைமை முறைசெய்யா . *
 மன்னவன் கோற்றீழ்ப் படிண். - - - அ.

இ-ள். முறைசெய்யா - முறையைச்செய்யாத — மன்னவ
 ன்-அரசனது—கோற்றீழ் - கொடுங்கோலினீழ் — படிண் -
 வாழின்— (பாவர்க்கும்)—உடைமை-(பொரு) ஞுடைமையா
 னது |—இன்மையின் - இல்லாமையினும்— இன்னது-அதிக
 துக்கத்தைச்செய்வதாகும். எ - று. ஶ்ரீ தனக்குரியபொருளோ
 டி அமையாது மேலும் விரும்புவானது நாட்டிலே அடிசுத்
 து முதலானவை பொருளுடையார்க்கேஆதலால் அவ்வுடைமை

இல்லாமையினும் இன்னொருதாயிற்று. [இவை இரண்டுபாட்டா
லும் அவனாட்டு வாழ்வார்க்குவரும் குற்றம் சொல்லப்பட்டது.]

முறைகோடி மன்னவன் செய்யி னுறைகோடி *
யொல்லாது வானம் பெயல். - - - - க.

இ-ள். மன்னவன் — முறைகோடி - முறைதப்ப — செய்
யின் - (பொருளைச்) சம்பாதிப்பானாயின் — (அவனது நாட்டி
லே) — உறை - பருவமழையானது — கோடி - இல்லாமற்போ

உாயெ இன்-ஆம், அதி—கொடுங்கோன்மை

க—வானம் - மேகமானது | — பெயல் - பொழிதலை? — ஒல்லா
து - பொருந்தாது. எ-று. ❀ பருவமழையில்லாமைக்கு ஏது
வருகின்றபாட்டாற் சொல்லுகிறார். கோடி எனவந்த இரண்டு
சொற்களும் கோட என்னுஞ் சொற்பொருளில் வந்தன. (க)

ஆபயன் குன்றுமறுதொழிலோர் நூன்மறப்பர் *
காவலன் காவா னெனின். - - - - யி.

இ-ள். காவலன் - காப்பாற்றற்கு உரிய அரசன் | — காவா
னெனின் (உயிர்களைக்) காப்பாற்றாருயின் — (அவனது நாட்
டிலே) — ஆபயக்களும் | — பயன் குன்றும் - பால்கருங்கும். —
அறுதொழிலோர் - அந்தணரும் | — நூல் - நூல்களை? — மறப்
பர். எ - று. ❀ ஆபயன் - ஆவினின்றும் கொள்ளப்படும் பய
ன் - அறுதொழிலாவன - வேதமோதல் - ஒதுவித்தல் - யாகஞ்
செய்தல் - செய்வித்தல் - ஈதல் - ஏற்றல் - என்பவை. — பால்கு

றைதலாலும், தூலைமறத்தலாலும், தேவர்க்கு யாகும் நடவா
மையால் மறைபெய்யா தென்பதாயிற்று. [இவை இரண்டுபா
ட்டாலும் அவனாட்டில் உண்டாம் குற்றம்சொல்லப்பட்டது.]

௫௭-ஆம், அதி—வெருவந்தசெய்யாமை.

அஃதாவது-குடிகள் அஞ்சுவதும், பருதி என்று சொல்ல
ப்பங்கிற மத்திரிமுதலாகிய அங்கங்கள் அஞ்சுவதும்,
தான் அஞ்சுவதும், ஆகிய தொழில்களைச் செய்யாமை.
அவை செய்தல் - கொடுங்கோன்மையிலே சேர்தலால்
இது அதன் பின்வைக்கப்பட்டது.

கக்காங்கு நாடித் தலைச்செல்லா வண்ணத்தா - *
வொத்தாங்கு கொறுப்பது வேந்து. - - - க.

இ-ள. (ஒருவன் மெலியவனுக்குத் தீங்குசெய்தவிடத்து)
—கக்காங்கு-நடுவாப்பின்று—நாடி- (அதனை) ஆராய்ந்து—
தலைச்செல்லாவண்ணத்தால்- (பின்னும்) அப்படிப்பட்ட காரி
யத்திலேசெல்லாமற்பொருட்டு — ஒத்தாங்கு - (அக்குற்றத்து
க்கு) ஏற்க—ஒறுப்பது - (அவனைத்) தண்டிப்பவனே—வேந்
து-அரசனாவான். ஈ - து. இதனாலே தகுந்த தண்டம் நா
டாமையும், வேறொருகாரணம்பற்றி அதிகமாகத் தண்டித்த
லும், குடிகள் அஞ்சுந்தொழிலாதல்பெற்றும். (௫)

௫௭-ஆம், அதி—வெருவந்தசெய்யாமை. உராய்க

ஈடிதொச்சி மெல்ல வெறிக நெடிதாக்க . . *
நீங்காமை வேண்டி பவர். - - - உ.

இ-ள். ஆக்கம்-செல்வமானது—நெடிது-நெய்க்காலம்—
 நீங்காமம்-நீங்காமையை—வேண்டிபவர் - விரும்புவோர்|—
 கடிதோச்சி-(அத்தருந்த தண்டம்செய்யத் தொடங்கும்பொ
 து) அளவுகடக்கச் செய்பவர்போலே தொடங்கி—மெல்லவெ
 நிக-(செய்யும்பொது) அளவுகடவாமற் செய்யக்கடவர். எ-று.
 ❀ கடிதோச்சல் - குற்றஞ்செய்வார் அதனை அஞ்சுதற்பொரு
 ட்பும், மெல்ல வெறிதல்-யாவரும் அஞ்சாமைப்பொருட்டும்,
 ஆம்,—தொடங்கினவளவுக்குச் குறைதல்பற்றி - தருந்த தண்ட
 டஞ்செய்தலை மெல்லவென்றார். ஒச்சுதல்-எறிதல் - இரண்டும்
 உவமை பற்றிவந்தன. [இவை இரண்பிராட்டாலும் குடிகள்
 அஞ்சவனசெய்யாமையினது இலக்கணம் சொல்லப்பட்டது.]

வெருவந்த செத்தொழுக்கும் வெங்கோலனாயி *
 வெருவந்த மொல்லைக் கெழும். - - க.

இ-ள். அரசன்—வெருவந்த - (குடிகளால்) அஞ்சப்பட்ட
 செயல்களை—செய்து — ஒழுக்கும் - நடக்கும் — வெங்கோல
 னாயின் - கொடுங்கோலனாயிருந்தால்—ஒருவந்தம்- நிச்சயமாக
 வே—ஒல்லை-கடிதில்—கெழும்-(அவன்) கெடுவான். எ-று.❀
 அச்செயல்களும்-கேழும்-பின்னே சொல்லப்பட்டம். (க)

இறைகடியெனென்றுணாக்கு மின் னுச்சொல் வேந்த *
 இறைகெழி யொல்லைக் கெழும். - - - ச.

இ-ள். இறை-(நம்) மரசனாவன்—கடியெனென்று-பொ
 ல்லாதவெனென்று—உரைக்கும் - (குடிகளாலே சொல்லப்படு
 கிற)—இன்னுச்சொல் - துன்பந்தருள் சொல்லியுடைய—
 வேந்தன்|—உறைகுறுகி - ஆயுளுங்குறைந்து — ஒல்லைக்கெழி
 ம்-(செல்வமும்) கடிதினியுப்பான். எ-று. ❀ ஆயுள் குறைந
 தாவது-அச்சொல்லில்லாதவர்க்கு உள்ளதிலே குறைதல். (ச)

**அருஞ்செவ்வி யின்ன முகத்தான் பெருஞ்செவ்வம் *
பேய் கண்டன்ன துடைத்து. - - - ௫.**

**இ-ள். அருஞ்செவ்வி - (தன்னைக் காணவேண்டியோர்க்கு)
அரிதாகிய சமயத்தையும்;—இன்ன முகத்தான் - (கண்டால்)
௫ச**

உயிச ௫ச-ஆம், அதி—பெருவந்தசெய்யாமை;

இனிமையில்லாத முகத்தையும், உடையவனது — பெருஞ்செவ்வம் | —பேய்-பேயால்—கண்டதன்னது - காணப்பட்டது போல்வதொருகுற்றத்தை) — உடைத்து - உடையதாகும். எ-று. **ஐ** எனவே இவை இரண்டும் அஞ்சுவன செய்தலாயிற்று. இவ்வசெய்வான ஒருவரும் சேராதையால் அவன் செவ்வம் தனக்கும் பிறருக்கும் பயன்படாதென்பதுபற்றிப் பேய்கண்டன்ன துடைத்தென்றார்.—காணுதல்-தன்வசமாக்கல். (௫)

**கடுஞ்சொல்லன் கண்ணில னாயி நெடுஞ்செவ்வ - *
நீடின்றி யாங்கே கெடும். - - - - ௫.**

இ-ள். (அரசன்)—கடுஞ்சொல்லன் = கடியசொல்லையுடையவராம், —கண்ணிலன்-கண்ணோட்டமில்லாதவனாம், —ஆயின்-

ஆறாய் — நெடுஞ்செவ்வம்- (அவனது) பெரிய செவ்வமானது | — நீடின்றி நீடிதவில்லாமல்--ஆங்கே-அப்பொழுதே—கெடும். எ-று. **ஐ வேட்புகடுஞ்சொன் மிகுதண்டஞ்சுது பொரு, ஈட்டங்கள்காமமோடேழு, எனப்பட்டவிதனங்களுள் கடுஞ்சொல்லையும், மிகுதண்டதரையும் இவரீ அச்சஞ்செய்**

சுவர் அடக்கினார். இவைசெய்த பொழுதே கெயிஞ்சிறுமை யதல்லதாயினு டென்றறகு - நெயிஞ்செவ்வென்றார் (கூ)

ஐ மொழியும் கையிகந்த தண்டமும் வேந்த - *
 னடுமுரண் டேய்க்கு மரம. - - - - எ.

இ-ள். கயிமொழியும் - கடியசொல்லும் | —கையிகந்ததண்டமும்-(குற்றத்தின்)மி துத்தண்டமும் | —வேந்தன் — அயிம்-(பண) வெல்லுதற்கு ஏற்ப—முரண் - மாறுபாடாகிய (இரும்பை)—தேய்க்கும்—அரம்-அரங் எனாம். எ-று. * கடிய சொல்லாற்சேனையும், அகிகதண்டத்தினாலே தேசமும், கெட்டு மாறுபாடு சுருங்கிவருதலால் அவைகளை அரமாக்கினார். (ஏகதேசவுருவகம்) [இவை ஐந்துபாட்டாலும் சமயமில்லா மெனின் அமுதமுடைமை-கண்ணோட்டமில்லாமை கயிஞ்சொற்சொல்லல்-அகிகதண்டம் - இவைகள் குடிகள் அஞ்சுந்தொழிவ்களென்பதும், இவைசெய்தவன் ஆயுளும் பகைவெல்லுமுரணும் செவ்வமும் இழக்குமென்பதும், சொல்லப்பட்டன.]

இனத்தாற்றி பெண்ணாத வேந்தன் சினத்தாற்றிச் *
 சிறிற் சிறுகுந் திரு. - - - - - அ.

இ-ள், (காரியவெண்ணத்தை) — இனத்தாற்றி - மந்திரிகளோ-ஆம்,அதி—வெருவந்தசெய்யாமை. உாயடு

விடத்தேவைத்து—எண்ணுத - (அவளோடுதானும்) எண்ணிச்
 செய்யாத — வேந்தன் — (தன் காரியத்தப்பியவிடத்து) —
 சினத்தாற்றி - (தன்னைக்) கோபத்திலேசெலுத்தி — சிறன் -
 (அவரைக்) கோபிப்பாண்பின்—திரு - (அவனது) செல்வமா
 னது |—சிறுமும் - (நாடோறும்)சுருங்கும். எ-று. ~~ஊ~~ இராச்சிய
 பாரத்தைத் தாங்கிச் செலுத்துத லொப்புமையால் மந்திரி
 களை இனமென்றும், அத்தவறு தன்னதென்றிராமல் அவர்
 மேல் ஏற்றிக்கோபித்தால் அவர் அஞ்சி நீங்குவராதலால் அத்
 தவறு தீரும் விதமும், அப்பாரம் இனிதுசெலுத்தும் விதமு
 ம், இவ்வென்பதுநோக்கித் - திரு சிறுகுமென்றும், சொல்
 விலார். [இதனால் மந்திரிமுதலாகிய பகுதி அஞ்சும் தொழிலு
 ம், அது செய்தால் அடைவதும், சொல்லப்பட்டன.] (அ)

**செருவந்த போழ்திற் சிறைசெய்யா வேந்தன் *
 வெருவந்து வெய்து கெடும். - - - கூ.**

இ-ள், சிறைசெய்யா-(முன்னேதனக்கொருகாப்பிடமாக)
 அரண்செய்துகொள்ளாத—வேந்தன் | — செருவந்தபோழ்தி
 ல்-போர்வந்தகாலத்திலே— வெருவந்து - (காப்பு இல்லாமை
 யால்) அஞ்சி—வெய்து - வினாவிலே—கெடும் - கெடுவான்,
 எ-று. ~~ஊ~~ பகையை அஞ்சிச் சேர்ந்தவர் நீங்குதலால் தனியா
 கித் தானும் அஞ்சிப் பகைவசத்தவை நென்பதாம். [இதனா
 ல்தான் அஞ்சும் செயலும் அது செய்தால் அடைவதும்சொ
 ல் லப்பட்டன.] ஏமம்-காப்பு-ஒருபொருட்சொற்கள். (கூ)

**கூ ல்லார்ப் பிணிக் குங் கடுங்கோ லதுவல்ல - - - *
 தில்லை நிலக்குப் பொறை. - - - - ய.**

இ-ள். கடுங்கோல் - கடுங்கோலாகிய அரசன் - கல்வாரீ-
 (நீதிநூலாதிக்கை) கல்வாதவரை - பிணிக்கும் - (தனக்குட்ப
 குதிபாகக்) கூட்டாநிற்பான். - அதுவல்லது - அக்கூட்டமல்
 லாமல் - நிலக்கு - பூமிக்கு - பொறை - (அநிகமான) பாரம்
 - இல்லை - (வேறே) இல்லை. எ-று. கடுங்கோல், இங்கே அதிக
 தண்டம் செய்வானுக்கு ஆயிற்று. அவன் அது செய்தற்கு உட
 ன்படுவானா யல்லது கூட்டாமையால் - கல்வாரீப்பிணிக்கு
 மென்றும், மற்றவையெல்லாம் சுமக்கிறது இயல்பாகலால் நில
 த்துக்குப் பாரம் அதுவல்ல தில்லைமென்றும், சொல்லினார்.
 [இதனால் அஞ்சவனசெய்தலின் குற்றம் சொல்லப்பட்டது.]

***
 ***
 ***

உயிசு   இய-ஆம், அதி-கண்ணோட்டம்.

-அஃதாவது - தண்ணோடு பழகினவரைக்கண்டா
 ளில் சொல்லப்பட்டதனை மறுக்கமாட்டாமெ.
 ியெனில் கண் ஓடியவிடத்து நிகழ்வதாகொ
 யாப்பெற்றது. இது தாக்ஷணியமென்றும் முடி
 யலென்றும் சொல்லப்படுகின்றன. முன்னகி
 சொல்லப்பட்டதையே சிறப்புப்பற்றி இதிலே விரித்து
 ச்சொல்லுதலால் அதன்பின்வைக்கப்பட்டது.

கண்ணோட்ட மென்றும் கழிபெருங் காரிகை - *
 யுண்மையா னுண்டிவ் வுலகு. - - - - க.

இ-ள். கண்ணோட்டமென்னும் - கண்ணோட்டமென்று சொல்லப்படுகிறது - கழிபெருங்காரிகை - மிகவுமபெரிய அழகானது - உண்மையால் - (அரசரிடத்தே) உண்டாயிருக்கையால் - இவ்வலகு - உண்டு - உண்டாகின்றது. எ -று. கண்ணோட்டமில்லாமை - வெருவந்த செய்தலென்கிற அஞ்சுவனசெய்தலாகலால் அவர் நாட்டி வாழ்வார் புலியைச்சேர்ந்த மானினம்போற்காப்பிடம்பெறுமைபற்றி இவ்வலகு உண்டென்றார். க.

கண்ணோட்டத் துள்ள துலகிய லஃதிலா - - *
 ருண்மை நிலக்குப் பொறை. - - - - உ.

இ-ள். உலகியல் - உலகநடையானது | - கண்ணோட்டத்தி - கண்ணோட்டத்தினிடத்தே - உள்ளது - நிகழ்வதாகும். - (ஆதலால்) - அஃதிலார் - அக்கண்ணோட்டமில்லாதவர் - உண்மை - உராதல் | - நிலக்கு - பூமிக்கு - பொறை - பாரமாவதற்கே [வேறொன்றுக்கு அன்று.] எ -று. கண்ணோட்டமில்லாதவர் - உபகாரஞ்செய்தல் - காப்பாற்றல் - பிழைபொறுத்தல் - இவை முதலானவை. - அவை உண்டாகாமையால் கண்ணோட்டமில்லாதவர் தமக்கும் பிறர்க்கும் பயன்படா என்பது பற்றி நிலத்துக்குப் பொறையென்றார். [இவை இரண்டுபாட்டாலும் கண்ணோட்டத்தினது சிறப்புச் சொல்லப்பட்டது.] (உ)

பண்ணென்றும் பாடற் கியையின்றேற் கண்ணென்றும் *
 கண்ணோட்டமில்லாத கண். - - - - க.

இ-ள். பண் - இசையானது | - பாடற்கு - பாடற்சொழி

. ௫௮ - ஆம், அதி - கண்ணோட்டம்.

லோபி — இயைபின்மேல் - பொருத்தமில்லையாயின் — என்னு
 ம்-என்னபயனுடைத்தாகும்.— (அதுபோல்) — கண் - கண்
 னானது | — கண்ணோட்டமில்லாதகண் - கண்ணோட்டமில்லாத
 விடத்து—என்றும்-என்னபயனுடைத்தாகும். எ-து. **ஐ** எப்
 படி பாடந்ருழிலோபி பொருந்தாதவிடத்து இசையினு
 லே பயனில்லையோ அப்படியே கண்ணோட்டத்தோடு பொ
 ருந்தாதவிடத்துக் 'கண்ணினுலே பயனில்லையென்பதாம். (ஈ)

உ ஊபோன் முகத்தெவன் செய்யு மளவினாற் - *
 கண்ணோட்ட மில்லாத கண். - - - - ச.

இ-ள். அளவினாற் — கண்ணோட்டமில்லாத—கண்-கண்க
 ளானவை—முகத்து - முகத்தினிடத்து -- உஊபோல் - உள்ள
 வைபோல் (கண்டோர்க்குத் தோன்றாதலையல்லாமல்) — எவ
 ண்-(வேறே)என்னபயனை? —செய்யும். எ - து. **ஐ** தோன்ற
 தலையல்லாமலெ ன்னுஞ் சொற்கள் வருவிக்ஊப்பட்டன.— அ
 திகமான கண்ணோட்டத்தை விலக்குதற்கு அளவினாலென்ற
 ஈ. அக்கண்கள் ஒருபயனையும் செய்யாதென்பது கருத்து. (ச)

க ண்ணிற் கணிகலங் கண்ணோட்ட மஃதின்றேற் - *
 புண்ணென் றுணரப் பரிம். - - - - ஞ.

இ-ள். கண்ணிற்கு - (ஒருவனது) கண்ணிற்கு — அணிகல
 ம்-அணியும் அணியாவது | — கண்ணோட்டம்.—அஃதின்றே
 ல்-அவ்வணி யில்லையாயின்—(அக்கண்) — புண்ணென் று—
 உணரப்பரிம்- (அறிவுடையவரால்) அறியப்பரிம். எ-து. **ஐ**
 கண்ணிற்கு வேறே அணியில்லாதபால் - கண்ணிற் கணிகல
 மென்றும், கண்ணுய்த்தோன்றினாலும் தோய்களாலும் - நீர்
 பற்றலாலும்-துயர்விளைத்தலைநோக்கி - புண்ணென்றுணரப்

படு மென்றும், சொல்லினார். [இவை மூன்றாபாட்டாலும்
அது செய்யாத கண்ணின் குற்றம் சொல்லப்பட்டது.] (௫)

மண்ணே டியைந்த மரத்தனையர் கண்ணே - - *
டியைந்தகண்ணேடாதவர். - - - - கா...

இ-ள். கண்ணேயி-(ஓடுதற்கு உரிய) கண்ணேயி — இயைந்
து-பொருந்தியிருந்தும்— கண்ணேடாதவர் - அக்கண்ணேயி
தலில்லாதவர் | — (சஞ்சரிக்கின்றவராயிருக்கினும்) — மண்
னேயி—இயைந்த-பொருந்திநின்ற — மரத்தனையர் - மரத்தி

உயி அ டு அ ஆம், அதி — கண்ணேட்டம்.

னையொப்பர். எ - று. கண்ணினது - தொழிலாகிய ஓடுதல்
கண்ணையுடையவன்மேல் நின்றது.—மரம் - கண்ணேயி பொ
ருந்தியும் கண்ணேடாமையால் உபமானமாயிற்று. (ஈ)

கண்ணேட்ட மில்லவர் கண்ணிலர் கண்ணுடையார் *
கண்ணேட்ட மின்னையு மில். - - - - எ.

இ-ள். கண்ணோட்டமில்லவர் - கண்ணோட்டமில்லாதவர் | -
கண்ணிலர் - கண்ணுடையவருமல்லர். — உண்ணுடையார் | —
கண்ணோட்டமின்மையும் - கண்ணோட்டமில்லாதவராதலும் --
இல் - இல்லை. எ.று. நெருப்பு எங்கே இல்லைபோ அங்கே
புகையும் இல்லை-புகை எங்கே இருக்கின்றதோ அங்கே நெ
ருப்பும் இருக்கும் - என்பதுபோல் - கண்ணோட்டம்எவரிடத்
து இல்லைபோ அவரிடத்தே கண்ணும் இல்லை - கண் எவரிடத்
து இருக்கின்றதோ அவரிடத்தே கண்ணோட்டமும் இருக்கு
ம் என அனுமானப்பிரமாணம் பற்றிச்சொல்லியது. [இவை
இரண்டுபாட்டாலும் கண்ணோடாதாரிழிவுசொல்லப்பட்டது.]

கருமஞ் சிதையாமற் கண்ணோட வல்லாரீக் - *
சூரிமை யுடைத்திவ் வுலகு. - - - அ.

இ.ள். (இய்யலகு) -- கருமம் - (முறைசெய்தலாகிய தம
 து) தொழில் -- சிதைபாமல் - அழியாமல் -- கண்ணோட வல்லா
 ர்க்கு - கண்ணோட்டஞ்செய்ய வல்ல அரசார்க்கு -- உரிமை - உரி
 யதாந் தன்மையை? -- உடைத்து - உடையதாகும். எ-று.
 தம்மோடு பழகினவர் பிறருக்கு இயிக்கண்செய்தவிடத்து அ
 வனாக் கண்ணோட்டத்தினால் தண்டிக்காதவர்க்கு முறைகெ
 பிதல் முன்னே ஓர்ந்து கண்ணோடா தென்ற குறவிலே சொல்
 லப்பட்டமுறை இலக்கணத்தாலும் பெற்றும் -- முறைகெட
 வருமிடத்துக் கண்ணோட்டஞ் செய்யாமையும், அது வாராத
 விடத்துக் கண்ணோட்டஞ் செய்தலும், ஒருவனுக்குச் சபாவ
 மாசுதல் அருமையாகலால் - கண்ணோட வல்லார்க்கென்றும்,
 அச்சபாவமுடையவர்க்கு உலகமுழுதும் நெடுங்காலம் வசப்
 பிடுதலால் - உரிமையுடைத்தென்றும், சொல்லினார். [இதனால்
 கண்ணோட்டஞ் செய்யும்விதம் சொல்லப்பட்டது.] (அ)

ஒறுத்தாற்றும் பண்பினார் கண்ணுங்கண் ணோடி *
 பொறுத்தாற்றும் பண்பே தலை. . . . க.

இ.ள். ஒறுத்தாற்றும் பண்பினார் கண்ணும் - (தம்மை) ஒறு

பெயரும், அது -- கண்ணோட்டம்.

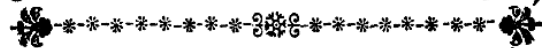
ஃகு மியல்புடையவரிடத்தும் -- கண்ணோடி - கண்ணோட்டமு
 டையவராகி -- பொறுத்தாற்றும் பண்பே - (அக்குற்றத்தை
 ப்) பொறுக்குமியல்பே -- தலை - (அரசார்க்குத்) தலைமையான
 வியல்பு. எ - று. பண்பினு ரொன்றதனால் - அவர்பழக்கம்
 பெற்றும். ஒறுத்தாற்றும் - பொறுத்தாற்றும் ஒருசொல். (க)

பெயக்கண்டு நஞ்சுண்டமைவர் நயத்தக்க - *
 நாகரிசும் வேண்டு பவர். . . . ய.

இ-ள். நயத்தக்க- (யாவராலும்) விரும்பத்தக்க—நாகரிக
 ம்-கண்ணோட்டத்தை—வேண்டிபவர் | — நஞ்சு - நஞ்சை—
 பெய்ச்கண்டும் (பழகினவர்) இடக்கண்டும்—உண்டு - (கண்ட

றுக்கமாட்டாமையால் அதனை) உண்டு — அமைவர் - (பின்
 னும் அவரோடு) பொருந்துவார். எ-று. ❀ [இவ்விரண்டு பா

ட்டாலும் அவரைத் தண்டிக்காமல் கண்ணோட்டஞ் செயவே
 ண்டிவது பிறருக்குக் குற்றஞ் செய்தவிடத்தன்று தமக்குக்
 குற்றம் செய்தவிடத்தே பென்பது சொல்லப்பட்டது.] (ய)

ருக-ஆம், அறி—ஒற்றாடல்.

அஃதாவது-பகைவர் அயலோர் நட்பினர் என்னு மூன்
 றுதிறத்தாரிடத்தும் நிகழ்ந்தவை அறிதற்கு ஒற்றரை ஆ
 றுதலாம். முன்சொல்லப்பட்ட இலக்கணமுடைய அரச
 னுக்குத் தன்னுடி காக்கும்போதும் பிறர்நாடு பிடிக்கு
 ம்போதும் வேண்டிமவைகளைச் சொல்லத்தொடங்கின
 ராதலால் அவ்விரண்டு காரியங்களுக்கும் அவசியம் வே
 ண்டிவதாகிய இது முன்னே வைக்கப்பட்டது.

ஒற்று முரசான்ற தூலு மிவையிரண்டுந் -
 தெற்றென்க மன்னவன் கண். - - -

இ-ள். மன்னவன்|—ஒற்றும் - ஒற்றனும் — உரசான்ற
 புகழ்நிறைந்த—தூலும்-(நீதி) தூலும்ஆகிய — இவையிரண்
 டும்—கண் - (தன்னிரு) கண்களுமாக—தெற்றென்க -தெனிய
 க்கடவன். எ-று. ❀ ஒற்றனவன் - தன் கண்ணுக்கு எட்டாத
 தூரமெல்லாம் போய்க் கண்டு அங்கே நடந்தவையெல்லாம்

அறிவித்தலாலும், தூலானது - அந்நடந்தவைகளுக்குத் தன்
 னறிவுக்கு எட்டாத தொழில்களை யெல்லாஞ் சொல்லி அறி
 உரையி   ௫௮-ஆம், அதி—ஒற்றூடல்.

வித்தலாலும், இவ்விரண்டினையுமே தனக்கு உணன்கண்ணும்
 ஞானக்கண்ணுமாக நிச்சயித்துக்கொண்டு நடக்கக்கடவனெ
 ன்பதாம். [இதனால் ஒற்றினது சிறப்புச் சொல்லப்பட்டது.]

எல்லார்க்கு மெல்லா நிகழ்பவை யெஞ்ஞான்றும் *
 வல்லறிதல் வேந்தன் றொழில்.   உ.

இ.ள், எல்லார்க்கும் - எல்லாரிடத்தும் — நிகழ்பவையெல்
 லாம் - நடப்பவைகையெல்லாம் -- நாடோறும் — வல்லறித
 ல்-(ஒற்றினாலே) விராந்தறிதல் | — வேந்தன் றொழில் - அரச
 னுக்கு உரிய தொழில். எ - று. ௪௪ எல்லார்க்குமென்றது - ப
 கைவர் - அயலோர் - நட்பினர் - என்னு மூவகையாரையும்—
 நிகழ்பவையெல்லாமென்றது - நல்லவையும் தீயவையும் ஆகிய
 சொற்களையும், செயல்களையும், — அவை நிகழ்ந்தபொழுதே
 அவைகளுக்குத் தக்கவழியாகவாவது தேறுதலாகவாவது செ
 ய்யவேண்டிதலால் - வல்லறிதலென்றார். — அவ்விருதொழில்க
 ளுக்கும் அறிதல் காரணமாகலால் அதனைத் தொழிலென்று
 உபசரித்தார்.—ஒற்று அதிகாரத்தால்வந்தது. [இதனால் ஒற்
 றினாலாகிய பயன்சொல்லப்பட்டது.]   (உ)

* ஒற்றினு லொற்றிப் பொருடெரியா மன்னவன் -*
 கொற்றங் கொள்கிடந்த தீவ்.   கூ.

இ.ள். ஒற்றினால் - ஒற்றனைக்கொண்டு—ஒற்றி - (எல்லாரிட
 த்தும் நிகழ்ந்தவைகளை) அறிந்துவரச்செய்து —பொருள்-(அ
 வைகளால் அடையும்) பயனை—தெரியா - ஆராய்ந்தறியாத—
 மன்னவன் | — கொற்றங் கொள்கிடந்தது - வெற்றியடைய

கீட்டந்தது—இல் - (வேறொருவழி) இல்லை. எ-று. ~~ஊ~~ அந்நிக
 ழ்ந்தவையும் பயனும் அறியாமல் பகைக்கு எளியனாதல் ஒற்
 தனாலே நீங்குவதன்றி வேறொன்றினாலே நீங்காமையால் -
 கொற்றங்கொளக்கிடந்த தில்லென்றார். [இதனால் அத்தொழி
 ல் செய்யாதவிடத்து வரும் குற்றம் சொல்லப்பட்டது.] (ஈ)

வினைசெய்வார் தஞ்சுற்றம் வேண்டாதா னென்றால் *
 கனைவரையு மாறாய்வ தொற்று. - - - ச.

இ-ள். தம்-தம்முடைய — வினைசெய்வார் - காரியஞ்செய்
 பவர்—சுற்றம்-சுற்றத்தார் -- வேண்டாதார் - பகைவர்—என்
 று - என்றுசொல்லப்பட்ட — அனைவரையும் — ஆராய்வது -
 சூக-ஆம்; அறி—ஒற்றாடல் உடையக

(சொல்லா லும்செயலா லும்) ஆராய்பவனே |—ஒற்று - ஒற்றனா
 வான். எ - று. ~~ஊ~~ அரசனுக்குக் காரியஞ் செய்வோராலே செ
 யப்படுமவையும், சுற்றத்தாராலே தன்னிடத்தும் நாட்டிடத்
 தும் செயப்படுமவையும், பகைவராலே தன் சோர்வுபார்த்த
 லும் மேலே தேறப்படுதலும் முன்னிட்டுச் செயப்படுமவை
 யும், அறிந்து அவைகளுக்கு ஏற்பவைகளைச் செய்பவேண்டு
 தலால் இம்மூவகையாரையும் குறையாமல் ஆராயவேண்டு
 மென்றற்கு-அனைவரையு மாறாய்வதொற்றென்றார். (ச)

கடாஅ வருவொடு கண்ணஞ்சா தியாண்டு - - *
 முகா அமை வல்லதே பொற்று. - - - சூ.

இ-ள். (எவரது செய்வையை அறிதற்குச் சென்றானே அவ
 ராலே)—கடா-சந்தேகிக்கப்படாத -- உருவொடு - வடிவொ
 டு(பொருந்தி) — (அவர்சந்தேகித்து அறியத்தொடங்கினால்)
 — கண்ணஞ்சாது - (கொடுத்தபார்க்கின்ற அவர்) கண்ணிற்
 கு அஞ்சாமலின்றி—யாண்டும - நாலுபாயங்களும் செய்தா
 லும்—உகாமை - (மனதி லுள்ளவைகளை) உமிழாதிருக்க—வ

ல்லதே-வல்லவனே |—ஒற்று-ஒற்றலாவான். எ - று. ❀ சந்தே
கீசுக்கப்படாதவடிவு-பாட்பார் வணிகர் முதலானவரவடிவு. (ரு)

து நந்தார் படிவத்த ராகி யிறந்தாராய்ந் - - *
தென்செயினுஞ் சோர்வில தொற்று. - - ஈ.

இ-ள். துறந்தார் - முழுதுந் துறந்தோரும் — படிவத்தர்-
விரதவொழுக்கத்தோரும்—ஆகி — இறந்து - (போகக்கூடா
தவிடங்களிலல்லாம்) போய்—ஆராய்ந்து — (ஆராயவேண்டி
யவைகளைல்லாம்) ஆராய்ந்தறிந்து—எவ்செயினும் - (அவ்வி
டத்தோர் சந்தேகிதனுப் பிடித்து) என்னதுன்பு செய்து
கேட்டாலும்—சோர்விலது - தனனைவெளிப்படுத்தாதவனே |
—ஒற்று - ஒற்றலாவான். எ-று. ❀ விரதவொழுக்கம் - தீர்த்த
யாத் திராமுதலானவை. — செயினுமென்பது - அறவோரொ
ன்று செய்யான்பதை விளக்கிநின்றது.—முன்னே நால்வ
கை உபாயமுஞ்சொல்லி இங்கேயும் தண்டத்தைப்பிரித்துச்
சொல்லியது- அதன்பொறுத்தற்கருமைச்சிறப்புநோக்கி. (சு)

ம றைந்தவை கேட்கவற் றுகி யறிந்தவை - - *
யைப்பா டில்லதே யொற்று. - - - - எ.

இ-ள். மறைந்தவை - (எவரது செயல்களை அறியச்செல்
டுக

உடையெ டுக-ஆம் அறி--ஒற்றிடல்.

முனே அவரது) மறைவாயுள்ளசெயல்களை — கேட்கவற்றுகி-
(அவருக்கு உள்ளானவராலே) கேட்கவல்லவனாகி — அறிந்த
வை - (கேட்டு) அறியப்பட்ட அச்செயல்களிலே — ஐயப்பா
டில்லதே-(பின்)சந்தேகப்படுதலில்லாதவனே | — ஒற்று-ஒற்
றலாவான். எ-று. ❀ அம்மறைவாயுள்ள செயல்களைச் சொ

வ்லுவாணா அறிந்தது அவர்சந்தேகியாதபடிபோய் ஒட்டி அவ
 ரே சொல்லும்படிக்கு அதற்கு ஏற்ற சொல்லையாவது செய

லையாவது முன்னே உண்டாக்கி அச்சம்பந்தத்தினாலே கே
 ட்கும்போதும் அன்னியரீபோலே தின்று கேட்க வேண்டித்
 லால் - கேட்கவற்றாகியென்றும், கேட்டு அறியப்பட்டவைக
 னைத் தானே சந்தேகித்து வந்து சொன்னால் அரசனால் அ
 வைகளுக்கு ஏற்ற காரியம் செய்யக் கூடாமைபால் ஐயப்பா
 டில்லாதேயென்றும் சொல்லினார். [இவை நான்குபாட்டானு
 ம் ஒற்றனது இலக்கணம் சொல்லப்பட்டது.] (எ)

ஒற்றொற்றித் தந்த பொருளையு மற்றுமோ - *
 ரொற்றினு லொற்றிக் கொளல். - - - அ.

இ - ள். ஒற்று - ஒரொற்றினால் - ஒற்றி - மறைவாய்நிற்
 தவந்து - தந்த - அறிவிக்கப்பட்ட - பொருளையும் - காரிய
 த்தையும் - மற்றுமோ ரொற்றினால் - பின்னும் ஒரொற்றினாலு
 ம - ஒற்றி - அறிந்துவரச்செய்து - கொளல் - (ஒப்புமைகண்
 டி) கொள்ளக்கடவன். எ - று. ஒற்று அவரோடுகலந்து தின்றுமா
 றுபடச் சொல்லுதலும் கூடுமானகபால் அரசனுக்கு ஒருவன்
 சொல்லியே தம்பலாகா தென்பதாய். (அ)

ஒற்றொற்றி துணராமை யாள்கவுடன் மூவர் - *
 சொற் றொக்க தேறப் பிடும். - - - கூ.

இ - ள். (ஒற்றனா ஆருயிடத்து) - ஒற்று - ஒரொற்றன் -
 ஒற்று - மற்றொற்றன் - உணராமை - அறியாதிருக்கும்ப
 டி - ஆள்க - ஆள்க்கடவர். - (அப்படி ஆளப்பட்ட ஒற்றர்களு
 ள்) - உடல்மூவர் - (ஒருபொருண்டேயே வேறுவேறுவிடப்
 பட்ட) மூவருடைய - சொல் - சொற்களும் - தொக்க - (பயனா
 ல்) ஒத்திருக்குமாயின் - தேறப்படும் - (அப்பொருள் மெய்

யென்று) தெனியப்பதும். எ-று. ❀ ஆயினென்பது வருவிக்
கப்பட்டது. ஒருவன் ஒருவன் அறிந்தால் தம்மிலே கலந்து
கொண்டி ஒப்பச் சொல்வாராகையால் - உணராமை ஆள்கவெ

கூ-ஆம், அது—ஒற்றாடல.

ன்றும், மூவரிக்கும் நெஞ்சு ஒருதன்மைப்படுத்தலும், பட்டா
ல் நீடித் திருத்தலும், கூடாமையால் தேறப்படு மென்றும்,
சொல்லினார். — இதனாலே மூவர்சொல்லும் ஒத்திராமற்போ
ரால் பின்னும் ஆராய்க வென்பதும் பெறப்பட்டது. (க)

சிறப்பறிய வொற்றின்கட் செய்யற்க செய்யிற் - *
புறப்படுத்தா னாகு மறை. - - - - ய.

இ-ள். ஒற்றின்கண் - (மறைந்தவைகளை அறிந்தவொல்லிய)
ஒற்றனிடத்து—சிறப்பு சிறப்பை—அறிய - (பிறர்) அறிய—
செய்யற்க - செய்யாதிருக்கக்கடவன் — செய்யின் — மறை-
(தன்னுள்ளே) அடக்கப்படுமவைகளை — புறப்படுத்தாநாகு
ம்-(தானே) வெளியில் இட்டவனாவான். எ-று. ❀ மறையாவ

து. அவன் ஒற்றானதும், அவன்சொல்லியதும், ஆம். சிறப்பு
ப்பெற்ற இவன் யானென்றும், இது பெறுதற்குக்காரணம் யா
தென்றும், வினவுவாரும் சொல்வாரும் அயலாராகலால் புற
ப்படுத்தாநாகுமென்றார். [இவை மூன்றுபாட்டாலும் ஒற்ற
ரை ஆளும்விதமும், அவராலே நடந்தவை அறியும் விதமும்,
அறிந்தாற் சிறப்புச்செய்யும்விதமும், சொல்லப்பட்டன.] (ய)

பொருளுடைமை) — நீலவாது - நினைபெருமல் — நீங்கிவிடும்.
 எ-று. ❀ மனவெழுச்சி உள்ளத்தின் குணமாகலால் அதற்கு
 நிலைபெறுதலும், பொருள் உடம்பினும் வேறாய் அழிவதாயி
 ருக்கையால் அதற்கு நிலைபெருமையும், சொல்லப்பட்டன.
 சொல்லவே அது உடைமை அன்றென்பது பெறப்பட்டது.

ஆக்க மிழந்தேமென் றல்லாவா ருக்க - - - *
 மொருவந்தங் கைத்துடையார் - - - ரு.

இ-ள். ஒருவந்தம்-நிலைபெற்றதாகிய — ஊக்கம் - மனவெ
 முச்சியை—கைத்து - கைப்பொருளாக — உடையார்) — (இ
 ழந்தாராயினும்) — ஆக்கம்- கைப்பொருளை — இழந்தேமென்
 று — அல்லாவார் - மனஞ்சுழலார். எ - று. ❀ மனஞ்சுழலாமை
 க்கு ஏதுவருகின்றபாட்டாற் சொல்லப்படுகின்றது. (ரு)

ஆக்க மதர்வினாய்ச் செல்லு மசைவிலா - - - *
 ஆக்க முடையா னுழை. - - - - ச.

இ-ள். அசைவிலா - அசைவில்லாத — ஊக்கமுடையானு
 ழை-மனவெழுச்சி யுடையவனிடத்தே—ஆக்கம் - பொருளா
 னது) — அதர்வினாய்-வழிகேட்டுக்கொண்டு — செல்லும்.எ-று.
 ❀ அசைவின்மை - இடுக்கண் முதலாகியவைகளால் தளரா
 மை. வழிகேட்டுச் சென்று சேர்வார்போலே தானேசென்
 றுசேருமென்றற்கு - அதர்வினாய்ச் செல்லுமென்றார். [இவை
 நான்குபாட்டாலும் அடைந்துநின்ற பொருளினும் அதற்கு
 க்காரணமாகிய ஊக்கம் சிறந்ததென்பது சொல்லப்பட்டது.

வெள்ளத் தணைய மலர்நீட்ட மாந்தர்தம் - - - *
 முள்ளத் தணைய துயர்வு. - - - - ரு.

இ-ள். மலர் - நீர்ப்பூத்தாங்களது — நீட்டம் - நீட்சியான
 ளை) — வெள்ளத்தணைய - நின்றநீரளவினவாம். — (அதுபோ

ல்) — உயர்வு - மனிதருயர்ச்சியானது | — உள்ளத்தினையது -
 (அவர்) மனவெழுச்சியளவினதாம். எ - து. ❀ மலர் அதன்ருளு

சுய - ஆம், அதி — ஊக்கமுடைமை. ௨௨௫

கீகு ஆதலால் ஆகுபெயர். நீர்மிகுந்தமட்டும் மலர்கள் நீரு
 மென்பதுதோன்ற - வெள்ளத்தினையவென்றார். இவ்வுபமான
 வலிமைபால் ஊக்கமிகுந்தவளவும் மனிதர் உயர்வொன்பது
 பெறப்பட்டது. உயர்வு பொருள் படைகளால் மிகுதல். (௫)

உள்ளுவ தெல்லா முயர்வுள்ளன் மற்றது - - *
 தள்ளினுந் தள்ளாமை நீர்த்து. - - சு.

இ-ள். (அரசரானவர்) — உள்ளுவதெல்லாம் - நினைப்ப
 தெல்லாம் — உயர்வு - (தமது) உயர்ச்சியையே — உள்ளல் - நி
 னைக்கக்கடவர். — அது - அவ்வுயர்ச்சியானது — தள்ளினும் -
 (ஊழ்வகையினாலே) கூடாமற் போயினும் — (அந்நினைப்
 பு) — தள்ளாமைநீர்த்து - தள்ளாமைக் குணமுடையதாம்.
 எ - து. ❀ மற்று - அ.சு. தள்ளினுமென்றதனால் தள்ளாமை
 மிகுதியாதல் விளங்கிற்று. தள்ளியவிடத்தும முயற்சியிலே
 அவர் தவறுதல் இல்லாமல் நல்லோராலே பழிக்கப்படாமை
 யால் தள்ளாத இயற்கை யுடைத்தென்பதாம். முன்னே உள்
 ளத்தினையதுயர்வொன்றனை உறுதி செய்தபடி. (சு)

சுதைவிடத் தொல்கா ருவோர் புதையம்பிற் - *
 பட்டுப்பா டீன்றுங் களிது. - - - - - எ.

இ-ள். களிற்று—புதைபம்பின் - கட்டாகிய அம்பினாலே
 —பட்டி-(புண்) பட்டவிடந்து — பாணீன்றும்-(தளராமல்த
 ன்) பெருமையை நிலைநிறுத்தும். — (அதுபோல்) — உர
 வோர் - மனவெழுச்சியையுடையவர் | — சிறைவிடதது - (தா
 ம் நினைத்த உயர்ச்சிக்கு) அறிவுவந்தவிடதது — ஒல்கார் -
 தளராமல் தம்பெருமையை நிலைநிறுத்துவார். எ-று. ❀ பட்
 டி-பட்டாலென்பதன் பொருளிலே வந்தது. — ஒல்காமை-
 களிற்றுக்கும், பாணீறல் - உரவோருக்கும், கூட்டப்பட்ட
 ன. நினைக்கப்பட்ட வயர்ச்சியானது கூடாமற் போயினும்
 தவறாமல் அதனை முடிப்பொலிபதாம். [இவை மூன்றுபா
 ட்டாலும் ஊக்கமுடையாரது உயர்ச்சி சொல்லப்பட்டது.]

உள்ள மிலாதவொப்தா ருலகத்து - - - *
 வள்ளியமென்னுஞ் செருக்கு. - - - அ.

இ - ள். உள்ளமிலாதவர் - மனவெழுச்சியில்லாத அரசர்—
 ளுலகத்து-இவ்வலகத்தாருள் — வள்ளியமென்னும - வண்மை
 இள

உரவோர் கூய-ஆம், அதி—ஊக்கமுடையவர்.

செய்யுடையமென்று (தம்மைத்தாமேமதிக்கும்)—செருக்கு-
 மதப்படி—எய்தார் -பெறார். எ - று. ❀ ஊக்கமில்லாதவ
 ர்க்கு-முயற்சி-பொருள் - கொடை - செருக்கு - இவைமுறை
 யே - இல்லாமற்போதவால் - செருக்கெய்தாரொன்றார். கொ
 டைவெற்றிகளால் ஆகிய வீண்பம தமக்கல்லது பிறர்க்குக்கா
 ணப்படாமையால் தன்மையிடத்தாற் சொல்லப்பட்டது. அ

பரியது கூர்க்கோட்ட தாயினும் யானை - - *
 வெளுஉம் புலிதாக் குதின். - - - கூ.

இ-ள். யானை—பரியது - (எல்லாவிலங்குகளினும்) பெரிய உடம்பையுடையது - (அதுவல்லாமலும்) — கூர்ங்கோட்டது-கூர்மைபாண கொம்புகண்டாயுமுடையது — ஆயினும்—புளி—தாக்குந்நை-(தன்னை) எதிர்ப்படின — வெளுஉம் - (அதற்கு) அஞ்சும. எ - று. பேருடம்பால் வலிமிசூதி சொல்லப்பட்டதாயிற்று. [புலியைக்காட்டிலும் மிகுந்த உடல்வலிமையும் வெல்லுதற்குச் சிறந்த ஆயுதமும் உடையதாயினும் யானை ஊக்கமில்லாமையால் அதனை யுடைய அப்புலிக்கு அஞ்சுமென்ற இந்தவாக்கியம், பகைவரைக்காட்டிலும் மிகுந்த உடல்வலிமையும் வெல்லுதற்குச் சிறந்த ஆயுதமும் உடைய வராயினும் அரசர் ஊக்கமிலராயின் அதனை யுடைய அரசர்க்கு அஞ்சுவொன்பது தோனறநின்றலால்-பிறிதுமொழிதல்.

உரமொருவற் குள்ள வெறுககை யஃதில்லாரீ *
மரமக்க ளாதலே வேறு. - - - - ய.

இ-ள். ஒருவற்கு—உரம் - திடமான அறிவாவது | — உள்ளவெறுக்கை-மனவெழுச்சியின் மிகுதியாம்.—அஃது - அதனை—இல்லாரீ - இல்லாதவர்|—மரம் - [மனிதராகார்] மரங்களாவார்.—வேறு - (சாதி மரங்கடொடு இமமரங்களிடத்து) வேற்றுமை|—மக்களாதலே - மானிதவடிவாயிருக்கையே. [வேறில்லை.] எ - று. மானிதருக்கு இருக்கவேண்டிய நல்லவறிவும்காரிய முயற்சியும் இல்லாமைபற்றி மரமென்றும், மரத்திலுண்டாம பயன் இல்லாமைபற்றி மக்களாதலே வேறென்றும், சொல்லினார்.—மரத்திற்குப்பயன் - பழமுதலானவையும், ஆலயம் வீதி தேர் மரக்கலம இவைகளுக்கு உறுப்பாதல் முதலானவையும், ஆகும். [இவை மூன்றுபாட்டாலும் ஊக்கமில்லாதவரது இழிவு சொல்லப்பட்டது.] (4)

கூக - ஆம், அதி - மடியின்மை உலக

அஃதாவது - நினைக்கப்பட்டவைகளைச் செய்யும்போது
சோம்புத வில்லா மையாம். ஊக்க முடையவர்க்கு ஒ
ரோவிடத்தே குணவசத்தால் சோம்பல் வருதலைக்குறி
த்து இது அதன்பின் வைக்கப்பட்டது.

குடியென்னுங் குன்றா விளக்க மடியென்னு - *
மாசூர மாய்ந்து கெடும். - - - க.

இ-ள். குடியென்னுங் குன்றாவிளக்கம் - (தான்பிறந்த) கு
டியாகிய மழுங்கா விளக்கானது - மடியென்னுமாசு - (ஒ

ருவனது) சோம்பலாகிய இருளானது - ஊர - நெருக்க - மா
ய்ந்துகெடும் - மழுங்கிக்கெடும். எ-று. * உலகநடையுள்ளவ
ரைக்கும் இடையறாது தன்னுட்பிறந்தவரைவிளக்குதலால் -
குடியைக் குன்றா விளக்கமென்றும், தமோகுணத்தினாலே வ
ருதலால் சோம்பலை இருளென்றும், அது மற்றையிருள்போ
லாகாமல் அவ்விளக்கைத் தான் நெருக்கி மாய்க்கும் வலியு
டைமையால் - மாசூரமாய்ந்துகெடு மென்றும், சொல்லினார்.
- கெடுத்தல் - பெயரும் வழங்காமற்போகுதல். (க)

மடியை மடியா வொழுகல் குடியைக் - - *
குடியாக வேண்டி பவர். - - - உ.

இ-ள். குடியை-(தாம்பிரந்த)குடியை—குடியாக -(மே
 ன்மேலுயரும)நற்குடியாக—வேண்டிபவர் |—மடியை-சொ
 ம்பலை--மடியா-சோம்பலாகவே (நினைத்து) —ஒழுக்கல்-(மு
 யற்சியோடு) நடக்கக்கடவர். எ-று. **ஐ** நெருப்பைக் காட்டி
 லுங் கொடியது வேறில்லாமைபற்றி நெருப்பை நெருப்பாக
 வே நினைக்கவேண்டும் என்பதுபோல் மடியைக் காட்டிலு
 ன் கொடியது வேறில்லாமை பற்றிப் பின்னும் அப்பெயராத்
 ருணே சொல்லினார்.சோம்பலைச் சோம்பலாகவே நினைத்து
 முயற்சி செய்துநடந்தால்தாம் உயர்தலாலே குடி உயருமெ
 ன்றற்கு - குடியைக் குடியாகவேண்டிபவரென்றார். அப்படி
 நடவாமற் போனால் குடி அழியு மென்பதுகருத்து. (உ)

மடிமடிக்க கொண்டொழுகும் பேதை பிறந்த - *
 குடிமடியுந் தன்னினு முந்து. - - - - - ஈ.

இ-ள். மடி-மடிக்கத்தருவதாகிய — மடி-சோம்பலை —

கூக-ஆம், அதி—மடியின்மை.

கொண்டு. (தன்னுள்ளே) கொண்டு—ஒழுகும் - நடக்கும்—
 பேதை-அறிவில்லாதவன்—பிறந்த—குடி - குடியானது |—
 தன்னினும்-அவனினும்—முந்து-முற்பட—மடியும்-அழியு
 ம். எ-று. **ஐ** அழிவுதருஞ் சோம்பலை உட்கொண்டு நடத்த
 லாலே பேதையென்றும், அவனாலே காப்பாற்றப்படுவதாத்

லால்-குடிதன்னினுமுந்து மடியுமென்றும், சொல்லினார்.—
 ஐக்கத்திலே பிற்படியும் அழிவிலே முற்படுமென்பதாம். ஈ

குடிமடிந்து குற்றம் பெருகு மடிமடிந்து - *
 மாண்ட வுருந்தி லவர்க்கு. - - - - - ச.

இ-ள். மடி - சோம்பலிலே—மடிந்து - வீழ்தலால் — மா
 ண்டவுளுற்றிலவர்க்கு - திருத்தமாகியமுயற்சி யில்லாதவராயி
 னவர்க்கு—குடி - குடியும்—மடிந்து—குற்றம் - குற்றங்களு
 ம்|—பெருகும் - பல்கும். எ.று. ❀ குற்றங்கள் -பின்வருங்கு
 றளிலே சொல்லப்படுகின்றன. [இவை நான்கு பாட்டாலும்
 சோம்பலினது தீமை சொல்லப்பட்டது.] (ச)

நெடுநீர் மறவி மடிதுயி னுல்குங் - - *
 கெடுநீரார் காமக் கலன் - - டு.

இ-ள்.மடி - சோம்பலும் — நெடுநீர் - (வினாவிற்கெய்த
 ற் குரியவைகளை) நீட்டித்துச் செய்யுங்குணமும்-- மறவி - மற
 தியும்—துயில் - துயிலும் ஆகிய—நான்கும்|—கெடுநீரார் -
 இறக்குமியல்பினைபுடையவர்| — காமக்கலன் - விரும்பியேறு
 மரக்கலமாம். எ - று. ❀ மடி செய்யுளமைவு நோக்கி நடு நி
 ன்றது.—மடியோடு மற்ரை மூன்றும் - தமோகுணத்திலே
 தோன்றி உடனிகழ்வனவாதலால் சேர்த்து எண்ணப்பட்ட
 ன.—காமக்கல னென்பதனால் - எப்படி மரக்கலம் மரணம்ச
 மீபித்தவர்க்குப் பெருக்கந் தருவதுபோலே தோன்றி அவ
 ர்விரும்பி ஏறியவிடத்துக் கடலிலே விழுத்துமோ அப்படி
 யே இந்நான்கும் துன்பஞ்சமீபித்தவர்க்கு இன்பஞ் செய்ப
 வைபோலே தோன்றி அவர் அவைகளை விரும்பிக் கொண்ட
 விடத்தே துன்பத்திலே விழுத்து மென்பது தோன்றலறிக.

படியுடையார் பற்றமைந்தக் கண்ணு மடியுடையார் *
 மாண்பய நெய்த லரிது. - - - - - ஈ.

இ-ள். படியுடையார் - நிலமுழுதும் ஆண்டவரசரது—ப

சூக-ஆம், அது—மடியுளமை. ஊஉய்கு

நீறு - செல்வமானது — அமைந்தக்கண்ணும் - (தானேவந்து)
சேர்ந்தவிடத்தும் — (அதனால்) — மடியுடையார் - சோம்ப

'லுடையவர் | — மாண்பயன் - பெரும்பயனை — எய்தலரிது -
அடைதலில்லை. எ-று. ❀ உம்மை - அமையாமையை விளக்

'கிநின்றது. — பயன் - இன்பம். அச்செல்வம் காக்குமுயற்சி
யில்லாமையால் அழிதலாலே தந்துன்பம் நீங்காதென்பதாம்

இடிபுரிந் தெள்ளுஞ்சொற் கேட்பார் மடிபுரிந்து ❀
மாண்ட வுருந்தி லவர். - - - - - எ.

இ-ள். மடிபுரிந்து - சோம்பலைவிரும்புதலால் — மாண்ட -
பெருமைபொருந்திய — உருந்திலவர் - முயற்சியில்லாதவர் |
— இடிபுரிந்து - (நட்பாளர்) கண்டித்துப் புத்திசொல்லி —
(அதனாற்பயன் காணுமையினாலே) எள்ளுஞ்சொல் - (பின்) இக
முஞ்சொல்லை — கேட்பார். எ-று. ❀ அவரிகழ்தல் சொல்லவே

பிறரிகழ்தல் சொல்லவேண்டிய தில்லையாயிற்று. அவைகளுக்
கெல்லாம் எதிர்பேசமாட்டாமையால் கேட்பொன்றார். (எ)

மடிமை குடிமைக்கட டங்கிற்றன் னெண்ணூர்க் - ❀
கடிமை புகுத்தி விடும். - - - - - அ.

இ-ள். மடிமை - சோம்பற்றன்மையானது — குடிமைக்க
ண் - குடிமையுடைய அரசனிடத்தே — தங்கின் - தங்குமாயிவர்
— (அது) — தன்னெண்ணூர்க்கு - தன்பகைவர்க்கு — அடிமை -
அடியுருந்தன்மையை — புகுத்திவிடும் - (அவனை) — அடைவித்
துவிடும். எ-று. ❀ சோம்பலினது தன்மை - காரியக்கேடு. —
குடிமை - குடிசெய்தற்றன்மை. அது அதனைபுடைய அரச

ஊக்காதல் தன்னொன்றுக் கென்றதனால் அறிக். அடியொந்
தன்மை தாழ்ந்துநின்றேவல் சீகட்டல். [இவை நான்குபாட்
டாலும் சோம்பற்குற்றங்கள் சொல்லப்பட்டன.] (அ)

குடியாண்மை யுள்வந்த குற்ற மொருவன் - - *
மடியாண்மை மாற்றக் கெடும். - . - கூ.

இ-ள். ஒருவன்—மடியாண்மை - சோம்பலை ஆளுந் தன்
மையை—மாற்ற-ஒழிக்கவே—குடி - (அவனது) குடிபுள்ளு
ம்—ஆண்மையுள் - ஆண்மையுள்ளும் (வந்த)—குற்றம் - குற்ற
ங்கள் |—கெடும். ஏ.று. சீ சோம்பலை ஆளுந் தன்மையாவது -
சோம்பலுடைமைக்கு ஏதுவாகிய தமோகுணம். - அவற்று

இஅ

கூக-ஆம்-அதி, -மடியின்னை

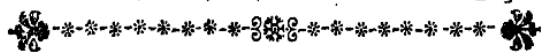
ள் வந்தகுற்றமென்றது-சோம்பலால்ன்றி முன்னே வேறுகா
ரணங்களால் நிகழ்ந்தவைகளை. - அறையும் சோம்பலுடை
மையை ஒழித்து முயற்சியுடையவாக நீங்குமென்பதாம். கூ

மடியிலா மன்னவ னெய்து மடியளந்தான் - - *

முடிய தெல்லா மொருங்கு. - - - - ய.

இ-ள். மடியிலா - சோம்பலில்லாத—மன்னவன் |—அடி

(சன்) னடியளவினாலே - அளந்தான் - (எல்லாவில்கத்தையு
 ம்) அளந்தகடவுள்| - தாயதெல்லாம் - கடந்தபரப்புமுழுதை
 யும் - ஒருங்கு - ஒருசேர - எய்தும் - அடைவான். எ - று. ❀
 எட்டபாடும் தொழினினிடத்தே முடன்றால் இடையீடில்
 லாமல் அடைவானென்பதாம். [இவை இரண்டுபாட்டாலும்
 சோம்பலில்லாதவன் அடையும் பயன் சொல்லப்பட்டது.] ய

கூட-ஆம், அது - ஆள்வினையுடைமை.

அஃனாவது - இடைவிடாத மெய்ம்முயற்சியை யுடைய
 பூதன். அது ஆளும்வினையெனக் காரியத்தாற் சொல்ல
 ப்பட்டது. சோம்பலிக் கெடுத்தாலும் தொழிலைமுய
 ற்சியாலல்லாமல் ஆளக்கூடாமையினாலே இது மடியி
 ன்மையின் பின்வைக்கப்பட்டது.

அருமை யுடைத்தென் றசாவாமை வேண்டும் - ❀
 பெருமை முயற்சி தரும். - - - - க.

இ - ள், (தமது சிறுமையை நோக்கி) - அருமையுடைத்
 தென்று - (நாம் இத்தொழிலை முடித்தல்) அருமையையுடைத்
 தென்று நினைத்து - அசாவாமையேண்டும் - தளராதிருக்க
 வேண்டும். - பெருமை - (அத்தொழிலை முடித்தற்கு ஏற்ற)
 பெருமையை - முயற்சி - முயற்சியானது - தரும் - (தமக்
 கு) உண்டாக்கும். எ - று. ❀ சிறுமையை நோக்கியென்றது -
 பெருமை தருமென்றதனாலும், தொழிலை முடித்தலென்ற
 து - அதிகாரத்தாலும், வருவிக்கப்பட்டன. - விடாது முய
 ற்சி செய்தால் தாம் பெருமையை யுடையவ ராவராதலால் அ
 னியதொழில்களும் எளிதிலே முடியுமென்பதாம். (க)

வினைக்கண் வினாகெட லோம்மில் வினைக்குறை *
தீர்ந்தாரிற் தீர்ந்தன் றலகு. - - - உ.

இ-ள். உலகு — வினைக்குறை - தொழிலாகியகுறையை —
தீர்ந்தாரின் - செய்பாதுவிட்டவரை — தீர்ந்தன் று - விட்டது.
— (அதனால்) — வினைக்கண் - (செய்யத்தகுந்) தொழிலினிட
த்தே. — வினாகெடல் - செயலற்றிருக்கையை — ஒம்பல் - ஒழி
யக்கடவன். எ - றுக்குறை - அவசியம் வேண்டியபொருள். (உ)

திளாண்மை யென்னுந் தகைமைக்கட் டங்கிற்றே *
வேளாண்மை யென்னுஞ் செருக்கு. - - - கூ.

இ-ள். வேளாண்மை யென்னுஞ் செருக்கு - (எல்லார்க்கு
ம்) உபகாரஞ் செய்தவென்று மேம்பாடானது — தாளாண்
மையென்னுந் தகைமைக்கண் - முயற்சியென்னும் உயர்ந்த
குணத்தினிடத்தே — தங்கிற்றே - நிலைபெற்றதே. எ-று. ✽
பொருள் கைகூட்டினால் உபகாரஞ் செய்தற்கு உரியவர் முய

ற்சியை புரையவரோ யென்றற்கு அத்தந்தக்குணத்தின்மேல்
வைத்தும், அம்மேம்பாடானது பிறரிடத்தே இல்லையென்ற

ற்கு தங்கிற்றேயென்றும், சொல்லினார். இவை மூன்றுபாட்
டாலும் முயற்சியது சிறப்புச் சொல்லப்பட்டது.] (கூ)

திளாண்மை யில்லாதான் வேளாண்மை பேடிமை *
வாளாண்மை போலக் கெடும். - - - ச.

இ-ள். தாளாண்மையில்லாதான் - முயற்சியில்லாதவன் — வேளாண்மை - உபகாரியாந்தன்மையானது — பேடி - (சேனையைக்கண்டால் அஞ்சும்) பேடியானவன் — கைவாளாண்மைபோல (அச்சேனையிடத்தே) கையில்வாளை ஆளுகைத் தன்மைபோல—கெடும்—இல்லையாம். எ-று. எப்படி பேடியானவன் வாளால் வெட்டுதற்குக் கருத்துடையவளாயினும் அது அவளச்சத்தால் முடியாதோ அப்படியே முயற்சியில்லாதவன் பலருக்கும் உபகாரஞ்செய்தற்குக் கருத்துடையவளாயினும் அது அவன் வறுமையால் முடியாதென்பதாம். [இதனால் முயற்சியில்லாதவனது குற்றஞ்சொல்லப்பட்டது.] ௪

இன்பம் விழையான் வினைவிழைவான் நன்கேளிர் *
துன்பந் துடைத்தூன்றுந் தூண், - - 6.

இ-ள். இன்பம்விழையான் - (தனக்கு) இன்பத்தை விரும்புகூட-ஆம், அந்—ஆள்வினையுடைமை.

பாதவனாகி—வினைவிழைவான் - தொழில்முடித்தலையே விரும்புவோன்—தன்கேளிர் - தன்சுற்றத்தாரும் நட்பாளருமாகியகேளிரது—துன்பம் - (பாரத்தின்) துன்பத்தை — துடைத்து—உண்மும். (அதனைத்) தாங்குவதாகிய—தூண் - தூணும். எ-று. கேளிரதுவறுமையுந் தீர்த்து அவரைக் காத்தலுஞ் செய்வல்லவனொடுமெனவே தனக்கு அவை செய்துகொள்ளுதல் சொல்லவேண்டுவதில்லையாயிற்று. — காரியமாகிய இன்பத்தை விரும்பாமல் காரணமாகிய முயற்சியைவிரும்புவோன் எல்லாப்பயன்களும் அடைவானென்றதனால் அக்காரணத்தைவிட்டு அக்காரியத்தை விரும்புவோன் ஒருபயனும் அடையானென்பது பெறப்பட்டது. (ஏகதேச வருவகம்.) [இதனால் அதனையுடையவனது நன்மை சொல்லப்பட்டது.]

முயற்சி திருவினை பாக்கு முயற்றின்மை - - *
யின்மை புகுத்தி விடும். - - - - - எ.

இ-ள். முயற்சி - (அரசரிடத்தே உண்டாகிய) முயற்சியானது - திருவினை. (அவரது) செல்வத்தை - ஆக்கும் - வளர்க்கும். - முயற்றின்மை - அம்முயற்சியில்லாமையானது - இன்மை-வறுமையை - புகுத்திவிடும் - அடைவித்துவிடும் - எ-று. * இங்கே செல்வம் - மந்திரிமுதலாகிய அறுவகை அங்கங்கள். - வறுமை அவையில்தவராதல். - அதனை அடைவித்துவிடவே பகைவரால் அழிவொன்பது வருத்தம். (ச)

மடியுளான் மாமுகடி யென்ப மடியிலான் - - *
ராளா டாமரையி னான். - - - - - எ.

இ-ள். மாமுகடி - கரியமூதேவியானவள் - மடி - (ஒருவனது) சோம்பலினிடத்தே - உள்ளள் - இருப்பாள். - தாமரையி னான் - சீதேவியானவள் - மடியிலான் - சோம்பலில்லாதவனது - தான் - முயற்சியினிடத்தே - உள்ளள் - இருப்பாள். - என்ப - என்று (அறிந்தோர்) சொல்லுவார்., எ-று. * பாவத்தின்கருமை அதன்பயனாகிய முகடிமேலேற்றப்பட்டது. சோம்பலையும் முயற்சியையும் உடையவரிடத்தே அவர்களிருத்தலை அவைகளின்மேலே ஏற்றினார். [இவை இரண்டுபாட்டாலும் அவ்விரண்டுக்கும் ஏதுக்கள் சொல்லப்பட்டன.] (ச)

சுஉ-ஆம், அதி - ஆள்வினைபுடைமை.

பொறியின்மை யார்க்கும் பழியன் றறிவறிந் *
தாள்வினை யின்மை பழி. - - - அ.

இ-ள். பொறியின்மை - (பயனைத்தருவதாகிய) விதியில்லாமை|—யார்க்கும்—பழியன்று - பழியாகாது. — அறிவறிந்து - அறியவேண்டியவைகளை அறிந்து — ஆள்வினையின்மை - தொழில்செய்யாமையே|—பழி - பழியாகும். எ-று. ❀ அறியவேண்டியவை - வலிமுதலானவைபாடம். — ஊழ்பொருந்தாதவிடத்தே தொழில்செய்தலாலே பயன் இல்லைபென்பாரானோக்கி உலகம் பழையவினைபற்றிப் பழியாது இவ்விடத்தே தொழில்செய்யாத குற்றமுடைமை பற்றியே பழிப்பன்றார். அதனால் விடாது முயல்கவென்பது கருத்து. (அ)

தெய்வத்தா ளுகா தெனினு முயற்சிகள் - *
மெய்வருத்தக் கூலி தரும். - - - கூ.

இ-ள். (முயற்சி செய்ததொழில்) -- தெய்வத்தான் - ஊழ்வகையால்—ஆகாதெனினும் - (நினைக்கப்பட்டபயனைத்) தாராதாயினும்—முயற்சி | — தன்மெய் - தனக்கிடமாகிய உடம்பு—வருத்தக்கூலி (வருந்திய) வருத்தத்தின் கூலியளவு? — தரும். [பாழாகாது] எ-று. ❀ ஊழினால் ஆகிய விடத்துத் தன்னளவின் மிகுந்த பயனைத் தருமென்பது உம்மையாற்பெற்றும். — ஆனவிடத்தும் ஆகாவிடத்தும் பாழாகாமையால் ஊழைநோக்கி இராமல் முயல்கவென்பது கருத்து. கூ.

உளழைய முப்பக்கங் காண்ப ருலைவின்றித் - *
தாழா துளுந்து பவர். - - - ய.

ம் வருமிடத்து உட்கொண்டால் அவன் அழிவின்றி மன
 வெழுச்சியால் அதனைத் தள்ளி அக்குறை முடிக்க வல்லவனா
 வாறாதலின் - அதனை யறித்தூர்வ தஃதொப்ப தில்லெஃறார்.

வெள்ளத் தீனய விடும்பை யறிவுடையா - *
ஊள்ளத்தி ஊள்ளக் கெடும். - - - உ.

இ - ள். வெள்ளத்தீனய - வெள்ளம்போலே கரையிலலாத
 — இடும்பை - துன்பமெல்லாம் — அறிவுடையான் — உள்ளத்
 தின் - உள்ளத்தினாலே — உள்ள - (ஒன்றை) தீனைத்தவளவிலே
 — கெடும் எ-று. ~~ஊ~~ ஊன்பமாவது - உள்ளத்து ஒரு கோட்
 பாடே யென்பதும் - அது மாறுபாடாகக் கொண்டால் நீங்
 குமென்பதும் - அறியவேண்டிதலால் அறிவுடையா னென்று
 ம், அவ்வுபாயத்தி னொளிமைதோன்ற உள்ளத்தினுள்ளவெண்

றும், சொல்லினார். [இவ்விரண்டுபாட்டாலும் ஊழினு லாகிய
 இடுக்கணல் அழியாமைக்கு உபாயம்சொல்லப்பட்டது.] (உ)

இடும்பைக் கிடும்பை படுப்ப ரிடும்பைக் - - *
கிடும்பை படாதவர். - - - - - க.

இ - ள். இடும்பைக்கு - (தொழில் செய்யும்போது அதற்கு
 நடுவிலே வந்த) துன்பத்திற்கு — இடும்பைபடாதவர் - வரு
 த்தாதவர் — இடும்பைக்கு - அத் துன்பத்திற்கு — இடும்பை -

கூக-ஆம், அதி—இடுக்கணழியாமை

துன்பத்தை - படுப்பர் - உண்டாக்குவார். எ-று. ~~ஊ~~ வருந்து
 தல் - இன்னத்துச் செய்யாமல்விட தீனைத்தல். — மனத்திட

முடையவராப் விடாது முயன்றால் தொழில் முடிவுபெற்றுப் பயன்படுமா தலால் எல்லாத்துண்பங்களும் நீங்குமென்பது யற்றி-இயம்பைச் சிபிம்பை பயிப்பொன்றார்.—வருகின்றபாட்டிசாண்டிலும் இதற்கு இப்படியே பொருள்கொள்க. (க)

மடுத்தவா யெல்லாம் பகடன்றா னுற்ற - - *
 விடுக்க ணிடர்ப்பா யுடைத்து. - - - ச.

இ.ள். மடுத்தவாயெல்லாம் - தடைபட்ட விடங்களிலெல்லாம் - பகடன்றான் - (பண்டியை இழுத்துச் செல்லுங்) கடாப்போலே தொழிலை மேற்கொண்டு செலுத்த வல்லவனே--உற்ற-அடைந்த - இடுக்கண் - துன்பமானது |—இடர்ப்பாடு- (தானே) துன்பப்படுத்தலை--உடைத்து-உடைத்தாம். எ-று. ❖ தடைபட்டிடங்கள் - பண்டிக்குச்சேறறு நிலமுதலானவையும், தொழிலுக்கு இடையறுகளும், ஆம்.—கடா-பக்கத்திலொற்றியும், மூசுசுப்பிடித்தும், கால்மடக்கியும், அரிநிலே செலுதி தும்விதமபோல் தன் மெய்வருத்தமநோக்காமல் முயன்று செலுத்துவானெய்றற்கு - பகடன்றானென்றார். (ச)

அடுக்கி வரினு மழிவிலா னுற்ற - - - *
 விடுக்க ணிடுக்கட்பயிம். - - - சூ.

இ.ள். அடுக்கிவரினும் - இடைவிடாது மேலுமேலும்வந்தனவாயினும் - அழிவிலான் - (தன்னுள்ளக்கோட்பாடு) விடாதவனே—உற்ற-அடைந்த - இடுக்கண் - துன்பமானது |—இடுக்கட்பயிம்-(தான்) துன்பத்திலேபயிம். எ-று. ❖ ஒன்றே பலகால்வருதலும், வேறுபலகலந்து வருதலும், அடங்க-அடுக்கிவரினுமென்றார். அழிவென்னுங் காரணப்பெயர் - காரிய

த்தின்மேல் நின்றது. [இவை மூன்றுபாட்டாலும் உடனாலாகிய துன்பத்துக்கு அழியாமை சொல்லப்பட்டது.] (௫)

அற்றேமென் றல்லற் படுபவோ பெற்றேமென் *
 ரோம்புத நேற்ற தவர். - - - - - ஈ.

இ-ள். பெற்றேமென்று - (செல்வக்காலத்து இது) பெற்றேமென்று — ஒம்புதல் - உலோபஞ்செய்தலை — தேற்றதவர்—அறிபாதவர் | — அற்றேமென்று - (வறுமைக்காலத்திலே) வ

உாநக ஈந-ஆம், அதி — இடுக்கணழியாமை,

நியேமானேமென்று — அவ் லற்படுபவோ-(மனத்தினாலே) துன்பப்படுவாரோ. ஏ - று. ✽ பெற்றவிடத்து உலோபஞ்செய்யாமை யை நோக்கி அற்றவிடத்தும் மந்திரி முதலானவர்கள் விட்டு நீங்காமைபால் - அல்லற்படுதலில்லையாயிற்று. [இதனாலே பொருளில்லாமைபால் வந்த துன்பத்துக்கு அழியாமைபும், அதற்கு உபாயமும், சொல்லப்பட்டன.] (ஈ)

இலக்க முடம்பிடும்பைக் கென்று கலக்கத்தை *
 கையாறக் கொள்ளாதா மேல். - - - - - ஏ.

இ-ள். மேல் - அறிவுடையார் | — உடம்பு — இடும்பைக் கூ-துன்பமாகியவாளுக்கு—இலக்கமென்று - குறியிடமென்று தெளிந்து—கலக்கத்தை - (தம்மேல்வந்த) துன்பத்தை? — கையாறு-துன்பமாக — கொள்ளாதாம் - கொள்ளார். ஏ - று. ✽ (இடும்பையை வாறென்றால் உடம்பை இலக்கமென்றால் ஏகதேசவுருவகம்.) இயல்பாகக்கொள்வொன்றறிக. (ஏ)

இன்பம் விழையா நிமிம்பை யியல் பென்பான் - *
 துன்ப முறுத விலன். - - - - - அ.

இ-ள். இன்பம் - (தன்னுடம்பிற்கு) இன்பமானவைகளை
 —விழையான் - விரும்பானாகி—இயம்பை - (வினையால்) து
 ண்பமடைதல்—இயல்பென்பான் - இயல்பென்றுதெளிந்திரு

ப்பவன் | —துன்பமுறுதவிலன் - (தன்முயற்சியால்) துண்பம
 டையான். எ-று. ❀ இன்பம் விரும்பினாலும், இயல்பென்ற
 துவாராமல் காக்கக்கருதினாலும், துன்பம் வினாதலால் இவ்
 விரண்டும்செய்யாதவனை - துன்பமுறுத விலனென்றார். (அ)

இன்பத்து ளின்பம் விழையாதான் துன்பத்துட் *
 பின்ப முறுத விலன். - - - - - கூ.

இ-ள். இன்பத்துள் - (வினையினால்) இன்பம்வந்தவிடத்
 து—இன்பம்-அவ்வின்பத்தை—விழையாதான் - (அனுபவி
 த்துக்கொண்டே மனத்தால்) விரும்பாதவன் | — துன்பத்து
 ள் - துன்பம்வந்தவிடத்தும்—துன்பம்-அத்துன்பத்தை—
 உறுதவிலன் - (அனுபவித்துக்கொண்டே மனத்தால்) அடைய
 யான். எ-று. ❀ துன்பமுயற்சியால் வரும் இயிக்கண் இரண்
 டும் ஒருதன்மையாகக் கொள்ளலால் பயன்களும் இலையாயின.

*** சூ.அ. — இயிக்கணழியாமை*

இன்னுமை யின்ப மெனக்கொளி குகுந்தன் - *
 வென்றார் விழையுஞ் சிறப்பு. - - - - - ய.

கருவியுங் காலமுஞ் செய்கையுஞ் செய்பு - - *
 மருவினையு மாண்ட தமைச்சு. - - - - - உ

இ-ள். (தொழில்செய்யும்போது) - கருவியும் - (அதற்கு வேண்டிந்) சாதனங்களும் - காலமும் - (அதற்கு ஏற்ற) காலம் - அமைச்சும், அதி - அமைச்சு

மும் - செய்கையும் - (அது) செய்யும்விதமும் - செய்யுப ருவினையும் - (அவ்விதத்திலே) செய்யப்படும் அரியதொழில்க ளும் - மாண்டது - பொருந்தவெண்ணவல்லவனே | - அமை ச்சு - மந்திரியாவான், எ - று. ூ சாதனங்கள் - சேனையும், பொ ருளும், - காலம் - அத்தொழிலைத் தொடங்குங்காலம், - செய்கையெனவே அது தொடங்கு முபாயமும், இடையூறு நீக்க முடிக்கும்விதமும், அடங்கின, - சிறிய முயற்சியினாலே டெ ரியபடன் தருமென்றற்கு அருவினையென்றார், - இவ்வைத் தையும் வடநூலார் மந்திரத்துக்கு அங்கமென்பார். (க

வன் கண் குடிகாத்தல் கற்றறித லாள்வினையோ, *
 டைந்துடன் மாண்ட தமைச்சு. - - - - - உ.

இ-ள். வன் கண் - (தொழில்செய்தலிலே) அசைவில்லாமை யும் - குடிகாத்தல் - குடிகளைக் காத்தலும் - கற்றறிதல் - (நீதின ல்களைக்) கற்று (விதிவிலக்குகளை) அறிதலும் - ஆள்வினை - முய ற்சியும் - ஐந்துடன் - (முயற்சொல்லப்பட்ட) அங்கங்களை ந்து டனே - மாண்டது - திருந்தவுடையவனே | - அமைச்சு - மந் திரியாவான், எ - று. ூ இந்நான்கினையும் முன்னையவைக ளோடு சேர்த்துச் சொல்லியது - அவைகளும் இவைகளோடு கூடியே மாட்சிமைப்பட வேண்டி மென்பதை அறிவித்தற்கு ம், அவை ஐந்தென்னுந் தொகைபெறுதற்கும், என்க. (உ)

பிரித்தலும் பேணிக் கொளலும் பிரிந்தார்ப் - *
பொருத்தலும் வல்ல தமைச்சு. - - - ஈ.

இ-ள். (போர்வந்தவிடத்து) — பிரித்தலும் - (பகைவர்க்
குத் துணையாயினவரை அவரைவிட்டுப் பிரிக்கவேண்டினால்)
பிரித்தலும்—பேணிக் கொளலும் - (தம்பிடத்தோரை அவர்
பிரியாமற் கொண்டயினாலும் இல்லொல்லினாலும்) காத்துக்
கொள்ளுதலும் — பிரிந்தார் - (தம்படைவிட்டும் தம்மவரைவி
ட்டும்) பிரிந்தவரை — பொருத்தலும் - (மறுபடி பொருத்த
வேண்டினால்) பொருத்தலும்—வல்லது - வல்லவனே | — அ
மைச்சு-மந்திரியாவான், ஏ - று. இவைகளுள் அப்பொழு
தை நிலைக்கு ஏற்ற செயலறிதலும், அதனை அவரறியாமல் அ

தற்கு ஏற்ற உபாயத்தால் முடிவுறப்பிடித்தலும், அருமையா
தல் நோக்கி வல்லதென்றார். — பொருத்தலுக்குச் சந்தியென்
றும், பிரித்தலுக்கு விகிரகமென்றும், பெயர்கள். (ஈ)

ஈச-ஆம் அநி—அமைச்சு.

தெரிதலுந் தேர்ந்து செயலு மொருதலையாச் *
சொல்லலும் வல்ல தமைச்சு. - - - ச.

இ-ள். (ஒருகாரியச் செய்கை பலவிதமாகத் தோன்றின
ல்)—தெரிதலும் - (அவற்றுள் ஆவதை) ஆராய்ந்தறிதலும்—
தேர்ந்துசெயலும் - (அது செய்யும்போது பலிக்கும்விதம்)
நாடிச் செய்தலும் — (சிலரைப்பிரித்தல் பொருத்தல் செய்த
விலை)—ஒருதலையாச் சொல்லலும் — (அவர்க்கு இதுவே ந
ம்பத் தக்கதென்று) துணிவு பிறக்கும் வகைச் சொல்ல

லும்—வல்ல து-வல்லவனே |—அமைச்சு-மந்திரியாவான். எ-று.
 ❀ தெரிதல் செயலின் மேலாயிற்று-வருகின்ற தத்துவாவலின்

அறனறிந் தான்றமைந்த சொல்லானெஞ் ஞான்றுந் ❀
 திறனறிந்தான் தேர்ச்சித் துணை. - - - ௫.

இ-ள். அறன் - (அரசனாலே செய்யப்படும்) அறங்களை—
 அறிந்து—ஆன்றமைந்த - (தனக்குஏற்றகல்வியாலே) நிறைந்
 தமைந்த—சொல்லான் - சொல்லையுடையவனாகி— எஞ்ஞான்
 றும்- எந்நாளிலும் — திறன் - (தொழில்செய்யந்) திறங்களை
 — அறிந்தான் | — தேர்ச்சி - ஆலோசனைக்கு—துணை - (அவ
 னுக்குத்) துணையாவான். எ-று. ❀ தன்னரசன் சுருங்கிய கா
 லத்திலும் பெருகிய காலத்திலும் நடுவான காலத்திலும் என்
 றற்கு - எஞ்ஞான்றுமென்றார். [இவ்வைந்துபாட்டாலும் ம
 திரிகளது குணத் தன்மை சொல்லப்பட்டது.] (௫)

மதிநுட்ப நூலோடு டையார்க் கதிநுட்பம் - - ❀
 யாவுள் முன்னிற்பவை. - - - - - ஈ.

இ-ள். மதிநுட்பம் - (இயற்கையாகிய) புத்தி நுட்பத்தை
 — நூலோடு - (செயற்கையாகிய) நூலறிவோடு—உடையார்க்
 கு-உடையமந்திரிகளுக்கு— அதிநுட்பம் - அதிக நுட்பத்தை
 யுடைய ஆலோசனைகளாய் — முன்னிற்பவை | — யாவுள்-எ
 வையுள். எ-று. ❀ நூல்-அதனறிவுக்கும், அதிநுட்பம்-அத
 னையுடைய ஆலோசனைக்கும், ஆகுதலால் ஆகுபெயர்கள்.—
 முன்னிற்பல் - பகைவராலோசனையால் தம்மாலோசனை அழி
 யாது நிற்பல். பகைவராலோசனையை தாம் அறிந்து அழித்
 து அவரறிந்து அழியாதவைகளைத் தாம் ஆலோசிப்பவரென்
 பதுகருந்து. [இதனால் அவரது சிறப்புச் சொல்லப்பட்டது.]

செயற்கை யறிந்தக் கடைத்து முலகத் - - *
தியற்கை யறிந்து செயல். - - - - எ.

இ-ள். செயற்கை—(நூல்வழியினால் தொழில்) செய்யுந்திறத்தை—அறிந்தக்கடைத்தும்— அறிந்தவிடத்தும்—உலகத்து—உலகத்திலே—இயற்கை - (அப்போது நடக்கின்ற) இயற்கையை—அறிந்து—செயல் - (அதனோடுபொருந்தச்) செயக்கடவன். எ-று. ❀ நூல் வழியேயாயினும் உலக வழியோடு பொருந்தாதவைகளைச் செய்தால் அவ்வுலகம் பழிக்குமென்று உலகியற்கையினறிவினால் பயன் சொல்லியபடி. (எ)

அறிகொன் றறியா னெனினு முறுதி - - *
யுழையிருந்தான் கூறல் கடன். - - - - அ.

இ-ள். அறிகொன்று - (அறிந்துசொல்லினவரது) அறிவையும் அழித்து—அறியானெனினும் - (தானும்) அறியானையினும்—(அக்குற்றநோக்கிக்கைவிடாமல்)—உறுதி - (அரசனுக்கு)உறுதியானவைகளை—கூறல்- சொல்லுதல் | — உழையிருந்தான் - மந்திரியினது--கடன் - முறைபாகும். எ-று. ❀ அழித்தல்-தான் கொள்ளாமல் மேலும் இகழ்ந்துசொல்லல். உறுதி சொல்லாதபோது அவன் முடிவெய்துங் குற்றத்தை உலகந் தன்மேல் ஏற்றுமென்றற்கு -கூறல் கடனென்றார். [இவை இரண்டுபாட்டாலும் அவர்செயல் சொல்லப்பட்டது.]

பழுதெண்ணு மந்திரியிற் பக்கத்துட் டெவ்வோ *
பொழுபது கோடி யுறும். - - - - கூ.

இ-ள். பக்கத்துள் - பக்கத்திலிருந்து — பழுதெண்ணும்-
 தீங்குசெய்யவெண்ணும் — மந்திரியின் - மந்திரியொருவனில்
 —தெவ் - (அரசனுக்கு) எதிர்த்தீர்பவர்—ஒருமுபதுகோடி-ஒ
 ருமுபதுகோடிபகைவர்—உறும்-உறவர். எ-று. ❀ எழுபது
 கோடியென்றது - மிகவும்பலவாகிய எண்ணிக்கைக்கு ஒன்று
 காட்டியபடி அவர் வெளிப்பட்டி நிற்கையால் அவருக்குத் தப்
 பலாம் உட்பகையாய் நின்றலால் இவனுக்குத் தப்புதல் கூடா
 தென்பதுபற்றி இப்படிச் சொல்லினார். (க)

முறைப்படச் சூழ்ந்து முடிவிலவே செய்வார் . *
 திறப்பா டிலாஅ தவர். - - - - - ய.

இ-ள். (செய்யப்பிற்தொழில்லை) — திறப்பாடு . (முடித்
 துச - ஆம்,அதி. — அமைச்சர்

நறகுஎறறகூறுபாடு — இலாதவர் — முறைப்படச்சூழ்ந்து
 ம் . (அவைகளைமுன்னே) அடைவுபட ஆலோசித்திருந்தும் —
 முடிவிலவேசெய்வார் - (செய்யும்போது அவைகள்) முடிவில்
 லனவாகவே செய்யாநிற்பார். எ-று. ❀ அக்கூறுபாடானை-
 வந்தவந்த இடையூறுகளுக்கு ஏற்ற ஏற்ற பரிகாரம் அறிந்து
 செய்தலும், தாம் திடமுடையவராதலும். ஆம். — தப்பாமல்
 ஆலோசிக்கவல்லவரா யிருந்தும் செய்து முடிக்கமாட்டாத
 வரும் உண்டென்பதாம். [இவை இரண்டு பாட்டாலும் மந்திரி
 களால் விடப்படுவாரது குற்றம் சொல்லப்பட்டது.] (ய)

*****

கூடு - ஆம்,அதி — சொல்வன்மை.

அஃதாவது-தான் நினைத்த தொழில் முடியும் வழியால்
 வார்த்தை சொல்லவல்லவனாகுதல். முன்னதிகாரத்திலே
 ஒருதலைபாச் சொல்லலு மென்றதையே சிறப்புப்பற்றி
 விரித்துச்சொல்லுதலால் அதன்பின் வைக்கப்பட்டது.

நா நலமென்னு நலனுடைமை யந்நலம் - - *
யானலத் துள்ள தூஉ மன்று. - - - க.

இ-ள். (மந்திரிகளுக்கு அவசியம் வேண்டிய குணமாவது);
—நாநலமென்னும் - நாநலமென்று சிறப்பித்துச்சொல்லப்
படும்—நலனுடைமை - நலத்தினைபுடையராதல். — அந்நல
ம்|—(பிரார்க்கும்) - யானலத்து-பிறநலங்களிலெல்லாம் - உள்
ளதூஉமன்று - அடங்குவதன்று [மிகுந்தது.] (ஆதலால்). எ -
று. ❀ நாநலம்-நாவா லுளதாகிய நலமெனவிரியும்.—இந்நல
ம்-உலகத்தைத்தம்வசமாக்கும் மந்திரிகளுக்கு வேறாயிருக்க
வேண்டி மென்னும் நிதிதூல் வழக்கம்பற்றி - நாநலமென்று
ம்,பிறருக்கும் இதுபோற் சிறந்தது வேறில்லாமையால்-அந்
நலம் யானலத்துள்ள தூஉ மன்றென்றும், சொல்லினார்.—பிரி
ந்தல் பொருத்தல் முதலாகியதொழிலில்லார்க்கும் இது அவ
சியம்வெண்டிவதானால் அத்தொழிலுடைய மந்திரிகளுக்குச்
சொல்லவேண்டிமோ வென்பது கருத்து. (க)

ஆக்கமும் கேடுமதனால் வருதலாற் - - - *
காத்தோம்பல் சொல்லின் கட் சோர்வு. - - உ.

இ-ள். (மந்திரிகள்|)சொல்லின் கண் - சொல்லினிடத்து - -
கூக

உரசஉ கூடு-ஆம்,அதி—சொல்வன்மை

சோர்வு - சோர்தலை) —காத்தோம்பல் - (தம்மிடத்தே உண்
டாகாமல்)காக்கக்கடவர்.— (தம்மரசனுக்கும் அங்கங்களுக்கு
ம்)—ஆக்கமும் - பெருக்கமும்—கேடும் - அழிவும்—அதன
ல்-அச்சோர்வினாலே — வருதலால். எ - று. ❀ ஆக்கத்துக்கு
ஏதுவாகிய நல்ல சொல்லையும், கேட்டுக்கு ஏதுவாகிய தீய
சொல்லையும், சொல்லென்கிற - ஒப்புமைபற்றி - அதனாலென்
றார். இவர் சொற்சோர்வு மந்திரைச்சோர்வுபோலாகாமல் உயி

ரீகளுக்கெல்லாம் ஒருசேரவருதலால் - காத்தோம்பலென்றார்.
[இவை இரண்டிபாட்டிலும் சொல் வல்லமை மந்திரிகளுக்கு
அவசியம் வேண்டிவதென்பது சொல்லப்பட்டது.] (உ)

கேட்டார்ப் பிணிக்குந் தகையவாய்க் கேளாரும் *
வேட்ப மொழிவதாஞ் சொல். - - - ஈ.

இ-ள். கேட்டார் - (தட்பா) யேற்றுக்கொண்டவரை—பி
ணிக்கும் - (பின்வேறுபடாமற்) கட்டும்—தகை - குணங்களை
—அவாய்-அவாவி - கேளாரும் - (மற்றைப்பகையா) யேற்
றுக்கொள்ளாதவரும்—வேட்ப - (பின் அப்பகைமை யொழி
ந்துநட்பினை) விரும்பும் வண்ணம்—மொழிவது - சொல்லப்
பயிவதே|—சொல்லாம். எ-று. **ஐ** அக்குணங்களாவன - வழ
வில்லாமை - சொற்கருங்குதல் - பொருள்விளங்குதல் - இனி
தாதல் - மேலானபயனைத்தருதல் - இவை முதலானவை.—அ
வைகளை அவாவுதலாவது - அச்சொல் சொல்லுவான் குறித்த
பொருளைநியமன்றி வேறே புத்திநுட்ப முடையவராலே கொ
ள்ளப்பட்டவைகளின்மேலும். நோக்குடைத்தாதல். [இதனா
ல்சொல்லினது இலக்கணம் சொல்லப்பட்டது.] (ஈ)

திறனறிந்து சொல்லுக சொல்லை யறனும் *
பொருளு மதனி னூஉங் கில். - - - ச.

இ-ள்.(மந்திரிகள்|) — சொல்லை - (அப்படிப்பட்ட) சொ
ல்லை—திறன் - (தம்முடையவும் கேட்பாருடையவுமான) திறங்
களை — அறிந்து — சொல்லுக - சொல்லக்கடவர்.—அதனினூ

வீத - அப்படி சொல்லுதற்கு மேற்பட்ட — அறனும்பொரு
 ளும்! — இல்-இல்லை. (ஆதலால்) எ-று. ❀ அத்திறங்களாவன -
 குடிப்பிறப்பு-கல்வி - ஒழுக்கம்-செவ்வம் - உருவம்-பருவம் -
 என்பவைகளால் வரும் தகுதிவேறுபாடுகள். அவைகளை அறி
 த்துசொல்லுதலாவது - அவைகளாலே தமக்கும் அவர்க்கும்

௬௫-ஆம், அதி—சொல்வன்மை

உண்டாகிய உயர்வுதாழ்வுகளை அறிந்து அவரவர்க்குத் தகுந்
 த மரபினாலே சொல்லுதல். அது உயர்ந்தோர் நடையோடு
 பொருந்தலையும், இனிமையையும், தருதலால் அறனாயிற்று.
 தமது காரியமுடிதலாலே பொருளாயிற்று. அறனும்பொ
 ருளும் எனக்காரணத்தைக் காரியமாக்கிச் சொல்லினார். (ச)

சொல்லுக சொல்லிப் பிறிதோர்சொ லச்சொல்லை *
 வெல்லுஞ்சொ லின்மை யறிந்து. - - ௫

இ-ள். சொல்லை - (தாம்சொல்லக்கருதிய) சொல்லை—வெவ்
 ளுஞ்சொல் - வெல்லவல்லசொல்லாகிய — பிறிதோர்சொல்—

இன்மை-இல்லாமைமைய — அறிந்து—அச்சொல்லை— சொ
 ல்லுக-சொல்லக்கடவர். எ-று. ❀ பிறிதோர் சொல்லாவது-ப
 னகவரது எதிரானசொல். வெல்லுதல் - குணங்களாலே ம்ரு
 தல். அதுவே வெல்லச் சொல்லுக வென்பதாம். (௫)

வேட்பத்தாஞ் சொல்லிப் பிறிதோர்சொற்பயன்கோடன் *
 டாடல்யல மாசற்றுர் கோள். - - - ௬

இ-ள். செட்டப - (பிதா பின்னூங்கேட்க) விரும்பும்படி—
 தாஞ்சொல்லி — பிறர்சொல் - பிறர் (தமக்குச் சொல்லுஞ்)
 சொல்லினது—பயன்கோடல் - பயனைக்கொண்டிவிடுதல்—
 மாட்சியில் - (மந்திரி) யிலக்கணத்திலே—மாசற்றர் - குற்றம
 த்தவரது—கோள் - துணிவு. எ-று. ❀ பிறர் சொற்களிலே சூ
 த்றமுளவாயினும் அவைநோக்கி இகழாரொன்பதாம். வல்ல
 மையில்லாதவரை யிகழ்தல் - வல்லவர்க்குத் தகுதியல்லாமை
 பால் இதுவும உடன்சொல்லினார். [இவை மூன்றுபாட்டாலு
 ம் அதனைச் சொல்லும்விதம் சொல்லப்பட்டது.] (சு)

சொ ல்வல்லன் சோர்வில னஞ்சானவனை *
 யிகல்வெல்ல யார்க்கு மரிது. - - எ.

இ-ள். (தான் எண்ணியகாரியங்களை) — சொல்வல்லன் -
 (பிறர்க்கு ஏற்கச்) சொல்லுதல்வல்லவனாகி—(அவைமிகவும்ப
 லவானவிடத்தே)—சோர்விலன் - (ஒன்றிலுஞ்) சோர்வில்லா
 தவனாகி—அஞ்சான் - (சடைக்கு) அஞ்சாதவன் (யாவன்)—
 அவனை—இகல்-மாறுபாட்டிலே -- வெல்லல்—யார்க்கும்—
 அரிது. எ-று. ❀ ஏற்கச்சொல்லுதல் - அவருக்கு அவைகாரி
 யமல்லாதவையா யிருந்தாலும் ஆமென்று நம்பும்படி சொ

துடையும், அதி—சொல்வன்மை.

ல்லுதல். சோர்வு-சொல்ல வேண்டியதனை மறதியாலொழித
 ல். இம்மூன்று குணமுமுடையவனைப் பகைவராய்ப் பிரித்
 தல் பொருத்தல் செய்து வெல்வார் இல்லை யென்பதாம். (சு)

வி னாந்து தொழில்கேட்கு ஞால நிரந்தினிது - *
 சொல்லுதல் வல்லார்ப் பெறின, - - - அ.

இ-ள். தொழில் - (சொல்லப்படுங்) காரியங்களை — நிரந்தர ஒழுங்குபடக்கோத்து — இனிது-யுனிதாக — சொல்லுதல்—வல்லாரீ - வல்லவரை — பெறின் — ஞாலம் - உலகமானது—விரைந்து—கேட்கும் - (அவைகளை) ஏற்றுக்கொள்ளும். எ - று. ❀ ஒழுங்குபடக் கோத்தல் - முன்னேசொல்ல வேண்டியவையும் பின்னேசொல்ல வேண்டியவையும் அறிந்து அம்முறையேவைத்தல். இனிதாகல் - கேட்பார்க்கு இன்பந்தருதல்.—சொல்லுதல் வல்லவன் நூறுபிரம்பேரு ளொருவன் என்னும் வடமொழிபற்றி - வல்லாரீப்பெறினென்றார். [இவை இரண்டுபாட்டாலும் அவ்விதங்களாலே சொல்லுதல் வல்லாரது சிறப்புச்சொல்லப்பட்டது.] (அ)

பலசொல்லச் சாமுறுவர் மன்றமா சற்ற - - *
சிலசொல்ல நேற்ற தவர். - - - - - கூ.

இ-ள். மாசற்ற - குற்றமற்றவையாய்—சில - சிலவாகியவாரீத்தைகளை—சொல்லல் - (அப்படி) சொல்லுதலை—தேற்ற தவர் - அறியாதவர்|—பல - பலவாகியவாரீத்தைகளை—சொல்ல—சாமுறுவர்-விரும்புவார். எ-று. ❀ குற்றம்-முன் சொல்லப்பட்ட குணங்களுக்கு எதிரானவை. இடைவிடாமற் பலசொல்லுதலையும் சொல்வன்மையென்று விரும்புவாரும் உண்டு. அவர் அப்படி சொல்லமாட்டாதவரோ - வல்லவர் அது செய்யாடொன உறுதிப்படுத்துதற்கு-மன்றவென்றார். (க)

இணரும்த்து நாரா மலர்னையர் சற்ற - - *
துணர் விரித்துளையா தார். - - - - - (ஃ)

இ-ள். கற்ற-கற்றநூல்களை--உணர - (பிறர்) அறியும்விதமாக--விரித்துரையாதார் - விரித்து உரைக்கமாட்டாதவர்।—
 இணர்-கொத்தினிடத்தே—உணர்த்தும் - மலர்ந்திருந்தும்—
 நாரா-மணக்காத—மலரணையர் - பூப்போல்வர். எ.று. ❀ எ
 ப்படி செவ்விபெற மலர்ந்திருந்தும் வாசனைசெய்யாதமலர்

எரு-ஆம், அதி—சொல்வன்மை. வாசடு

குடபபடாதோ அப்படியே தூலைக் கற்றிருந்தும் சொல்ல
 மாட்டாதவர் நன்கு மதிக்கப்படா ரென்பதாம். [இவை இர
 ண்பாட்டாலும் அதுமாட்டாது இழிவுசொல்லப்பட்டது.]

எசு-ஆம், அதி—வினைத்துய்மை.

அஃதாவது செயப்படுந் தொழில்கள் பொருளை மாத்
 தீர மல்லாமல் அறமும் புகழும்பற்று நல்லவையாதல்.

சொல்லே யல்லாமல் செயலும் நன்றாக வேண்டி மெ
 ன்கின்றமையால் இது அதன் பின் வைக்கப்பட்டது.

துணைநல மாக்கந் தரூஉம் வினைநலம் - - *
 வேண்டிய வெல்லாத் தரும். - - - - க.

இ-ள். (ஒருவனுக்கு)—துணைநலம்-துணையினது நன்மை
 யானது।—ஆக்கம் - செல்வமொன்றையே - தரூஉம்-கொ
 டிக்கும்.—வினைநலம்-தொழிலினது நன்மையானது।—வே
 ண்டியவெல்லாம் - (அவன்) வேண்டியவைகளைபெல்லாம் -
 தரும். எ-று. ❀ வேண்டிய வெல்லாமென்றது - இம்மையில்

அறம்பொருளின் ப முதலானவைகளையும், மறுமையில் தான் விரும்பிய பதங்களையும்.—[இதனால் காணப்படுத துணை நன்மையினும் கருதப்படுத தொழினல்மை சிறந்ததெனவினைத்துய்மையது சிறப்புச் சொல்லப்பட்டது.] (க)

என்று மொருவுதல் வேண்டும் புகழொடு - - *
நன்றி பயவா வினை. - - - - - உ.

இ-ள். (தம்மரசனுக்கு) — புகழொடு-(இம்மைக்கு) புகழையும்—நன்றி - (மறுமைக்கு) அறந்தையும்—பயவா - தாராத—வினை-தொழில்களை—என்றும் - எக்காலத்திலும்—ஒருவுதல்வேண்டும்-(மந்திரிகளுக்கு) ஒழிதல்வேண்டும். எ-று.
ஃ பெருசல்-சுருங்கல் - நடுநிற்றல் - என்கிற நிலைவேறுபாடுக ள்காலத்திலுள் வருதலால்-என்றுமென்றார். (உ)

ஒ ஒதல் வேண்டு மொளிமாழ்குஞ் செய்வினை - *
யாஅது மென்னு மவர். - - - - - கூ.

இ-ள். ஆதும் - மேலாகக்கடவோம்—என்னுமவர் - என்று வினைப்பவர்—ஒளி-(தம்) மொளி — மாழ்கும் - கெடுதற்கு

கஉ

உராசக ள்கூ-ஆம்; அளி—வினைத்துய்மை.

க்காரணமாகிய—வினை - தொழிலை — செய் - செய்தலை—ஒ தல்வேண்டும் - ஒழியக்கடவர். எ-று. ஃ ஒளியாவது - தாம் இருக்கின்ற காலத்திலே எல்லாராலும் நன்குமதிக்கப்படுதல், ஒளிசெடவருமாக்கம்-ஆக்கமன் நென்பதாம். (கூ)

இ டிக்கட படினு மிளிவந்த செய்யார். - - *
நடுக்கற்ற காட்சி யவர். - - - - - ச.

இ-ள். நடுக்கற்ற - அசைவற்ற—காட்சியவர் - தெளிவையு

டையவரி—இடுக்கட்படினும் - (தாம்) துன்பத்திலே படவரி
 னும்—(அது தீர்த்தப்பொருட்டி)—இனிவந்த - (முன் செய்தவ
 ர்க்கு) இழிவுவந்ததொழில்களை—செய்யார். எ - து. ❀ சிறி
 து போதிலே நீங்குவதாகிய துன்பத்தைநோக்கி எப்போ
 தும் நீங்காத இழிவை அடையலாகாதென்பதும், அவ்விழிவை
 அடைந்தாலும் வருவதாயுள்ள அத்துன்பமானது வருமென்
 பதும், தெளிவாராதலால் - செய்யாரென்றார். (ச)

எற்றென் றிரங்குவ செய்யற்க செய்வானென் - *
 மற்றென் செய்யாமை நன்று. - - - ரு.

இ-ள். எற்றென்று - (நான்செய்தது) எப்படிப்பட்டதெ
 ன்று—இரங்குவ - (பின்தானே) இரங்குந் தொழில்களை—
 செய்யற்க-(ஒருகாலும்) செய்யா திருக்கக்கடவன். — செய்
 வானெல்—(ஒருகால்மயங்கி அவைகளைச்) செய்வானாயின்—
 மற்று-பின்பு—அன்ன-அவ்விரங்கல்களை — செய்யாமை|—
 நன்று. எ-து. ❀ தொழில்-பலவாதலால் இரக்கமும்பலவாயி
 ற்று. செய்துவிட்டபின்பு இரங்குவானாயின் அது தீரும் வ
 ழி அறிந்திலனென்றும், தைரியமில்னென்றும், பயனில்லாத
 வைகளைச் செய்கின்றனென்றும், தன்பழியைத் தானே து
 ற்றுகின்றனென்றும், எல்லாரும் இகழுவாராதலால் பின்பு
 இரங்காமை நன்றென்றார். — இரங்காமையும் நல்ல தொழில்
 செய்வோர் செயலாதலால் உடன் சொல்லப்பட்டது. (ரு)

என்றார் பசிகாண்பா ராயினுஞ் செயற்க - *
 சான்றோர் பழிக்கும் வினை, - - - ரு.

இ-ள். (ஒருவன்) —என்றார் - (தன்னைப்) பெற்ற தாயின
 து—பசி-பசியை—காண்பாராயினும்- (வறுமையாலே) கண்
 டிருக்குந் தன்மையராயினனெனினும் — (அதைக்குறித்து)

—சான்றோர் - (அறிவினாலே) நிறைந்தோர் — பழிக்கும்—
வினை - தொழில்களை — செய்யற்க - செய்யாதிருக்கக்கடவன்.
எ-று. ❀ வயது முதிர்ந்த நாய் தந்தையரும், கற்புடைய ம
னைவியும், குழந்தையும், பசியால் வருந்துமளவிலே தீயவை
பலவும் செய்தாயினும் காப்பாற்றுக வென்று அறதூலிநீ
சொல்லப்பட்டபொது விதி - பொருணூலின் வழிநடத்தலு
ம், அரசர்தொழிற்கு உரியராகலும், நன்குமதிக்கப்படுதலு
ம், உடைய மந்திரிகளுக்கு ஆகாமைபற்றி, இப்படிசொல்
லினார். [இவை ஐந்துபாட்டாலும் பாவமும் பழியும் தரும்
தொழிலைச் செய்யலாகாதென்பது சொல்லப்பட்டது.] (சு)

பழிமலைந் தெய்திய வாக்கத்திற் சான்றோர், - *
கழிநல் குரவே தலை. - - - - - எ.

உ - ள். (சான்றோரல்லாதவர் தீயதொழில்களைச் செய்து)
பழிமலைந்து - (அதனாற்) பழியைத்தம்மேற்கொண்டு—எ
ய - பெற்ற—ஆக்கத்தின் - செல்வத்தைக்காட்டிலும்—சா
ன்றோர் - (அதுமேற்கொள்ளாத) சான்றோரனுபவிக்கும்—
நல்குரவே - மிகுந்தவறுமையே | — தலை - உயர்ந்தது.
று. ❀ நிலையிலலாத செல்வத்தின்பொருட்டி நிலையுள்ள
யை மேற்கொள்ளல் சான்றோர் தன்மையொடு பொரு
மையால் சான்றோர் கழிநல்குரவே தலையென்றார். (எ)

கடிந்த கடிந்தொரார் செய்தாரீக் கவைதா - *
முடிந்தாலும் பிழை தரும். - - - - - அ.

இ-ள். கடிந்த - (நூலோர்) தள்ளியதொழில்களை— கடிந்தாரார்-(தாமும்) தள்ளிவிடாராதி — செய்தார்க்கு - (பொருக்குறித்துச்) செய்தமந்திரிகளுக்கு — அவைதாம்| — (தாவயல்லாமையால்முடியாவாம்)—முடிந்தாலும் - (ஒருவழி) முடிந்தாலும்—(பின்)—பிழை-துன்பத்தை—தரும்.
 று. ❀ முடிதல்-நினைத்தபொருளைத் தருதல். (அ)

அழக்கொண்ட வெல்லா மழப்போ மிழப்பினும் *
 பிற்பயக்கு நற்பா லவை. - - - - க.

இ-ள்.(ஒருவன்)—அழக்கொண்டவெல்லாம்-(தீயதொழில்கள்) செய்து - (பிறர்) இரங்க — கொண்டபொருளெல்லாம்| அழப்போம் - (இம்மையிலே அவன்) இரங்கப்போகாநிற்க

உாசஅ னுச-ஆம், அதி—வினைத்துப்பமை.

சும்.— நற்பாலவை - மற்ற நல்லதொழில்களால் வந்தபொருள்கள்|—இழப்பினும் - (முன்) இழந்தானாயினும்—பிற்பயக்கும்-பின் வந்துபயன்கொடுக்கும். எ - று. ❀ பின்னெனவே மறுமையும் அடங்கிற்று - பொருள்களால் அவைகளுக்குக்காணமாகிய தொழில்களது இயல்பு சொல்லியபடி.] (க)

சு லத்தாற் பொருள்செய்தே மார்த்தல் பசுமட - *
 கலத்துணர் பெய்திரீஇ யற்று. - - - - ய.

இ-ள். (மந்திரியானவன்|)—சலத்தால்-தீயதொழில்களால்—பொருள்செய்து-பொருளைச்சம்பாதித்து — ஏமார்த்தல்-(அதனால் அரசனுக்குக்) காப்புச்செய்தல் — பசுமட்கலத்துள் - பசியமண்ணின்பாத்திரத்துள்—நீர்பெய்து — இரீஇயற்

று-(அதற்குக்) காப்புச்செய்ததனையென்கொள்ளும். எ-று. இந்
 தத்துவம்-நெய்தல்காலம் இருப்பாகச்செய்தல் - அரசனும் பொ
 ருளும் ஒருசேரப் போமென்பதாம். [இவை நான்கு பாட்டா
 லும் அதற்குக் காரணம் சொல்லப்பட்டது.] (ய)

*****
 *****

எ-ஐம்,அதி—வினைத்திட்டம்.

அஃதாவது - அப்பரிசுத்தமாகிய தொழிலை முடிப்பவ
 னுக்கு வேண்டியதாகிய மனவலிமையாம். அதிகார மு
 றைமையும் இதனாலேயே விளங்கும்.

வினைத்திட்டம் மென்ப தொருவன் மனத்திட்டம் *
 மற் றைய வெல்லாம் பிற. - - - - க.

இ-ள். வினைத்திட்டமென்பது - தொழில் செய்யுநிடத்து
 வலிமையென்று சொல்லப்படுவது—ஒருவன்-(அதனை முடி
 த்தற்குரிய) ஒருவனது — மனத்திட்டம் - மனத்தினது வலி
 மையாம்.—மற்றையவெல்லாம் - அது நீங்கலான வல்லமை
 னெல்லாம்—பிற-(அதற்கு) வலிமையென்று சொல்லப்படுவ
 னவல்ல. எ-று. இது அது நீங்கலானவை-படை அரண் நட்புமு
 தலானவைகளின் வலிமைகள். அவையும் அதற்கு வேண்டி
 மையாய் இனமாகலால்-மற்றையவென்றும், அவை வேண்டி

யவையாயிருந்தாலும் அம்மனவலி இல்லாதவிடத்தே பயனி
 லவாகலால் பிறவென்றும், சொல்லினார். [இதனால் வினைத்திட்ட
 பமாவது இன்னதென்று சொல்லப்பட்டது.] (க)

உளரொரா லுற்றபி லெல்காமை யிவ்விரண்டி. *
 குறென்ப ராய்ந்தவர் கோள். - - - உ.

இ-ள். ஆய்ந்தவர்-(முன்புநீதிநூலை) ஆராய்ந்த மந்திரிகள
 து—கோள் - துணிவு | — உறு - பழுதுபயிந்தொழுகை—
 ஓரால்-செய்பாமைபும்—உற்றபிள் - (செய்யுந்தொழில் உறு
 யிலுலே) பழுதுபட்டவிடத்து—ஒல்காமை-(அதற்குத்) தள
 சாமைபும் ஆகிய—இவ்விரண்டின் - இவ்விரண்டினது--ஆ

று-வழியாகும். — என்பர்-என்று (நூலோர்) சொல்லுவர்.
 எ-று. ❀ தேவர்க்கும் அசுரர்க்கும் மந்திரிகளாகிய பிரகற்ப
 தி கக்கரன் இவர்களது துணியைத்தொகுத்துப் பின்னே நீ
 திநூ லுடைபோராலே சொல்லப்பட்ட படியே சொல்லுகி
 ன்றமையால் இங்கே வினைத்தாய்மையும் உடன்கொல்லினார்.

கூடைக்கொட்கச் செய்தக்க தாண்மை யிடைக்கொட்டி *
 னெற்ற விழுமந் தரும். - - - - - ௩.

இ-ள். (செய்ப்பயிந்தொழுகை) — கடை - முடிவிலே —
 கொட்க-சுழல [வெளிப்பட வென்றபடி] — செய்தக்கது-
 (அதற்கு முன்னெல்லாம் மறைத்துச்) செய்வதே | — ஆண்
 மை - வலியாகும்.--இடை - நயிவிலே — கொட்டின் - வெ
 ளிப்படுமாயின்—(அவ்வெளிப்படுதல்) — எற்று - நீக்கப்ப
 டாத—விழுமம்-துன்பத்தை—தரும் - (செய்தவனுக்குச்)
 கொடுக்கும்.எ-று. ❀ மறைத்துச் செய்தலாவது - சேனைமு
 தலாகிய ஐந்து அங்கங்களும் எண்ணிய விதத்தை-பிறர் அறி
 யாதிருக்கவும், தான் அறிந்ததையும் - தண்ணிங்கிதம்-வடிவு-
 செயல் - சொற்களால் - அவர் ஆலோசித்து அறியாதிருக்கவு
 ம், அடக்கிச் செய்தல்.—அத்துன்பங்களாவன-பகைவர் முன்

எறித்து அத்தொழிலிலிலக்குதலும், செய்வானே விலக்குதலும், செய்வாராதலால் அவ்விலக்குதல்களால் வருவன. [இவை இரண்டுபாட்டாலும் அதன் பகுதி சொல் லப்பட்டது.] (௩)

சொல்லுதல் யார்க்கு மெளரிய வரியவாள் - *
சொல்லிய வண்ணஞ் செயல். - - ச.

இ-ள். சொல்லுதல் - (இத்தொழிலை இவ்விதத்தாலே செய்வோமென்று ஒழுங்குபடச்) சொல்லுதல் | — யார்க்கும் — எளிய - எளியவையாகும். — (அதனை) — சொல்லியவண்ணம் —

௩௩

உரூய சூஎ-ஆம், அதி—வினைத்திட்டம்

அச்சொல்லப்பட்ட விதத்தால்—செயல் | — அரியவாம் - அரியவையாம். எ-று. * அரியவைகளே எண்ணிச் சொல்லுதல் மனவலிமையில்லாதவர்க்கும் கூயிமாதலால் - எளியவென்றார். [இதனால் அதனது அருமை சொல்லப்பட்டது.] (ச)

வீறெய்தி மாண்டார் வினைத்திட்டம் வேந்தன் *
ஊறெய்தி புள்ளப் படும். - - - - - ௩.

இ - ள். வீறெய்தி - (எண்ணத்தினாலே) சிறப்பை அடைந்து—மாண்டார் - (மற்றையிலக்கணங்களாலும்) மாட்சிமைப்பட்டமகிழ்ச்சி எனது — வினைத்திட்டம் - தொழில்வலிமையானது | — வேந்தன் கண் - அரசனிடத்து— ஊறெய்தி - உறுதலை அடைதலாலே—உள்ளப்படும் - (எல்லாராலும்) நன்குமகிக்கப்படும். எ-று. * வேந்தன் ஊறெய்தல் - எடுத்ததொழில் அதனால்முடிந்து செல்வமும் புகழும் அவனிடத்தே உண்டாதல். [இதனால் அதன் சிறப்புச்சொல்லப்பட்டது.] (௩)

எண்ணிய வெண்ணியாங் செய்துப வெண்ணியார் *
திண்ணிய ராகப் பெறில். - - - - - ௪.

இ-ள். எண்ணிய - (தம்மால்) எண்ணப்பட்ட பொருள்க
 னையெல்லாம்) -- எண்ணியாங்கு - அவ்வெண்ணியபடியே --
 எய்துப-அடைவார். -- எண்ணியார் -- (அவ்வெண்ணப்பட்ட
 பொருள்களுக்கு வழியாகிய தொழிலிடத்தே) -- திண்ணிய
 ராகப்பெற்றின்-வலிமையுடையவராகப்பெற்றால். எ - று. ❀ எ
 ளிதிலே அடைவாரென்றற்கு - எண்ணியாங் கெய்துபவெண்
 றார். அவர் அப்படியல்லாமல் எண்ணாமையில் வலிமையை
 யுடையராகவே தொழில்முடியும் அத்தொழில் முடியவே அ
 னையெல்லாம் கைகூடுமென்பது கருத்து. [இதனால் அதனையு
 டையவர் அடையும் பயன்சொல்லப்பட்டது.] (ஈ)

உருவுகண் டெள்ளாமை வேண்டி முருள்பெருந்தேர்க்
 கச்சாணி யன்றா ருடைத்து. - - - - எ.

இ-ள். (உலகமானது) -- உருள் - உருளாநின்ற -- பெருந்
 தேர்க்கு - பெரியதேர்க்கு -- அச்சாணியன்றார் - அச்சினிடத்
 தே ஆணிபோல் தொழிலினிடத்தே வலிமையை யுடையவரை
 -- உடைத்து. -- (அதனால்) -- உருவுகண்டு (அவர்) வடிவினிட
 த்தே சிறுமைநோக்கி -- எள்ளாமைவேண்டும் - (அவரை) இக

ஈ-ஈ-ஆம், அதி -- வினைத்திட்டம். உாடுக

ஜாண்மவேண்டும். எ - று. ❀ எள்ளாமைவேண்டி மென்றத
 னாலும், உலமானத்தாலும், சிறுமை வருவிக்கப்பட்டது. அ
 ச்ச-உருள்கோத்தமரம். ஆணி உருள்கழலாமல் அதன்கடை
 யிலே செருகுவது. அது வடிவினாலே சிறிதாயிருந்தே பெ
 ரிய பாரத்தைக்கொண்டு செலுத்துகிற வலிமை யுடைத்தா

தல்போல் வடிவினாலே சிறியாயிருந்தே பெரிய தொழிலை
கொண்டு செலுத்துகிற வலிமையுடைய மந்திரிகளும் உண்
டு அவரை அவ்வலிமைநோக்கி அறிந்துகொள்க வென்பதா
ம். [இதனால் அவரை அறியும்விதம் சொல்லப்பட்டது.] (எ)

கலங்காது கண்ட வினைக்கட்டுளங்காது - - *
தூக்கம்: கடிந்து செயல். - - - - அ.

இ-ள். கலங்காது-(மனம்) தெளிந்து—கண்ட-(செய்வதா
கத்) துணிந்த—வினைக்கண் - தொழிலினிடத்து — துளங்கா
து-(பின்) அசைதலில்லாமல்—தூக்கங்கடிந்து - ஜலசீயத்தை
ஒழிந்து—செயல் - செயக்கடவர். எ-று. ❀ கலங்கியவிடத்து
ஒழிவது செய்வதுபோல் தோன்றுமாதலால் தெளிந்து பல
கால் ஆராய்ந்தாலும் செய்வதாதலொத்த தொழிலை - கலங்கா
துகண்டவினைபென்றார், துளங்காமை-வலியுடைமை. (அ)

துன்ப முறவரினாஞ் செய்க துணிவாற்றி - - *
யின்பம் பயக்கும் வினை. - - - - கூ.

இ-ள். (முதலிலே மெய்ம் முயற்சியினாலே) — துன்பம்
—உறவரினும் - (சமக்கு) மிகவரினும் — (அதுகண்டுதளரா
மல்)—இன்பம்-சுகத்தை—பயக்கும் - (முடிவிலே) தருகின்
ற—வினை-தொழிலை—துணிவாற்றி - வலிமையுடையராய்—
செய்க-செய்யக்கடவர். எ-று. ❀ துணிவு-கலங்காமை. அக்
கலங்காமை யுடையவர்க்கல்லது சிறிதுகாலத்திலே நீங்குவதா
கிய முயற்சித் துன்பம் நோக்காமல் அதனால் உண்டாய் நிலை
பெறும் இன்பத்தைநோக்கிச் செய்தல் கூடாமையாலே - து
ணிவாற்றிச் செய்கவென்றார். [இவை இரண்டு பாட்டாலும்
அவர் தொழில் செய்யும் விதம் சொல்லப்பட்டது.] (க)

எனைத்திட்டப் பெய்தியக் கண்ணும் வினைத்திட்டம் *
வேண்டாணா வேண்டா துலகு. - - - - - ய.

இ-ள். உலகு- உயர்ந்தோர் | — வினைத்திட்டம் - தொழில்

பாடும. கா-ஆம், அநி—வினைத்திட்டம்,

வலிமையை—வேண்டாணா - (இது நமக்குச்சிறந்ததென்று)
கொள்ளாதமந்திரிகளை — எனைத்திட்டம் : அவை நீங்கலாகிய
வலிமைகளெல்லாம் — எய்தியக்கண்ணும் - உடையவராகிய
விடத்தும்—வேண்டாது - நன்குமதியார். எ - று. * மனத்தி

டத்திலே வலிமையில்தவர்க்கு - படை - அரண் - நட்பு - முத
லானவைகளின் வலிமைகளெல்லாம் உண்டாயினும் தொழில்
முடியாமையால் அவ்வலிமைகளெல்லாம் கெடுமென்பது பந்
தி உலகு வேண்டாதென்றார். [இதனால் தொழில் வலிமையில்
லாதவரது இழிவு சொல்லப்பட்டது.] (10)

*****

கா-ஆம், அநி—வினைசெயல்வகை.

அஃதாவது - அவ்வலிமையுடைய மந்திரியானவன் அத்
தொழிலைச் செய்யுந் திறமாம். — அதிகாரமுறைமையும்
இதனாலே விளங்கும்.

சூழ்ச்சி முடிவு துணிவெய்தலத்துணிவு - *
தாழ்ச்சியுட் பங்குத நீது. - - - - - க

இ-ள். சூழ்ச்சி-ஆலோசனைக்கு—முடிவு- எல்லையாவது |—
துணிவெய்தல் - (ஆலோசிப்பவன் இனி இது தப்பாதென்று
ந்)துணிவைப்பெறுதல்.—அத்துணிவு - அப்படி துணிவுபெ
ற்றதொழில்—தாழ்ச்சியுள் - (பின்) ஆலசியத்தில்—தங்குதல்|

—தீது - குற்றமுடையதாம். எ-று. ❀ சூழ்ச்சி முடிவு துணி
 வெய்தலென்றதனால் - துணிவுபெறும் வரைக்கும் ஆலோசிக்
 க வேண்டிமென்பதாயிற்று. பின்வந்த துணிவு - அது பெற்
 ற தொழிலுக்கு ஆசலால்-ஆசுபெயர் — ஆலசிபமுண்டானவி
 டத்தே காலக்கழிவாகலாலும், பகைவர் அதை அறிந்து அ
 ழித்தலாலும், முடியாமையால் - அதனைத் தீதென்றார். (க)

தூங்குக தூங்கிச் செயற்பால தூங்கற்க - *
தூங்காது செய்யும் வினை. - - - - உ.

இ-ள். தூங்கி-ஆலசியித்து—செயற்பால - செய்யும்பகுதி
 யையுடையதொழில்களுள் — தூங்குக-ஆலசியம்பண்ணக்கட
 வன்.— தூங்காது-ஆலசியம்பண்ணாமல்—செய்யும்வினை-செய்
 யுத்தொழில்களுள்—தூங்கற்க - ஆலசியம்பண்ணாதிருக்கக்கடவ

ஈ அ-ஆம்,அதி—வினைசெயல்வகை. லாடுக

ஈ.எ-று. ❀ இருவகைத்தொழில்களும்-வலியாலும்,காலத்தா
 லும்,அறியப்பட்டும். மாறிச் செய்தால் - அவைவலியாமற்போ
 மென்பது கருத்து. முன்னே தூங்காமையென்றதை இங்கே
 பகுத்துச் சொல்லினார். [இவை இரண்பாட்டாலும் பொது
 வகையால் தொழில்செய்யுந் திறம்சொல்லப்பட்டது.] (உ)

ஒ ல்லும்வா யெல்லாம் வினைநன்றே யொல்லாக்காற் *
செல்லும்வாய் நோக்கிச் செயல். - - - - கூ.

இ-ள். (தொழில் செய்யும்போது) — ஒல்லும் வாயெல்லா
 ம் - கூடுமிடத்தெல்லாம்—வினை-தண்டாடுசெய்தல்—நன்று-
 நல்லதாகும்.—ஒல்லாக்கால் - (அது) கூடாதவிடத்து—(மற்

ஸறமுன்று உபாயங்களிலே) — செல்லும்வாய்தோக்கி - (அது) முடிவதோருபாயத்தோக்கி — செயல் - செய்யக்கடவன். எ-று. ஷ்ரீகூயிடம் - பகைவனிலும் தான்வலியவனாகியகாலம். — அக்காலத்திலே பகைவர் தண்டத்துக்கே அஞ்சுவராகலால்-அத்தண்டமே தன்றென்றார். — கூடாதவிடம் - ஒத்தகாலமும், இளைத்தகாலமும், ஆம். [இதனால் - வலிமை-ஒப்புமை-மெலிமை - எனநிலை முயல்கைப்படுமென்பதும், அவைகளுள் வலிமையினது சிறப்பும், சொல்லப்பட்டன] (ந)

**வினைபகை யென்றிரண்டி னெச்ச நினைபுங்காற் *
நீயெச்சம் போலத் தெறும். - - - ச.**

இ-ள். வினை-(செய்யத்தொடங்கிய) தொழிலும்—பகை-(அழிக்கத்தொடங்கிய) பகையும் — என்றிரண்டின் - என்று சொல்லப்பட்ட இரண்டினது—எச்சம் - குறையும் — நினைபுங்கால்-ஆராயுமிடத்து — நீயெச்சம்போல - தீயினது குறைபோல்—தெறும் - (பின்வளர்த்து) கெடுக்கும். எ-று. ஷ்ரீ இனி இக்குறை என்னசெய்ய மாட்டுமென்று இகழ்த்துவிட்டு விடாமல் முடிவுபெறச் செய்கவென்பதாம். — பின்வளர்தல் ஒப்புமைபற்றிப் பகையெச்சமும் உடன்சொல்லினார். [இதனால் வலியவன் செய்யுத்திறம் சொல்லப்பட்டது.] (ச)

**பொருள்கருவி காலம் வினையிடனோ டைத்து *
மிருடர வெண்ணிச் செயல். - - - டு.**

இ-ள். (தொழில்செய்யுமிடத்து) — பொருள் - பொருளுள்
சு.அ-ஆம்,அதி—வினைசெயல்வகை,

ம்—கருவி-சாதனமும்—காலம் - காலமும்—வினை - தொழிலும்—இடன் - இடமும் ஆகிய—ஐந்தும்.— இரு டிர-ம டச். கமற—எண்ணி—செயல் - செய்யக்கடவன். எ - று. ✠ பொருள் - அழியும்பொருளும், ஆகும்பொருளும்,—கருவி - தன்சேனையும், படைவீரர்களையும்,—காலம் - தன்சீகு ஆங்காலமும், அவர்க்கு, ஆங்காலமும்,—வினை- தான் வல்லதொழிலும், அவர் வல்லதொழிலும்,—இடன் - தான் வெல்லும் இடமும், அவர்வெல்லும் இடமும்,—இவைகளைத் தான் வெற்றிபெறுந் திறத்தில் தப்பாமல் எண்ணிச்செய்க வெண்பதாம். (கு)

முடிவு மிடைபூறு முற்றியாங் செய்தும் - - *
பரிபயனும் பார்த்துச் செயல். - - - கா.

இ-ள். (தொழில்செய்யுமிடத்து) — முடிவும் - (அது) முடிதற்கு உதவிய முயற்சியையும் — இடைபூறும் - (அதற்குவரும்) இடைபூற்றையும்—முற்றி-(அவ்விடைபூறுதீக்கி) முடித்தால்—எய்தும்-(தான்) அடையும்—பரிபயனும் - பெரும்பயனையும்—பார்த்து - சீர்தூக்கி—செயல் - செய்யக்கடவன். எ-று. ✠ முடிவு - அதன்முயற்சிக்கு ஆகுதலால் ஆகுபெயர். — முயற்சியளவுக்கும் இடைபூறளவுக்கும் பயனளவு பெரிதாயிருந்தால் அத்தொழிலைச் செய்கவென்பதாம். (க)

செய்வினை செய்வான் செயன்முறை யவ்வினை *
யுள்ளறிவா னுள்ளங் கொளல். - - - எ.

இ-ள். செய்வினை - (அவ்வழியினாலே) செய்ப்பரிந்து
 ழினை — செய்வான் - செயத்தொடர்கினவன் — செயன்மு
 றை-செய்யுமுறைமைபாவது — அவ்வினை - அத்தொழிலின
 து—உள்-உசப்பாட்டை — அறிவான் - அறிபவனது — உள்
 ளம்-கருத்தை—கொளல்-(தான்) அறிதல். எ-று. ~~ஊ~~ அவ்வா
 ரென்றது-பொருண்முதலானவைகளை எண்ணலையும், முடிவு
 முதலானவைகளை ஆராய்தலையும்,—உள்ளறிவான் - முன்செய்
 துரைகவந்தவன். — அவன் கருத்து - அதனைச் செய்து வந்த

உபாயம். — அதனை அறியவே தானும் அவ்வுபாயத்தினாலே
 செய்துபயனை அடைவானென்பதாம். [இவை மூன்றுபாட்டா
 லும் ஒப்பவன் செய்யுந்திறம்சொல்லப்பட்டது.] (எ)

ஊ-ஆ-ஆம், அறி--வினைசெயல்வகை. டாடுடு

வினைபான் வினைபாக்கிக் கோட னனைகவுள் - *
 யானையால் யானையா த் தற்று. - - - அ.

இ-ள். வினையால். (செய்ப்பரிசுற்ற) தொழிலினாலே — வி
 னை-(அப்படிப்பட்ட) வேறொருதொழிலை) — ஆக்கிக் கோட
 ல்-முடித்துக்கொள்ளக்கடவன்—(அது)— நனைகவுள் - (மத
 த்தால்)நனைந்த கபோலத்தையுடைய — யானையால்—யானை-
 (அப்படிப்பட்டவேறொரு) யானையை—யாத் தற்று - கட்டிய
 தோடு ஒக்கும். எ-று. ~~ஊ~~ பிடித்தற்கருமம்தோன்ற - நனைகவு
 ளென்றார். தொடங்கிய தொழிலாலே வேறுமொரு தொழி
 லை முடித்தற்கு உபாயமாகும் விதம் ஆலோசித்துச் செய்தா
 ல் எல்லாத்தொழில்களும் எளிதிலே முடியுமென்பதாம். (அ)

நட்டாரிக்கு நல்ல செயலின் வினாந்ததே - *
 யொட்டாரா யொட்டிக் கொளல். - - கூ.

இ-ள். (தொழில்செய்வதால்) — நட்டாரிக்கு - (தனது) நட்டினருக்கு—நல்லசெயலின் - நல்லவைகளைச் செய்தலினால்—ஒட்டாரா - (தன்பகைவரது) பகைவரை — ஒட்டிக்கொளல் - (தனக்கு) நட்டபாக்கிக்கொள்ளுதல் — வினாந்ததே-வினாந்துசெய்யத்தகுவதாம். எ - று. ~~ஐ~~ அத்தொழிலைப் பலிக்கச் செய்யும் அவ்விரண்டு காரியங்களையும் பகைவர்க்குத் தன்மெலிவு தெரிவதன்முன்னே செய்கவென்றற்கு - வினாந்ததென்றார். (கூ)

உறைசிறியா ருண்ணிங்க வஞ்சிக் குறை பெறிற் *
 கொள்வர் பெரியார்ப் பணிந்து. - - - டி.

இ-ள். உறைசிறியார்-ஆளுமிடஞ் சிறியராகிய மந்திரிகள் (தம்மின் மிகுந்தவலியவர் எதிர்த்தவிடத்தே) — உள் - (தமது) அங்கங்கள்—நடுங்கல்-நடுங்குதலுக்கு—அஞ்சி - பயந்து—குறைபெறின் - (அந்நிலைக்கு வேண்டிவதாகிய) சந்தி கூடுமாயின்—பெரியார் - அப்பெரியவரை — பணிந்து—கொள்வர் - (அதனை ஏற்றுக்) கொள்ளுவர். எ-று. ~~ஐ~~ இடம் - நாயும், அரணும், — அவைகளின் சிறுமை உடையமேல் ஏற்றப்பட்டது. — மெலியாரோடு சந்திக்கு வலியாரிசைதல் அரிதற்கலால் - பெறினென்றார். — அடியிலே மெலியராயினார் தம்மங்கங்களும் அஞ்சி நீங்கினால் முதலோடும் கெடுவராகலின்

ஐ-ஐ. கூ அ-ஆம். அதி—வினைசெயல்வகை

அதுவாராமற் சிறிது கொடுத்தும் சந்தியை ஏற்றுக் கொள்க
 வென்பதாம். — பணிதல் மாணிகளுக்குக் கருத்தல்லாமையா
 ல் கொள்வனொ லலகியலாற்சொல்லினார். [இவை மூன்றுபா
 ட்டாலும் மெலியவன் செய்யுந் திறம் சொல்லப்பட்டது.]

***** . ❧ . ***** ❧

கூக-ஆம்,அதி—தூது.

அஃதாவது - பொருத்தல் பிரித்தல்களுக்கு வேற்றரசரி
 டத்தே செல்வாரது தன்மை. அவ்விரண்டினையும் மு
 ன் விண்ணசெயல்வகை யென்றமையால் இது அதன்பின்
 லைக்கப்பட்டது. தான் வகுத்துச் சொல்லுவோன் -
 சொல்லியதுசொல்லுவோன் - எனத்தூது இருவகைப்ப
 டும். அவருள் முன்னோன் மந்திரியோடு சமானஞவாஸ
 கலாலும் பின்னோன் அவனிலே காற்பங்கு குணங்கு
 றைந்தோ னாகலாலும் இஃது அமைச்சியலாயிற்று.

அன்புடைமை யான்ற குடிப்பிறத்தல் வேந்தவாம்*
 பண்புடைமை தூதுரைப்பான் பண்பு. - க.

இ-ள். அன்புடைமை - (தன்சுற்றத்தாரிடத்து) அன்புடை
 யவனாதலும் | — ஆன்றகுடிப்பிறத்தல் - (மந்திரிந் தொழில்
 செய்தற்கு) அமைந்த குடியிலே பிறத்தலும் | — வேந்தவா

ம்பண்புடைமை - அரசர் சாதி விரும்பும் குணமுடையவ
 னாதலும் | — தூதுரைப்பான் - தூது வார்த்தையைச்சொல்

லுவாணுக்கு—பண்பு - இலக்கணமாம். எ-று. ❧ முன்னை
 யவிரண்டினாலும் முறையே சுற்றத்தாரிக்குத் தீங்குவாராம

ல் தானே காத்து நடத்தலும், தன்முன்னோர் தூதியல்கேட்டு அறிதலும். பெற்றும்.—வேந்தவாம் பண்புடைமை - பின்பும

ன்னாச் சேர்ந்தொழுகலிலே அறியப்படும். அதனால் வேற்ற ஈசரும் அவனுக்கு வசப்படுத்தல் கொள்ளப்படும். (க)

அன்பறி வாராய்ந்த சொல்வன்மை தூதுரைப்பார்க்கு
இன்றி யமையாத மூன்று. - - - - உ.

இ-ள். அன்பு - (தம்மரசனிடத்து) அன்புடைமையும் | —
அறிவு - (அவனுக்கு ஆமவைகளை அறியும்) அறிவுடைமையும் |
— (அவைகளை வேற்று வேந்தரிடத்துச் சொல்லும்போது) —
ஆராய்ந்த சொல்வன்மை - ஆராய்ந்து சொல்லுதல் வலிமையு.

என—ஆம், அதி—தூது உரையு

ம் என—தூதுரைப்பார்க்கு - தூதுசொல்ல உரியவர்க்கு—இ
ன்றியமையாத அவசியமாக வேண்டிய குணங்கள் | — மூன்று. எ-று. **இ** ஆராய்தல் - அவைகளுக்குச் சம்மதிக்கும் சொற்
களை ந்தெரிதல்.—அவசியமாக வேண்டிய குணங்கள் மூன்றெ
னவே மந்திரிகளுக்குச் சொல்லிய மந்தைக் குணங்களும் வே
ண்டி மென்றதாயிற்று. [இவை இரண்டிபாட்டாலும் இருவ
கைத் தூதர்க்கும் பொது விலக்கணம் சொல்லப்பட்டது.] உ

நூலாரு ணூல்வல்ல குகுதல் வேலாருள் - *
வென்றி விண்புரைப்பான் பண்பு. - - க.

இ-ள். வேலாருள் - வேலிணையுடைய வேற்றரசரிடத்து—
 வென்றி-(தன்னரசனுக்கு) வெற்றியைத் தருகின்ற — விணையு
 ணைப்பான் - தொழிலைச்சொல்வோனுக்கு — பண்பு - இலக்க
 ணைமாவது | — தூலாருள் - நீதிதூலை அறிந்த மந்திரிகளிடத்து
 — நூல்வல்லனாகுதல்-(தான்) அந்நூலில் வல்லவனாகுதல். எ-
 று. ஐ. கொலைத்தொழிலோ னொன்பதுதோன்ற - வேலாண்
 றும், தூதுத் தொழிலிரண்டு மடங்க - வென்றி விணையென்ற
 ம், சொல்லினார்.—வல்லவனாகுதல் - அறிதன்மாத்திர முடைய
 யராகிய அவர் முன் வகுக்கும் வல்லமையுடையனாகுதல். (க)

அறிவுரு வாராய்ந்த கல்வியும் மூன்றின் - *
 செறிவுடையான் செல்க விணைக்கு. - - ச.

இ-ள். அறிவு - (இயற்கையாகிய) அறிவும்—உருவு - (சண்
 டோரிச்சிக்கும்) தோற்றப்பொலிவும் — ஆராய்ந்த கல்வி-
 (பலரோடும் பலகாலும்) ஆராயப்பட்டகல்வியும் என—இம்
 மூன்றின் - (நன்சூழித்தற்கு ஏதுவாகிய) இம்மூன்றினது—
 செறிவுடையான் - கூட்டத்தை யுடையவன் | — விணைக்கு-

(வேற்றரசரிடத்துத்தூதுத்) தொழிலுக்கு—செல்க - செல்ல
 ச்சடவன் எ-று. ஐ. இம்மூன்றும் ஒருவனிடத்துக் கூடுதல்அ

ரிதாகலால்-செறிவுடையானென்றார். இவைகளாலே நன்கும
 திப்புடையவனாகவே இனிது முடியுமென்பது கருத்து. (ச)

தொகச்சொல்லித் தூவாத நீக்கி நகச்சொல்லி *
 நன்றிபடப்பதாந் தூது. - - - - ௫.

இ-ள். (வேற்றரசர்க்குப் பலகாரியங்களைச் சொல்லுமிடத்
 து)—தொகச்சொல்லி - (காரணவகையாக) தொகுத்துச்சொ

வீதியும் — (இனிமையிலாத காரியங்களைச் சொல்லுமிடதீ
து)—தூவாதநீக்கி - வெய்யசொற்களைநீக்கி -- நகச்சொல்லி -
(இனிமையானசொற்களால்) மகிழ்ச்சொல்லியும் — நன்றிப
யப்பது - (தன்னரசனுக்கு) நன்மையைச் செய்பவனே |—தூ
து - தூதனாவான். எ-து. பஸ்காரியங்களுக்கு உடம்படாத
வீ - பரம்பரையால் அப்பலவும் முடித்தற்குக் காரணமான ஒ
ருகாரியத்தைச் சொல்ல அதனால் அவை பயன்படும் விதத்
தை ஆலோசித்தறிதல் அருமையாதலால் - கருக்கத்தால் உட
ன்படுவர். இனிமை யில்லாதகாரியங்களுக்கு உடன்படாதவ
ர் - மன மகிழ்ச்சொல்ல அவ்வினிமை யில்லாமை தோன்ற
மைபால் உடன்படுவர். ஆதலால் - அவ்விருவழியாலும் தன்
காரியம் தவறாமல் முடிக்கவல்லவனென்பதாம்.] (இ)

கற்றுக்கண் ணஞ்சான் சொச்சொல்லிக் காலத்தாற் *
றக்க தறிவ தாந் தூது. - - - ன்.

இ-ள், கற்று-(நீதிநூல்களைக்)கற்று — சொல - (பகைவேந்
தர்) மனங்கொள — சொல்லி - (தான் சென்ற கருமத்தைச்)
சொல்லி — கண்ணஞ்சான். - (அவர் கோபித்துப் பார்த்தில்)
அப்பார்வைக்கு அஞ்சாது—காலத்தால் - காலத்தோடு பொரு
ந்த—தக்கது - (அதுமுடிக்கத்) தக்க உபாயத்தை — அறிவ

து-அறிபவனே |— தூதாம் - தூதனாவான். எ - து. அவ்வு
பாயம் அறிதற்பொருட்டு நீதிநூற் கல்வியும், அதனானறி
வேறென்றால் முடியுங் காலம் வரின் அவ்வாறு முடிக்கவே
ண்டிதலால்-காலத்தாற்றக்கதறிதலும், இவக்கணமாயின. (சு)

கடனறிந்து காலங் கருதி யிடனறிந் - - - *
தெண்ணி யுரைப்பான் நலை. - - - எ.

இ-ள். கடன் - (வேற்றரசரிடத்துத்தான்செய்யு) முறைமை
யை—அறிந்து—காலங்கருதி - (அவர்) சமயம்பார்த்து—இ
டன் - (சென்றகருமஞ்சொல்லுதற்குவற்ற) விடத்தை—அறிந்
து—எண்ணி - (சொல்லும்வழியை முன்னே) விசாரித்து—உ
ரைப்பான் - (அவ்வழி) சொல்லுவோன் |—தலை (தூதரில்) மிக்
கவன். எ-து. செய்யுமுறைமையாவது - அவர் நிலையும், தன்
னரசனிலையும், தன்னிலையும், சீர்தூக்கி அவைகளுக்கு ஏற்பக்
காணு முறைமையும் சொல்லு முறைமைபு முதலாயின.—
செவ்வி-தன்சொல்லி யேற்றுக்கொள்ளு மணநிகழ்ச்சி. அது

சூக்யம், அதி—தூது.

உாடுக

காலத்தின் வசத்ததாகலால் - காலமென்றார்.—இடன் - தனக்
குத்துணையாவார் உடனடியவிடம்.—எண்ணுதல் - தான் அது
சொல்லும்விதமும், அதற்கு அவர் சொல்லும் உத்தரமும்,
அதற்குப்பின் தான்சொல்லுமவைகளும், ஆக இவ்வழியால்
மேலுமேலும் தானேயெண்ணுதல். வடதூலார் இவ்விருவகை
யார்டனே ஓங்குகொடுத்து நிற்பானையும் கூட்டித் தூதலா-

தலை இடை கடை என வகுத்துச் சொல்லினாராகலால் அவர்
மதமும் தோன்ற-தலையென்றார். — தூதென்பது அதிகாரத்

தால்வந்தது. [இவை ஐந்துபாட்டாலும் தான் வகுத்துச் சொல்லுவானது இலக்கணம் சொல்லப்பட்டது.] (எ)

தூய்மை துணைமை துணிவுடைமை யிம்மூன்றின் கூ
வாய்மை வழியுரைப்பான் பண்பு. - - அ.

இ-ள். வழி-(தன்னரசன்வார்த்தையை) அவன்சொல்லியவழியே—உரைப்பான் - (வேற்றரசர்க்குச்) சொல்லுவானது—பண்பு - இலக்கணமாவது—தூய்மை - (பொருளாலும்காமத்தாலும்) பரிசுத்தத்தாலும் — துணைமை-(தனக்கு அவர்மந்திரிகள்) துணையாந்தன்மைபும்—துணிவுடைமை - துணிதலையுடையபும்—இம்மூன்றின்—இம்மூன்றோடுகூடிய — வாய்மை—மெய்மையும் ஆம். எ-று. ~~ஐ~~ பொருள் காமங்கள்பற்றி வேறுபடச் சொல்லாமைப்பொருட்டி - தூய்மையும், தன்னரசனுக்கு உயர்ச்சி சொல்லியவிடத்தே எம்போல்வார்க்கு அது இயல்பென்று அவர்கோபத்தை நீக்கற்பொருட்டி—துணைமையும், இதுசொன்னால் இவர்துன்பம் செய்வாறென்று ஒழியாமைப்பொருட்டி துணிவுடைமையும், யாவராலும் நம்பப்படுதற்பொருட்டி - மெய்மையும், வேண்டப்பட்டன.

விடுமாற்றம் வேந்தர்க் குரைப்பான் விடுமாற்றம் *
வாய்சோரா வன்கணவன். - - - - கூ.

இ-ள். விடுமாற்றம் - (தன்னரசன்சொல்லி) விட்டவார்த்தையை—வேந்தர்க்கு - வேற்றரசர்க்கு—உரைப்பான் - சொல்லுதற்கு உரியவன்—(தனக்குவரும்துன்பத்திற்குஅஞ்சி)—விடுமாற்றம் - (அவனுக்குத்) தாழ்வானவார்த்தையை—வாய்சோரா - வாய்சோர்ந்தும் சொல்லாத — வன்கணவன் - வலிமையையுடையவன். எ-று. ~~ஐ~~ தாய்வு - அரச சாதிக்குத்-தராமல்வல்லாமையால்-அதனை விடுவென்றார். (சு)

இறுதி பயப்பினு மெஞ்சா திறைவற் . . . *
குறுதி பயப்பதாந் தூது. . . ய.

இ-ள். இறுதிபயப்பினும் - (அவ்வார்த்தை தனக்கு) முடிவைத்தருமாயினும்—எஞ்சாது - (அதற்கு) அஞ்சிவிடாது— (தன்னரசன் சொன்னபடியே)—இறைவற்கு - அவ்வரசனுக்கு—உறுதி-மிகுதியை — பயப்பது - (வேற்றரசரிடத்துச்) சொல்லுவானே—தூதாம் - தூதனாவான். எ-று. ❀ முடிவைத்தரினுமென்றதனால் - மற்றதை துன்பங்களைத் தருதல்சொல்லவேண்டிவதில்லைபாயிற்று. [இவை மூன்றுபாட்டாலும் சொல்லியதுசொல்லுவானது இலக்கணம் சொல்லப்பட்டது.] ய

எய-ஆம், அதி—மன்னரைச் சேர்ந்தொழுக்கல்-
அஃதாவது-மந்திரி அரசரைப் பொருந்தி நடக்கும்விதம். இது-வேந்தவாம் பண்புடைமையென முன்சொல்லப்பட்டமையால் தூதின் பின்வைக்கப்பட்டது.

அகலா தணுகாது தீக்காய்வார் போல்க - - *
விகல்வேந்தர்ச் சேர்ந்தொழுகு வார். - - க.

இ - ள். இகல் - மாறுபடுதலையுடைய — வேந்தர் - அரசரை—சேர்ந்து-அபித்து—ஒழுக்குவார் - நடக்கு மந்திரிகள்— (அவரை)—அகலாது - மிகநீங்காமலும் — அணுகாது - மிக நெருங்காமலும் — தீக்காய்வார்போல்க - நெருப்பிற் குளிர் காய்வார்போல் நடுவிடத்து நிற்கக்கடவர். எ - று. ❀ முன்

கோபக்காரனென்பது தோன்ற - இகல்வேந்தொன்றார். — மிக நீங்கினாற் பயன்கொடாமல் மிகநெருங்கினால் அவமதிப்பற்றி வருத்தும் வேந்தர்க்கு-மிகநீங்கினாற் குளிர்நீக்காமல் மிகநெருங்கினாற் சடுவதாதலால் தீ உபமானமாயிற்று. (க)

மன்னர் விழைப விழையாமை மன்னரால் - *

மன்னிய வாக்கத் தரும். - - - - - உ.

இ-ள். மன்னர்-(தம்)மன்னரால்—விழைப-விடும்பப்பட்டவைகளை—விழையாமை - (தாம்) விடும்பாதிருத்தல்—மன்னரால்-அவ்வரசராலே — மன்னிய - தீவைபெற்ற — ஆக்கம்-செல்வத்தை—தரும்-(மந்திரிகளுக்குக்) கொடுக்கும். எ-று. **✽** இங்கே விடும்பப்பட்டவை பென்றது - அவர்க்குச் சிறப்பு

ஔ-ஆம்,அதி—மன்னரைச்சேர்ந்தொழுகல். 4

பாக உரியவைகளை. அவை உண்ணப்படுவனவும் - அணியப்படுவனவும் முதலானவை. இவைகளைச் சமமாய்த்தோன்றற்கு அஞ்சி விடும்பா தொழியவே அவ்வச்சநோக்கி மகிழ்ந்து அவர்தாமே எல்லாச்செல்வமும் தருவென்பது கருத்து. (உ)

போற்றி னரியவை போற்றல் கடுத்தபின் - *
தேற்றுதல் யார்க்கு மரிது. - - - - - ஈ.

இ-ள். (மந்திரிகள்)—போற்றின் — (தம்மைச்) காத்துக் கொள்ளவேண்டினால்—அரியவை- அரியபிழைகளை— போற்றல் - (தம்மிடத்திலேவாராமற்) காக்கக்கடவர். — கடுத்தபின் - (அவ்வரசர் அவை வந்தவைகளாகக்கேட்டு) சந்தேகித்தபின்பு—தேற்றுதல் - (அவரைப்பின்) தெளிவித்தல் | — யார்க்கும்—அரிது.(ஆதலால்)எ-று. **✽** அரியபிழைகள்—அவராலே பொறுத்தற்கரிய கீழறுத்தல் முதலானவை. அவைகளைக் காத்

தலாவது - ஒருவன் சொல்லியக்கால் அவர் நம்பாதிருக்கும்படி நடத்தல். பின் ஒருவழியால் நம்புவித்தாலும் கடன்கொண்டவரைக் கண்டவிடத்தெல்லாம் அப்பொருள்போல் தம்மைக் கண்டவிடத்தெல்லாம் அப்பிழை தோன்று மாதலால் யார்க்குமரிதென்றார். [இவை மூன்றுபாட்டிலும் அதுபொதுவகையாற் சொல்லப்பட்டது.] (ஈ)

செவிச்சொல்லுஞ் சேர்ந்த நகையு மவித்தொழுக *
லான்ற பெரியா ரகத்து. - - - - ச.

இ-ள். ஆன்ற - நிறைந்த - பெரியாரகத்து - அரசரிடத்திருக்கும்போது - செவிச்சொல்லும் - (ஒருவன்) காதின்கொல்லுதலையும் - சேர்ந்த நகையும் - (ஒருவன் முக) நோக்கிநகைத்தலையும் - அவித்து - நீக்கி - ஒழுகல் - நடக்கக்கடவன். எ-று
☞ சேர்தல் - பிறறோடு சேர்தல் - அவைசெய்தால் - தஞ்சேர்வுகண்டு செய்தவையாகக்கொள்வொன்பது கருத்து.] (ச)

எப்பொருளு மோரார் தொடரார்மற் றப்பொருளை *
விட்டக்காற் கேட்க மறை. - - - - டு.

இ-ள். மறை - (அரசனுக்குப் பிறறோடு) ரகசியம் நிகழுமிடத்து - எப்பொருளும் - யாதொரு பொருளையும் - ஓரார் - செவிகொடுத்துக்கேளாமலும் - தொடரார் - (அவனை) முறிவினாலாமலும் - அப்பொருளை - அந்த ரகசியப்பொருளை
எள்

உாசுஉ எய-ஆம், அதி - மன்னரைச் சேர்ந்தொழுகல்

— விட்டக்கால் - (அவனை) அடக்காமற் சொல்லினால் - கேட்க - கேட்கக்கடவர். எ-று. ☞ முறிகிவினாவுதற்கு - உரியபொருளாயிருந்தாலு மென்றற்கு - எப்பொருளுமென்றார். (ஊ)

குறிப்பறிந்து காலங்கருதி வெறுப்பில - - *
வேண்டிப் வேட்பச்சொல்ல. - - - - சு.

இ.ள். (அரசனுக்குக் காரியஞ் சொல்லும்போது) — குறிப்பறிந்து — (அப்பொழுது நிகழ்கின்ற அவனது) குறிப்பை அறிந்து — காலங்கருதி — (சொல்லுதற்கு ஏற்ற) காலத்தையும் பார்த்து — வெறுப்பில - வெறுப்பில்லாதனவும் — வேண்டிப் - வேண்டியனவும் ஆகிய காரியங்களை — வேட்ப - (அவன்மனம்) விரும்பும் வகை — சொல்ல - சொல்லக்கடவர். எ.று. * அரசன்மனம் காரியத்திலன்றிக் காமவெகுளி யுள்ளிட்டவைகளிலே நிகழுமிடத்தும், அதற்கு ஏற்காத காலத்தும், சொல்லுதல்பயன்படாமற் போதலால் - குறிப்பறிந்து காலங்கருதியென்றும், அவனுடம்படாத காரியங்கள் முடிவுபெறாமையால் - வெறுப்பிலவென்றும், பயனில்லாதவையும் பயன்சுருங்கியவையும் ஆகிய காரியங்களைச் செய்யவேண்டாமையால் - வேண்டிப் வென்றும், அவைகளை இலியவையாய்ச் சுருங்கி விளங்கிய பொருளுடையவையாகிய சொற்களாலே சொல்லுகவென்றற்கு வேட்பச்சொல்லென்றும், சொல்லினார். (சு)

வேட்பன சொல்லி வினையில வெஞ்ஞான் றுங் *
கேட்பினுஞ் சொல்லாவிடல். - - - - எ.

இ.ள். (பெரும்பயனுள்ளவையும்) — வேட்பன - (அரசன்) விரும்புவனவும் (ஆகிய காரியங்களை) — சொல்லி - (அவன் கேட்டிலனாயினும்) சொல்லி — எஞ்ஞான் றும் - எந்நாளும் — வினையில - பயனில்லாதவைகளை — கேட்பினும் - (தானே) கேட்டாலும் — சொல்லாவிடல் - சொல்லாது விடக்கடவன். எ.று

❧ வினையில தேட்பினும் எனவந்த சொற்களால் அவைகளு
க்கு எதிரான சொற்கள் - வருவிக்கப்பட்டன.—வினையால் வருத
லின் - வினையென்றும், வறுமைக்காலமும் அடங்க-என்றான்
றுமென்றும், சொல்லினார்.—சொல்லத்தக்கவையும், சொல்ல
த்தகாதவையும், வகுத்துச் சொல்லியபடி. [இவை நான்குபா
ட்டிலும் சிறப்பு வகையால் சொல்லப்பட்டது.] (எ)

எய-ஆம், அதி—மன்னரைச்சேர்ந்தொழுகல். லாகூக

இனையின முறையொன்றிகழார் நின்ற - - *
வொளியோ தொழுகப்படும். - - - அ.

இ-ள். இனயர் - (இவர் எமக்கு) இனையர் - இனமுறையர்.
(எமக்கு) இன்னமுறையினர்—என்றிகழார் - என்று (அரசனா)
அவமதியாமல்—நின்ற - (அவரிடத்து) நிலைபெற்ற—ஒளியோடு -
ஒளியோடு பொருந்த - ஒழுகப்படும் - நடக்கத்தகும். எ - று.
❧ ஒளி-நித்திரைசெய்யா நிற்கவும் உலகங்காக்கின்ற அவரது
செய்வத்தன்மை அதனோடு பொருந்தவொழுகுதலாவது - அவர்
தேவரும் தாம் மனிதருமாக நடத்தல். அவ்வொளியினாலே
நீக்கப்பட்ட இளமையும் முறைமையும் பற்றி இகழ்வாராணல்
தாமும் நீக்கப்படுவொன்பது கருத்து. அ

கொளப்பட்டே மென்றெண்ணிக் கொள்ளாதசெய்யார்
துளக்கற்ற காட்சியவர். - - - கூ.

இ-ள். துளக்கற்ற - அசைவற்ற - காட்சியவர் - அறிவையு
டையவர்—கொளப்பட்டேமென்று - (அரசனால்) நன்சும
திக்கப்பட்டோமென்று—எண்ணி - கொள்ளாத - (அவன்)

இ-ள். குறிப்பு - (அரசனும்) குறிக்கப்பட்ட காரியத்தை—
 கூறாமல்—(அவன்) சொல்லவேண்டாவதை — நோக்கி - (அவ
 ன் முகத்தையாவது கண்ணையாவது) பார்த்து— அறிவான்-அ
 றிகிறமத்தியானவன் | —என்றானும் எந்தநாளும் — மா
 ருநீர்-வற்றாத நீராலே சூழப்பட்ட— வையக்கு - உலகத்துள்
 ளார்க்கு—அணி-ஆபரணம். எ-று. ❀ அறிவுடையனாகி எல்லா
 ர்க்கும் அழகுசெய்தலால் - வையக்கணிப்பென்றார். குறிப்பும்
 வையமும் ஆகுபெயர்கள். வையத்திற்கென்பதுவிகாரம். (க)

ஐயப்படா அகத்த துணர்வானை - - - *
 தெய்வத்தோ டொப்பக் கொளல். - - - உ.

இ-ள். அகத்தது-(ஒருவனது) மனத்தினிடத்திலே நிகழ்வ
 தை—ஐயப்படா து-சந்தேகப்படாமல் — உணர்வானை - து
 ணிவாக அறியவல்லவனை--(மனிதனையாயினும்) — தெய்வத்
 தோடொப்ப - தெய்வத்தோடுசமானமாக—கொளல் - நன்கு
 மதிக்கக்கடவன். எ - று. ❀ உடம்பு முதலானவைகளால் ஒப்
 பாகானாயினும் பிறர் நினைத்ததை அறிகிற தெய்வத்தன்மை
 யுடையமபால் தெய்வத்தோ டொப்பவென்றார். (உ)

குறிப்பிற் குறிப்புணர் வாரை யுறுப்பினுள் - *
 யாது கொடுத்தங் கொளல். - - - ஈ.

இ-ள். குறிப்பின்-(தங்) குறிப்புநிகழும்விதம் அறிந்து—
 குறிப்புணர்வாரை - (அதனால்) பிறர்குறிப்பு அறியுந்தன்மைய
 வரை—உறுப்பினுள் (அரசர்தம்) முறுப்புக்களுள்— யாதுகொ
 டுத்தம்-(அவர்வேண்டுவது) யாதொன்றைக் கொடுத்தாயினு
 ம்—கொளல்-(சமக்குத்) துணையாகக்கொள்ளக்கடவர். எ-று.
 ❀ உள்ளே நிகழும்வழி யாவர்க்கும் ஒத்தலால் பிறர்குறிப்
 பை அறிதற்குத் தங்குறிப்பு சாதனமாயிற்று — உறுப்புகள் -
 பொருள், நாடுமுதலாகிய புறத்துறுப்புகள். [இவை மூன்று
 பார்ட்டாலும் குறிப்பறிவாரது சிறப்புச் சொல்லப்பட்டது.

கக-ஆம், அதி—குறிப்பறிதல்.

குறித்தது கூறமைக் கொள்வாரோ டேனை - *
புறுப்போ ரணையரால் வேறு. - - - ச.

இ-ள். குறித்தது - (ஒரு வன்மனத்தி)னினைத்ததை—கூற
மை (அவன்) சொல்லாமல் — கொள்வாரோடு - அறியவல்லவ
ரோடு --எனை-மற்றை (அறியமாட்டாதவர்) — உறுப்பு - அ
வயவத்தால்—ஒரணையர் - ஒருதன்மையாக பொப்பினும் —
வேறு-(அறிவால்)வேறு. எ-று. ❀ அறியமாட்டாதவ ரென்ப

தும், அறிவாலென்பதும், வருவிக்கப்பட்டன. சிறந்த-அறிவில்
லாமையால் மிருகமென் னுங்கருத்தால் - வேறென் றார். (ச)

குறிப்பிற் குறிப்பு ணரா வாயி னுறுப்பினு - *
ளென்ன பயத்தவோ கண். - - - இ.

இ-ள். குறிப்பிற்-(குறித்ததை அறியவல்லதன்) காட்சியா
ல்—குறிப்பு-(பிறர்) குறிப்பை—உணராவாயிற் - அறியமா
ட்டாவாயிற்—(ஒருவனுக்கு) — உறுப்பினுள் - அவையவங்க

ளுள்—கண்-(சிறந்த) கண்கள் | — என்னபயத்தவோ - (வே
றே) என்னபயம்செய்வனவோ. எ-று. ❀ குறிப்பறியுமிடத்
தேதுணையாஞ் சிறப்புப்பற்றி உயிரினறியு கண்மேல் ஏற்றப்

பட்டது. அக்கண்களாலே பயனில்லை யென்பதாம். [இவை
 ஔரண்பி பாட்டாலும் குறிப்பறியா ரிழிவு சொல்லப்பட்டது.

அடுத்தது காட்டும் பளிங்குபோ னெஞ்சங் - *
 கடுத்தது காட்டி முகம். - - - - - சு.

இ-ள். அடுத்தது - (தன்னை) அடுத்த பொருளினது நிறத்
 தை—காட்டும் - (தான்கொண்டு) காட்டுகிற — பளிங்குபோல்
 —நெஞ்சம் - (ஒருவனது) நெஞ்சத்தில்—கடுத்தது - மிகுந்த
 குணத்தை—முகம் - (அவன்) முகமானது—காட்டும் - (தா
 ன்கொண்டு)காட்டும். எ-று. ~~ஔ~~ அடுத்ததனிறத்தை அடுத்த

தெனலால் ஆகுபெயர் . — ஒருபொருள் வேறொருபொருளின்
 குணத்தைக்கொண்டு தோற்றதலாகிய தொழிலுவமை. (சு)

முகத்தின் முதுக்குறைந்த துண்டோ வுவப்பினுங் *
 காயினுந் தான்முந் துறும். - - - - - எ.

இ-ள். (உயிரானது)--உவப்பினும் - விரும்பினாலும்—
 காயினும் - வெறுத்தாலும்—தான்—(அறிந்து) — முந்துறும்

ஏ-ஆம், அறி—குறிப்பறிதல்

ம்-(அவ்விரண்டிலும் அவ்வயிருக்கு) முற்பட்டுநிற்கும்.—(ஆதலால்)—முகத்தின் - முகம்போல்—முதுக்குறைந்தது - அறிவுமிக்குத்தது |—உண்டோ. எ-று. ❀ அறிவு உயிரிக்கே யல்லாமல் முகத்திற்கு இல்லையென்பாரா நோக்கி உயிரினது சுருத்தை அறிந்து அது விரும்பினால் தான் மலர்ந்தும், அது வெறுத்தால் தான் கருகியும் வரலால் உண்டென்று மறுப்பவர்போல் குறிப்பறிதலுக்குச் சாதனம் சொல்லியபடி. (எ)

முகநோக்கி நிற்க வமையு மகநோக்கி - - - ❀
 யுற்ற உணர்வார்ப் பெறின். - - - அ.

இ-ள். குறைபுறுவோன்—அகநோக்கி-(தன்) மனத்தைக் குறிப்பால் அறிந்து — உற்றது - (தான்) உற்றதனை—உணர்வார்-அறிந்து தீர்ப்பாரா—பெறின் — (அவர் தன்முகத்தைப் பாரிக்கும்படியாக)—முகநோக்கி-(அவர்) முகத்தைப்பார்த்து—நிற்க-(அவ்வளவிலே) நிற்க—அமையும் - போதும். எ-று. ❀ அப்படியில்லாமல் சொல்லுவானாகில் இருவருக்கும் சிறுமைபாமாகலால் அது வேண்டா மென்பதாம். குறையுறுவோனது இயல்பு சொல்லுவார்போல் சாதனம் சொல்லியபடி. [இவை மூன்றுபாட்டாலும் குறிப்பறிதற்குச் சாதனம் முகமென்பது சொல்லப்பட்டது.] (அ)

பகைமையுங் கேண்மையுங் கண்ணு ரைக்குங் கண்ணின்❀
 வகைமை யுணர்வார்ப் பெறின். - - - கூ.

இ-ள். கண்ணின்வகைமை - (தமது) பார்வைவெறுபாட்டுத் தன்மையை—உணர்வார் - அறியவல்ல மத்திரிகளை — பெறி

ன்- (அரசர்) பெற்றால் — (அவர்க்கு) — பகைடையுங் கேண்
 மையும் — (மனத்திலுள்ள) பகைத்தன்மையும் தட்புத்தன்மை
 யும் — (வேற்றரசர் சொல்லாமற்போயினும்) — கண்- (அவர்) க
 ண்களே | — உரைக்கும்- சொல்லும். எ-று. ஶ்ரீ பார்வை வேறு
 பாடாவன- வேறுத்தபார்வையும், விரும்பியபார்வையும், ஆம்.
 — உணர்தல் அவைகளை அந்தந்தக்குறிகளால் அறிதல். (க)

நு ண்ணிய மென்பா ரளக்குங்கோல் காணுங்காற் *
 கண்ணல்ல தில்லை பிற. - - - - ய.

இ-ள். நுண்ணியமென்பார் - நுட்பவறிவுடையேமென்றி

குக்குமந்திரிகள் — அளக்குங்கோல் - (அரசரது சூருத்தை).
 எக-ஆம், அதி—குறிப்பறிதல்.

அளக்குங் கோலாவது | — காணுங்கால் - ஆராயுபிடத்து--க
 ண்ணல்லது-(அவரது) கண்களல்லாமல்—பிற-வேறு|—இல்
 லை-எ-று. ஶ்ரீ-இங்கிதம் - வடிவு-தொழில் -சொல்-என்பவைமு
 தலான பிறர்கருத்தளக்கிற அளவைகள் பலவும் முன்னறிந்
 தலிடத்தே அபராலே மறைக்கப்படும் பார்வை மனத்தோடுக
 லத்தலால் மறைக்கப்படா தென்பதுபற்றி அதனையே பிரித்
 துச்சொல்லினார். [இவை இரண்டுபாட்டாலும் நுண்ணிய ச
 ருவி பார்வையென்பது சொல்லப்பட்டது.] (ய)

நு-*****-நு-ஶ்ரீ-ஶ்ரீ-*****-ஶ்ரீ
 எஉ-ஆம், அதி—அவையறிதல்.

அஃதாவது- அரசனோடிருந்த சபையிப்பல்பை அறிதல் -
 காரியஞ் சொல்லுங்கால் அவன் குறிப்பறிதலே யல்லா
 மல் இதுவும் வேண்டிதலால் பின்வைக்கப்பட்டது.

அ வையறிந் தாராய்ந்து சொல்லுக சொல்லின் *
 ரொகையறிந்த தூய்மை யவர். - - - - (ச)

இ-ள். சொல்லின்றொகை - சொல்லின்குட்டத்தை — அறிந்த—தூய்மையவர் - பரிசுத்தகுணமுடையவர் | — (தாம் ஒன்றுசொல்லும்போது) — அவை - (அப்பொழுதுள்ள) சபையை—அறிந்து—ஆராய்ந்து — சொல்லுக - சொல்லக்கூடவர். எ-று. ✽ சொல்லின்றொகையெனவே - செஞ்சொல்-ஆக்கச்சொல் - சூறிப்புச்சொல்-என மூவகைச்சொல்லும் அடங்கின. — தூய்மை - அச்சொற்களில் தமக்கு ஆகாதவை ஒழித்து ஆமவை கொள்ளல். — அவையினளவை அவை யென்றார். அவ்வளவு-பிரகி-ஒப்பு-தாழ்வு-என மூவகைப்படும். அறிதல்-தம்மோடுதூக்கி அறிதல். ஆராய்தல் - உச்சபையிலேசொல்பபடுங்காரியம்-இது. சொல்லும்விதம்-இது. சொன்னால் அதன்முடிவு - இது. என்று இவை யுள்ளிட்டவை ஆராய்தல்.

இடைதெரிந்து நன்குணர்ந்து சொல்லுக சொல்லி னடைதெரிந்த நன்மையவர். - - - உ.

இ-ள். சொல்லினடை - சொற்களதுநடையை—தெரிந்த ஆராய்ந்து அறிந்த — நன்மையவர் - நன்மையை யுடையவர் | — (சபையினிடத்து ஒன்று சொல்லும்போது) — இடைதெரிந்து - (அதன் சமயத்தை) ஆராய்ந்தறிந்து — நன்குணர்ந்த

உாசுஅ   எஉ-ஆம், அகி—அவையறிதல்.

ஆ- (வழுப்படாமல்) மிகவுந்தெளிந்து—சொல்லுக - சொல்லு
 க்கடவர். எ-று. ✠ சொற்களினடையாவது - அம்முவுகைச்
 சொற்களும் - செம்பொருள் - ஆக்கப்பொருள் - குறிப்புப்
 பொருள் இவைகளை உணர்த்தும் விதம். சமயம்-கேட்குதலி
 ல் ஆசையுடமை. வழு-சொல்வழுவும், பொருள்வழுவும். [இ
 வை இரண்டிபாட்டாலும் ஒன்று சொல்லும்போது சபைய
 றிந்தே சொல்லவேண்டுமென்பது சொல்லப்பட்டது.] (உ)

அவைநியார் சொல்லன்மேற் கொள்பவர் சொல்லின்*
 வகையறியார் வல்லதூஉ மில். - - - கூ.

இ-ள். அவை-சபையினளவை—அறியார் - அறியாதவரா
 கி—சொல்லல் - (ஒன்று) சொல்லுதலை -- மேற் கொள்பவர் |
 —சொல்லின்வகை - அச்சொல்லின்கூறுபாடும் — அறியார்.
 —வல்லதூஉம் - (மற்றும்) வல்லகலையும்—இல் - (அவர்க்கு)
 இல்லை. எ-று. ✠ சொல்லுதல் வகைமை - கேட்பவரது உண
 ர்வுவகைமை பற்றிவருதலால் - சொல்லின்வகை யறியாரென்
 றும், இஃதறியார் யாதுமறியாரென்று எல்லாராலும் இகழ
 ப்படுதலால்-வல்லதூஉ மில்லென்றும், சொல்லினார். [இதனா
 ல்சபையை அறியாதவிடத்துவரும் குற்றம்சொல்லப்பட்டது.

ஒறியார்முன் னொள்ளிய ராதல் வெளியார்முன் *
 வான்சுதை வண்ணங் கொளல். - - - ச.

இ-ள். ஒளியார்முன் - (அறிவால்) ஒள்ளியாரது சபையினிடத்து — ஒள்ளியராதல் - (தாமும்) ஒள்ளிய ராகக்கடவர். — வெளியார்முன் - (மற்றை) வெள்ளைகளது சபையினிடத்து— வான்சுதைவண்ணம் - (தாமும்) வெண்கண்ணச் சாந்து. நிறத்தை) — கொள்வ-கொள்ளக்கடவர். எ - று. ஐ. ஒளியாரொன்றது - மிக்காராயும், ஒத்தாராயும், — ஒள்ளியராதல் - தமது தூவறியும் சொல்வலிமையும் தோன்ற விரித்துரைத்தல். — வயிரமில்லாத மரத்தை வெளிநென்பதுபோல் அவ்விரண்டு மறியாதபுல்லரை வெளியாரொன்றார். — அவர்மதிக்கும்படிக்கு அவரினும் வெண்கையுடையராகவென்றற்கு - வான்சுதைவண்ணங்கொளவென்றார். [சபையளவறிந்தார் செய்யுந்திறம் இது இவ்வொருத்துச் சொல்லப்பட்டது.] (ச)

எ-ஈ-ஆம், அறி—அவையறிதல்.

நன்றென்ற வற்றுள்ளு நன்றே முதுவருண் - *
முந்து கிளவாச் செறிவு. - - - - - ௫.

இ-ள். முதுவருள் - (தம்மன்) மிகுந்தவரது சபையினிடத்து—முந்து - (அவருக்கு) முற்பட்டு — கிளவா - (ஒன்றைச்) சொல்லாத—செறிவு-அடக்கம் | — நன்றென்றவற்றுள்ளும் -

(ஒருவர்க்கு இது) நல்லதென்று கிறப்பித்துச் சொல்லப்பட்ட குணங்கள் பலவினும்—நன்றே. எ-று. ஐ. தங்குறைவும்,

அவர் மிகுதியும், அவர்சொல்லுதற்கு முன்னேசொன்னால் உண்டாகிற இழுக்கும். சொல்லாவிட்டால் வருகிற நன்மையும், அதிந்தே அடங்கலால் அவ்வடக்கத்தை - நன்றென்றவற்றுள் ஒரு நன்றே என்றார்.—முன்சொல்லுதலையே விவக்கிணமையால் உடன்சொல்லுதலும், பின் சொல்லுதலும், ஆமென்பது பெறப்பட்டது. [இதனால் மிகுந்தவரது சபையினிடத்துச் செய்யுந்திறம் சொல்லப்பட்டது.] (௫)

ஆற்றி நிலைதளர்ந்த தற்றே வியன்புல - - - *
மேற்றுணர்வார் முன்னரிழுக்கு. - - - சு.

இ - ள்.வியன்புலம் - விரிந்த நூற்பொருள்களை—ஏற்று-உட்கொண்டு—உணர்வார் முன்னர் - (அவைகளின் மெய்மையை) அறிவல்லவர் சபையினில்—இழுக்கு - (வல்லவொருவன்) சொல்லிழுக்குப்படுதல் | — (முத்திபெறற்பொருட்டு நல்வழியினின்றவொருவன்)—ஆற்றின் - அவ்வழியினின்றும்—நிலைதளர்ந்ததற்றே - நிலைதளர்ந்து வீழ்ந்தாலொக்கும். எ.று. ❀ நிலைதளர்ந்து வீழ்தல் - அறிவால் ஐம்பொறிவென்றொழுக்கியவன் - பின்னிளங்கி கூடாவொழுக்கத்தானொகுதல். பயனிழத்தலேபன்றி இகழவும் படுவானென்பதாம். [இதனால் அச்சபையில் தவறியவிடத்துப்படும் சூற்றம் சொல்லப்பட்டது.]

கூற்றறிந்தார் கல்வி விளங்குங் கசடறச் - - - *
சொற்றெரிதல் வல்லா ரகத்து. - - - எ.

இ-ள். கசடற - வழப்படாமல்—சொற்றெரிதல் - சொற்களை ஆராய்தலில் — வல்லாரகத்து - வல்லவர் சபையிடத்தே—(சொல்லினால்)—கற்று - (பலநூல்களையுங்) கற்று—அறிந்தார் - (அவைகளாலாகியபயனை) அறிந்தவரது—கல்வி | — விளங்கும் - (பாவாக்கும்) விளங்கித்தோன்றும். எ.று. ❀ அப்படிப்பட்ட சபையிலேயே சொல்லக்கடவொன்பதாம். (௬)

உணர்வ துடையார்முற் சொல்லல் வளர்வதன் - *
பாத்தியு ணீர்சொரிந் தற்று. - - - - - அ.

இ-ள். உணர்வது - (பொருள்களைத்தாமே) அறிய்வல்ல
அறிவை - உடையார்முன் - உடையவர் சபையினிடத்து—
சொல்லல்-(கற்றவர் ஒன்றைச்) சொல்லுதல் | — வளர்வதன் -
(தானே) வளர்வதொருபயிர் நின்ற—பா:த்தியுள் — நீர்சொ
ரிந்தற்று-நீரைச்செரிந்தாற்போலும். எ-று. * தானேயும்
வளர்தற்குரியகல்வி மிகவளருமென்பதாம். [இவை இரண்டு
பாட்டாலும் ஒத்தாரது சபையிடத்து எவ்வழியும் சொல்லக்
கடவொன்பது சொல்லப்பட்டது.] (அ)

புல்லவையுட் பொச்சாந்துஞ் சொல் லற்க நல்லவையு*
ணன்கு செலச்சொல்லு வார். - - - - - க.

இ-ள். நல்லவையுள் - நல்லவரிருந்த சபையினிடத்து—ந
ன்கு - நல்லபொருள்களை—செல - [(அவர்) மனங்கொள்ள—
சொல்லுவார்-சொல்லுதற்கு உரியவர் | — புல்லவையுள் - (அ
வையறிவாத) புல்லரிருந்தசபையினிடத்து — பொய்ச்சாந்து
ம்-மறந்தும்—சொல்லற்க - (அவைகளைச்) சொல்லாதொழிய
க்கடவர். எ-று. * சொல்லவாராயின் தமக்குரியசபையை அறி
யாதகுற்றம்பற்றி நல்லோர்சபையும், சொன்ன பொருளறி
யாமையால் புல்லர்சபையும், இகழ்தலால் இரண்டு சபைக்கும்
ஆகாொன்பதுகருதி - பொய்ச்சாந்துஞ் சொல்லற்கவென்றார்.

அங்கணத்து ஞக்க வயிழ்தற்றுற் றங்கணத்த - *
ரல்லார்முற் கோட்டி. கொளல். - - - - - ய.

இ-ள். (நல்லூர்) — தங்கணத்தரல்லூர்முன் - தம்மினத்
தவரல்லாதவர்சபையிடத்து — கோட்டிகொளல் - யாதொண்
றையும்சொல்லாதி நக்கக்கடவர்.—(சொன்னால்அது) — அங்
ணத்தூள். (பரிசுத்தமல்லாத)முற்றத்தூள்—உக்க-வீழ்ந்த—
அமிழ்தற்று-அயிர்தமொக்கும். எ-று. ✠ சொல்லின்-அது-
இவ்விரண்டும் வருவிக்கப்பட்டன.— சாவாமருந்தாகுதலறிந்
து உண்போர்கையிலும் படாமல் அம்முற்றத்திற்கும் பொ
ருத்தமில்லாமல் கெட்டவிதம் தோன்றற்கு - உக்கவமிழ்தெனி
றார். அச்சொல் பயனில்லாத சொல்லாமென்பதாயிற்று. [இ
வை இரண்டுபாட்டாலும் தாழ்ந்தோர் சபையினிடத்து ஒரு
வழியும் சொல்லலாகாதென்பது சொல்லப்பட்டது.] (ய)

எஃ-ஆம், அதி—அவையஞ்சாமை.

அஃதாவது-சொல்லுதற்குரிய சபையை அறிந்து சொ
ல்லுங்கால் அதற்கு அஞ்சாமை. அதிகாரமுறைமையும்
இதனாலே விளங்கும்.

வகையறிந்து வல்லவை வாய்சோரார் சொல்லின் *
ரெகையறிந்த தூய்மை யவர். - - - க.

இ-ள். சொல்லின் நெறகையறிந்த - சொற்களது தொகையை அறிந்த—தூய்மைபவர் - பரிசுத்தகுணமுடையவர் | —வகையறிந்து - (கற்றுவல்லசபை முடசபை எங்கிற சபையின்) வகையை அறிந்து—வல்லவை - கற்றுவல்லசபையில் — (ஒன்றுசொல்லும்போது) —வாய்சோரார் - (அச்சத்தாற்பிழைபட்ச) சொல்லார். எ-று. ❀ இருந்தாரது வல்லமை சபைமேல் ஏற்றப்பட்டது. அச்சத்தாவென்பது - அதிகாரத்தால்வந்தது.

கற்றருட் கற்று நொன்ப்பிறவர் கற்றார்முற் - . *
கற்ற செலச்சொல்லு வார். - - - - - உ.

இ - ள். கற்றார்முன் - கற்றோர்சபையினிடத்தே — கற்ற- (தாம்) கற்றவைகளை — செல-(அவர்) மனங்கொள்ளும் வகை—சொல்லுவார் - (அஞ்சாமல்) சொல்லவல்லவர்} — கற்றருள்-கற்றவரொல்வாரினும் — கற்றார் - (இவர்) நன்றாகக்கற்றவர் — எனப்பிறவர் - என்று (உலகத்தோராலே) சொல்லப்பிறவர் எ - று. ❀ உலகமறிவது அவரையேயாகலின் அவ்விலகத்தினாலே புகழப்பிறவாரும் அவரே யென்பதாம். (உ)

பகையகத்துச் சாவா ளெரிய ரரிய - - - - *
ரவையகத் தஞ்சா தவர். - - - - - க.

இ-ள். பகையகத்து-பகையினிடத்து— சாவார் - (அஞ்சாதுபோய்) இறக்கவல்லவர் — எளியர் - (உலகத்துப்) பலர்.— அவையகத்து - சபையினிடத்து — அஞ்சாதவர் - அஞ்சாமற் (போய்ச்சொல்ல)வல்லவர் | —அரியர்—சிலர். எ - று. ❀ அஞ்

சாமை சாவா என்பதனோடுமிகுட்டி அதனாலே சொல்லவல்லவொன்பது வருவிக்கப்பட்டது. [இவை மூன்றுபாட்டிலும் அவையஞ்சாரது சிறப்புச் சொல்லப்பட்டது.] (க)

கற்றோர்முற் கற்ற செலச்சொல்லித் தாங்கற்ற - *
 மிக்காருண் மிக்க கொளல். - - - ச.

இ-ள். கற்றோர்முன் - (பலநூல்களையுங்) கற்றோர் சபையினி

என ஆம், அதி—அவையஞ்சாமை.

டத்து—கற்ற - (தாம்) கற்றவைகளை—செல - (அவர்) மனங்
 கொள்ளும்படி—சொல்லி—தாங்கற்ற- தாம்கற்றவைகளினும்
 —மிக்க-அதிகமானபொருள்களை—மிக்காருள் - அதிகமாகக்க
 ற்றவரிடத்து—கொளல் - (அறிந்து) கொள்ளக்கடவர். எ-று.
 ✽ எல்லாமொருவருக்குக்கற்றல் கூடாமையால் வேறுவேறுகி
 யகல்லியுடையவர் பலரிருந்த சபையில் தாங்கற்றவைகளைச்
 சொல்லிக் கற்கப்பெறுதவையும்கேட்டு அறியலா மென்பதா
 யிற்று. [இதனால் அதனது ஒருசார்பயன் சொல்லப்பட்டது.]

ஆற்றி னளவறிந்து கற்க வவையஞ்சா - - *
 மாற்றங் கொடுத்தற் பொருட்டு. - - - ௫.

இ-ள். அவை - (வேற்றுவேந்தர்) சபையில்—அஞ்சா - அஞ்
 சாமல்—மாற்றம் - எதிர்மொழியை—கொடுத்தற்பொருட்டு
 —ஆற்றின் - (சொல்லிலக்கண) வழியாலே—அளவு - அளவை
 நூலை—அறிந்து—கற்க - (மந்திரிகள்) கற்கக்கடவர். எ-று.
 ✽ அளவை நூல்சொல்லிலக்கணங்கற்றே கற்கவேண்டிதவால்
 இதற்கு அது வழியெனப்பட்டது. அளவை யெனப்பட்ட த
 ர்க்க நூலைக் கற்றவர்க்கே அவர்சொல்லை வெல்லக்கடுமாகலா
 ல் அவைகளைப் பிழைபடாமற் கற்கக்கடவொன்பதாம். [இ
 தனால் அதன் காரணம் சொல்லப்பட்டது.] (௫)

வா ளோடென் வ ள்கண்ண ரல்லார்க்கு தூலோடென்
 னுண்ணவை யஞ்சு பவர்க்கு. - - - (சு)

இ-ள். வ ள்கண்ணரல்லார்க்கு - செளரியமுடையவ ரல்லா
 தவர்க்கு—வா ளோடு—என்-என்ன (சம்பந்தமுண்டி.) — (அ
 துபோல்)—துண்ணவை - புத்திநுட்பமுடையவரது சபை
 யை — அஞ்சுபவர்க்கு — தூலோடு—என் - என்ன (சம்பந்
 தமுண்டி.) எ-று. ❀ இருந்தா து துண்மை அவைமேல் ஏற்
 றப்பட்டது. தூலுக்கு உரியவரல்லொன்பதாம். (சு)

ப கையகத்துப் பேடினை யொள்வா ளவையகத் ❀
 தஞ்சு மவன் கற்ற தூல். - - - - - (எ)

இ-ள். அவையகத்து - (சொல்லப்படுஞ்) சபைநடுவில்—
 அஞ்சுமவன் - (அதனை) யஞ்சுமவன் —கற்றதூல்—பகையகத்
 து—(எறியப்படும்கைநடுவில்) — பேடி - (அதனை அஞ்சும்)
 பேடி—கைகையிற்பிடித்த—ஒள்வாள் - கூர்வாளை யொக்கு
 ம்.எ-று. ❀ பேடி பெண்ணியல்புமிருந்து ஆணியல்புமுடை
 யவள் - இடமும்வாய்த்துத் தானும் நன்றியிருந்ததே யாயி

என-ஆம்,அதி—அவையஞ்சுமை.

னும் பிடித்தவனது குற்றத்தால் வாள்சிறவாமைபோல் ச
 பையும் வாய்த்துத் தானும் நன்றியிருந்ததேயாயினும் கற்
 றவனது குற்றத்தால் தூல் சிறவாதாயிற்று. (எ)

ப ல்வை கற்றும் பயமிலரே நல்வையு - - - ❀
 ணன்கு செலச்சொல்லா தார். - - - - - அ.

இ-ள். நல்லவையுள் - நல்லவரிருந்தசபையுள் - நன்கு - நல்லசொற்பொருள்களை - செல - (அவர்க்கு) ஏற்க - சொல்லாதார் - (அச்சத்தால்) சொல்லமாட்டாதவர் | - பல்லவைகற்று - பலநூல்களைக்கற்றாராயினும் - பயமிலனோ - (உலகத்துக்குப்) பிரயோசனப்பயிதலில். எ-று. ஶ்ரீ அறிவாரீமுன்சொல்லாமைபால்சுலியினுண்மை அறிவாரீஇல்லைபென்பதாம். (அ)

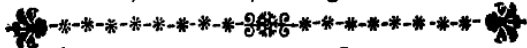
கல்லாதவரிற் கடைபென்ப கற்றறிந்து - - *
நல்லா சபையஞ்சுவார். - - - - - கூ.

இ - ள். கற்று - (நூல்களைக்) கற்று - அறிந்தும் - (அவைகளாலேபயனை) அறிந்திருந்தும் - நல்லார் - நல்லவரிருந்த - அவை-சபையை - அஞ்சுவார் - அஞ்சி - (அவ்விடத்திலே) சொல்லாதவரை - கல்லாதவரின்-மூடரினும் - கடை - கடைபார் - என்ப-என்று (உலகத்தோர்) சொல்லுவார். எ-று. ஶ்ரீ அச்சுலியறிவுகளாலே பயனைத்தாமும் அடையாமல் பிறறாயும் அடைவிக்காமல் கல்வித்துன்பமே அடைந்துநினைசெயால் கல்லாதவரிற் கடைபென உலகம்பழிக்குமென்பதாம். (க)

உ^௨ ஶொனிணு மில்லாரோ டொப்பர் களனஞ்சிக் *
கற்ற செலச்சொல்லாதார். - - - - - ய. ,

இ-ள். களன் - சபையை | - அஞ்சி - கற்ற - (தாம்) கற்றவைகளை - செல - (அதற்கு) ஏற்க - சொல்லாதார் - சொல்லமாட்டாதவர் | - உ^௨ ஶொனிணும் - உயிரோடிருந்தாலும் - (உலகத்தோரால் எண்ணப்படாமைபால்) - இல்லாரோடொப்பர் - இறந்தவரோடொப்பாவார். எ-று. ஶ்ரீ [இவை ஐந்துபாட்டாலும் சபையஞ்சுவோரது இழிவுசொல்லப்பட்டது. (ய)

அங்கவியலில் அமைச்சு முற்றியது.

எச-ஆம், அதி—நாடு.

இனி அவ்வரசனாலும் - மந்திரியாலும் கொண்டு செல்லு
கூக

வாஎச

எச-ஆம், அதி—நாடு.

ததப்படுவதும், மற்றை அரண்முதலிய அங்கங்களுக்கு
அவசியம் வேண்டிவதும், ஆகியநாடு ஓரதிகாரத்தினாலே
சொல்லு கின்றார்.

அஃதாவது - இப்படிப்பட்டதென்பதும், அதிகார மு
றைமையும், இதனுள்விளக்கும்.

தள்ளா வினையுந் தக்காருந் தாழ்விலாச் - - *
செல்வருந் சேர்வது நாடு. - - - - - க.

இ-ள். நாடு |—தள்ளாவினையுநம் - குன்றாத வினையுசெய்
வோரும் -- தக்காரும் - அறவோரும் — தாழ்விலாச்செல்வ
ரும் - கேடில்லாத செல்வமுடையோரும்—சேர்வது - கூடி
வாழ்வதே. எ-று. தக்கார் முதலானவரோடும், சேர்தற்

நெழிவோடும், பொருந்தாமையால் வினாவென்பது உழுவ
 னை உணர்த்தி நின்றது. — குன்றாமை - எல்லாவண்ணவுகளும் நி
 றையவுண்டாதல். இதனால் வாழ்வோர்க்கு வறுமை யில்லா
 மை பெறப்பட்டது.—அறவோர் - துறந்தோரும் அந்தணரு
 முகலாயினோர். இதனால் அழிவில்லாமையெ பெறப்பட்டது—
 கெடில்லாமையெகொடுக்கக்குறையாமை. செல்வர் - கப்பலினு
 ம் பண்டியினும் பொருள்தரும் வணிகர். இதனால் அரசனுக்
 கும், வாழ்வோர்க்கும், பொருள்கிடைத்தல் பெறப்பட்டது.

பெரும்பொருளாற் பெட்டக்க தாகி யருங்கேட்டா*
 லாற்ற வினாவது நாடு. - - - - உ.

இ-ள். நாடு | — பெரும்பொருளால் - அளவற்றபொருளு
 டையமையால்—பெட்டக்கதாகி - (பிறதேசத்தாராலும்) விரு
 ம்பத்தக்கதாகி — அருங்கேட்டால் - அழிவில்லாமையோடு
 கூடி—ஆற்றவினாவது - மிகவினாவதே. எ-று. ^ஐ கேடவது -
 அதிகமழை - மழையில்லாமையெ-எலி-விட்டில்-கிளி - அரசாண்
 மையெ-எடைப்படுகிற இவைகளால் வருவது.—இவைகளை வடநா
 லார் ஈதிபாவமென்று சொல்வர். இவைகளுள் அரசாண்மை
 அரசனறத்தாலும், மற்றவை அவன்மறத்தாலும், இலவாம்.
 இவைபில்லாமற்போகவே மிகவினாயுமென்பதாயிற்று. (உ)

பொறைபொருங்கு மேல்வருங்காற் றுங்கி யிறை வற்
 கிறைபொருங்கு நேர்வது நாடு, - - உ.

இ-ள். நாடு | —பொறை - (பிறநாடுகள்கமந்த) பாரமெல்
 எச-ஆம், அதி—நாடு. உளஎடு

லாம்—ஒருங்கு—ஒருசேர—மேல்வருங்கால் - (தன்). மேல்வரு
 ம்போது—தாங்கி - (அவைகளைத்) தாங்கி — (அதன்மேலும்)
 —இறைவற்கு - (தன்) அரசனுக்கு— இறையொருங்கு - இறை
 ப்பொருண்முழுதையும் — நேர்வது - உடன்பட்டிக்கொடுப்
 ப்தே: எ-று. ஐயு பாரமாவது - மனிதர்கூட்டமும், பசுமுதலா
 கியனிலங்கின்கூட்டமும், —தாங்குதலாவது - அவைகள் தத்தநீ
 தேசங்களிலே பகைவர் வருதலாலர்வது, அரசன் முறைதப்
 பலாலாவது, உணவில்லாமையாலாவது தன்னிடத்து வந்
 தால் அவ்வத் தேசங்கள்போல் இனிதிரும்பச் செய்தல்.—அ
 தனால் தன்னரசனுக்கு வரிப்பணங் குறைபடுத்தாமல்தானே
 கொடுப்பதென்றற்கு—இறையொருங்கு நேர்வதென்றார். (ஈ)

உறுபசியு மோவாப் பிணியுஞ் செறுபகையுஞ் *
 சேரா தியல்வது நாடு - - - - ச.

இ-ள். நாடு | — உறுபசியும் - அதிகபசியும் — ஓவாப்பி
 ணியும் - நீங்காதநோயும் — செறுபகையும் - (புறந்திரிந்து
 வந்து) அழிவுசெய்யும்பகையும்—சேராது - அடைப்பெறா
 மல்—இயல்வது - இனிது நடப்பதே. எ-று. ஐயு அதிகபசி-உ

ழவருடைமையாலும், மிகவினைதலாலும், சேராதாயிற்று.—
 நீங்காதநோய் - தீக்காற்றுமிக்ககுளிர் வெப்பங்களும், உண்
 ணப்படுமவைகளது தீமையும் இல்லாமையால் சேராதாயிற்
 று.—செறுபகை - அரசன்வலிமையும், நிலப்படையும், அட
 வியும்—அரணும், உடைமையால் சேராதாயிற்று. (ச)

புல்குழுவும் பாழ்செய்யு முட்பகையும் வேந்தலைக்குங்*
 கொல்குறும்பு மில்லது நாடு. - - - - டு.

இ-ள். நாடு | — பங்குமுடிவும் - (சங்கேதவசத்தால் மாறு
 பட்டுக்கூறும்) பலகூட்டமும் — பாழ்செய்யும் - (உடனிருந்
 துகொண்டே) பாழாகச்செய்யும் — உட்பகையும் — வேந்த
 லுக்கும் - (சமயம்வந்தால்) அரசனை அலைக்கின்ற — கொல்குறு
 ம்பும் - கொலைத்தொழிற்குறும்பரும் — இல்லது - இல்லாத
 தே. எ-று. ஶ்ரீ சங்கேதம் - சாதிபற்றியும், சமயம்பற்றியும், ப
 லர்க்குஉதவாமொருமை. — உட்பகை - வழியலைத்துப் பறிக்
 குங்கள்வர் கோள்சொல்லுவோர் முதலாகிய மக்களும், பண்
 றி புலி கசடி முதலியமிருக்களும். — இம்முன்றும் அரசனா
 லும், வாழ்வோராலும், கடியப்பட்டுநடப்பதென்பதாம். (௫)

எ-ஆம், அதி—நாடு.

கேடறியாக்கெட்டவிடத்தும் வளங்குன்றூ - *
 நாடென்ப நாட்டிற் றலை. - - - - சு.

இ-ள். கேடறியா - (பகைவராலே) கெடுதலறியாததும் —
 கெட்டவிடத்தும் - (அரிதிற்)கெட்டவிடத்தும் — வளங்குன்
 றூ - (அப்போதும்) வளங்குறையாததும் ஆன — நாடு - நாட்
 டை — நாட்டின் - (எல்லா) நாடுகளிலும் — தலை - முதன்மைய
 தாகும் — என்ப - என்று (நாலோர்) சொல்லுவார். எ-று. ஶ்ரீ
 அறியாத - குன்றூத - என்பன இறுதி கெட்டுவந்தன. — கேட
 றியாமை - அரசன்வலிமைபாலும். கடவுட்புகை அறங்கள் என்
 றிவைகளைச் செயலாலும், வரும். — வளம் - ஆகரங்களிற் படுக
 வைபும், வயல் தண்டல்களில் விளையும்வையும், ஆம். — குறை
 யாமை - அவை சம்பாதிக்கவேண்டாமல் இயல்பாகவே உச
 வரவும் முன்சம்பாதிக்கப்படுங் குறையறுதலும், [இவை ஆறு
 பாட்டாலும் நாட்டது இலக்கணம் சொல்லப்பட்டது.] (௫)

இருபுனலும் வாய்ந்த மலையும் வருபுனலும் - *
வல்லாணு நாட்டிற்கு உறுப்பு. - " - ஏ.

இ - எ. இருபுனலும் - கீழ்நீர் மேலீர் எனப்படுகிற தண்ணி
 டத்து நீரும் - வாய்ந்தமலையும் - வாய்ப்புடைத்தாகியமலையு
 ம்—வருபுனலும் - (அதிலிருந்து) வருவதாகியநீரும் - வல்ல
 ாணும்-அழியாததக்கரியும் - நாட்டிற்கு - உறுப்பு - அவய
 வமாம். **எ-று.** ூ இவ்விடத்துப் புனலென்றது - தூரவு கே
 ணிகளும் ஏரிகளும் ஆறுகளும் ஆகிய ஜலாதாரங்களை. அவய
 வமாதற்கு உரியான அவையே யாகலால் அவைகளால் மழைய
 றப்பினும் வளமுடைமை பெறப்பட்டது. - நடுவதல்நாம
 ல் ஒருபக்கத்ததாகலும், தன்வளந்தருதலும், மாரியிலுண்ட
 நீர் கோடையிலுமிடத்தலு முடைமைபற்றி - வாய்ந்தமலையெ
 ன்றார். [இதனால் அதனது அவயவம் சொல்லப்பட்டது.] (எ).

பிணியின்மை செல்வம் விளைவின்ப மேம - *
மணியென்ப நாட்டிற்கிவ்வைந்தது. - " - ஆ.

இ - எ. பிணியின்மை - நோயில்லாமை - செல்வம் - வி
 னைவு—இன்பம்—ஏமம்-காவல் - இவ்வைந்து - இவ்வைந்தி
 னையும்—நாட்டிற்கு—அணி-அழகாகும்—என்ப-என்று (நா
 லோர்) சொல்லுவார். **எ-று.** ூ பிணியில்லாமை- நிலநலத்தா

ஆகைய, மணி பொன் முதலியவை எடுக்குவகுறுகை.
எச-ஆம்,அதி—நாடு. உாளஎ

ல்வருவது.—செல்வம் - முன்சொல்லியது.—இன்பம் - விழ
வும் - வேள்வியும் சான்றோரு முடைமையாலும், அனுபவிப்
பவைபுடைமையாலும். நிலநீர்களது நன்மையாலும், வாழ்
வாரீக்கு உள்ளே நிகழ்வது.—காவலெனவே அரசன் காவலும்,
வாழ்வோர் காவலும், அரண்காவலும், அடங்கின. [பிறதே
சத்தோரும் இச்சித்துப் பின்னே அவைகளை நினைபாமைக்கு
ஏதுவாகிய அதனழகு இதனாலே சொல்லப்பட்டது.] (அ)

நா டென்ப நாடா வளத்தன நாடல்ல - - * -
நாட வளத்தரு நாடு. - - - - - கூ.

இ-ள். நாடா - (தம்பிடத்தவாழ்வோர்) தேடி வருந்தாம
ல் (அவரிடத்தேதானே அடையும்) —வளத்தன - செல்வத்தை
புடையவைகளை—நாடு-நாடுகள்—என்ப - என்று (நூலோர்) |
சொல்லுவர்.—(ஆதலால்) — நாட-தேடிவருந்த — வளத்தரு
ம்-செல்வத்தை அடைவிப்பவையாகிய—நாடு - நாடுகள் | —
நாடல்ல-நாடுகளாகாவாம்- எ - று. ❀ நூலோர் விதிபற்றி
எதிர்மறைமுகத்தால்-குற்றம் சொல்லியபடி. (கூ)

ஆ ங்கமை வெய்தியக் கண்ணும் பயமின்றே - *
வேந்தமை வில்லாத நாடு. - - - - - ய.

இ-ள். வேந்து-அரசனோடு— அமைவில்லாத - பொருந்து
தவில்லாத—நாடு | — ஆங்கு - மேற்சொல்லிய குணங்களாலெ
ல்லாம்—அமைவெய்தியக்கண்ணும் - நிறைந்துள்ளதாயினும்
—பயமின்றே—(அவைகளாலே) பயனுடைத்தன்று. எ - று.
❀ வேந்தமைவெனவே குடிகள்-அவனிடத்தே அன்புடைய
ராதலும். அவன் குடிகளிடத்தே அருளுடையதாதலும், அட
ங்கின. அவையில்லாவிடத்து அந்நாட்டில் வாழ்வோரில்லா
மையால் அவைகளாலே பயன் இல்லையாயிற்று. [இவை இர
ண்டுபாட்டாலும் அதனது குற்றம் சொல்லப்பட்டது.] (ய)

அழியுந்தன்மையராகலால் அவரை முன்சொல்லினார். [இதனால் அரணினது சிறப்புச் சொல்லப்பட்டது.] (க)

மணிநீரு மண்ணு மகையு மணிநிழற் - - - *
காடு முடைய தரண். - . . . - . . . உ

இ-ள். அரண்—மணிநீரும் - மணிபோல் நிறத்தையுடைய நீரும்—மண்ணும்—வெளிநிலமும்—மகையும்— அணிநிழற்காடும் - குளிர்ந்தநிழலையுடையகாடும் — உடையது - உடையதே. எ-று. இஃ எந்நாளும் வற்றாத நீரொன்றற்கு - மணிநீரொன்றும், நீருநிழலுமில்லா மருநிலமென்றற்கு - மண்ணென்றும், செறிந்தகாடென்றற்கு - அணிநிழற்காடென்றும், சொல்லினார்.— மகிழ்புறத்து வெளிநிலம் பகைவர் அரண்பற்றாமையிற் பொருட்டி.—நீரரண். நிலவரண்-மகையரண் - காட்டரண் - என்கிற இந்நான்கரணும் சூழப்படுவது அரணென்பதாம். (உ)

உயர்வகலந் திண்மை யருமையிந் தான்கி - - *
னமைவர ணென்றுகாக்கு நூல். - . . . உ.

இ-ள். உயர்வு - உயர்ச்சியும்—அகலம் - அகலமும்—திண்மை-வலிமையும்—அருமை - அருமையும் (எனப்பட்ட)—இந்நான்கின்—அமைவு - மிகுதியையுடையமதினை— அரணெ

எடு-ஆம், அதி—அரண் உர்என்

ன்று—நூல்-நூலோர்| — உரைக்கும்-செல்லுவர். எ-று. ❀
 அமைவு நூல் இரண்டும் ஆகுபெயர்கள்.—உடர்வு - ஏணிக்கு
 எட்டாதது. — அகலம் - புறத்தோர்க்குத் தேரண்டக்கூடாத
 அடியகலமும், உள்ளிடத்தோர்க்கு நீன்று தொழில்செய்தந்
 காந்தலையகலமும், — திண்மை - கரங்கல் பெயர்வளாவே
 செய்தலால்—குத்தப்படாமை. — அருமை - பொறிகளாவே
 சேர்தற்கருமை. — [பொறி-எந்திரப்பாவைகள்.] (க)

சிறுகாப்பிற் பேரிடத்த தாகி யுறுபகை - - - *
 யுக்க மழிப்ப தரண். - - - - - ச.

இ-ள், அரண்|—சிறுகாப்பின் - காக்கவேண்டிவிடஞ் சிறி
 தாய் — பேரிடத்ததாகி - பரந்தவிடத்தை யுடையதாய் — உ

றுபகை-(தண்ணீர்) சூழ்ந்த பகைவரது—ஊக்கம-மனவெருது
 ச்சிறைய—அழிப்பது - கெடுப்பதே. எ-று. ❀ வாயிலும் வழி

யும் ஒழிந்தவிடங்கள் - மலை - காடு - நீர் நிலை - என் றிவைகளுள் ஏந்
 பவைகளை உடைத்தாதல்பற்றி - சிறுகாப்பினென்றும், உள்

ளிடத்தோர் நலிவில்லாமல் இருத்தல்பற்றி - பேரிடத்ததாகி
 பென்றும், தம்வலிமைகண்டு இப்பொழுதே அழிப்போமெ

ன்றுவரும் பகைவர்வந்து அதுகண்டால் அத்நாயம் ஒழி
 தல்பற்றி ஊக்கமழிப்பதென்றும், சொல்லினார். (ச)

கொளற்கரிதாய்க் கொண்டகூழ்த் தாகி யகத்தார்
 நிலைக்கெளிதா நீர தரண். - - - - - ரு.

இ-ள். அரண் |—கொளற்கரிதாய் - (புறத் தோராலே)கொள்
 ள்ளுதற்கரிதாய் — கொண்ட - உட்கொண்ட — கூழ்த்தாகி -
 (பலவகை) யுணவையுடையதாகி — அகத்தார் - உள்ளிடத்
 தோரது—நிலைக்கு-(போர்)நிலைக்கு — எளிதாம் — நீரது -
 குணத்தையுமுடையதே. எ-று ❀ கொள்ளுதற் கருமை-காவ
 த்காழி கிடங்குகளாலும், பொற்களாலும், இடங் கொள்ளுத
 ற்கருமை.--உணவு-தலைமை. பற்றிச் சொல்லினமைபால் ம
 ற்றுமுள்ள அனுபவிக்கப் படுமவைகளும் அடக்கின:-நிலைச்
 கெளிதாநீர்மையாவது-உள்ளிடத்தோரால் விடப்பட்ட ஆயு
 தமுதலானவை புறத்தோர்மேல் எளிதிலே செல்லலும், அவ
 சால் விடப்பட்டவை உள்ளிடத்தோர் மேலே செல்லாமையு
 ள்.பதணப்பரப்பும், முதலானவை.பதணம்மீ

நீசு-ஆம்,அதி—அரண்.

எல்லாப் பொருளு முடைத்தா யிடத்துதவு = *

நல்லா ளுடைய தரண். - - - - - கூ.

இ-ள். அரண் | — எல்லாப்பொருளும் - (உள்ளிடத்தோர்
 மேலும்) பொருள்களையாவையும் — உடைத்தாய் — இடத்
 து-(புறத்தோரால்) அழிவடையுமளவில்—உதவும் - (அதுவ
 சாமற்படி) உதவிக்காக்கவல்ல—நல்லாள் - நல்ல வீரரையும்
 —உடையது-உடையதே. எ-று. ❀ அரசனிடத்து - அன்பும்,

மானமும், மறமும், சோர்வில்லாமையும், முதலாகிய நற்கு
 ணங்களை உடைடைபற்றி-நல்லாளென்றார். (சு)

முற்றியு முற்று தெறிந் து மறைப்பறித்தும் . *
 பற்றற் றரிய தரண். - - - - - எ.

இ-ள். அரண்|—முற்றியும் - (வரவுபோக்கு ஒழியும்வகை)
 நெருங்கிச்சூழ்ந்தும்—முற்றுது - அப்படிசூழாமல் — எறிந்
 தும் - (நெகிழ்ந்தவிடநோக்கி) ஒருமுகமாகப் போர்செய்து
 ம்—அறைப்பறித்தும் - (உள்ளிடத்தோரை அவருக்கு நம்பிக்
 கையானவனாவிட்டுக்) சீழறுத்துத்திறப்பித்தும் — பற்றற்கரி
 யது - (புறத்தோராலேபிடித்துக்) கொள்ளுதற்கரியதே. எ -
 து. ❀ இம்முற்று உபாயங்களுள்ளும் முதலாவது - எல்லாப்
 பொருளு முடையமயாலும், மற்றவைகள்- நல்லா ருடைமை
 யாலும், பளிப்பனவல்லவாயின. (எ)

முற்றாற்றி முற்றி யவரையும் பற்றாற்றிப் * * *
 பற்றியார் வெல்வ தரண். - - - - - அ.

இ-ள். அரண்|—முற்றாற்றி - (சேனைப்பெருமையால்) சூ
 ழ்தல்வல்லவராடி — முற்றியவரையும் . (வந்து) சூழ்ந்தபுறத்
 தோரையும்—பற்றியார் - (தன்னைப்பற்றிய) உள்ளிடத்தோர்
 —பற்றாற்றி - (தாம்) பற்றியவிடம் விடாதேநின்றது — வெல்வ
 து - (போர்செய்து) வெல்வதே. எ - து. ❀ வெல்வதென அர

ணுடையார்தொழில் அரண்மேலேநின்றது. — பெரும்படை
 யானைச் சிறுபடையானைப் பொறுத்துநிற்குந் துணையெயல்

றி வெல்லுமியல்பினதென்பதாம். — [இவை ஏழுபாட்டாலு
 டி அதனது இலக்கணம் சொல்லப்பட்டது.] (அ)

முனைமுகத்து மாற்றலர் சாயவினை முகத்து * * *
 வீநெய்தி மாண்ட தரண். - - - - - கூ.

இ-ள். அரண்—முனைமுகத்து - போர் தொடக்கினவளவி
 லே—மாற்றலர் - பகைவர்—சாய— வினைமுகத்து -- (உள்ளி

எஞ-ஆம,அந -- அரண்.

உத்தோர்செய்புந்)தொழில்வேறுபாடுகளால் -- வீறெய்தி-
 லீறு பெற்று— மாண்டது. (மற்றும்வேண்டும்)பெருமையை
 யுடையதே.எ-று. ✠ ஆரம்பத்திலே கெட்டவர் பின்னாக

டிப் போர்செய்தல் கூடாமையால் முனைமுகத்துச்சாயவெ
 ண்றார்.—தொழில்வேறுபாடுகளாவன - பகைவர் தொடக்கிய
 போரை அறிந்து எய்தல் எறிதல் சூத்துதல் வெட்டுதல் எள்
 றிவைமுதலாகிய தொழில்களுள் அப்போரை அழிப்பவைக
 னைச் செய்தல்.— மற்றும் வேண்டும் பெருமை யென்றது.
 புறத்தோர் அறியாமல் புகுதல் போகுதல் செட்தற்கு உண்
 டாக்கப்பட்ட சுருங்குக வழிமுதலானவை யுடையவை. (க)

எனைமாட்சித் தாகியக் கண்ணும் வினைமாட்சி - ✠
 யில்லார்க ணில்ல தரண். - - - - - ய.

இ-ள். அரண் | — எனைமாட்சித்தாகியக்கண்ணும் - (முன்
 சொல்லப்பட்ட) பெருமையெல்லாம் உடைத்தாகிய விடத்
 தும்—வினை - தொழில்செய்யுமிடத்து—யாட்சி - பெருமை
 யை—இல்லார்கண் - இல்லாதவரிடத்து—இல்லது - (அவை) இ
 லதாம். எ - று. ✠ சமமாவிருக்கையும், அளவறிபாறு செய்
 தலும், ஏற்காதது செய்தலும், எல்லாமடங்க - வினைமாட்சி
 யில்லாஅன்றும், ஏற்றதொழிலை அளவறிந்து செய்து காப்
 பாற்றாமற்போல அடிவரணானது அப்பெருமைகளாலே ப

யனில்லாமல் அழியுமென்றற்கு - அவையுடையதன்மென்றும்,
 சொல்லினார். [இவை இரண்பிபாட்டாலும் காப்பவர் அவசியம்
 வேண்டிமென்பது சொல்லப்பட்டது.] (10)

எசு. ஆம், அதி—பொருள்செயல்வகை.

இனிப் பெரும்பாலும் - நாட்டாலும், அரணாலும், வள
 ரீக்கவும், காக்கவும். பரிவதாகிய பொருள் சம்பாதித்த
 வின்விதம் இவ்வறிகாரத்தாலே சொல்லுகிறார். அஃதா
 வதின்தென்பதும் அதிகார முறைமையும் இதனாள்
 விளங்கும்.

**பொருளல் லவணாப் பொருளாகச் செய்யும் *
 பொருளல்ல தில்லை பொருள். - - க.**

இ.ள். பொருளல்லவரை - ஒருபொருளாக மதிக்கப்படா
 எக

உ.அ. எசு. ஆம், அதி—பொருள்செயல்வகை

தவரையும்—பொருளாகச்செய்யும் - பொருளாக மதிக்கப்படா
 டச்செய்யவல்ல—பொருளல்லது — பொருள்—இல்லை. எ.
 ஹ. * மதிக்கப்படாதவர் - அறிவில்லாதவரும், இழிசூலத்தா
 ரும், — மதிக்கப்படச் செய்தல் - அறிவுடையவரும், உயர்சூ
 லத்தவரும், அவரிடத்திலே போய் நிற்கப் பண்ணாதல். —
 அதனாலே சம்பாதிக்கவேண்டிவது அதுவேயென்பதாம். (க)

**இல்லாரை யெல்லாரு மெள்ளுவர் செய்வரை *
 யெல்லாருஞ் செய்வர் சிறப்பு. - - - உ.**

இ-ள். (எல்லா நன்மைபு முடையவராயிருந்தாலும்) — இ
 ல்லாநா - (பொரு) ளில்லாதவனா? — எல்லாரும் | — எள்ளுவர் -
 இசைவர். — (எல்லாத்தீட்டையு முடையவராயிருந்தாலும்) —
 செவ்வரை - அப்பொருளுடையவனா? — எல்லாரும் | — சிறப்
 புச்செய்வர் - உயரச்செய்வர். எ - து. ✽ உயரச்செய்தல் - தா
 ம் தாழ்ந்து நிற்கல். — இசைவிலும் தாழ்விலும் பகைவர் நட
 பினர் அபலவர் என்னு மூவகையோரும் ஒத்தலால் எல்லா
 ருமென்றார். பின்னுஞ்சொல்லியது அதனை உறுதிசெயற்கு.

பொருளென்னும் பொய்யா விளக்க மிருளறுக்கு*
 மெண்ணிய தேயத்துச் சென்று. - கூ.

இ-ள். பொருளென்னும் - பொருளென்று (எல்லாராலும்)
 சிறப்பிக்கப்படும் — பொய்யாவிளக்கம் - நந்தாவிளக்கான
 து | — (தண்ணீர் சம்பாதித்தவர்க்கு) — எண்ணிய - அவர்) நி
 னைத்த — தேயத்து — சென்று — இருள் - (படைபென்னு) மி
 ருளே? — அறுக்கும் கெடுக்கும். எ-து. ✽ பொருள் - எல்லா
 ர்க்கும் எந்நாளும் அவசியம் வேண்டிவதாய் வருதல்பற்றி -
 பொய்யா விளக்கமென்றும், மற்றை விளக்கோடு இதனிட
 த்து வேற்றுமைதோன்ற - எண்ணியதேசத்துச் சென்றென்
 றும், சொல்லினார். ஏகதேச வருவகம். [இவை மூன்று பா
 ட்டாலும் பொருளது சிறப்புச் சொல்லப்பட்டது.] (கூ)

அறனீனு மின்பமு மீனுந் திறனறிந்து - - *
 தீதுன்றி வந்த பொருள். - - - - ச.

இ-ள். திறனறிந்து - (சம்பாதிக்குந்) திறத்தை அறிந்து —
 தீதுன்றி - (அரசன்) கொடுக்கோன்மையிலான — வந்தபொ
 ருள் | — (அவனுக்கு) — அறன் - அறத்தையும்? — ஈனும் - கொ
 டிக்கும். — இன்பமும் - இன்பத்தையும்? — ஈனும் - கொடுக்கு
 என - ஆம், அதி — பொருள் செயல்வகை. |

மீ. எ.று. ஶ்ரீ திறம் - சம்பாதித்தற்கு உரியவழி. செங்கோல்
 னென்று புகழப்பிடுதலாலும் - கடவுட் புகைச தானங்களாலே
 பயன் அடைதலாலும் - அறவீனுமென்றும், நெயிங்காலமிரு
 நீது அனுபவிக்கப்படுதலால் - இன்பமுமீனுமென்றும், சொ
 ல்வினார். — ஆதலால் அத்திறத்தாற் சம்பாதிக்கவென்பதாம்.

**அருளொழி மன்பொழிம் வாராப் பொருளாக்கம் *
 புல்லார் புரள விடல். - - - - - ரு.**

இ-ள். அருளொழிம் - (தாங்குடிகளிடத்துச்செய்யும்) கரு
 ணையோழிம்—அன்பொழிம் - (அவர் தம்மிடத்துச்செய்யும்)
 அன்போழிம்—வாரா-(கூடி)வாராத—பொருளாக்கம் - பொ
 ருட்சம்பாத்தியத்தை — புல்லார் - (அரசர்) பொருந்தாராக்
 —புரளவிடல்-நீக்கவிடக்கடவர். எ - று. ஶ்ரீ அவைகனோயி
 கூடிவருதலாவது ஆறிலொன்றாய்வருதல். அப்படிக்கூ வாரா
 தபொருள் - பச்சை மண்பாண்டத்து நீர்போல் சம்பாதித்தவ
 ணையும் கொண்டு இறத்தலால் அதனைப் புல்லாரொன்றவளவி
 லே நிறுத்தாமற் புரளவிடலென்றும் சொல்லினார். (ரு)

**உறுபொருளு முல்கு பொருளுந்தன் னென்றூர்ந்த *
 தெறுபொருளும் வேந்தன் பொருள். - - சு.**

இ-ள். உறுபொருளும் - (உடையவர் இல்லாமையால் தா
 னேவந்து) கிடைத்தபொருளும் | — உல்குபொருளும் - சுங்க
 மாகியபொருளும் | — தன்னென்றூர் - தன்பகைவரை—தெ
 றுபொருளும் - வென்று (கிடைக்கக்கொள்ளும்) பொருளும் |

—வேந்தன் பொருள் - அரசனுக்குரிய பொருள்கள். எ-று. உறுபொருள் - உவத்தவரிமந்துபோக நெயிங்காலம் நிலத்தினின் ஓட்டிக்கீட்டு நிபின் கண்டெடுத்ததுமாம். சுங்கம்-மரக்கலத்திலும் பண்டியிலும் வரும் பண்டங்களுக்கு வாங்கும் வரி. தெறுபொருள் - தெறுதலால் வரும் பொருளென விரியும். ஆநிசொன் நல்லாமலும் உரியவை சொல்லியபடி. [இவை மூன்றுபாட்டாலும் அது சம்பாதிக்கும் வழி சொல்லப்பட்டது.]

அருளென்னு மன்பின் குழவி பொருளென்னுஞ் செவ்வச் செவி லியா லுண்பி. - - - - எ.

இ-ள். அன்பின் - அன்பினால் ஈன்றிப்பட்ட - அருளென்னும் - அருளென்கின்ற - குழவி - குழந்தையானது !

எ-ஈ-ஆம், அநி - பொருள் செயல்வகை

பொருளென்னும் - பொருளென்று உயர்த்திச் சொல்லப்பட்டும் - செல்வம் - செல்வந்தையுடைய - செவிலியால் - செவிலித்தாயால் - உண்பி - வளரும். எ - று. சம்பந்தம்பற்றாமல் வருத்தப்பட்டந்தவரிடத்துச் செல்வதாகிய அருள் - சம்பந்தம்

பற்றிச் செல்லும்; அன்புமிக்குந்தவிடத்து உண்டாவதாகலால் அதனை அன்பினால் குழவியென்றும், அது வறியவர்க்குமற் செ

ல்வது - அவ்வறுபுகளையல்ல பொருளுடையவர்க்கு ஆதலால் பொருளின் - அதற்குச் செவிலியென்றும், அது உலகிற்குச்

விலிபோலல்ல மல் தானே எல்லாப்பொருளும் உதவிவாரித்தலால் - செல்வச் செவிலியென்றும்; சொல்லினார். (எ)

குன்றேறி யானைப்போர் கண்டற்றும் நன்கைத்தொன்
றுண்டாகச் செய்வான் வினை. - - - ௮.

இ-ள். தன்கைத்து - தன்கையதாகியபொருள் — உண்டாக
— ஒன்று - ஒருதொழிலை — செய்வான் - செய்பவனது — வி
னை - செய்வானது | — குன்றேறி - (ஒருவன்) மலைமேல் ஏறி
நின்றது — யானைப்போர் - யானைகளதுபோல — கண்டற்
று - கண்டதனோடொக்கும். எ - று. ~~ஈ~~ எப்படி குன்றேறின
வன் அச்சமும் வருத்தமும் இல்லாமல் பூமியில் யானையும்
யானையும் செய்கின்ற சண்டையைத் தான் இனிதிறுந்து கா
ண்பானே அப்படி கைப்பொருளுண்டாக ஒருதொழிலை மே
ற்கொண்டவனும் அச்சமும் வருத்தமும் இல்லாமல் வல்லவ
னார் எனித் தான் இனிதிறுந்து முடிப்பானென்பதாம். (௮)

செய்க பொருளைச் செறுநர் செருக்கறுக்கு
மெஃகதனிற் கூரியதில். - - - ௯.

இ-ள். (தமக்கு ஒன்று உண்டாக நினைப்பவர்) — பொரு
ளைச் — செய்க - சம்பாதிக்கக்கடவர். — (அப்பொருள்) — செ
றுநர் - (தம்) பகைவாது — செருக்கு - தருக்கை — அறுக்கும்
— எஃகு - ஆயுதமாம். — (அதற்கு) — அதனின் - அதுபோல்
— கூரியது - கூரியஆயுதம் | — இவ் - (வேறு) இல்லை. எ - று. ~~ஈ~~
பொருளைச் சம்பாதித்தவர் பெருமையும் நட்புமுடையவரூ
வராதலாலே பகைவர் செருக்குநீங்கித் தாமே அடங்குவாரெ
ன்பதற்கு. செறுநர் செருக்கறுக்கு மெஃகதனும், மற்றை
பாயுதங்கள் அதுபோல் அருவப்பொருளை அறுக்கமாட்டா
ரென்பதால் அதனிற் கூரியதில்லைபென்றும், சொல்லினார். (௯)

மையாடீய(செல்லமாம்)-எ-று. ❀ இவ்விடத்திலே படைபெ
 ன்றது-அந்நான்கின் கூட்டத்தை. சேனை - ஊறஞ்சியவிடத்
 தே வெல்லுதல் கூடாமையால் ஊறஞ்சாவென்றும், அச்சே
 னை ஒழிந்த அங்கங்களுக்கும் அரசனுக்கும் காவலாகலால்-
 வெறுக்கையு னெல்லாந்தலையென்றும் சொல்லினார். (க)

உ²விடத் துறஞ் சாவன்கண் தொலைவிடத்துத் *
 தொல்படைக் கல்லா லரிது. - - - - உ.

இ-ள். தொலைவிடத்து - (நான்) சிறிதாடியவிடத்தும்.
 எஉ

எள-ஆம், அது-படைப்பாட்சி.

லைவிடத்து- (அரசனுக்குப்போரினிடத்து) அடியுயறநாய -
 ஊறு-(தன்மேலே) காயம்படுதற்கு—அஞ்சா - அஞ்சாதுநி
 ன்றதாங்கும்—வன்கண் - சௌரியமானது—தொல்படை
 க்கல்லால் - அவன்முன்னோரைத் தொடங்கிவருஞ் சேனைக்கல்
 லாமல்—அரிது-உண்டாகாது. எ-று. ❀ இழிவு சிறப்பும்கம்
 விகாரத்தால் தொக்கது.—மூலப்படை - கூலிப்படை-நாட்டு
 ப்படை-காட்டுப்படை - துணைப்படை - கைப்படை. எனப்ப
 டிகிற அறுவகைப் படைகளுள்ளும் சிறப்புடையது மூலப்ப
 டையாதலால் அரசன் அதற்கு வேண்டிமவைகளைக் கொடுத்த
 டு அதைக் காப்பாற்றுகவென்பது கருத்து. (உ)

ஒ²லித்தக்கா வென்றா முவரி யெலிப்பகை - - *
 நாக முயிரிப்பக் கெழிம். - - - - க.

இ-ள். எலிப்பகை - எலிகளாடையகைதிரண்டு— உவரி-கு
 டல்போல்—ஒலித்தக்கால்-இரைந்தால் — என்ணும் - (பாம்பு
 க்கு)என்னதுன்பம்வரும். — நாகம் - அப்பாம்பு— உயிர்ப்
 ப-மூச்செறிந்தவளவிலே—கெடும் - (அதுதானே) கெடும்.
 எ-று. இத்தொழிலுவமத்தால் திரட்சிபெற்றும். (வீரரல்
 லாதார் பலர் திரண்டு ஆர்த்தால் அதற்கு வீரன் அஞ்சான்
 அவன் எழும்பின வளவிலே அவர் கெடுவொன்பது தோன்
 ற தின்றமைபால்-இது பிறிது மொழிதலணி.) வீரரல்லாதா
 ர் பலரினும் வீரனொருவனை ஆளுதல் நல்லதென்பதாம். [இ
 வை மூன்றுபாட்டாலும் முறையே அரசனுக்குப் படைபா
 னது மற்றை யங்கங்களுட் சிறந்ததென்பதும், அதனுள்ளு
 ம் மூலப்படைசிறந்ததென்பதும், அதனுள்ளும் வீரன் சிற
 ந்தவென்பதும், சொல்லப்பட்டன.] (க)

அழிவின் றறைபோகா தாடி வழிவந்த . . . *
 வன்கணதுவே படை. . . . . ச.

இ-ள். படை-(அரசனுக்குப்)படையாவது | — அழிவின்
 ற-(போரினி-ததுக்) கெடுதலில்லாமல் — அறைபோகாதா
 டி-(பகைவராலே) கீழறுக்கப்படாததாடி -- வழிவந்த - பழ
 மையாக்வந்த—வன்கணதுவே-செளரியமுடையதே. எ - று.
 அழிவில்லாமையால் மறமானங்க ளுடைமையும், அறைபோ
 காமையால் அரசனிடத்து அன்புடைமையும், பெறப்பட்டன.

எ-ஆம், அதி—படைமாட்சி. . . . . உாஅள்

கூடற்றடன்று மேல்வரினுங் கூடி பெரிர்நிற்கு . . . *
 மாற்றலதுவே படை. . . . . இ.

இ-ள். படை—சூற்று - சூற்றுடன்—உடனடி - கோபித்
 து—மேல்வரினும்—சூடி - மனமொத்து— எதிர்த்திரும் - எ
 திரிநின்றதாங்கும் — ஆற்றலதுவே - மனவலிமைமையுடைய
 தே. எ-று. இஃ மிகப்பலர் மனமொத்தற்குக் காரணம் அரச
 ன்மேலன்பு. உம்மை-சிறப்புமமை. (இ)

மறமான மாண்ட வழிச்செலவு தேற்ற *
 மெனநான்கே யேடம் படைக்கு. * * * * *

இ-ள். மறம்-செளரியமும்|—மானம் - மானமும்|—மா
 ண்ட—வழிச்செலவு - (முன்விரர்சென்ற) நல்வழியிலே செல்
 வதலும்—தேற்றம் - (அரசனால்) நம்பப்படுதலும் — என
 நான்கே - என இந்நான்குகுணமுமே — படைக்கு-சேனைக்
 கு—எடம்-அரணம். எ-று. இஃ இவைகளால் முறையே பகை
 வரைச் சிக்கிரத்திலே கொன்று நிற்கையும், அரசனுக்குத் தர்
 து வாராமற் காத்தலும், தோற்பவர்க்கேற் படையெறியா
 மை முதலியவும், அறைபோகாமையும், ஆகிய செய்கைகள்

பெறப்பட்டன இச்செய்கையோர்க்குப் பகைவர் நெருங்
 கமாட்டாராகவின் வேறரன் வேண்டாமென்பதாம். (ஈ)

தார்தா செல்வது தானை தலைவந்த *
 போரிதாங்குந் தன்மை யறிந்து. * * * * *

இ-ள். தாண-சேனையாவது — தலைவந்த - (பாகவராலே வகுக்கப்பட்டித்) தன்மேல்வந்த—போர் - (படையின்) போரை—தாங்குந்தன்மை. விலக்கும்வகுப்பை — அறிந்து - அறிந்து (வகுத்துக்கொண்டு)—தார் - (அவரது) துன்புப்படையை—தாங்கி-(தன்மேல்வாராமல்) தடுத்த—செல்வது - (தான் அதன்மேலே) செல்வதே. எ-று. ✽ படைவகுப்பாவது - விபூகம். அது எழுவகை உறுப்புக்களையுடையதாய்-வகையால் தன்னகாய்-விரியால் முப்பதாம். இவைகளின் பெயரும் இலக்கணங்களும் இங்கேசொன்னால் விரியும் அவையெல்லாம் வடதுவர்களுக்கண்டுகொள்க. [இவை தான்குபாட்டும் பழையது-இலக்கணம் சொல்லப்பட்டது.] (ஈ)

சா அஅ . . . . . எ-ஆம்,அதி—படைமாட்சி

அடற்றகையு மாற்றலு மில்லெனினுந் தாண - ✽
படைத்தகையாற்பாடு பெறும். . . . . அ.

இ-ள். தாண-சேனையாவது — அடற்றகையும் - (பாகவராலே தான்சென்று) போர்செய்யுஞ்செளரியமும்—ஆற்றலும் - (அது தன்மேல்வந்தால்) பொறுக்கும் வலிமையும் — இல்லெனினும் - இல்லையாயினும் — படைத்தகையால் தனது தோற்றப்

பொலிவாலே — பாடு-பெருமையை—பெறும். எ-று. ✽ இல்லெனினுமெனவே அவசியம் அவைகள் வேண்டிமென்பது பெறப்பட்டது. தோற்றப்பொலிவாவது - அலங்கரிக்கப்பட்ட தோர் பாண சூதிகளாகளுடனும் படாகை கொடி குடை பலவாத்தியம் காசளமுதலானவைகளுடனும் அணிந்து தோன்றும் அழகு. பாடு-கண்டவளவிலே பகைவரஞ்சும்பெருமை.

சிறுமையுஞ் செல்லாத் துனியும் வறுமையு - - *
 மில்லாயின் வெல்லும் படை - - - - - கூ.

இ-ள். சிறுமையும் - (தான் தேய்ந்து) சிறிதாகலும் - செல்
 லாத் துனியும் - (மனத்திலிருந்து) நீங்காதவெறுப்பும் - வறு
 மையும் - தாரித்திரியமும் - இல்லாயின் - (தனக்கு) இல்லையா
 யின் - படை - சேனையானது | - வெல்லும் - (பகையை) வெ
 ல்லும். எ-று. ❀ விட்டுப்போதலும், வறுமைபடைதலும்,
 அரசன் பொருள் கொடாமையால் வருவன. நீங்காவெறுப்பு
 மகளிரை வெளவ இழிவாயின செய்தல் முதலானவைகளா

ல்வருவது. இவைபுள்ளவிடத்து அவனிடத்து அன்பில்லாமல்
 உற்றுப் போர் செய்யாமையின் இல்லாயின் வெல்லுமென்றார்.

நிலைமக்கள் சால் வுடைத்தெனினுந் தானே - *
 தலைமக்களில்வழி யில். - - - - - ய.

இ-ள். நிலைமக்கள் - (போரினிடத்து) நிலையையுடைய வீர
 னா - சால்வுடைத்தெனினும் - மிகவுடையதாயினும் - தலைம
 க்கள் - (தனக்குத்) தலைவராகியவீரர் - இல்வழி - இல்லாவிடத்
 து - தானே - சேனை | - இல் - நிவ்வாது. எ-று. ❀ சேனாதிப

திகள் நிலையுடையவரல்லாமல் போவாராயின் காண்போரில்
 வெண்ப் போர்செய்யாமல் தானும் போமென்றற்கு * தலைம
 க்களில்வழியில்வென்றார். [இவை மூன்றுபாட்டாலும் முறை
 யே படைத் தகைமையாலும், அரசன் கொடைத் தாழ்வுக
 ளாலும், தலைவரில்லாமையாலும், தாழ்வுசொல்லப்பட்டது.]

❀ - * - * - * - * - * - * - ❀
 எ-ஆம், அது - படைச்செருக்கு. உரமக

அஃதாவது - அச்சேனையினது மறமிருதியாம.
அதிகார முறைமையும் இதுதானே விளங்கும்.

என்னைமுன் நிலைமீன் நெவ்விரி பலொண்ணை *
முன்னினது கன்னின் நவர். - - - - - க.

இ-ள். நெவ்விரி - பகைவனோ - என் - எண்ணுடைய—ஐ
முன் - தலைவனெனினி—நீன்று - (போனோற்று) நின்ற—கன்னி
நவர் - (அவன் வேல்பட்டு வீழ்ந்து) கன்னினிடத்தே நின்ற
விரி—பலர்.—(நீர் அதனிடத்து நிலலாமல் உமமுடலிலே
நிற்கையை வேண்டி)—என்-எண்ணுடைய—ஐமுன் - தலைவ
னெனினி — நிலைமீன் - (போனோற்று) நிலலாதேயுங்கள். எ-
று. * கல். போரில் வீரர் இறந்தவிடத்து அவருருவஞ்செய்
து நடப்புகல். ஒரு வீரன் தன்மறம் அரசன்மேல்வைத்து
ச் சொல்லியபடி. [இப்பாட்டு + நெயிமொழி வஞ்சி] (க)

கான முயலெய்த வம்பினில் யானை - - - - *

பிழைத்தவே லேந்த வினிது. - - - - - உ.

இ-ள். காணம்-காட்டில் ஒழுகிற - முயல் - முசலை—எய்
த-(தப்பாமல்) எய்த—அம்பினின்-அம்பை ஏந்துதலைப்பார்
க்கிலும்—யானை-(வெளிநிலத்திலேநின்ற) யானையை - (எறி
ந்து)—பிழைத்தவேல் - தப்பியவேலை—ஏந்தல் | — இனிது-
நன்று. எ-று. * காணமுயலென்றதனால்-வெளிநிலமென்ப
தும். பிழைத்தவேலென்றதனால் - தப்பாமலென்பதும், முய
ற்குத்தக எய்தவென்றதனால் - யானைக்குத்தக எறிதலும், வரு
விக்கப்பட்டன.—இது பகையரசனது சேனையோடு சண்டை
செய்து அது தோற்றுப் பின்னிடக்கண்டு நாணிப்பின் அவ்
வரசன்மேற் செல்லுற்ற ஒருவீரனதுசொல்லு. (உ)

பேராண்மை டென்ப தறுகணென் றுற்றக்கா *
 லூராண்மை மற்றத னெஃகு. - - - ஈ.

இ-ள். தறுகண் - (பகைவரிடத்தே முகங்கொடாமற் செய்
 சிற)மறம்) — பேராண்மை - மிகுந்தவாண்மைபாகும். — ஒன்
 றுற்றக்கால் - (அவர்க்கு) ஒருதாழ்வுவந்ததாயின் — (அது தீர்ந்
 துக்கொள்ளுதற்பொருட்டி) — ஊராண்மை - (முகங்கொடுத்
 து) உபகாரியாதன்மை | — அதன் - அதற்கு—எஃகு-கூர்

† தெளிவெழுவஞ்சியாவது, பகைவர்முன்னே தஞ்சுணகமெவ்வது.

எஈ

உராகம் எஅ-ஆம், அதி — படைச்செருக்கு.

மைபாகும். — என்ப-என்று (நூலோர்!) சொல்லுவர். எ-று,
 † மற்று-அசை. [இவை இரண்பாட்டிம் * தமிழ்ச்சி.] (ஈ)

கைவேல் களிற்றொடு போக்கி வருபவன். *
 மெய்வேல் பறியா நகும். - - - ச.

இ-ள். கைவேல் - (தன்) கைப்படையாகிய வேலை — களிற்
 றொடு - (தன்மேல்வந்த) யானையோடு — போக்கி - எறிந்துவி
 ட்டி—வருபவன் - (வருகின்ற யானைக்கு வேல் தேடிச்) திரிப
 வன் | — மெய்வேல் - தன்மார்பிலிருந்தவேலை — (கண்டு) — ப
 றியா-பிடுங்கி—நகும்-மகிழ்வான் எ-று. † களிற்றொடுபோ
 க்கல்-களிற்றினுயிரைக் கொண்டு போம்படி விடுதல். — மகி
 ழ்ச்சி-தேடியது அடைதலால்.—இதனுள் - களிற்றையல்லது
 எறியானென்பதும், கோபமிகுதியால் வேல் மார்பிலே பு
 கைந்ததை அறிந்திலனென்பதும், பின்னும் போர்மேல் வி
 ருட்டினனென்பதும், பெறப்பட்டன. [இது * நூழிலாட்டி-]

விழித்தகண் வேல்கொண் டெறிய வழித்திமைப்பி*
 ஓட்டன்றே வண்கணவர்க்கு. - - - ௫.

இ-ள். விழித்தகண் - (பகைவரைக்) கோபித்துப்பார்த்தகண்—வேல்கொண்டி - (அவர்) வேல்கொண்டி—எறிய — அழித்து - (அதற்குப் பொருமல் அப்பார்வையை) அழித்து — இமைப்பின் - இமைக்குமாயின் — (அவ்விமைத்தல்) — வண்கணவர்க்கு - வீரர்க்கு— ஓட்டன்றே - தோற்பல்லவா. எ-று. **ஊ** அக்கோப்பார்வையிமைத்தலும் போரினிடத்து இகழ்ச்சிப்பென்று நினைத்து அதுவும் செய்யான்பதாம். (௫)

விழுப்புண் படாதநா ளெல்லாம் வழக்கினுள் *
 வெக்குந்தன் னான பெயித்து. - - - ௬.

இ-ள். (வீரனாவன்) — தன்னான - தனக்குக்கழித்தகிணங்களை — எறித்து - எறித்(தெண்ணி) — (அத்தினங்களுள்) — விழுப்புண் - பெருங்காயங்கள் — படாதநாளெல்லாம் - படாதகிணங்களைப்பெல்லாம் — வழக்கினுள் - பயன்படாது கழித்தகிணங்களுள்ளே — வைக்கும் - வைப்பான். எ-று. **ஊ** விழுப்புண் - முகத்திலும், மார்பிலும், பட்டபுண். போர்பெற்றிருக்கவு

ம அது பெருதநாள்களோடு கூட்டுவ னென்பதாம். [இவை மூன்றுபாட்டாலும் ஊறஞ்சாமை சொல்லப்பட்டது.] (௬)

* தமிழ்ச்சி, தோற்றவர்பேலே ஆடதன்செலுத்தாத மிகுமறப்பொல்லவது. **ஊ** துழிவாட்டு, பகைவர் ஓடமார்பிற்புகைத்தகிடத்தவர்புகழ்ப்பெய்தி எறிவது. **எ** அ-ஆம், அது — படைச்செருக்கு. 1

ஈ மூல மிசைவேண்டி வேண்டா வுயிரார் - - - *

சுழல்பாப்டுச் காரிகை நீர்த்து. - - - - - ௭.

இ-ள். சுழலும்- (பூமியைச்) சூழ்ந்துநிற்கும்—இசை-புகழை—வேண்டி -- வேண்டாவுயிரார் - உயிர்வாழ்தலைவேண்டாதவீரர்—சுழல் - வீரக்கழலை—யாப்பு - கட்டுதல் | —காரிகைநீர்த்து - அலங்கார குணமுடையதாம். எ-று. ௐ பூமியைச் சூழுமெனவே அப்புகழின் பெருமை பெறப்பட்டது.—அப்படிப்பட்டவீரர் வானுலகமும் புகழும் எளிதிலே அடைவராகலால் ஆபரணமாவது அக்கழலே பெண்பதாம். (௭)

உ றீனுயி ரஞ்சா மறவ ரிறைவன். - - - *
செறினுஞ்சீர் குன்ற விவர். - - - - - அ .

இ-ள். உறின்-(போர்) பெறின்—உயிர்-(தம்) முயிர்ப்பொருட்டு—அஞ்சா-அஞ்சாமல் (அதன் மேற்செல்லும்) —மறவரீ-வீரர்|—இறைவன்-(தம்) மரசல்—செறினும் - (அதுவேண்டாமென்று) கோபிக்கினும்—சீர் குன்றல் - அவ்வீரய்ருதி குறைதல்—இவர். எ-று. ௐ வீரரீபோர்பெற்றுஅறியாமையால் அதுபெற்றால் அரசன் தழிப்பினும்நில்லாநென்பதாம். (அ)

இ றைத்த திகவாமைச் சாவாரா யாரோ - - - *
பிழைத்த தொறுக்கிற் பவர். - - - - - கூ.

இ-ள். இழைத்தது - (தாம்) சொல்லியசபதம் — இகவாமை - தப்பாமற்பொருட்டு— சாவாரா - (போய்ச்) சாகவல்லவீரரை—பிழைத்தது - (அது) தப்பியவிதம்(சொல்லி)—ஒறுக்கிற்பவர்- இகழ்தற்குரியவர்|—யார். எ - று. ௐ இழைத்தல்-இன்னதுசெய்யெனுகில் இன்னனாகுகவெனத் தான்வகுத்

இ-ள். நட்பின் - நட்புப்போல்—செயற்கரிய - சம்பாதித்
 துக்கொள்ளுதற்கு அரியபொருள்கள் — யா - எவைகள் | —
 உச - இருக்கின்றன. — (சம்பாதித்துக்கொண்டால்) — அது
 போல் — வினைக்கரிய - (பகைவர்செய்யுந்) தொழிலுக்குப்
 (புகுதற்கு) அரிய—காப்பு-காவலானவை—யா-எவைகள்|—
 உச - இருக்கின்றன. எ - து. ~~ஐ~~ நட்புச் செய்தற்கு ஆவாபைப்
 பெறுதலும், பெற்றால்செய்யும் உபாயமும், செய்தால் வே
 றுபடாமல் நிற்கலும், முதலானவை அருமையாகலால் - நட்பு
 ட்போல் செயற்கரியன வில்லைபென்றும், செய்தால் பகைவர்
 அஞ்சிப் போர்தொடங்கா ராதலால் - அதுபோல் போர்வா
 ராமற்காத்தற்கு அரியகாவலில்லைபென்றும், சொல்லினார்.—
 நட்பு-இயற்கை, செயற்கை, என இருவகைப்படும். அவைகளி
 ல் இயற்கை-நட்பு - பிறப்பு முறையாலாகியதும், தேயமுறை
 யாலாகியதும், என இருவகைப்படும். அவைகளுள் முன்னைய
 னு சற்றமாசலால் சற்றந்தழாலில் அடங்கிற்று. மற்றது பகை

கை-ஆம், அதி—நட்பு.

யிடைப்பிட்ட தேயத்ததாகலால் துணைவலியென வலியறிதலு
 ள் அடங்கிற்று. [இனி இவ்வதிகாரத்திலே சொல்லப்படுவது-
 முன் செய்த உதவிபெற்றுவருவதாகிய செயற்கை நட்பேயா
 கலால் அதன் சிறப்பு இதனால் சொல்லப்பட்டது.] (க)

நி னைநீர நீரவர் கேண்மைபிறைமதிப் - - *
 பின்னீர பேதைபார் நட்பு. - - - - உ.

இ-ள். நீரவர் - அறிவுடையவரது — கேண்மை - நட்புக்

ள்|—பிறை-பிறைபோல்— நிறைநீர் - (நாடோறும்) நிறையு
நீதன்மையினவாம். — பேதையார் - அறிவில்லாதவரது—ந
ட்பு-நட்புக்கள்|—மதி - (நிறைந்த) சந்திரன்போல் — பின்
னீர்-பின்னே நாடோறும் குறையுந்தன்மைபனவாம். எ-று.
❧ இனிமைபற்றி நீர்வொன்றார். - அறிவுடையவர் தங்களிலே
செய்தநட்பு முன்சுருங்கிப் பின் பெருகற்கும், அறிவில்லாதவ
ர் தங்களிலே செய்த நட்பு முன்பெருகிப் பின்சுருங்கற்கும்,
காரணம்-தம்முள் முன்னறிபாமைபும்பின்னறிதலுமாம். (உ)

ந வி ரொறு தூனயம் போலும் பயிரொறும் *
பண்புடையாளர் தொடர்பு. - - - - க.

இ-ள். பண்புடையாளர் - நற்குணமுடையமக்கள்—தொ
டர்பு-(தங்களிலேசெய்த) நட்பு—பயிரொறும் - பழகுந்தோ
றும்— (அவருக்கு இன்பஞ்செய்தல்) — தூல் - தூற்பொரு
ள்—நவி ரொறும் - சுற்குந்தோறும்—நயம்போலும் - (கம்ப
வர்க்கு) இன்பஞ்செய்தல்போலும், எ-று. ❧ இரண்டிலும்
ஒருபோதுக்கு ஒருபோது மிகுமென்பதாம். [இவை இரண்டு
பாட்டாலும் அச்சிறப்புக்கு ஏது சொல்லப்பட்டது. (க)

ந குதற் பொருட்டன்று நட்பன் மிகுதிக்கண் *
மேற்சென் றிடித்தற் பொருட்டு. - - - - ச.

இ-ள். நட்பல் - (ஒருவரோடு ஒருவர்) நட்புச்செய்தல்|—
(நகைசெய்தற்கு ஏற்றவைசொல்லி) — நகுதற்பொருட்டு-ந
கைசெய்தற்பொருட்டு—அன்று.—மிகுதிக்கண் - (அவர்க்கு)
வேண்டாதசெய்கை (உண்டானவிடத்து) —மேற்சென்று-மு
ற்பட்டு—இடித்தற்பொருட்டு - கண்டித்துப் புத்திசொல்லு
தற்பொருட்டு. எ-று. ❧ பழியும்பாவமும் தருஞ்செய்கை-து
ன்பமேதருதல் பற்றி வேண்டப்படுவ தல்லாமைபால் - அத

னை மிகுதியென்றும், அது செய்தற்குமுன்னே திருப்பவேண்
தேலால் - டேற்சென்றென்றும், இனிய சொல்லுக்குத் திரும்
பாமைபால் - இடித்தற்பொருட்டென்றும், சொல்லினார். [இ
தனால் நட்பின்படன் சொல்லப்பட்டது.] (ச)

புணர்ச்சி பழகுதல் வேண்டா புணர்ச்சிதா . . *
னட்பாங் கிழமை தரும். . . . . ரு.

இ - ள். (ஒருவனோடு ஒருவன் நட்பாகுதற்கு) — புணர்ச்
சி-ஒரிடத்திருத்தலும் — பழகுதல் - பலதரங்கண்டுபேசலும்
—வேண்டா - வேண்டிவதில்லை — உணர்ச்சிதான் - (ஒருவர்க்
கும்) ஒத்த அறிவுதானே | — நட்பாம் — கிழமை-உரிமையை
— தரும். எ-று. ❀ இவை இல்லையாயினும் ஒருவரை யொரு
வர் சமமாக வறிதலே உடனாயிர் நீங்குதற்குரிய நட்பை உண்
டாக்குமென்பதாம். [நட்பிற்கு-புணர்ச்சி - பழகுதல் - உண
ர்ச்சியொத்தல் - என்கிற காரணமுள்ளதுள்ளும்-பின்னது சிற

ப்புடையதென்பது இதனால்சொல்லப்பட்டது.] (ரு)

முகநக நட்பது நட்பன்று நெஞ்சத் . . *
தகநக நட்பது நட்பு. . . . . ஈ.

இ-ள். முகநக - (கண்டவிடத்து) முகமாத் திரமே மலரும்
வகை—நட்பது-கிணைகிப்பது | — நட்பன்று - கிணைகமன்
று . — நெஞ்சத்தகநக - (அன்பால்) உள்ளமும்மலர — நட
பது-கிணைகிப்பதே | — நட்பு - கிணைகமாம். எ-று. ❀ நெ
ஞ்சத்தகமுமென்னு மெச்சவும்மைதொக்குநின்றது. அதனால்
இரண்டும் ஒருசேர மலரவேண்டுமென்பது பெற்றும். (ஈ)

அழிவினவை நீக்கி யாறுய்த் தழிவின்க - - *
ணல்ல லுழப்பதா தப்பு. - - - - எ.

இ-ள். தப்பு - (ஒருவனுக்கு) நட்பாவது—அழிவின்-அழிவைத்தருகிற—அவை—தீயவழிகளிலே—நீக்கி—ஆறு - நவ்வழிகளிலே—உய்த்து - நடத்தி—அழிவின்கண் - (ஊழினாலே) கேடுவந்தவிடத்து—அல்லல் - அத்துன்பத்தை—உழப்பதாம் - உடனிருந்து அனுபவிப்பதே. எ-று. ❀ ஆறென வருகின்றமையால் அழிவினவை தீயவழியெனப்பட்டது.]

உடுக்கை யிழந்தவன் கைபோல வாங்கே - - *
யிடுக்கண் களைவதா தப்பு. - - - - அ.

இ-ள். தப்பு-நட்பாவது—உடுக்கையிழந்தவன் - (சபையி) எக-ஆம்,அதி—தப்பு.

விடத்து) ஆடைகுலைந்தவனுக்கு—கைபோல—(சினேகிக்கப்பட்டவனுக்கு)—ஆங்கே - அப்பொழுதே—இடுக்கண் - துன்பத்தை—களைவதாம். எ - று. ❀ ஆடை குலைந்தவனுக்குக் கை எப்படியோ அப்படியே ஆபத்தை அடைந்தவனுக்கு நட்பாளன் மனத்தினும் முற்பட்டு உதவிசெய்து துன்பம் ஒழிப்பானென்பதாம். நட்பினன்செயல் நட்பில் ஏற்றப்பட்டது.

நட்பிற்கு வீற்றிருக்கை யாதெனிற் கொட்பின்தி*
யொல்லும்வா யுன்று நிலை. - - - - க.

இ-ள். நட்பிற்கு—வீற்றிருக்கை - அரசிருக்கை — யாதெனின்—(அது)—கொட்பினிற் - (எந்நாளும்) வேறுபடாமல்—ஒவ்வொவ்வாய் - கூய்மிடத்தெல்லாம்—உடன்துறியல் - (அறம்பொருள்களிலே தளராமல்) தாங்குந்திண்மை. எ - று. **ஐ** ஒருநாளும் வேறுபடாமல் கூய்மிடத்தெல்லாம் மறுமை யிம்மைகளுக்கு உறுதியாகிய அறம்பொருள்களிலே தளர்ந்தவிடத்து அத்தளர்ச்சிநீக்கி நிறுத்துதற்குமேல் ஒருசெயலும் இல்லாமையால் அதனை நட்பிற்கு முடிந்த எல்லை எய்தார். (க)

இணைய ரிவொமக் கின்னம்பா மென்று - - *
புணையினும் புல்லென்னு நட்பு. - - - ய.

இ-ள். இவர்!—எமக்கு— இணையர் - இவ்வளவன்பினர்.—யாம்!—இன்னம்—(இவர்க்கு)இவ்வளவன்பினேம்.—என்று—புணையினும்—(ஒருவரை) ஒருவர் சிறப்பிக்கினும் — நட்பு!—புல்லென்னும் - சிறிதாய்த்தோன்றும். எ று. **ஐ** தாம் அவர் என்கிற பேதமில்லாதிருந்தும் சிறப்பித்துச் சொல்லில்பேதம் உண்டாகலால் - புல்லென்னுமென்றார். [இவை ஐந்தும்பாட்டாலும் நட்பினது இலக்கணம் சொல்லப்பட்டது.] (ய)

ஐ*******ஐ** **ஐ*********ஐ**
அய-ஆம்,அதி—நட்பாராய்தல்.

அஃதாவது - முன் சொல்லப்பட்ட இலக்கணமுடையவரை ஆராய்ந்ததந்தே சினேகிக்க வேண்டிதலால் அவரை ஆராய்ந்திறம். அதிகார முறையும் இதனாலே விளங்கும்.

நட்பு டாது நட்பிலிற் கேடிலலை நட்பின் - *
வீடிவலை நட்பாளர் பவர்க்கு. - - - க.

இ-ள். நட்பாளர் பவர்க்கு-தட்பைவிரும்பி அதனிடத்தேயி
வாகுக அய-ஆம்,அதி—நட்பாராய்தல்.

ற்பவர்க்கு—நட்டரின் - (ஒருவனோடு) நட்புச்செய்தபின்—
 வீதி-(அவன்) விதிதல்—இல்லை - உணடாகாது.— (ஆதலா
 ல்)—நாடாது - ஆராயாமல்—நட்டலின் - சினேகித்தல்போ
 ல்—கேடு-கேள்பு நயது—(வேறே) இல்லை. எ - று. ❀ ஆரா
 ய்தல். குணநன்மம் செய்கைநன்மைகளை ஆராய்தல். — கே
 மிதருவதைக் கேட்குணலால் ஆகுபெயர். — சினேகித்தால்-
 தாம் அவனென்றும் வேற்றுமை இல்லாமையால் - வீதிதல்
 பென்றும், அவ்வொற்றுமைபால் அவனிட்டுப்பழிபாவ
 ங்கள் தம்மவையாகவால் இருமையும் கெடுவொன்பது நோ
 ங்கி-நாடாது நட்டலிற்கேட்குணலப்பென்றும், சொல்லினார். (க)

ஆ பிந்தாய்ந்து கொள்ளாதான் கேண்மை கடைமுறை*
 தான்சாந் துயரந் தரும். - - - - - உ.

இ-ள். (குணமுன்செய்கையும்நல்லனென்பதும் அல்லனெ
 ன்பதும்)—ஆய்ந்து-(பலகால்) ஆராய்ந்தும்—ஆய்ந்து-(ப
 லவழியால்) ஆராய்ந்தும்—கேண்மை - (ஒருவனோடு) நட்பை
 —கொள்ளாதான்—கடைமுறை - முடிவில்—தான்—சாம்-
 சாவதற்கு ஏதுவாகிய—துயரம் - துன்பத்தை—தரும்-(தா
 னே) விளைத்துக் கொள்ளுவான். எ - று. ❀ தீயகுணமுந் தீய
 செயலுமுடையவனோடு நட்புக்கொள்ளின் அவனுக்கு வரும்
 பகைமையெல்லாம் தனக்கும் வந்துபின் அவைகளால் இறந்
 து விடுபடுவனென்பதாம். [இவை இரண்டுபாட்டாலும் ஆராயா
 தவிடத்துப்பயிம் இழுக்குச் சொல்லப்பட்டது.] (உ)

குணனும் குடிமையுங் குற்றமும் குன்ற . - - *
 வினனு மறிந்திபாக்க நட்பு. - - - - - ஈ.

இ-ள். குணனும் - (ஒருவனது) குணத்தையும்—குடிமையு
 ம்-குடிப்பிறப்பையும்—குற்றமும் - குற்றத்தையும் -- குன்

ரூவினனும் - குறைவற்ற சுற்றத்தையும் — அறிந்து . (ஆராய்
 த்) தறிந்து—நட்பு—பாக்க - (அவனோடு) செயக்கடவன். எ-
 று. ❀ குற்றமில்லாதவர் உலகத்திலே இல்லாமையால் பொ
 றுக்கத்தக்க குற்றமுடையராயிருந்தால் அவர் நட்புவிடக்கூ
 டாதென்பதற்கு - குற்றமுமென்றும், சுற்றத்தானோடு கட்டு

ண்டிருப்பவர் நட்பாளனோடும் கட்டுண்டிருந்தால் - குன்றா
 வினனும் என்றும், விடப்பட்டால் - தங்குறையா மென்பதற்
 கு—அறிந்தியாக்கவென்றும். சொல்லினார். (ஈ)

அய்-ஆம், அதி — நட்பாராய்தல்

குடிப்பிறந்து தன்கட் பழிநாணு வாணை - - ❀
 கொடுத்தும் கொளல்வேண்டு நட்பு. - - ச.

இ-ள். குடிப்பிறந்து - உயர்ந்தகுடியிற்பிறந்து — தன்க
 ண்—பழி - (உலகர்) சொல்லும்பழிக்கு — நாணுவாணை - அஞ்
 சுவாணை — கொடுத்தும் - (சில) கொடுத்தாயினும் — நட்புக்
 கொளல்வேண்டும். எ-று. ❀ குடிப்பிறப்பால் தான் பிழைசெ
 ய்யாமையும், பழிக்கு அஞ்சலால் பிழைபொறுத்தலும், பெ
 ற்றும். இவை இரண்டுமுடையவனைப் பெறுதல் அருமையாத
 லால் அவனட்பை விலைகொடுத்தும் கொள்கவென்பதாம். (ச)

அழச்சொல்லி யல்ல திடித்து வழக்கறிய - - ❀
 வல்லார் நட்பாய்ந்து கொளல். - - - இ.

இ-ள். அவ்வது - (தாம்) உலகநடையல்லாததை (செய்யநினைக்கின்) — அழச்சொல்லி - அழும்வகைசொல்லி (விலக்கியும்) — (செய்தக்கால்) — இடித்து - (பின்னும் செய்பாவகை) நெருக்கியும் — வழக்கு - அவ்வுலகநடையைச் (செய்யாவிடத்து) — அறியவல்லார் - செய்விக்கவும் வல்லவரை — ஆய்ந்து — நட்பு — கொளல் - கொள்ளக்கடவர். எ - று. ~~ஐ~~ அழச்சொல்லி இடித்து எனவந்த பரிசாரத்தொழில்களுக்கு ஏற்ற குற்றத்தொழில்கள் வருவிக்கப்பட்டன. வழக்கு - உலகத்தார் ஆதிதொடங்கிச் செய்துவந்தசெயல் - தம்மோடு சினேகித்தவரும் அறியும்வகை அறிதல் அரிதாகலால் - அறியவல்லாரென்றார்.

கேட்டினு முண்டோ ருறுதி கிளைஞரை - - *
நீட்டி யளப்பதோர் கோல். - - - கூ.

இ-ள். (ஒருவனுக்குக் கேடென்பது) — கிளைஞரை - சற்றத்தாரது நட்பாகிய (நிலங்களை) — நீட்டியளப்பது - குறையாமல் அளப்பதாகிய — ஓர்கோல் - ஒருகோலாம். — (ஆகலால்) — கேட்டினும் - அக்கேட்டினிடத்தும் — ஒருறுதி - (அவராலேபெறப்படும்) ஒருநல்லறிவு — உண்பி. எ - று. ~~ஐ~~ தமது சினேகத்தி னெல்லை சுருங்கியிருக்கவும் செல்வக் காலத்திலே புறந்து வெளிப்படாமல் வந்தவர் பின்சேடுவந்த விடத்துச் செயல் வேறுபடுதலால் அக்கேட்டால் சினேகத்தை அளவு செய்யலாமென்பதுபற்றி - கேட்டினைக் கோலாக்கியும், அதனால் அளந்தறிந்தால் ஆவாரையே கொள்ளுதலால் அவ்வறி

எடு

உாகுஅ அயி-ஆம்; அறி — நட்பாராய்கல்

வை உறுதியென்றும், சொல்லா. (இஃ
 ம்.) [இவை நான்குபாட்டாலும் ஆராயும் சைமுய, ஆராயந
 தால் சினேகிக்கப்படுவார் இவ்வென்பதும், சொல்லப்பட்டன.]

உள திய மென்ப தொருவற்குப் பேதையார் - *
 கேண்மை யொரிஇ விடல். - - - - எ.

இ-ள். ஒருவற்கு - ஒருவனுக்கு—உள்தியமென்பது—பே
 தென்று சொல்லப்படுவது—பேதையார் - அறிவில்லாதவரது
 —கேண்மை-நட்பை—ஒரிஇ-ஒழிந்து — விடல் - (அவரை)
 விடுதல். எ-று. **ஐ** நட்பொழிந்தாலும் விட்பி நீங்காதவிடத்
 துத் தீங்குவருதலால் - விடலென்றும், நீங்கியவிடத்துத் தீங்
 கொழிதலே யல்லாமல் இருமை யின்பங்களுக்கும் உரிமை
 பெறுதலால்-அஃனை உள்தியமென்றும், சொல்லினார். (எ)

உ ள்ளற்க வுள்ளஞ் சிறுகுவ கொள்ளற்க - - *
 வல்லற்க ணற்றறுப்பார் நட்பு. - - - - அ.

இ-ள். உள்ளம்-(தம்) மனவெழுச்சி — சிறுகுவ - சருங்கு
 தற்குக்காரணமாகிய தொழில்களை— உள்ளற்க - (செய்ய) நி
 னையாதிருக்கக்கடவர்.—(அதுபோல்) — அல்லற்கண் - (தமக்
 கொரு) துன்பம் வந்தவிடத்து — ஆற்றறுப்பார் - கைவிடு
 வோரது—நட்பு-சினேகத்தை— கொள்ளற்க - கொள்ளாதி
 ருக்கக்கடவர். எ-று. **ஐ** அத்தொழில்களாவன - தம்மின்வலிய
 வரோடு தொடங்கியவையும், பயனில்லாதவையும், ஆம்.—மு
 ன்னெல்லாம் வலியாவார்போலே நடத்தலால் - ஆற்றறுப்பா
 ரென்றார். ஆற்றறுத்தல் - வலியறுத்தல். (எடுத்திக்காட்டுவ
 மை.) கொண்டால் அழிந்தேவிடுவென்பதாம். (அ)

க ள்கெடுங்காலைக் கைவிடுவார் கேண்மை யடுங்காலை *
 யுள்ளினு முள்ளஞ் சும். - - - - கூ.

இ-ள். கெடுங்காலை - (ஒருவன்) கெடுங்காலத்து—கைவிடு
 வார்-(அவனைவிட்டு) நீங்குவார்—கேண்மை - (முன் அவனோ
 ய்செய்த) நட்பானது | — அடுங்காலை - (கூற்றுடன்) கொல்
 வங்காலத்து—உள்ளினும் - (ஒருவன்) நினைக்கினும் — உள்
 ளம்-(அந்நினைத்த) உள்ளத்தை—சுடும். எ - று. ூ நினைத்
 தவளவினே சம்பந்த மில்லாத பிறனுக்கும் கூற்றுவனிலும்
 கொடியதாமென்று -கைவிட எண்ணிச் செய்த நட்பின்கொ

அடி-ஆம்,அதி—தப்பாராப்தல். உகன

பிமைசொல்லியபடி.[இவை மூன்றுபாட்டாலும் ஆராய்ந்தா
 ல் சினேகிக்கப்படாதவர் இவ்வொன்பது சொல்லப்பட்டது.]

மருவுக மாசற்றார் கேண்மைபொன் நீத்து. - *

மொருவுக வொப்பிலார் நட்டி. - - ய.

இ-ள். மாசற்றார் - (உலகோடொத்துக்) குற்றமற்றவரது—
 கேண்மை-நட்பையே — மருவுக - பழகக்கடவன். — ஒப்பி
 லார்-(உலகத்தோடு)ஒத்தலில்லாதவரது—நட்டி-நட்பை —
 (ஆராயாதுகொண்டால்)—ஒன்று - (அவருக்குவேண்டிய) ஒ
 ன்றை—ஈத்தும்-கொடுத்தாயினும்—ஒருவுக - விடக்கடவன்.
 எ-று. ூ உலகோடொத்தவர் நட்டி இருமையின்பமும் தரு
 தலால் மருவுகவென்றும், அதனோடு மாறாயினவர்நட்டித் து
 ன்பமே தருதலால் அதை விலகொடுத்தாயினும் விரிகவென்
 றும்,சொல்லினார்.[இதனால் சினேகிக்கப்படுவாரும் படாரும்
 ஆகிய அவ்விருமையும் தொகுத்துச் சொல்லப்பட்டது.](ய)

*****

அக-ஆம், அதி—பழமை.

அஃதாவது - நட்பினரது பழையராந் தன்மைபற்றி அவர்செய்த பிழைகளைப் பொறுத்தல். ஆராய்ந்து சினேகிக்கப்பட்டாராயினும் பொறுக்கப்படும் குற்றமுடையராகலாலும் ஊழ்வகையாலும் நட்புக்கொள்ளப்பட்டவரிடத்துப் பிழையுள்ளதாமென்பது அறிவித்தற்கு இது நட்பாராய்தலின் பின்வைக்கப்பட்டது.

பழமை யெனப்படுவ தியாதெனின் யாதுங் - *
சிழமையைக் கீழ்ந் திடா நட்பு. - - - - க.

இ-ள். பழமையெனப்படுவது— யாதெனின்—(அது)—
 சிழமையை - (பழமையோர்) உரிமையாலே செய்தவைகளை
 —யாதும்-சிறிதாயினும்—கீழ்ந் திடா - சிதைக்காமல் (அவை
 களுக்கு உடன்படுவதாகிய)—நட்பு. ஏ - று. ~~ஈ~~ சிழமை-ஆகு
 பெயர். பின்கெழுதகைமை யெனவருவதுமது — உரிமையா
 ற்செய்தவையாவன-கருமஞ் செய்யும்போது கேளாது செய்தல் -
 கெடும்வகைசெய்தல். தமக்கு வேண்டியவைகளைத் தாமே
 கொள்ளுதல். பணிவச்சங்களில்லாமை. இவை முதலானவை.
 [இதனாலே பழமையாவது காலஞ்சென்றதன்று இப்படிப்பட்ட
 நட்பென்பது சொல்லப்பட்டது.] (க)

அயக-ஆம், அங்—பழமை,

நட்பிற் குறுப்புக் கெழுதகைமை மற்றதற் - *
குப்பாதல் சான்றோர் கடன். - - - - உ.

இ-ள். நட்பிந்ரு—உறுப்பு- அவயவமாவன|—கெழுதகை
மை-(நட்பினர்) உரிமையாற்செய்பவைபாம்.—(ஆதலால்)—
அதந்ரு—உப்பாதல் - இனிமையராதல்— சான்றோர் - நிறை
ந்தோர்க்கு—கடன்-முறைமை. எ-று. ஶ்ரீ மற்று - அசை. வே
றல்லாமையோன்ற உறுப்பென்றார். அவயவமாகுதல்நிந்தே
இனியவராவொன்பது தோன்ற - சான்றோர் மேல்வைத்தார்.

பழகிய நட்பெவன் செய்யுங் கெழுதகைமை - *
செய்தாங் கமையாக் கடை. - - - - - க.

இ-ள். கெழுதகைமை-(நட்பினர்) உரிமையினாலே செய்த
வைகளுக்கு — செய்தாங்கு - (தாம்) செய்தவைபோல் — அ
மையாக்கடை-உடன்படாராயின்—பழகிய - (அவரோடு) ப்
ழையதாய்வந்த—நட்பு | — எவன் - என்னப்பனை?—செய்யு
ம். எ-று. ஶ்ரீ அப்படி உடன் பரித லாவது - தாமும் அவரிட
த்து உரிமையால் உடன்பரிதல். [இவை இரண்பிபாட்டாலும்
பழமையால்வரும் உரிமையது சிறப்புச் சொல்லப்பட்டது.]

விழைதகையான் வேண்டி யிருப்பர் கெழுதகையாற்*
கேளாது நட்பார் செயின். - - - - - ச.

இ-ள். நட்பார்-நட்பினர்—கெழுதகையால் - உரிமையால்
—கேளாது—செயின் - (தங்கரும்ததைச்) செய்தாராயின்—
விழைதகையான்-(அச்செயலது) விரும்பப்படுந் தன்மைபற்
தி—(அறிவுடைபோர்|)—வேண்டியிருப்பர் - (அதனை) விரு
ம்புவர். எ-று. ஶ்ரீ ஒருவர்க்குத் தங்கருமம் தாம் அறியாமல் மு
டிந்திருக்கையைக் காட்டிலும் நன்மை இல்லாமையால் அச்
செயல் விரும்பத் தக்கதாயிற்று. அதனை அப்படியறிந்து வி

ரும்புதல் அறிவுடையாரீக்கல்லது இல்லாமைப்பால் அவர் மே
ல்வைத்துச் சொல்லப்பட்டது. [இதனால் சேனாது செய்தவி
டத்து அதனை விரும்புகவென்பது சொல்லப்பட்டது.] (ச)

பேதைமை யொன்றே பெருங்கிழமை யென்றுணர்க
நோதக்க நட்டர் செயின். - - - - ௫.

இ-ள். நோதக்க-(நாம்) வெறுக்கத்தக்கவைகளை—நட்டர்

அயக-ஆம், அதி—பழமை

ஈ-சினேகித்தவர்—செயின் - (அதற்குக்காரணம்)— பேதை
மையொன்றே—அறிபாமையொன்றே. — பெருங்கிழமை-
மிகுந்த உரிமைபுறாம்.—என்று — உணர்க - அறியக்கடவர்,
எ-று. செயினெனவே தம்மியல்பிலே செய்யாமை பெற்
றும். இது வருகின்றவைக்குள்ளும் ஒக்கும். இழையூழ்வரும்
பேதைமை-யாரீக்கும் உண்டாகவால் தமக்கு ஏதக்கொண்டா
ரொன்றாவது, உறுவுகையால் எம்மால் வரக்கடவது ஒற்றுமை
மிகுதிபற்றி அவரால் வந்ததென்றாவது, கொள்வதல்லது அன்
பிலாமையென்று கொளப்படாதென்பதாம். [கெடும் வகை
செய்யின் அதற்குக்காரணம் இதனால் சொல்லப்பட்டது.]

எல்லைக்க ணினீரார் துறவார் தொலைவிடத்துந் - *
தொல்லைக்க ணினீரார் தொடர்பு. - - - - ௬.

இ-ள். எல்லைக்கணினரூர் - (நட்பின்) வரம்பிலே நின்றவர் |
 —தொலைக்கணினரூர் - (தம்மோடு) பழமையில் வேறுபடா
 து நின்றவரது—தொடர்பு - நட்பை) — தொலைவிடத்தும்—
 (அவராலே) தொலைவுவந்தவிடத்தும்—துறவார் - விடார். எ-
 று. ❀ பழமையில் வேறுபடாமையாவது - உரிமையொழி
 யாமையாம்.—தொலைவு - பொருட்கேடு - போர்க்கேடு. (க)

அழிவந்த செய்யினு மன்பரூ ரன்பின் - - *
வழிவந்த கேண்மையவர். - - - - - எ.

இ-ள். அன்பின் - அன்புடனே—வழிவந்த-பழையதாய்வந்
 த—கேண்மையவர் - நட்பினையுடையவர் | — (நட்பினர்)—
 அழிவந்த - அழிவுவந்தவைகளை — செய்யினும்—அன்பரூர் -
 (அவரிடத்தே) அன்பு நீங்கார். எ-று. ❀ அழிவு-முன்சொல்
 லியகேடுகள். [இவை இரண்டுபாட்டாலும் கேடுசெய்தவிடத்
 தும் விடுத்தன்மையதன்றென்பது சொல்லப்பட்டது] (எ)

கேளிமுக்கங் கேளாக் கெழுதகைமை வல்லார்க்கு*
நாளிமுக்க நட்பார் செயின். - - - - - அ.

இ-ள். கேள் - நட்பினரது—இழுக்கம்-பிழையை—கேளா-
 (பிழைச்சொல்லினும்) கேளாத — கெழுதகைமை வல்லார்க்கு-
 உரிமையறியவல்லார்க்கு—நட்பார் - அந்நட்பினர் | —இழுக்
 கம்-பிழையை—செயின்—(அது) — நாள் - (பயன்பட்ட)
 நாளாம். எ-று. ❀ பிழையாவன - முன்சொல்லிய - பணியா
 னீம்- அஞ்சாமை - நற்பொருள்வெளவல்-முதலானவை.—கே

அழிச-ஆம்,அதி—பழமை

ட்டல் - உட்கொள்ளுதல். செய்த விடத்தல்லாமல் அய்யல்லை
மை வெளிப்படாமையால் செய்யாதவை நாளல்ல வாயின.
[இதனால் பிழம்பொறுத்தற் சிறப்புச் சொல்லப்பட்டது.]

கெடாஅ வழிவந்த கேண்மையார் கேண்மை - *
விடாஅர் விழையு முலகு. - - - - கூ.

இ - ள். கெடா-(உரிமை) கெடாமல்—வழிவந்த - பழைய
தாய்வந்த — கேண்மையார் - நட்பையுடையவரது — கேண்
மை-நட்பை—விடார் - (அவர் பிழைநோக்கி) விடாதவரை—
உலகு- உலகமானது—விழையும் - (நட்புக்குறித்து) விரும்
பும். எ-று. விடாதாரை யெனவே விடுத்தற்குக் காரணம்
சொல்லப்பட்டது. நம்மிடத்தும் இவர் இப்படிப்பட்டவ
ராவொன்று யாவரும் தாமேவந்து நட்பாவொன்பதாம். (க)

விழையார் விழையப் படுப பழையார்கட் - *
பண்பிற் றலைப்பிரியாதார். - - - - ய.

இ-ள். பழையார்கண் - பழையநட்பினரிடத்து—(அவர்பி
ழைசெய்தாராயினும்)—பண்பிற் றலைப்பிரியாதார்-(தம்) பண்
பு நீங்காதவர்—விழையார் - பகைவராலும் — விழையப்படு
ப-விரும்பப்படுபவர். எ-று. தம்பண்பாவது - செய்யாத மு
ன்போல் அன்புடையவராதல். அக்குணநோக்கிப் பகைவரு
ம் நட்பின ராவொன்பதாம். [இவை இரண்டு பாட்டாலும்
பழமை யறிவார் அடையும் பயன் சொல்லப்பட்டது.] (ய)

*****இ*****

அயெ-ஆம்.அதி—நீநட்பு.

இனிப் பொறுக்கப்படாத குற்ற முடைமையால் விடத் தக்கதாகிய நட்பு நட்பாராய்த லதிகாரத்தில் சுருங்கச் சொல்லி அவ்வளவில் அடங்காமையால் அதனை இருவரை கைப்படுத்தி இரண்டதிகாரத்தாலே சொல்லத் தொடங்கி முன்னே தீநட்புச் சொல்லுகிறார்.

அஃதாவது- தீக்குணத்தாரோடு உண்டாகிய நட்பாம். அதிகாரமுறைமை சொல்லாமலே விளங்கும்.

பருகுவார் போலினும் பண்பிலார் கேண்மை - *
பெருகலிற் குன்ற வினிது. - - - - - க.

இ-ள். பருகுவார்போலினும் - (ஆசையிருதியால்) உன்பு
அஉ-ஆம், அதி-தீநட்பு.

நீபோன்றாராயினும் - பண்பிலார் - குணமிலாரது [தீக்குணமுடையவரது என்றபடி] -- கேண்மை - நட்பானது | -- பெருகலின் - வளர்தலினும் -- குன்றல் - குறைதல் | -- இனிது. எ - து. * பெருகினால் வருங்கேடு குன்றினால் வாராமயின் குன்றலினிதென்றார். [இதனால் தீநட்பினதாகாமை பொதுவகையாற் சொல்லப்பட்டது. இனிச்சிறப்பு வகையாற்கூறவர்.]

உறினட்டறிஞரெ உ மொப்பிலார் கேண்மை *
பெறினு மிழப்பினு மென். - - - - - உ.

இ-ள். உறின் - (ஊக்குப்பயன்) உள்ளவிடத்து -- நட்டு-சினேகித்து -- அறின் - (அது) இல்லாவிடத்து -- ஒருஉம் - ஒழியும் -- ஒப்பிலார் - ஒப்பில்லாதவரது -- கேண்மை-சினேகத்தை -- பெறினும் -- (என்) - (ஆக்கம்) யாதது -- இழப்பினு

ம்—என் - (செல்வம்) யாது. எ-று. ஶ்ரீ சமக்கு உற்றலையபார்ப்பவர் பிறறோடு பொருத்தமிலராதலால் அவரை ஒப்பிலாறென்றார். அவரிடத்து அயலாந்தன்மையேபொருந்துமென்பதாம்.

உறுவது சீர்துக்கு நட்பும் பெறுவது - - *
கொள்வாருங் கள்வரு நேர் - - - - க.

இ-ள். உறுவது சீர்துக்கு நட்பும் - (நட்பளவுபாசாமல் அதனால்) வரும்பிரயோசனத்தளவுபார்க்கும் நட்பினரும்|—பெறுவது கொள்வாரும் - (கொடுப்பானாக் கொள்ளாமல்) விலையைக்கொள்ளும் வேசையரும்|—கள்வரும் - (பிறர்கேடுதோக்காது அவர்சோர்வுபார்க்கும்) கள்வரும்|—நேர் - (சம்முள்) ஒப்பர். எ-று. ஶ்ரீ நட்பு-ஆகுபெயர். பொருள்களைக்குறித்து வஞ்சித்து நடத்தலால் அவ்விருவரோடும் ஒப்பொன்பதாயிற்று. [இவை இரண்டுபாட்டாலும் தமக்குப் பிரயோசனம் பார்ப்பவரது நட்பினது தீமை சொல்லப்பட்டது.] (க)

அமரகத் தாற்றறுக்குங் கல்லாமா வன்றார் . *
தமரிற் தனிமை தலை . - - - - ச.

இ-ள். (முன்னெல்லாத் தாங்குவதுபோலிருந்து) —அமரகத்து - போர்வந்தலிடத்து—ஆற்றறுக்கும் - போர்க்களத்திலே தள்ளிவிட்டுப்போகின்ற—கல்லா - கல்வியில்லாத—மாவன்றார்—குதிரைபோல்பவரது—தமரின் - தமராத் தன்மையினும்—தனிமை|—தலை-சிறப்புடைத்து. எ-று. ஶ்ரீ கல்லாமை-கதியைநீட்டும், சாரியைபுறனெட்டும், போர்செய்திறமும், அறி

அஉ-ஆம், அதி—தீ நட்பு.

பாஷம, துன்பம் வாராதமுன் னெல்லாம் துணையாவார்போலி
 று உத்தவிடத் துவிட்டி நீங்குவாரொன்பது உவமையாற்பெற்ற
 ம். அவர் தமராணல் வரும் அழிவு தனியாணல்வாராமையால்-
 தனிமை தலையென்றார். எனவே அதுவும் தீதாதலறிக. (ச)

செ ய்தேமஞ் சாராச் சிறியவர் புன்கேண்மை *
 பெய்தவி னெய்தாமை நன்று. - - - - - ௫.

இ-ள். செய்து - செய்துவைத்தாலும்--எமஞ்சாரா - கா
 ப்பாகாத—சிறியவர் - சீழ்மக்களது—புன்கேண்மை— தீறப்
 பு— எய்தலின் - (ஒருவனுக்கு) உண்டாதலின் —எய்தாமை-
 இல்லாதிருத்தல்—நன்று. எ-று. * சிறப்புமமை வருவிக்
 கப்பட்டது. காவலாகாமை - தொலைவினிடத்து விட்டி நீங்க
 ல். எய்தவி னெய்தாமை நன்றென்பதற்கு - முன் உரைத்தப
 டி உரைக்க. [இவை இரண்டிபாட்டாலும் தொலைவிலே து
 ணையாகாதவர் நட்பினது தீமைசொல்லப்பட்டது.] (௫)

பே தை பெருங்கெழீஇ நட்டி அறிவுடையா - *
 றேதின்மை கோடி யுறும். - - - - - ௬.

இ-ள். பேதை - அறிவில்லாதவனது — பெருங்கெழீஇ ந
 ட்டின்-மிகநெருங்கிய நட்பைப்பார்க்கிலும் — அறிவுடையா
 ர்-அறிவுடையவரது—ஏதின்மை - பகைமை—கோடியுறும்-
 கோடிப்பங்குநல்லது. எ - று. அறிவுடையவனது பகைமை-
 ஒருநீங்கும் செய்பாமையாலும் - பேதையினது நட்பு-பலநீ
 ங்கும்செய்தலாலும், கோடியுறமென்றார். (௬)

ந கைவகைய ராகிய நட்டிந் பகைவராந் - *
 பத்தித்த கோடி யுறும். - - - - - ௭.

இ-ள். நகைவகையராகிய - (தாம் அறிதல்வகையராதற்கல்
 லாமல்) நகுதல்வகையராதற்கு வதுவாகிய—நட்பின் - நட்பா
 ல் (வருமவைகளின்)—பகைவரால்-பகைவரால்(வருபவை)—
 பத்தித்தகோடி-பத்துக்கோடிமடங்கு — உறும் - நல்லவை
 யாம். ௭-று. ❀ அந்நட்பாவது-விடரும், துர்த்தரும், கழை
 க்கூத்தரும், போன்றுபலவகையால் நகுவித்துத் தாம்பயன்
 கொண்டொழிவாரோடு உண்டாகியது. பத்தித்தகோடி ப

த்தாகத் தொகுத்தகோடி. அந்நட்பில் வருமின்பங்களில் அ
 ப்பகைவரால் வருந்துன்பங்கள் மிகநல்லவென்பதாம். (௭)

அஉ-ஆம் அநி—தீரப்பு.

ஒல்லுங் கரும முடற்று பவர் கேண்மை - ஈ
 சொல்லாடர் சோர விடல். - - அ.

இ-ள். ஒல்லுங்கருமம் - (தம்மாவே)முடியுந்தொழிலை —
 உடற்றுபவர் - முடியாதாகச் செய்பவரோடுகொண்ட — கே
 ண்மை-நட்பை) — (அதுகண்டால்)—சொல்லாடர் - (அதை
 அவரறியச்)சொல்லாமல்— சோர விடல் - தளரவிடக்கடவர்.
 ௭-று. ❀ சோரவிடல்-விடுகின்றவிதம்தோன்றாமல் ஒருகா
 லைக்கொருகால் ஒயவிடுதல். — அறியச்சொல்லினாலும், விடுகி
 ண்றவிதம் தெரிந்தாலும், அப்போது பரிசுரித்துப்பின்னும்

நட்பாயிருக்க நினைப்பாராகலால் சொல்லாடாரென்றும், சோரவிடலென்றும், சொல்லினார். [இவை மூன்றபாட்டாலும் முறையே பேதையர் - நஞ்விப்பவர் - இயல்வது செய்பாதவர்-இவர் நட்புத் தீமைகள் சொல்லப்பட்டன.] (அ)

கனவினு மின்னாது மன்னே. வினைவேறு - - *
 சொல்வேறு பட்டார் தொடர்பு. - - - - க

இ-ள். வினைவேறு - தொழில்வேறு—சொல்வேறு — பட்டார்-பட்டவரது—தொடர்பு - நட்பு — கனவினும் - (நனவிலைமாத் திரமல்லாமல்) கனவிலும் — இன்னாது - துன்பஞ் செய்வதாகும். ஏ-று. ❀ தொழிலுஞ் சொல்லும் ஒவ்வாமல் வேறுவேறாயிருத்தல் - தொழிலிலே பகைவராயும், சொல்லிலே நட்பினராயும், இருக்கை. நிகழ்ச்சியிலே உண்டாயிருத்தலாலே-கனவினுமின்னாதுதென்றார். மன்-ஒ-அசைநிலை. (க)

எனைத்துப் குறுகுத லோம்பன் மனைக்கெழீஇ - *
 மன்றிற் பழிப்பார் தொடர்பு. - - - - ய.

இ - ள். மனை - வீட்டிலே (தனித்திருந்தபோது) — கெழீஇ-நட்பாடி—மன்றில் - சடையிலே (பலருடனிருந்தபோது) — பழிப்பார் - பழிசொல்வோரது — தொடர்பு - நட்பு—எனைத்தும்-எவ்வளவுசிறிதாயினும் — குறுகுதல் - (தம்மைச்)சேர்தலை—ஒம்பல் - பரிசரிக்கக்கடவர். ஏ-று. ❀ அவ்விருசெயலும் தீதாகலின் அவர் ஒருபோதும் தம்மைச் சேராதவிதம் குறிக்கொண்டு காக்கவேண்டி மென்பதற்கு அவர் நட்பின்மேல் வைத்துச் சொல்லினார். [இவை இரண்டிபாட்டாலும் வஞ்சர் நட்பின் தீமை சொல்லப்பட்டது.] (ய)

எஎ

இனிமற்றைக் கூடா நட்டிச் சொல்லுகின்றார்.

அஃதாவது-பகைமையால் உள்ளே கூடாதிருந்தே சமயம் கிடைக்குமளவும் புறத்திலே கூடிநடப்பவர்தட்டி.

சீரிடங் காணி னெறிதற்குப் பட்டடை - - - *
நேரா நிரந்தவர் நட்டி. - - - - - க.

இ-ள். நேரா - கூடாதிருந்தே - நிரந்தவர் - (வாய்க்குமிடம் காணாமளவும்) புறத்திற்கூடிநடப்பவரது - நட்டி-கிணை சம்| - சீரிடம் - வாய்க்குமிடத்தை - காணின் - எறிதற்கு - (அற) வெறிதற்குத் (துணையாகிய) - பட்டடை. எ-று. **ஐ** எறிபுங்காலம் வாராமுன்னெல்லாந் தாங்குவதுபோலிருந்து வந்தவிடத்து அறவெறிவிப்பதாகிய பட்டடைக்கும் அப்படிப்பட்டதாகிய நட்டிற்கும் தொழிலொப்புமை யிருத்தலால் அதுபற்றி அந்நட்டைப் பட்டடையாக உபசரித்தார்.] (க)

இனம்போன் நினைமல்லார் கேண்மை மகளிர் - *
மனம் போல வேறுபடும் - - - உ.

இ-ள். இனம்போன்று - (தமக்கு) உற்றவர் போன்று - இனமல்லார்-உறாதவரோடு உண்டாகிய - கேண்மை-நட்பானது| - (இடம்பெற்றால்) - மகளிர்-பெண்பாலார் - மனம் போல - வேறுபடும். எ-று. **ஐ** நட்டி-வேறுபடுதலாவது-(இடம்பெற்றால்) பழையபகை டேயாகுதல். [இவைஇரண்டிபாட்டாலும் கூடாநட்டினது குற்றம சொல்லப்பட்டது.] (உ)

பலநல்ல கற்றக் கடைத்து மனநல்ல - - - *
ராகுதன் மாணர்க் கரிது. - - - - - க.

இ-ள். நல்ல - நல்லவையாகிய - பல - பலநூல்களை - கற்றக்கூடாத்தும் - கற்றவிடத்தும் - (அகனல்) - மனநல்லரா

குதல் - மனத்திருந்தி நட்பினராகுதல் | — மாணாக்கு - பகை
 வாக்கு—அரிது இல்லை. எ-று. ❀ நல்லதால் - மணக்குற்றங்
 கெடுப்பன. நல்லராகுதல் - சலம்விடுதல். உச்சலமுடையனாக்
 கவ்வி யுடைமைபற்றி நட்பென்று கொளலாகாதென்பதாம்.

முகத்தி னினிய நகாஅ வகத்தினு - . . . ❀
 வஞ்சரை யஞ்சப் படும. . . . . ச.

இ-ள். (கண்டபோது)—முகத்தின் - முகத்தால்—இனிய—
 இனிமையுள்ளனவாக—நகாஅ - சிரித்து—அகத்து - மனத்

அக-ஆம், அதி—உடாநடப்பு, கரவு.

தால்—இன்னு - (எப்பொழுதும்) இனியராகாத—வஞ்சரை
 —அஞ்சப்படும் - அஞ்சல்வேண்டும். எ-று. ❀ நகையதுவ
 கைபற்றி—இனியவென்றும், மனத்திலே சலம் தோன்றாதிற்
 கவும் அதற்கு விரோதமாகிய நகையைப் புறத்திலேகாட்டலா
 ல் வஞ்சரென்றும், அச்சலம் குறிப்பதற்குச் சாதனமாகிய
 முகத்தாலும் தோன்றாமையால்—அஞ்சப்படுமென்றும், சொ
 ல்வினார். [இவை இரண்டுபாட்டாலும் குற்றத்திற்கு ஏதுவா
 கிய அவர்கொடுமை சொல்லப்பட்டது.] (ச)

மனத்தி னமையா தவரை யெனைத்தொன்றுஞ் - ❀
 சொல்லினும் நேறற்பாற் றன்று. . . . . இ.

இ - ள். மனத்தின் - மனத்தால் — அமையாதவரை - (தம்

மோடு) பொருந்தாதவரை — என்னத்தொன்றும் - யாதொருக
 ருமத்திலும் — சொல்லினால் — தேறந்பாற்று — தெளிதன் மு
 றைமையது — அன்று - (என்றுநீதிநூல்) சொல்லும். எ-று.
 பகைமை மறைத்தற்பொருட்டிச் சொல்லுகின்ற வஞ்சனைச்
 சொல்லை நல்லசொல்லென நினைத்து அவலாக்கருமங்களிலே
 தெளிதல் நீதிநூலின் முறைமை அன்றென்பதாம். (டு)

நட்டார்போ னல்லவை சொல்லினு மொட்டார்போ
 லொல்லியுணரப்படும். - - - - - கா.

இ-ள். நட்டார்போல் - நட்டினார்போல் — நல்லவை - நன்
 மையைத்தருஞ் சொற்களை — சொல்லினும் — ஒட்டார்போ
 ல் - பகைவாசொற்கள் — (அதுதாராமை) — ஒல்லை - வினாவி
 லே [சொல்லியபொழுதே பென்றபடி] — உணரப்படும் -
 அறியப்படும். எ-று. சொல்லினெனவே அவர் அவைசொ
 ல்வாமையேபெற்றும். பகைவராதலால். - தீமைதருதற்கு ஐ
 யமில்லையென்பதற்கு ஒல்லைபுணரப்படு மென்றார். (சு)

சொல்வணக்கமென்றார் கட்கொள்ளற்கவிலவணக்கந்
 தீங்கு குறித்தமை யான். - - - - - எ.

இ-ள். வில்வணக்கம் - வில்வினதுவணக்கம் — தீங்கு - (ஏற்ற
 வாக்குத்) தீமைசெய்தலை — குறித்தமையான் — ஒன்றாகண் -
 பகைவரிடத்தே (பிறக்கும்) — சொல்வணக்கம் - சொல்லினது
 வணக்கத்தையும் — கொள்ளற்க - (நமக்கு நன்மைசெய்தலை
 க்குறித்ததென்று) நினைப்பாதிருக்கக்கடவர். எ-று. தம்வண

அக-ஆம்; அதி—கடாநட்டார்

க்கம் அன்றென்பதுதோன்ற - சொல்வணக்கமென்றும், வில்
 வணக்கம் வேறாயினும் - வணங்குதலொப்புமைபற்றி அதன்
 குறிப்பையே ஏதுவாக்கியும், சொல்லினார். — வில்வினன் குறி

ப்பு அவனிஞ்சிய வில்வணக்கத்தின்மேல் நிற்பலால் பகைவர
 து குறிப்பும் அவரிஞ்சிய சொல்வணக்கத்தின்மேலதாயிற்று.
 இதுவும் தீங்கு குறித்தவணக்கமென்றேகொண்டு அஞ்சிக்கா
 க்க வேண்டிமென்பதாம். [இவை மூன்றுபாட்டாலும் அவ
 ரைச்சொல்லாலே தெளியலாகாதென்பது சொல்லப்பட்டது.]

தொழுதகை யுள்ளும் படையொடுங்குமொன்றை - *
முதகண் ணீரு மனைத்து. - - - - அ.

இ - ள். (பகைவர்குறிப்பை அறியவல்லவர்க்கு) — ஒன்றை
 ற்-பகைவர்—தொழுதகையுள்ளும் - சும்பிட்டகையுள்ளும்—
 படை-ஆயுதமானது|—ஒடுங்கும் மறைந்திருக்கும்.—அழுத
 கண்ணீரும் - (அவர்) அழுதகண்ணீரும்|—அனைத்து - அப்ப
 டியே அதுமறைந்திருத்தற்கு இடமாம். எ-று. ~~ஐ~~ தாம் நட்பெ

ன்பதினைத் தங்கையாலும், கண்ணாலும், நம்புவித்துப் பின்
 கொல்லுதற்கு எடுக்கவிருக்கின்ற ஆயுதம் ஆலோசித்தறியு

ம்போது நம்புவிக்கின்றபொழுதே அவைகளுள்ளே தோண்
 றுமென்பதற்கு - ஒடுங்குமென்றார்.—பகைவர் தமது தளர்ச்
 சிகாட்டித் தொழுதாலும் அழுதாலும் அவர் குறிப்பையே
 நோக்கிக் காத்திக்கொள்கவென்பதாம். [இதனால் அவரைச்
 செயலால் தெளியலாகாதென்பது சொல்லப்பட்டது.] (அ)

மி கச்செய்து தம்மெள்ளு வாரை நகச்செய்து - *
 நட்பினுட் சாப்புல்லற் பாற்று. - - - *

இனி அந்நட்பை எதிர்மறுத்துப்பகைமுகத்தாலேசொல்லத் தொடங்கினார். அப்பகைதான் முழுவதும் விடலாகாத குற்றமாகிய குரோதத்தாலும், காமத்தாலும், வருவதாம். அவைகளுள்-குரோதத்தால் வருபவை ஐந்திற்காரத்தாலும், காமத்தால் வருபவை ஐந்திற்காரத்தாலும், சொல்லுதற்கு அவ்விரண்டுக்கும் அடியாகிய மயக்கத்தை இருவகைப்படுத்தி இரண்டிற்காரத்தாலேசொல்லத்தொடங்கி முதலிலே பேதைமை சொல்லுகிறார்.

அச-ஆம், அதி—பேதைமை.

அஃதாவது-யாதொன்றும் அறியாமை.

பேதைமை பெண்பதொன் றியாதெனி னேதங்கொண் டு
 டிதியம் போக விடல். - - - - - க.

இ-ள். பேதைமையெண்பது | — ஒன்று - (மற்றைக்குற்றங்களினெல்லாம் மிகுந்த) தொன்று. — யாதெனின்-(அது) யாதென்றுவினவினால்—ஏதங்கொண்டு - (தனக்குக்) கேடுதருமவைகளைக் கைக்கொண்டு—ஊதியம்-ஆக்கந்தருமவைகளை—போகவிடல்-கைவிடுதல். எ - று. **ஃ** கேடு-வறுமை பழிபாவங்கள். ஆக்கம் - செல்வம் புகழறங்கள்.—பேதைமை - தானே தன்னிருமைப்பயனும் கெடுத்துக்கொள்ளுதலென்பதாம். க

பேதைமையு ளெல்லாம் பேதைமை காதன்மை*
 கையல்ல தன்கட் செயல். - - - - - உ.

இ - ள். (ஒருவனுக்கு) — பேதைமையுள்ளெல்லாம் — **பே**

எஅ

கூறல்

அச-ஆம், அதி—பேதைமை.

தைமை - மிகுந்த பேதைமையாவது | — கையல்லதன் கண்,
 (தனக்கு) ஆகாத செய்கையில் — காதன்மை - ஆசையை —
 செயல். எ-று. ❀ இருமைக்கும் ஆகாவென்று தாலோர் கடி
 ந்தசெயல்களை விரும்பிச் செய்தலென்பதாம். [இவை இரண்
 டிபாட்டாலும் பேதைமையது இலக்கணம் சொல்லப்பட்டது.]

நாணமை நாடாமை நாரின்மை யாதொன்றும் *
 பேணமை பேதை தொழில். - - - க.

இ-ள். நாணமை - (நாணவேண்டிமவைகளுக்கு) நாணமை
 யும் | — நாடாமை - (நாடவேண்டிமவைகளை) நாடாமையும் | —
 நாரின்மை - (யாவரிடத்தும்) முறிந்த சொற்செயலுடைமை
 யும் | — யாதொன்றும் - (பேணவேண்டிமவைகளுள்) யாதொ
 ன்றையும் — பேணமை - பேணாமையும் | — பேதைதொழி
 ல் - மூடனது தொழில்களாம். எ - று. ❀ நாணவேண்டிம
 வை - பழிபாவங்கள். நாடவேண்டிமவை - கருமங்களிலே விதி

வில்க்குகள். முறிதல் - கண்ணறுதல். பேணவேண்டிமவை - கு
 டிப்பிறப்புக் கல்விபொழுக்கமுதலாயின. இவை பேதைக்கு
 ளந்நாளும் இயல்பாய்வருதலாலே - தொழிலென்றார். (க)

ஒதியுணர்ந்தும் பிறர்க்குரைத்துந் தானடங்காப் *
 பேதையிற் பேதைபாரில். - - - ச.

இ-ள். ஒதி - (மனமொழிமெய்கள் அடங்குதற்கு ஏதுவாதி
 யநூல்களை) ஒதியும் — உணர்ந்தும் - (அவ்வடக்கத்தால்வரும்
 பயனை) அறிந்தும் — பிறர்க்கு — உரைத்தும் - (அதனை அறியு
 ம்படி) சொல்லியும் — தான் — அடங்கா - (அவை) அடங்கிநட
 வாத — பேதையின் - மூடன்போல் — பேதைபார் - மூடர் —
 இல் - (உலகில்) இல்லை. எ - று. ❀ இப்பேதைமை - தனக்குமரு
 ந்தாகிய இவைகளாலே தீராமையாலும், வேற்றுமருந்தில்லா

ம்மயாலும், பேதையிற் பேதையா ரில்லென்றார். [இவ்விரண்மி பாட்டாலும் பேதையது தொழில் பொதுவகையால் சொல்லப்பட்டது.] இனிச் சிறப்பு வகையாற்குறுவர். (ச)

ஒருமைச் செயலாற்றும் பேதை யெழுமைபுந் *
தான்புக கழுந்து மளறு. - - - - - ௫.

இ-ள். பேதை-மூடனாவன் — எழுமைபும் வரும்பிறவி
கூனிலெல்லாம்—தான்—புக்கு-புகுந்து—அழுந்தும்—அழுந்

அச-ஆம், அந்—பேதையைக் கூறியது

துதற்கிடமாகிய—அளறு - நரகத்தை — ஒருமை - இவ்வொருபிறப்புள்ளே — செயலாற்றும் - செய்துகொள்ளவல்லவகு
வான்.எ-று. இஃ எல்லாப்பிறப்பும் ஏழாய்அடங்குதல் அறியப்பட்டமையின் எழுமைபு மென முற்றும்மைகொடுத்தார். இவ்விடத்துப் பிறப்புகளிலும் கொடுவினைவசத்தால் அந்நரசத்துன்பமே அனுபவித்து வருதலால்.எழுமைபுந் தான் புக்கழுந்துமளறென்றார். நெடுங்காலம் தான் நரகத்துன்பம் அனுபவித்தற்கு ஏதுவாங்கொடுவினைகளை யே அறிந்து சிலகாலத்துள்ளேசெய்துகொள்ளுதல் பிறர்க்கு அரிதாதலின் ஆற்றுவென்றார். [இதனால் அவன் மறுமைச்செயல் சொல்லப்பட்டது.]

பொய்ப்பி மொன்றே புனைபுணங் கையறியாப் *
பேதை வினைமேற் கொளின். - - - - - ௬.

இ-ள். கையறியா - செய்யமுறைமையறியாத — பேதைச்
மூடனாவன்—வினை - ஒருதொழிலை—மேற்கொளின் - மேற்கொள்வாளுயின்—பொய்ப்பும்-(அதுவும்!) புரைபடும்.—

ஒன்றோ-(அது) ஒன்றாதானே.—புனைபுணும் - (தானும்) தனைபுணும். எ-று. ❀ புரைபடுதல் - பின் ஆகாதபடி உள்ள பிதல். அதனையும் கெடுத்தித் தானும் கெடுமென்பதாம். [இதனால் அவன்செல்வம் படைக்குமாறுசொல்லப்பட்டது. (ஈ)]

௭ திலா ராரத் தமர்ப்சிப்பர் பேதை - - - *
பெருஞ்செல்வ முற்றக் கடை. - - - - - எ.

இ-ள். பேதை - மூடனாவன்—பெருஞ்செல்வம் - பெரிய செல்வத்தை—உற்றக்கடை - (உழுவால்) அடைந்த விடத்து—ஏதிலார் - (தன்னோடு) ஒரு சம்பந்தமுமில்லாதவர்—ஆரநிறைய—தமர் - (எல்லாச் சம்பந்தமுமுடைய) தம்மவர்—பச்சிப்பர். எ - று. ❀ எல்லாநன்மைகளும் செய்துகொள்ளற்குச் சாதன மென்பதுதோன்ற - பெருஞ்செல்வமென்றும், அதனைப் படைக்கும்வலிமை இல்லாமைதோன்ற - உற்றக்கடை மென்றும், எல்லாம்பெறுதல்தோன்ற - ஆரவென்றும், உணவு ம்பெறாமெதோன்ற - பச்சிப்பொன்றும், சொல்லினார். (எ)

மையலொருவன் களித்தற்றுப் பேதைதன் - *
கையொன் றுடைமை பெறின். - - - - - அ.

இ-ள். பேதை-மூடனாவன்—தன்னை - தன்னைபில்—ஒன்று- ஒருபொருளை—உடைமைபெறின் - உடைமையாகப்

நாயுட அச-ஆம், அது—பேதைமை,

பெற்றானாயின்—மையலொருவன் - பித்தினையுடைய ஒருவன்—களித்தற்று - (அம்மயக்கத்தின்மேலே) மதுவுண்டுமயங்கியதுபோலும், எ-று. ❀ ஆல்-அசை.—பெறினெனவே - அவன்உடம்பு லல்லது - தன்னாலேபெறாமென்றும்.—பேதைமை

பும், செல்வக்களிப்பும், ஒருசேரவுடைமையால் அவன்செய்கா
ரியங்கள்-மையலும், மதுக்களிப்பும், ஒருசேரவுடையவன்செய்
காரியங்கள் போலேதலைதிமாறுமென்பதாம். [இவை இரண்
டுபாட்டாலும் அவன் செல்வமடைந்தவிடத்துப் பயன்கொ
ள்ளும்விதம் சொல்லப்பட்டது.] (அ)

**பெரிதினிது பேதையார் கேண்மை பிரிவின்கட் *
பீழை தருவதொன் தில். . . . . கூ.**

இ-ள். பிரிவின்கண் - (பின்) பிரிவு வந்தவிடத்து — (அப்
பிரிவு) — தருவது - (இருவருக்கும்) தருவதாகிய — பீழை
பொன்று - துன்பமொன்று—இல் - இல்லை (ஆதலால்)—பே
தையார்—கேண்மை—(தம்முட்கொண்ட) நட்பு— பெரிதி
னிது-மிகவுயிணிது. எ-று. ❀ தினந்தோறும் தேய்ந்துவருந்

லால் துன்பந்தாராதாயிற்று. புகழ்வார் போன்று பழித்த ப
டி [இதனால் அவனது நட்பின்குற்றம் சொல்லப்பட்டது.] (கூ)

**குழா அக்கால் பள்ளியுள் வைத்தற்றாற் சான்றோர் *
குழா அத்துப் பேதை புகல். . . . . ய்.**

இ-ள். சான்றோர் - பெரியோரது—குழாத்து - சபையினி
டத்து—பேதை-மூடஞனவன்—புகல் - புகுதல்— குழா அ
க்கால் கழுவாதகால [அகத்தமிழித்த காலமென்றபடி]—ப
ள்ளியுள் - (வன்பந்தருள்) சயனத்தின்மேல்—வைத்தற்று-வை
த்தல்போலும். எ-று. ❀ ஆல்-அசை—அதனால் அச்சயனமு
ம் இழிவுசெயப்பரிம் விதம்போல் இவனால் இச்சபையும் இ
ழிவு செயப்பரி மென்பதாம். [இதனால் அவன் சபையிடத்து
இருக்கும்விதம் சொல்லப்பட்டது.] (ய)

***** ❀ *****

அடு-ஆம், அதி—புல்லறிவாண்மை.

இனிமற்றைப்புல்லறிவாண்மை சொல்லுகின்றார். அதுபு
ல்லிய அறிவை ஆளுதற் றன்மையென விரியும்.

அஃதாவது - தான் சிற்றறிவினரையிருந்தே தண்ணப்பே

யடு-ஆம், அதி—புல்லறிவாண்மை.

நிலைமை மதித்து உயர்ந்தோராலே சொல்லப்படும் உ
றுதிச் சொல்லைக் கொள்ளாமை.

அறிவின்மை யின்மையு ளின்மை பிரிதினன்மை *
யின்மையா வையா துலகு. - - க.

இ-ள். இன்மையுள் - (ஒருவனுக்கு) இல்லாமைபலவுள்ளு
ம்—இன்மை-மிகுந்த இல்லாமையாவது |—அறிவின்மை-அ

றிவில்லாமை, — பிரிதினன்மை - மற்றைப் பொருளில்லாமை
யோவெனின்—(அதனை)—உலகு-உலகத்தார்| — இன்மை
யா - (அப்படிப்பட்ட) இல்லாமையாக—வையாது - கொள்ளா
ர். எ-று. புல்லறிவாளர் சொல்வமையுடந்தவிடத்தும் இம்மைம
றுமைப்பயனடையாமையால் அதனை- இன்மையுளின்மையெ
ன்றும், நல்லறிவாளர் வறுமையடைந்த விடத்தும் அப்பயனை
யிழவாமையால் அதனை இன்மை யாவையா தென்றும், சொ
ல்லினார். [இதனாற்புல்லறிவின் குற்றம் சொல்லப்பட்டது.]

அறிவிலா னெஞ்சவந் தீதல் பிரிதியாது - *
யில்லை பெறுவான் நயம். - - உ.

இ-ள். அறிவிவான் - புல்லறிவுடையவன் | — நெஞ்சுவந்து - மனமகிழ்ந்து — ஈதல் - (ஒருவனுக்கு ஒன்று) கொடுத்தல் (சூடியதாயின் அதற்குக்காரணம்) | — பெறுவான் - பெறுகின்றவனது — தவம் - நல்வினையே. — பிரிதியா தும் - வேறொன்றும் | — இவ்வை. எ-று. ஐயு புல்லறிவாளரும் ஒரோவிடத்தே மனமகிழ்ந்து கொடுத்தவால் அவரும் நல்வினைசெய்வா லொன்பார்க்கு - பெறுவான். வீழ்பொருள் அடைந்தவன். போல்வதல்லது இம்மைநாக்கியாவது மறுமைநோக்கியாவது நகின்ற ரல்லொனச்சொல்லியபடி [இதனால் புல்லறிவாளர் தம்மிடத்து நல்லவைசெய்த வழியை சொல்லப்பட்டது.] (ஊ)

**அறிவிவார் தாந்தம்மைப் பீழிக்கும் பீழை - *
செறுவார்க்குஞ் செய்த வரிது - உ.**

இ-ள். அறிவிவார் - புல்லறிவுடையவர் | — தாம் - தாமே — தம்மை — பீழிக்கும் - வருத்தம் — பீழை - வருத்தமானது | — செறுவார்க்கும் - வருத்ததற்கு உரியபகைவார்க்கும் — செய்தல் | — அரிது எ-று ஐயு பகைவர் தாம் அறிந்த ஒருநீங்கைக் காலம்பார்க்கிருந்து செட்வதல்லது வறுமை பழி
எக

காய்ச அஞ்-ஆம், அதி—புல்லறிவாண்மை.

பாவமுதலான பலவும் எக்காலமும் செயமாட்டானமயரல் அளிக்கும் செய்தலரிதென்றார். [இதனால் அவர் தம்மிடத்து தீயவைசெய்தலே அறிவொன்பது சொல்லப்பட்டது.] க

**வெண்மை யெனப்படுவ தியாதெனி னெண்மை *
யுடையம் யாமென்னுஞ் செருக்கு. - - ச.**

இ - ள். வெண்மையெனப்படுவது - புல்லறிவுடைமையெனப்படுவது—யாதெனின்—(அது) — ஒண்மையுடைமையாம் - நல்லறிவுடையோம்பாம்—என்னும்-என்று(சமஸமத்தாமே) நன்குமதிக்கும்—செருக்கு-மயக்கம். எ-று. ❀ வெண்மை-இளமை - அது அறிவுமுதிராமை - உலகத்தார் இகழ்ச்சி அறிந்திருந்தும் அப்படிமதித்தலால் - மயக்கமென்றார். (ச)

கல்லாத மேற்கொண்டொழுகல் கசடற - - *
வல்லதூஉ மையந் தரும். - - - - - ரு.

இ-ள். (புல்லறிவாளர்) — கல்லாத - (தாம்) கல்லாதநூல்களையும் — மேற்கொண்டு - (சற்றவராக) மேலிட்டிக்கொண்டு — ஒழுகல் - நடக்குதல்—கசடற-குற்றமற—வல்லதூஉம் - சற்றதொருநூல் (உண்டாயின்) அதனிடத்தும்—ஐயம் - ஐயத்

புது--தரும்.(பிறருக்கு) விளைக்கும். எ-று. ❀ உண்டாயினென்பது வருவிக்கப்பட்டது.--ஐயம்-இவர் அந்தநூலிலே வல்லவென்பதும் இப்படிதானிருக்குமொவென்பது. (ரு)

அற்ற மறைத்தலோ புல்லறிவு தம்வயிற் - - *
குற்ற மறையா வழி. - - - - - சு.

இ-ள். (புல்லறிவாளர்)—தம்வயின் - தம்மிடத்து உண்டாகும்—குற்றம்-குற்றங்களை—மறைதாவழி-(அறிந்து) கடியாராயின்—அற்றம் - மறைக்கத்தக்க அவயவத்தை — மறைத்தலோ-(ஆடையால்) மறைத்தவராகத் தம்மை நினைத்தலும்—புல்லறிவு. எ-று. ❀ குற்றமறைத்தலாவது - அவைகளை இவ்வாமற்போகச் செய்தல். மறைக்கப்படுமவை பலவுள்ளும் உயர்ந்தவைகையெல்லாம் மறைப்பது தாழ்த்தவொன்றையே

மறைத்து அவ்வளவிலே தம்மைபும் உலக நாயுள்ளவராக
மதித்தலும் புல்லறிவென்பதாம். [இவை மூன்றுபாட்டாலு
ம் அவர் தம்மை வியத்தற்குற்றம் சொல்லப்பட்டது.] (சு)

அடு-ஆம், அதி—புல்லறிவாண்மை.

அருமறை சோரு மறிவிவான் செய்யும் - - *

பெருமிறை தானே தனக்கு. - - - - எ.

இ-ள். அருமறை - பெறுதற்கரிய உபதேசப்பொருளை—
சோரும் — (பெற்றாலும்) உட்கொள்ளாதுபோக்கும்—அறி
விவான் - புல்லறிவானன்—(அவ்வுறுதி அறியாமையால்) —தா
னே|தனக்கு—பெருமிறை - மிகுந்தவருத்தத்தை—செய்யு
ம்.எ-று. ஐ. மிகுந்த வருத்தம் - பொறுத்தற்கரியதுண்பம். எ.

ஏவவுஞ் செய்கலான் ருன்றேரு னவ்யயிரீ - *

போளு மளவுமோர் நோய். - - - - அ.

இ-ள். (புல்லறிவானன்|)—ஏவவும்- (தனக்கு) உறுதியான
வைகளை (அறிவுடையார்) சொல்லவும் — செய்கலான் - செய்
யார்.—(அதுவல்லாமல்) — தான் - தானாகவும்— தேருண்-
(இவை செய்பவைபென்று) அறியான். — அவ்யயிரீ|—போ

மளவும்-(உடம்பைவிட்டுப்) போமளவும்—ஒர்நோய் - (பூமி
க்குப் பொறுத்தற்கரிய) ஒருநோயாம். எ-று. ஐ. உயிர்தா
ன் அறியுந் தன்மைபதாயிருந்தும் நின்றதேகவசத்தால் மய
ங்குந்தன்மையதாய் வேறுபடுதலால் அவ்யயிரீயென்றும், அத
னினிங்கியபொழுதே அதற்கு இரண்டினுள் ஒன்று கூடுதலா
ல்-போமளவுமென்றும், குலமலைமுதலானவைகளைச் சுமக்கி
ன்ற பூமிக்கு இப்பாவவுடம்பு பெருஞ்சுடையாய்த் துன்பஞ்
செய்தலால்-ஒர்நோயென்றும், சொல்லினார். (அ)

காணாதாற் காட்டுவான் குண்காணன் காணாதான் *
கண்டாளுந் தான்கண்ட வாறு. - - - - - க.

இ-ள். (தன்னை எல்லாமறிந்தவனாக மதித்தலால்) — காணாதான் - (பிரதால் ஒன்றை) அறியுந்தன்மையில்லாதவனை — காட்டுவான் - அறிவிக்கப்படுவோன் | — தான்காணன் - (அவருடைய பழிக்கப்பட்டுத்) தான் அறியாதவனாய் முடியும். — காணாதான் - (இனி) அவ்வறியுந் தன்மையில்லாதவன் — (தான்கொண்டது விடாமையால்) — தான்கண்டவாறு - தான் அறிந்தவித

த்தால் — கண்டாறும் - (அதனை) அறிந்தவனாய் முடியும். எ-று.
ஃ புல்லறிவாளனுக்கு நல்லறிவை வருவித்தல் ஒருவழியாலும் பொருந்துவதன்றென்பதாம். (க)

உலகத்தா ருண்டென்ப தில்லெ ன்பான் வையத் *
தவகையா வைக்கப் படும். - - - - - ய.

இ-ள். உலகத்தார் - உயர்ந்தோர்பலராலும் — உண்டென் அடு-ஆம், அதி—புல்லறிவாண்மை

பது-உண்டெனப்படுகிறபொருளை — இல்லென் — (புல்லறிவால்) இல்லையென்று சொல்லுவோன்? — (மனிதனென்ற துநினைக்கப்படான்). — வையத்து - பூமியிலே — அலகையா - (காணப்படுகிற) ஒருபேயென்று — வைக்கப்படும் - நினைக்கப்படுவான். எ-று. ஃ கடவுளும், மறுபிறப்பும், இருவினைப்பயனும், முதலாக அவர் உண்டெனப்படுமவை பலவாயினும் சாதியொருமைபற்றி உண்டென்பதென்றும், பேயும் இல்லையென்பவனும் தானே வேண்டியவை சொல்லலால் ஒத்தலும், வடிவால் ஒவ்வாமைபும் உடைமையால் தன்னுடம்பைமறைத்து யக்களுடம்பிலே தோன்றாதல் வல்லவலகையென்றும், சொல்லினார், [இவை தான்குபாட்டாலும் உறுதிச்சொல்

லைக்கொள்ளாமையினது குற்றம் சொல்லப்பட்டது.] (ய)

அக- ஆம், அதி—இகல்.

இனி அலைகளால் வரும் குளோதகாமங்களுள் அரசர்க்கு
 க்குளோதம் அதிகமாயுள்ளதாகலால் அதனால்வருமவைக
 ளைச் சொல்லத் தொடங்கி முதலிலே இகல்சொல்லுகின்
 றார். அஃதாவது இருவர் தம்முள்ளே போர்செய்து வ
 லிமை தொலைதற்கு ஏதுவாகிய மாறுபாடாம்.

இகலென்ப வெல்லா வுயிரிக்கும் பகலென்னும் *
 பண்பின்மை பாரிக்கு நோய். - - - க.

இ-ள். எல்லாவுயிரிக்கும் — பகலென்னும் - (பிறவுயிரோ
 யி)கூடாமையென்னும்—பண்பின்மை - தீயகுணத்தை—பா
 ரிக்கும்-வளரிக்கும்—நோய்-குற்றமாவது—இகல் - மாறுபா
 டாம்—என்ப-என்று(துலோர்!) சொல்லுவார். எ-து. இம்
 கணையும் விலங்குகளோயி ஒப்பாக்குவ தென்பதுதோன்ற - எ
 ல்லாவுயிரிக்குமென்றும், கூடாத தீக்குணத்தைநடுநின்று விளை
 த்தலால் - பகலென்னும் பண்பின்மையென்றும், சொல்லின
 றார்[இதனால் மாறுபாட்டது குற்றம்சொல்லப்பட்டது.] (க)

பகல்கருதிப் பற்றா செயினு மிகல்கருதி - - *
 யின்னொசெய்யாமை தலை. - - - உ.

இ-ள். பகல்-(தம்மோயி) கூடாமையை—கருதி - நினைத்
 —பற்றா-வெறுப்பவைகளை—செயினும் - (ஒருவன்) செய்

நானாயினும்—இசைகருதி - (அவனோடு) மாறுபடுதலைக் குறு
த்து—இன்ன - துன்பந்தருமவைகளை—செய்பாமை - (தாம்
அவனுக்குச்)செய்யாமை—தலை-உயர்ந்தது-எ-று. ❀ துன்
பந்தருமவைகளைச்செய்யில் பனைம வளரத் தாம் தாழ்ந்து
வருதலாலும், ஒழியில் அவ்வெறுப்பவைகள் ஒய்ந்துபோகத்
தாம் ஒய்வருதலாலும், செய்யாமைதலைபென்றார். (உ)

இசைவென்னு மெவ்வநோய் நீக்கிற் றவலில்லாத் - *
தாவில் விளக்கத் தரும். - - - ச.

இ-ள்.(ஒருவன்)—இசைவென்னும்-மாறுபாடெனப்படுகின்ற
—எவ்வம்-துன்பத்தைச்செய்யும்—நோய்-நோயை—நீக்கின்
(தன்மனத்திலிருந்து)நீக்குவானாயின் —(அந்நீக்குதல்)—த
வலில்லா - (எந்நாளும்) அழிவில்லாமைக்கு ஏதுவாகிய—நா
வில் விளக்கம்-புகழை—தரும்-(அவனுக்குக்)கொடுக்கும்.
எ-று. ❀ யாவரும்நட்பாதலால் எல்லாச்செல்வமும் பெற்று
க் கொடைமுதலான காரணங்களால் புகழ்பெறுமென்பதாம்.

இன்பத்துண்பம் பயக்கு மிக வென்னுந் - *
துன்பத்துட் டீன்பங் .கெடின. - - - ச.

இ-ள். இசைவென்னும் - மாறுபாடெனப்படுகின்ற — துன்
பத்துள் - துன்பங்கள்பலவினும்—துன்பம் - மிகுந்ததுன்ப
ம்)—கெடின - (ஒருவனுக்கு) இல்லையாயின்— (அவ்வில்லா
மை)—இன்பத்துள் - இன்பங்கள்பலவினும்—இன்பம்-மி
குந்தவின்பத்தை— பயக்கும்-(அவனுக்குக்) கொடுக்கும்.
எ-று. ❀ துன்பத்துட்டீன்பம்-மாறுபாடுடையோன் பலரோ

மும் போர்ச்செய்த வலிமை தொலைதலால் யாவர்க்கும் எனிய வனாயிருப்பது. அதனைவினாவிலே தருதலால் - இகலென்னு மெவ்வென்றார். இன்பத்துளின்பம் - மாறுபாடில்லோன் யாவரும்நட்பாகலால் எல்லாப்பயனும்பெற்றிருப்பது. (ச)

இகலென் சாய்ந்தொழுக வல்லாரா யாரோ - - - *
மிகலுக்குத் தன்மை யவர். - - - - - 6.

இ-ள். இகல்-மாறுபாடி (தம்மனத்துத்தோன்றியவிடத்து) -எனின்சாய்ந்தொழுகவல்லாரா - (அதனை ஏற்றுக்கொள்ளாம ற்) சாய்ந்துநடக்கவல்லவரை-மிகலுக்கும் - வெல்லநினைக்கு ம்-தன்மையவர் - தன்மைபயமுடையவர்|-யாரோ - யாவர். ன-று. * மாறுபாட்டை நீங்கிநடத்தல் வேந்தருக்கு எவ்விதத்

யம்
அச-ஆம், அதி-இகல்.

தாலும் அரிதாகலால் வல்லாராபென்றும், அவர் யாவர்க்கும் நட்பாகலால் அவரை வெல்லநினைப்பவர் யாவரும் இல்லையெ ன்றும், சொல்லினார். [இவைநான்குபாட்டாலும் மாறுபா தவர்க்கு வரும் தன்மை சொல்லப்பட்டது.] (இ)

இகலின் மிகலினி தென்பவன் வாழ்க்கை - - - *
தவலும் கெடலு தணித்து. - - - - - 6.

இ-ள். இகலின் - (பிறரோடு) மாறுபடுதலிலே - மிகல்-மி குதல்-இனிதென்பவன் - (எனக்கு) இனிதென்று செய்பவனா து-வாழ்க்கை - உயிர்வாழ்க்கை-தவலும் - பிழைபடுதலும்| - (நணித்து)-சிறிதுபொழுதி லுண்டாம். - - கெடலும் முழு துங்கெடுதலும்|-நணித்து-சிறிதுபொழுதி லுண்டாம். எ-று. * மிகுதல்-மெலுமெலு மெழும்பல். இனிதென்பது - தான் பெல்லுதல் குறித்தல். பிழைபடுதல் - வறுமையாலே துன்பி

பயிதல். முழுதுங்கெய்தல் - இறத்தல்.—பொருட்கேடும் உயி
 ரீக்கேயும் அப்பொழுதே உண்டாகுமென்பதாம். (சு)

மி உண்மேவு மெய்ப்பொருள் காணு ரிகண்மேவு *
 மின்னா வறிவினவர். - - - - - எ.

இ-ள். இகண்மேவும் - மாறுபாட்டோடு பொருந்துதலையு
 டைய - இன்னா - துன்பஞ்செய்கின்ற - அறிவினவர் - அறி
 வையுடையவர் | - மிகண்மேவும் - வெற்றி பொருந்துதலையு
 டைய - மெய்ப்பொருள் - நீதிதூற்பொருளை - காணர் - அ
 ரியமாட்டார். எ-று. இஃ இன்னாவறிவு - தடக்கும் பிறர்க்கும் தீ
 வர்க உண்டாக்கும் அறிவு. - வெற்றிவழி தீன்றார்க்கு உண்டா
 வது காணப்படும் பிரயோசனத்தை யுடையதாதலால் மெய்த்
 தாலெனப்பட்டது. மாறுபாட்டினாலே அறிவு கலங்குதலால்
 காணொன்றார். [இவை இரண்டுபாட்டாலும் மாறுபட்டவர்
 க்கு வரும் தீங்குசொல்லப்பட்டது.] (எ)

இ கலிற் கெதிர்தாய்த லாக்கமதனை *
 மிகலூக்கி னுக்குமாங்கேடு. - - - - - அ.

இ-ள். இகலிற் கு - (தன்னுள்ளத்து) மாறுபாடுதோன்றிய
 விடத்து - எதிர்தாய்தல் - (அதற்கு) எதிரிடுதலைப்பொழிதல் -
 ஆக்கம் - (ஒருவனுக்கு) ஆக்கமாம். - அனை - அம்மாறுபாட்
 டிலே - மிகல் - மிகுதலை - ஊக்கின் - மேற்கொள்ளுவானாயின்
 - கேடு - தேயும் - ஊக்குமாம் - (தன்னிடத்துவருதலை) மேற்

1சு-ஆம், அறி—இகல்.

வ்வுழியாலும் பகையிலாமை கூடாமைபால் மேலே பொதுவகையால் விலக்கப்பட்ட இகலை இவ்விடத்தே சிறப்புவகையால் விதிக்கின்றாராகலால் இது அதன் பின் வைக்கப்பட்டது.

வலியார்க்கு மாறேற்ற லோம்புகவோம்பா - *
மெலியார்மேன் மேக பகை. - - - - க.

இ-ள். வலியார்க்கு - (தம்மின்) வலியவர்க்கு — மாறேற்ற
கூடும் அளவும், அதி—பகைமாட்சி.

கீ-பகையாயெதிர்த்தலை — ஒம்புக - ஒழியக்கடவர் . — மெலியார்மேல் - டுற்றைமெலியவர்க்கு—பகை - பகையாகுதலை—
ஒம்பா-ஒழியாமல்—மேக - விரும்பக்கடவர். எ-று. ஐய வலியாரொன்றவிடத்துத் துணைவலியும் அடங்கலால் மெலியாரொன்றவிடத்துத் துணைவலியில்லாமைபும் கொள்ளப்படும். அத்துணைதான் - படைபொருள் முதலாகிய வேற்றுமைத்துணையும், நல்லறிவுண்டமை நீதிவழியொழுகல் முதலாகிய ஒற்றுமைத்துணையும். எனவிரண்டாம். அவ்விரண்டு மில்லாமைவல்லவர்க்கு வலிமை தொலையாமைபால் அவரோடு பகைத்தல் விதிக்கப்பட்டது. சிக்கநோக்காகிய இதனுள் பகைமாட்சி பொதுவகையாலே சொல்லப்பட்டது.] (க)

அன்பில ஞன்ற துணையிலன் றுன்றுவ்வா - - *
என்பரியு மேதிலான் துப்பு. - - - - உ.

இ-ள். (ஒருவன் |)—அன்பிலன் - (தன்சுற்றத்தார்மேல்) அன்பிலன்.—ஆன்ற துணையிலன்—(அதுவேயன்றி) வலிய துணையிலன்.—தான்றுவ்வான் - (அதன்மேல்) தான்வலியிலன்.—(அப்படிப்பட்டவன் |)—எதிலான்—(தன்மேல்வந்த) பகைவனது—துப்பு-வலிமையை—என்பரியும் - எப்படிதொலைப்பான்.

எ-று. ஶ்ரீ சுற்றமும் முன்சொல்லப்பட்ட இருவகைத் துணையும் தன்வலியும் இலகைவால் அவன்மேலே செல்வார்க்கு வலி வளர்வதல்லாமல் தொலைபாடுதன்பதாம். (உ)

அஞ்சு மறிபா னமைவில னீகலான் - - - *
 தஞ்ச மெளியன் பகைக்கு. - - - - - ஈ.

இ-ள். (ஒருவன்) — அஞ்சும் — (அஞ்சவேண்டாதவைகளுக்கு) அஞ்சுவான். — அறியான் — (அறியவேண்டிமவைகளை) அறிபான். — அமைவிலன் — (பிறகோடு) பொருத்தமில்ன் — ஈகலான் — (இவைகளின்மேலும்) யாவரிடத்தும்) உலோபகுணமுடையன். — (இப்படிப்பட்டவன்!) — பகைக்கு — தஞ்சமெளியன் — மிகவெளியவான். எ-று. ஶ்ரீ தஞ்சமெளியனென்பவை ஒருபொருளைக் குறித்துவந்த பலசொல். — இத்தான்கு குற்ற முமுடையான் பகையில்லாமலும் அழியுமாகலால் தஞ்சமெளியனென்றார். (உ)

நீங்கான்வெகுளி நிறையில னெஞ்ஞான்றும் - - *
 யாங்கனும் யார்க்கு மெளிது. - - - - - ச.

எ-ள். (ஒருவன்!) — வெகுளி — கோபத்தினின்றும் — நீங்கா

அஎ-ழும், அதி — பகைமாட்சி.

ஈ. — நிறையிலன்—(அதுவேபன்றித்தா) னிறையுடையவன்வல்
 ன்.—(அவன்மேலே செல்லுதல்) — எஞ்ஞான்றும் - எந்நா
 னும்—யாங்கணும் - எவ்விடத்தும் — யார்க்கும் — எளிது.
 எ-று. ஶீ நிறை - மறைபிறநியாமை. இவன் கோபகுணமு
 டையனாகலாலும், ரகசியத்தை வெளிப்படுத்தலாலும் இவ
 ன்மேலே போர்குச் செல்வார்க்குக் காலமும் இடமும் வ
 லியும் அறிந்து செல்லுதல் வேண்டியதில்லை யாயிற்று. (ச)

வழிநோக்கான் வாய்ப்பண செய்யான் பழிநோக்கான்*
 பண்பிலன் பற்றார்க்கினிது. - - - ௫.

இ-ள். (ஒருவன்) —வழிநோக்கான் - நீதிநூலைச் சல்லா
 ன். — வாய்ப்பணசெய்யான் - (அது) விதித்ததொழில்களைச்
 செய்யான்.—பழிநோக்கான் - (தனக்குவரும்) பழியையப்பா
 ரான்.—பண்பிலன் - குணமுடையவன்.—(அவன் பகை

மை) — பகைவார்க்கு—இனிது. எ-று. ஶீ பழையோராதி
 யாகவழங்கிவருதலால் வழியென்றும், தப்பாது பிரயோசன

ப்படுத்தலால் - வாய்ப்பண வென்றும், இக்குற்றங்களுடையவ
 ன் தானே அழிதலால் பற்றார்க்கினிதென்றும், சொல்லினார்.

காணாச் சினத்தான் கழிபெருங் காமத்தான் - *
 பேணுமை பேணப்பறும். - - - ௬.

இ-ள். காணாச்சினத்தான் - (தன்னையும் பிறரையும்) அறி
 யாமைக்கு ஏதுவாகிய கோபத்தைபுடையவன்(யாவன்.) — க
 ழிபெருங்காமத்தான்—மேலுமேலும் வளராதின்ற மிகுந்தகா
 மத்தைபுடையவன்(யாவன்.)—பேணுமை - (அவரது) பகை
 மை?—பேணப்பறும் - விரும்பிக்கொள்ளப்பறும். எ-று. ஶீ
 முன் சொல்லப்பட்டவனாகுயாவரும்பகையாகலாலும், பின்

சொல்லப்பட்டவனுக்குக் காரியம் தோன்றாமையாலும், தாமே அழிவொன்பதுபற்றி - பேரூமைபேணப்படுமென்றார்

கொடுத்தங் கொளல்வேண்டு மன்ற வடுத்திருந்து *
மாணத செய்வான் பகை. - - - எ.

இ-ள். அடுத்திருந்து - (தொழிலைத்) தொடங்கியிருந்து—
மாணத - (அதற்கு) ஏற்காதவைகளை — செய்வான் - செய்பவனது—
பகை-பகைகையையு) — கொடுத்தும் - (சிலபொருள் அழியக்) கொடுத்தாயினும் — மன்ற-நிச்சயமாக.—கொள்ள

காடஉ அள+ஆம், அது—பகைமாட்சி.

வேண்டும், எ-று. **ஐ** ஏற்காதவை-மெலியவனாயிருந்து துணிதலும்-
வலியவனாயிருந்து தணிதலும், முதலாயின. — அப்பொழுது
அதனாலே சிலபொருள் அழியினும் பின்னே பண்பொருள்களைப்
பெறுதற்குச் சந்தேகம் இல்லாண்டயால்-கொடுத்தங்
கொளல்வேண்டு மன்றவென்றார். [இவை ஆறு பாட்டாலும்
அது சிறப்பு வகையாலே சொல்லப்பட்டது.]

குணனிலனாய்க் குற்றம் பலவாயின் மாற்றார்க் *
கிணனிலனா மேமாப் புடைத்து. - - - அ.

இ-ள். (ஒருவன்)—குணனிலனாய் - குணமொன்றுமில்லாய்—
குற்றம்பலவாயின் - (உடைய) குற்றம் பலவாகியவிடத்து—
இணனிலனாய் - (அவன்) துணியில்லாதவனாகும். — (அவ்
விலனாகுகையே) — மாற்றார்க்கு - (அவன்) பகைவர்க்கு—
எ மாப்புடைத்து-துணியாடுகையையுடைத்து. எ-று. **ஐ** குணம்-
இறைமாட்சியுள்ளே சொல்லப்பட்டவை.— குற்றம் - இவ்
வதிகாரத்துள்ளே சொல்லப்பட்டவையும், மற்றும் இப்படி

ப்பட்டவையும், ஆம்.—துணை - சுற்ற நப்புப் பொருள் படை
முதலானவை. — பகைவர்க்கு இவ்வழியால் உண்டாகும் பய
வ்தானே உண்டாமாகலால்-ஏமாப்புடைத்தென்றார். (அ)

செதுவார்க்குச் சேணிகவா விண்ப மறிவிலா *
வஞ்சும் பகைவர்ப் பெறின். - - - கூ.

இ-ள். அறிவிலா - (நீதியை) அறிதலில்லாத — அஞ்சும்—
பகைவர் - பகைவரை—பெறின் — செதுவார்க்கு- (அவரை)
வெல்வார்க்கு—சேண் - உயர்வுள்ள—இன்பம் - இன்பங்கள் |
—இகவா-நீக்கா. எ-று. ~~செ~~ உபாயமறிதலும், அறிந்தால் செ
ய்து முடிக்குந்நீடமும், இல்லாதவனே பகைவராதல் கூடா
மையால் - பெறினென்றும், அவரை அறிந்து மேற்சென்ற
பொழுதே பகையிலாமைபும், செல்வமும், ஒருசேர அடை
தலாலே - சேணுடையின்பமிகவாவென்றும், சொல்லினார். கூ.

கூல்லான் வெகுளுள் சிறுபொரு ளெஞ்ஞான் று - *
மொல்லான யொல்லா தொளி. - - - - யு.

இ-ள். கல்லான் - (நீதி நூல்களைச்) கல்லாதவனேடு—வெகு
ளும் - பகைத்தலால்வரும்—சிறுபொருள் - எளித்பொருளை
- லானை - அடையாதவனை— எஞ்ஞான் றும் - எத்தானும்

அய-ஆம், அது—பகைமரட்சி.

யோர் துணிவென்றற்கு - நீதிநூல்மேல்வைத்தும், சொல்லி
 னார். நீதிநூல் வருவிக்கப்பட்டது. (க)

வில்லே ருழவர் பகைகொளினுங் கொள்ளற்க - *
 சொல்லே ருழவர் பகை. . . . . உ

இ-ள். (ஒருவர்) — வில்லே - வில்லை ஏராகவுடைய—உ
 ழவர்—உழவரோடு—பகைகொளினும் — சொல்லே - சொல்
 லை ஏராகவுடைய—உழவர் - உழவரோடு —பகை—கொள்வ
 னாட்ச அடி—ஆம், அது—பகைத்திறந்தெரிதல்.

ற்க - கொள்ளாதொழியக்கடவன். எ - று. சொல் - ஆகு
 பெயராய் நீதிநூலின்மேல் நின்றது. வீரம் ஆலோசனை எ
 ன்கிற ஆற்றல்களால் வீரமே யுடையவரோடு பகைகொண்
 டால் செய்வருவது நிச்சயமன்று. வந்தாலும் தனக்கேபாம்.
 மற்றை ஆலோசனை யுடையவரோடாகுதல் தன் வயிசத்தோர்க்
 கும் தப்பாது வருதலால் - அதுகொள்ளினும் இதுகொள்ளற்
 கெவன்றார். கொளினும் என்கிற உம்மையால் வில்லேருழவர்
 பகையும் ஆகாமலெறப்பிடும். — இரண்டு முடையவரோ
 டு கொள்ளலாகாமை சொல்லவேண்டாவாயிற்று (உ)

வழுந் தவரினு மேழை தமியனாய்ப் * . . . *
 பல்வார பகைகொள்பவன். . . . . கூ.

இ-ள். தமியனாய்-(தான்) தனியனா யிருந்துகொண்டு — ப
 ல்வார்பலரோடும்—பகைகொள்பவன் | — ஏழுந் தவரினும் -
 பித்தங்கொண்டவரினும் — ஏழை - அறிவிலன். எ - று. * த

லிமை-சுற்றநடப்புப்படை முதலானவை இல்லாமை. — மய
 க்கத்தால் அய்விருவரும் ஒப்பாராயினும் பித்தங்கொண்ட
 வர் அதனாலே தீங்கடையாமையால் தீங்கடைதலுமுடைய இ
 வண அயரினு மேழையென்றார். — தீங்காவது - துணையுள்ள
 விடத்தும் வெல்லுதல் சந்தேகமாயிருக்க அத்துணையில்லாம
 லும் பலனொடும்பகைகொண்டு அவரால் வேறுவேறு போர்
 செய்யிடத்தும் ஒருமுகமாகப் போர்செய்யிடத்தும். அழி
 ந்தேளிபுதல். [இவை மூன்றுபாட்டாலும் பகைகொள்ளு
 தற்குற்றம் பொதுவினும் சிறப்பினும் சொல்லப்பட்டது.]

பகைநட்பாக் கொண்டொழுகும் பண்புடையாளன்*
 றகைமைக்கட் தங்கிற்றுலகு. - - - - ச.

இ - ள். பகை - பகையை. — நட்பாக்கொண்டொழுகும் -
 (வேண்டியபோது வேறுபடுத்தித் தனக்கு) நட்பாகச்செய்
 துகொண்டுநடக்கும் — பண்புடையாளன் - இயல்பையுடைய
 அரசனது தகைமைக்கண் - பெருமையுள்ளே — உலகு - உ
 லகம் — தங்கிறது. எ-று. வேறுபடுத்தல் - பகை திகையினீ
 ள்குதல். ஒழுகல் - நீதிவழிநடத்தல். பெருமை - பெருமைய
 டைஎன்கிறவிருவகை ஆற்றல். அதன்வழியதாதற்கு என்றும்
 வேறுபாடில்லாமையால் அத்துணிவுபற்றி - தங்கிற்றென்றார்.

அ.அ.ஆம்.அதி—பகைத்திறந்தெரிதல். காவடு

நீன்றுணை யின்றாற் பகையிரண்டாற் றுஞெருவ *
 னின்றணையாக் கொள்வவற்றி னென்று. - ௫.

இ-ள். தன்முனை - தனக்கு உதவுந் துணையோவெனில்—
 இன்று-இல்லை.—பகை - (நலிவுசெய்யும்) பகையோவெனில்
 —இரண்டு.—(இப்படியிருக்கிறபோது)—தானொருவன் - ஒரு
 ருவனாகியதான்— அவற்றின் - அப்பகையிரண்டனள் — ஒன்
 று - (பொருத்தியதாயி) ஒன்றை—இன்றுணையா - அப்போ
 கதக்கு)இனியதுணையாக — கொள்க - (செய்து)கொள்ளக்க
 டவன். எ-று. ஐயு பொருத்தியதாவது - மற்றதை வெல்லுதற்

கு ஏற்றது—அப்பொழுது-அவ்வெல்லும்பொழுது.—வேறு
 பாடில்லாமல் செய்துகொள்கவென்றற்கு-யின்முணையாகவெ
 ன்றார். ஆவிரண்டும் - அகை. [இவை இரண்டுபாட்டாலும் ந
 ட்பாக்கற் தன்மையது சொல்லப்பட்டது.] (6)

தேறினும் தேற விடினும் மழிவின்கட் - *
 தேறன் பகையன் விடல். - - எ.

இ-ள்- (பகைவன்) —தேறினும் - (முன்) தெளிந்தானாயி
 னும்— தேறவிடினும் - தெளிந்திலனாயினும்--அழிவின்க
 ண் - (தனக்குப் புறத்தொருதொழிலால்) தாழ்வவந்தவிடத்து
 —தேறன் - கூடானாகியும்—பகான் - நீங்கானாகியும் — விட
 ல் - (நயவே) விட்டுவைக்கக்கடவன். எ-று. ஐயு முன் தெளிந்
 தானாயினும் அப்போது கூடாதொழிக வென்றது - உள்ளா
 ய்நின்று கெடுத்ததனாகி. — தெளிந்திலனாயினும் அப்போ
 து நீங்காதொழிகவென்றது- அவ்வழிவிற்குத் துணையாதன
 ச்சி. [இதனால் அயலாக்குந் தன்மையது சொல்லப்பட்டது.]

நொவற்க நொந்த தரியார்க்கு மேவற்க - *
 மென்மை பகைவ ரகத்து. - - எ.

இ-ள். நொந்தது - நொந்ததனை—அறியார்க்கு - (தாமா
க) அறியாத நட்பினார்க்கு—நோவற்க-(தன்) குேவுசொல்லா
திருக்கக்கடவன்.—மென்மை - வலியில்லாமையை—பகைவ
ரகத்து (அதைப் பார்த்திருக்கும்) பகைவரிடத்து—மேயற்
க-மேலிட்டிக்கொள்ளாதிருக்கக்கடவன். ௪ - ௩. ❀ பகைவரி
டத்தே செய்யலாகாதது சொல்லவந்தவர் - நட்பினரிடத்தே
செய்யலாகாததும் உடன்சொல்லினார். [இதனால் அவ்விரு
புண்களிடத்தும் செய்வது சொல்லப்பட்டன.] . . . . . (௪)

நா.உ.சு அஅ-ஆம், அஈ—பண்கத்திறந்தொரிதல்.

வகையறிந்து தற்செய்து தற்காப்பு மாயும் - ❀
பகைவர்கிட்பட்ட செருக்கு, - - - அ.

இ-ள். வகையறிந்து - (தான். தொழில்செய்யும்) வகையை
அறிந்து—தற்செய்து - (அதுமுடித்ததற்குள்பத்) தன்னைப்
பெருக்கி - தற்காப்பு - (மறநி அடையாமல்) தன்னைக்காக்க
வே—பகைவர்கண் - (தன்) பகைவரிடத்து—பட்ட-உண்டாதி
ய—செருக்கு-களிப்பு—மாயும். ௪-௩. ❀ வகை-வ
லியவனாய தான் நேரே போர்செய்விதமும், மெலியவனாயவ
ளவிலே போர்விலைக்கும் விதமும், முதலானவை,—பெருக்க
ல்-பொருள் படைகளாலே பெருகச்செய்தல்—களிப்பு - இ
வ்வழியால் வெல்வோ. மென்றெண்ணி மகிழ்த்திருத்தல். இங்
விறகுதல் அறிந்து தாமே அடங்குவொண்பதாம். [இதனால்
நாயுந் தன்மை யதனிடத்துச் செட்வன சொல்லப்பட்டன.]

இளைதாக முண்டரங்கொலிக களைபுநர் - - *
கைகொல்லுங் காந்தத்த விடத்து. - - - கூ.

இ-ள், முண்டரம் - (கனையவேண்டியதாகிய) முள்ளுமரத்
 தை—இனாதக - இனதாகிய நிலையிலே — கொல்க - கனா
 யக்கடவர்.—(அல்லாமல்)—காழ்த்தவிடத்து - முதிர்ந்தநிலை
 யிலே—(கனையத்தொடங்கினால்) — கனையுநர் - கனையவரது—
 கை-கையை—கொல்லும் - (அதுதானே) கனையும். எ-று. ❀
 (கனையப்படுவதாகிய தம்புகையை அது மெலிதாகிய காலத்
 தே கனாக அப்படிசெய்யாமல் வலிதாய காலத்திலே கனா
 யத்தொடங்கினால் தம்மை அப்பகைதானே கனையுமென்ப
 து நோன்ற நினைநனமுயால் இது பிரிது மொழிதலையி).
 [இதனும் கனையுமு பருவம் சொல்லப்பட்டது.] (க)

உயிர்ப்பவளரவுவர் முன்றிசுயிர்ப்பவர் - *
 செழுமல் சிதைக்கலா தார் - * - * - ய.

இ-ள், செயிர்ப்பவர் - (தம்மோடு) பகைப்பவரது—செம்
 ழல்-தருக்கை—(கெடுக்கலாயிருக்க) — சிதைக்கலாதார் - (இ
 கழ்ச்சியால்) கெடுக்காதவரசர் | — உயிர்ப்ப - (பின்) முச்சு
 விரிதாத்திரத்திற்கும்—மன்ற - நிச்சயமாக—உரைவர்-இ
 ருக்கின்றவரவுவர் எ-று. ❀ அவர் வலியவராய்த் தம்மைத்
 தனதல் நிச்சயமாகவால் இறந்தாரோ யாவென்பதாம். [இத
 னும் கனையாவழிப்படலும் இழுக்கம் சொல்லப்பட்டது.] (உ)

*****
 அக-ஆம், அநி - உட்பகை, காஉவ

அதாவது - புறப்பகைக்கு இடமாக்கிக் கொடுத்தது அது வெல்லுமளவும் உள்ளாய் நிற்கும்பகை. இதுவும் கணையப்படுவதிலே சேர்த்ததாசலால் பகைத்திறம் தெரிதலின் பின் வைக்கப்பட்டது.

நிழனீரு மின்னா தவநீரு - - - *
மின்னா மின்னா செயின். - - - க.

இ-ள், (ஒருவனுக்கு) — நிழனீரும் - (அனுபவிக்கப்படுவனவாகிய) நிழலும் நீரும் — இன்னா - (முன் இன்பஞ்செய்வனவாயினும்பின்) ஐய்செய்யுமவை | — இன்னா - இனியனவல்லவாம். — (அதுபோல்) — தமநீரும் - (தழுவுவேண்டி வனவாகிய) தம்மவரியல்புகளும் | — இன்னாசெயின் - (முன் இன்பஞ் செய்வனவாயினும் பின்) துன்பஞ் செய்யுமவை | — இன்னாவாம் - இனியனவல்லவாம், எ-று. **நீ** நோய் பெருங்கால் - பெருவயிறுமுதலானவை. — தமனொறதனால் - உட்பகையாதற்குரிய ஞானிகளெனவறிக. இன்னாசெயல் - முன்வெளிப்படாதிருந்து துணைபெற்றவழி கெடுத்தல், (க)

வாள்போல் பகைவரை யஞ்சற்க வஞ்சக - *
கேள்போல் பகைவர் தொடர்பு, - - - உ,

இ-ள், வாள்போல் - வாள்போலே (வெட்டிவோமென்று வெளிப்பட்டுநிற்கும்) — பகைவரை? — அஞ்சற்க - அஞ்சாதிருக்கக்கடவர். — (அப்படிநில்லாமல்) — கேள்போல் - உறவினர்போலே (மறைந்துநிற்கும்) — பகைவர் - பகைநரது — தொடர்பு - நட்பை? — அஞ்சுக, எ-று. **நீ** முன்னே அறிந்து காக்கப்படுதலால் - அஞ்சற்கவென்றும், அப்படி அறியவும்

காக்கவுங் கூடாமையால் கெழிதல் நிச்சயமென்பது பற்றி-
 அஞ்சுகவென்றும், சொல்லினார், — பின் செய்யும் பகையி-
 னும கொடிதாகலாலும், காக்குங்காலம் அதுவாகலாலும், அ-
 ஞ்சப்படுவது முன்செய்த அவர் தப்பாயிற்று. [இவை இங்-
 ண்பிபாட்டாலும் உப்பகையாகாதென்பது சொல்லப்பட்டது,

உப்பகை யஞ்சித்தற் காக்க வுலவிடத்து * *
 மப்பகையின் மரணத் தெறும், - - - *.

இ-ள். உப்பகை - உப்பகையாயினோரை — அஞ்சித்தற்
 காக்க-தன்னைக்காத்துக்கொண்டு நடக்கக்கடவார், — (அப்ப)

அக-ஆம், அகி—உப்பகை,

நடவாதபோது)—உலவிடத்து - (தனக்கு) ஓர் தளர்ச்சிவ
 நீதவிடத்து—மப்பகையின்-(குபவன்) மட்கலத்தை அறக்கு
 ம் ஆபுதம்போல்—மாண- தப்பாமல்—தெறும் - (அவர்)கெ
 டுப்பர்.எ-று. ஐஃ காத்தல் - அவரணையாமலும், அவருக்கு உ
 பம்படாமலும், பரிசுரித்தல். பகைமை தோன்றாமல் உள்
 ளாயிருந்தே கீழறுத்தலால் கெழிதல் தப்பாதென்பதாம். (ங)

மனமாண வுப்பகை தோன்றி வினமாண - - *
 வேதம் பலவுந் தரும். - - - - - ச.

இ-ள். மனமாண- (புறந்திருந்தியது போன்று) அகந்திரு
 நீதாத — உப்பகை — தோன்றின் - (அரசனுக்கு) உண்டா
 மாயின்—(அது) — இனமாண — சுற்றம் வசப்படாமெக்கு
 ஏதுவாகிய—ஏதம்பலவும் - குற்றம்பலவும்) —தரும் - (அவ
 னுக்குத்) தரும். எ-று. ஐஃ அவை-சுற்றத்தாரை உள்ளாய் நி
 ன்று வேறுபடுத்தலும், அதனால் அவர் வேறுபட்டவிடத்தே
 நான் தேறுமையும், பின் அவைகளால் விளைவனவும், ஆம். ச

உறன்முறையா னுட்பகை தோன்றி னிறன்முறையா
 னேதம் பலவுந் தரும். - - - - - ௫

இ - ள். உறன்முறையான் - (புறத்தில்) உறவுமுறைத் தன்மை யோடு கூடிய - உட்பகை - தோன்றின் - (அரசனுக்கு) உண்டாயின் - (அது) - இறன்முறையான் - இறத்தன்முறை மையோடு கூடிய - ஏதம்பலவும் - குற்றம் பலவற்றையும்து - தரும் - (அவனுக்குக்) கொடுக்கும். எ-று. ✽ அவையுட்பகைக்குத் துணையாய்நின்றே அது தோன்றாமல் கொல்லுகை முதலாகிய வஞ்சனைசெய்தலும், மந்திரிகண் முதலாகிய அங்கங்களைத் தேய்த்தலும், முதலானவை. (௫)

ஒன்றாமை பொன்றியார் கட்படி னெஞ்ஞான்றும் ✽
 பொன்றாமை பொன்ற லரிது. - - - - - ௬

இ - ள். ஒன்றாமை - பகைமை - ஒன்றியார்கண் (தனக்கு) உள்ளாயினரிடத்து - படிண் - உண்டாகுமாயின் - பொன்றாமை - இறவாமை - ஒன்றல் - (அரசனுக்குக்கூடுதல்) - எஞ்ஞான்றும் - எந்தாளும் - அரிது. எ-று. ✽ பொருள்புண்டமுதலாகிய உறுப்புக்களாவே பெரியதாகிய காலத்து மென்றற்கு - எஞ்ஞான்றமென்றார். [இவை நான்குபாட்டாலும் அந்நால் தனக்கு வரும் தீங்குசொல்லப்பட்டது.] (௬)

அக - ஆம், அநி - உட்பகை, காடல்

செப்பின் புணர்ச்சிபோற் கூடினுங் கூடாதே ✽
 யுட்பகை யுற்ற குடி. - - - - - ௭

இ-ள். செப்பின் - செப்பினது — புணர்ச்சியுபால் — கூடினும். (புறத்தே வேற்றுமை தெரியாமற்) கூடினாராயினும் — உட்பகை — உற்ற - உண்டாகிய — குடி - குடியினுள்ளார் | — கூடாதே - (அகத்தேதம்முட) கூடாள். — ஐ. செப்பின் புணர்ச்சி - செப்பு மேன்மூடியோடு புணர்ந்த புணர்ச்சி. — அவர் உட்பகையால் மணம் வேறுபட்டமைபால் புறப்பகை பெற்றவிடத்தே வேறுவேறாவ லென்பதாம். (எ)

அ ரம்பொருத பொன் போலத் தேயுமுரம் பொரு கூறுட்பகை யுற்ற குடி. - - - - - அ.

இ-ள். (முல்வளர்ந்து வந்ததாயினும்) — உட்பகையுற்ற குடி — அரம்பொருத - அரத்தினாலே தேட்க்கப்பட்ட — பொன்போல - இரும்புபோல — பொருது - (அதனாலே) தேய்க்கப்பட்டி — உரம் - வலிமை — தேயும். எ-று. ஐ. காரியஞ் செய்வதுபோன்று பொருந்தி மெல்ல மெல்லப் பரிசயித்தலால் வலிமைதேய்ந்து விரிமென்பதாம். [இவை இரண்டும் பாட்டாலும் அவன்குடிக்குவரும் தீங்கு சொல்லப்பட்டது.]

எ ட்பக வன்ன சிறுமைத்தே யாயினு - - - * முட்பகை யுள்ளதாங் கேடு. - - - கூ.

இ-ள். உட்பகை - (அரசனது) உட்பகை — (அவன்பெருமையைநோக்க) — எட்பகவன்ன - எள்ளின் பிளவையொத்த — சிறுமைத்தேயாயினும் - சிறுமையுடையதேயாயினும் — கேடு - (அப்பெருமையெல்லாம் அழியவரும்) கேடு — உள்ளதாம் - (அத) னகத்ததாம். எ-று. ஐ. மிகவும் பெரிய கேட்டுக்கு எல்லாவருமளவும் மிகவுஞ் சிறிய உட்பகை உள்ளே அடங்கியிருந்து வந்தால் வெளிப்பட்டி நிற்குமென்பதாம். [இதனாவது சிறிதென்று இகழப்படாதென்பது சொல்லப்பட்டது.]

உடம்பா டிலாதவர் வாழ்க்கை குடங்கருட் - *
 பாம்போ பிடனுறைத் தற்று. - - - ய.

இ-ள். உடம்பாடிலாதவர் - மணப்பொருத்த மில்லாதவ
 ரோடு—வாழ்க்கை—(ஒருவன்) கூழுவாமும்வாழ்வு—குடங்க
 ருள் - ஒருகுடிசையினுள்ளே—பாம்போடு—உணுறைத்தம்

அந்

காசுய அக-ஆம், அதி—உட்பகை.

அ-கூழுவாழ்ந்தாற்போலும். எ - து. இடச்சிறுமையாலு
 ம் பழக்கத்தாலும் பாம்பினாலே கடிக்கப்படுதல் நிச்சயமா
 ம் ஆகவே அவ்வவமையால் அவனுயிரீக்கு முடிவுவருதல் நிச்
 சயமென்பது பெற்றும். [இதனாலே கண்ணோட்டஞ்செய்யா
 தவணைக்கடியக்கடவென்பது சொல்லப்பட்டது.] (ய)

கய-ஆம், அதி—பெரியாராப்பிழையாமை.

அஃதாவது - பெரியராயினுரை அவமதித்து நடவாமை
 இரட்டிற் மொழிதலாலே பெரியாரென்பது வலிமை
 யினாலே பெரியராகிய வேந்தர்மேலும், தவத்தினாலே
 பெரியராகிய முனிவர்மேலும், நின்றது. மேற்சொல்
 லாமல் குறைந்து நின்றதாகலால் இது குரோதத்தால்
 வருமவைகளது முடிவில் வைக்கப்பட்டது.

ஆற்றுவா ராற்றலிகழாமை போற்றுவார் - *
 போற்றலு ளெல்லாத் தலை. - - - க.

இ - ள். ஆற்றுவார் - (அறித்துக்கொள்ளப்பட்டவை யாவு
 ம் முடிக்க) வல்லாருடைய — ஆற்றல் - வல்லமைகளை—இக்
 ழாமை-அவமதியாமை—போற்றுவார் - (தம்மிடத்துத் தீய்

சுவாராமந்) சாப்பவருடைய — போற்றலுளெல்லாம் - காவ
 ல்களுக்கருளெல்லாம் — தலை - மிகுந்தது. எ-று. ❀ ஆற்றலென்

பது-பெருமை அறிவு முயற்சி என்கிற மூன்றின் மேலும் நி
 ன்றது. இகழ்ந்தவிடத்தே தம்மைக் கணையவல்லொன்பது
 தோன்ற - ஆற்றுவாரென்றும், அரண்படை பொரு ண்ட்புமு
 தலாகிய மற்றைக் காவல்கள் அவரால் அழியுமாகலால் அவ்வி
 கழாமையை - தலைமைபாணகாவலென்றும், சொல்லினார். [இ
 தனாலே பொதுவகையால் அவ்விருவகைப் பெரியோர்க்கும்
 பிழைசெய்யாமையது சிறப்புச்சொல்லப்பட்டது.] (க)

**பெரியாரைப் பேணு தொழுகிற் பெரியாராற் *
 பேரா விழும்பை தரும், - - - - உ.**

இ-ள். (வேந்தர்) பெரியாரை - (வலிமைகளாலே) பெரிய
 ராயினாரை—பேணுது - தன்சுமதியாமல் (அவமதித்து)—ஒ
 முகின்-நடப்பாராயின்— (அந்நடக்கையானது) — பெரியா
 ரால் - அப்பெரியரால்— பேராவிழும்பை - (எந்நாளும்) நீங்க

கூடி-ஆம், அதி—பெரியாரைப்பிழையாமையெ.

காததுன்பங்களை?—தரும் - (அவருக்குக்) கொடுக்கும் எ-று.
 ெ அத்துன்பங்களாவன-இருமையிலும் ஓயாமல் வருகிறமு
 வகைத் துன்பங்களுமாம். அவையெல்லாம் தாமே செய்து
 கொள்ளுகின்றவையென்பது தோன்ற ஒழுக்கத்தை வினைமு
 தலாக்கியும், பெரியாகைக் கருவியாக்வும், சொல்லினார்.
 [பொதுவகையால் அவர்க்குப் பிழைசெயற் குற்றம் இரா
 ற்சொல்லப்பட்டது.] இனிச் சிறப்புக்கையாற் சொல்லுவார். உ

கெடல்வேண்டிற் கேளாதுசெய்க வடல்வேண்டி*
 னாற்று பவர்க ணிழுக்கு. - - - - - கூ.

இ-ள். அடல்வேண்டி - (வேற்றுவேந்தரைக்) கொல்லு
 தல்வேண்டியதிடத்து — ஆற்றுபவர்கண் (அதனை அப்பொ
 முதே) செய்யவல்லவேந்தரிடத்து—இழுக்கு - பிழையை?—
 கெடல்வேண்டி - (தான்) கெடுதல் வேண்டினானாயின்—கே
 ளாது - (நீதிநூலிலே சொல்லப்பட்டதைக்) கேளாமல்—செ
 ய்க- (ஒருவன்) செய்யக்கடவன். எ-று. ெ நீதிநூல் அசசெய
 லாகாதென்று சொல்லுதலாலே-கேளாதென்றார். (கூ)

கூற்றத்தைக் கையால் விளித்தற்ற லாற்றுவாரிக் *
 காற்றாநா ரின்கு செயல். - - - - - ச.

இ-ள். ஆற்றுவாரிக்கு - மூவகையாற்றலுமுடையவரிக்கு—
 ஆற்றாநா - அவ்வாற்றலில்லாதவர்— இன்கு - இன்குதவைச
 னை—செயல்-(முற்பட்டிச்) செய்தல்—கூற்றத்தை - (தானே
 யும்வருந்தன்மையனாகிய)கூற்றுவனை—கையால் - (அதற்குமு
 ன்னே)கைகாட்டி—விளித்தற்று - அழைத்தாலொக்கும். எ-
 று. ெ ஆல்-அசை. மகயாலழைத்தல்-இகழ்ச்சிக்குறிப்பு.த-
 மேயும் உயிரிழைதலானவைகளைக் கொள்ளுதற் குரியவரை அ
 தற்குமுன்னே வினாந்து தம்மேல் வருவித்துக்கொள்வாருந்
 கு மரணம் இடமாகவும் சமீபமாகவும் வருபென்பது சொல்

ஸிப்படி. [இவை இரண்டிபாட்டாலும் வேந்தர்க்குப் பிழை செய்வதின் குற்றம் சொல்லப்பட்டது.] (ச)

யாண்மிச்சென் நியாணி முளராகார் வெந் துப்பின் *
வேந்து செறப்பட்டவர். - - - - - ௫

இ.ள். வெந்துப்பின் - வெவ்விதாகிய வலிமையையுடைய
—வேந்து- வேந்தனாக — செறப்பட்டவர் - கோபிக்கப்பட்ட
புரட்சி—யாண்மிச்சென்று - (அவனைத்தப்பி) எக்கேடுபுர்

நீக்காக உ - ஆம், அதி—பெரியாரைப்பிழையாமை.

ய்(உராவார்.)—யாணியும் - எவ்விடத்தும்—உராவார். எ-
று. நீர் வெவ்வித வலியுடைய அரசனாகலாலே அவனது நில
ம்விட்டுப் போனவர்க்கு இடங் கொடுப்பாரில்லை உராவா
ல் இவர் இனி ஆகான்பது நோக்கி அவனோடு நட்புக்
கொள்ளுதற்பொருட்டும், தாமே வந்து அடைந்த அவருடை
மையை அபகரித்தற்பொருட்டும், கொல்லுவார் அன்றெனினர்
உடனே அழிவொன்பனநோக்கி - யாண்மிச் சென்றியாணி
முளராகாரொன்றார். [இதனால் குற்றமுடையார் அருமையு
டைய அரசனேசேர்ந்து முய்யொன்பது சொல்லப்பட்டது.]

எரியாந் சுடப்படினு முய்வுண்டா முய்யார் - *
பெரியார்ப் பிழைத் தொழுது வார். - - - - - ௬.

இ.ள். (காட்டிடைச் சென்றொருவன்) — எரியால்-(அ
வ்விடத்துத்) தீயால்—சுடப்படினும்—உய்வு - (ஒருவழியா
ல்) உயிர்பிழைத்தல்—உண்டாம்-கூடும்.—பெரியார் - (தவ
த்தாற்) பெரியார்க்கு — பிழைத்தொழுதுவார் - பிழைசெய்
துறடப்பவர் | — உய்யார் - (எவ்வழியாலும்) உயிர்பிழையா
ர். எ-று. நீர் முன் உடம்பைப் பற்றி அதுவழியாக உயிரி
மேலே செல்லுதலால் நடுவிலே உய்யவுங்கூடும் அருந்தவர்

கோபம் அப்படிப்பட்டதல்லாமல் தான் நிற்பது கணமாய் அதற்குள் யாவர்க்கும் காத்தல் அரிதாகலின் அது கூடாதாக லால் அதற்கு ஏதுவாகிய பிழை செய்யற்கவென்பதாம். (௭)

வகைமாண்ட வாழ்க்கையும் வான்பொருளு டெண்ணத் தகைமாண்ட தக்கார் செநின். - - - - எ.

இ-ள். தகை - (சாபானுக்கிரகங்களுக்கு ஏதுவாகிய) பெ ருமைமயால்—மாண்ட - மாட்சிமைப்பட்ட—தக்கார் - அருந் தவர்—செநின் - (அரசனைக்) கோபிப்பாராயின்—வகை - அ ங்கங்களால்—மாண்ட - அழகுபெற்ற — வாழ்க்கையும் - (அ வ) னரசாட்சியும் | — வான்பொருளும் - (சம்பாதித்துவைத்

த)பெரும்பொருளும் |—என்றும்—என்பட்டினிடும். எ-று. ^{௧௧} அங்கம் - அடிமச்சு நாடு அரசன் படை எனவிலை. செநினெ ன்பது அவர் கோபிபாமைதோன்ற நின்றது. பின்வருமவை களுக்கும் இது ஒக்கும்- அரசன் தன் செல்வக்களிப்பால் அ ருந்தவரிடத்துப் பிழை செய்வானாயின் அச்செல்வம் அவர் கோபத்தினால் ஒருகணத்துள்ளே வெந்துவிடு மென்பதாம்.

வீதும், அதி—பெரியாரைப்பிழையாமை. காக்க

குன்றன்னார் குன்ற மதிப்பிற் குடியொடு * * *
நின்றன்னார் மாய்வர் நிலத்து. - - - - அ.

இ-ள். குன்றன்னார் - மலையையொக்கும்ருந்தவர் — குன் றுகெட—மதிப்பின - நினைப்பாராயின் — நிலத்து- இந்நிலத்

து—நின் நண்கூர்-நிலைபெற்றற்போ லுள்ளசெல்வார்! — குடி
யொடு-(தங்)குடிபோடு—மாய்வார் - (அப்பொழுதே) மாய்வ
ர். எ-து. இஃ வெயில் மறை முதலானவைகளைப்பொறுத்தலு
ம், அசைபாசமையும், உள்ளிட்ட... குணங்களுடையமயால்-கு
ன் நன்னொன்றார். — நிலைபெற்றற்போ லுதலாவது மிகவும்
பெருஞ்செல்வ முண்டியோராகலால் இவர்க்கு எந்நாளும்
அழிவில்லையென்று கண்டவரால் நினைக்கப்படுதல். (அ)

எந்திய கொள்கையார் சீறி னிடைமுரிந்து - *
வேந்தனும் வெந்து செழும். - - கூ.

இ-ள். எந்தியகொள்கையார்- (காத்தற்கருமையால்) உயர்
ந்தவிரதங்கனையுடையார் — சீறின் — (அவரவலிமையால்)—
வேந்தனும்-இந்திரனும்—இடைமுரிந்து-தழிவே (தன்பத) மி
டந்தது—வெந்து—செழும்-செய்வான். எ-து. இஃ இந்திரப
தம்பெற்றநகுடன பிழைசெய்து அதந்திய முனிசாபத்தால்
அதனை இழந்தா னென்பதற்கு. [இவை நான்கு பாட்டாலு
முனிவர்க்குப் பிழை செய்தலின் குற்றம் சொல்லப்பட்டது.]

இறந்தமைந்த சார்புடைய ராயினு முய்யார் - *
அறந்தமைந்த சீரார் செறின். - - ய.

இ-ள். சிறந்தமைந்த-மிகவும் அநிகமான — சீரார் - தவத்
தையுடையவர் — செறின் - கோபிப்பாராயின் — (அக்கோ
பிக்கப்பட்டவர்!)—இறந்தமைந்த-மிகவும் பெரிய — சார்பு
டையாராயினும் — உய்யார் - (அதுபற்றி) உய்யமாட்டார்.
எ-து. இஃ சார்பு-அரண் படை பொருள் தப்பு-ஆம். அவை
யெல்லாம் கோபிப்பவரது வலிமையால் திரிபுரம்போல் அ
ழிந்து விடுமுகலால்-உய்யாரென்றார். [இதனால் அக்குற்றமு
டையவர் சார்புபற்றியும் உய்யாரென்பது சொல்லப்பட்டது.]

தி-*****-தி-ஃ-உ. *****-உ

கக-ஆம்,அதி — பெண்வழிச்சேறல்.
 இனிச்சாமத்தால் வருபவை நேரோபகையல் வாயிற்று
 அச

கக-ஆம்,அதி—பெண்வழிச்சேறல்.

ம் பெருக்கஞ்சிதைத்தல் அழிவைத்தருதல் என்கிறதொ
 ழிச்சுளாலே பகையோடு ஒத்தலால் அவைகளைப் பகை
 ப்பகுதியின் முடிவிலே சொல்லத்தொடங்கி முதலிலே

பெண்வழிச்சேறல் சொல்லுகிறார்.

அஃதாவது - தன்வழிநடத்தற்கு உரியவளாகிய மனை
 வள் வழியே தான் நடத்தல்.

மனைவிழைவார் மாண்பய னெய்தார் வினைவிழைவார்*
 வேண்டாப் பொருளு மது. - - - - க.
 உ-ள். மனைவிழைவார் - (இன்பங்காரணமாகத்) தம்மனை

யானவிரும்பி அவள்வழிநடப்பவர் | — மாண்பயன் - (தமக் கு) இனியதுணைபாகிய அறத்தை — எய்தார் - அடையார். — வினைவிழைவார் - பொருள் சம்பாதித்தலிலே முயல்பவர் — வேண்டாப்பொருளும் - (அதற்கு விரோதமென்று) இசுழும் பொருளும் | — அது - அவ்வின்பம். எ -று. ஐஃ அவ்வின்பம் - அவளது தன்மையராதற்கு ஏதுவானவின்பம். அது அவளாலே பயனாகிய அறத்திலும் அவ்வறத்திற்கும் தன் னதிகாரத்திற்கும் ஏதுவாகிய பொருளிலும் அவரைச் செல்லவிடாமை யால் - விடப்படுந் தன்மையதென்பதாம். (க)

பேரூது பெண்விழைவா னாகும் பெரியதோர் *

நானாக நானுத்தரும். - - - - உ.

இ - ள். பேரூது - (தன்னுண்மையை) விரும்பாமல் — பெண்விழைவான் - (மனையவளது) பெண்ணையை விரும்புவோனது — ஆக்கம் - செல்வம் | — (இவ்வயலகத்து ஆண்பாலார்க்கெல்லாம்) — பெரியதோர்நான் — ஆக - உண்டாக — நானு - நானுதலை — தரும் - (தனக்கும்) கொடுக்கும். எ -று. ஐஃ படைக்கும் வலிமையிலானவின் அச்செல்வந்தால் கொடுத்தலும் அ

துபவித்தலும் முதலாகிய படன்கொள்வான் அவளாகலால் அவ்வாண்மைச்செய்கை அவளிடத்தாயிற்றென்று ஆண்பாலா

ர் யாவரும் நாண அதனாலே தன்னுண்மையில்லாமை அறிந்து பின்னே தானும் நானுவனென்பதுநோக்கி - பெரியதோ

ர் நானாக நானுத்தருமென்றார். [இவை இரண்டிபாட்டாலும் அவளை விழைதற் குற்றம் சொல்லப்பட்டது.] (உ)

இவ்வாங்கட் டாழ்த்த விபல்பின்மை பெஞ்ஞான்று *
 நல்லாரு னுணர் தரும். - - - - - க.
 இ-ள். (ஒருவன்)—இவ்வாங்கண் - இவ்வாளிடத்து —தாழ்

கக-ஆம, அந்—பெண்வழிச்சேநல். காகு

நீதவிபல்பின்மை - தாழ்த்தற்கு ஏதுவாகிய அச்சம் | — நல்லா
 ருள் - (அவ்வச்சயில்லாத) நல்லாரிடத்துச் (செவ்வங்கால்) —
 நாணு - நாணுதலை — எஞ்ஞான்றும் - எந்நாளும் — தரும்
 (அவனுக்குக்) கொடுக்கும். எ-று. இவ்வள தனக்கு அஞ்சி
 நடத்தல் இயல்பாகலால் அவனுக்கு அஞ்சதல் இயல்பில்லா
 மையாயிற்று. அப்படி அஞ்சி நடத்தலால் அவனை நியமிப்பா

ரீ இல்லையாம். ஆகவே எல்லாக்குற்றங்களும் வினையென்ப
 துநோக்கி-எஞ்ஞான்றுநாணுத்தருமென்றார். (க)

மனையான யஞ்சு மறுமையிலாளன் - - - *

வினையாண்மை வீறெய்தலின் று. - - - ச-

இ-ள். மனையான - (தன்) மனையான — அஞ்சும் - அஞ்சிந
 டக்கின்ற — மறுமையிலாளன் - மறுமைப்பயலில்லாதவனு
 க்கு—வினையாண்மை - தொழிலையாளுந்தன்மை | (உண்டாகி
 யவழியும்) — வீறெய்தலின் று - (நல்லோரால்) கொண்டா
 டப்படாது. எ-று. இவ்வறஞ் செய்தற்குரிய நன்மை இவ்
 லாணமயால்-மறுமையிலாளனென்றும், தொழிலையாளுந்தன்
 மை தனது புருஷித்தன்மை யில்லாத அவனால் முடிவுட்பாகா
 மையால்-வீறெய்தலின்றென்றும், சொல்லினார். (ச)

இவ்வான யஞ்சுவா னஞ்சுமற் றெஞ் ஞான்று - *
 நல்லார்க்கு நல்ல செயல். - - - - - இ.

இ-ள். இல்லாளை யஞ்சுவான் - (தன்) மனையாளை அஞ்சுவோன் — (தான்) தேடியபொருளையாயினும்) — நல்லார்க்கு — நல்லசெயல் - (அட்பொருளாலே) நல்லவைகள் செய்தற்கு — எஞ்ஞான் றும் - எந்நாளும் — அஞ்சும் - அஞ்சாநிற்பன். எ - று. ௧௧ மற்று-அசைநிலை. — நல்லார் - அருந்தவர் சான்றோர் தாய்த் தந்தைகள் முதலாயினோரும், விருந்தினரும், ஆம். — நல்லனைசெ

ய்தல் - அவருக்கு வேண்டுமவைகளைக் கொடுத்தல். அது செய் யவேண்டுநாள் களிலுமென்றற்கு - எஞ்ஞான் றுமென்றார். (௫)

இமையாரின் வாழினும் பாடிவரே யில்லா * * *
 இமையார்தோ ளஞ்சு பவர். - - - - - கா.

இ-ள். இல்லாள் - (தம்) மில்லாளுடைய — அமையார்தோ ளின் - வேப்போ லுந்தோளுக்கு — அஞ்சுபவர் | — இமையாரி

ன் - (விரத்தாலே சுவர்க்கமடைந்த) தேவர்போல் — வாழினும் - (இவ்வுலகத்து) வாழ்ந்தாராயினும் — பாடிவரே - ஆண்டை

கூககூ. , கூக-ஆம், அநி — பெண்வழிச்சேறக்.

யிலர். எ.று. தேவரீபேரல் வர்த்தலாவது - படைத்தவிரர். தோள்களையெல்லாம வெல்லுதலால் நன்கு மதிக்கப்பட்டி வாழ்தல். அதுகடாமையால் வாழினுமென்றார். அமையார் தோளென அஞ்சுதற் காரணத்தது எளிமை சொல்லியபடி. வீரரது தோள்களை வென்றாயினும் இல்லாளது தோள்களை அஞ்சுவோர் ஆண்மையிலொன்பதாம். [இவை நான்கு பாட்டாலும் அவனை அஞ்சுதற்குற்றம் சொல்லப்பட்டது.]

பெண்ணேவல் செய்தொழுகு மாண்மையி னுணுடைப் *
பெண்ணே பெருமை புடைத்து. - - - எ.

இ.ள். பெண்-இல்லாளது—ஏவல்-ஏவற்றொழிவை—செய்தொழுகும்-(நாணமில்லாமல்) செய்து திரிகின்றவனது—ஆண்மையின் - ஆண்டன்மையைக் காட்டிலும் — நாணுடை-நாணத்தைபுடைய — பெண்ணே - (அவள்) பெண்டன்மையே—பெருமை - மேம்பாட்டை—உடைத்து. எ - று. தேவரீபேரல் நாணுடைப் பெண்ணென அதிகமாகச் சொல்லியது - அவளேவல் செய்வோனது நாணில்லாமை முடித்தற்காதலால்-அது வருவிக்கப்பட்டது. — ஏவல் செய்வித்துக் கொள்ளுதற்சிறப்புத்தோன்ற-பெண்ணே எனப்பிரித்தார் (எ)

நட்டார் குறைமுடியார் நன்றற்றார் நன்னுதலாட்*
பெட்டாங்கொழுகு பவர். * - - - அ.

இ.ள். (தாம் வேண்டியபடியன்றி) — நன்னுதலாள் - (தம்) மனையாள்—பெட்டாங்கு - வேண்டியபடி—ஒழுகுபவர்-தடப்பவர்) — நட்டார் - (தம்மோடு) நட்புச்செய்தவரது — குறை - குறையை—முடியார்.— (அதுவல்லாமலும்) — நன்று - (மறுமைக்குத் துணையாகிய) அறத்தையும்— ஆற்றார் - செய்யமாட்டார். எ - று. தேவரீபேரல் நன்னுதலா ளென்பதனை அமையார் தோளென்றதுபோற் கொள்க. அவள் தானே

அறிந்து ஏவுதலும் பொருள் கொடுத்தலும், கூடாமையால் இருமைக்கும் வேண்டியவை செய்யமாட்டா என்பதாம். (அ)

அறவினையும் மான்ற பொருளும் பிறவினையும் - *
 பெண்ணேவல் செய்வார்க ணில். - - - க.

இ - ள். அறவினையும் - அறச்செயலும் | — ஆன்றபொருளும் - அது முடித்தற்கு ஏதுவாகிய பொருட்செயலும் | — பிறவினையும் - அவ்விரண்டின் வேறாகிய இன்பச் செயல்களும் |

கக-ஆம், அகி—பெண்வழிச்சேறல்.

பெண்ணேவல் - (தம்) மனைபாளேவல் -- செய்வார்கண் — இல்-உண்டாகா. எ-று. **இ** இன்பச்செயல்களோக்கி அறச்செயல் பொருட்செயல்களை முன்னே ஒழிந்தார்க்கு தலைமை அவளிடத்திருத்தலால் பின் அச்செயல்களும் இல்லையென்பது தோன்ற - அவைகளைப்பிரித்துச் சொல்லினார். [இவைமூன்று பட்டாலும் அவளேவல்செய்தற்குற்றம் சொல்லப்பட்டன.]

எண்ணீந்த நெஞ்சத் திடைனுடையார்க் கெஞ்ஞான்றும் *
 பெண்ணீந்தாம் பேதைமை யில். - - - ய.

இ-ள். எண்ணீந்த - (கரும) வாலோசனையிலே சென்ற — நெஞ்சத்து - மனத்தையும்—இடன் - (அசனுவாகிய) செல்வத்தையும் — உடையார்க்கு — பெண்ணீந்தாம் - மனைபாளிச் சேர்தலால் வினையும்—பேதைமை | — எஞ்ஞான்றும் - எககாலத்தும் — இல் உண்டாகாது. எ-று. **இ** இல்லாமைக்காலத்து மென்றற்கு - எஞ்ஞான்று மென்றார். அப்பேதைமையாவது - மேற்சொல்லிய - விழைதல் அஞ்சல் எவல்செய்தல் என்கிற மூன்றற்கும் காரணமாகியது. [எதிர்மறை முகத்தால் அம்மூன்றும் இதனால் தொகுத்துச் சொல்லப்பட்டன.]

கூஉ - ஆம். அந்—வரைவின் மகளிர்.

அஃதாவது - தந்நலம் விலகொடுப்பவர் யாவர்க்கும்
விற்பதல்லது அதற்கு ஆவார் ஆகாதார் எங்கிற வரை
வில்லாதமகளிரது இயல்பு. ஆதலால் தமக்குரிய மகளி
ரால் வருங்குற்றத்தின் பின் வைக்கப்பட்டது.

அன்பின் விழையார் பொருள்விழையு மாய்தொடியா*
ரின்கொ விழுக்குந் தரும். - - - - - க.

இ-ள். அன்பின்விழையார் - (ஒருவனை) அன்புபற்றிவிரும்
பாராதி—பொருள்விழையும் - பொருள்பற்றிவிரும்பும் — ஆ

ய்தொடியார் - மகளிர் — இன்கொல் - (அதுகைவருமளவும
அன்புபற்றி விரும்பினாராகச் சொல்லும்) இனிபகொல் —
இழுக்கு - இன்னுமையை - (அவனுக்குத்) — தரும் எ-று. **ஆ**
ஆய்தொடி - ஆராய்ந்தவனாயல், — ஆய்தொடி - இன்கொல் -
என்றதனால் அவர்மயிக்குஞ் சாதனம் சொல்லப்பட்டது. அ

அ

நாநாடி கூஉ - ஆம், அந்—வரைவின் மகளிர்.

க்சொல் அப்பொழுது இனிதுபோன்று பின் வறுமைநை
உண்டாக்கலால் அது கொள்ளலாகாதென்பதாம். (க)

பயன்றுக்கிப் பண்புரைக்கும் பண்பின் மகளிர் *
ராவிடல். - - - - - உ.

இ-ள். பயன் தூக்கி - (ஒருவனுக்கு உள்ள) பொருளை அளந்
 தறிந்து — பண்புகாக்கும் - (அது கிடைக்குமளவும்) தம
 துகுணமுடைமை சொல்லும் — பண்பின்மகளிர் - சூணமில்
 லாத மகளிரது — நயன் தூக்கி - நடக்கவழியை ஆராய்ந்த
 றிந்து — நள்ளா - (அவரைப்) பொருந்தாமல் — விடல் - விட
 சீக்கடவர். எ - து. ^{சூ} பண்பு சொல்லில்லது அவரிடத்தில்க
 மைதோன்ற - பண்பின்மகளிரென்றும், அது சாதிதருமமாந
 லால் நூலாலே யல்லாமல் அவர்செயலாலும் அறிந்தென்றற்

கு - நயன் தூக்கி பென்றும், அவ்வாறு அவரை விடுதற்கு உபா
 யமென்பதுதோன்ற - நள்ளாவிடலென்றும், சொல்லினார்.

பொருட்பெண்டிர் பொய்ம்மை முடக்க மிரட்டறையி*
 டெதில் பிணந்தழீஇ யற்ற. - - - - ௩.

இ - ள். பொருட்பெண்டிர் - (கொயிப்பாரை விரும்பாது பொருளையே விரும்பும்) பொதுமகளிரது — பொய்ம்மை - பொய்மைபயபுடைய — முயக்கம் - தழுவுதல் — (பிணமெயிப்பவர்) — இருட்டறையில்—வதில்பிணம் - முன்னறியாதபிணத்தை—தழீஇயற்று - தழுவினும்போலும். எ.று. ✽ பொருளுக்குத் தழுவும் பரத்தையர் - சருத்தும் செயலும் ஆராயாமல் சாறியும் பருவமும் ஒவ்வாதானக் கூடும்போது அவர்குறிப்பு - கூலிக்குப் பிணமெயிப்பவர் காணப்படாத ஓரிடத்திலே சம்பந்தமில்லாத ஒருபிணத்தை எய்க்கும்போது இவர்குறிப்போடொக்கும் எனவே அகத்தால் அருவராதின்று பொருளை நோக்கிப் புறத்தால் தழுவுவர் அதனை ஒழியக்கடவொன்பதாம். [இவை மூன்றுபாட்டாலும் அவர்சொல்லும் செய்யலும் பொய்யென்பது சொல்லப்பட்டது.] (ந)

பொருட்பொருளார் புன்னலந் தோயா சருட்பொருளாயு மறிவினவர். - - - - - ச.

இ-ள். பொருட்பொருளார் - (இன்பமாகிய பொருளை இசுந்தி) பொருளாகிய பொருளையே விரும்புமகளிரது — புன்னலம் - புல்லியநலத்தை — அருட்பொருள் - அருளோயி

கஉ - ஆம், அத — வரைவினம்தளிர்.

கூடியபொருளை — ஆபும் - ஆராய்ந்து சம்பாதிக்கும் — அறிவினவர் - அறிவைபுடையவர் | — தோயார் - தீண்டார். ௭ - ௩. அறமுதலாகிய நான்கும் பொருளுணைப்பிதலால் - பொருட்பொருள் அருட்பொருள் எனவிசேடித்தார். — புன்மைஇழிந்தார்க்கே உரித்தாதல். — தாம் விரும்புகின்ற அறத்திற்கு அவர் மெய்ந்நலம் விரோதமாகலால் - தோயாரொன்பதாம்.

பொதுநலத்தார் புன்னைத் தோயார் மதிநலத்தின் மாண்டவறிவினவர். - - - - - ௫.

௫ - ௭. மதிநலத்தின் - (இயற்கையாகிய) மதிநன்மைபாதி — மாண்ட - மாட்சிமைப்பட்ட — அறிவினவர் - (செயற்கை) யறிவைபுடையவர் | — பொதுநலத்தார் - (பொருள் கொடுப்பவர்க்கெல்லாம்) பொதுவாகிய ஆசையைபுடைய மகனிரது — புன்னலம் - புல்லியநலத்தை? — தோயார் - தீண்டார். ௭ - ௩. மதிநன்மை முற்பிறப்பிலே செய்த நல்வினைகளால் மனந் தெளிவுடைத்தாதல். அத்தெளிவினாலல்லாமல் அக்கல்வி யறிவு மாட்சிமைப்படாமையால் - மதிநலத்தின் மாண்டவறிவினவொன்றும், அவ்வறிவுடைபார்க்கு அவராயசயது பொய்யமையும், மெய்ந்நலம் பலருக்கும் பொதுவாயிருக்கையும், விளங்கித் தோன்றலால் - தோயாரொன்றும் சொல்லினார். ௫.

தந்நலம் பாரிப்பார் தோயார் தகைசெருக்கிப் - புன்னலம் பாரிப்பார் தோள். - - - - - ௬.

௫ - ௭. தகை - ஆடல்பாடல் அழகென்பவைகளாலே — செருக்கி-களித்து — புன்னலம் - (தம்) புல்லியநலத்தை — பாரிப்பார் - (விலை கொடுப்பவர்க்கெல்லாம்) பரப்பு மகனிரது →

தோள் - தோளை - தந்தலம் - (அறிவொழுக்கங்களாலாகிய) தமது புகழை - பாரிப்பார் - (உலகத்தே பரப்புதற்குரிய) உயர்ந்தோர் | - தோயார் - தீண்டார். எ - து. **ஐ** ஆடல்முறையிய மூன்று முடைமை அவர்க்கு மேம்பாடாகலால் தலைபென்றும், தோய்த்தால் அறிவொழுக்கங்கள் அழியுமாகலால் - அவ்வறிவொழுக்கங்களாலே புகழ் பரப்புவோர் தோயாரொன்றும், சொல்லினார். [இவை மூன்றுபாட்டாலும் அவரை உயர்ந்தோர் தீண்டாொன்பது சொல்லப்பட்டது.] (க)

நிறைநெஞ்ச மில்லவர் தோய்வர் பிறநெஞ்சிற் - *
பேணிப் புணர்பவர் தோள். - - - - - எ.

இ.ள். நெஞ்சின். நெஞ்சினால் - பிற - வேறுபொருள்களை, கார்சய் கூஉ - ஆம், அதி - வரைவின்மகளிர்.

—பேணி - ஆசைப்பட்டு— (அவை கொடுப்பவரை)— புணர்பவர் - (அவைகாரணமாக மெய்யினாலே) புணருமகளிரது — தோள் - தோள்களை - நிறைநெஞ்சமில்லவர் - நிற்கச்செய்தலினாலே (கிருந்திய) நெஞ்சமில்லாதவர் | - தோய்வர். எ - து. **ஐ** பொருளும், அதனால் படைக்கப்படுவனவும், விரும்புகிற நெஞ்ச அவைமே விருத்தலால் புணர்வது அவருடம்புமாதிரி மென்பதறிந்து அதன்வழி ஓடாது நிற்கு நெஞ்சையுடையார் தோயாமைபால் - அஃதில்லாதார் தோய்வொன்றார். (எ)

ஆயு மயிவின ரல்லார்க் கணங்கென்ப - - - *
மாய மகளிர் முயக்கு. - - - - - அ.

இ - ள். மாயமகளிர் - (உருவுசொற்செயல்களால்) வஞ்சித்தல்வல்லமகளிரது - முயக்கு - புணர்ச்சியை - ஆயும் - (அவ்வஞ்சனையை) ஆராய்த்தறியும் - அறிவினரல்லார்க்கு - அறி

வுடையவரல்லாதவர்க்கு—அணங்கு - அணங்குதாக்கு -- என்.
 ப-என்று (நூலோர்) சொல்வர்-எ-று. ❀ அணங்கு - காமவ

புரியால் உயிர்கொள்ளுந் தெய்வமகளிர், — தாக்கு - தீண்டல்.
 இவ்வுருவகத்தால் - அப்புணர்ச்சி முன்னே இனிதுபோலே

தோன்றிப் பின்பு உயிர்கொள்ளுதல்பெற்றும். இது நூலோ
 ர் நுணிவென்பது தோன்ற அவர்மேல் வைத்துச்சொல்லினார்.

வரைவிலா மாணிழையார் மென்றோள் புரையிலாப் *
 பூரியர்க ளாழு மளறு. - - - - - கூ.

இ-ள். வரைவிலா - (உயர்ந்தோர் இழிந்தோரென்து வி
 லைகொடுப்பவர்பாவரையும்) கூடும்—மாணிழையார் - மாட்சி

மைப்பட்ட ஆபரணத்தையுடையவரது —மென்றோள் - மெ
 ல்லியதோள்கள்|—புரையிலா - (அக்குற்றத்தை அறியும்) அறி

வில்லாத—பூரியர்கள்-சீழ்மக்கள்|—ஆளும் - (புகுந்து) அழு
 ந்தும்—அளறு-நாகமாம். எ - று. ❀ சாதுயாலிழிந்தாரைநீ
 க்குதற்கு - புரையிலாப்பூரியர்களென்றும், அவராழ்தற்கேது
 உருவுமுதலாகிய மூன்றுமே பென்பதுதோன்ற - மாணிழை
 யார் மென்றோளென்றும். அவர்க்கு நாகத்தைத் தடையிலார்
 மல் தருமென்பது தோன்ற உருவகமாக்கியும், சொல்லினார்.

)ருமணப் பெண்டிருங் கள்ளுங் கவறுந் - - *
 நுநீக்கப் பட்டார் தொடர்பு. - - - - - ய.

இ-ள். இருமணப் பெண்டிரும்-வார்மணத்தையுடைய மக
 கூஉ-ஆம்,அதி—வரைவின்மகளிர்

இ-ள். (அறிவுடையராயினேர்) | — கள்ளை - (அவ்வறிவுசெய்தற்கு ஏதுவாகிய) கள்ளினை — உண்ணற்க - உண்ணுகிருக்கக் கடவர். — உணில் - உண்ணவேண்டிவா ருண்டாயின் — சான்றோரான் - நல்லோரால் — எண்ணப்படவேண்டாதார் | — உண்க - உண்க்கடவர். எ-று. ❀ பெறுதற்கரிய அறிவைப்பெற்றிருத்தும் கள்ளால் அழித்துக் கொள்ளுவாரை இயல்பாக அஃ

காசஉ   கூக-ஆம், அஃ — கள்ளுண்ணாமை.

வே அறிவில்லாத மிருகங்களுடனேயும் எண்ண ராகலாவீச் சான்றோராலெண்ணப்படவேண்டாதாருண்கவென்றார். (உ)

நீன்றாண் முகத்தேயு மின்னாது வென்மற்றுச் - ❀
சான்றோர் முகத்துக் களி. - - - - - க.

இ-ள். ஈன்றாண்முகத்தேயும் - (எது செய்தாலும் மகிழும்) தாய்முன்பாயினும் — களி - (கள்ளுண்டு) களித்தல் | — இன்னாது - துன்பஞ்செய்வதாம். — (ஆதலால்) — மற்றுச்சான்றோர்முகத்து - பின் (குற்றம் யாதும்பொறாத) பெரியோர் முன்பு — (அக்களித்தல்) — என் - (அவர்க்கு) பாதாகும். எறு- ❀ ஆல் - அசை. மனமொழி மெய்கள் தம வசப்படாமை யால் நாணம் அழியும் அழியவே தாட்க்கும் இன்னாதானகள் - இருமையும் கெடுத்தலறிந்து தூரத்தே கடியும் பெரியோர்க்கு இன்னாதாகல் சொல்லவேண்டிமோவென்பதாம். (க)

நா னென்னு நல்லரள் புறங்கொடுக்குங் கள்ளென்னும்❀
பேணுப் பெருங்குற்றத் தார்க்கு. - - - ச.

இ-ள். கள்ளெண்ணும்—பேணு. (யாவரும்) இகழும்—பெருங்குற்றத்தார்க்கு - மிகுந்த குற்றத்தை யுடையவர்க்கு—நானெண்ணு நல்லாள் - நாணமாகிய நல்லவள் | — (அவரைப் பார்த்ததற்கு அஞ்சி) — புறங்கொடுக்கும் - எதிர் முகமாகாள். எ-று. ஐக்காணுதற்கும் அஞ்சி)—உலகத்தார் தாரத்தே நீங்குவர் ஆதலால் பேணுவென்றும், பின்னொருவழியிலும் நீக்கப்படாமையால் - பெருங்குற்றமென்றும் இழிந்தோரிடத்து நிலலாமையால் - நல்லாளென்றும், சொல்லினார். [இவைமூன்றுபாட்டாலும் ஒளிபிழத்தற்காரணம் சொல்லப்பட்டது.]

**கையறியா மையுடைத்தே பொருள் கொடுத்தது *
மெய்யறி யாமை கொளல். - - - - ரு.**

இ-ள். (ஒருவன்) — பொருள்கொடுத்தது - விடைப்பொருளைக்கொடுத்தது— மெய்யறியாமை - (கள்ளாலேதனக்கு) மெய்யற்றதையை — கொளல் - கொள்ளுதல் | — கையறியாமை - (அவன் பழவினப்பயனாகிய) செய்வ தறியாமையை) — உடைத்து - (தனக்குக் காரணமாக) உடைத்து. எ-று. ஐக்காணுதற்கும் அஞ்சி தன்கையறியாமை சொல்லவே மற்றவை யாவையும் அறியாமை சொல்ல வேண்டாவாயிற்று. அறிவார் விடைகொடுத்த ஒன்றைக்கொள்ளுங்கால் தீயதைக் கொள்ளாமையால் - மெய்யறி

கை ஆம், அறி—கள்ளுண்ணுமை.

பாமைமிகாளல் முன்னையறியாமையால் வந்ததென்பதாம். ரு

து ஞ்சினார் செத்தாரின் வேறல்ல கொஞ்ஞான்று *
நஞ்சுண்பார் கள்ளுண் பவர். - - - - ஞ.

இ-ள். துஞ்சினார் - உறங்கினவர் — செத்தாரின் — வேற
 ல்லர் - (வேறாயினும் அக்காலத்தே அறிவில்லாமையால்) வே
 ரெனப்படார். — (அப்படியே). — கள்ளுண்பவர் | — எஞ்
 ஞானம் - எக்காலத்தும் — நஞ்சுண்பார் — (அறிவில்லாமையால்) — நஞ்சுண்பவரோயாவர் (அவரின் வேறாயினும் வே
 ரெனப்படார்) . எ - று. ❀ உறங்கினவர்க்கும், கள்ளுண்பவர்

க்கும், வேற்றுமை மூச்சுநிற்கல். [இவை இரண்டுபாட்டாலு
 ம் அவர் அறிவிழத்தலின் குற்றம் சொல்லப்பட்டது.] (க).

உள்ளொற்றி யுள்ளார் நகப்பிவ ரொஞ்ஞான்றங் *
 கள்ளொற்றிக் கண்சாய் பவர். - - - எ.

இ-ள். கள்ளொற்றி - கள்ளைமறைந்து (குடித்து) — கண்சா
 ய்பவர் - (அக்களிப்பால்) அறிவுசோர்பவர்} — உள்ளார் - உள்ளு
 ரீவாய்ப்பவரால்} — உள்ளொற்றி - உள்ளே நடக்கிற காரியத்தை

ஆலோசித்து அறிந்து — எஞ்ஞானம் - எந்நாளும் — நகப்
 பிவர் - சிரிக்கப்படுவார். எ - று. ❀ உய்த்துணர்நல் - சோர்வி
 னாலே களிப்பினை அறிந்து அதனால் கள்ளுண்டதை அறிதல்.

ஈளித்தறியே நென்பது கைவிடுக நெஞ்சத் *
 தொளித்தது உமாங்கே மிகும். - - - அ.

இ-ள். களித்தறியே நென்பது - (மறைந்துண்டு) கள்ளுண்
 டறியே நென்று (உண்ணாதபொழுது தமது ஆசாரஞ்) சொ
 ல்லுதலை} — கைவிடுக - விடக்கடவர். — (அவ்யுண்டபொழு
 தே) நெஞ்சத்தொளித்தது உம் - (முன் பிறர் அறிந்தால் இழு
 க்காமென்று) மனத்தில் ஒளித்த குற்றமும்} — ஆங்கே மிகும்

முன்னையளவின் மிகுந்துவெளிப்படும்(ஆதலால்). எ-று. ❀
 [இவை இரண்டு பாட்டாலும் அது மறைக்கப்படாதென்ப
 து சொல்லப்பட்டது.] (அ)

கனித்தானைக் காரணங் காட்டுதல் கீழ்நீர்க் . . . ❀
 குனித்தானைத் தீத்தூரீஇ யற்று. - - - க.

இ-ள். கனித்தானை - (கள்ளாண்டு) கனித்த ஒருவனை—காது

காசக கை-ஆம்; அது— கள்ளாண்ணாமை.

ணங்காட்டுதல்-(இதுஆகாதென்று மற்ருருவன்) காரணங்க
 ட்டித்தெளிவித்தல்|—கீழ்நீர்க்குனித்தானை - நீருள்ளே மூழ்
 கிய ஒருவனை—தீ- விளக்கினால்—தூரீஇயற்று - (மற்ருருவ
 ன்) தேய்தலையொக்கும். எ-று. ❀ நீருள் விளக்குச்செல்லா
 மைபோல் அவன்மனத்துள் காரணம் செல்லா தென்பதாம்
 [இதலைவனைத்தெளிவித்தல் முடியாமைசொல்லப்பட்டது.]

கள்ளாண்ணப் போழ்திற் கனித்தானைக் காணங்கா ❀
 உள்ளானகொ ளுண்டதன் சோர்வு. - - - இ.

இ-ள். (கள்ளாண்பவ ரெருவன்) — கள்ளாண்ணப்போழ்
 தில்-கள்ளையண்ணாமல் தெளிந்திருந்தபொழுதில் — கனித்தா
 னை - (கள்ளாண்டு) கனித்த பிறனை—காணங்கால் — உண்டத
 ன்சோர்வு-(தான்) உண்டபொழுது உண்டாந்தன்சோர்வை
 —உள்ளானகொல்-(அவன்சோர்வால் அதுவும் இப்படிப்ப
 ட்டதென்று) நினையான்போலும். எ-று. ❀ சோர்வு மன
 மொழிமெய்கள் தன் வசப்படாமை. [சுருத்தனவையால் -
 அதனிழுக்கத்தை ஆலோசித்து அறிந்தால் ஒழியுமென இந
 னால் அது ஒழிதற்காரணம் சொல்லப்பட்டது.] (இ)

ஆம், அதி—

அஃதாவது - இனி அக்கள்ளுண்டல்போல் அறம் பொருளின்பங்களுக்குத் தடைபாடிய சூதாடலும் பிணியனுபவித்தலும் சொல்லத்தொடங்கி முதலிலே சூதினது இயல்பு சொல்லுகின்றார்.

வேண்டற்க வென்றிடினுஞ் சூதினை வென்றதூஉந் * துண்டிற்பொன் மீன்விழுங்கி யற்று. - க.

இ-ள். வென்றிடினும்-(தான்) வெல்லும்வலிமை யுடைய குயினும்—சூதினை - சூதாடுதலை—வேண்டற்க-விரும்பாதிருக்கக்கடவன். — (வென்றுபொருள் பெறுவார் உண்டென்றால்)—வென்றதூஉம் - அவ்வென்றபொருளும்|— துண்டிற்பொன்-(இராயால்முறைந்த) துண்டிலிரும்பை - மீன்விழுங்கியற்று-மீன்விழுங்கியதுபோலும். எ - து. **ஃ** வெல்லுதல். நிச்சயமல்லாமையால் - வென்றிடினுமென்றும், கருமங்கள் பலவுக்கெடுத்தலால் - வேண்டற்கவென்றும், சொல்லிஞர்-

கச-ஆம், அதி—சூது.

எயுறையுபொருள், சூதாடுவார் நீங்காமைக் கிட்டதனை பென்பதும், அதனாலே பிண்துயருழத்தலும், உவமையாற்பெற்றும்.

ஒன்றெய்தி தூறிழக்குஞ் சூதர்க்கு முண்டாங்கொ * னன்றெய்தி வாழ்வதோ ராறு. - - - உ.

இ-ள். ஒன்றெய்தி - (அத்துண்டி விரும்புபோன்ற) ஒன்ற
 னேமுன்பெற்று — (இன்னம் பெறுவோமெண்ணுங் கருத்தா
 ல்)—நூற்றித்கும் - நூற்றினை இழந்துவறியராகும்—சூதர்க்

கும—நன்றெய்தி - (அப்பொருளால்) அறமுமின்பமும் பெ
 ற்று—வாழ்வதோராறு - வாழ்வதொருவழி — உண்டாங்கொ
 ல்-உண்டாமோ. எ-று. அவ்வழியால் பொருளரிழந்தே வருத
 லால் அதனாலேபெறுமபயனும் அவர்க்கு இல்லையென்பதாம்.

உருளாய மோவாது கூறிற் பொருளாயம் * *
 போஒய்ப் புறமே படும். - - - - - க.

இ-ள். உருளாயம்-உருளுங் (கவற்றில் அகப்பட்ட) ஆதாய
 த்தை—ஒவாது - இடைவிடாமல்—கூறின-சொல்லிச் (சூதாடு)
 மாயின்—பொருள் - (அரசன்சம்பாதித்த) பொருளும் |—ஆ
 யம்-(அவன்) பொருள்வருவழியும் |—போய் - (அவனைவிட்டு
 ப்)போய்—புறமேபடும் - பகைவரிடத்தேதங்கும். எ-று. ~~இ~~
 கவற்றினுருட்சியை அதனாலாகிய ஆயத்தின்மேல் ஏற்றியும்,
 சூதாடுதலை அதுசொல்லலாகிய காரணத்தின்மேலிடீறும், சொ
 ல்வினார்.—காத்தலிலும், செய்தலிலும், கருத்திலனாகலால் அ
 வை இரண்டும் பகைவரிடத்தே செல்லுமென்பதாம். (க)

சுறுமை பலசெய்து சீரழிக்குஞ் சூதின் * *
 வறுமை தருவதொன நில். - - - - - ச.

இ-ள். சிறுமைபல-(முன்னிலை) — துன்பங்கள்பலவும் — செய்து - (தன்னையினும்பினவர்க்குச்) செய்து—சீர்-(உள்ள)புகழையும்—அழிக்கும்—சூதின்—சூதுபோல்—வறுமை-வறுமையை—தருவது - கொடுக்கவல்லது — ஒன்று - வேறென்று | — இல் - இல்லை. எ - று. ^ஐ அத்துன்பங்கள் பின்னே சொல்லப்படும் — நல்லிணைகளையும், நல்லினத்தினையும், தீக்கி - தீவிணைகளையும், தீயினத்தினையும், கூட்டுதலால் - சீரழிக்குமென்றார். சூதாயினவார் வறுமைக்கு எல்லையாவரென்பதாம்.

அஎ

கச. ஆம், அநி—சூதன்:

கவறுங் கழகமுங் கையுந் தருக்கி - - - - - ஐ .
யிவறியா ரில்லாகி யார். . . . . இ .

இ-ள். இல்லாகியார்-(முற்காலத்திலே தாம் இருந்தும்) இல்லாதவராயொழுகினவர் | — கவறும் - சூதினையும்—கழகமும் - அறையாடுமிடத்தினையும்—கையும் - (அவ்வாடுதற்கு வேண்டி) கைத்தொழிலினையும் — தருக்கியிவறியார் - மேற்கொண்டு கைவிடாதவேந்தர். எ - று. ^ஐ கைத்தொழில் - வெல்லும்படி பிடித்தெறிதல். மேற்கொள்ளுதலாலே பாண்டவர் தம்மரசிழந்து காட்டிலே போய் அங்கே மறைந்தொழுகினான அனுபவங்காட்டியபடி. [இவை ஐந்துபாட்டாலும் அதனது வறுமையுண்டாக்கற் குற்றம் சொல்லப்பட்டது.]

அகடாரா ரல்ல லுழப்பர்கு தென்னு - - - *
 முகடியால் முடப்பட்டார். - - - - - ஈ.

இ-ள். சூதென்னும் - (தனது பெயர்சொல்லல் மங்கலமல்லாமையால்) சூதென்று வேறுபெயர் சொல்லப்பிதற - முகடியால் - மூதேவியால் - மூடப்பட்டார் - விழுங்கப்பட்டவர் - அகடாரார் - (இம்மையிலே) வயிறு நிறைடப்பெற்றார். - அல்லலுழப்பர் - (மறுமையிலே) நரகத்துன்பமனுபவிப்பர். எ-று. ❀ செல்வங்கெடுத்து வறுமைகொடுத்தற்றொழில் வேறுபடாமையால் - சூதென்னு முகடியென்றும், வெற்றி தோற்புதோக்கி ஒருபொழுதும் விடாசாகலால், இங்கே அகடாராரொன்றும், பொய் களவுமுதலாகிய பாவங்கள் சம்பாதித்தலால் - அங்கே அல்லலுழப்பொன்றும், சொல்லினார். - வயிறு ராமை சொல்லவே மற்றை ஆடையணிமுதலாகிய புலன்களை அனுபவிக்கப்பெறாமையால் வேண்டாவாயிற்று, (ஈ)

பழகிய செல்வமும் பண்புங் கெடுக்குங் - - - *
 கழகத்துக் காலை புகின். - - - - - எ.

இ-ள். காலை - (அறம்பொருளினின்பங்களுக்கு விதித்த) சாலம் - கழகத்து - சூதாபிமிடத்து - புகின் (அரசனுக்குத்) கழியுமாயின் - (அக்கழிவு) - பழகிய - நெய்நாளாய்வந்த - செல்வமும் - (அவன்) செல்வத்தையும் - பண்பும் - நற்குணங்களையும் - கெடுக்கும். எ-று. ❀ தான் செய்துகொள்ளும் அறமுதலானவை மாத்திரமல்லாமல் முன்னேரைத்தொடங்கி வருகின்ற செல்வமும், முன்செய்த நல்வினையினாலாகிய - நற்குணங்களும் இல்லாமற்போயென்பதாம். (ஈ)

பொருள்கெடுத்தப் பொய்மேற் கொளீஇ யருள்கெடுத்த
தல்ல லுழப்பிக்குஞ் சூது. - - - - - ௬.

இ-ள். சூது—பொருள்கெடுத்து - (சன்னைப்பழகினவனது) பொருளைக்கெடுத்து—பொய் - பொய்யை— மேற்கொளீஇ-மேற்கொளப்பண்ணி— அருள்கெடுத்து - (மனதில் எழுகிற) அருளைக்கெடுத்து—(இவ்வழியால்) — அல்லலுழப்பிக்கும்-(அவனை இருமைபிலும்) துன்பமுறுவிக்கும். எ-று. **பொருள் கெடுத்தல்முதலாகிய மூன்றாம் சூதினுடைய தொழில்களாகவும், அவைகளுக்கு - தோற்பு வெற்றி கோபம் எ**

ன்பன முறைய சாதனங்களாகவும், கொள்க.—முன்னையதால் இம்மையிலும், பின்னவைகளால் மறுமையிலும் ஆம்.(அ)

உடையெல்ல மூனொளி கல்வியென் றைந்து - *
மடையாவா மாயங் கொளின். - - - - - ௭.

இ-ள். (அரசன்)—ஆயம்-சூதினை—கொளின் - (தனக்கு விளையாட்டுத்தொழிலாக) விரும்புவானாயின் — ஒளி - ஒளிபுடும்—கல்வி-கல்வியும்—செல்வம்- செல்வமும்—உளண் - உண்ணும் — உடை - உடையும்— என்றைந்தும் - என்றிவ்வைந்தும்—அடையாவாம்-(அவனைச்) சேராவாம். எ-று. **ஆயம் சூதுக்கு ஆகுபெயர். இம்முறை செய்யுளுக்கிசையப்பிறந்தது. செல்வம்-அறுவகை உறுப்புக்கள். உண்ணுடையென்பவைகளால் அனுபவிக்கப் படுவனவெல்லாம் கொள்ளப்படும்.—காலமும், கருத்தும், பெறாமையால் இவை உண்டாக வென்பதாம். [இவை நான்குபாட்டாலும் சிறுமை பலசெய்து அவைகளால் இருமையுங் கெடுத்தல் சொல்லப்பட்டது.]**

வையொழித்து மற்ஹைக்காரணங்களால் வருமவைகளை
 த் தீர்க்கு மருந்தின்நிறம் சொல்லுகின்றார். காரணங்
 ளாவன - உணவு தொழில்களது ஒவ்வாமை யாதலால்
 பிணிகளும் காரணங்களால் வருவனவாயின.

மி உணுங் குறையினு நோய்செய்யு நூலோர் - *
 வளிமுதலா வெண்ணிய மூன்று. - - - க.

இ-ள். (உணவும்செயல்களும் ஒருவன் சரீர சுபாவத்துக்கு
 ஒத்தவளவினவன்றி) — மிகினும் - (அதனின்) மிகுமாயினும் -
 குறையினும் - குறையுமாயினும் — நூலோர் - ஆயுள் வேத
 முடையோரால் — வளிமுதலா - வாதமுதலாக — எண்ணிய -
 எண்ணப்பட்ட — மூன்று - மூன்றுநோயும் | — நோய் - துள்
 பத்தை) — செய்யும் - (அவனுக்குச்) செய்யும். எ-று. **மீ** நூ
 லோரொண்ணியவெனவே அவர் அவைகளால் வகுத்த - வாத
 ப்பகுதி - பித்தப்பகுதி - சிலேஷீமப்பகுதி - என்கிற பகுதிப்
 பாபும்பெற்றும். அவைகளுக்கு உணவு ஒத்தலாவது - எவை

விரியங்களாலும் அளவாலும் பொருந்துதல். செயல்கள் ஒ
 த்தலாவது - மனமொழிமெய்களாலே செய்யுந் தொழில்களை

அவை வருந்துவதற்கு முன்னேயொழிதல். இவ்விரண்டும் இ
 ப்படியல்லாமல் மிகினுங்குறையினும் அவை தன்மன்னியையி
 லே நிலாமல் வருத்துமென்பதாம். [இதனால் உடம்புகளு
 க்கு இயல்பாகியநோய்-மூலகையென்பதும், அவைதுன்பஞ்
 செய்தற்காரணம் - இருவகையென்பதும், சொல்லப்பட்ட
 ன.] இன்பஞ் செய்தற்காரணம் பின்னேசொல்லுவார். (க)

மருந்தென வேண்டாவாம் பாக்கைக் கருத்திய - *
 தற்றது போற்றி யுணின். - - - - - உ,

இ-ள். (ஒருவன்) — அருந்தியது — (முன்) னுணப்பட்டது —

கூடு - ஆம். அதி - மருத்து

அறநது - சீரணித்தபடியை — போற்றி - (குறிகளாலே) தெளியவயிந்து — உணின் - (பின்னே) உண்பானுபின் — யாக் கைக்கு - (அவ) னுடம்புக்கு — மருந்தென — வேண்டாவாம் - வேறு வேண்டியதில்லை. எ-று. ❀ குறிகளாவன - உடம்பு ஈறுகியிருத்தல் - நோக்கம் பரிசுத்தமாயிருத்தல் - கரகரணத்தி கரணங்கள் தொழிற்குரியவாதல் - பசிமிகுதல் - எனவிலை முதலாயின. பிணிகள் உடலுக்கே ஆகுதலால் - யாக் கைக்கெவ்வாரீ. உணினென்பது அதனருமைதோன்ற நின்றது. (உ)

அற்ற வளவறிந்துண்க வஃதுடம்பு = - *
 பெற்ற நெடிதுய்க்கு மாறு. - - - கூ.

இ-ள். அற்றல் - (முன்னுணப்பட்டது) அற்றல் — (பின் னுணப்பிவதனை) — அளவறிந்து - (அறு) மளவறிந்து — உண்க - (அவ்வளவினதாக) உண்ணக்கடவன். — உடம்பு - (பெறுதற்சரியவிம்மணித) உடம்பை — பெற்றான் — நெடிது - நெய்க்காலம் — உய்க்குமாறு - (அதனைக்) கொண்டு செலுத்தும்வழி — அஃது = அதுவாம். (ஆகலால்) - எ-று. ❀ இம்மை மறுமை வீடுபெறுகளை அடைதற்குரியது இம்மணிதவு

டம்பொன்றுமேயாகலால் - உடம்புபெற்றானென்றும், அது நெய்க்காலம் நின்றவிடத்து அவை பெருகச்செய்து கொள்ளலாமாகலால் - நெடிதுய்க்குமாமென்றும், சொல்லினார். (க)

அற்ற தறிந்து கடைப்பிடித்து மாறல் = *
 துய்க்க துவரப் பசித்து. - - - கூ.

இ-ள். அற்றதறிந்து - (முன் னுண்ப்பட்டது) அற்றபடியை அறிந்து - துவரப்பசித்து - (பின்னே) மிகப்பசித்து - (உண்ணும்போது) - மாறல்ல - மாறுகொள்ளாத உணவுகளை - கடைப்பிடித்து - குறிக்கொண்டு - துய்க்க - உண்ணக்கடவன். எ-று. ❀ அற்றதறிந்தெனப் பின்னுஞ்சொல்லியது அதனை உறுதிப்படுத்தற்பொருட்டு. - உண்டது அற்றாலும் அதன் பயனாகிய இரதம் அறாதாகலால் அதுவும் அறல்வேண்டுமெ

ன் தற்கு - மிகப்பசித்தென்றார். மாறுகொள்ளாமையாவது - உண்பவன் சரீரகூபாவத்தோடு மாறுகொள்ளாமையும், கால வியல்போடு மாறுகொள்ளாமையும், சுவை விரியங்களால் தம்முள்ளே மாறுகொள்ளாமையும், ஆம். அவையாவன முறையே உணவு - வாதித்த சிலேஷ்டிமங்களாலாகிய சரீரகூபாவந்

சு-அ

கூடு - ஆம், அநி - மருந்து.

ருக்கு அடையாதவைகளைச் செய்வனவாதலும், * பெரும் பொழுது + சிறுபொழுது என்கிறகாலவேறுபாடுகளுள் ஒன்றற்கு ஆவன பிறிதொன்றற்கு ஆகாமையும், தேனும் நெய்யும் தம்முள் ஒத்து நஞ்சாதல் போல்வனவும் - ஆம். அவைகளைக் குறிக்கொள்ளாதுமனம் பட்டவழியால் உண்டால் அதனால் நோயும் மரணமும் வருதலால் - கடைப்பிடித்தென்றார். (ச)

மாறுபா டில்லாத வுண்டி மறுத்துண்ணி - - *
 னாறுபா டில்லை யுயிரிக்கு. - - - - - ௩.

இ-ள். மாறுபா டில்லாத - அம்முடிவகை மாறுகொளும் இல்லாத - உண்டி - உணவை - மறுத்து - (தன்னுள்ளம் வேண்டி

பயனவை) மறுத்து (பிரிவிவாதவளவில்) — உண்ணின் - (ஒருவன்) உண்டால்—உயிர்க்கு - (அவ) னுயிர்க்கு — உறுபாடு - (பிரிவிவாதவளவில்) துன்பம்விளைதல் | — இல்லை - உண்டாகாது

எ-று. ❀ துன்பமுறுவது உயிரோயாதலால் - அதன்மேல்வைத்துச் சொல்லினார். மாறுபாடில்லாதவிடத்தும் குறைதல் நன்றென்பதாம். [இவை நான்குபாட்டாலும் உண்ப்படுவனவும், அவைகளினனவும், காலமும், பயனும், சொல்லப்பட்டன.]

**இழிவறிந் துண்பான்க ணின்பம்போ னிற்குங் *
கழிபே ரி னாயான்க ணேய். - - - - - ஈ.**

இ-ள். இழிவறிந்து - அக்குறைதலை (நல்லதென்று) அறிந்து—உண்பான்கண் - (அவ்வாறே) உண்பவனிடத்து—இன்பம்போல்—கழிபேரினாயான்கண் - மிகப்பெரிய இரையை விழுங்குவோனிடத்து—தோய் | — நிற்கும் - நீங்காநிற்கும்.

எ-று. ❀ அவ்வாறேயுண்டல் - உண்ணலாமளவிற்பிறிது குறைபுண்டல், இன்பமாவது - வாதமுதலாகிய மூன்றும் தன்நண்ணிலையில் வேறுபடாமையால் - மனமொழி மெய்கள் அவன் வசப்படலும், அதனால் அறமுதலாகிய நான்கும் அடைதலும், ஆம். இரையை அருந்தாமளவன்றி எடுத்து அதனால் வருந்தும் மிருகத்தோடொத்தலால் - இரையானென்றார்.

**தூயள வன்றித் தெரியான் பெரி துண்ணி - - *
றேயள வின்றிப் பியிம். - - - - - எ.**

இ-ள். தெரியான் - (தன்சரிசபாவமும் அதற்கேற்ற வுணவும் காலமும்) ஆராயான்கி — (வேண்டிய உணவை வேண்டி

* பெரும்பொழுது, கார், சுநிர், முன்பனி, பின்பனி, இவ்வேளில், முகவேளில். † சிறப்பொழுது, மீது, யாமம், வைகறை, காலை, நன்பதல், எப்போது

யகாலத்து)—தீயளவன்றி-(வயிற்றுத்) தீயளவல்லாமல்—பெரிதுண்ணின்-(ஒருவன்) மிகவுண்ணுமாயின் — நோய்—அளவின் தி-அளவில்லாமல்—படும்-(அவனிடத்தே) வளரும். எ-று. ❀ [இவை இரண்டுபாட்டாலும் அப்படி உண்ணாத விடத்தே படும் இழுக்குச் சொல்லப்பட்டது.] (எ)

நோய்நாடி நோய்முத ஞடி யததணிக்கும் *
வாய்நாடி வாய்ப்பச் செயல். - - - அ.

இ-ள். (மருத்துவன்)—நோய் - நோயாளியிடத்து (நிகழ்வின்ற) நோயை—நாடி - (அதன்குறிகளால் இன்னதென்று) துணிந்து—நோய்முதல்-(பின்பு) அந்நோய்வருதற்காரணத்தை—நாடி - ஆராய்ந்து—அது தணிக்கும்வாய்-(பின்) அது தீர்க்கும் உபாயத்தினை—நாடி - அறிந்து — வாய்ப்பச் செயல்-(அதனைப்) பிழைபடாமற் செய்யக்கடவன். எ-று. ❀ காரணம்-உணவுசெயலென முன்சொல்லப்பட்டவை. அவ்விசண்டையும் நாடுதற்குப் பயன்-நோயையும் உபாயத்தையும் ஐயமறத்துணிதல்.—மருந்துசெய்தல் - உதிரங்களைதல் - அறுத்தல்-கடுதல் - முதலாகிய செயல்களெல்லாம் அடங்குதற்கு அதுதணிக்கும் வாயென்றார். பிழைபடாம - பழையமருத்துவர் செய்துவருகின்ற முறையிலே தப்பாமை. (அ)

உற்று னளவும் பிணியளவுங் காலமும் - - *

கற்றுண் கருதிச் செயல். - - - - - கூ.

இ-ள். கற்றுண் - (ஆயுள்வேதத்தைக்) கற்றமருத்துவன் | —
 (அவ்வுபாயத்தைச் செய்யுங்கால்) — உற்று னளவும் - நோயா
 னி யளவையும் — பிணியளவும் - (அவனிடத்து நிகழ்கின்ற)
 நோயினளவையும் — காலமும் - (தன்செயற்கேற்ற) காலத்தி
 னையும் — கருதி - (அந்நூல்வழியால்) நோக்கி — செயல் - (அ
 வைகளோடுபொருந்தச்) செய்யக்கடவன். எ - று. நோ
 யாளியளவு - சீரகபாவம் பருவம் வேதனைகளினளவு. — பிணி
 யளவு - † சாத்தியம் - அசாத்தியம் - யாப்பியம் - என்கிற - சாதி
 வேறுபாடும், தொடக்க நடுவிறென்னும் அதன் பருவவேறு
 பாடும், வன்மைமென்மைகளும், முதலாயின. — காலம் - முன்
 சொல்லியது. — இம்மூன் அம் தப்பாமல் நூல்வழியாலும்,
 அறிவுமிசூதியாலும், ஆராய்ந்து செய்கவென்பதற்கு - கற்று
 ண் கருதிச் செயலென்றார். [இவை இரண்டிபாட்டாலும் அவ்
 விழுக்கம் வந்தவிடத்துத் தீர்க்கும்வழி சொல்லப்பட்டது.]

† சாத்தியம், தீர்க்கத்தக்கது. அசாத்தியம், தீர்க்கத்தக்காதது, யாப்பி
 யம், தீர்க்கத்தக்கது.

கூடுஉ

கூடு. ஆம், அதி — மருந்து.

உற்றவன் தீர்ப்பான் மருந்துழைச் செல்வானென் *
 றப்பானும் கூற்றே மருந்து. - - - - - ய.

இ-ள். மருந்து - (பிணிக்கு) மருந்தாவது | — உற்றவன்
 (அதனை) யுற்றவன் — தீர்ப்பான் - (அதனைத்) தீர்க்குமருத்துவ
 ன் — மருந்து - (அவனுக்குச்சாதனமாகிய) மருந்து — உழை
 ச்செல்வான் - (அதனைத் தப்பாமல்) செய்பவன் — என்று - என்

அஃதாவது-உயர்ந்த குடியினிடத்துப் பிறந்தவரது
 ள்மை. உயர்குடிப்பிறப்பு நால்வகை வருணத்தாரீக்
 ம் அவசியம் வேண்டிவதாகலால் அச்சிறப்புப்பற்றி
 வகுக்கப்பட்டது.

கூடும், அதி—குடிமை.

இறபறந்தாரா கண்ணல்ல தில்லை இயல்பாகச் - *
 செப்பமு நாணு மொருங்கு. - - - க.

இ-ள். செப்பமும் - செம்மையும் | — நாணும் | — ஒருங்
 கு - ஒருசேர — இப்பிறந்தாரீகண்ணல்லது - உயர்ந்தகுடியி
 லே பிறந்தவரிடத்தல்லாமல் (பிறரிடத்தே) — இயல்பாக - ச

பாவமாக—இல்லை - உண்டாகா. எ-று. * செம்மை-கருத்
 தும் சொல்லும் செயலும் - தம்முள்ளே மாறுபடாமை. நா
 ண் - பழிபாவங்களின் மடங்குதல். இவைஇப்பிறந்தாரீக்காண
 ல் ஒருவரீகற்பிக்க வேண்டாமல் தாமே உண்டாகும். பிறரீக்
 காணல் கற்பித்தவிடத்தும் நெடிது நிலாவென்பதாம். (க)

ஒழுக்கமும் வாய்மையும் நாணுமீம் மூன்று - *
 மிழுக்காரீ குடிப்பிறந் தாரீ. - - - உ.

இ-ள். குடிப்பிறந்தாரீ - உயர்ந்தகுடியிலேபிறந்தவரீ | —
 (தமக்குரிய) — ஒழுக்கமும் — வாய்மையும் - மெய்மையும் —
 நாணும் - நாணமும் ஆகிய—இம்மூன்றும் - இம்மூன்றிடத்
 தும் — இழுக்காரீ - (நூலறிவாலல்லாமல்தாமாகவே) வரு

வாரி.எ-று. ❀ ஒழுக்கமுதலாகிய மூன்றும் மெய்மொழிமன
ங்களுக்கு உரியகையாதலால் - அம்முறைவைக்கப்பட்டன.
இழுக்கல் - தாமறியா துவருதலால் - இழுக்காரொன்றார். (உ)

நகையீகை யின்சொ லிகழாமை நான்கும் *
வகை யென்ப வாய்மைக் குடிக்கு. - கூ.

இ-ள். வாய்மை - (எக்காலத்தும்) வேறுபடாத—குடிக்கு—
குடியிற்பிறந்தவர்க்கு— (வறியவர்க்கென்றவிடத்து) —நகை -
முகமலர்ச்சியும்—ஈகை - (உள்ளவை)கொடுத்தலும் — இன்
சொல்-இன்றொற் (சொல்லுதலும்) — இகழாமை - இகழா
மைபும் ஆகிய—நான்கும்|—வகை-(உரிய) வகையாகும் —
என்ப என்று (தூலோர்) சொல்லுவார். எ-று ❀ பொய்மை
வேறுபடுத லுடைமையால் வேறுபடாமையை வாய்மையெ
ன்றும், இல்லாரை எல்லாரும் இகழ்வராகலால் - இகழாமை.
யை அவர்களுக்கிடும், சொல்லினார்.குடி-ஆகுபெயர். [இவை
மூன்றுபாட்டாலும்குடிப்பிறந்தாரியல்புசொல்லப்பட்டது.]

அபிக்கிய கோடி பெறினுங் குடிப்பிறந்தார் - *
குன்றுவ செய்த விலர். - - - ச.

இ-ள் அபிக்கிய - (பலவாக) அபிக்கிய — கோடி-கோடியள
அக

காரிசு

கூசு-ஆம்,அதி—குடிமை:

வினதாகியபொருளை—பெறினும் — குடிப்பிறந்தார் - உயர்ந்தகுடியிலே பிறந்தவர் |—குன்றுவ - (தம்மொழுக்கங்) குன்றுந்தொழில்களை?—செய்தலிவர். எ - று. ❀ கோடியென்பது இங்கே எண்ணப்படும் பொருண்மேல் நின்றது. குன்றுந்தொழில்கள் - குன்றுதற்கு ஏதுவாகிய தொழில்கள். (ச)

வழங்குவ ஊள்வீழ்ந்தக் கண்ணும் பழங்குடி *
பண்பிற் தலைப்பிரித லின்று. - - - - - டு.

இ-ள். பழங்குடி - பழமைதொட்டிவருகிற குடியிலே பிறந்தவர் |—வழங்குவது - (தாம்) கொடுக்கும்பொருள்—உள்வீழ்ந்தக்கண்ணும் - முன்னையளவிலே சுருங்கியவிடத்தும்—பண்பின்-(தமது) குணமுடைமையில்—தலைப்பிரிதலின்று - நீங்கார். எ-று. ❀ பழமைதொட்டிவருதல் - சேர சோழ பாண்டிய ரொன்பதுபால் ஆதிகாலந்தொடங்கி மேம்பட்டிவருதல். அவர்க்கு வறுமைபாவது - தாம்கொடுக்கும் பொருள் முன்னையளவிலேசுருங்குவ தாகலால் அதனையே சொல்லினார். (டு)

சுலம்பற்றிச் சால்பில செய்பார்மா சற்ற - - - *
குலம்பற்றி வாழ்துமென்பார். - - - - - கா.

இ-ள். மாசற்ற-வசைபற்றுவருகின்ற—குலம்பற்றி - (நமது) குடிமரபினோடொத்து — வாழ்துமென்பார் - வாழ்க்கடவோமென்று நினைத்து அப்படியே வாழ்வோர் | — (வறுமையுற்றவிடத்தும்) — சுலம்பற்றி - வஞ்சனையைப்பொருந்தி — சால்பில - அமைவில்லாத தொழில்களை?— செய்பார். எ-று. ❀ அமைவில்லாமை-தங்குடிமரபினுக்குத் தகாமைபாம். [இவை மூன்றுபாட்டாலும் அவர் வறுமையுற்றவிடத்தும் அவ்விடப்பின் வேறுபடாரொன்பது சொல்லப்பட்டது.] (சு)

குடிப்பிறந்தார் கண்விளங்குங் குற்றம் விசம்பின் *
மதிக்கண் மறுப்போ லுயர்ந்து. - - - - - எ.

இ-ள். குடிப்பிறந்தாரீகண் - உயர்ந்தகுடியிற் பிறந்தவரிட
 த்தே (உண்டாகிற்) — குற்றம்|—(தான்சிறிதேயாயினும்)—
 விசம்பின் - ஆகாசத்தின் — மதிக்கண் - சந்திரனிடத்து—மறு
 ப்போல் - களங்கம்போல் — உயர்ந்து - ஒங்கி—விளங்கும் -
 தோன்றும். எ-று. ✽ உயர்ந்தகுடிக்கு - விசம்பும், அதிற்
 பிறத்தோருக்கு-மதியும், அவர்குற்றத்துக்கு - களங்கமும், உவ
 மாணங்கள். குடியினது உயர்ச்சியினாலும், சந்திரன்போன்

கை-ஆம, அதி—குடிமை.

காட்டு

ற அவர் நற்குணங்களோடு மாறாகலாலும், அக்குற்றமான
 து உலகெங்கும் பரந்து வெளிப்படு மென்பதாம். (எ)

நலத்தின்க ணரின்மை தோன்றி னவனைக் - ✽
 குலத்தின்க ணையப் பிடும். - - - - அ.

இ-ள். நலத்தின்கண்—(குல) நலமுடையானாய் வருகின்றவ
 னிடத்தே—நாரின்மை-அன்பில்லாமை— தோன்றின் - உண்
 டாமாயின்—(உலகம்|)—அவனை—குலத்தின்கண் - அக்குல
 ப்பிறப்பிடத்தே—ஐயப்பிடும். எ-று. ✽ நலமும், குலமும்,
 ஆகுபெயர். அன்பில்லாமையால் - கொடாமை கடுஞ்சொல்
 முடலானவை சொல்லப்பட்டன. தோன்றினென்பது - தோ
 ன்றமை விளக்கின்றது. நலனுடையாய் வருதலினடுவே
 இஃவ தோன்றலால் உள்ளது ஐயமாயிற்று. [இவை இரண்டு
 பாட்டாலும் வேறுபட்டவழிப்படுமிழுக்கம்சொல்லப்பட்டது

நிலத்திற் கிடந்தமை கால்காட்டுங் காட்டுங் - ✽
 குலத்திற் பிறந்தாரீவாய்ச் சொல். - - - க.

இ-ள். நிலத்திற்கிடந்தமை - நிலத்தினியல்பை - கால்-
 (அதனிடத்தேமுனைத்த) முனையானது | - காட்டும். - (அது
 போல்) - குலத்திற்பிறந்தார்வாய்ச்சொல் | - காட்டும் - (அ
 க்குலத்தினியல்பைக்) காட்டும். எ-று. ஶ்ரீ கிடந்தமை - உள்ள
 குணம் - முனைமாத் திரத்தால் நன்மையும் தீமையும் தெரித
 லால் இலைமுதலானவை காட்டுமெனச் சொல்லாராயினார். ஆ
 கவே குலத்திற்பிறந்தாரீர்க்கும் செயல் முதலானவைவேண்டா
 வாயின. குலத்தியல்பறிதற்குச் சாதனம் சொல்லுவாரீபோள்
 று இன்சொல் சொல்லவேண்டி மென்றபடியாயிற்று. (க)

நலம்வேண்டி குணுடைமை வேண்டிங் குலம்வேண்டிங்,
 வேண்டிக யார்க்கும் பணிவு. - - - - - ய்.

இ-ள். (ஒருவன்) - நலம்வேண்டி - (தனக்கு) தலமுடை
 மைவேண்டிவானாகில் - நாணுடைமை - நாணமுடையவனா
 தலை - வேண்டி - வேண்டக்கடவன். - குலம்வேண்டி -
 குலமுடைமையை வேண்டிவானாயின் - யார்க்கும் - (வண
 ங்கத்தக்க) யாவரிடத்தும் - பணிவு - வணங்குதலை - வேண்
 டிக-வேண்டக்கடவன். எ-று. ஶ்ரீ நலம் - புகழ் புண்ணியங்
 கள். அந்தணர் சான்றோர் அருந்தவத்தோர் தம்முன்னோர்
 தந்தை தாய் இவ்வொல்லாம் அடங்க-யார்க்குமென்றார். பணி

காடுகி

கௌ-ஆம், அதி-குடிமை.

வு-இருக்கையெழல் எதிர்செவல் முதலாயின. பூயலவ பூயலவ
 பிபாட்டாலும் குடிமைக்கு வேண்டிவன சொல்லப்பட்டன.
 ஶ்ரீ*:*

கௌ-ஆம், அதி-மானம்.

இனிக் குடிப்பிறந்தவர்க்கு உரியகுணங்கள் சொல்லத்
தொடங்கி முதலில் மானம் சொல்லுகின்றார்.

அஃதாவது - எந்நாளும் தன்னிலையிலே தாழாமையும்
உழுவல் தாழ்வு வந்தவிடத்து உயிரீவாழாமையுமாம்.
இது அக்குடிப் பிறப்பை அழியாமல் நிறுத்துதலா
லே அசகிறப்படிப்பற்றி முன்வைக்கப்பட்டது.

இன்றி யமைபாச் சிறப்பின வாயினும் - - *
குன்ற வருப விடல். - - - - - உ.

இ-ள். இன்றியமைபா - செய்யாதவிடத்தே தாம் அமை
பாத—சிறப்பினவாயினும் - சிறப்புடையவை வாயினும்—
குன்ற - (தங்குடிப்பிறப்பானது) தாழ—வருப - வருஞ்செய
ல்களை - விடல் விடக்கடவன். எ - று. ❀ அமைபாமை-
இறத்தல். குடிப்பிறப்பென்பது அதிகாரமுறைமையால் வந்
தது. தாம் இறக்கவருமிடத்தே இழிதொழில்களைச் செய்தா
யினும் பிழையென்னும் வடநூலின் முறைமையை மறுத்து
உடம்பினது நிலையில்லாமைபும், மானத்தினது நிலையுடைய
பும், ஆராபீந்து அவை செய்யவாகா தென்றபடி. (க)

சீரினும் சீரல்ல செய்நாரோ சீரொடு , - - *
பேராண்மை வேண்டி பவர். - - - - - உ.

இ-ள். சீரொடு-புகழுடனே - பேராண்மை - மன்னத்தை
நிறுத்துதலை—வேண்டிபவர்—சீரினும் - புகழ் சம்பாதிக்கு
மிடத்தும்—சீரல்ல - (தங்குடிக்கு) ஒவ்வாத இழிதொழில்க
ளை—செய்யார் எ-று. ❀ எவ்விடத்தும் நிலைகுலையாத நி
டத்தால் உண்டாதல்பற்றி-பேராண்மை யெனப்பட்டது. நி
லையுடைய புகழின் பொருடாகவும் செய்யா ரென்பதாம்.

பெருக்கத்து வேண்டும் பணிதல் சிறிய - - *
சுருக்கத்து வேண்டு முயர்வு. - - - - - ௩.

இ-ள். (குடிப்பிறந்தவர்க்கு) — பெருக்கத்து - நிறைந்த
 ன் - ஆம், அதி - மானம்.

செல்வம் உண்டானவிடத்து — பணிதல் - (யாவரிடத்தும்) பணிவு — வேண்டும். — சிறிய - குறைந்த — சுருக்கத்து - வறுமையுண்டானவிடத்து — உயர்வு - பணியாமை — வேண்டும். எ-று. ❀ பணியாமை - தாழ்வு வாராமல் பழையவுயர்ச்சியிலே நிற்கல். செல்வமுடையபோது அது உயர்ச்சி செய்தலினாலே தாம் தாழ்த்தலும், வறுமையுடையபோது அது தாழ்வுசெய்தலினாலே தாம் உயர்தலும். வேண்டுமென்பதாம். [இவைமூன்றுபாட்டாலும் தாம் தாழ்த்தற்கு ஏதுவானவைகளைச் செய்யாமையின் சிறப்புச் சொல்லப்பட்டது.] (௩)

தலையி னிழிந்த மயிரணையர் மாந்தர் - - *
நிலையி னிழிந்தக் கடை. - - - - - ௪.

இ-ள். மாந்தர் - (குடிப்பிறந்த) மனிதர் | — நிலையின் - (தம் முயர்ந்த) நிலையிலிருந்து — இழிந்தக்கடை - தாழ்ந்த விடத்து — தலையினிழிந்த - தலையிலிருந்து வீழ்ந்த — மயிரணையர் - மயிர்போவவர். எ-று. ❀ அந்நிலையைவிடாது நின்ற விடத்தே விரும்பி மரியாதை செயப்படுதலும், விட்டுத்தாழ்ந்த விடத்தே இழிவுசெயப்படுதலும், உவமானத்தாற்பெற்றும். (௪)

குன்றி னனையாருங் குன்றுவர் குன்றுவ - *
குன்றி யனைய செயின். - - - - - ௫.

இ-ள் குன்றினையாரும்-(குடிப்பிறப்பால்) மலைபோலு
யர்ந்தவரும்) — குன்றுவ-தாழ்த்தற்கு ஏதுவாகியசெயல்களை
—குன்றியனைய-ஒருகுன்றியளவாயினும் —செயின் — குன்
றுவர்-தாழ்வார். எ-று. ❀ குன்றியனையவும் என்கிறஇழிவுசி
றப்பும்மைவிகாரத்தால் தொக்கது. —தாழ்த்தற்கு ஏதுவாகிய
செயல்களாவன - பழிக்கப்படுஞ் செயல்கள். (௫)

புகழின் குறப் புத்தேண்டிய்யாதா லென்மற் - *
புகழ்வார்பின் சென்று நிலை. - - - - - சூ.

இ-ள். இகழ்வார்பின் - (தம்மை) அவமதிப்பவார்பின்னே
—சென்றுநிலை-(ஒருவன்மானம்விட்டுச்) சென்றுநிற்கின்ற நி
லை) —புகழின் குற - (இவ்வலகத்துப்) புகழ்முண்டாக்காது —புத்
தேண்டி - மற்றைத்தெய்வலோகத்திலே — உய்யாது - செ
லுத்தாது.—மற்று - இனி—என் - (அவனுக்குச் செய்வது)
யாது. எ-று. ❀ ஆவிரண்டும் - அசைகள். புகழ்முண்டாக்குவ
ப்புகழென்றார். பயனாகியஇவ்விரண்டும் இல்லாமல் வீணாகடா
கூடு

கூடுஅ கூள்-ஆம், அதி—மானம்.

எங்கெடுகின்றது என்னவென்பதாம். [இவை மூன்றுபாட்டா
லும் அவை செய்தற்குற்றம் சொல்லப்பட்டது.] (சூ)

ஒட்டார்பின் சென்றொருவன் வாழ்தலி னந்நிலையே *
கெட்டா னெனப்படுத னன்று. - - - - - எ.

இ-ள். ஒட்டார்பின் - (தன்னை) இகழ்வார்பின்னே—சென்
று-போய்—(பொருள்பெற்று)—ஒருவன்வாழ்தலின் - (அத
னால்) ஒருவன் உயிர்வாழ்தலைக்காட்டிலும் — அந்நிலையே-மு
ன்னே நிலையிலேநின்று — கெட்டானெனப்படுதல் - இறந்தா

னென்று சொல்லப்படுதல் | — நன்று - (அவனுக்கு) நன்று. எ-று. ❀ புகழும் வானுலகமும் உண்டாக்காதேனும் பொருள்பெற்று உயிர்வாழ்வ மென்பாரா நோக்கிச் சொல்லியது.

மருந்தோமற் றானோம்பும் வாழ்க்கை பெருந்தகைமை
பீடழிய வந்த விடத்து - - - - - அ

இ-ள். பெருந்தகைமை - உயர்குடிப்பிறப்பானது — பீடு (தன்) வலியாகிய மானம்—அழியவந்தவிடத்து—உடனோம்பும் - (இறந்துபோகாமல் பயனில்லாத) வுடம்பைக் காப்பாற்றும்—வாழ்க்கை-வாழ்வானது|—மற்றுமருந்தோ (பின்னுயிரவாமைக்கு)மருந்தாமோ. எ-று. ❀ அக்குடிப்பிறப்பு-நற்குணங்களுக்கெல்லாம் இடனாதற் சிறப்புப்பற்றி - பெருந்தகைமைமென்றும், அக்குணம்பலவினும் மானமானது அக்குடிப்பிறப்புக்கு வலியாதற்சிறப்புப்பற்றி - பீடென்றும், அம்மானம் அழிந்தால் நின்றவெற்றுடம்பு இழிக்கப்படுதலால்-அதனை உடனென்றும்,பின்னுயிரத்தல்நிச்சயமென்றற்கு - மருந்தோவென்றும், சொல்லினார். (அ)

மயிர்நீப்பின் வாழாக் கவரிமா வன்னு - - - *
ருயிர்நீப்பர் மானம் வரின். - - - - - கூ.

இ-ள். மயிர்நீப்பின் - (தன்மயிர் தீதிரளில்) ஒருமயிர் நீங்கினும்—வாழா-உயிர்வாழாத— கவரிமா வன்னார் - கவரிமாவையொப்பவர்|—மானம்வரின் - (உயிர்நீக்குதற்கான) மானம் பெறுமானவுவரின்—உயிர் - அவ்வுயிரை| — நீப்பர் - விடுவர். எ-று. ❀ நீப்பினுமென்னுமும்மை - தொக்குநின்றது உயிருமானமும் உடனில்லாதவிடத்துப் பின்னும் போவதாகியவுயிரைநீக்கி எந்நாளு நிற்பதாகிய மானமடைவ றென்பதாம். உவமானம் அவர்க்கு அதுஇயல்பென்பதுவிளக்கியது. (க)

இ-ள். ஒருவற்கு - ஒருவனுக்கு — ஒளி - ஒளிபாவது | —
 உள்ளவெறுக்கை - (பிறராலே செய்தற் கரியவைகளைச் செய்
 வோமென்று நினைக்கிற) மனவெழுச்சியின் மிகுதி. — ஒருவற்கு
 ஒருவனுக்கு — இளி-மாசாவது | — அஃதிறந்து - அச்செயலை
 பொழிந்து — வாழ்துமெனல் - உயிர்வாழக்கடவோமென்று
 நினைத்தல்: எ - று. ஒளி - தான் உரையகாலத்து மிகுந்
 துதோன்றாதலுடைமை. — முன்னும் செயற்கரிய செய்வார்
 பெரியொன்றாயினும் இங்கே அவை அளவிறந்த உபகா
 ம் ஈனகமுதலானவையாம். — அவைகளினாலாகிய பெருமை
 யை அதன் காரணத்தின் மேலிட்டு - உள்ளவெறுக்கையெய்
 றும், அதனையே அதன்காரியமாகிய ஒளிபாக்கியும் சொல்
 லினார். [இதலாற் பெருமையின் சிறப்புச்சொல்லப்பட்டது.]

பிறப்பொக்கு மெல்லா வுயிர்க்குஞ் சிறப்பொவ்வா *
 செய்தொழில் வேற்றுமை யான். - - உ.

இ-ள். எல்லாவுயிர்க்கும் - எல்லாமக்களுயிர்க்கும் — பிறப்பு
 கடி-ஆம், அதி—பெருமை.

பு - (பொதுவாகிய) பிறப்பியல்பு—ஒக்கும். (ஆயினும்)—சிற
 தப்பு - (பெருமைசிறுமையெனப்பட்ட) சிறப்பியல்புகள் | —
 ஒவ்வா - ஒத்திடாவாம். — செய்தொழில் - செய்யுந் தொழில்
 களது — வேற்றுமையான் - வேறுபாட்டால். எ-று. ஒஃ வே
 றுபாடி - நல்லவையும், தீயவையும், இரண்டிமானவையும், இ
 ரண்டுமல்லாதவையும், ஆகிய பலபிரிவுகள். — வினைவசத்தா
 ல் பஞ்சபூத காரியமாகிய உடம்பைப் பொருத்திநின்று அ
 தன் பயனுபவித்தல் எல்லாருக்கும் ஒத்திருத்தலால் பி
 தப்பொக்குமென்றும், பெருமை சிறுமைகளுக்குக் கட்ட
 னைக்கல்லாகிய தொழிற்பிரிவுகள் உடம்புதோறும் வேறுப

முதலால் - சிறப்பொவ்வாவென்றும். சொல்லினால் (உ)

மேலிருந்து மேலல்லார் மேலல்லர் கீழிருந்துங் *
கீழல்லார் கீழல் லவர். - - - - - ஈ.

இ-ள். மேலல்லார் - (செய்தற் கரியவைகளைச் செய்யமாட்டாமல்) சிறியராயினால் — மேலிருந்தும் - உயர்ந்த ஆதனங்களில் இருந்தாராயினும் — மேலல்லர் - பெரியராகார். — கீழல்லவர் - (அவைசெய்து) பெரியராயினால் | — கீழிருந்தும் - தாழ்ந்தவெறுநிலத்தில் இருந்தாராயினும் — கீழல்லார் - சிறியராகார். எ-று. ❀ மேலிருத்தல் கீழிருத்தல்களாலே - செல்வவறுமைகளும், மேல் சீழ்களாலே - பெருமை சிறுமைகளும், கருதப்பட்டன. [இவை இரண்பிபாட்டாலும் முறையே குடிப்பிறப்புமாத்திரத்தாலும், சொல்வமாத்திரத்தாலும், பெருமை உண்டாகாமை சொல்லப்பட்டது.] (ஈ)

ஒருமை மகளிளோ போலப் பெருமைபுந் * - - *
தன்னைத்தான் கொண்டொழுதி னுண்டு. - ச.

இ-ள். ஒருமை - பிளவுபடாத மனத்தைபுடைய — மகளிளோபோல — பெருமையும் - பெருமைக்குணமும் | — தன்னைத்தான் — காத்தொழுகின் - (ஒருவன் நிறையின் வழுவாமல்) காத்துக்கொண்டு நடக்கவல்லரையின் — உண்டு - (அவனிடத்து) உண்டாம். எ-று. ❀ ஒருகுதல் - மனமொழிமெய்களை அடக்கி உபகாரமுதலானவை செய்துவருதல். [இதனால் பெருமை உண்டாமாறு சொல்லப்பட்டது.] (ச)

பெருமை புடையவ ராற்றுவா ராற்றி * - - *
எருமை புடைய செயல். - - - - - டி.

இ-ள். பெருமைபுடையவர் - (அவ்வழியாலே) பெருமைபு

டையவராயினார் | — (தாம்வறியராகியவழியும்) — அருமை யுடைய - (பிறராலே செய்தற்கு) அருமை யுடையவையாகிய — செயல் - (தஞ்) செயல்களை? — ஆற்றின் - (அவை செய்யும்) வழியால் — ஆற்றுவார் - (முடிவுபெறச்) செய்யவல்லவராவார். எ-று. ❀ அரியசெயல்களை முன்செய்து வந்தமைதோன்ற-பெருமை யுடையவொன்றதனாலும், ஆற்றுவா றொன்றதனாலும், வறியராகிய வழியுமென்பது பெற்றும். [இதனால் அதனை யுடையார் செய்தி சொல்லப்பட்டது. (டு)

சிறியா ருணர்ச்சியு ளில்லைப் பெரியாரைப் - - *
பேணிக்கொள் வேமென்னு நோக்கு. - - கூ.

இ-ள். பெரியாரை - (அப்படிப்பட்ட) பெரியாரை—பேணிக்-வழிபட்டு—கொள்வேமென்னும் - (அவரியல்பைக்) கொள்வேமென்னும் — நோக்கு - கருத்து |—சிறியார் - மந்தைச் சிறியராயினோரது — உணர்ச்சியுள் - மனத்தினிடத்து — இல்லை - உண்டாகாது. எ-று. ❀ குடிமை செல்வம் கல்லியென்றிவை யுடையவராயிருக்கைமாத் திரத்தால் தம்மை வியந்

திரும்பார்க்கு அவ்வ நமக்கியல்பென்று அடங்கியிருப்பாரை வழிபட்டு அவ்வியல்புடையராதல் கூடாதென்பதாம். (சு)

இறப்பே புரிந்த தொழிற்றஞ் சிறப்புந்தான் *
சீரல் லவர்கட் படிண். - - - - - எ.

இ-ள். சிறப்பும் - (தனக்குத்தகும் பெரியாரிடத்து அடங்கியிருத்தலைச் செய்வதாகிய) சிறப்பும் |—தான்—சீரல்லவர்க ட்படிண் - (தனக்குத்தகாத)சிறியவரிடத்து உண்டாமாயின் —

இறப்பேபுரிந்த - (அடங்கியிருத்தலொழிந்து செருக்கினிடத்
 திலை) மிகுந்த — தொழிற்கும் - செயலையுடைத்தாம். எ-று.
 ❀ செருக்கினையிகச் செய்யுமென்பதாயிற்று. சிறப்பு - குடி

கைம செல்வங் கல்விகளினாலாகியமிகுதி. [இவை இரண்டிபாட்
 டாலும் அஃதில்லாதார்செய்தி சொல்லப்பட்டது.] (எ)

புணியுமா மென்றும் பெருமை சிறுமை - - *
 யணியுமாந் தன்னை வியந்து. - - - - அ.

இ-ள். பெருமை-பெருமையுடையவர் | —என்றும் - சிறப்
 புண்டாகியநாளிலும் — பணியும் - அடங்கிறபடப்பார்.—சிறு
 மை-(மற்றைச்) சிறுமையுடையவர் — (என்றும்) - அது இவ்
 கை

கூஅ-ஆம், அதி—பெருமை.

லாதநாளிலும்—தன்னைவியந்து - தம்மை மெச்சி—அணியு
 ம்-சிறப்பிப்பார். எ-று. ❀ பண்புடையவர் தொழில்கள் ப
 ண்பின்மேல் ஏற்றப்பட்டன. இதுபின் அற்றமறைக்குமென்
 னுமிடத்தும். ஒக்கும். ஆயிரண்டும் - அசை. சிறப்பித்தல்-பி
 றரிவந் தமக்கு ஒருயர்வை ஏற்றிக்கொள்ளல். (அ)

பெருமை பெருமித மின்மை சிறுமை - - *
 பெருமித மூர்ந்து விடல். - - - - கை.

இ-ள். பெருமை - பெருமைக்குணமாவது | — பெருமித
 மின்மை - (காரணம் உண்டாகியவிடத்தும் அது இயல்பாத
 னேக்கிச்) செருக்கில்லாதிருத்தல். — சிறுமை - சிறுமைக்கு
 ணமாவது | —பெருமிதமூர்ந்துவிடல் - (காரணம் இல்லாவி

டத்தும் அதனை ஏற்றிக்கொண்டு) செருக்கின் முடிவிலேநின்ற
 றுவிரிதல். எ-று. ❀ அளவறச்செருக்கென்பதாயிற்று. (க)

அற்ற மறைக்கும் பெருமை சிறுமைதான் - *
 குற்றமே கூறி விடும். - - - - - டி.

இ-ள். பெருமை - பெருமையுடையவர் | — அற்றமறைக்கு
 ம் - (பிறர்மானத்தையே சொல்லி) அடிமானத்தை மறையா
 நிற்பர். — சிறுமை - மற்ரைச் சிறுமையுடையவர் | — குற்ற
 மேகூறிவிடும் - (பிறர்குணத்தை மறைத்துச்) குற்றத்தையே
 சொல்லிவிடுவர். எ - று. ❀ மறைத்தலும் சொல்லலும் மற்
 றையிடத்தும் கூட்டப்பட்டன. தான் - அசை. [இவைமூன்று
 பாட்டாலும் இருவாசெயலும் சேர்த்துச் சொல்லப்பட்டன.]

கூக-ஆம், அதி—சான்றாண்மை.

அஃதாவது - பலகுணங்களாலும் நிறைந்து அவைகளை
 ஆளுதற்ண்மை. பெருமையுள் அடங்காத பலகுணங்க
 ளையும் தொகுத்துக்கொண்டு நிற்கையால் இது அதன்
 பின் வைக்கப்பட்டது.

கூடனென்ப நல்லவை யெல்லாங் கடனறிந்து - *
 சான்றாண்மை மேற்கொள் பவர்க்கு. - - - - - க.

இ-ள். கடனறிந்து - (நமக்கு இது) தருவதென்று அறித்
 கூக-ஆம், அதி—சான்றாண்மை: கூககூக

து—சான்று - (பலகுணங்களாலும்) நிறைந்து — ஆண்மை -
 (அவைகளை) ஆளுதற்ண்மையை — மேற்கொள் பவர்க்கு
 மேற்கொண்டு நடப்பவர்க்கு — நல்லவையெல்லாம் - நல்லகு

ணங்கெல்லாம். | — கடன் - இயல்பாயிருக்கும். — என்பது என்று (நூலோர்) சொல்லுவர். எ-று. ❀ சிலகுணங்களில்லாவிடத்தும், உள்ளவை இயல்பாயிராதவிடத்தும் சான்றான்மையென்றோர் சொற்பொருள் கூடாமையால் இவ்வேதுப்பெயர்பற்றி அவரிலக்கணம் இப்படி சொல்லிஞரன்பதாம்.

குணநலன் சான்றோர் நலனை பிறநல - - *
மெந்நலத் துள்ளது உமன்று - - - உ.

இ-ள். சான்றோர் நலன் - சான்றோர் நலமாவது | — குணநலம் - குணங்களாலாகிய நலமே. — பிறநலம் - அது நீங்கலான உறுப்புக்களாலாகிய நலம் — எந்நலத்துள்ளது உம் - எந்நலத்திலுமுள்ளது — அன்று. எ-று. ❀ அந்நலத்தை முன்னே பிரித்தமையால் மற் றைப் புறநலத்தை - பிறநலமென்றும், அது குடிப்பிறப்புக் கல்விமுதலாக நூலோரொழித்த நலங்களுள்ளே செல்லாமையால் - எந்நலத்துள்ளது உ மன்றென்றும், சொல்லினார். [இவை இரண்டிபாட்டிலும் சால்புக்கு ஏற்றகுணங்கள் பொதுவகையாற் சொல்லப்பட்டன.] (உ)

அன்புநா னெப்புரவு கண்ணோட்டம் வாய்மையோ*
டைத்துசால் பூன்றிய தூண். - - - க.

இ-ள். அன்பு - (சுற்றத்தார்மேலேயல்லாமற் பிறர்மேலும் உண்டாகிய) அன்பும் — நாண் - (பழிபாவங்களி)ஞ்ஞ

ம் — ஒப்புரவு - (யாவரிடத்தும்) உபகாரஞ்செய்தலும் — கண்ணோட்டம் - (பழையவர்மேல்) கண்ணோடலும் — வாய்

மை - (எவ்விடத்தும்) மெய்மை சொல்லலும் என — சால்பு - சால்பென்னும் (பாரத்தை) — ஊன்றிய - தாங்கிய — தூண் -

தூண்கள் | — ஐந்து. எ-று. ❀ இக்குணங்கள் இல்லாதவிடத்
தே சால்புநிலை பெறாமையால் இவைகளை - தூணென்றார். (க)

கொல்லா நலத்தது நோன்மை பிறரீதீமை - *
சொல்லா நலத்தது சால்பு. - - - ச.

இ-ள். நோன்மை-தவமாவது | — கொல்லாநலத்தது - (பு
றவறங்களும் வேண்டியாயினும்) ஒருபிராபுங் கொல்லா அற

கை-ஆம், அதி—சான்றாண்மை

'தீநிடத்ததாம்.—(அதுபோல்) — சால்பு - சால்பாவது |
—பிறரீதீமைசொல்லாநலத்தது - (பிறகுணங்களும் வேண்டி
மாயினும்) பிறர் தீமைபைச் சொல்லாத குணத்தீநிடத்ததா
ம். எ-று. ❀ தவத்திற்குக் கொல்லாவறம்மீபால் சால்பிற்கு
ப் பிறர்குற்றம் சொல்லாக்குணம் சிறந்ததென்பதாம். (ச)

ஆற்றுவா ராற்றல் பணித லதுசான்றோர் - - *
மாற்றா மாற்றும் படை. - - - - இ.

இ-ள். ஆற்றுவார்-(ஒருகருமத்தைச்) செய்து முடிப்பவர
து | — ஆற்றல்-வலிமையாவது | — பணிதல் - (அதற்குத் துணை
யாவாத) நாடிந் துகட்டிக்கொள்ளாதல்.—சான்றோர் - (இ
னிச்) சால்புடையவர் -- மாற்றா - பகைவரை — மாற்றும்ப

டை-பகைமை பொழிக்குஞ்சாதனமும் | — அ.து. எ-று. ❀
 ஆற்றல் - செயவல்லாரந்தன்மை. சால்பிற்கு ஏற்றபணிதற்கு
 ணத்துச் சிறப்புச் சொல்லுவார் மற்றதுமுடன் சொல்லினார்.

சு || ல்பிற்குக் கட்டளை யாதெனிற் றேல்வி * *
 துலையல்லார். கண்ணுங் கொளல். - - - கா.

இ-ள். சால்பிற்கு - சால்பாகிய (பொன்னினள) வறிதற்கு
 —கட்டளை-உரைகல்லாகிய (செயல்) —யாதெனின்—தோல்
 வி-(தம்மி னுயர்ந்தவரிடத்துக் கொள்ளுந்) தோற்பை — து
 லையல்லார்கண்ணும் - இழிந்தவரிடத்தும் — கொளல். எ-று.
 ❀ எச்சவும்மையால் இருநிறத்தாரிடத்தும் வேண்டிதல் பெ
 ற்றும்.—கொள்ளுதல் வெல்லும் வலிமை யுடையராயிருந்தே
 ஏற்றக்கொள்ளுதல். இழிந்தாரை வெல்ல நீனைத்துத் தமக்
 குச் சமானமாக்கிக்கொள்ளாமல் தோற்பால்அவரின் உயர்வா
 ராயின் அதனாலே சால்பளவு அறியப்படு மென்பதாம். (சு)

இன்னசெய் தார்க்கு மினியவே செய்பாக்கா * *
 வென்ன பயத்ததோ சால்பு. - - - - - எ.

இ-ள். (சால்புடையவர்)— இன்ன- (தமக்குத்) துன்பந்த
 றுமவைகளை — செய்தார்க்கும் — இனியவே - இன்பந்தரும
 வைகளையே—செய்பாக்கால்— சால்பு | — என்னபயத்தது-

(வேறே) என்னபயனுடைத்து. எ-று. ❀ ஒ-அசை. சிறப்பும்
 மை சால்புடையவரும் இன்னசெய்தற்கு இடமாதல்விளக்கி
 தின்றது. தாமும் அவர்க்கு இன்னசெய்வாராயின் தம்முடை
 ய சால்பால் ஒருபயனும் இல்லையென்பதாம். [இவை ஐந்து
 பாட்டாலும் சிறப்புவுகையாற் சொல்லப்பட்டது.] (எ)

கூக-ஆம், அதி—சான் றுண்டம்.

இன்மை பொருவற் றளிவன்று சால்பென்னுந் *
 தின்னமபுண் டாகப் பெறின். - - - - அ.

இ-ள். சால்பென்னும் - சால்பென்று சொல்லப்படும்—தி
 ண்மை - வலிமை—உண்டாகப்பெறின்— ஒருவற்கு - ஒருவ
 னுக்கு—இன்மை - வறுமை (பால்வருவது) — இளிவன்று -
 இகழ்வாகாது. எ-று. ❀ தளராமல் நாட்டுதலால் வலியாயி
 த்து. சால்புடையவர் வறுமையிலும் மேம்படுவொண்பதாம்.

உளழி பெயரினுந் தாம்பெயரார் சான்றாண்மைக் *
 காழி டெனப்படு வார். - - - - கூ.

இ-ள். சான்றாண்மைக்கு-சால்புடைமையாகிய (கடலுக்கு)
 -ஆழியெனப்படுவார் - கரைபென்று சொல்லப்படுவார்—
 ஊழ்ப்பெயரிடும் (மற்றைக்கடலும்கரையுள் நிலமம்) கால
 ம் வேறுபட்டாலும் — தாம்பெயரார் - தாம் வேறுபடார்.
 எ-று. ❀ சான்றாண்மையின் பெருமைதோன்ற அதனை-கட
 லாகியும், அதனைத் தாங்கிக்கொண்டு நிற்கலால் - அதனை யு
 டையாசா-கரையாக்கியும், சொல்லினார். [ஏகதேசவுருவகம்]

சான்றவர் சான்றாண்மை குன்றி னிருநிலந்தான் *
 ருங்காது மன்றோ பொறை. - - - - டி.

இ-ள். சான்றவர் - (பலகுணங்களாலும்) நிறைந்தவர்—சா
 ன்றாண்மை - (தமது) தன்மை — குன்றின் - குன்றுவராயின்
 — இருநிலந்தான் - மற்றைப்பெரிய பூமிநானும்—பொறை-
 (தன்) பாரத்தை—தாங்காது-தாங்காதாய்முடியும். எ-று. ❀
 தானுடென்னும் எச்சவும்மை விகாரத்தால் தொக்கது.—அவ
 ர்க்கு அதுகுன்றாமைபும் அதற்கு அதுதாங்கலும் இப்பால்
 லால் அவை எந்நாளும் உண்டாகாதின்றனவென்பது தோன்

றநீன் றமைபால்-மன்னெய்பது + ஒழியிசையில் வந்தது. ஓ
காரம்- அசை. [இவை மூன்றுபாட்டாலும் பலகுணங்களாலு
ம் நிறைந்தவரது சிறப்புச்சொல்லப்பட்டது.] (ய)

*****
*****

ா-ஆம்,அதி--பண்புடைமை.

அஃதாவது-பெருமை சான்றான்மைகளில் தாம் வழுவா
துறின்றே எல்லாரியல்புகளும் அறிந்து நடத்தலுடை
யராதல். அதிகார முறைமையும் இதனால் விளங்கும்.

+ ஒழியை, ஒழிந்த சொற்பொருள் தருவது.
கூப

ா-ஆம்,அதி--பண்புடைமை:

எண்பதத்தா லெய்த லெளிதென்ப யார்மாட்டியும்*
பண்புடைமை யென்னும் வழக்கு. - - க.

இ-ள். யார்மாட்டியும்-யாரிடத்தும்— எண்பதத்தால் - எளி
யசமயத்தராயிருந்தால் - பண்புடைமைபென்னும் - பண்பு
டைமையெனப்படுகின்ற—வழக்கு - (அரிதாகிய) நல்வழியை
—எய்தல் - அடைதல்—எளிது.—என்ப-என்று (நூலோர்)|
சொல்லுவார். எ-று. * குணங்களால் நிறைந்து எளிய சமய
த்தருமாகியபோது பண்புடைமை தானே உண்டாமாகலா
ல் - எண்பதத்தா லெய்த லெளிதென்றும், அது உலகத்தை
யெல்லாம் வசியமாக்கலால் அதனை - பழையோர்சென்ற நல்
வழியாக்கியும், அதனை எளிதிற்பெற இது நூலோரோதிய உ
பாயமென்றற்கு அவர்மேல்வைத்தும், சொல்லினார். (க)

அண்புடைமை யான்ற குடிப்பிறத்த விவ்விசண்டும் *
பண்புடைமை யென்னும் வழக்கு. - - உ.

இ-ள். அன்புடைமை - (பிறர்மேல்) அன்புடையதாலும்
 — ஆன்மகுடிப்பிறத்தல் - (உலகத்தோடு) அடமந்த குடியிற்
 பிறத்தலும் ஆகிய—இவ்விரண்டும் | — பண்புடைமையென்
 னும் - (ஒருவனுக்குப்) பண்புடையென்று (உலகத்தார்)
 சொல்லும்—வழக்கு - நல்வழி. எ-று. ❀ அமைதல் - ஒத்துவ
 ருதல். குடிப்பிறத்தலென்றது - குடிப்பிறத்தவர் செடலை.—
 இரண்டுங் கூடிய வழியே பண்புடைமை யாவதென்பது
 தோன்ற முற்றும்மைகொடுத்தார். [இவை இரண்டுபாட்டா
 லும் பண்புடையராதற்குக்காரணம் சொல்லப்பட்டது.] (உ)

உறுப்பொத்தன் மக்களொப் பன்றால் வெறுத்தக்க
 பண்பொத்த லொப்பதா மொப்பு. - - க.

இ - ள். உறுப்பொத்தல் - (நெருங்கத்தகாத) உடம்பா
 லொத்தல்|—மக்களொப்பன்று - (ஒருவனுக்கு) நல்லமனித
 ரோடு (ஒப்பாகாமையால்) பொருந்துவதன்று. — ஒப்பதா
 ம்—(இனிப்) பொருந்துவதாகிய — ஒப்பு - ஒப்பாவது|—வெ
 றுத்தக்க - நெருங்கத்தக்க—பண்பொத்தல் - பண்புலொத்
 தல். எ - று. ❀ ஒருவனுக்கு நன்மக்களோடு பிறப்பொத்த
 லாவது - உயிரின்வெறாய் நிலைபெறாத உடம்பொத்தலாகாது
 வேறல்லாமல்நிலைபெறுதலுடைய பண்பொத்தலாகலால் அப்
 படிப்பட்ட அவர் பண்புடையவருகவென்பதாம். (க)

எ-ஆம், அறி—பண்புடைமை

நயனெடு நன்றி புரிந்த பயனுடையார் - - ❀
 பண்புபா ராட்டு முலகு. - - - ச.

இ-ள். நயன் - நீதியையும்—நன்றி - அறத்தையும்—புரிநீ

த-விரும்புதலால் — பயனுடையார் - (பிறர்க்குந் தமக்கும்)
 பயன்படுதலுடையவரது — பண்பு - பண்பை — உலகம்

உலகத்தார் | — பாராட்டும் - கொண்டாடாநிற்பார். எ - று. ❀
 தயனொநிநன்றிபுரிதலும், பயனுடைமையும், பண்புகாரண
 மாக வந்தமையால் அதனைப் பாராட்டு மென்றார். (ச)

நகையுள்ள மின்னா திகழ்ச்சி பகையுள்ளும் *
 பண்புள பாடறிவார் மாட்டு. - - - - - ௫.

இ-ள். திகழ்ச்சி-(தண்ணை) திகழ்தல்|—நகையுள்ளும் -(ஒருவனுக்கு) வினையாட்டினிடத்தும் — இன்னாது - துன்பத்தருவதாம். (ஆகலால்) — பாடறிவார்மாட்டு- (பிற) ரியல்பறித்து நடப்பவரிடத்து—பகையுள்ளும் - பகையுள்ளிடத்தும்—பண்பு - (அப்பகை உண்டாகாமல் இனிமையாகிய) பண்புகளே|—உ - உண்டாவனவாம். எ - று. ❀ பாடறிவாரொன்றை அவ்வினாமைபறிதலும் பெற்றும். அதனை யறிந்தவர்பின் அதுசெய்யார் இனியவேசெய்வாரொன்பதுகருத்து. (௫)

பண்புடையார் பட்டுண் டிலக மதுவின்றேன் *
 மண்புக்கு மாய்வது மண். - - - - - ௬.

இ-ள். பண்புடையார் - பண்புடையவரிடத்தே — பட்டுப்படுதலால்—உலகம்-உலகியல் | — உண்பி - (எந்நாளும்) உணதாய்வராநின்றது.—இன்றேல் - (அங்கேபடுதல்) இல்லையாயின்.—அது-அவ்வுலகியல்|—மண்புக்கு - மண்ணிலேபுகுந்து—மாய்வது-மாய்ந்துபோவதாம். எ - று. ❀ மந்தைப் பண்பில்லாச்சார்பல்லாமையால் ஒருசார்புமில்லாமல் மண்ணிற்புகுந்துமாயுமது வேண்டாவாயிற்றென்பது படநின்றமையா

வீ-மன்னென்பது ஒழியிசையிலவந்தது. [இவை நான்குபா
ட்டாலும் அதனையுடையவரது உயர்ச்சி சொல்லப்பட்டது.]

அரம்போலும் கூர்மைய ரோனு மரம்போல்வர் *
மக்கட்பண் பில்லாதவர், - - - - - ள்.

இ-ள். மக்கள்- நன்மக்களுக்கேயுரிய — பண்பில்லாதவர் [
— அரம்போலும் — கூர்மையரோனும் = கூர்மையை யுடைய

ரா-ஆம், அதி—பண்புடைமை,

ரோயானும்—மரம்போல்வர் - (ஓரறிவினதாகிய) மரம்போ
ல்வர். எ-று. ஐஐ ஓரறிவு-பரிசுத்தை அறிதல். தான் மடிவில்லா
மல் தன்னையுற்றபொருள்களை மடித்தலாகிய தொழில்பற்றி
வந்தது.— பின்னுவமைவிசேட அறிவில்லாமையாகிய குண

ம்பற்றிவந்தது. அவ்விசேடவறிவிற்குப் பயனாகிய மக்கட்ப
ண்பில்லாமையால் அவ்வறிவுதானு மில்லையென்பதாயிற்று. (எ)

நண்பாற்றா ராகி நயமில் செய்வார்க்கும். *
பண்பாற்றா ராதல் கடை. - - - - - ள்.

இ-ள். நண்பு-நட்பினை—ஆற்றாராகி - (தம்மோடு) செய்
பாதவராகி — நயமில் - பகைமையை — செய்வார்க்கும்-செ

ய்து நடப்பவரிடத்தும்—பண்பாற்றாராதல் - (தாம்) பண்பு
 டையவராய் நடவாமை—சடை - (அறிவுடையவர்க்கு) இழு
 க்காம். எ-று. ❀ நயம் - ஈரம். சிறப்பும்மை அவர்பண்பாற்
 ருமைக்கு இடமுதல் தோன்றநின்றது. அதனைச் செய்யின்
 தாமும் அவர்தன்மையராவொன்றற்கு-கடையென்றார். (அ)

நகல்வல்ல ரல்லார்க்கு மாயிரு ஞாலம் - - ❀
 பகலும்பாற் பட்டன் திருள். - - - கூ.

இ-ள். நகல்வல்லரல்லார்க்கு - (பண்பில்லாமைபால் ஒருவ
 ரோடுகலந்து) உண்மிகிழ்தல்மாட்டாதவர்க்கு — மாயிருஞ்ஞால
 ம்-மிகவும்பெரியபூமியானது—பகலும் - (இருளில்லாத)ப
 கற்பொழுதிலும்—இருள் - இருளினிடத்தே — பாற்பட்டன்
 று-கிடந்ததாம். எ-று. ❀ எல்லாறோடும் கலந்து அழியப்பெ
 ருமைபால் - பண்பில்லாதவர்க்கு உலகியல் தெரியாதென்ற
 தற்கு உலகம் இருளினிடத்துப் பட்டதென்றார். (க)

பண்பிலான் பெற்ற பெருஞ்செல்வ நன்பால் - ❀
 கலந்தீமை யாற்றினித் தற்று. - - - ட.

இ-ள். பண்பிலான் - பண்பில்லாதவன்—பெற்ற - (முன்
 னை நல்வினையினால்) அடைந்த — பெருஞ்செல்வம் — (அக்
 குற்றத்தால் ஒருவர்க்கும் பயன்படாதுகெடுத்தல்) — நன்பா
 ல்-நல்ல(பசுவின்)பால்—கலம் - (ஏற்ற) கலத்தினது—தீமை
 யால்-குற்றத்தால்—திரிந்தற்று - கெட்பாற்போலும். எ - று.
 ❀ கலத்தீமையென்பது - கலந்தீமையெனவிகாரப்பபட்டது.
 தொழிலுவமமாகலால் உலமேயத்தில் ஒத்ததொழில் வருவி
 ச்செய்ப்பட்டது. படைக்கும்வலிமையிலமுதல்தோன்ற - பெற்ற

இ-ள். பொருளான் - பொருளொன்றினால் — எல்லாம்—
 ஆம்-உண்டாகும்—என்று என்று அறிந்து — (அதனைச்சம்
 பாதித்து)—ஈயாது - (பின்பிறர்க்குக்) கொடாது — இவறும்.
 உலோபத்துவஞ்செய்யும் — மருளான் - மயக்கத்தினாலே —
 மாணா - நிறைதவிலலாத—பிறப்பு-(பேய்ப்) பிறப்பு—ஆம்-
 (ஒருவனுக்கு)உண்டாம். எ-று. ❀ இருமையிலும் அடையும்
 இன்பங்கள் பலவும் அடங்க-எல்லாமென்றும், சம்பாதித்தற்
 குமுன்னே உண்டாகிய அறிவானது பின்னே மயங்குதலால்-
 ம்ருளென்றும், பொருள் உண்டாயிருக்கப் பிறருடைய பசிக
 ண்டிருந்த பாவத்தால் உணவுகள் உண்டாயிருக்கப் பசித்து
 வருந்தும். பிறப்பு உண்டாமென்றும், சொல்லினார். (உ)

கக

நாக-ஆம், அதி—நன்றியில்செய்வம்.

நாட்ட மிவறி பிரிசவேண்டா வாடவர் - - - ❀

தோற்ற நிலக்குப் பொறை. - - - - - க.

இ - ள். ஈட்டம் - (பிறரின்மிகச்) சம்பாதிப்போமென்று
 —இவறி - பொருள் சம்பாதிக்கைமாத்திரத்தையே) விரும்பி
 —இசை-(அதன்பயனாகிய) புகழை—வேண்டாவாடவர் வி
 ருமபாதமக்களது—தோற்றம்-பிறப்பு—நிலக்கு - பூமிக்கு
 —பொறை-பாரமாம் (அவ்வளவே.) எ-று. ❀ புகழ் இரு
 மைக்கும்உறுதியாகிய அறமாகலால் ஈகையால் அதனை வேண்
 டாமல் சம்பாதிக்கைத் துன்பத்தையும், காப்பாற்றற் றுண்
 பத்தையும், வேண்டிய அறிவில்லாமையற்றி - நிலக்குப்பொ
 றையென்றார். பிறப்பென்றது அதற்குரியஉடம்பினை. (க)

எச்சமென் றென்னெண்ணுங் கொல்லோ வொருவரா
 ன்ச்சப் டாஅ தவன். - - - - - ச.

. இ - ள். ஒருவரான் - (ஒருபொருளுங் கொடுத்தி அநியா
 மையால்) ஒருவராலும் — நச்சுப்படாதவன் - இச்சிக்கப்ப
 டாதவன் | — (தான் இறந்தவிடத்து) — எச்சமென்று - (இங்
 கே) ஒழிந்துநிற்பதாக—என் - எதை—எண்ணுங்கொல் - தி
 னைப்பாறே. எ - று. ❀ இங்கே ஒழிந்து நிற்கும் புதழ்-சுவா
 ர்மேலல்லாமல் நிலைமையால் இவனுக்கு அதனோடு எவ்வள
 வும் சம்பந்தம் இல்லைபென்றற்கு - என்னெண்ணுங்கொல்வெ
 ன்றார். ஒ - அசை. [இவை மூன்றுபாட்டாலும் அச்செவ்வம்
 பிறர்க்குப் பயன்படவில்லாமை சொல்லப்பட்டது.] (ச)

கொடுப்பதாஉந் துப்பதாஉ மில்லார்க்கடுக்கிய *
 கோடியுண் டாயினு மில். - - - (ரு)

இ-ள். கொடுப்பதாஉம்-(பிறர்க்கு) சுவதும்—துப்பதாஉ
 ம்-(தான்) அனுபவிப்பதுமாகிய (இரண்டுசெய்கையும்) —
 இல்லார்க்கு - உடையரல்லாதவர்க்கு — அடுக்கிய - (பலவாக)
 அடுக்கிய—கோடியுண்டாயினும் - கோடிப்பொருள் உண்டா

யினும்—இல்-(ஒன்றும்)| இல்லை. எ - று. ❀ இன்பத்தினும்-அ
 தம் சிறந்தமைபால் - கொடுத்தல் முன் சொல்லப்பட்டது. ஒ
 ன்றுமில்லாபோற் பயணிரண்டும் இழத்தலால் இல்லென்றார்.

வதம் பெருஞ்செல்வந் தான் றுவ்வான் தக்கார்க்கொண்
 றீத லியல்பிலா தான். - - - - - ஈ.

இ-ள். தான் றுவ்வான் - தான் அனுபவியாதவனாகி—(அத

ண்மேலும்) — தக்கார்ச்சு - தகுதியுடையவர்க்கு — ஒன்று - (அவர்வேண்டிய) தொன்றை — ஈதலியல்பிலாதான் - கொடுத்தற்
 மண்மையிலாதவன் | — பெருஞ்செல்வம் - (அவ்விரண்டுஞ்
 செய்தற்கு இடமுடையதாகிய) செல்வத்திற்கு — ஏதம் - ஒரு
 நோய். எ-று. ❀ தக்கார் - தானம்வாங்குதற்கு ஏற்றவர். அனு

பயிச்சப்பிதலும் ஈயப்பிதலுமாகிய தொழில்களுக்கு உ
 ரியபதை அல்லதாக்க்கினமைபால் - நோயென்றார். [இவை இரண்
 டிபாட்டா லும் அவ்விருமையும் உடன் சொல்லப்பட்டது.] (சு)

அற்றார்க்கொன் - ருற்றாதான் செல்வ மிகநலம் - *
 பெற்றா டமியண்மூத் தற்று. - - - - எ.

இ-ள். அற்றார்க்கு - (ஒருபொருளு) மிலராயினார்க்கு — ஒ
 ன்று - (அவர்வேண்டிய) தொன்றை — ஆற்றாதான் - கொடா
 தவனது — செல்வம் — வீணாகக்கழிதல் | — மிகநலம் - (பெண்
 டரின்) மிகுந்தநலத்தினை — பெற்றாள் - பெற்றவொருத்தி —
 (கொடுப்பாரில்லாமையினாலே) — தமிழள் - (கணவனில்லாம
 ல்) தனியளாய் — மூத்தற்று - மூத்ததன்மைத்து. எ-று. ❀ நல
 ம் வடிவினன்மையும் குணத்தினன்மையும். இவ்விரண்டும் ஒ
 ருசேரப்பெறுதல் அரிதாகலால் - பெற்றாளென்றார். கொடு
 ப்பாரும் கணவனுமேயல்லாமல் தானும் பயனிழந்து கழிந்த
 குமரியோடு உவடைசொன்னமைபால் தானும் ஏற்பானுமே
 யல்லாமல் செல்வமும் பயனிழந்து கழியுமென்பதாம். (எ)

நச்சப் படாதவன் செல்வ நயிபுரு - - - *
 ண்ச்சு மரம்பழுத் தற்று. - - - - அ.

இ-ள். (வறியவர்க்குச் சம்பளயிருந்தும் ஒன்றுங்கொடா
 மையால்)—நச்சுப்படாதவன் - (அவரால்) இச்சிக்கப்பாதவ
 ன்—செல்வம்-செல்வம் (பெறுதல்)— நடுவுருள் - ஊர்நடுவு
 ள்ள—நச்சுமரம் - எட்டிமரம்—பழுத்தற்று - பழுத்தல்போ
 லும். எ-று. ❀ சமீபித்திருக்கைகளாற்பயனிலையென்பதாம்.

அன்பொரீஇத் தற்செற் றறநோக்கா ழீட்டிய *
 வொண்பொருள் கொள்வார் பிறர் - - - கூ.

இ-ள். (ஒருவன்)—அன்பொரீஇ - (கொடூரிருத்தற்பொ
 ருட்டிச் சுற்றத்தாரிடத்தும் நட்பினரிடத்தும்) அன்புசெய்வ
 தனை ஒழிந்து—தற்செற்று - (வேண்டிவன அனுபவியாமல்) த
 ன்னைவருத்தி—அறன் - (வறியவர்க்குக் கொடுத்த ளா தியாகிய)

கூ-ஆம், அதி—நன் றியில்செவவம.

அறத்தை—நோக்காது - நினைபாமல் — ஈட்டிய-சம்பாதித்த
 —ஒண்பொருள் - ஒள்ளியபொருளை--கொள்வார் - (கொண்
 டிபோட்ப்பயன்) கொள்ளுவார்—பிறர். எ-று. ❀ பயனாகிய
 அறமும் இன்பமும் செய்துகொள்ளாதவனுக்குப் பொரு
 ளால் உள்ளது சம்பாதித்தற்றுன்பமே யென்பது தோன்ற
 ஈட்டியவென்றும், அவன்சந்திவழியிலுள்ளவர்க்கும் உதவர்
 தென்பதுதோன்ற-பிறரென்றும், சொல்லினார். (கூ)

ஈருடைச் செல்வர் சிறுதுனி மாரி - - - - *
 வறங்கூர்ந் தீனைய துடைத்த. - - - - (ஊ)

❀ பிறகுலமகளிரது நானென்றதனால் மற்றது நன்மக்களது நானென்பதும், நாணுதலென்பதனால் கருமத்தி னிழிவும், பெற்றும். திருநுதனல்லவொன்பது - புகழ்ச்சிக்குறிப்பு. [இதனால் நாணினது இலக்கணம் சொல்லப்பட்டது.] (க)

உள னுடை யெச்ச முயிரீக்கெல்லாம் வேறல்ல *
நாணுடைமை மாந்தர் சிறப்பு. - உ.

இ-ள். உண்-உண்டியும் | — உடை-ஆடையும் | — எச்சம்-ஒழிந்தவைகளும் | — உயிரீக்கெல்லாம் - (மச்ச) னுயிரீக்கெல்லாம்—வேறல்ல - பொதுவாம். — மாந்தர் சிறப்பு - (நன்மக்களுக்குச் சிறப்பாவது) — நாணுடைமை - நாணமுடைமையாம் [அனவாயல்ல.] எ-று. ❀ ஒழிந்தவை-உறக்கமும், காமமும், அச்சமும், — சிறப்பு - அவ்வுயிரீகளின் வேறுபாடு. (உ)

உள னைக் குறித்த வுயிரொல்லா நானென்னு *
நன்மை குறித்தது சால்பு. - - - க.

இ-ள். உயிரொல்லாம் | — உளனை- உடம்பை | — குறித்த-தமக்கு இருப்பிடமாகக்கொண்டு அதனை விடாவாம். — (அது

போல்)—சால்பு - (நற்குணங்களி)ன்றைவானது | — நானென்னுநன்மை - நானென்கிற நற்குணத்தை—குறித்தது. - தனக்கு யிருப்பிடமாகக்கொண்டு அதனை விடாது. எ-று. ❀ உயிரீ-உடம்போடு கூடியல்லது பயனடையாத விதம்போல் சால்பு - நானேடுகூடியல்லது பயனடையாதென்பதாம். (க)

அ னியன்றோ நாணுடைமை சான்றோர்க்கஃதின்மேற்*
பினியன்றோ டிபி நடை. - - - ச.

இ-ள் சான்றோர்க்கு—நாணுடைமை | — அணியன்றோ
—அஃதின்றேல்— அவ்வணி இல்லையாயின்—சீடுநடை - (அவ

ர்) பெருமிதநடை | —பிணியன்றோ - (கண்டவர்க்கு) நோயன்
றோ.எ-று. ❀ அழகுசெய்தலால் - அணிபென்றும், பொறுத்

தற்கருமையால் - பிணியென்றும், சொல்லினார். [இவை மூ
ன்றுபாட்டாலும் அதன்சிறப்புச்சொல்லப்பட்டது.] (ச)

பிறீர்பழியுந் தம்பழியு நாணுவார் நாணுக் - *
குறைபதி பெண்ணு முவகு. - - - - - ௫.

இ - ள். பிறீர்பழியும் - பிறர்க்குவரும் பழியையும்—தம்ப
ழியும் - தமக்குவரும்பழியையும்—நாணுவார் - (ஒப்பாகமதி
காரசை' நாடி-ஆம், அதி—நாணுடைமை

த்து) நாணுவாடை—உலகு -உலகத்தார் | -- நாணுக்கு—உ
றைபதியென்னும் - இருப்பிடமென்றுசொல்லுவார்: எ-று. ❀
ஒப்பாகமதித்தல்- பிறர்க்குவந்த பழியையும் தமக்குவந்ததாக
வே நினைத்தல். அக்கருந்துடையவர் பெரிபராகலால் அவ
ரை உயர்ந்தோர் பாவரும் புகழ்வொன்பதாம். [இதனால் அத
னையுடைபவரது சிறப்புச சொல்லப்பட்டது.] (௫)

நாண்வேலி கொள்ளாது மன்னோ வியன்ஞாலம் *
பேணலர் மேலாயவர். - - - - - ௬.

இ-ள். மேலாயவர் - உயர்ந்தவர் | —வேலி - (தமக்குக்) கா
ப்பாக—நாண் - நாணத்தை—கொள்ளாது - கொள்வதல்லாம
ல்—வியன்ஞாலம் - பாப்பானபூமியை — பேணலர் - கொள்
ளவிரும்பார். எ - று. ❀ பழிபாவங்கள் அடையாமற் காத்த

லால் வேலியென்றார். நாணமும பூயிபும் ஒன்றைவிட்டு ஒ
 ன்ஹைக் கொள்ளும்படி நேரீட்டவிடத்து நாணத்தைக்கொ
 ன்வதல்லது அப்பழிபாவங்கள் புகும் வழியாகிய பூயியைக்
 கொள்ள விரும்பாரென்பதாம். மன்னும் ஒவும்-அடைகள். ௪

நா னு லுயினைத் துறப்ப ருயிர்ப்பொருட்டா *
 னுண்பிறவார் நாணர் பவர். - - - எ.

இ-ள். நாணர்பவர். நாணத்தை (அதனது சிறப்பறிந்து)
 விடாது நடப்பவர் | — (அந்நாணம உயிருங் கூடிநிற்கமாட்
 டாதவிடத்து) — நாணல் - நாணசிதையாமற்பொருட்டு—உ
 யிரி-உயினை} — துறப்பார் = நீக்குவார். — உயிர்ப்பொருட்
 டான் - உயிரிசுதையாமற்பொருட்டு) — நாண் - நாணினை} —
 துறவார் - நீக்கார். 'எ-று. ❀ நாண் - உயிரினுஞ் சிறந்ததென்ப
 தாம். [இவைஇரண்டிபாட்டா லுமவர்செயல்சொல்லப்பட்டது.

பி ரீநாணத் தக்கது தானு னுயி - - - *
 னைநாணத் தக்க துடைத்து. - - - அ.

இ-ள். பிரீ - கேட்டவரும் கண்டவரும் — நாணத்தக்க
 து - நாணத்தக்கபழியை — தானு னுயின் - (ஒருவன்) தானு
 னுதுசெய்வானுயின் — (அந்நாணமை) — அறம — நாணத்த
 க்கது - (அவனை) விட்டு நீங்கத்தக்க குற்றத்தை} — உடைத்து.
 எ-று. ❀ நாணில்லாதவனை அறம் சாராதென்பதாம். (அ)

கு ளஞ்சுகிங் கொள்கை பிழைப்பி னலஞ்சுகி - *
 நாணின்மை நின்றக் கடை. - - - க.

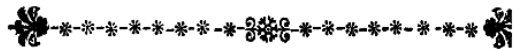
இ-ள். கொள்கை - ஒழுக்கம் — பிழைப்பின் - (ஒருவனுக்

கு)வழுவுமாயின்—(அவ்வழுவு)—சுலம்-(அவன்)குடிப்பிற
 ப்பொன்றையும்—சுமம்-கெடுக்கும்.—நாணின்மை - நாணி
 ல்லாமை—நின்றக்கடை-(ஒருவன்கண்ணே) நின்றவிடத்து—
 (அந்நிலை)—நலம்-(அவ)னலம்பாவையும்—சுமம்-கெடுக்
 கும்.எ-று. நலம்-பிறப்பு கல்வி குணம்செயல் இனம் என்றி
 ரைகளால் வந்தனவெல்லாங் கொள்ளப்படும். ஒழுக்கவழி
 வைக்காட்டிலும் நாணவழிவு மிகத்தீதென்பதாம். (க)

நாணகத் தில்லா ரியக்க மரப்பாவை - - - *
 நாண லுயிரிமருட்டி யற்று. - - - டி.

இ-ள். அகத்து-(தம்) மனத்தில்—நாண் - நாணத்தை—
 இல்லார் - இல்லாதமக்கள் — இயக்கம் - (உயிருடையவர்போ
 ன்றுசஞ்சரிக்கின்ற) சஞ்சரிப்பு |—மரப்பாவை-மரத்தாற்செ

யப்பட்டபாவை—நாணல் - எந்திரக்கயிற்றிருலாகிய (சஞ்சரி
 ப்பால்)—உயிர் - உயிருடையதாக—மருட்டியற்று - மயக்கு
 தல்போலும். எ - று. நானில்லாதமக்களசைவு நாணுடை
 யுபாவை யசைவுபோல்தல்லது உயிரில்லையென்பதாம். [இ
 வை மூன்றுபாட்டாலும் நானில்லாநிழிவுசொல்லப்பட்டது.]

நா-ஆம்,அதி—குடிசெயல்வகை.

அல்தீவது - ஒருவன் தான்பிறந்த குடியை உயரச்செ
 ய்தலின்விதம். இதுதாழ்வினிடத்து நாணுடையவர்க்கு
 உண்டாவதாகலால் - அதன் பின்வைக்கப்பட்டது.

**கருமஞ் செய்வொருவன் கைதுவே னென்னும் *
பெருமையிற் றீடுகைய தில். - - - - க.**

இ-ள். ஒருவன் — (தன்குடி' செய்தற்பொருட்டித் தொடங்கி யெகருமமுடியாமையால்) — கருமஞ்செய - அக்கருமஞ்செய்தற்கு—கைதுவேனென்னும் - கையொழியே னென்கிற—பெருமையின் - முயற்சிப்பெருமைபோல் — றீடுகையது—மேம்பாபிடைபெருமை—இவ்-(அவனுக்கு) இல்லை. எ-று. **ஊ** குடிசெய்தற்கென்பது அதிகாரத்தால் வந்தது. பலவகைக்கருமஞ்செய்தலாவே செல்வமும் புகழ்மடைந்து குடி உய்ருமாசலால் றீடுகையதில்லென்றார்.

கூறாஎன் னாகும்,அதி—குடிசெயல்வகை,

ஆ ள்வினைபு மானற வறிவுமென விரண்டி. - - *
விள்வினையா னீளுங் குடி. - - - - உ.

இ-ள். ஆள்வினையும்-முயற்சியும்-- ஆன்றவறிவும் - நிறைந்தவறிவும் — எனவிரண்டிண் - என்றுசொல்லப்பட்ட இரண்டினையுடைய — நீள்வினையான் - ஓய்வில்லாத கருமச்செயலால்—குடி - (ஒருவனது) குடி—நீளும்-உயரும். எ-று. **ஊ** நிறைதல் - இயற்கையறிவு - செயற்கையறிவோடுகூடி நிரம்புதல். — ஆள்வினை - சோம்பல் அடையாமற்பொருட்டு. — ஆன்றவறிவு-உயர்த்தற்கு ஏற்றசெயல்களும் அவை முடிக்கும் விதமும் நாடிப்பிழைபடாமல் எண்ணுதற்பொருட்டு. [இவையிரண்டுபாட்டாலும் அச்செயற்குக்காரணம் சொல்லப்பட்டது.]

**குடிசெய்வ லென்னு மொருவற் குத் தெய்வ - *
மடிதற்றுத் தால்முந் துறும். - - - - கூ.**

இ-ள். குடிசெய்வலென்னும்-(என்) குடியினை உயரச்செய்யக்கடவேனென்றுகொண்டு (அதற்கு ஏற்ற கருமங்களின்முயலுகிற) — ஒருவற்கு — ஒருவனுக்கு — தெய்வம் - தெய்வமானது | — மடி - உடையை — தற்று - இறுகவுயித்திக்கொண்டு —

தான் — முந்துறும் - முன்னேயுற்றுநிற்கும். எ - று. ❀ முன்னடப்பார் செயல் ஊழ்மேல் ஏற்றப்பட்டது. (௩).

சூழாமல் ருணே முடிவெய்துந் தங்குடியைத் - ❀
தாழா துளுந்து பவர்க்கு. - - - - ச.

இ-ள். தங்குடியை - தங்குடிக்காந்தொழிலை — தாழாது - விராந்து — உளுந்துபவர்க்கு - முயல்பவர்க்கு — (அத்தொழில் முடிக்கும்விதம்) — சூழாமல் - ஆலோசிக்கவேண்டாமல் — தானேமுடிவெய்தும் - தானேமுடிவுபெறும். எ - று. ❀ குடி அதற்காந்தொழிலுக்கு ஆதலால் ஆகுபெயர். ஊழ்முந்துறுதலாற் பயன் சொல்லியபடி. [இவை இரண்டுபாட்டாலும் அதற்கு ஊழ் துணையாதல் சொல்லப்பட்டது.] (௪)

சூற்ற மிலனாய்ச் குடிசெய்து வாழ்வாணைச் - ❀
சூற்றமாச் சூற்று முலகு. - - - - டு.

இ-ள். சூற்ற மிலனாய் - சூற்றமானவைசெய்திலனாகி — குடிசெய்து - (தன்) குடியை உயரச்செய்து — வாழ்வாணை — சூற்றமா - (அவனுக்குச்) சூற்றமாகவேண்டி — உலகு - உலகத்

நாசு-ஆம், அதி—குடிசெய்வகைச். நாசுஎ

தாரி | — சூற்றும் - (தாமேசென்று) சூழ்வார். எ - று. ❀ சூற்றமாயின - அறநீதிகளுக்கு விரோதமான செயல்கள். — தாமுமயபனடைதலோக்கி யாவரும் சென்று சார்வொண்பதாம். (௫)

ந ல்லாண்மை பெண்ப தொருவற்குத் தான்பிறந்த *
 வில்லாண்மை யாக்கிக் கொளல். - - - - - சு.

இ-ள். ஒருவற்கு - ஒருவனுக்கு—நல்லாண்மைபெண்பது-
 நல்ல ஆண்மைபென்று உயர்த்திச் சொல்லப்படுவது | — தா
 ன்பிறந்த—இல்லாண்மை-குடியை ஆளுதற்றன்மையை — ஆ
 க்கிக்கொளல்-(தனக்கு)உண்டாக்கிக்கொள்ளுதல் - எ-று. ❀

போர்த்தொழிலி னீக்குதற்கு நல்லாண்மை பென விசேடித்
 தார். குடியையாளுதற்றன்மை - குடியிலுள்ளவரை உயரச்

செய்து தன்வழிப்படுத்தல். அதனைச் செய்து கொள்ளுதல்
 நல்லாண்மைபாம்பிதம் வருகிறபாட்டாற் பெறப்படும். (சு)

அமரகத்து வன்கண்ணர் போலத் தமரகத்து - *
 மாற்றுவார் மேற்றே பொறை. - - - - - எ.

இ - ள். அமரகத்து - களத்தினிடத்து— (சென்றவர் பரரா
 யினும் போர்தாங்குதல்)—வன்கண்ணர்போல - சூரர் (மேல
 தாக்குதல்)போல—தமரகத்தும் - குடியினிடத்தும்—(பிறந்த
 வர்பலராயினும்) — பொறை - (அதன்பாரம்) பொறுத்தல் |
 —ஆற்றுவார்மேற்றே-வல்லவர்மேலதேயாம். எ - று. ❀ நன்
 குமறிக்கப்படுவார் அவரோபெண்பதாம். [இவை மூன்றுபாட்
 டாலும் அவை செய்வாரடையும் சிறப்புச்சொல்லப்பட்டது.]

சூடிசெய்வாரீக் கில்லைப் பருவ மடிசெய்து - *
 மானங் கருதக் கெடும். - - - - - அ.

இ - ள். மடிசெய்து - (குடியுயரச்செய்தலை நோக்காது காலத்தைநோக்கிச்) சோம்பல்செய்துகொண்டி — மாணம் - மாணத்தையும்—கருத-நினைப்பராகில்—கெடும் - (குடி) கெடும் (ஆதலால்)—குடிசெய்வார்க்கு—பருவம் - காலநியதி—இவ்வை.எ-று. ❀ காலநோக்கி மடிசெய்தல் - வெயின்மழைபனியுடைமை நோக்கிப் பின்னேசெய்வோமென்று ஒழிந்திருத்தல்.—மாணங் கருதல் - இக்குடியிலுள்ளார்பாவரும் இன்பமுற நான் இக்காலத்துத் துன்பமுறுவேனென்று உட்கொள்ளுதல். — முன் இகல்வெல்லும் வேந்தர்க்கு வேண்டிப்பொரு
கூடு

நாடு-ஆம், அநி—குடிசெயல்வகை.

முது என்றதுகொண்டி இவர்க்கும் வேண்டுமோவென்று நினைக்கினும் அது நினைக்கலாகாதெனமுறத்தபடி. (அ)

இடும்பைக்கே கொள்கலங் கொல்லோ குடும்பத்தைக் குற்ற மறைப்பா னுடம்பு. - - - - - கூ.

இ-ள். குடும்பத்தை - தன்குடியை — குற்றமறைப்பான்-மூவகைத்துன்பங்களும் அடையாமற்காக்க முயல்பவனது — உடம்பு | —இடும்பைக்கே - (முயற்சித்) துன்பத்திற்கே—கொள்கலங்கொல் - கொள்கலமாமவ்வளவோ [இன்பத்திற்கா குதலில்லையோ.] எ-று. ❀ என்குடிமுழுதும் இன்பமுற்று உயரவே நான் இருமையும் பெறுதலால் இம்மெய்வருத்தமா

த்திரம் எனக்கு நல்லதென்று முயலும் அறிவுடையவன் அதனை எந்நாளும் விடாமையேநோக்கி இடும்பைக்கே கொள்கலங்

கொல்லென்றார். இது குறிப்புமொழி. ஒ-அசை. [இவைஇரண்டு
பாட்டாலும் அவர் அதுசெய்யுமியல்பு சொல்லப்பட்டது.]

இயிக்கண்கால் கொன்றிட வீழு மடுத்தான்று *
நல்லா விலாத குடி. - - - - - ய.

இ-ள். அடுத்த - (தான்வீழும்போது) முட்டுக்கொடுத்து
—ஊன்றும் - தாங்கவல்ல—நல்லாள் - நல்லவாண்மகன் — இ
லாத-பிறவாத—குடி-குடியாகிய (மரம்) —இயிக்கண் - துண்
பமாகிய (கோடரியானது) —கால்- (தன்) முதலை—கொன்றி
ட-வெட்டிச்சாய்க்க—வீழும் - (ஒருபற்றில்லாமல்) வீழாநிற
கும். எ-று. * முதல்அதன்வழிக்கு உரியார். —வளர்ப்பாடாப்
பெற்றவழி-வளர்ந்து பயன்படுதலும், அல்லாவழி - கெடுதலு
ம், உடைமையால் மாமாச்சினார் (இதுகுறிப்புருவகம்.) [இ
தலை அவரிலாதகுடிக்கு உதாங்குற்றம்சொல்லப்பட்டது.]

*****
*****

ராச-ஆம், அதி—உழவு,

அஃதாவது-சிறுபான்மை வாணிகர்க்கும் பெரும்பான்
மை வேளாளர்க்கும் உரித்தாகிய உழுதற்றொழில். இது
செய்விக்கும்போது மற்றவர்க்கும் உரித்தாகும். இது
முன்னே குடி உயர்தற்கு ஏதுவென்ற முயற்சியாகலால்.
குடிசெயல்வகையின் பின்வைக்கப்பட்டது.

யச-ஆம், அதி—உழவு.

ச

சூழன்றமேர்ப் பின்ன துலக மதலு - - *

இ-ள். உலகம் | — சுழன்றும் (உழுதலால் வருமெப்பருத் தநோக்கிப் பிறதொழில்களைச்செய்து) திரிந்தும் — எர்ப்பி ன்னது - (முடிவிலே) ஏருடையார் வழியதாயிற்று. — அதனா ல்-ஆதலால்-உழந்தும்-எல்லாவருந்தமுற்றும் — தலை - தலை மையாகிய(தொழில்) — உழவே - உழுதலேயாம். எ-று. ❀ ஏருடையார்க்கு ஆதலால் எர் ஆகுபெயர். பிறதொழில்களா லே பொருள்பெற்றவிடத்தும் உணவின்பொருட்டு உழுவா ரிடத்துச் செல்லல்வேண்டிதலால் - சுழன்றுமேர்ப்பின்பின்னது லகமென்றும், வருத்தம் இல்லையாயினும் பிறதொழில்கள் க டையென்பதுதோன்ற - உழந்துமுழவேதலைபென்றும், சொ ல்லினார். [இதனால்உழவினது சிறப்புச்சொல்லப்பட்டது] (க)

உழுவா ருலத்தார்க் காணியம் தாற்றா - - ❀
தெழுவாரை யெல்லாம் பொறுத்து. - - உ.

இ-ள். உழுவார் - உழுதல்வல்லவர் | — அஃதாற்றாது - அவ் வுழுக்கைச் செய்யமாட்டாமல் — எழுவாரையெல்லாம் - (பிற தொழில்களிலே) மேற்செல்வோர் யாவரையும் — பொறுத் து - தாங்குதலால் — உலகத்தார்க்கு - உலகத்தாராகிய (தேர்க் கு) — ஆணி-அச்சாணியாவர். எ-று. ❀ உழுவாரொன்பது உழுவிப்பாருக்கும் ஆம். — உலகத்தாரொன்றது - இங்கே அ வ்வழுவர்நீங்கலானவரை — கலங்காமல் நிறுத்தலில் உழுவார் ஆணிபோலுதலால் ஆணியென்றார். (ஏகதேசவுருவம்.) (உ)

உழுதுண்டு வாழ்வாரே வாழ்வார்மற் றெல்லாத் ❀
தொழுதுண்டு பின் செல் பவர். - - க.

இ-ள். உழுது - (எல்லாரும் உண்ணும்படி) உழுதலைச் செ
ய்து -- உண்பி - (அதனூதர்மும்) உண்பி -- வாழ்வாரோ -- வா
ழ்வார் - (தமக்கு உரியராய்) வாழ்கின்றவர். -- மற்றெல்லாம்-
மற்றவரெல்லாரும் | -- தொழுது - (பிறரைத்) தொழுது -- உ
ண்பி - (அதனூதாமும்) உண்பி -- பின்செல்பவர் - (அவரைப்).
பின்செல்லுமின்றவர். எ-று. ❀ தாமும் மனிதராய்ப் பிறந்தி
ருந்தும் பிறரைத் தொழுது, அவர்சிலகொடுக்கத்தம் முயிர்கா
த்து அவர் பின்செல்வார் தமக்கு உரியரல்ல ரென்பதுகருத்து.

கா அய

நாசகும், அதி -- உழவு.

பலகுடை - நீழலுந் தங்குடைக்கீழ்க் காண்ப - *
ரலகுடை நீழலவர். - - - - ச.

இ-ள். அலகுடை - (உழுதற்றொழிலால்) நெல்லையுடையரா
கிய -- நீழலவர் - தண்ணளியுடையோர் | -- பலகுடை நீழலு
ம் - பலவேந்தர்குடை நீழலதாகிய (பூமிமுழுதையும்?) -- தங்கு
டைக்கீழ் - தம் (வேந்தர்) குடைக்கீழே -- காண்பர். எ-று. ❀
அலகு - சதீர். அது இங்கே நெல்லுக்காயிற்று. நீழல்போலு
தலால் நீழலெனப்பட்டது. நீழலவரென்றது - இரப்போர்க்
கெல்லாம் ஈதனோக்கி. ஒற்றுமைபற்றி - தங்குடையென்றார்.
குடை நீழலென்பதும் அகுபெயர். தம்மரசனுக்கு வெற்றிபெ
ருக்கி மண்முழுதும் அவனதாகக்கண்டிருப்பொன்பதாம். (ச)

இரவா நிரப்பார்க்கொன் நீவர் கரவாது - - *
கைசெய்தான் மாலை யவர். - - - - ரு.

இ-ள். கை - (தங்கையால்) -- செய்து - (உழுதல்) செய்து --
உண்ணமாலையவர் - உண்ணுதலை இயல்பாகவுடையவர் | -- இரவா

ர்-(பிறரைத்தாம்) இரவார்.—இரப்பார்க்கு - (தம்மை) இரப்
 பவர்க்கு—ஒன்று - அவர் (வேண்டிய) தொன்றை — கரவா
 து. ஒளிக்காமல்—நவர்—கொடுப்பார். எ - று. ✽ கைசெய்து
 ண் மாலையவொன்பது எந்நாளும் அழிவில்லாத செல்வமு
 டையாரொன்னும் ஏதுவை உள்ளேன்கொண்டுநின்றது. (௫)

உழவினார் லகம்மடங்கி னில்லை விழைவதூஉம் *
 விட்டேமென் பார்க்கு நிலை. - - - கூ.

இ-ள். உழவினார். உழுதலையுடையவர் | — கைம்மடங்கின்-
 கை (அதனைச்செய்யாது) மடங்குமாயின் — விழைவதூஉம்-
 (யாவரும்) விரும்புமுணவும் — விட்டேமென்பார்க்கு - துற
 ந்தோமென்பார்க்கு—நிலை - (அவ்வறத்திலே) நின்றலும் —
 இல்லை. உளவாகா. எ - று. ✽ உம்மை இறுதியிலும் வந்துக
 டியது. உணவில்லாமையால் தாமுண்டலும், இல்லறம்செ
 ய்தலும், யாவர்க்குமில்லையாயின - அவருறுப்பு மாத்திரமாகி
 ய கைசம்மாவிருக்கின் உலகத்தில் இம்மை மறுமை வீடெ

ன்னும் பயன்கள் நிகழாவென்பதாம். [இவ்வைந்துபாட்டா
 லும் அதனைச்செய்வாரது சிறப்புச்சொல்லப்பட்டது.] (கூ)

தொடிப்புழுதி கஃசா வுணக்கிற் பிடித்தெருவும் *
 வேண்டாது சாலப் பிழி. - - - எ.

இ-ள். (ஒருநிலத்தினைப்புழுதவன்)—தொடிப்புழுதி - ஒருப
 ளாச-ஆம், அதி—உழவு.

ல்புமுதி—கம்சா-காற்பலமாம்படி—உணக்கின் - (அதனைக்) காயவிடுவனாயின் — (அதனிடத்துச்செய்தபயிர்|)—பிடித்தெருவும் - ஒருபிடியில் அடங்கிய எருவும்— வேண்டாது— (இட) வேண்டாமல்—சாலப்பிம்-பருத்துவினாயும். எ-று. ❀ பிடித்து - பிடியிலுள்ளது. சான்று-சாலவென்றாயது. (எ)

எரினு நன்று வெருவிநிதல் கட்டபி - - *
 னீரினு நன்றதன் காப்பு, - - - *.

இ-ள். (அப்பயிர்க்கு)—எரினும் - அஃவுமுதலினும்—எருவிநிதல்-எருப்பெய்தல்|—நன்று. — கட்டபிள் - (இவ்விரண்டுஞ்செய்து)களைபிடுங்கியபின்—அதன் காப்பு- அதனைக்காத்தல்|—நீரினும் நீர்பாய்ச்சலினும்—நன்று. எ-று. ❀ ஏர்-உழுதபுக்கு ஆகுபெயர். ஆல்-அசை. காத்தல் - பட்டியாபிமுதலினவகளால் அழிவடையாமற் காத்தல்.—உழுதல் - எருப்பெய்தல்-களைபிடுங்கல்-நீர்பாய்ச்சல்-காத்தல் - என்று இம்முறையினவாகிய ஐந்தும் வேண்புமென்பதாம். (அ)

செல்லான் கிழவ னிருப்பி னிலம்புலந் - - *
 திலாளி னாடி விடும். - - - *

இ-ள். கிழவன்-(அந்நிலத்துக்கு) உரியவன்|—செல்லான் - (அதனிடத்து நாள்நோதும்) போய்ப்பார்த்து வேண்டியவை செய்பானாகி—இருப்பின் - (சோம்பி) யிருந்தால் —அந்நிலம்|—இவ்வாளின்-மனைவிபோல்—புலந்து - (தன்னுள்) வெறுத்து—ஊடிவிடும் - (அவனோடு) பிணங்கிவிடும். எ-று. ❀ செல்லுதல்-ஆகுபெயர். பிறரை ஏவியிராமல் தான செல்லவேண்டுமென்பதுதோன்ற - கிழவனென்றார். தன்னிடத்துவந்துவேண்டியவைசெய்யாது வேறிடத்திருந்தவழிமனைபாள்போல் பிணங்குமென்றது அவன்போகயிழத்தனோக்கி. [இவைமுன்று பாட்டாலும் அதுசெய்யும்விதம்சொல்லப்பட்டது.] (ஈ)

இலமென் றசைஇ யிருப்பாரைக் காணி - *
 னிலமென்னு நல்லா ணாகும். - - - ய.

இ-ள், இலமென்று - வறியேமென்று சொல்வி—அசைஇ யி
 ருப்பாரை - சோம்பியிருப்பவரை—காணின் - கண்டால்—நி
 லமென்னு நல்லாள் - நிலமகளென்று உயர்த்திச் சொல்லப்படு
 கிற நல்லாள்]—நரும்- (தன்னுள்ளே) சிரியாநி த்பள், எ-று.
 (கூசு)

கா அகி   ராச-ஆம், அதி—உழவு

உழுவல் முதலானவை செய்வோர் யாவாக்கும் செல்வங்
 கொடுத்தவருகின்ற விதம்பற்றி - நல்லாளென்றும், அதுகண்
 டிருந்தும் அதுசெய்யாது வறுமைபுறுகின்ற அறிவில்லாமை
 பற்றி நகுமென்றும், சொல்லினார். [இதனால் அதுசெய்யாத
 விடத்து உண்டாம் இழுக்குச் சொல்லப்பட்டது.] வருகின்ற
 அதிகாரமுறைமைக்குக் காரணமுமிது. (ய)

நி-*****
 னி-*****

ராடு-ஆம், அதி—நல்குரவு.
 அஃதாவது - அனுபவிக்கப்படுவன யாவும் இல்லாமை.

இன்மையி னின்றை தியாதெனி னின்மையி - *
 னின்மையே யின்றை தது. - - - *

இ-ள். இன்மையின் - (ஒருவனுக்கு) வறுமைபோல் — இ
 ன்னொத்த - துன்பஞ்செய்வது — யாதெனின் - யாதென்றுவினா
 வின் — இன்மையின் - வறுமைபோல் — இன்னொத்த - துன்பஞ்
 செய்வது — இன்மையே - வறுமையே. எ - று. ❀ ஒப்பதில்
 ஸ்யெனவே மிகுந்ததில்லாமை சொல்லவேண்டாவாயிற்று. (க)

இன்மை யெனவொரு பாவி மறுமையு - - *
 மிம்மையு மின்னி வரும். - - - - *

இ-ள். இன்மையென - வறுமையெனப்பிடுகிற — ஒருபாவி
 — (ஒருவனிடத்துவரும்போது) — மறுமையும் - மறுமையி
 ன்பமும் — இம்மையும் - இம்மையின்பமும் — இன்றி - (அவ
 னுக்கு) இல்லைபாக — வரும். எ - று. ❀ இன்மையென ஒருபா
 வியென்பதற்கு அழுக்காறெனவொரு பாவியென்றதற்கு உ
 ரைசெய்தபடி உரைக்க. — மறுமை இம்மை ஆகுபெயர், ஈயா
 மைபாலும், அனுபவியாமைபாலும் - அவையிலவாயின. (உ)

தொல்வரவுந் தோலுங் கெடுக்குந் தொகையாக *
 நல்குர வென்னு நகை. - - - - *

இ-ள். நல்குரவென்னும் - வறுமையென்று சொல்லப்படுகி
 ற — நகை - ஆகை — தொல்வரவும் - (தன்னுலேபற்றப்பட்டவ
 ருடைய) பழையகுடிவரவினையும் — தோலும் - (அதற்கேற்

ற) சொல்லினையும் — கெடுக்கும் - (ஒருசேரக்) கெடுக்கும். எ -
 று. ❀ நகையில்லாவிடத்து வறுமையும் இல்லைபாகலால் நல்

ராடு - ஆம், அதி — நல்குரவு.

சூரவநரசையாச்சி - அது அக்குடியிற்பழையோர்க்கு இன்
லாதஇழி தொழில்களையும் அவமானச்சொற்களையும் உண்டா
க்கலால் அவ்விரண்டினையும் ஒருசேரக்கெடுக்குமென்றார்..(க)

இற்பிறந்தார் கண்ணேயு மின்மை யிளிவந்த - - *
சொற் பிறக்குஞ் சோர்வுதரும். - - - ச.

இ-ள். இவ்வமை - வறுமையானது | -- இற்பிறந்தார்கண்
னையும் - உயர்ந்த குடிப்பிறந்தவரிடத்தேயும் -- இளிவந்த
சொல் - அவமானச்சொல் -- பிறக்கும் - பிறத்தற்கு ஏதுவாகி
ய -- சோர்வு - சோர்வினை -- தரும் - உண்டாக்கும் - எ-று.
ஊசிதப்பும்மை அவரிடத்து அது பிறவாமை தோன்ற நின்
றது. அவமானச்சொல் - எமக்கு ஈயவேண்டுமென்றல். சோர்
வு - தாம்படுகிற துன்பமிகுதிபற்றி ஒரோவிடத்தேதங்குடிப்
பிறப்பினைமறந்து அது சொல்லுவதாகநினைத்தல். - (ச)

நல்கூர வெண்ணு மிமம்பையுட் பல்சுரைத் - *
துன்பங்கள் சென்று பரிம். - - - - - இ.

இ-ள். நல்கூரவெண்ணும் - வறுமையென்று சொல்லப்படு
ம் -- இமம்பையுள் - துன்பமொன்றினுள்ளே -- பல் - பலவாகி
ய -- துன்பங்கள் - துன்பங்களும் | -- சென்று - வந்து -- பரிம் -
வீனையும். எ-று. ஊசு குரை - இசைநிறை -- துன்பமும் தானு
ம் உடனே தோன்றலால் - வறுமையை - துன்பமென்றும், அ
த்துன்பம் அடியாகச் செல்வரி மனைவாயினோக்கிச் செல்லந்
துன்பமும். அவரைக்காணற்றுன்பமும் - கண்டபின்மறுத்தவி
டத்து உண்டாந்துன்பமும் - மறுக்காதவிடத்தும் அவர்கொ
டுத்ததுவாங்கற்றுன்பமும் - அதுகொண்டுவந்து அனுபவிப்ப

வைகளைக் கூட்டுதற்றுன்பமும் - முதலானவை நாள்தோறும் வேறு வேறுகவருதலால் எல்லாத்துன்பங்களும் உண்டாமென்றும், சொல்லினார். [இவை ஐந்துபாட்டாலும் வறுமையின் கொடுமை சொல்லப்பட்டது] (டு)

நற்பொரு ணன்குணர்ந்து சொல்லினு நல்கூர்ந்தார்.*
 சொற்பொருள் சோர்வுபடும். - - - - - ஈ.

இ-ள். நற்பொருள் - மெய்நூற்பொருளை - நன்குணர்ந்து-தெளியவறிந்து - சொல்லினும் - நல்கூர்ந்தார் - வறுமைப்பட்டவரது - சொல்-சொல்லானது - பொருள்சோர்வு-பொருளில்லாமைபய - படும்-கூடும். எ-று. **ந**ற்பொரு

ஈடு-ஆம், அதி - நல்குரவு.

னில்லாமைபயக்கூடுதலாவது - யாம் விரும்பி இவர்கொல்லிக் கேட்டோமாகில் முகங்கொடுத்தி இவர்குறை முடிக்கவேண்டிமென்று அஞ்சி யாவரும் கேளாமைபால் - பயனில்சொல்லாய்முடிதல். - கல்வியும்பயன்படாதென்பதாம். (ஈ)

அறஞ்சாரா நல்குர வீன்றதாயானும் - - - *
 பிறன்போல நோக்கப் படும். - - - - - எ.

இ-ள். அறஞ்சாரா - அறத்தோடு பொருந்தவில்லாத - நல்குரவு-வறுமையைபுடையவன் - ஈன்றதாயானும் - (தன்னைப்) பெற்றதாயினாலும் - பிறன்போல - நோக்கப்படும் -

(நினைத்துப்) பார்க்கப்படுவன். எ-று. **ஊ** அறத்தோடு பொருந்தவில்லாமை - காரணகாரியங்களுள் ஒன்றோடுபிபையாமை. நல்குரவு ஆகுபெயர். சிறப்பும்கை அவனது இயற்கையன்புடைமை விளக்கிநின்றது அவனிடந்தேகொள்வதில்லாமையே

யன்றிக் கொடுப்பதுண்டாதலும் உடைமையால் அதுநோக்
கிச்சுற்றத்தார் யாவரும் கைவிடுவ லென்பதாம். (எ)

இன்றும் வருவது கொல்லோ நெருநலும் - *
கொன்றது போலு நிரப்பு - - - - அ.

இ-ள். நெருநலும் - நேற்றும்—கொன்றதுபோலும் -
கொன்றதுபோன்று (எனக்குத்துண்பங்களைச்செய்த) — நிர
ப்பு-வறுமையானது|—இன்றும் - இன்றைக்கும்— வருவது
கொல் - (என்னிடத்து) வரக்கடவதோ. [வந்தால் இணியாது
செய்வேன்.] எ-று. **ஐ** அத்துண்பங்கள் - முன்சொல்லப்பட்ட
ன. நேற்றுமிகவும் வருந்தி வயிறுநிறைத்த ஒருவன்சொல்லு.

நெருப்பினுட் பிஞ்சலு மாகு நிரப்பினுள் - *
யாதொன்றுங் கண்பா டரிது. - - - - கூ.

இ-ள். நெருப்பினுள்—துஞ்சலும். (கிடந்து) தூங்கலும்|
—ஆகும் - (மந்திரமருந்துகளால் ஒருவனுக்குக்) கூடும்.—நி
ரப்பினுள்-வறுமைவந்தவிடத்து— யாதொன்றும் - யாதொ
ன்றாலும்— கண்பாடு-தூங்குதல்|—அரிது-இல்லை. எ-று. **ஐ**
நெருப்பினும் வறுமைசொடி தென்றபடியாயிற்று. இதுவு
ம் அவன்சொல்லு. [இவை நான்குபாட்டாலும் வறுமைப்ப
ட்டவருக்கு உண்டாம் குற்றம் சொல்லப்பட்டது.] (க)

துப்புர வில்லார் துவரத் துறவாமை - - - *
புப்பிற்குங் காடிக்குங் கூற்று. - - - - டி.

இ-ள். துப்புரவில்லார் - அனுபவிக்கப்படும் பொருளில்

குப்பழியாகாது. (ஆதலால்) எ-று. ❀ இரத்தற்கேற்புடையவ
 ராவார்-சொல்லுமுன்னே அறிதலுடையராய் மறாமற்கொடு
 ப்பவர்.—அவர் உலகத்தில் அரியராதலால் காணினென்றும்,
 அவரிடத்தே இரந்தார்சீகு இரவால்வரும் அவமானம் இல்லா
 மையால் இரக்கவென்றும், அவர் கொடுத்தவிலே குறைகாட்
 டாமையால்-கரப்பினென்றும், காட்டுவாராயின் அப்பழிபரி
 சுத்த வெண்புடவையில் அழுக்குப்போல் அவரிடத்தே கடி
 து செல்லுதலால் அவர் பழியென்றும், ஏற்பில்லாதவரிடத்
 தே இரவல்லாமையால் தம்பழியன்றென்றும், சொல்வினார்.
 (கா)

நா அகர், ரக-ஆம், அகி—இரவு.

இன்ப மொருவற் கிரத்த விரந்தவை . . . ❀
 துன்ப முறஅ வரின், . . . உ.

இ-ள். ஒருவற்கு—இரத்தல் - இரத்தலும்|—இன்பம்- இ
 ன்பத்திற்கு ஏதுவாம்.— இரந்தவை - இரந்தபொருள்கள்—
 (ஈவாரது அறிவுடைமையால்)—துன்பமுற - (தான்) துன்ப
 முறமல்—வரின். எ-று. ❀ இன்பம்-ஆகுபெயர் - உறாமலெ
 ன்பது-கடைகுறைந்தது. துன்பமாவன-ஈவாரிடத்துக்காலமு
 ம் இடமும் அறிந்துசெல்லுதலும் - அவர் குறிப்பறிதலும்-
 அவரைத்தன்வசப்படுத்தலும்-அவர் மனமிரங்கத்தக்கவை நா
 டிச் சொல்லலும் முதலானவைகளால் வருவனவும், மறுத்த
 விடத்து வருவனவும், ஆம், அவையுறாமல் வருதலாவது-அவ
 ரீமுன்னே அறிந்து கொடுக்கக்கொள்ளுதல். [இவைஇரண்டு
 பாட்டாலும் வறுமையால் உயிர் நீங்குமளவில் அவமான

மில்லாவிருவு விலக்கப்படாதென்பது சொல்லப்பட்டது.] உ

கரப்பிலா நெஞ்சிற் கடனறிவார் முன்னிள் - - *
 நிரப்புமோ னோருடைத்து. - - - - - ஈ.

இ-ள். கரப்பிலா + ஒளித்தலில்லாத—நெஞ்சினர் - நெஞ்சி
 னையுடைய—கடனறிவார்முன்—மானமறிவார்முன்—நின்று—
 இரப்பும் - (அவரிடத்தே ஒன்றை இரத்தலும்)—ஒரோர் - ஓர

முறை - உடைத்து + (வறுமைப் பட்டவர்க்கு) உடைத்து.
 எ-று. * சிறிய சுருக்கத்துடேவண்பி முயர்வென்றதனால் அவ
 ர்க்கு அது கடனெனப்பட்டது, மானமறிதல்-சொல்லத்தொ
 டங்கிச் சொல்லமாட்டாமைக்கு ஏதுவாகிய அதனியல்பை அ
 றிதல். அவ்வறிவுடையவர்க்கு முன்னே நிற்கைமாதீதிரமே
 போதுமாகையால் - முன்னின்றென்றும், சொல்லுதலால் வ
 ருஞ் சிறுமை அடையாமையால் - ஒரோ ருடைத்தென்றும்,
 சொல்லினார்.உம்மை-அவ்விருவினிழிவுவிளக்கிறின்றது. (ஈ)

இரத்தலு மீதலே போலும் கரத்தல் - - *
 கனவிலுந்-தேற்றாதார் மாட்டி. - - - - - ச.

இ - ள். கரத்தல் = (தமக்கு உள்ளது) மறைத்தலை—கனவி
 லும்—தேற்றாதார்மாட்டி - அறியாதவரிடத்து — இரத்தலு
 ம்—ஈதலேபோலும்-(வறியவர்க்குக்) கொடுத்தலேபோலும்

ம்.எ-று * தான்புகழ்தாராதாயினும்முன்னுண்டாகியபுகழ்
 கெடவாராமையால், ஈதலேபோலுமென்றார். ஏ-அசை. (ச)

கூரப்பிலார் வையகத் துண்மையாற் கண்ணின் * * * * *
 நிரப்பவர் மேற்கொள் வது. - - - - - ௫.

இ-ள். கண்ணின்து - (சொல்லமாட்டாமல்) முன்னின்றமா
 த்திரத்தால் — இரப்பவர் — (உயிர்காத்தற்பொருட்டி) —
 மேற்கொள்வது - (இரத்தலை) மேற்கொள்வது — கரப்பிலா
 ர் - (அவர்க்கு உள்ளது) ஒளிக்காமற்கொடுப்பவர் — வையகத்
 து-உலகத்து — உண்மையான் - இருக்கின்றபடியினாலே [பி
 றிதொன்றானன்று.] எ-று. ❀ அவரில்லையாயின் மாணம் விட
 மாட்டாமையால் உயிரைவிடுவொன்பதாம். (௫)

கூரப்பிரிம்பை யில்லாநாச் காணி நிரப்பிரிம்பை * * * * *
 யெல்லா மொருங்கு கெடும். - - - - - ௬.

இ-ள். கரப்பிரிம்பை - (உள்ளதை) ஒளித்தலாகியநோயை
 — இல்லாநா - உடையரல்லாநா—காணின் — (மானம்விடா
 மலிரப்பவர்க்கு) — நிரப்பிரிம்பையெல்லாம் - வறுமையால்வ
 ருந்துன்பங்க ளெல்லாம் | — ஒருங்குகெடும் - ஒருசேரக்கெடு
 ம். எ-று ❀ ஒளித்தல் - ஒருவனுக்குவேண்டிய தொன்றல்லா
 மையால் அதனை - நோயென்றும், அந்நோயில்லாத இரக்கத்

தக்கவரைக்கண்டபொழுதே அவ்நிரப்பவர் மிகுமகிழ்ச்சியி
 னராவராகலால் - எல்லாமொருங்கு கெடுமென்றும், சொல்லி
 னார். இரிம்பை-துன்பம் அதுநோய்க்கு ஆகுபெயர் (௬)

இகழ்ந்தெள்ளா தீவாரைக் காணின் மகிழ்ந்துள்ள * * * * *
 முள்ளு ளுவப்ப துடைத்து. - - - - - ௭.

இ-ள். இகழ்ந்து-(தம்மை)அவமதித்து—எள்ளாது-இழிவுசொல்லாமல்—ஈவாணா- (பொருள்) கொடுப்பவரை — காணின்—உள்ளம் - (அவ்விருப்பவரது)மனம்|—மகிழ்ந்து—உள்ளுள்-உள்ளுள்ளே — உவப்பது-மலருந்தன்மையை} — உடைத்து. எ-று. ஐஃ இகழ்ந்தெள்ளாதெனவே - நன்குமதித்தலும், இனியவைசொல்லலும் - கொள்ளப்படும். — அவ்விருப்பவர்க்குவறுமைத்துண்பம் கெடுவதுமாத்நிரமேயன்றி - தம்மை அவர் ஐம்புலன்களாலும் பேரின்பமடைந்தவராக நினைத்தலாலும் - உள்ளுருவப்பதுடைத்தென்றார். [இவை ஐந்துபாட்டாலும் இரக்கத்தக்கவ ரியல்பு சொல்லப்பட்டது.]எ.

எ-ள்-ஆம், அகி— இரவு.

இரப்பாணா யில்லாயி னீரீங்கண்மா ஞால - - *
 மரப்பாவை சென்றுவந் தற்று - - - அ.

இ-ள். இரப்பார்-(வறுமையுந்) நிரப்பவர் — இல்லாயின்-இல்லையாயின் — ஈரீங்கண்மாஞாலம் - குளிர்ந்த இடமுடையபெரிய பூமியிலுள்ளவரது (செலவு வரவுகள்) — மரப்பாவை-(உயிரில்லாத) மரப்பாவை — சென்றுவந்தற்று- (எந்நிரக்கயிற்றால்)சென்றுவருதல்கள்போலும். எ-று. ஐஃ ஐ - அசை.ஞாலம் - ஆகுபெயர். உவமேயத்துக்கு உவமானத்தோடு ஒத்ததொழில் வருவிக்கப்பட்டது. பூமியிலுள்ளாரொன்றது - இரப்பவொழிந்தவரை. அவர்க்கு ஈந்துபுகழும் புண்ணியமும் அடையாமையால் உயிருடையரல்ல றொன்பதாம்.

ஈவாரீக னெண்ணுண்டாந் தோற்ற மிரந்துகோண் *
 மேவா ரிலாஅக் கடை. - - - - - கூ.

இ-ள். இரந்துகோள் - (அவரிடத்துச் சென்று ஒன்றனை)
 இரந்துகொள்ளுதலை — மேவாரிலாக்கடை - விரும்புவாரில்
 லாதவழி — ஈவாரீகண் - கொடுப்பவரிடத்து — என்-என்ன

— தோற்றம்-புகழ்—உண்டாம். [யாதுமில்லை-] எ-று. ^ஐ
 தோற்றம் - ஆகுபெயர். மேவுவாரொன்பது- விகாரமாயிற்று.

கொடுத்தல் வல்லமைவெளிப்படாமையால் - அதனாலே புகழ்
 டையாரொன்பதாம். இவை இரண்டுபாட்டாலும் உலகிற்கு
 இரப்பார்வேண்டு மென்பது சொல்லப்பட்டது.] (க)

இரப்பான் வெகுளாமை வேண்டி நிரப்பிடும்பை *
 தானேயுஞ் சாலுங் கரி. - - - - -ய.

இ-ள். (ஈவானுக்குப்பொருள்உதவாதவிடத்தே) — இரப்
 பான்-இரப்பவன்—வெகுளாமைவேண்டும்- (இவன் எனக்
 குக்கொடுக்கின்றிலனென்று அவனைக்) கோபியாதொழிதல்
 வேண்டும். — (அதுவேண்டியபொழுது உதவாதென்பதற்கு
 வேறுசாக்ஷி வேண்டா) — நிரப்பிடும்பைதானேயும்-வறுமை
 யாகியதந்நோய்தானேயும்| — கரி-சாக்ஷியாதல் — சாலும் -
 அமைபும். எ-று ^ஐ யாவர்க்குந் தேடவேண்டிதலும், நிலையி
 ல்லாமையும். முதலாகிய பிறசாக்ஷிகளும் உண்டென்பது பட
 நின்றமைமையால்-உம்மை எச்சவும்மை. தனக்கேபல்லாமல் தன்
 னையிரந்தவர்க்கும் அன்றைக்கன்று பொருள்சம்பாதித்தற்கு

கைவேண்டிவிதித்தானாயின்—(அக்கொடியோன்)—பரந்து—
 (தானும்அவர்போல்) எங்குஞ்சுழன்று—கெடுக . கெடக்கட

வன். எ-று * மக்களுயிரிக்கெல்லாம் வாழ்நாளும், அதற்கு
 வேண்டிவதாகிய உண்டியும், அதற்கு ஏதுவாகிய செய்தொ
 பிலும், பழவினாவசத்தாற் கருவோடுகலந்த அப்போதே அவ
 ன்கற்பிப்பானன்றே அவைகளுள் சிலவுயிரிக்கு இரத்தலையும்
 ஒருசெய்தொழிலாகக் கற்பித்தானாயின் அத்நீவினையால் தா
 னும் அத்துன்பமடைய வேண்டுமென்பதாம். [இவ்விரண்டு
 பாட்டாலும் அவ்விரவின்கொடுமைசொல்லப்பட்டது]. (உ)
 (கூட)

ராள-ஆம், அதி—இரவச்சம்.

இன்மை யுரிமடைய யிரந்துதீர் வாடுமென்னும் - *
 வன்மையின் வன்பாட்டில். - - - ரு.

இ-ள். இன்மை-வறுமையால்வரும்—இரிம்பை-துன்பத்
 தை—(முயற்சிசெய்து நீக்கக்கடவோடுமென்று நினையாமல்)
 —இரந்து தீர்வாமென்னும்-இரந்து நீக்கக்கடவோடுமென்று

நினைக்கும்—வன்மையின் - வல்லமைபோல்— வன்பாட்டது -
 வலிமைப்பாடுடையது |— இவ்-இல்லை. எ-று. ❀ அதுநீக்கற்கு
 வழிபாக்கிய முயற்சி இருக்கவழியல்லாத இரவால் நீக்கநினைத்
 தலால் வன்மைபாயிற்று. வலிமைப்பாடு - முருட்டுத்தன்மை-
 அது ஆவதையாலொசியாது செய்துநிற்கல். [இதனால் இரவு-
 வறுமை தீர்த்தற்குவழியன்றென்பது சொல்லப்பட்டது.] (௩)

இடமெல்லாங் கொள்ளாத் தகைத்தே யிடமில்லாக்க*
 காலு மிரவொல்லாச் சால்பு. - - - - ச.

இ-ள். இடமில்லாக்காலும் - அனுபவிக்கவேண்டியதில்லா
 மல் வறுமைப்பட்டவிடத்தும் — இரவு - (பிறரிடத்துச் செ
 ள்று) இரத்தலுக்கு—ஒல்லா - உடம்படாத--சால்பு - நிறை
 வு|—இடமெல்லாம்-உலகமெல்லாம் — (ஒருசேர இயைந்தா
 லும்) — கொள்ளாத் தகைத்தே - கொள்ளாத பெருமையுடை
 த்தே. எ-று. ❀ அவ்விரத்தலைச் சால்புவிளக்கலால் இரவொ
 ல்லாமை அதன்மேல் ஏற்றப்பட்டது. [இதனால் அவ்வழியல்லா
 ததைச் சால்புடையார் செய்யாரொன்பது சொல்லப்பட்டது.]

தெண்ணீர் சடுபுற்கை யாயினுந் தாடந்த - - *
 துண்ணலி னூங்கி னியதில். - - - - ௩.

இ-ள். தாரி- (வழியாகிய) முயற்சி—தந்தது - (கொண்டிவ
 நீது) தந்தது—தெண்ணீர் - தெளிந்தநீர்போலும்—அடுபுற்
 கையாயினும்-சமைத்த கூழையாயினும்— உண்ணலினூங்கு-
 (அதனை) உண்ணுதற்குமேல்—இனியது - இன்பந்தருவது |—
 இவ்-இல்லை. எ-று. ❀ முயற்சித்தக்கூழ் - அழுத்தமில்லாமல்
 தெளிந்தநீர்போன்றதாயினும் அவமானமாகிய இரவால்வற்

ததல்வாமல் தம்மிடையதாகலால் - அமிழ்தத்தோடு ஒக்குமெ
 ன்பதாம். [இதனால் வழியாலாகியது சிறிதெனினும் அதசெ
 ய்யுமின்பம் பெரிதென்பது சொல்லப்பட்டது.] (௫)

நாள-ஆம்,அதி—இரவச்சம். காக்கி

ஆ - ிற்கு நீநொன் நிரப்பினு நாவிற் - - *
 39-9 னினிவந்த தில். - - - - ஈ.

இ-ள். ஆயிற்கு - (தண்ணீர்பெருதிறக்கு நிலைமையதாகிய)
 பசுவுக்கு— நீநொன்று - (தருமநோக்கி) இதற்குத் தண்ணீர் தர
 ல்வேண்டிமென்று—இரப்பினும்- இரந்து சொல்லும்போது
 ம்—இரவின் - அவ்விரவுபால்—நாவிற்கு (ஒருவ) னாவிற்கு
 இனிவந்தது - அவமானம்வந்தது—இல்-இல்லை.எ-று. * ஆ
 வைக்காப்பாற்றல் பெரியவறமாகலால் ஆவிற்கென்றும் பொ
 ருள்கொடுத்துக் கொள்ளவேண்டாத எளிமையதாகலால் - நீ
 னொன்றும், இரக்கின்றோனுக்கு அவமானமாவது அச்சொ
 ள்ளவையாகலால் - நாவிற்கென்றும், அதுதான் எல்லாவவ
 மானங்களிலும், மேறபடுதலால் - இனிவந்த தில்லென்றும்.
 சொல்லிநா. [இதனால் அறத்தையும் முயன்று செய்வதல்லது
 இரந்துசெய்யலாகாதென்பது சொல்லப்பட்டது.] (ஈ)

இ - ரப்ப விரப்பாணா யெல்லா மிரப்பிற் - - *
 39-9 கரப்பா னிரவண்மி னென்று. - - - - எ.

இ-ள். இரப்பாணாயெல்லாம்— இரப்பன் - (நான்) இர

வாநின்றேன் . — இரப்பின் - (உமக்கு) இரக்கவேண்டிமாதி
 ல்—கரப்பார் - (தமக்குஉள்ளதை) ஒளிப்பவரை—இரவுன்மி
 னென்று - இரவாதிருங்கொன்றுசொல்லி. எ - று. ❀ இவ்வ
 வமாணசசெயலால் ஊட்டிவளர் த்தவிடத்தும் உடம்பு நில்லா
 தாகலின் இதுவேண்டாமென்பதுதோன்ற - இரப்பினென்ற
 ற். [இதற்கு மானங்கெடவரு மிரவு விலக்கப்பட்டது.] (எ)

இரவென்னு மோப்பி ரோணி கரவென்னும் *
 பார்தாக்கப் பக்கு விடும். - - - - அ.

இ-ள். (இவ்வறுமைமென் னுங்கடலைஇதனாகடப்போமெ
 ன்றுநினைத்து ஒருவனேறிய)—இரவென்னும் — எமாப்பில்—
 காவலற்ற—தோணி | — (அதனிடத்தே ஒழிக்கால்)—கரவெ
 ன்ணும் - ஒளித்தலென்னும் — பார் - வன்னிலத்தோழி—தாக்க-
 தாக்குமாயின்—பக்குவிடும்-பிளந்துபோம், எ-று. ❀ மு
 யற்சியாற் கடப்பதனை இரவால் கடக்கலுற்றவன் அதன்க
 ராகாணமைபால் - எமாப்பிரோணியென்றார். எமாப்பின்
 மை தோணிமேல் ஏற்றப்பட்டது. அதுகடத்தற்கு ஏற்றதல்
 லாமையாலும், நிலமறியாது செலுத்தியவழி உடைதலாலு
 ம், அதனிடத்தே ஏறலாகாதென்பதாம். (இதுஉருவகம்.) (அ)

தகை ௩௩   ௩௩-ஆம், அதி—இரவச்சம்.

இரவுள்ள வுள்ள முருகுங் கரவுள்ள - - - *
 வுள்ள தூஉ மின்றிக் கெடும். - - - - கூ.

இ-ள். இரவு - (உடையார்முன் இல்லார்சென்று) இரந்துநி

ற்றவின்கொடுமையை - உள்ள - நினைத்தால் — உள்ளம் - (எம்)
 முள்ளம்) — உருகும் - கரைந்துருகாநிற்கும். — கரவு - (இனி
 அந்நிலையைக் கண்டிருந்தவர்) இல்லையென்றவின் கொடுமை
 யை—உள்ள - நினைத்தால் — உள்ளதூஉம் - அவ்வுருகுமளவு
 தானும் — இன்றி - இல்லாமல் — கெடும்-அழிந்துபோம். எ-
 று. ❀ இரவினும் கரவுமிசக்கொடி தென்றபடி. (க)

கரப்பவர்க் கியாங்கொளிக்குங் கொல்லோ விரப்பவர்
 சொல்லாடப் போலு முயிரீ - - - - -ய.

இ-ள். சொல்லாட' - (ஒளிப்பவர் இல்லையென்று) சொல்லி
 யமாத்திரத்தே — இரப்பவர் - இரப்பவர்க்கு — உயிரீ) —
 போம்-போகா நின்றது — கரப்பவர்க்கு - (இனிச்சொல்லு
 கின்ற) அவ்வொளிப்பவர்க்கு — (உயிரீயின் இருத்தலால்) —
 யாங்கு-எப்புறையுள் — ஒளிக்குங்கொல் - (அப்பொழுது) பு
 குந்தொளித்து நிற்குமோ. எ-று. ❀ உயிரீபோதலாவது -
 இனியாமென் செய்வோமென்று எங்கிச்செயலற்று நின்றல்.
 கேட்டாண்க் கொல்லவல்லதாகிய சொல் சொல்வாண்க்கொல்
 லுதல் சொல்லவேண்டாவாயினும் அதுகாண்கின்றிலம் இது
 என்னோவென்பதாம் [இவைமுன்றுபாட்டாலும் அவ்விரவின்
 குற்றமும் கரவின் குற்றமும் சேர்த்துச் சொல்லப்பட்டன.]

று-*****❀-*****-ஈ

நா அ-ஆம், அதி—கயமை

அஃதாவது - முன்னே அரசியலுள்ளும் அங்கவியலுள்ளும் சிறப்பு வகையாற் சொல்லப்பட்ட குணங்களுள் ஏற்புடையவைகளைக் குறிப்பினால் யாவார்க்கும் பொருந்தவைத் தமையால் அங்கே குறிப்பாற் சொல்லியவையும, இங்கே ஒழிபியலுள் வெளிப்படச் சொல்லியவையும், ஆகியகுணங்களுள் யானுமில்லராகிய கீழோரது தன்மை. அதனால் இது எல்லாவற்றிற்கும் பின் வைக்கப்பட்டது.

மக்களே போல்வர் கயவரவரன்ன - - - - *

வொப்பாரியாங்கண்டதில். - - - - க

இ-ள், கயவர்-கீழோர்! — மக்களேபோல்வர் - (வடிவால்

நா அ-ஆம், அதி—கயமை,

ககக

முழுதும்) மக்களேபோலிருப்பார் . — அவரன்னவொப்பாரி - அவர் அம்மக்களை பொத்தல்போன்ற வொப்பு — யாம்! — கண்டதில் - (வேற்றேகாரத்தாற் பெற்றும். அவொன்றது-அவரிடத்தே உள்ள வொப்புமையை. மக்கட்காதிக்கும் கயச்சாதிக்கும் வடிவொத்தலால் - குணங்களினிருப்பினாலும். இல்லாமைபாலும், அல்லது வேற்றுமை அறியப்படாதென்பதாம் [இதனாற் கயவரது குற்றமிகுதி சொல்லப்பட்டது] க

நின்றறி வாரிற் கயவர் திருவுடையர் - - - *

நெஞ்சத் தவல மிலர். . - - - உ

இ-ள். நன்று-(தமக்கு) உறுதிபாயினவைகளை — அறிவாரி
 ன்—கயவர்-(அவையறிபாத கீழ்மக்கள்——திருவுடையர். நன்
 மையுடையராவர் — (அவர்போல்) — நெஞ்சத்து - (தமது)
 நெஞ்சினிடத்து—அவையிவர் (அவைகாரணமாக) - கவலையில்
 ர் (ஆகலால்.) எ-று. * நன்றென்பது-சாதிபொருமை. உறுதி
 களாவன - இம்மைமறுமை வீடுகளுக்கு உரிபவாகிய புகழ்பு
 ண்ணியஞானங்கள். — இவைகளையறிவார் - இவைசெய்யாநின்
 றே அதிகமாகச் செய்யப்பெறுகின்றிலோமென்றும், செய்கி
 ன்ற இவைகளுக்கு இடையூறுவருமோவென்றும் - இவைகளு
 க்கு மாறாகிய பழிபாவமறிபாமை பெண்பவைகளில்- யாதுவி
 னையுமோவென்றும், இவ்வழிபாலே கவலையடைவர்.—கயவர்-
 அப்புகழ் முதலானவைகளைவிட்டு- பழிமுதலானவைகளைச்செ
 ய்யாநின்றும் ஒருகவலையுமில்லாதிருப்பராதலால் - திருவுடைய
 ரொனக் குறிப்பாலிகழ்ந்தபடி. [இதனால் பழிபாவ முதலான
 வைகளுக்கு அஞ்சாரென்பது சொல்லப்பட்டது.] (உ)

தேவ ரணையர் கயவ ரவருந்தா - - - *
 மேவன செய்தொழுக லான், - - - க.

இ-ள். தேவரணையர்கயவர் - தேவரும் கயவரும் ஒருதன்மை
 யர்.—(அது எதினாலெனில்)—அவரும்- அக்கயவரும் — (தே
 வர்போலே தம்மைநியமிப்பாரில்லாமல்)—தாமேவன - தாம்
 விரும்புமவைகளை — செய்தொழுகலான் - செய்துநடத் தலா
 ல். எ - று. * உயர்ச்சியும் இழிவுமாகிய தங்காரண வேறு பா
 டி குறிப்பால் தேவன் நின்றமையால் இது புகழ்வார் போ
 ன்று பழித்தபடியாயிற்று. [இதனால் விலக்கப்பட்டதில்லாம

ல் வேண்டியது செய்வாரென்பது சொல்லப்பட்டது.] (க)

அகப்பட்டியாவாராக் காணி னவரின் - - *
மிகப்பட்டுச் செம்மாக்குங் கீழ். - - - ச.

இ-ள். கீழ்-கீழாயினென் — அகப்பட்டியாவாரா - (தன்
னிற்) குறைந்தபட்டியாய் நடப்பவரை— காணின் — (அவன்
அந்நடக்கையிலே)—அவரின் - அவரைக்காட்டிலும்— மிகப்
பட்டு—(தான்மேம்பட்டு)—செம்மாக்கும்— (அதனால் தன்மிகு
திகாட்டி) இறுமாப்பான். எ-று. ❀ அகமாகிய மனம்பட்டி

போன்று வேண்டியபடி நடத்தலால் அகப்பட்டியென்றார்
[இதனால் அவர் மேம்படும்தம் சொல்லப்பட்டது.] (ச)

அச்சமே கீழ்கள தாசார மெச்ச - - - *
மவாவுண்டே லுண்டாஞ் சிறிது. - - - டு.

இ-ள். கீழ்களதாசாரம் - கீழோரது ஆசாரம்-- (கண்டது
உண்டாயின் அதற்குக்காரணம்) — அச்சமே - (அரசனாலே
துன்பம் வருமென்று அஞ்சும்) அச்சமே.—எச்சம் - (அது)
ஒழிந்தால் — அவா - அவாவப்படும்தொருள் — உண்டேல்-
(அதனால்) உண்டாமாகில்—சிறிது — உண்டாம். எ-று. ❀
ஆசாரத்தின் காரணத்தை ஆசாரமென்றும், அவாவப்படும்த
னை அவாவென்றும், சொல்லினார். — கீழ்மக்களுக்கு ஆசாரம்
பெரும்பான்மை அச்சத்தாலும் சிறுபான்மை பொருட்பே
ற்றாலுமல்லாமல் இயல்பாக உண்டாகாதென்பதாம். [வேண்
டியபடி செய்தலே யியல்பு. ஆசாரஞ்செய்த வியல்பன்றென்
பதுஇதஞ்சொல்லப்பட்டது.] (டு)

அறைபறை யன்னர் கயவர்தாங் கேட்ட - - *
 மறைபிறர்க் குய்த்துரைக்க லான். - - - ஈ.

இ-ள். தாங்கேட்ட—மறை- இரகசியங்களை—உய்த்து - (இ
 டந்தோறுந்) தாங்கிக் கொண்டுபோய் — பிறர்க்கு— உரைக்க
 லான் - சொல்லுதலால்—கயவர் - சீழ்மக்கள்|— அறைபறைய
 ன்னர்-அறைபப்பரிம்பறைபோல்வர். எ - று. இம்மறையாவது-
 வெளிப்பட்டால் குற்றம் விளையுமென்று பிறரை மறைத்து ஒ
 ருவன் சொல்லியசொல். — பிறர் - எவருக்கு மறைக்கவேண்டு
 மோ அவர். — உய்த்தென்றார் - அவர்க்கு அது பெரும்பாச
 மாதல் நோக்கி. — பறை ஒருவன்கையால் தன்னையறிவித்த

ராஅ-ஆம், அதி—கயமை.

௭௯௫

தொன்றனை இடந்தோறுங் கொண்டுசென்று அறியாதவர் யா
 வரையும் அறிவிக்குமாதலால் இது தொழிலுவமம். [இதனால்
 அவரது செறிவில்லாமை சொல்லப்பட்டது.] (ஈ)

நர்ங்கை விதிரார் கயவர் கொடிறுடைக்குங் - - *

கூன்கைய ரல்லா தவர்க்கு. - - - - - எ.

இ-ள். கயவர்-கீழ்மக்கள்—கொடிநூடைக்கும் - (தங்) கது
 ப்பினை நெரிப்பதாக—கடன் - வளைந்த—கையரல்லாதவர்க்கு -
 கையினைபுடையரல்லாதவர்க்கு — ஈர்ங்கை - (தாம்) உண்டிபு
 சிபகையை) — (தெறிக்கவேண்டுமென்று இரந்தாலும்) —வி
 திரார் - தெறியார். எ-று. ❀ வளைந்தகை - முறுக்கிபகை. கீ
 மோர் - இரப்பவர்க்கு ஒன்றுங்கொடார் தம்மை வருத்தப்
 படுத்தவோர்க்கு எல்லாங் கொடுப்பொன்பதாம். (எ)

சொல்லப் பயன்படுவர் சான்றோர் கரும்புபோற் ❀
 கொல்லப் பயன்படுங் கீழ். - - - - அ.

இ-ள். சான்றோர் - மேலாயினோர்|—சொல்ல - (மெலிய
 வர்போத்தங்குறையைச்) சொல்லியவளவிலே — பயன்படுவ
 ர் - (இரங்கிப்) பிரயோசனப்படுவர்.—கீழ் - மற்றைக்கீழாயி
 னோர்|—கரும்புபோல்—கொல்ல - (வலியவர் நையநருக்கிய
 விடத்தே—பயன்படும்—பிரயோசனப்படுவர். எ-று. ❀ பயன்
 படுதல்-உள்ளது கொடுத்தல். கீழாயினோரது இழிவுதோன்
 ற-மேலாயினோரையும் உடன்கொல்லினார். [இவை இரண்டிபா
 ட்டாலும் அவர்கொடுக்கும்விதம் சொல்லப்பட்டது.] (அ)

உடுப்பது உ முண்பது உங் காணிற் பிறர்மேல் ❀
 வடுக்காண வற்றுகுங் கீழ். - - - - க.

இ-ள். கீழ் - கீழாயினோன்—உடுப்பது உம் - (பட்டுந்துகி
 லும்) உடுத்தலையும்—உண்பது உம் - (பாலுஞ்சோறும்) உ
 ண்ணுதலையும்—காணின் - கண்டால்—(அவைபொறாமல்)—
 பிறர்மேல்—(குற்றமில்லையாகவும்)—வடுக்காண - குற்றமுண்
 டாக்க—வற்றுகும்-வல்லவனாவன். எ-று. ❀ உடுப்பது உண்ப
 து என்பவை - அவ்வத்தொழிலின்மேல் நின்றன.—அவைக

ளால் - பூணூதல் வாசனமேறல் முதலாகிய பிறதொழில்களும் கொள்ளப்படும்.— அவைகளைக் கண்டமாத்திரத்தே பொருமைப்படுத்தலாலே காணினென்றும், கேட்டவர் இக்குற்றம் அ

ககக

ா அ-ஆம், அதி—கயமை.

வரிடத் திருக்கலாமென்று உடன்படச்செய்தல் அரிதாகலால்-வற்றுகுமென்றும், சொல்லினார். [இதனால் பிறர்செய்வம்பொருமை சொல்லப்பட்டது.] (க)

எற்றிற் குரியர் கயவொன்றுற்றக்கால் - - - *
 விற்றற் குரியர் விராந்து. - - - ய.

இ-ள். கயவர்-நீழோர்—ஒன்று - ஒருதுன்பம்—உற்றக்கால்-(தம்மை) அடைந்தவிடத்து—(அதுவேசார்பாக)—விராந்து—விற்றற்குரியர் - (தம்மைப்பிறர்க்கு) விலைசெய்தற்கு உரியவராவர்.—(அதுவல்லாமல்)—எற்றிற்குரியர் - (வேறே) எத்தொழிலுக்கு உரியராவர். எ-று. ✽ உணவில்லாமையாகவா

வது வேறென்றாகவாவது ஒருதுன்பம்வந்து உற்றமாத்திரத்தென்பதுதோன்ற. ஒன்றுற்றக்காலென்றும், கொள்கின்றார் த

ங் கீழ்மையை அறிந்து வேண்டாவென்றற்குமுன்னே விற்று நின்றலால் - விராந்தென்றும் சொல்லினார். ஒருதொழிலுக்கு

ம் உரியரல்லொன்பது குறிப்பெச்சம். [இதனால் தாமும் பிற
ர்க்கு அடிமையாய் நிற்பொன்பது சொல்லப்பட்டது.] (10)

பொருட்பால்-முற்றிற்று.

இனி அப்பொருளைத் துணைக்காரணமாக வுடைத்தாய்
இம்மையே பயப்பதாகிய இன்பத்தைச் சொல்லும்படி
எழுத்துக்கொண்டார்.

ந-*****-ந

காமத்துப்பால்.

இவ்விடத்தே காமமென்றது - ஒரோகாலத்திலே ஒருபொ
ருளால்-சுவை ஒளிவாறு ஓசை நாற்றம்என்கிற ஐம்புலன்

கனையும் அனுபவித்தற் சிறப்புடைத்தாகிய காமவின்ப
 த்தினை.—இது புணர்ச்சி பிரிவு எனவிருவகைப்படும்.மற்
 றை இருத்தல் இரங்கல் ஊடல் என்பனவோ வென்றால்
 இவர் பொருட்பாகுபாட்டினை அறம்பொருளின்பமெ
 ன வடதூல் வழக்குப்பற்றிச் சொல்லுதலால் அட்படியே
 அவைகளைப் பிரிவினிடத்து அடக்கிவொன்றறிக.—இனி
 அவைகளையே தமிழ்தூல்களோயும் பொருந்த - புணர்ச்
 சிபைக்களவென்றும், பிரிவைக் கற்பென்றும், பெரும்
 பான்மைபற்றி வகுத்து அவைகளைச் சுவைமிகுதி உண்
 டாக்க உலகநடையோயி ஒத்தலும் ஒவ்வாமையுமுடைய
 னவாக்கிச் சொல்லுகின்றார். — அக்கைகோ ளிரண்டனு
 ள்ளும் - களவாவது பிணிமூப்பிறப்புகளில்லாமல் எந்நா
 ளும் ஒருதன்மையராய் - உருவும், திருவும், பருவமும்,
 குலமும், குணமும், அன்பும், முதலானவைகளாலே த
 ம்முள் ஒப்புமையுடையராகிய தலைவனும் தலைவியும்பி
 றர் கொடுப்பவும் அடுப்பவும் இல்லாமல் ஊழ்வகையா
 ல் தாமே எதிர்ப்பட்டுப் புணர்ந்து வருவது. — அதனை
 ஏழுகாரத்தாலே சொல்லத்தொடங்கி முதலில் தகைய
 ணங் குறுத்தல் சொல்லுகின்றார்.

களவியல் .

ராகு-ஆம், அதி- தகையணங்குறுத்தல்:

அஃதாவது - பொழில்வினையாட்டி விருப்பால் மகளிரீ
 கூட்டம் நீங்க அதனிடத்துத் தனித்து நின்றுவனை வே
 ட்டடைவிருப்பால் இனையர் நீங்கத் தனித்து வந்து கண்
 டதலைவன் அவளழகு தனக்கு வருத்த முண்டாக்குதலைச்
 சொல்லுதல். இதுகண்டபொழுதே தோன்றுவதாகலால்
 முதலிலே சொல்லப்பட்டது.

அணங்குகொ லாய்மயில் கொல்லோ கணங்குழை *
 மாதர்கொன் மாலுமென் னெஞ்சு. - - க.

[கலைவி புருவுமுதலானவை முன் கண்டறித்தவையல்லாமல்
 றா

நுகுக அ றாக - ஆம், அது - தனையணங்குறுத்தல்.

ஈறந்திருக்கையால் அவளை தந்தலைவன் ஐயுற்றது] — இ - ற். கண
 ங்குழை - இக்கனம் பொருத்திய குழையையுடையவள் | —
 அணங்குகொல் - (இச்சோலையி விருப்பவளாகிய) ஒருதெய்வ
 ப்பெண்ணே. — (அல்லாமல்) — ஆய்மயில்கொல் - ஒருமயில்
 விசேஷமோ — (அல்லாமல்) — மாதர்கொல் - ஒருமானுடமா
 தரோ — என்னெஞ்சு | — மாலும் - (இவளை இன்னளென்று
 ணியமாட்டாமல்) மயங்கி நின்றுது. எ-று. ஒ - அசை. —
 ஆய்மயில் - கடவுள் விசேஷமாக ஆராய்ந்துபடைத்த மயில்.
 கணங்குழை - ஆகுபெயர். — தெய்வப்பெண்போல் எழுதலா
 காதவுருவம் தன்னைவருத்தலும்பற்றி - அணங்குகொலென்று
 ம், மயில்போல் சாயலும் பொழிலிடத்து நின்றலும்பற்றி - ஆய்
 மயில் கொலென்றும், தன்னெஞ்சுசென்றமையும் அவர்எதிரீ
 நோக்கியசிதமும்பற்றி - மாதர்கொலென்றும் சொல்லினான்.

6. நாக்கினு றோக்கெதிரீ நோக்குத றுக்கணங்கு*
 தானைக்கொண் டன்ன துடைத்து. - - உ.

[மானாடமாநாதல் தெளிந்த தலைவன் அவன் பார்வையாலா
கிய வருத்தம்சொல்லியது.]—இ-ள். நோக்கினார் - (இப்படி
ப்பட்ட) அழகணையுடையவன்—நோக்கினார் - (என்) பார்வை
கொடுத்தார்—நோக்குதல்—தாக்கணங்கு - (தானே) தாக்கிவ
ருத்தூற ஒரு தெய்வப்பெண் — தானைக்கொண்டன்னது -
(தாக்குதற்குச்) சேனையுங் கொண்டிவந்ததுபோலுந் தன்
மைடை—உடைத்து. எ - று. ❀ முன்பாட்டில் அணங்கு
கொலாய் மயில்கொலென்றமையால் இகரச்சுட்டு வருவிக்கப்
பட்டது. -- எதிர்நோக்குத லென்றமையால் இது குறிப்பு
நோக்காயிற்று.—தன்னை அழகால் வருத்துதலோடு பின்னா
ம் குறிப்புப்பார்வையால் வருத்துதல் சொல்லியபடி. (உ)

பண்டறியேன் கூற்றென் பதனை யினியறிந்தேன் *
பெண்டகையாற் பேரமர்க் கட்டு. - - - - - ரு,

[இதுவுமது.]—இ-ள். கூற்றென்பதனை - கூற்றுவனென்
று(நாலோர்)சொல்லுவதை—பண்டறியேன் - முன் (கேட்ட
றிந்ததல்லது)கண்டறிந்திலேன்.—இனிபறிந்தேன் - இப்பொ
ழுது கண்டறிந்தேன்.--(அது) --- பெண்டகையால் - பெ

ண்டகையாளுடனே—பேரமர் - பெரியவையாய்ப் போர்செ
ய்கின்ற—கட்டு- கண்களையுடைத்து. எ - று. ❀ பெண்டகை-
நாணம் மடம் அச்சம் பயிர்ப்பு-என்கிற குணங்கள். அவை

ரீக-ஆம், அதி—தகையணங்குறுத்தல். ரு

அந்தந்தக்குறிகளால் அறியப்பட்டன. அப்பெண்மைக்குண
ங்களால் இன்பத்தருதலும் உண்டாயினும் அதிகத்துன்பத்
தருதல்பற்றிக் கூற்றுவனாகக்கிச்சொல்லினார். (ரு)

கண்டா ருயிருண்ணுந் தோற்றத்தாற் பெண்டகைப் *
 பேதைக் கமரீத்தன கண். - - - - ச.

[இதுவுமது.] — இ-ள். பெண்டகை - பெண்குணங்களு
 டைய—பேதைக்கு - இப்பேதைக்கு — கண் - கண்கள்|—

கண்டாரி - (சும்மைத்) கண்டவரது — உயிருண்ணுந் தோற்றத்
 தால் - உயிரையண்ணுந் தோற்றத்துடனேகூடி — அமரீத்த

ன - மாறுபட்டிருந்தன. எ-று. * கண்கள் - குணங்களுக்கும்
 பேதைமைக்கும் தகாமற்கொடியவா யிருந்தனவென்பதாம்.

கூற்றமோ கண்ணோ பிணையோ மடவா * - - *
 னோக்கமியம் மூன்று முடைத்து. - - - ரு.

[இதுவுமது.]—இ-ள். கூற்றமோ - (எண்ணவருத்துதலா
 லே) கூற்றமோ -- கண்ணோ - (என்மேலோடுதலாலே) கண்

னோ—பிணையோ- (இயல்பாக அஞ்சுதலாலே) பெண்மாளோ
 (அறிகுண நிலைகள்.)—மடவானோக்கம் - இம்மாத (கண்களி

ன்) பாரிவையானது|—இம்மூன்றும் - இம்மூன்றனுடையத
 ன்மைகளையும்) — உடைத்து - உடைத்தாயிருக்கின்றது.எ-

று. * இன்பமும் துன்பமும் ஒருசேரச்செய்யாநின்றதென்
 பதாம். (வருத்தலாதித்தொழில் பற்றிவந்த ஐயநிலையுமம்.)ரு

கொடும்புருவங் கோடா மறைப்பி னடுங்களுர் *
 செய்பல மன்னிவள் கண். - - - ன்.

[இதுவுமது.] — இ-ள். கொடும்புருவம் - (பிரியாதப்பாதி
 ய) கொடியபுருவங்கள்—கோடாமறைப்பின் - (தாம்) செவ்

வையாயிருந்துவிலக்கினால் — (ஆவைகளைக்கடந்து) — இவ

ள்கண்-இவளதுகண்கள்|—நயிங்கூர் - நயிங்குத்தற்கு ஏதுவாகி
 யதுயரை|}—செய்யல்-(எனக்குச்)செய்யமாட்டா. எ-று. ❀
 நட்பினனைக் கண்டித்துப் புத்திசொல்வோர் தாம் செம்மை
 யுடையரா யிருக்கவேண்டிதலால் - கோடாவென்றும், துயர்
 செய்கின்ற அவைகளுக்கும் உறுகின்றதனக்கும் நயிநின்றனி
 ல்க்கும்போதும் சிந்தி சந்து கிடைக்கப்பெற்றால் அதவழி
 யாகவந்து துன்பஞ்செய்யுமாகலால் - மறைப்பினென்றும்,
 சொல்லினார், தாம் இயல்பாகக்கோணுதலுடைமையால்அவை

ள்கூடும்,அதி—தகையணங்குறுத்தல்.

களைமிருதிக்கண் மேற்சென்றிடிக்கமாட்டாவாயின வென்பது
 படநின்றமைபால்-மன்னென்றது ஒழியிசையில்வந்தது. (சு)

கடாஅக் களிற்றின்மேற் கப்படா மாதர் - - *
 படாஅ முலைமேற் றுகில். - - - - - எ.

[அவளது முலைகளினாலாகிய வருத்தம் சொல்லியது.] —
 இ-ள். மாதர்-இம்மாதருடைய—படாமுலைமேற்றுகில் - சாய்
 தலில்லாத முலைகளின்மேலிட்டஆடையானது — (அவைகொ
 ல்லாமற்காத்தலால்)— கடாஅக்களிற்றின்மேல் - (கொல்லுவ
 தாகிய) மதயாணியின்மேலிட்ட — கப்படாம் - முகப்படாத்தி
 னையொக்கும். எ-று. ❀கண்ணைமறைத்தல்பற்றி-கப்படாமெ
 ன்றார். ஆடையால்மறைத்தல் நாணுடைமகளிர்க்கு இயல்பா
 கலால் அவ்வாடையோடே அவைகளின் வெம்மையும் பெரு
 மையுங்கண்டு இவ்வளவுவலிமையுடையவை இனி எந்நாளுஞ்

சாயாவென்று நினைத்து -படா அ முலையென்றார். உவமானம் சி
 நிதுமறையா வழியும் கொல்லுமென்பது தோன்ற நின்றுது.

ஒண்ணுதற் கோடு வுடைந்ததே ஞாட்பினு - - - *
 ணண்ணு முட்குமென் ழிடு. - - - - அ.

[நெற்றியாலாகிய வருத்தஞ்சொல்லியது.] — இ - ள். ஞா
 ட்பினுள் - போர்க்களத்து-- நண்ணுரும் - எதிர்த்திலாதபகை
 வரும் — உட்கும் - (எதிர்த்தவரவாய்ச் சொற்கேட்டு) அஞ்
 சுதற்கு ஏதுவாகிய — என்ழிடு - என்வலி | — ஒண்ணுதற்
 கு - (இம்மாதருடைய). ஒளிபொருந்திய நெற்றியொன்றற்கு
 மே—உடைந்ததே - அழிந்துவிட்டது. எ - று. மாதொன்
 பது அதிகாரத்தால் வந்தது. ஞாட்பினுளென்பதால் - பகைவ
 ராதல்பெற்றும். ழிடுமென்ற பொதுமையால் மனவலியும் கா
 யவலியும் கொள்க. ஒ ஒ வெண்ணும் வியப்பினிடத்துக் குறிப்

பு அவ்வலிகளின் பெருமையும், நெற்றியின்சிறுமையும், தோ
 ன்றநின்றுது. சுழிந்ததற்கிரங்கலால் - தற்புகழ்ச்சி அன்றாயிற்று.

பிணையேர் மடநோக்கு நாணு முடையாட் - * -
 கணிபெவனோ வேதில தந்து. - - - - க.

[அணிகலத்தினாலாகிய வருத்தம்சொல்லியது.] — இ - ள்.
 பிணையேர் மடநோக்கும் - புறத்திலே பெண்மான்போன்ற

அஞ்சுதலுடைய பார்வையையும்—நாணும் - (அகத்தில்) நாணி
 னையும்—உடையாட்கு - உடைய இவளுக்கு— (ஒற்றுமையு

டைப இப்பார்வையும் நாணமும் ஆகிய அணிதளே - சீபாது
 மானவையாயிருக்க) — ஏதிலதந்து - வேற்றுமைபுடைய அணி
 களையுண்டாக்கி — அணி - அணிதல் — எவன - என்னப்பயனு
 டைத்து. எ-து. ❀ ஓ - அசை. — இவ்வேற்றுமைபுடைய அணி
 கள் - இவளுக்குப் பாரமும், எனக்குவருத்தமும், ஆமென்று
 எண்ணுமையால் அணிந்தா|| அறிவிலாரொன்பதாம். (க)

உண்டார்க ணல் திறநறுக் காமம்போற் - *
 கண்டார் மகிழ்செய்த வின்று. - - - ய.

[தலைவி குறிப்பறிய வுற்ற தலைவன்சொல்லியது.] — இ-ள்.
 அநிநறு - காப்ச்சப்பட்ட மதுவானது | — உண்டார்கணல்வ
 து-(தன்னை) உண்டவரிடத் தேயல்லாமல் — காமம்போல் — க
 ண்டார் - கண்டவரிடத்தே — மகிழ்செய்தல் - மகிழ்ச்சிசெய்த
 லை) — இன்று-உடைத்தன்று. எ-து. ❀ காமமென்றது - அதை
 அனுபவிப்பதற்கு இடமாகியமகளினா. — மகிழ்செய்தவிலே
 காமமானது மதுவினும் சிறந்ததேயெனினும் இவள்குறிப்
 பை ஆராய்த்தறியாமையால் யான் அது பெற்றிலேனெனக்கு
 ழிப்பெச்சம் வருவித்துரைக்க. (ய)

ராய் ஆய் அதி—குறிப்பறிதல்.

அஃதாவது - தலைவன் தலைவி குறிப்பை அறிதலும், தோ
 ழி குறிப்பை அறிதலும், அத்தோழி அவ்விருவர் குறிப்
 பையும் அறிதலும், ஆம். தலைவியழகைக்கண்டு வருந்தி
 யதலைவன் தலைவியைக் கூடும்போது இது வேண்டிமாத
 லால் தகையணங் குறுத்தலின்பின் வைக்கப்பட்டது.

இருநோக் கிவளுண்க ணுள்ளதொருநோக்கு - - *
 நோய்நோக்கொன் றந்நோய் மருந்து - - - *

[தலைவன் தலைசி யுள்ளத்துக் குறிப்பை அவள் பார்வையால் அறிந்தது.]— இ-ள். இவளுக்கண் - இவளுடைய(மை)யுண்டகண்களில்— உள்ளது - இருக்கின்ற பார்வையானது|— இருநோக்கு - (இப்பொழுது என்மேல்) இரண்டுபார்வைபாமிற்று. — (அவற்றுள்) — ஒருநோக்கு - ஒருடார்வையானது|— நோய்ப்போக்கு— (என்னிடத்து) நோய்செய்யும் பார்வையாம்.— ஒன்று - மற்றொருபார்வையானது| — அந்நோய்ப்பும்

நாய-ஆம்.அதி—குறிப்பறிதல்.

ருந்து - அந்நோய்க்குமருந்தான பார்வையாம்- எ-று. நோய்செய்யு நோக்கு- அவளது மனத்தில் உண்டாகிய காமக்குறிப்பினை வெளிப்படுத்திகின்ற பார்வை.— மருந்தாயநோக்கு- தன்னிடத்து உண்டாகின்ற அன்பினாலாகியபார்வை. — எனக்கு இவ்வருத்தம் தீரும்வழியும் உண்டாயிற்றென்பதாம்..(க)

கண்களவு கொள்ளுஞ் சிறுநோக்கம் காமத்திற் - *
செம்பாக மன்று பெரிது. - - - - - உ

[இதுவுமது] — இ-ள். கண்- (இவளது) கண்கள் — களவு கொள்ளுஞ்சிறுநோக்கம் - நான்காணாமல் என்னைப்பார்க்கின்ற சிறியபார்வை| — காமத்தில் - + மெய்யுறுபுணர்ச்சியில்— செம்பாகமன்று-ஒத்தபாதிபளவன்று. — பெரிது- (அதனிலும்) மிகும். எ-று. நான்பார்த்தபோது நாணித்தலை குனிந்தும் பாசாவிடத்தே உற்றுப்பார்த்தும் வருதலாலே - கண்களவு கொள்ளுமென்றும், அது உண்டாங்காலம் சிறிதாகலால் - சிறுநோக்கமென்றும், அப்பார்வை உட்கருத்து உள்ளிடத்தே உண்டாவதாகலால் இனி இவளைக்கூடுதல் நிச்சயமென்றற்கு-செம்பாகமன்று பெரிதென்றும்,சொல்லினான்..(உ)

நோக்கினு நோக்கி யிறைஞ்சினு எஃந்தவள் - *
 யாப்பினு எட்டியநீர் - - - - - ஈ.

[தலைவன் தலைவியது குறிப்பைப் பார்வையாலும், நாணி
 னாலும், அறிந்தது.]— இ- ள். அவள் | — நோக்கினுள் - (நா
 ன் பாராதவளவிலே தான் என்னை அன்போடு) பார்த்தாள்.
 — நோக்கி - பார்த்து — இறைஞ்சினுள் - (ஒன்றை உட்கொண்
 டி நாணித்) தலைகுனிந்தாள். — அஃது - அச்செய்கைக்கு ஏது
 வாகிய குறிப்பானது | — யாப்பினுள் - (எம்மிருவரிடத்தும்
 தோன்றிய) அன்பாகியபயிநுள் — அட்டியநீர் - (அதுவளரும்
 படி) வார்த்தநீராயிற்று. ஏ - று. ~~ஈ~~ யாப்பு-கட்டு. யாப்பினு
 லாகிய அன்பை-யாப்பென்றார். [ஏகதேச வருவகவணி.] (ஈ)

யானோக்குங் காலை நிலனோக்கு நோக்காக்காற் - *
 றானோக்கி மெல்ல நகும். - - - - - ச.

[இது தலைவன் தலைவிக்குறிப்பை நாணிணாலும், மகிழ்ச்சியா

+மெய்யு புணர்ச்சி . மெய், எட்டுப்புணரும் புணர்ச்சி . உள்என்புணர்
 ச்செய்யான்ற வேறேயிருக்கையால் . ஒப்படிசெய்யப்பட்டது.

எய-ஆம், அதி--குறையபயதவ.

ஆம், அறிந்தது.] — இ-ள். யானேக்குங்காலை - (தன்னை) நான் பார்க்கும்போது — நிலநோக்கும் - (எதிர்பாராமல் நானித்தலைகுனிந்து) நிலைதடைப்பாரா நிற்கின்றான். — நோக்காக்கால் - (அதை அறிந்துநான்) பாராதபோது — தானேக்கி - தான் (என்னைப்) பார்த்து — மெல்லநரும் - (தன்னுள்ளே) மகிழாநிற்பள். எ-று. ❀ மெல்ல நகுதல் - வெளிப்படாமல் மகிழ்தல். அதனாலே புணர்தற் குறிப்பு இனிது விளங்குதலறிந்தது. (ச)

குறிக்கொண்டு நோக்காமை யல்லா லொருகண் - *
 சிறக்கணித்தாள் போல நரும். - - - - - ரு.

[இதுவுமது.] — இ-ள். குறிக்கொண்டு - (நேரே) குறிக்கொண்டு — நோக்காமையல்லால் - பாராமையாத் திரமேயல்லது — ஒருகண் - ஒருகண்ணை — சிறக்கணித்தாள் போல - சுருக்கினை வள் போல — நரும் - (என்னைப் பார்த்துத் தன்னுள்ளே) மகிழாநின்றான். எ-று. ❀ சிறக்கணித்தல் - சிறக்கணித்தாலெனச் செய்புள்விகாரமாயிற்று. சிறக்கணித்தல் - சுருக்குதல். அதுவும் வெளிப்படந் தோன்றாமையால் - போலவென்றார். — பார்த்தென்பது வருவிக்கப்படுதலால் - சொல்லெச்சம் — இனி இவளை அடைவது நிச்சயமென்பது - குறிப்பெச்சம். ரு

உருஅ தவர்போற் சொலினுஞ் செருஅர்சொ - *
 லொல்லை புணரப்படும். - - - - - ளு.

[இது - தோழி துரப்பித்திய விடத்தே அவளது குறிப்பை அறிந்ததலைவன் தன்னுள்ளே சொல்லியது.] — இ - ள். உ

ருதவர்போல் - (புறத்திலே) அயலார்போல் — சொலினும் - (கடுஞ்சொல்) சொல்லினும் — செருர்சொல் - (உள்ளே) பகை

யாதவர்சொல்— (பின்பிரயோசனப்படுத்தல்) — ஒவ்வையுணர்
 ப்படும் - (குறையிரந்தவராலே) கடிதில் அறியப்படும். எ-று-
 க்கிஞ்சொல் - இவ்விடம் மிகுந்தகாவலையுடையது வராதே
 யமென்று சொல்லுகை முதலானவை. — செறானவே அரு
 ளடைமை பெறப்பட்டது.—தன் குறைமுடிக்க நினைத்தே தூ
 ர்ப்படுத்தலைக் குறிப்பால் அறிந்து உலகியலின்மேல் வைத்
 துச்சொல்லியபடி. இது வருகின்றபாட்டிற்கும் ஒக்கும். (சு)

செறாஅச்சிறுசொல்லுஞ் செற்றார்போ ளேக்கு
 முறாஅர்போன் றற்றார் குறிப்பு. . . . . எ.

[இதுவும்] — இ - ள். செறாச்சிறுசொல்லும் . பின்

சுறா

யம்-ஆம், அதி—குறிப்பறிதல்

இனிதாவதாய் முன்னே இன்னதாகியசொல்லும் | — செற்றார்,
 போனேக்கும் - (உள்ளேபகையாதிருந்தேபுறத்தே) பகைத்
 தவர்போன்ற கோபப்பார்வைபும் | — உறார்போன் றற்றார் -
 அயலோர்போலிருந்து நட்பாயினவர்க்கு— குறிப்பு - ஒருகு
 றிப்புப்பற்றி வருவனவாம். எ - று. க்குறிப்பு -ஆகுபெயர் |
 இவை உள்ளே ஒருபயன் குறித்துச் செய்கின்றவை இயல்பில்
 லவாகலால் - இவைகளுக்கு அஞ்ச வேண்டா வென்பதாம். (எ)

அசையியற் குண்டாண்டோ ளோளியா ளேக்கப் - *
 பசையினர் ஓய நகும். . . . . அ.

[இதுவுமது.] — இ - ள். யானோக்க - (எண்ணீர்க்குகின்ற சொல்லுக்குப்பொருடம்) நான்இரந்து நோக்கியவிடத்து— பசையினள் - (அதுதொரிந்து) இரங்கினவளாகி—பையநகும்— உள்ளேநகாநின்றாள்.—(அதனும்)— அசையியற்கு - அசைந் தசாயலையுடையவளுக்கு—ஆண்டு - அந்தகையினிடத்து— ஐ ரோர் - ஒருநன்மைக்குறிப்பு—உண்டு.எ-று. ஐரீ - ஆகுபெ யர். அக்குறிப்பு இனிபழுதாகா தென்பதாம். . . . (அ)

எதிலார் போலப் பொதுநோக்கு நோக்குதல் - - *
காதலார் கண்ணே யுள. - - - - -

[இது - தோழிமதிபுடன்பட எண்ணித் தன்னுள்ளே சொ ல்லியது]—இ - ள். எதிலார்போல - முன்னறிபாதவர் போல —பொதுநோக்கு நோக்குதல் - (ஒருவரை ஒருவர்) பொது ப்பார்வைபாகப்பார்த்தல்— காதலர்கண்ணே - ஆசையை யு டைய இய்விருவரிடத்தும்—உஈ-உண்டாகின்றன. எ - று. ஐரீ பொதுநோக்கு - யாவரிடத்தும் ஒருதன்மையதாகிய பார் ஐவ.— பார்த்தற் றொழிலொன்றே யாயினும் இருவரிடத்தும் உண்டாதலாலும், ஒருவரிடத்திலேயும் குறிப்புவேறுபட்டால் பவையாகலாலும், உஈவெனப் பன்மைபாலே சொல்லப்பட டது. இருவரும் மதுமறைத்துண்டோர் மகிழ்ச்சிபோல் உள் ளத்துள்ளேமகிழ்தலால் - அதுபற்றிக் காதலாரொன்றும், அது புறத்து வெளிப்படாமையால் எதிலாரொன்றும், சொல்லினான்.

கண்ணொடு கண்ணினை நோக்கொக்கின் வாய்ச்சொற்கள
ளென்ன பயனு யில - - - - - ய.

[இதுவுமது.]—இ-ள். (காமத்திற்குரியவிருவருள்)— கண் ணொடு (ஒருவரது) கண்ணோடு— கண்ணினை - (ஒருவர்) கண்

நாய - ஆம், அதி - குறிப்பறிதல்.

கள் — நோக்கொத்தின் - பார்வையால் ஒச்சுமாயின் — வாய்
 ச்சொற்கள் (உண்மைதோன்றச்சொல்லுகின்ற) வாய்ச்சொற்
 கள் | — என்னபயனும் - ஒருபயனும் — இல-உடையனவல்ல.
 எ - று. ✽ பார்வையாலொத்தல். — ஆசைப்பார்வையுடையன
 வாதல். — வாய்ச்சொற்கள் - மணத்திலல்லாமல் வாய்விலே
 தோன்றுகின்றசொற்கள். — இருவர்சொல்லும் கேட்டு உலகி
 யலின்மேல் வைத்துச் சொல்லியபடி. — இருவர்சொல்லும்வி
 தமாவன - அவள் புணங்காவலின்மேலும், அவன் வேட்டத்தின்
 மேலும், சொல்லுவன. — பயனில் சொற்களாகையால் இச்
 சொற்கள் கொள்ளப்படாவென்பதாம். (ய)

நாயக-ஆம், அதி--புணர்ச்சுமகிழ்தல்.

அஃதாவது - அப்படி குறிப்பறிந்து புணர்ந்ததலைவன் அ
 புணர்ச்சியை மகிழ்ந்துசொல்லுதல். அதிகாரமுறை
 மையும்தகுலே விளங்கும்.

க ண்டுகேட் டிண்டுயிர்த் துற்றறியு மைம்புலனு - ✽
 மொண்டொடிகண்ணே யுள. . . . . -க.

[இது தலைவன்* இயற்கைப்புணர்ச்சி முடிவிலே சொல்லியது.]—இ-ள். கண்டி - (கண்ணலே) கண்டும்—கேட்டு- (செவியாலே) கேட்டும்—உண்டி - (நாவாலே) உண்டும்—உயிர்த்து - (மூக்காலே) மோந்தும்—உற்று - (மெய்யாலே) தீண்டியும்—அறியும் - அனுபவிக்கப்படுகிற—ஐம்புலனும்|—ஒண்டொடிகண்ணே - இவ்வொளிபொருந்திய விளையுடையவளிடத்தே—உள - உண்டாயின. எ - று. ❀ உம்மை-முற்றும்மை. — தேற்றேகாரம் வேறோரிடத்தில்லாமை விளங்குகின்றது. — வேறுவேறு காலங்களிலே வேறுவேறு பொருள்களாலே அனுபவிக்கப்படுகிற புலங்கொல்லாம் ஒரோகாலத்தே இவளிடத்தே என்னாலே அனுபவிக்கப்பட்டன வென்பதாம். (க)

பிணிக் கு மருந்து பிறம னணியிழை - - - *
தன் னோய்க்குத் தானே மருந்து. - - - உ

[இது - தலைவன் + இடந்தலைப்பாட்டிலே சொல்லியது.]

இயற்கைப்புணர்ச்சி - ஒருாசகுமாரன் வேட்டைக்குப்போப் பழைச்சோலையிலே விளையாடலுத்தகலித்து நின்றகுடக்கள்ளிகையைக்கண்டி கூடியது. + இடந்தலைப்பாடு ஓரண்டாத்தடவை முன் கூடியவிடத்தே தலைவன் தலி வியக்குறித்தச்சென்றகூடியது.

௩௨

சாசு   **நாயக-ஆம், அதி—புணர்ச்சிமகிழ்தல்.**

இ-ள். பிணிக் கு - (வாதமுதலாகிய) பிணிகளுக்கு— மருந்து - மருந்தாவன|—பிற - (அவைகளுக்கு நிதானமானவை யல்லாமல்) வினோதமாகிய குணத்தையுடையவையாம். — அப்படியல்லாமல்) — அணியிழை - இவ்வணியிணையுடையவள்|—தன்னோய்க்கு - தன்னாலாகியபிணிக் கு— தானே மருந்து - தானே மருந்துமாயினுள். எ - று. ❀ இயற்கைப்புணர்ச்சியை நினைத்

துமுன்வருந்தி துறைகலால் - தன்னோயென்றும், அவ்வருத்தம்
தனித்துவந்துநின்ற அவனை முன்கூடியவிடத்தே சென்று எ

திர்ப்பட்டுத்தீர்ந்தானாகலால் - தானேமருந்தென்றும், சொல்
லிலான் - இப்பிணியும் எளிபவைகளால் தீரப்பெற்றிலமென்
பது படநின்றமையால் - மன்கூழியிசையிலே - வந்தது, (உ)

தாம்மீழ்வார் மென்றோட் டியிலி னினிதுகொ - *
ராமணாக் கண்ணானுகு. - - - - - ரு.

[பேரின்பத்திற்குரியநீ இச்சிற்றின்பத்துக்கு இப்படிப்ப
ட்டவனாகுதல் தகாதென்ற பாங்கனுக்குத் தலைவன்சொல்லிய
து.]—இ.ள். (ஐம்புலன்களையும் அனுபவிப்பவர்க்கு)—தா
ம்மீழ்வார் - தாம்விரும்புமகளிரது — மென்றோள் - மெல்லிய
தோள்களிடத்துத்துயிலும் — துயிலின் - துயில்போல்—தா
மணாக்கண்ணானுகு - (அவைகளைத் துறந்தயோகிகளால் அ
டையப்படுவதாகிய) கமலக்கண்ணனது உலகம்—இனிதுகொ
ல் - வருந்தாமலடையக்கூடுவதோ. எ-று. அனுபவிப்பவர்
க்கென்பது - வருவிக்கப்பட்டது. இப்படிப்பட்டது யிலி வி
ட்டித் தவர்பாங்களால் வருந்தவேண்டிதலாலே - எம்போல்
வாரீர்க்கு ஆகாதென்னுங்கருந்தால் இனிதுகொலென்றான். (ரு)

நீங்கிற் றெறுஉங் குறுகுங்காற் றண்ணென்னுந் - *
தியாணிப் பெற்றா ளிவள். - - - - - ச.

[தலைவன் பாங்கற்கூட்டமுடிவிலேசொல்லியது.]—இ- ள்.
நீங்கின் - (தன்னை) நீங்கியபோது— தெறுஉம் - சுடாநிற்கும்.
— குறுகுங்கால் நெருங்கும்போது—தண்ணென்னும் - குளி
ராநிற்கும். — தீ-(இப்படிப்பட்ட)தீயை— (எனக்குத்தருவ

தற்கு) — யாண்டு - எவ்வுலகத்திலே — இவள்! — பெற்றாள். எ - று
 ❀ கூடாமுன் துன்பமடைதலால் - நீங்கிற்றெறுஉமென்றும்,
 கூடியபின் இன்பமடைதலால் - குறுகுங் . காரற்றெண்ணு

†பாங்கற் கூட்டம் . முன்றத்தவை தலைவந்தை தேழுளைத்திணைப்
 கக்கொண்டு தலைவையக்கடியது.

நாயக - ஆம் - அதி — புணர்ச்சிமகிழ்தல். சாள்

மென்றும், இப்படிப்பட்டதீ உலகிலில்லாமையால் - யாண்டு
 ப் பெற்றாளென்றும், சொலலிஞ்சுள். தன்காமத்தீயையே அவ
 ள்நீந்ததாகசொல்லினான் - அவளால் அது வெளிப்படுதலால்.

வேட்டபொழுதி னவையவை போலுமே - *
 தோட்டார் சுதுப்பிஞ் டோள். - - - ௫

[இது - தலைவன் †பாங்கியிற் கூட்டமுடிவிலே சொல்லியது.]
 — இ-ள். (எப்பொழுது பெற்றுக்கூடினும்) — தோட்டார்க
 துப்பிஞ்சுள் - மலரானிறைந்த கூந்தலையுடையவளது — தோ
 ள்-தோள்கள்! — வேட்டபொழுதின் - (மிகவுமஇனிய பொ
 ருள்களைப்பெற) விரும்பியபொழுது — அவையவைபோலு
 மே - அவ்வப்பொருள்கள் போலவந்து இன்பஞ்செய்யும். எ -
 று. ❀ தோடி - இதழ். அதுபூவுக்கு ஆகுதலால் ஆகுபெயர்.
 இயற்கைப்புணர்ச்சி - இடந்தலைப்பாடு - பாங்கற்கூட்டம் இ
 வைசுள்ளே முன்னமே அத்தோள்கள் அனுபவிக்கப்பட்டிரு
 ந்தும் பின்னும் புதியவைபோலிருந்து நெஞ்சம்பிணித்தலா
 ல் அவ்வாராம பற்றி இப்படிசொல்லினான். (௫)

உறுதோ றுயிர்தளிர்ப்பத் தீண்டலாற் பேதைக் - *
கமிழ்தி னியன்றன தோள். - - - - ஈ.

[இதுவுமது.] — இ-ள். உயிரி - (தன்னைப்பெறாதுவாடிய என்) னுயிரி — உறுதோறு - (பெற்று) உறுந்தோறும் — தளிர்ப்ப தளிர்சுரும்படி — தீண்டலால் — பேதைக்கு - இம்மங்கைக்கு—தோள்-தோள்கள் — அமிழ்தினியன்றன - (தீண்டப்பட்ட) அமிழ்தினாலே செய்யப்பட்டன.எ.று. ~~ஈ~~ ஏதுவாகலால் தீண்டல் அமிழ்திற்கும்பொருந்தியது. — வாடிய உயிரை தளிர்ப்பித்தல்பற்றி - அத்தோள்களை அமிழ்தினியன்றன வென்றான், தளிர் ததல். இன்பத்தாலே தழைத்தல். (ஈ)

சூமமி லிருந்து தமதுபாத் துண்டற்ற - *
லம்மா வரிவை முயக்கு, - - - - எ.

[இது - நீஇவனைக்கல்யாணஞ் செய்துகொண்டு உலகோர்தம் மில்லி லிருந்துதமதுபங்கை உண்கிறஇவ்வ றத்தோடுபொருந்தல்வேண்டிமென்ற தோழிக்குத் தலைவன்சொல்லியது.] — இ-ள். ஆம்மாவரிவை முயக்கு. அழகியமாமை நிறத்தைபுடைய மாதின்புணர்ச்சியானது — (இன்பந்தருதலில்) — தம்மிலிரு

பாங்கியிழ்குட்டம் - நானந்தபவதோழையத்தனைபாசக்கொண்டுகடியது.
ராயக-ஆம், அதி--புணர்ச்சிமகிழ்தல். 1.

ந்து - தமக்குரியமனையிவிருந்து—தமது - (உலகோர்)தம்மு
யற்செயால் வந்த பொருளை—பாத்து - (தென்புலத்தார் முத
வாகிய ஐவர்க்கும்)பகுந்துகொடுத்த—உண்டற்று - (தமதுப
ங்கை) உண்பதுபோல் இன்பஞ்செய்கின்றது. எ - று. ✽ தொ
ழிலுவமம். இல்லறஞ் செய்தாரடையும் சுவர்க்க வின்பத்தை
எனக்கு இப்புணர்ச்சி யேதருமென்று சம்பாணத்திற்கு உட
ன்படாதவன் சொல்லியபடியாயிற்று. மாமை - பொண்ணிறம்.

வீ முயிருவர்க் கினிதே வளியிடை - - - ✽
போழ்ப் படாஅ முயக்கு. - - - - அ.

[இது-ஒத்த அன்புடைய உமக்கு ஒருபோதும் விடாத பு
ணர்ச்சியே இனிதாகலால் விவாகஞ் செய்துகொள்ளென்ற
தொழிக்குச்சொல்லியது.] — இ-ள். (நீசொல்லுகின்றது ஒ
க்கும்) — வளியிடை போழ்ப்படா - ஒருபொழுதும் தெக்
முடையால்)காற்றால் இடையறுக்கப்படாத — முயக்கு-புண
ர்ச்சியானது | — வீமுயிருவர்க்கு- (ஒருவரைஒருவர்) விரும்பு
கிற இருவர்க்கும்—இனிதே. எ - று ✽ முற்றும்மைவிகாரத்

தாற்றொக்கது - ஏகாரம் - தேற்றம்.—இங்கேஇருவரில்லாமை
யால் அது ஒவ்வாதென்பதுகருத்து. — சளவுப்புணர்ச்சியை
மகிழ்ந்துவிவாகத்துக்கு உடன்படாதவன் சொல்லியபடி. (அ)

உள டலுணர்நல் புணர்ந லிவைகாமங் - - - ✽
கூடியார் பெற்ற பயன். - - - - கூ.

[இது-மறைக்க வேண்டாமையால் நடுநீங்கவில்லாத புணர்
ச்சியே இன்பப்பயனுடைய தாகலால் விவாகஞ்செய்து கொள்

ளென்றதொழிக்குச்சொல்லியது.] — இ - ள். ஊடல் - (புணர்
 ச்சி இனிதாதற்பொருட்டிவேண்டு) மூடலும் — உணர்நல் (அ
 தனை அளவறிந்து) நீங்குதலும் — புணர்நல் - (அதன்பின் உண்
 டாகின்ற) அப்புணர்ச்சியும்என்கிற — இவை - இவையல்லவா —
 காமங்கூடியார் — (விவாகஞ்செய்துகொண்டு) காமத்தை இ
 டைவிடாதடைந்தவர் | — பெற்றபயன் - பெற்றபயன்கள். எ -
 று ஆடவர்க்குப் பிரிவென்பதொன்று உண்டாவதல்லாமல்,
 அதுதான் பரத்தையரிடத்தாதலும், அதனை அறிந்துமகளர்
 ஊழ்நின்றலும், அவ்ஊழைத்தவற்செய்த அவர்தாமே தந்தவ
 றில்லாமெ சொல்லிநீக்கலும், பின்னும் அவ்விருவரும் ஒத்தவ
 ள்பின்னராய்க் கூடலும், அல்லவா. முன்விவாகஞ் செய்துகொ
 ளாய்க-ஆம்,அதி—புணர்ச்சிமகிழ்தல்.

ண்டி அடைந்தவர் பெற்றபயன். அப்பயன் இருதலைப் புள்ளி
 ள்ரையிராகிய மாற வன்புடைய எமக்குவேண்டாவென அ
 வ்விவாகஞ்செய்து அடைதலை இகழ்ந்துசொல்லியபடி. (க)

அறிதோ நறியாமை கண்டற்றுந் காமஞ் - - *
 செறிதோறுஞ் சேயிழை மாட்டி. - - - - ய.

[இது - தலைவியைப்புணர்ந்து உடன்கொண்டு போகின்றத
 லைவன் தன்னுள்ளே சொல்லியது.] — இ - ள். செறிதோறும் -
 புணர்ப்புணர — சேயிழைமாட்டி - செய்ய ஆபரணத்தைபு
 டைய இவளிடத்து — காமம் - காதல் — | அறிதோறு - (நூல்க
 ளாலும், நுட்பவறிவாலும், பொருள்களை) அறிவறிய — அறி
 யாமை - (முல்லை) பறியாமை | — கண்டற்று - காணப்படுத
 ல்போலே காணப்படுகின்றது. எ - று. களவிலே பலவிடை
 யீடுகளால் தன்கருத்தின்படி அனுபவிக்கப்பெறாமல் வருத்த
 முற்றவன் உடன்கொண்டுபோய்போது அதுதீர்தலால் - செ

நீதோறுமெய்றான். அறிவிற்கு எல்லையில்லாமையால் மேலு
 மேலும் அறியவறிய முன்னையறிவு அறிபாமையாய் முடிபு
 தல்ம்பால்புணர்தற்கு எல்லையில்லாமல் மேலுமேலும் புணர
 ப்புணர முன்னைய்புணர்வு புணராமையாய் முடிகின்றதென
 த் தன்ஞராமைசொல்லியபடி. — இப்புணர்ச்சிமகிழ்தல் தலை
 வியிடத்துக் குறிப்பாலல்லது சொல்லாநிகழாது. ஆல் - அசை.

நாயு, அதி - நலம்புணர்ந் துரைத்தல்.

அஃதாவது - தலைவன் தலைவிநலத்தினைவருணித்துச்சொ
 ல்லியது. இதுபுணர்ச்சியின் மகிழ்ந்தவிடத்துநிகழ்வதா
 கலால் அதன்பின்வைக்கப்பட்டது.

நன்னீரை வாழி யனிச்சமேநின்னிணு - - - *
 மென்லீரள் யாம்வீழ்பவள். - - - க.

[இது - தலைவன் இயற்கைப்புணர்ச்சி முடிவிலே சொல்லி
 யது.]—இ-ள். அனிச்சமே - அனிச்சப்புவே — வாழி - வாழ்
 வாபாக. — நன்னீரை - (மென்மையாலே நீ எல்லாப்பூவினும்)
 நல்ல குணமுடைய. — (அப்படியிருந்தாலும்) — யாம்வீ
 ழ்பவள் - எம்மால் விரும்பப்பட்டவள் | — நின்னிணுமென்லீ
 ரள் - உன்னிலுமெல்லியகுணத்தையவை யின்.

நாயு - ஆம், அதி - நலம்புணர்ந் துரைத்தல்.

சும் - ஆகுபெயர். — வாழியென்பது உடன்பாட்டுக்குறிப்பு.
 இனிநானே மெல்லியகுணமுடையேனென்னுஞ் செருக்கை ஒ
 புவாயாகவென்பதாம். — அப்பொழுது பரிசித்து அறிந்தா
 னாகலால் - பரிசுத்தினினைமையேயே பாராட்டினான். - (க)

மலர்காணின் மையாத்தி நெஞ்சே யிவள்கண் - - *
 பலர்காணும் புவொக்கு மென்று. - - - - உ.

[இது - தலைவன் இடந்தலைப்பாட்டிலே சொல்லியது.] —
 இ - ள். நெஞ்சே—இவள்கண் - (யானேகாணப்பெற்ற) இவள்
 கண்களை— பலர்காணும் - பலராலும்காணப்படுகிற— புவொ
 க்குமென்று - மலர்கள் ஒக்குமென்று நினைத்து — மலர்காணி
 ன் - (தாமனாகுவளை நீலமுதலாகிய) மலர்களைக் கண்டால்—
 மையாத்தி - மயங்காநின்றாய். [உனக்கு அறிவிருந்தவிதம் எ
 ன்ன].எ - று. ~~இ~~ மையாத்தல்—இங்கே ஒப்பாகாதவைகளை ஒக்
 குமென்றுகொள்ளாதல். — இயற்கைப்புணர்ச்சியி னீங்கியது
 முதலாகத் தலைவி கண்களைக் காணப் பெறாமையால் அவைக
 ளோடு சிறிதொத்திருக்கிற மலர்களைக் கண்டவிடத்தெல்லாம்
 அவைகளிடத்து ஆசைசெய்து வந்ததலைவன் இப்பொழுது அ
 க்கண்களினலமுமுதும் தானே தனியான இடத்தெறிப்ப் பட்
 டி அனுபவித்தா னாகலால் அம்மலர்கள் ஒப்பாகாமையென்பி
 ஒப்புமைகருதிய நெஞ்சை இகழ்ந்து சொல்லியபடி. - (உ)

முறிமேனி முத்த முறுவல் வெறிநாற்றம் - - *
 வேலுண்கண் வேய்த்தோ ளவட்கு. - - - - ஈ.

[இது - கூட்டுதலுற்றபாங்கணுக்குத் தலைவன் தலைவியினியல்
 புசொல்லியது.]— இ - ள். வேய்த்தோ ளவட்கு - மூங்கில் போ
 லுந் தோள்களைபுடையவளுக்கு— மேனி - நிறம் | —முறி - தளி

நீதிமாயிருக்கும்.—முறுவல் - பல்லானது |—முத்தம் - முத்தாயிருக்கும். — நாற்றம் - இயற்கைவாசனையானது | — வெந்நீர் - நல்லவாசனையிருக்கும்.—உண்கண் - (மை) யுண்டகண்கள் |—வேல் - வேல்களாயிருக்கும். எ-று. ஐஸ்ரீ முறி முறுவல் - ஆகுபெயர். — உருவகவகையாலே சொல்லினமையால் - புனைந்துரைப்பாயிற்று. |— உன்னாலே நினைக்கப்பட்டவளை அறியேனென்று தூரப்படுத்திய தோழிக்குத் தலைவன் சொல்லியதுமாம்.

காணிற்குவளை கவிழ்ந்து நிலனோக்கு - *
மாணிழை கண்ணொவ்வே மென்று. - - - ச.
[இ. க. - பார்க்கப்பட்டக்கிலே சென்றுசாரீக வறுக்கலைவன்

மாயெ-ஆம், அது — நலம்புனைந்துரைத்தல். சாயிக

சொல்லியது.] — இ-ள். குவளை - குவளைமலர்கள் | — காணின் - பார்க்கிறதொழிகை உடையவையாயிருந்தால்—மாணிழைகண் - மாட்சிமைப்பட்ட ஆபரணங்களை யுடையவளது கண்களை—ஒவ்வேமென்று - நிகரோமென்று நினைத்து— கவிழ்ந்து - (அந்நாணத்தினாலே) தலைகுனிந்து — நிலன் - நிலத்தை } — நோக்கும் - பார்க்கும். எ-று. ஐஸ்ரீ நிறத்தாலே யன்றி - தொழிலாலும் ஒவ்வாதென்றற்கு - காணினென்றும், கண்டால் அவ்வொவ்வாமையால் நாணுடையவாமென்பது தோன்ற - கவிழ்ந்தென்றும், சொல்லினான். — காணலும் நாணலும் இல்லாமையால் இறுமாந்து ஆகாசத்தை நோக்கின வென்பதாம். (ச).

அனிச்சப்பூக் கால்களையாள் பெய்தா னுகப்பிற்கு*
 நல்ல படா அபறை. - - - - - ரு.

[இது-தலைவன் + பகற்குறியிலே பூவணிகண்டு சொல்லிய
 து.]—இ-ள். (இவள்|தன்மென்மை நினையாமல்) — அனிச்சச்
 ப்பூ-அனிச்சமலரை—கால்களையாள் - தாள்களையாளாகி—பெ
 ய்தாள். குடிஞாள்.— நுகப்பிற்கு - (இனியிவ) ளிடைக்கு—நல்
 ல்-நல்லவையாகிய — பறை - பறைகள் | — படா-ஒலியா.எ -
 று. * இம்மலர்த்தாளின் பாரம்பொருமையால் இடைமுரியு
 ம் முற்றீதால் அதற்குச் செத்தவர்க்கு உரியநெய்தற்பறையே
 ஒலிககு மென்பதாம். — மணிதார்க்கு உரியசாவும், பறையொ
 ளித்தலும், குறிப்பால்இடையின்மேல் ஏற்றப்பட்டன. (ரு)

மதியு மடந்தை முகனு மறியா - - - - *
 பதியிற் கலங்கிய மீன். - - - - - ன்.

[இது- * இரவுக்குறியிலே தலைவன்சந்திரனைக்கண்டுசொல்
 லியது.]—இ-ள். மீன் - தாரகைகள் | — (வேறுபாடுபெரிதா
 யிருக்கவும்)—மதியும்-(தமது) சந்திரனையும் — மடைந்தைமு
 கனும்-(எமது) மாதுமுகத்தையும்—அறியா - (இதுசந்திரன்
 இதுமுகமென்று) அறியமாட்டாமல்—பதியின்-(தன்) நிலையி
 ளின் றும்—கலங்கிய-கலங்கித்திரியாநின்றன. எ.று. * ஓரிடத்
 து நில்லாமல் எப்போதும் உலாவுதல் பற்றி - பதியிற்கலங்கி
 யவென்றான்.—வேறுபாடுபின்பாட்டிற் சொல்லப்படும். (சு.)

அறவாப் நிறைந்த வலிர்மதிக்குப் போல *
 மறுவுண்டோ மாதர் முகத்து. - - - - - எ.

[இதுவுமது.] — இ-ள். (அத்தா ரகைகள் அப்படி கலங்குத

+ பகற்குற, பக்கல் ஓரிடக்குறவைத்த வந்தகடல்.
 * இரவுக்குற, இரவிலே தலைவன்

ற்குக்காரணம்|யா து.] — அறுவாய் நிறைந்த - முன்குறைந்தவி
 டம் வந்து நிறைந்த—அவிர்-விளங்குகிற — மதிக்குப்போல-
 சந்திரனிடந்துப்போல — மாதர் முகத்து - இம்மாதர் முகத்தி
 லிடத்து— மறு - களங்கமானது|—உண்டோ. எ-று. ❀ தே
 யந்துவளர்தலும், களங்கமும், இல்லாமைபற்றி - வேறுபாடு
 அறியலாயிருக்க அறிந்திலவென்று இதழ்ந்து சொல்லியபடி.

மா தர் முகம்போ லொளிவிடவல்லியேற் . - ❀
 காதலை வாழி மதி. - - - - - அ.

[இதுவுமது.]— இ-ள். மதி-சந்திரனே — வாழி - வாழ்வா
 யாக.—மாதர் முகம்போல் — ஒளிவிடவல்லியேல் - (நான்மதி
 ழும்படி) ஒளிவீசவல்லாயாகில் — காதலை - (நீயும்என்ஞால்) இச்
 சிக்கப்படுதலையுடையயாவாய். எ-று. ❀ மறு - உண்ணிடத்
 திருத்தலால் அதுமாட்டாய்மாட்டாமையால் என்ஞால் இச்சி
 க்கவும் படாபென்பதாம். — வாழி - இதழ்ச்சிக்குறிப்பு (அ)

மலரன்ன கண்ணாண் முகமொத்தி யாயிற் . - ❀
 பலர்காணத் தோன்றன் மதி. - - - - - கூ.

[இதுவுமது.]— இ-ள். மதி - சந்திரனே — மலரன்னகண்
 ணாள் - இம்மலர் போலுங்கண்களையுடையவளது — முகம்-முக
 த்தை— ஒத்தியாயின் - ஒக்கவேண்டியவையாகில் — (இதுபோல்
 யான்காணத் தோன்று. (—பலர்காணத்தோன்றல் - பலர்காண

த் தோன்றாதே. எ-று. ❀ தானே முகத்திறலமுழுதும் கண்
 று அனுபவித்தானாகலால் இங்கேயும் பலர்காணத்தோன்றலை
 இழிவுபடுத்திச் சொல்லினான். — பலர்காணத்தோன்றில் உன
 க்கு அம்முகத்தோடுஒப்பு உண்டாகாதென்பதாம். (கூ)

அனிச்சமு மன்னத்தின் றாவியு மாத - - - *
 ரடிக்கு நெருஞ்சிப் பழம். - - - ய.

[இது - உடன்போக்குச் சொன்னதோழிக்குத்தலைவன் அ
 தனருமையைச் சொல்லி மறுத்தது.] — இ-ள். (உலகத்தாரா
 ல் மென்மைக்கு எடுக்கப்பட்ட) — அனிச்சமும் - அனிச்சமல
 ரும் | — அன்னத்தின் றாவியும் - அன்னப்பறவையினிறகும் | —
 மாதரடிக்கு — நெருஞ்சிப்பழம் - நெருஞ்சிப்பழம் போல் வ
 ருத்தஞ்செய்யும். எ.று. * முள்வசிதாதலால் - பழமென்றார்.
 இப்படிப்பட்ட அடிகள் கூர்ங்கல்லும், வெப்பமுமுள்ளபா
 லை வழியை எப்படிக்கடப்பாளென்பது குறிப்பாடீல் பெறப்

1. ... கல்வி ... கல்வகடன் செல்வகல்.

நாயஉ-ஆம்,அதி—நலம்புனைந்துரைத்தல்.

பட்டது. — செம்பொருளே யன்றிக் குறிப்புப் பொருளும்
 அடிநலனழியாமையாகலின் இதுவும் இவ்வதிகாரத்ததாயது.

— * * * * *

நாயஉ-ஆம்,அதி-காதற்குறப்புரைத்தல்.

அஃதாவது - தலைவன் தன்னுசையிருதியைச் சொல்லலு
 ம்,தலைவி தன்னுசையிருதியைச் சொல்லலும், ஆம். இது
 புணர்ச்சியும் நலனும்பற்றி நிகழ்கின்றதாகலால் அவற்
 றினதிகாரங்களின் பின்வைக்கப்பட்டது.

பா லொடு தேன்கலன் தற்றே பணிமொழி - - *
 வாலெயி றூறிய நீர் - - - க.

[இது - தலைவன் யியற்கைப்புணர்ச்சி முடிவிலே தன்னயப்
 பைஅறிவித்தது.] — இ-ள். பணிமொழி - இம்மெல்லிய சொ
 ல்லியுடையவளது — வாலெயிறூறியநீர் - வெண்பல்லூறியநீ

ரானது | — பாலொடு தேன்கலந்தற்றே - பாலுடனேதேனை
 க்கலந்தகவையபோலும், எ-று. ❀ பாலொடு தேனென்றத
 ளை - அதன்கவையபோலுஞ் சுவையுடைத்தென்ப நாயிற்று.
 வேறுவேறறியப்பட்ட சுவையையுடைய பாலும் தேனும் கல
 ந்தவிடத்து அக்கவைய இன்னதென்று அறியக்கூடாத இனிய
 சுவையுடையதாமாகலால் - அச்சுவைநீர்க்கும் அடைவிக்க. (க)

உடம்போடுயிரிடை யெண்ண மற்றன்ன - . . . *
 மடந்தையோ டெம்மிடை நட்டி. - - (உ)

[இது - தலைவன்பிரிவினலுண்டாகிய அச்சத்தைச் சொல்லிய
 து.]— இ-ள். மடந்தையோடெம்மிடை - இம்மாதோடு எம்
 மிடத்து உண்டாகிய — நட்டி - நட்டிகள் | — உடம்போடுயிரி
 டை - உடம்போடுயிரிடத்து — என்ன - எப்படிப்பட்டவை
 — அன்ன - அப்படிப்பட்டவையாகும். எ-று. ❀ எப்படிப்ப
 ட்வையென்பன்மைபாற் சொல்லியது - இருவகைநட்டிக
 ளும் ஆகித்தொடங்கி வேறுபாடில்லாமல் கலந்துவருதல் இன்
 பத்துன்பங்களை ஒக்க அனுபவித்தல், அவசியம் வேண்டிதல்
 என்றிவைகளைநோக்கி. — ஊழினாலே கூட்டப்பட்ட புணர்ச்
 சியாகலால் அப்பொழுது உணர்ச்சியில்லா திருந்தவள் பின்
 னைஉடையளாமன்றே ஆகிய விடத்தே இவன் எவனோவென்
 றும், என்னிடத்தே அன்புடையனோவென்றும், பின்னும் இவ
 னைக்கலத்தல் கூடுமோவென்றும், அவளுள்ளத்தே தோன்று
 வா

சாயசாய ஆம், அதி—காதற்சிறப்புரைத்தல்.

ம் அவைகுறிப்பால் அறிந்து அவை தீரச்சொல்லியபடி. (உ)

கருமணியிற் பாவாய்நீ போதாயாம் வீழுந் - - *
 திருநுதற் கில்லை யிடம். - - - - - ஈ.

[இது - இடந்தலைப்பாட்டிலே தலைவிநீங்கும்போது தலைவன் சொல்லியது.] — இ-ள். கருமணியிற்பாவாய் - (என்கண்ணிற்) கருமணியிலிருக்கின்றபாவையே—நீ|— போதாய் - (அவ்விடம் விட்டுப்) போவாயாக. — (போகாதிருப்பாயாகில்) — யாம்வீழும் - எம்மால்விரும்பப்படுகின்ற—திருநுதற்கு - அழகிய நெற்றியையுடையவளுக்கு — இடம்| — இல்லை. எ-று. ❀ நான் காணாமல் இருக்கமாட்டாமையால் இவள் புறத்துப் போந்தன்மையளல்லாமல் என்கண்ணினர் இருக்குந்தன்மையள் இருக்கும்போது, உன்னோடுகூடியிருக்க இடம்போதாமையால் உன்னிலுஞ் சிறந்த இவளுக்கு அவ்விடத் தைக் கொடுத்த நீபோய் விடுவாயாகவென்பதாம். (ஈ)

வாழ்த லுயிரீக்கன்ன லாயிழை சாத - - *
 லதற்கன்ன ணீங்கு மிடத்து. - - - - - ச.

[இது - பகற்குறியிலே புணர்ந்து நீங்குந்தலைவன் சொல்லியது.]—இ-ள். (எனக்கு) — ஆயிழை - ஆராய்ந்துகொள்ளப்பட்ட ஆபரணத்தையுடையவர்| — (புணருமிடத்து) — உயிரீக்கு — வாழ்தலன்னள் - (உடம்போடுகூடி) வாழ்தல்போலாகின்றாள்.—நீங்குமிடத்து-பிரியுமிடத்து — அதற்கு—அவ்வுயிரீக்கு — சாதலன்னள் - அவ்வுடம்பி னீங்கிப்போதல் போலாகின்றாள். எ-று. ❀ எனக்கென்பதும், புணருமிடத்தென்பதும். அவாய்நிலையால் வந்தன- வாழுங்காலத்துவேறுபாடில்லாமல் வழிநிற்றலாலும், சாங்காலத்து வருத்தஞ்செய்தலாலும், அவைகளை அவள்புணர்வுபிரிவுகளுக்கு உவமையாக்கினான்.ச.

உள்ளுவன் மன்பான் மறப்பின் மறப்பறியே - *

ஒள்ளமர்க் கண்ணன் குணம். - - - - - ௫.

[இது - + ஒருவழித்தணந்துவந்தபோது எம்மை நினைத்து
மறிவீரோவென்ற தோழிக்குத் தலைவன் சொல்லியது.] —

இ-ள். யான் | — ஒள்ளமர்க் கண்ணன் குணம் - ஒளியினவாகிப்
போர்செய்திற கண்களையுடையவளது குணங்கள் — மறப்பி
ன் - மறந்தேனாயின் — உள்ளுவன் - நினைப்பேன். — மறப்ப
றியேன் - (ஒருபோதும்) மறத்தலறியேன். [ஆகலால் நினைத்

+ ஒருவழித்தணந்தன், தலைவன்போதுமொருகாரியம் குறித்துப்பரிதல்.

ஈயக்-ஆம், அதி — காதற்சிறப்புணர்த்தல்

தலுமறியேன்.] எ-று. ^ஊ நினைத்தலுமறியே எனன்னும்பொ
ருள் கொள்ள நிற்கையால் - மன் ஒழியிசையில் வந்தது. குண
ங்கள் - நாணம் - மடம் - அச்சம் - பயிர்ப்பு - முதலானவை. இது
வரைக்கும் தலைவன் சொல்லியது பின்தலைவி சொல்வது. (௫)

கண்ணுள்ளிற் போகா ரிமைப்பிற் பருவரார் - • • *
நுண்ணியொங் காத லவர். - - - - - ௬.

[இது ஒருவழித் தணத்தலில் தலைவனைத்தோழி இயற்பழி
ப்பாளென்று அஞ்சி அவள் கேட்கத் தலைவி தன்னுள்ளே சொ
ல்லியது.] — இ-ள். (தாம்காணுமைபற்றித் தூரத்திலேபோயி
ரொன்று நினைப்பவர் நினைக்கக்கடவர்.) — எங்காதலவர் | —
கண்ணுள்ளில் - (எமது கண்ணுள்ளே நின்றும் — போகார். —
இமைப்பின் - (அறியாமல்) இமைத்தேமாயின் — பருவரார் -
(அதனால்) வருந்துவதுஞ் செய்பார். — (ஆதலால்) — நுண்
ணியர் - (காணப்படாத) நுண்ணியர். எ - று. ^ஊ இடைவிடா
து நினைவின் முதிர்ச்சியால் எப்போதும் முன்னேதோன்ற

லால் - கண்ணுள்ளிற் போகாரொன்றும், இமைத்தபோதும் அது நின்றலால் - இமைப்பிற் பருவராரொன்றும், சொல்லினுள்.

கண்ணுள்ளார் காத லவராகக் கண்ணு . . . *

மெழுதேங் கரப்பாக் கறிந்து. . . எ. .

[இதுவும் து] — இ. எள். காதலவர் | — கண்ணுள்ளாராக - (எங்) கண்ணுள் இருக்கின்றாராகலால் — கண்ணுமெழுதேம் - கண்ணினை (மையினால்) எழுதுவதுஞ்செய்யேயம் — கரப்பாக் கறிந்து - (அவ்வளவுகாலமும் அவர்) மறைதலை அறிந்து. எ.று. ❀ எம்மால் இடைவிடாமற் காணப்படுகின்றவரைப் பிரிந்தாரொன்று நினைக்கும் விதம் என்னவென்பது குறிப்பெச்சம்.

நெஞ்சத்தார் காத லவராக வெய்துண்ட . . . *

வஞ்சுதும் வேபாக் கறிந்து. . . அ.

[இதுவும் து] — இ. எள். காதலவர் — நெஞ்சத்தாராக - நெஞ்சுளிருக்கின்றாராகலால் — (உண்ணும்போது) — வெய்துண்டல் - சூரிளதாக உண்ணுதற்கு — அஞ்சுதும் - அஞ்சாநின்

றேம். — வேபாக் கறிந்து - (அவர் அதனாலே) சூறுதலை அறிந்து. எ.று. ❀ எப்பொழுதும் என்னெஞ்சினிருக்கிறவரைப் பிரிந்தாரொன்று நினைக்கும் விதம் என்னென்பது குறிப்பெச்சம்.

ரயந. ஆம், அதி — காதற்சிறப்புரைத்தல்.

இமைப்பிற் கரப்பாக் கறிவ லனைத்திற்கே - - *
 யேதில றென்னு மிய்வூர். - - - - - க.

[இது - + வரைவிடைவைத்துப் பொருள்வயிற்கப்பிரிந்த விடத்துத்தலைவி பொறுத்திருத்தற்பொருட்டிக் தோழிதலைவ னை இயற்பழித்தளிடத்தே அவள் இயற்படச் சொல்லியது.] — இ-ள். இமைப்பின் - (என்.கண்) இமைக்குமாயின் — கர பபாக்சுறியல் - (உள்ளிருக்கிறகாதலர்) மறைதலறிந்து இமை யேன் — அனைத்திற்கே - அவ்வளவுக்கே — இவ்வூர் | — ஏதிலொ ன்னும் - (தூங்காதநோய்செய்தார்) அன்பிலொன்னும். எ-று. **ஊ** தன்கருத்தறியாமைபற்றிக் கோபித்துச்சொல்லலால் தோழி ளைவேறுபடுத்தி உடொன்றான். ஒருபோதும் பிரியாதவரைப் பிரிந்தாொன்று பழிக்குந்தன்மையை யல்லையென்பதாம். (க)

உவந்துறைவ ருள்ளத்து ளென்று மிகந்துறைவ - *
 ரேதில றென்னு மிய்வூர். - - - - - ய.

[இதுவுமது.] — இ - ள். (காதலர்) உள்ளத்துள் — என்று ம்-எப்போதும் — உவந்து - மகிழ்ந்து — உறைவர் - வாசஞ்செ ப்பாநிற்பார். — (அதனையறியாமல்) — இவ்வூர் | — இகந்துறை வர் - பிரிந்திராநின்றார். — ஏதிலொன்னும் - அன்பிலாொன்று (அவ்வாச்) சொல்லுகின்றது. எ - று. **ஊ** உவந்துறைவொன்ற தனால் அன்புடைமைகூறினான். பிரியாமைபும் அன்பும் உடை யவரை இவ்வொன்றுபழிக்குந் தன்மையை யல்லையென்பதாம். ய.

நயச-அதி-நாணுத்துறவுரைத்தல்.

அஃதாவது - தூரப்படுத்தப்பட்டிப் பொறுதவனாகிய த லைவனும், * அறத்தொடு நிற்பிக்கத்தொடங்கிய தலைவி யும், தமது நாணமிழத்தலைச் சொல்லுதலாம். இதுகாத ல் மிகுந்தவிடத்து நிகழ்வதாகலால் - காதற்சிறப்புரைத் தலின் பின்வைக்கப்பட்டது.

கரிம முழுந்து வருந்தினூர்க் கேம - - - *
 மடலல்ல தில்லை வலி. - - - - - க.

[தூரப் பரித்தப்பட்டுப் பொருதவனாகிய தலைவன்சொல்
 வியது.]—இ-ள். காமமுழுந்து-(அரியமகளீரோடு) காமத்தை

+ வராவிகடவைத்துப்பொருள்வயிற்பரிதல், கல்யாணத்தக்குப் பொரு
 ள்சம்பாதிக்கப்பரிதல்.

அறத்தொடுநிற்ப்தல், ஒக்கே தலைவி தன் காமத்தைப் பாங்கிமுதலி
 ள்வரால் வெளிப்படுத்தல்.

றாயச-ஆம்,அதி—நாணுத்தறவுணாத்தல்.

அணுபவித்து— (பின் அதுபெறாமல்) — வருந்தினூர்க்கு - து
 ன்பமடைந்தஆடவர்க்கு — எமமடலல்லது - (முன்னும்) காப்
 பாய்வருகின்றமடல்மாவல்லது — வலி-வலியது | — இல்லை-
 (இனி எனக்கு) இல்லை. எ-து ஐஐ எமமாதல் - அத்துன்பநீங்
 கும்வகை அவ்வணுபவத்தைக் கொடுத்தல். வலி - ஆகுபெயர்.
 — முன்னும் ஆடவராயினார் இன்பமடைந்துவருகிறவழியிருக்
 கவும் உன்னை அதர்க்குத் துணையென்று நினைத்து விணாக முய
 ன்றநான் இப்போது துணையல்லாமை அறிந்தேனாகலால் இனி
 யாயினும் அவ்வழியால் அதனை அடைவேனென்பதுகருத்து

நோனா வுடம்பு முயிரு மடலேறு - - - *
 நாணினே நீக்கி நிறுத்து. - - - - - உ.

[இது - நாணமுடைய உமக்கு மடன்மாவேறுகை முடியா தென்று அதனைவிலக்க வுற்றதோழிக்குத்தலைவன் சொல்லிய து.]—இ-ள். நோன - (அவ்வருத்தத்தைப்) பொருத் - உட ம்புமுடியும்.—மடவேறும் - (அநர்க்குக்காப்பாங்கியமடன்மா வை) ஏறநினைபா நின்றன.—நாணினை - (அதனை விலக்குவதாகி ய) நாணத்தை—நீக்கி நிறுத்து—ஒழித்துவிட்டு. எ-று. ❀ அ நிவுமுதலானவை முன்னே நீங்கவும் நாண் நீங்காது நின்றது அதுவும் இப்பொழுது நீங்கிற்றென்றற்கு - உடம்புமுடியிரு மென்றான். அவைதாம் தம்முள் நீங்காமைப்பொருட்டு மட வேறுமென்றது - அவள் தன்பொருமை யறிந்து கடிதிலே உடன்படுதல் குறித்து. (உ)

நானெடு நல்லாண்மை பண்டுடையே னின்றுடையேன் ❀ காமுற்றோ ரோறு மடல். - - - - - ஈ.

[இது - நாணமேயன்றி நல்லாண்மையும் உடைமையால் ம டவேறுகை முடியாதென்ற தோழிக்குச் சொல்லியது.]— இ-ள். நானெடுநல்லாண்மை - நாணத்தையும் மிகுந்த ஆண் மையையும்—பண்டு - முன்னே — உடையேன். — (அவை காமத்தால் நீங்குதலால்) — காமுற்றோறுமடல் - காமமிகுந்த வோறுமடல்—இன்று - இப்போது — உடையேன். எ-று. ❀ நாண் - இழிவானவைசெய்யுமிடத்து விலக்குவது. — ஆண்மை - ஒன்றுக்குந் தளராது நின்றல். அவைமுன்னுள்ளன இன் னுள்ளது இதுவேயாகலால் - கடிதிலே முடியுமென்றபடி. (க)

மடன்மா, பண்டமடனவேசெயப்பட்டகுதிரை,

சாயது னாயச-ஆம்,அதி—நாணுத்துறவுரைத்தல்

காமக் கபிம்புன லுய்க்குமே நானொடு - - *
நல்லாண்மை யென்னும் புணை, - - - ச.

[இது - நாணமும் நல்லாண்மையும் காமவெள்ளத்திற்குப் புணையாதலால் அதனால் அவைநீங்குவன வல்லவென்றதோழிக் குத்தலைவன் சொல்லியது.] — இ-ள். (நான் தன்னைக் கடத் தற்குக்கொண்ட) — நானொடுநல்லாண்மை யென்னும்புணை - நாணமும் நல்லாண்மையும் ஆகியபுணைகளை? — காமக்கபிம்பு னல்-காமமாகிய கடியவெள்ளமானது | — உய்க்குமே . (என் னிற்பிரித்துக்) கொண்டுபோகின்றது. எ-று. ❀ அவைசெய் யமாட்டாதமற்றைநீரி னீக்குதற்கு-கபிம் புனவென்றான். இந் நீர்க்கு அவைபுணையாகா அதனால் அவை நீங்குமென்பதாம்.

தொடலைக் குறுந்தொடி தந்தாண் மடலொடு - *
மாலை யுழக்குந் துயர். - - - - - டு.

[இது - இப்பொறுக்கமாட்டாமையும், மடலும், உமக்கு எப்படிவந்தன வென்ற தோழிக் குத்தலைவன் சொல்லியது.] — இ-ள். மாலையுழக்குந் துயர் - மாலைக்காலத்து அனுபவிக்குந் துன்பத்தையும் — மடலொடு - (அதற்கு மருந்தாகிய) மடன் மாவையும்) — (முன் அறிவேன்) — தொடலைக்குறுந்தொடி - மாலைபோல தொடர்ந்த 'சிறியவனையலைபுடையவன்' | — தந்தா ள்-(இப்பொழுது எனக்குக்)தந்தாள். எ-று. ❀ சாமம்-மற் றைப் பொழுதுகளிலும் உண்டாயினும் மாலையிலே மலர்த லால் மாலையுழக்குந் துயரென்றும், மடலும் அது பற்றிவந் ததாகலால் அவ்விளிவும் அவளாலே தரப்பட்டவென்றும், அவ் வள்தான்நீ சொல்லியதே சொல்லுகிற இளமையளென்பது தோன்ற - தொடலைக்குறுந் தொடியென்றும், சொன்னான். இ னவை அவர்தந்தவையாகலால் உன்னால் நீங்குமென்பதுகருத்து

மடலூர்தல் யாமத்து முள்ளுவேன் மன்ற - - *
 படலொல்லா பேதைக்கென் கண். - - - எ.

[இது-மடலூரும் பொழுது இன்றைக்கும் கழிந்ததென்ற
 தோழிக்குத் தலைவன் சொல்லியது.] — இ-ள். பேதைக்கு -
 (உன்மாதிரி காரணமாக) — என்கண்-எனது கண்கள்! — பட

லொல்லா - (ஒருபோதும் தூங்குதல்பொருந்தாவாம். — (அ
 தனால்)—யாமத்தும் - (எல்லாரும் தூங்குகிற) புகழியிரனிலும்
 — மன்றமடலூர்தல் - மடன்மாவேறலையே — உள்ளுவேன் -

யாயச-ஆம், அதி—நாணுத்தறவுரைத்தல்.

நினை ப்பேன். எ-று. ^ஐ பேதைபென்றது-மடமைபற்றி. —
 இனிக்குறை முடிப்பது நாளைபெனல் வேண்டா வென்பதாம்.

கடலன்ன காம முழந்து மடலேறுப் - - - *
 பெண்ணிற் பெருந்தக்க தில். - - - எ.

[இது - முன்பாட்டிலே பேதைபென்றதுபற்றி அறிவில்
 லாதமகளரினும் அறிவுடைய ஆடவரன்றே பொறுக்கத்தக்
 கவொன்ற தோழிக்குத் தலைவன் சொல்லியது.]—இ-ள். கட
 லன்னகாமமுழந்தும் - கடல் போற்கரையற்றகாமநோயை அ
 னுபவித்தும்—மடலேறு - மடன்மாவேறுமல் (பொறுத்திரு
 க்கிற)—பெண்ணின் - பெண் (பிறப்பு) போல் — பெருந்த
 க்கது-மிகுந்ததகுதியுடையபிறப்பு—இல் - (உலகத்தில்) இல்
 லை. எ-று. ^ஐ பிறப்புவிசேடத்தால் அவ்வடக்கம் எனக்கு இல்
 லையாகின்றது. நீ அதை அறிகின்றிலை யென்பதாம். — இதுவ
 ரைக்குந்தலைவன் சொல்லியது. பின்னே தலைவிசொல்வது. (எ)

நிறையரியர் மன்னளிய ரொன்ருது காம - - *
மறையிறந்து மன்று பழிம். - - - - - அ.

[இது - காப்புச்சிறை அதிகப்பட்டிக் காமம் பெருகியபோது தலைவிசொல்லியது]—இ-ள். (இவர்)—நிறையரிய (ரொன்ருது)- நிறையால் (நாம்மேற்கொள்ளுதற்கு) அரியமொன்று அஞ்சாமலும்—மன்னளியரொன்ருது - மிகவும் அளிக்கத்தக்கவரொன்று இரங்காமலும்—காமம் - (மகளிரது) காமமும்|—மறையிறந்து - (அவர்) மறைத்தலைக் கடந்து — மன்றுபழிம் - சபையிடத்து வெளிப்படுவதாயிருந்தது. எ - று. என்ருதென்பது முன்னுங்கூட்டி - மகளிரொன்பது வருணிக்கப்பட்டது. —இங்கேமன்றென்றது - தந்தைமுதலாகிய தன் குடும்பத்தார் கூட்டத்தை. உலகத்துப்பெண்களது காமத்தியல்பு சொல்லுவாள்போல் தன்காமம் பெருகியபடிசொல்லி இனி அறத்தொடுநிறறல் வேண்டுமென்பது குறிப்பித்தபடியாயிற்று. (அ)

அறிகிலா ரொல்லாரு மென்றேயென் காம - - *
மறுகின் மறுகு மருண்டு. - - - - - *

[இதுவுமது.]—இ - ள். (நான்முன் அடங்கியிருக்கையால்)—எல்லாரும்—அறிகிலாரொன்று - (என்னை) அறிந்திலர் (இனி அப்படி அடங்கியிராமல் நானேவெளிப்பட்டு அறிவிப்பே) எனன்று நினைத்து—என்காமம்|—மறுகில் - (இவ்வீர்) விதியிசாஉய ராயச-ஆம்,அதி—நானுத்தறவுரைத்தல்.

ல்—மருண்டி-மயங்கி—மறாகும் - சமுட்கின்றது. எ-று. ஶ்ரீ ம
 யங்குதல்-+ அம்பலாதல். மறுகுதல். * அலராதல். இவ்விரண்
 மொயிற்று இனி. அறத்தொடுநிற்றல்வேண்டிமென்பதாம். (சு)

யாங்கண்ணிற் காண நகுப வறிவில்லார் - - - *
 யாம்பட்ட தாம்படா வாறு. - - - ய.

[இது-+ செவிலிக்கு அறத்தொடு நின்றுவைத்து நான் நி
 ற்கும்விதம் 'என்னென்று நகைசெய்த தோழியோடு புலந்து
 தலைவிதன் னுள்ளேசொல்லியது.] — இ - ள். யாம் — கண்ணி

ற்காண-(கேட்கும்படியுமன்றிக்) கண்ணற்காணும்படி. — அறி
 வில்லார்|—நகுப- (எம்மைச்) சிரிக்கின்றார். — (அவர் அப்ப
 டி செய்கின்றது)—யாம்பட்ட - யாம் அடைந்த நோய்களை—
 தாம்படாவாறு-தாம் அடையாமையால். எ-று. ஶ்ரீகண்ணினெ
 ன்றது-முன் கண்டநிபாமை புணரநின்றது. — அறத்தொடு
 நின்றுமையறிபாமல் மணஞ்செய்ய மாட்சிமைப்படுகின்றிலரெ
 ன்று பிணங்குடின்றாளாகலால் - அயலாளாக்கிச் சொல்லினார்.

ராயடு - ஆம், அதி - அலரறிவுறுத்தல்.

—**ஶ்ரீ*ஶ்ரீ*ஶ்ரீ*ஶ்ரீ***—

அஃதாவது - களவொழுக்கம் வேண்டியதலைவன் பிறர்
 சொல்லுகின்ற அலர்தனக்கு ஆகின்ற விதத்தைத் தோ

ழிக்கு அறிவித்தலும், மணமாக உடன்போக்காத ஒன்
 று வேண்டியதலைவியும் தோழியும் அவ்வலரை அவனு

க்கு அறிவுறுத்தலும், ஆம். இது நாணத்திறந்த வழி
 நிகழ்வதாகலால். அதன் பின்வைக்கப்பட்டது.

அலொழ வாரூயிர் நிற்கு மதனைப் - - - *
பலரநியார் பாக்கியத் தால். - - - . ௧.

[இது - இரவுக் குறிதப்பிப்போய் மறுநாள்வந்த தலைவினை அலர்கூறி மணம்வினாவிடவிடத்துத் தோழிக்குத் தலைவன்சொல்லியது.]—இ - ள். அலொழ - (உன்மாதாக்கும் எமக்கும் உண்டாகியநட்பு)—அலொழ - (இவ்வூரில்), அலராபெழுதலால்—ஆருயிர்-(அவனைப்பெருதுவருந்துகிற என்) னரியவுயிரானது— நிற்கும் - (அவனைப் பெற்றதுபோல்) நிலைபெறும்.— அதனை - அந்நிலைபெற்றை — பாக்கியத்தால் - நல்லூழால்—

+ அஃபல், சுவரநித்தமங்கிற்பேசல். ௧ அள், பாரநித்தமந்நல்.
அமத்தொழித்தல். காமத்தைவெளிப்படுத்தல். + செவிலி, வளர்ந்ததாய்.

நாயடு-ஆம், அதி—அலரய்வுறுத்தல்.

நானே அறிவதல்லது)—பலர் - (தூற்றுக்கின்ற) பலரும்—அநியார். எ-று. இரவுக்குறிதப்பித் தலைவியை அடையப்பெறாத வருத்தமெல்லாம் தோன்ற - ஆருயிரென்றும், அப்படி அரியவனை எளியவளாக்கி எடுக்கின்றமையால் அது அவ்வாருயிர்க்குப்பற்றுக்கோடாய் நிற்கின்றதென்றற்கு - அலொழவாரூயிர் நிற்குமென்றும், பற்றுக்கோடாதலை அவ்வயலார் அறிந்தால் தூற்றுதொழிவர் ஒழியவே ஆருயிர்போமாகலால் அவரநியா நிற்குகிறது - பாக்கியத்தாலென்றும், சொல்லினான்பலருமென்கிற முற்றுக்கமைவிகாரத்தால்தொக்கது. (௧)

மலரன்ன கண்ணு ளருமை யநியா - - - *
தலொமக் கீந்தநிலில் ளூர் - - - . ௨.

[இதுவுமது] — இ - ள். மலரன்னகண்ணள் - மலர்போலு

ங்கண்களைபுடையவளது—அருமை - (அடைதற்) கருமையை
 —அறியாது—இவ்வூர்|— | (.அவளேஎளியவளாக்கி) —அவர்-
 1 (அவளோடு) அவர்கறலை}—எமக்கு — ஈந்தது - உபகரித்த
 து. எ-று ❀ அருமை - குறிபிழைத்தலாலும், இடையீடுகளா

லும், ஆகியது.—ஈந்ததென்றான் - அதற்குச் சார்பாகவால்.
 அவர்தூற்றுவாரா அவர் செய்தவுதவிபற்றி இவ்வூரென்றான்.

உறாஅதோலூறிந்த கெளவையதனைப் - - *
 பெறாஅது பெற்றன்ன நீரித்து. - - *

[இதுவுமது.]—இ - ள். உளாறிந்தகெளவை - (எங்களுக்கு
 ப்புணர்ச்சி உண்டாயிருக்கையை) இவ்வூர் அறிதலால் வினைந்த
 அலரானது| — உறாதோ - (எனக்கு) உறுவதொன்றன்றோ.
 —(அதுகேட்ட என்மனமானது) — பெறாது - (புணர்ச்சி
 யைப்) பெறாதிருந்தே—பெற்றன்னநீரித்து - பெற்றதுபோ
 லுங் குணமுடைத்து. (ஆகவால்) - எ-று. ❀ பெற்றன்னநீர்
 மை-பெற்றவழி உண்டாகிற இன்பம்போலு மின்பமுடை
 மை.—நீரித்தென்பதற்கு ஏற்க மனம்வருவிக்கப்பட்டது. (ஈ)

கௌ வையாற் கௌவியது காம மதுவின்றேற்*
 தவ்வென்னுந் தன்மையிழந்து. - - *

[இதுவுமது.]—இ-ள்.காமம்-(என்) காமம் | — கௌவை
 யால்-(இவ்வூர்) எடுக்கின்ற அலரால்—கௌவியது-அலர்தலைபு
 டைத்தாயிற்று.—அதுவின்றேல் - அவ்வவர் இல்லையாயின்—
 தன்மையிழந்து—தவ்வென்னும் - கருங்கிப்போகும். எ-று.

ஈஊ

சஉஉ ராயடு. ஆம்,அறி—அஃசுறிவுறுத்தல்.

❀ அவர்தல்-மேலுமேலுமிகுதல்.—தன்மை - இன்பந்தருத
 ல்.—தவ்வென்னுமென்றதுகுறிப்புமொழி. (ச)

கனித்தொறுங் கள்ளுண்டல் வேட்டற்றாற் காமம் *
 வெளிப்பிந் தோறு யினிது. - - - - ௫.

[இதுவுமது]—இ * எள். (கள்ளுண்டார்க்கு)— கனித்தொறுங் - கனிக்குந்தோறும்—கள்ளுண்டல்—வேட்டற்று - இனிதாம்விதம்போல்—(எனக்கு)—காமம் | — வெளிப்பிந்தோறும் - அலராந்தோறும் — இனிது - இனிதாகா நின்றது. எ-று. * வேட்கப்பட்டதற்றாலென்பது - வேட்டற்றாலென நின்றது. வேட்கையிடுதிரால் அலரும் இன்பம்செய்திறதென்பதாம்.

கண்டது மன்னு மொருநா ளலர்மன்னுந் - - *
 திங்களைப் பாம்புகொண்டற்று. - - - - ஈ.

[இது-இடையீடுகளாலும் இரவுக்குறிதப்பலாலும் தலைவனைக் கூடப்பெறாததலைவி அவன் + சிறைப்புறத்தானாகத் தோழிக்குச் சொல்லுவாளாய் அலகா அறிவித்து மணஞ்செயல்வினாவியது.]—இ-ள். கண்டது - (தலைவனைநான்) காணப்பெற்றது |—ஒருநாள் - ஒருநாளேயாகும்.—அலர் - (அதனாலுண்டாகிய) அலரானது |— (அவ்வளவினதன்றி) — திங்களைப்பாம்புகொண்டற்று - சந்திரனைப் பாம்புகொண்ட அலர்போல் உலகெங்கும்பரந்தது. எ-று. * அலராகிய காரியத்தைக் காரணமாக உபசரித்து-பாம்புகொண்டற்றென்றாள். — பூமிநிழல்பாம்பெனப்பட்டது. இராசுவென், ஆம் வடநூல்வழக்குப்பற்றி, அதுசந்திரனைமறைத்தல் - கணிதசித்தாந்தங்களிலே காண்க.—இருவழியும் மன்னும் உம்மும் அசைநிலைகள்.—காட்சியின்றியும் அலர்பரக்கின்ற இவ்வொழுக்கம் இனியாகாது மணஞ்செய்துகொள்ளுதல் வேண்டிமென்பதாம். (ஈ)

உளரவர் கெளவை பெருவாக வன்னைசொன் - *
 நீராக நீருமிந் தோய். - - - - எ-

[இது-மணஞ்செயல் நீளப்பொருத தலைவியைத் தலைவர் சிறைப்புறத்தா னாதலிந்ததோழி ஊரவரலாயும் தாய்ப்சா ல்லையும் நோக்கி நீபொறுத்தல் வேண்டுமெனச் சொல்லெழு ப்பியவிடத்து அவள் சொல்லியது.]— இ - ள். இந்நோய்- டுக்காமநோயாகிய' பபிரி' |)— ஊரவர்களைவை - இவ்வூரினும்

* சிறைப்புறம், தலைவியக்காவல்செய்தவிடத்தின்புறம்.

நாயடு-ஆம்; அது—அலரறிவுறுத்தல்.

எம்களீர் எடுக்கின்ற அலராணது--எருவாக — அனைசொல்*. (அதுகேட்டுக் கோபித்துத்) தாய்சொல்லுகின்ற கடுஞ்சொல் லானது—நீராக - நீஞம-வளராதின்றது. எ-று. ஊரவரொ ண்பது - தொழிலால் ஆடுநொழித்துநின்றது. [எகதேசவுருவக ம்.] சுருங்குதற்கு எதுவாகின்றவைதாமே விரிதற்கு எதுவா கின்றனவென்பதாம். மணஞ்செய்வோனாதல்பயன். (எ)

நெய்யா வெரிநுதுப்பே மென்றற்றுற் கெளவையாற் *
காம நுதுப்பே மெனல். - - - - - அ.

[இதுவுமது.]—இ - ள். கெளவையால் - (அயலவர் எடுக்கி ன்ற) அலரா லுண்டாகின்ற--காமம் - காமத்தை—நுதுப்பே மெனல் - அவிப்பேமென்றுநினைத்தல் | — நெய்யால் — எரி- நெருப்பை — நுதுப்பேமென்றற்று - அவிப்பேமென்று நினைத்தலோடொக்கும். எ-று. காமம் வளர்தற்குக் காரண மாகிய அலரால் அதைஅவித்தல் கூடாதென்பதாம். (அ)

அலர்நாண வொல்வதோ வஞ்சலோம் பென்றார் *
பலர்நாண நீத்தக் கடை. - - - - - கூ.

[இது - மணஞ்செயற்குப் பொருள்சம்பாதிக்கத் தலைவன்பி ரிந்தபோது பொருதவளாகிய தலைவி அவன்வந்து சிறைப்பு றத்தானுதலறிந்து அலரஞ்சிப் பொறுத்தல் வேண்டுமென்ற தோழிக்குச் சொல்லியது.] — இ - ள். (தம்மைக்கண்டநாளி ல்) — அஞ்சலொம்பென்றார் - (உண்ணவிட்டுநீங்கேன்) அஞ் 'சுதலொழியென்றவரோ— பலர்நாண் - (இன்றுகண்டவர்) பல 'ரும் நாணும்வகை— நீத்தக்கடை - (நம்மைவிட்டு) நீங்கியபி ன்—அலர் - (அயலவர் தூற்றுகிற) அலருக்கு — நாணவொல்வ தோ-(நாம்) நாணக்கூடுமோ. எ-று. ❀ கண்டார் நாணுகிறநி லைமையேமாகிய நாம் நாணுதல் எவ்விடத்த தென்பதாம். (க)

தாம்வேண்டி னல்குவர் காதலர் யாம்வேண்டிங் *
கௌவை பெய்க்கு மிவ்வார். - - - - ய.

[இது - தலைவன் சிறைப்புறத்தானாகத் தோழி தலைவிக்குச் சொல்வாளாய் அலரறிவித்து அவனுடன்போதற்கு ஆசை கொள்ளச்சொல்லியது.] — இ - ள். யாம் — வேண்டிங்கௌ வை - (உடன்போதற்குக் காரணமாதல்பற்றி முன்னமே) இச் சிப்பதாகிய அலரை—இவ்வார் | — எய்க்கும் - (தானே) எய்க் 'கின்றது.—காதலர் - (இனித்) தலைவர் | —வேண்டின் - (நாம்)

சஉச   ாயடு-ஆம், அதி—அலரறிவுறுத்தல்.

வேண்டினால்—தாம் - தாமும் - நல்குவர் - அதற்கு உடன்ப டுவர்.—(ஆதலால் இவ்வலர்நமக்கு நன்றாய்வந்தது). எ-று. ❀ உம்மை - வருவிக்கப்பட்டது.— நம்மிடத்து ஆசை யுடைமை யால் மருவொன்பதுதோன்ற-காதலொன்றார். (ய)

களவியல்-முற்றிற்று.

கற்பியல் .

இனிக்கற்புப் பதினெட்டி டிகாரத்தாலே சொல்லத்தொ
டங்கி முதலிலே பிரிவாற்றுகை சொல்லுகின்றார்.

நாயக-ஆம், அது-பிரிவாற்றுகை.

அஃதாவது - மணம் செய்துகொண்டபின் தலைவன் அற
ம் பொரு வின்பங்களின்பொருட்டித் தலைவியைப் பிரி
ந்து தூரத்திலும், அவ்விடத்திலும், செல்லுநாளில் அப்
பிரிவை அவள் பொறுக்கமாட்டாதவளாற் தன்மைபா
ம. அது இங்கேபிரிவை அறிவித்த தலைவனுக்குத் தோழி
சொல்லலும், தோழிக்குத் தலைவி அவன் குறிப்பால் அ
ற்றீது சொல்லலும், பிரிவை அறிவித்தவிடத்துச் சொ
ல்லலும், பிரிந்தவிடத்து ஆற்றுவிக்குமிடத்துத் தோழி
க்குச் சொல்லலும், எனநால்வகையாலே சொல்லப்படும்.

**செல்லாமை யுண்டே லெனக்குரை மற்றுநின் *
வல்வரவு வாழ்வார்க்குரை. - - - - க.**

[இது-பிரிந்துகடிதில் வருவேனென்ற தலைவனுக்குத் தோ
ழி சொல்லியது]—இ - ள், செல்லாமை யுண்டேல் - (நீ எம்
லெட்டி) பிரிபாமை உண்டாயின்—எனக்கு—உரை - (அதனைச்)
சொல்லு.—மற்று - அதுநீங்க—நின்வல்வரவு - (பிரிந்துபோ
ய்) நின் விரைந்துவருதலை — வாழ்வார்க்கு - (அப்பொழுது)
உயிர்வாழ்வார்க்கு—உரை-சொல்லு. எ-று. * தலைவியையொ
ழித்து எனக்கென்றார் தான் அவள் என்கிற வேற்றுமையில்
லாமைபால்.—நீ பிரிந்திருக்குங் காலமெல்லாம் பொறுத்திரு
ந்து அவ்வரசுகாணும் வலிமைபுடையளல்லள் பிரிந்தபொழு
தே இறந்துபடுவென்பதாம். — அழுங்குவித்தல்-பயன். (க)

**இன்க ணுடைத்தவர் பார்வல் பிரிவஞ்சும் - - *
புன்க ணுடைத்தாற் புணர்வு. - - - - உ.**

[இது-தலைவனது பிரிவைக் குறிப்பால் அறிந்ததலைவிதோ

ழிக்ஞ்ச்சொல்லியது.] — இ-ள். (தலைமுமாலையுந் கொண்டு பி
 ன்னின்ற நாளில்) — அவர்பார்வல் - அவரகுபார்வைமாத்திர
 மும்] — (புணர்ச்சி குறித்தமையால்) — இன்கணுடைத்து - (ந
 மச்சு) இன்பமுடத்தாயிருந்தது. — (இன்று அப்புணர்ச்சி
 தான் நடந்து கொண்டிருக்கவும்) — புணர்வு - அப்புணர்ச்சி
 — பிரிவஞ்சம் பிரிவொன்றஞ்சுகிற—புண்கண் - அச்சத்தினை
 — உடைத்து - உடைத்தாயிற்று. (அவரன்பினிலைமஇது).
 எ-று. ஆல்-அசை. — பார்வலென்றவதனாலே - புணர்ச்சி
 பெருமல்தலைவன் பின்னின்றகாலம்பெறப்பட்டது. — புண்க
 ண் - துன்பம். அது காரணத்தின்மேலாயிற்று. — அவ்வச்சத்
 தினையுடைத்தாதலாவது - புணரும்போது தன்னைமீட்ப்புகழ்
 தலாலும், அணிதிருத்தலாலும், தலைவன் பிரிதற்குறிப்புக்கா
 ட்டி. அச்சஞ்செய்தலுடைமை, அமுங்குவித்தல்பயன். (உ)

அரிசரோ தேற்ற மறிவுடையார் கண்ணும் - *
 பிரிவே: ரிடத்துணைமை யான். - - - ஈ.

[இதுவுமது.] — இ-ள். அறிவுடையார்கண்ணும் - (பிரியே
 னென்ற சுஞ்சொல்லையும், நம்பிரிவுபொருமையையும்,) அறி
 தலுடையவராகிய காதலரிடத்தும் — ஓரிடத்து - ஓரோவழி
 — பிரிவு] — உண்மையான் - உண்டாதலால்—தேற்றம் - (அவ
 ர் சொல்லும் தலையளிபும்பற்றி நம்மேல் அன்புடையொன்
 றுதெளிபுந்) தெளிவு] — அரிது - அரிதாயிருந்தது. எ-று. ஆல்
 அரோ-அசைநிலை. உம்மை - உயர்வுசிறப்பு. (ஈ)

அளித்தஞ்ச லென்றவர் நீப்பிற் மெளித்தசொற் - *
 நேறியார்சீ குண்டோ தவறு. - - - ச.

[இதுவுமது.] — இ.ள். அளித்து - (எதிர்ப்பட்டநாளே) தலையளிசெய்து — அஞ்சலென்றவர் . (உண்ணவிட்டுப்பிரியேன்) அஞ்சா திருவென்றவர்தாமே — நீப்பின் . (பின்னே) பிரிவாராயின் — (அவர்க்கல்லாமல்) — தெளித்தசொல் - (அவரால்) தெளிவிக்கப்பட்டசொல்லை — தேறியார்க்கு - (மெய்யென்று) தெளிந்தவர்க்கு — தவறு - குற்றம் | — உண்டோ, ஏ.று. ❀ தேறியாரென்றது - தண்ணீர் பிறிப்போற் சொல்லியது. — சொல்லும் செயலும் ஒத்திராமெக்குற்றம் அவர்க்கு உண்டாம் அது உண்டாகாதபடி அழுங்கச்செய்யென்பது கருத்து.

ராள

சாஉள்   ராயு-ஆம்,அதி—பிரிவாற்றாமல்.

ஒம்பி னமைந்தார் பிரிவோம்பன் மற்றவர் . *
நீங்கி னரிதாற் புணர்வு. - - - - - ௫.

[இதுவுமது]— இ.ள். ஒம்பின் - (எண்ணியிணைச்செல்லாமற்) காப்பாற்றுவையாயின் — அமைந்தார் . (அதனை ஆளுதற்கு) அமைந்தவரது — பிரிவு - செல்வவு — ஒம்பவ - அழுங்குவிப்பாயாக. — மற்று - அழுங்குவிப்பாரில்லாமல் — அவர் — நீங்கி - செல்வாராயின் — (அவரால் ஆளப்பட்ட உயிரும செல்லுமாதலால்) -- புணர்வு - (பின்பு அவரைக்) கூடுதல் | — அரிது - (எனக்கு) அரிதாம். ஏ.று ❀ ஆல் - அலசு. — ஆளுதற்கமைதல் - தலைவராதற்கு ஊழால் ஏடபுடையராதல். (௫)

பிரிவுகாக்கும் வன்கண்ண ராயி னரிதவர் . *
நல்குவ ரெண்ணு நசை. - - - - - ௬.

[இது - தலைவன் பிரிவை அறிவித்தவாறு வந்துசொல்லிய தோழிக்குத்தலைவிசொல்லியது.]—இ-ள். அவர் - (நமதுபிரிவு பொருமைபறிந்த) அத்தலைவர்தாமே - (நம்முள்ளின்றும) —பிரிவுரைக்கும் - (நம்)பிரிவை அறிவிக்கும்—வண்கண்ணராயின் - அருளில்லாமையையுடையராயின் — (அத்தன்மையான

பின்பு) — நல்குவொன் னுநசை-நம்பொருமைபைய அந்நதுவந்து தலையளிசெய்வொன் னுமாகை | — அரிது - விடப்பநிம். எ-று. ❖ அருமை-பயன்பித்தலில்லாமை. — கூடியிருந்த அன்பில்லாமற்பிரிவுவெண்ணுதலும், அறிவித்தலும்; வல்லாராயினர்-பிரிந்துபோய் அன்புடையராகி நம்மை நினைந்துவந்து அளித்தல் எவ்விடத்தென்பதாம். அழுங்குவித்தல்பயன்.(௬)

துறைவன் துறந்தமை தூற்றுகொன் முன்கை - *
யிறையிறவா நின்ற வளை. . . . . எ.

[இதுவுமது.]—இ-ள். துறைவன் — துறந்தமை - (என்னைப்) பிரியலுற்றமையை — (அவன் அறிவிக்காமல் தாமே அறிந்து) — முன்கையிறை - (என்)முன்கையிறையினின்றும் — இறவா நின்றவளை - கழலா நின்றவளையல்கள் | — தூற்றுகொல் - (எனக்கு) அறிவிப்பாவோ. [அவன் அறிவிக்க அறிந்துவந்து நீ அறிவித்தல்வேண்டிமோ.] எ-று. ❖ முன்னே நிகழ்ந்த மையால் - துறந்தமையென்றும், கேட்டவளவில் மெலிந்து பொருமையால் - இறவா நின்றவென்றும், சொல்லினான். அழுங்குவித்து அதுவந்து சொல்லுந்தன்மையை யல்லாதநீபும் இவ்

ராயன்-ஆம், அறி—பிரிவாற்றமை, சாரள

வளை செய்தனவே செய்தாயென்று பிண்பிவிச்சொல்லியபடி.

இன்னு தினனில்லார் வாழ்த லதனினு - - - *
 மினசு தினிடார்ப் பிரிவு. - - - அ.

[இதுவுமது.] — இ-ள். இனனில்லார் - (மகனிரீக்குத்தங்கு
 திப்பங்கற) தோழியரில்லாதவேற்றாரினிடத்து — உத்தரம் —

இன்னுது - துன்பஞ்செய்வதாகும். — (அதன்மேலும்) — இயி
 யார்ப்பிரிவு - (தவ) காதலனாப்பிரிதல் — அதனாலும் - அவ்வா
 ழ்தலைக்காட்டிலும் — இன்னுது - துன்பஞ்செய்வதாகும். — அ-று
 * தலைவன் சொல்லுதலை அழுங்குவித்து. வாராது உடம்பா. (பு
 வந்தமைபற்றிப் பிணங்குகின்றாளாகலால் - இன்னில்லார் இ
 ன்றார். — உலகநடை சொல்லுதலன்றோ போல் தனக்கு அவ்
 ழ்வுயும் பிரிவும உண்டாயிருக்கை சொல்லியபடி. (அ)

தொடிற் கடினல்லது சாடநோய் போல - *
 விடிற்சுடலாற்றுமோ தீ. - - - கூ.

[இது-காமம் தீயேபோல் தீவ்றவிடத்ததச் சமீபாசலால்
 தீயி-றுத்தல் வேண்டிமென்ற தோழிக்குக்கலைவி சொல்லிய
 து.] — இ-ள். தீ — தொடிற் - (தண்ணீர்) தொட்டால் — சுடி
 ற்பட) லல்லது - சுட்டாற் சுடலல்லது — சாடநோய் போல —
 விடிற் - (தண்ணீர்) விட்டுநீங்கினால் — சுடலாற்றுமோ - (சுட்டா
 து) சுடல்வல்லதோ. — அ-று * சுடினென்றது - மதிரையருந்தின
 களால் தம்பிக்கப்பலாதாயினென்றபடி. — காபத்திற் து
 துயும் இல்லைவென்றற்கு - சுடலாகுடலென்றார். நீங்கல் - ஈய
 பவிபாமை. — சுடல் - முன்னும் கூட்டப்பட்டது. — தீயிற்
 கொடியதனைநாள் பொறுக்குமவிதம் எண்ணப்பென்பதாம்.

அரிதாற்றி யல்லதோய் நீக்கிப் பிரிவாற்றிப் - *
 பின்னிருந்து வாழ்வார் பலர். - - - ய.

[இது-தலைவியர்பலரும் பிரிவைப் பொறுத்திருப்பார் நீ அது செய்கின்றியென்ற தோழிக்குத் தலைவி செல்வது.]
 — உள். (நீசொல்லுகின்றது ஒக்கும்.) — அரிதாற்றி பிரிவை அய்வித்தவிடத்து அதற்கு உடம்பட்டி—அல்லதோய் - (பிரியும்பாது உண்டாகிற) துன்பநோயையும் — நீக்கி— பிரிவாற்றி - (பிரிந்தால்) அப்பிரிவைபுமபொறுத்து—பின்னிருந்து (பின்னும் இருந்து—வாழ்வார்-உயிர்வாழாம்களிரீ) — பலர் - (உலகத்திற்) பலர். எ-து. ❀ முன்னிலுஞ்சிறக்கத் தலையளிபெட்சாஉள் றாயக-ஆம், அதி—பிரிவாற்றுமை,

து இன்பத்தை அனுபவிக்கிறசமயத்தில் அதனை இழந்து துன்பத்தை அனுபவித்தற்கு உடம்பிதல் அரியதொன்றாகவால் அரிதாற்றியென்றும், செல்லுந்தேசத்திலே அவருக்கு யாது சம்பவிக்குமோவென்றும் அவர்வருமளவும்நாம்பொறுத்திருக்கும்விதம் என்னென்றும் அவர்வரவுதான் மறுபடி என்றைக்கவந்துகிடைக்குமோவென்றும் இவ்விதங்களாலே தோன்றுகிறகவலை மனத்தைவிட்டு நீங்காதாதலால் - அல்லதோய் நீக்கிவயன்றும், பிரிந்தால் வருமளவும் உள்ளே தோன்றுகிறகாமவேதனையும் புறத்தில் வினையினைச சந்திரன் சென்றல் இவைமுதலாய்வந்து அதனைவளர்ப்பவையும் பொறுத்தல் அரு

மைபாகலால் - பிரிவாற்றியென்றும், தாம் காதலனைவிட்டிருக்க
 கமட்டாத மகளிருள் இவையெல்லாம் பொறுத்துப் பின்னும்
 இருந்து உயிர்ப்பாழவல்லவர் ஒருவரும் இல்லைபென்பது கு
 றிப்பினால் தோன்ற - பின்னிருந்து வாழ்வார் பலவொன்றும்,
 சொல்லினார். — பிரிவினே நிகழ்பவைகளைப் பிரிவென்றார்.
 ஆற்றிநீக்கி ஆற்றி என்பவை ஓசைவகையால் அவைகளினரு
 மையுணர நின்றன.—பிரிவையு மெண்ணுமும்மை விகாரத்தா
 ற்றெனக்கூறுபானும் இறந்துபடுவேனென்பது கருத்து. (ய)

ராய-ஆம், அதி-படர்மெலிந்திரங்கல்.

அஃதாவது - பிரிவு பொறுக்கமாட்டாதவளாகிய தலைவி
 தான் உறுதன்ற துன்பத்தை எப்போதும் நினைத்தவி
 ன் அந்நினவால் மெலிந்து இரங்கலாம். அதிகாரமுறை
 டையும் இதனாலே விளங்கும்.

மறைப்பன்மன் யானிஃதோ நோயையிறைப்பவர்க்கு
 கூற்றுநீர் போல மிகும். . . . . க.

[இது - காமநோயை வெளிப்படுத்துதல் உன்னுணத்திற்கு
 த்தகாலத்திற் தோழிக்குச் சொல்லியது.] — இ-ள். யான் |
 — அநோயை இந்நோயை — மறைப்பேன் - (பிறரறிதற்குநா
 ணி) மறைபா நின்றேன் - — (நிற்கவும்) — இஃதோ-இந்நோ
 யோ — இறைப்பவர்க்கு - (நீர்வேண்டிமென்று) இறைப்போ
 ர்க்கு — ஊற்றுநீர்போல—மிகும். எ-று. ஃ அம்மறைத்த
 லாலே பயன் யாதென்பதுபட நிழ்கையால்-மன் ஒழியிசை.

யனி அதற்கு அடுத்தது செயல்வேண்டிமென்பதாம். (க).
 ராய-ஆம், அதி—படர்மெலிந்திரங்கல். சாடக

கூரத்தலு மாற்றேனித் தோலையேநாய் செய்தாரீக் *
குடமத்தலு நாணுத் தரும். - - - - - உ.

[இ-ஊ-இவ்விடத்தோர் அநியாமல் மறைத்தலாயினும் அங்
விடத்தோர் அநியத்தாறு விடுதலாயினும் செயல்வேண்டுமெ
ன்ற தோழிக்குத்தலைவி சொல்லியது.]—இ-ள். இத்தோலைய -
நிக்மாமலேநாய - உரத்தலுமாற்றேனி - (இவ்விடத்தோர் அ
நியாமல்) மறைத்தலும் வல்வேளுகின்றிடுவர். — (ஆகாக்கா
ல்) — தோய்செய்தாரீக்கு — (சொல்லென்க. வபயாயினீ) — உ
ரைத்தலு. - சொல்லலும் | — நாணுத்தரும் - (எனக்கு) நாணுத்
தரும் (அளி என் செய்வேன்). எ-ஊ. **ஊ** ஒருநீயவனக்கு ஒரு
நீயவனிகுதலால் - கரத்தலுமாற்றே திணென்றும், தாரத்தலு
வே போயிநாய்பவர்க்கு இது சொல்லித் தானவிட்டால் இவர்
ஆம் சாவதிருக்கொனென்பது தோலுநடுமென்றும் தருத்தா
ல் நாணுத்தருமென்றும், சொல்லினார். (உ)

கூமமு நாணு முயிரீகாவாந் தாய்குமென் *
வேறு வுடம்பி எனகத்து. - - - - - கூ.

[இ-ஊ-மது.]—இ-ள். காமமும்-காமதோயும் | — நாணு
ம் - (அது செய்தவர்க்குக்) சொல்லுவாட்டாத நாணும் | —
என்கொளுவுடம்பினகத்து - (தம்மம்) பொறுத என்னுடம்
பின்பிட்டு—உயிரீ—காவா - காவாந் தண்டால்— தாய்கும -
(அதனிருதலையினும்)தொவருகின்றன. எ-ஊ. **ஊ** பொருடைய -
மெவிவிடுவாகியது. — தாய்குமென்றது - ஒலையென்க. தாய்
காமம் இரண்டிம் ஒத்த தோலென்பது தோலுநடுமென்றது. — தா
றுவிடப்பண்ணுகிற காமமும் ஒழிப்பண்ணுகிற நாணும் த
ம்மம் ஒத்து உயிரி இரகசெய்திடுவர். யான் அடையகளுள்
ஒன்றில் நிற்கமாட்டாமெயால்- இது ஒத்தோலிப்பெண்பதாம்.

கூமக் கடன்மன்னு முண்டேயதுநீது *
மேமப் புணமலினு மில். - - - - - ச.

[இ-ஊ-தலைவிபர் காமக்கடலில் விழார் விடுதலும் அதற்கு

எ.று.புரியாபால் நீந்திக் கடப்பொன்ற தோழிக்ருச் சொல்லி யது.]—இ-ள். (யாவர்க்கும் உண்டாய் வருகின்ற இரண்டினு ள்ளும்)—காமக்கடலை—உண்டு - (எனக்கு) உண்டாகின்ற து.—அதுநீந்தும் - அக்கடலைக்கடக்கும்— எப்படினை - காய் பாடியபடினை—இல்-(எனக்கு) இல்லை. எ.று. ✽ மன்னிரண்டய ராஅ

சகய ராயா-ஆம்,அதி—படர்மெலிந்திரங்கல்.

ம் உம்மிரண்டும் அசைநிலைகள். — தூதுவிட்டு இதற்கு புனை யாதற்குரியதீயும் ஆனாயில்லையென்பதுகருத்து. (ச)

துப்பி வெவனாவர் மற்கொ துயர்வரவு - - *
 நட்பினு ளாற்று பவர். - - - - - டு

[இது - தூதுவிடாம நோக்கித் தோழியோடு தலைவி யிணங்கிச் சொல்லியது.]—இ - ள். நட்பினுள் - (இன்பஞ் செய்தற்கு உரிய) நட்பினிடந்து—துயர்வரவு - துன்பத்தின் வரவினை—ஆற்றுபவர் - செய்யவல்லவர்—துப்பின் - (துன்ப குஞ்செய்தற்கு உரிய) பகைமையிடந்து—எவனாவர்கொல் - என னசெய்வோரா.எ.று. ✽ அப்பகை இங்கேகாணாமையால் அவ ரிசெய்வதும் அந்நயப்பெற்றிலேனென்பது படநிறிகையால் - மன் ஓழியினை.— துயர்வருதலை விலக்கவாயிருக்க அதுசெய் கின்றலையென்று பிணங்குகின்றமையால் - தோழியைத் துயர் வரவு செய்தவளாக்கியும் பிறளாக்கியும் சொல்லினார் (ஊ)

இன்பங் கடன்மற்றுக் காமமஃதறிக்காற் - *
 துன்ப மதனிற் பெரிது. - - - - - கா.

இது - காமந்தினால் இன்பமடைந்தவர்க்கு அதனினாகியது ன்பமும் வருபென்ற தோழிக்ருச்சொல்லியது.]—இ-ள். கா மம்—(புணர்ச்சியால் இன்பஞ்செய்யுமபோது) — இன்பம்-

அவ்விலிப்பம்|—கடல்- கடல்போற் (பெரிதாம்.)—மற்றஃது -
 இனி அக்காமந்தானே—அபிங்கால்- (பிரிவினலே) துன்பஞ்
 செய்யும்பாது— துன்பம் - அத்துன்பம்|—அதனிற்பெரி
 து- அக்கடலினும்பெரிதாம். எ-று. ^ஃ அபிங்காலெனவந்தமை
 யால் அதற்கு எதிரான இன்பஞ்செய்யுமேபாது என்கிறசொ
 ள்வருவிக்கப்பட்டது. பெற்றவிலிபத்தோடு ஒத்துவரிற்பொ
 றுக்கக்கூடும் இது அப்படிப்பட்டதல்லவென்பதுகருத்து. (சு)

கா மக்கம்புன லிந்திக் கணாகானேன் - - *
 யாமததும் யானே யுளேன். - - - - எ.

[இது - காமக்கடலை நிறைபுணையாக நீந்தலா மென்றதோ
 ழிக் கூத் தலைவிசொல்லியது.]—இ - ள். காமக்கம்புனல் - கா
 மமகிபகடலை — நீந்தி (யும்—கணாகானேன் - (அதற்குக்)
 கணாகான்கின்றிலேன் . — (அக்காணமைக் காலந்தான் எல்
 லாரும் நித்திலாசெய்யும் பாதியிரவாயிற்று.)— யாமததும்-
 அப்பாதிபிரவிலும்—யானே - (அதற்கு ஒருதுணையில்லாம
 யாய-ஆம், அதி—படர்மெலிந்திரங்கல்.

ல்) யானேயாயினேன்—(ஆகியும்)—உளேன் - இறவாதிருக்கி
 நேன்.(சுதொரு தீவிண்ப்பயன் இருந்தவிதம் என்) எ-று. ^ஃ
 உமமை முன்னுங் கூட்டப்பட்டது.—யானேயாயினே னெ
 ன்றது - நீ துணையாயினு யில்லைமென்னுங் குறிப்பிற்று. (எ)

ம ன்ணுயி றெல்லாந் துயிற்றி யளித்திரா - - *
 வென்னல்ல திலலை துணை. - - - - அ.

[இது - தலைவி இரவின் கொடுமைசொல்லி இரங்கியது.]—
 இ-ள். இரா - இவ்விரவு|—அளித்து - அன்புடைத்தாயிருந்த
 து.—மன்னுயிபெல்லாம் - (உலகத்தி) விலைபெற்ற உயிர்களை
 பெல்லாம்—துயிற்று - (தானே) தூங்கச்செய்தலால்—என்ன

ல்லது-என்னையல்லது—துணை - (வேறு) துணையை—இல்லை -
 (உட்கட்டாயிற்) நிலை. எ - று. ❀ துணையோடு ஒன்றுகின்ற
 உயிர்களை யெல்லாம் விட்டு இறந்துபடுஞ் சமயமுடையேனாகி

ப என்னைய துணையாகக் கொள்ளுதலால் அறிவுடைத்தன்
 றென்பதுபற்றி - அளித்தென்றான். இகழ்ச்சிக்குறிப்பு. (அ)

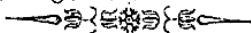
கொடியார் கொடுமையிற் றாங்கொடிய விந்நா *
 ணெடிய கழியு மிரா. - - - - க.

[இதுவுமது]—இ-ள். (காதலனோடு நாம் இன்புற்றநாள்
 களிமீல குழ்பவையாயிருந்து)—இந்நாள் - (அவர்பிரிவைப்
 பொறுக்கமாட்டாத) இந்நாள் களிலே—நெடிய - நெடியவை
 யாய்—உழியும் - செல்கின்ற—இரா - இரவுகள் |—கொடியா
 ர்- அக்கொடியவரது—கொடுமையின் - கொடுமைக்குமேலே
 —தாம்—கொடிய-கொடுமைசெய்யா நின்றன. 'எ-று. ❀ தன்
 பொருமை நினையா துபிரிதலால் - கொடியாரொன்றான்.—கொ
 டுமை - கடிதிலேவாராமல் நீட்டித்தல். அவர்பிரிவாலும், நீட்
 டிப்பாலும், உண்டாகிய பொருமைக்கு முகங்கொடாமையன்
 றிமுன்னையினெடியவாய்க் கொடியவாகா நின்றனவென்பதாம்.

உள்ளம்போன் றுள்வழிச் செல்கிற்பின் வெள்ளநீர் *
 நீந்தல மன்றோவென் கண். - - - - ய.

[இது- நின்கண்களின் பேரழகு அழிதலால் அழாதிருவென்
 றதோழிக்குத் தலைவிசொல்லியது.]—இ - ள். உள்ளம்போன்
 று-மனம்போன்று—உள்வழி - (காதலர்) இருக்கிறநாட்டிற்கு
 —செல்கிற்பின் - (கடிதிலே) செல்லவல்லனவாயின்—என்கண்
 னனதுகண்கள் |—வெள்ளநீர் - வெள்ளமாகிய (தந்) நீரை—நீ
 ளுடைய ஈயும், அந்—படர்மெலிந்திரங்கல்.

நீதல் - நீந்தா. எ - று. **ஐ** அதுமாட்டாமைமயால் இனி அவைகளுக்கு நீந்தாதலே உள்ளதென்பது படநின்றமையால் - மயம் - ஒழியியது. — ஒ - அசை. மணத்திற்குச் செவவு - தீண்டுவேயாகலால் - உள்ளம்போன்றென்றும், பெய்க்குநடந்து செல்லவேண்டி தலால் - கண்கள் அதனோடுபோய்க் காதலமாக்காணல் கூடாதென்றும் கருத்தால் - செல்கிற்பினொன்றும், சொல்லினால். இதனுடையருகிற அதிகாரமுந் தோற்றுவாய்செயப்பட்டது. (ய)

ராய அ - ஆம், அதி - கண்வி தூப்பழி தல்.

அஃதாவது - கண்கள் தலைவனைக்காணாதற்கு விடாதலாலே வருந்ததல். இதுபடராலே மெய்நீதலிடத்து நிகழ்வதாகலால் அதன்பின்வைக்கப்பட்டது.

கூண்டாப் கலுழ்வ தெவன்கொலோ தண்டாநோய் *
தாண்டாட்ட யாழ்வண்டது. - - - - - உ.

[இது - திலீகண்கள் அழுது அழகை இழக்கின்றன தீபொறுத்தல் வேண்டிமென்ற தோழிய்குந் தலைவிகொல்லியது.] — இ - ன். தண்டாநோய் - இத்தீராத (காம) தோஷம் — யாம் — கண்டது - அந்நீதது — தாம் — காட்ட - (காதலரை எமக்குக் காட்டலாலன்றோ — கண்டாம் - (அன்று அதுசெய்த) கண்கள் — கலுழ்வது - (இன்று எம்மக்காட்டிச் சொல்லி) அழுதது — எவன்கொல் - யாது தீண்டது, எ - று. **ஐ** காட்டென்பதற்கேற்ற செயப்படுபொருள் வருவிக்கப்பட்டது. இன்றுந்தாமே காட்டுதலல்லது யாமகாட்டியல் எய்விடத்தென்பதாம். க

தெரிந்துணரா தோக்கிய வுணகண் பரிந்துணராப் *
ஊபத லுழப்ப தெவன். - - - - - உ.

[இதுவுமது.]—இ - ள். தெரிந்துணரா - (மேல்விளைவநனை) ஆராய்த்தநியாமல்—நீநாக்கிய-(அன்று தலைவரைப்) பார்த்த—உண்கண் - (மை) யுண்டகண்கள்|—(இன்று) இது தம்மால் வந்தநாதலால் பொறுத்தல்வேண்டிமென்று)—பரிந்துணரா-கூறுப்தித்தி அநியாமல்—பைதலுழப்பது-குண்பமனுபவிப்பது|—எவன் - யாதுநினைத்து. எ-று. ❀ விளைவது-பிரிந்துபோய்வராமையால் - காணுதற் கரியராக வருந்துதல்—முன்னே வருவதை அறிந்து காவாதார்க்குஅதுவந்தவழிப்பொறுத்தலன்றே உள்ளது அதுவும் செய்யாது வருந்துதல் மிகுந்த அநியாமையாலாயிடு செயலென்பதாம். (உ)

நாயி-ஆம்,அதி—கண்விதுப்பழிதல்.

கதுமெனத் தானோக்கித் தாமே கலுமு - - *
மிதுநகந் தக்க துடைத்து. - - - - ன.

[இதுவுமது.]—இ-ள். (இக்கண்கள்) — கதுமெனத்தானோக்கி - (அன்றுகாதலரைத்) தாமேவிரைந்துநோக்கி—தாமேகலுமும் - (இன்றும்) தாமேயிருந்து அழுகின்ற--இது-இய்வநியாமம்செயல்|—நகத்தக்கது - (நம்மாலே) சிரிக்கத்தக்க இயல்பை—உடைத்து. எ-று. ❀ கண்களென்பது - அதிகாரத்தால் வந்தது. — அச்செயல்-வருமுன்னே காப்பார்க்குநகைவினைக்கு மாதலால் - நகத்தக்க துடைத்தெய்றாள்.

பெயலாற்றா நீருலந்த வுண்க ணுபலாற்றா - *
வுய்வினோ பெண்க ணிறுத்து. - - - - ச.

[இதுவுமது]—இ-ள். உண்கண் - (இத்தமை) யுண்டகண்கள்|—உயலாற்றா - (நான்) பிழைக்கமாட்டாமலக்கு ஏதுவா

கிய—உய்வினையுய்-ஒழிவில்லாதநோயை — என் கண் — நிறு
 த்து- நிறுத்தி—பெயலாற்றா - (தாமும்) அழமாட்டாதவண்ண
 ம்—நீருலந்த-நீர் வற்றிவிட்டன.எ-று. ❀ நிறுத்தல்- பிரிதலு
 ம் பின்சுடாமையமுடையாணா எனக்குக்காட்டி அதனால் நோ
 யை நிலைபெறச்செய்தல்.—முன் எமக்குத் துன்பங்கள் செய்
 தலால் பின் தமக்குத் துன்பங்கள் தாமே வந்தனவென்பதாம்.

படலாற்றா பைத லுழக்குங் கடலாற்றாக் - - *
 காமநோய் செய்தவென் கண். - - - - - ௫.

[இதுவுமது.]—இ-ள். (எனக்கு) — கடலாற்றா-கடலுஞ்
 சிறிதாம்வண்ணம் (பெரிதாகிய) — காமநோய் - காமநோ
 யை — செய்த—என் கண்-எனதுகண்கள்| — (அத்தீவினையா
 லே) — படலாற்றா - (தாமும்) தூங்குகிலவாகி—பைதலுழக்
 கும்-துன்பத்தைபும் அனுபவிக்கின்றன.எ-று. ❀ காமநோ
 ய் + காட்சியால் வந்ததாகலால் - அதனைக் கண்கள் செய்ததா
 க்கிசசொல்லினான், — துன்பம்-அழுதலாலாகியது. (௫)

ஒடி வின்தே யெமக்கிந்நோய் செய்தகண் - *
 டாஅ மிதற் பட்டது. - - - - - கா.

[இதுவுமது.]—இ-ள். எமக்கு—இந்நோய் - இக்காமநோ

† காட்சி, காணதல்.
 ராண

சாணுடி ராய-ஆம்,அதி—கண்விதுப்பழிதல்.

யை—செய்த—கண்-கண்கள்—தாம்-தாமும் — இரூபபட்ட
 து-இத்தூங்காமல் அழுதலிலேபட்டது|—ஒ ஒவினிதே - மி
 கவும் இனிதாயிற்று. எ-று ❀ ஒ ஒவென்பது - மிகுதிப்பொ
 ருளில்வந்தகுறிப்புச்சொல். —தம்மால் வருத்தமடைந்த எம
 க்கு அவ்வருத்தம் தீர்ந்ததுபோன்ற தென்பதாம். (கூ)

உழந்துழந் துண்ணீ ரறுக விழைந்திழைந்து *
 வேண்டி யவர்க்கண்ட கண். - - - எ.

[இதுவுமது] — இ-ள். விழைந்து - விரும்பி — இழைந்
 து-உட்குழைந்து—வேண்டி — அவர்க்கண்டகண் - (அஃறு)
 அத்தலைவரைப் பார்த்த கண்கள்| — உழந்துழந்து - (ஐன்று
 தூங்காமல் அழுதற்றுன்பத்தை) அனுபவித்து அனுபவித்
 து — உண்ணீர் - (தம்) முள்ளிருக்கிறநீர் — அறுக - அற்றுப்
 போகுக. எ-று. ❀ அபிக்கு-இடைவிடாமையில் வந்தது. (எ)

பேணுது பெட்டா ருளர்மன்றே மந்தவர்க் *
 காணு தமவில கண். - - - அ.

[இது- காதலர் பிரிந்துபோகவில்லை அவர் இங்கே இருக்கிறார்
 அவரைப் பார்க்குமளவும் நீபொறுத்தல் வேண்டி டென்றதே; நா
 டிக்குத் தலைவிசொல்லியது.]—இ-ள். பேணுது - (மனத்தா
 ல்) விரும்பாதிருந்து—பெட்டார் - (சொல்லுமாத்திரத்தால்)

விரும்பியவர்|—உளர்மன் - (இங்கே) யிருக்கின்றார். அவ்விரு
 த்தலாலேபயன்பாது—கண்-கண்கள்| — மற்று — அவர்க்கா
 ணுது - அவர்க்காணாமல்—அமைவில் - பொறுக்கின்றில். எ-
 று. ❀ செயலாற்பிரிந்து தின்றமையால்-பேணுதென்றும், மு
 ண்ணே நலம்பாசாட்டி + பிரிவச்சமும்- *வன்புறையும் சொ
 ல்வினாராதலால் - பெட்டாரொன்றும், சொல்லினள். மன் -

ஒழியிசை. மற்று-வினைமாற்று. ஓ-அசைநிலை. யால்பொறுக்க
வும்சண்கள் அயணாக்காணுதற்கு விரும்புகின்றன வென்பதாம்.

வா ராக்காற் றுஞ்சா வரிற்றுஞ்சா வாயிடை - *
யாரஞ நுற்றன கண். - - - - - கூ.

[இது - நீயும்பொறுத்து உண்கண்களும் தூங்கல்வேண்டு
மென்றதோழிக்குச்சொல்லியது.] — இ-ள்.வாராக்கால் - (கா

பரிவச்சம். பரிதற்கு அக்கால். * வன்புற, கைவிடெனவழவு
உரிசு புறநீசொல்லல்.

மாய அ-ஆம், அது—கண்ணி துப்பழிதல். சாரகரு.

தவர்)வாராதநாள்களிலே—துஞ்சா - (அவர் வரவுபாரித்துத்)
தூங்காவாம்.—வரின் - வந்தநாள்களிலே—துஞ்சா - (அவர்பி
ரிவொன்று அஞ்சித்) தூங்காவாம்.—(ஆகலால்)—ஆயிடை -
அவ்விருவழியும்—என்கண்-எனதுகண்கள்|—ஆரஞநுற்றன-
பொறுத்தற்கரிய துன்பத்தைபுடையனவாம். எ-று. இனி
அக்கண்களுக்குத் தூக்கம் ஒருநாளும் இல்லையென்பதாம்.கூ

மறையெற லாரார்க் கரிதன்ற லெம்போ - - *
லறைபறை கண்ணு ரகத்து - - - - - ய,

[இது - காதலரை இவ்வாரி இயற்பழியாமல் அவர்கொடு
மைபைய மறைத்தல் வேண்டிமென்ற தோழிக்குச் சொல்லிய
து.]—இ-ள். எம்போல் - எம்மைப்போலும்— அறைபறை
கண்ணார் - அறைபறையாகிய கண்ணையுடையவர் — அகத்து-
(தமது) நெஞ்சிலடக்கிய—மறைபெறல் - இரகசியத்தை அறித
ல்| —ஊராராக்கூ-இவ்வாரி லுள்ளவர்க்கு—அறிதன்று - அளி. து-
எ-று. ஆல்-அசை. மறையென்றது - இவ்விடத்துமறைக்
சப்பிவிதன். — உள்ளே நிகழ்வதைப் புறத்திலுள்ளவர்க்கு
அறிவித்தலாகிய தொழிலாலே பறையோடு ஒற்றுமையுடை

மையால் அன்றபறையாகிய கண்ணென்றான்.— யான்மலறக்க
 ஆம் இவ்வெயரிப்பித்துகின்றனவென்பதாம். (10)

நாயக-ஆம், அதி-பசப்புறுபருவரல் .

அஃதாவது - பசப்புறுதலாலாகிய வருத்தம். பசப்பாவ
 து - பிரிவுபொருமையால் வருவதோர் நிறவேறுபாடு.
 இது தலைவனைக் காணப்பெறாத விடத்து நிகழ்வதாக
 லால்-கண்விதுப்பழிதலின் பிழ்வைக்கப்பட்டது.

நயந்தவர்க்கு நல்காமை நேர்ந்தேன் பசந்தவெய்கு
 பண்பியாரீக் குரைக்கோ பிற. - - - - க.

[இது-முன்பிரிவிற்கு உடன்பட்ட தலைவி அதுபொருமல்
 பசப்புநிறமடைந்தவிடத்துத் தன்னுள்ளே சொல்லியது.]—
 இ-ள். நயந்தவர்க்கு - (என்னை) விரும்பியதலைவர்க்கு — நல்
 காமை - பிரிவை—நேர்ந்தேன் (அப்போது) உடன்பட்டநா
 ன்|—பசந்த- (அதனைப்பொருமல் இப்பொழுது) பசப்புநிற
 மடைந்த—என்பண்பு - என்னியல்பை—யாரீக்கு—உரைக்
 கோ-சொல்வேன். எ-து. ❀. பிறவென்றது-அசைநிலை. தான்

சாரகம்   நாயக-ஆம், அதி—பசப்புறுபருவரல்.

உடம்பாதவிடத்துப் பிரிவொழிதல் குறித்துப் பிரிவைத்த
 னக்கு அறிவித்தாராகலால் - அவரன்புடையொன் னுங்கருத்தா
 ல் - நயந்தவொன்றும், இதுவே உடம்பாடாக மேலும் பிரிவு
 நிகழுமாகலால் இனி அவரைக்கூறிதல் அரிதென் னுங்கருத்தா
 ல் - நல்காமையென்றும், முன்னே உடம்பரிதலும் பின்னே
 பொறாமல் பசத்தலும் பிறர்செய்தவை யல்லவென்றற்கு - பச
 த்வென்பண்பென்றும், யான்செய்துகொண்ட துன்பத்தை
 இனி ஒருவர்க்குச் சொல்லுதலும் பழியாமென்னுங் கருத்தா
 ல். யார்க்குரைக்கோவென்றும், சொல்லினார். (க)

அவர்தந்தா ரென்னுந் தகையா லிவர்தந்தென் *
 மேனிமே லாரும் பசப்பு. - - - - - உ.

[இது - பொறாளென்று கவலையுற்ற தோழிக்குத் தலைவி
 பொறுப்பே னென்பது தோன்றச்சொல்லியது.]—இ - ள்.
 (நான் பொறுத்திருக்கவும்)—பசப்பு - இப்பசப்புநிறம்]—அ
 வர்— தந்தாரென்னுந் தகையால் - (என்னை) உண்டாக்கினாரெ
 ன் னுங்களிப்பு மிகுதியால்—என்மேனிமேல் — இவர்தந்து -
 ஏறி—ஊரும் - செலுத்தாநின்றது எ-து. ❀ இது உரிமைப
 ற்றி ஊர்வீய்றது இதற்கு நீகவலைப்படாதேயென்பதாம். (உ)

ஈயலு நாணு மவர்கொண்டார் கைம்மாறு - *
 நோயும் பசலையுந் தந்து. - - - - - ஈ.

[இது - அழகுநாணமுங் கெடாமல் நீபொறுத்தல் வேண்
 பிமென்ற தோழிக்குத் தலைவியெனச்சொல்லியது.]—இ - ள். (பிரிவி
 ன்றபொழுதே)—கைம்மாறு - (அவ்விரண்டிற்கும்) தலைமாறு
 க—நோயும்பசலையும் - இக்காமநோயையும் பசலையையும்—

தந்தது - (எனக்குத்) தந்தது - சாயலுநானும் - (என்மேனி) யழகையும் நானுந் தையும் - அவர் | - கொண்டார் - கொண்டிபோயினார். எ-று. ஶ்ரீ நோய்க்கு - நானும், பசுமைக்கு - சாயலும், ஆதலால் - எந்நிரனிதை. அடக்குந்தோறு மிகுதலால் நோய் - நானுக்குத் தலைமாறாயிற்று. இனி அவர்தந்தாலல்லது அலைவண்டாதலும், இவைஇவ்வாதலும், கூடாவென்பதாம்.

உ ள்ளருவன் மன்பானுரைப்ப தவர்திறமாத் - *
 கள்ளம் பிறவோ பசப்பு. - - - - ச.

[இது - பிரிகின்றவர் தெளிவித்த சொற்களையும், அவர்நற்
 ராயக-ஆம், அநி-பசப்புறுபருவரல. சாரக

குணங்களையும், அறிவாயாகையால் அவர் விரைந்து வருவானொன்றதோழிக்குத் தலைவி சொல்லியது.] - இ - ள். யான் | - உள்ளருவன் - (அவர்சொற்களை மனத்தால்) நினைக்கின்றேன். - உரைப்பது - (வாயால்) சொல்லப்படுவதும் - அவர்திறம் - அவர்நற்குணமே - (அப்படிசெய்யாநிற்கவும்) - பசப்பு - பசுமைநிறம் | (வந்துநின்றது.) - கள்ளம் - (இது) வஞ்சனையாயிருந்தது. - ஶ்ரீ பிறவும், ஓவும், அசைநிலைகள். - மெப் - மற்சுறமனவாக்குகளால் வழியுள்ளதாகலால் - அதனிடத்தும் வருந்தன்மைபதன்றாயிருக்க வந்தபடியால் இதன்செயல் கள்ளமாயிருந்ததென்று தான் பொறுக்கின்றமை சொல்லியபடியாயிற்று. ச

உ வக்காணெங் காதலர் செல்வா ரிவக்காணென் *
 மேனி பசப்பூர் வது. - - - - ரு.

[இது - தலைவர்பிரிந்து சமீபமாயிருக்கவும் நீபொறுக்கின்றிலையென்ற தோழிக்குத் தலைவி முன்னே நிகழ்த்ததுசொல்லியது.] - இ - ள். உவக்காண் - அக்காலத்து - எங்காதலர் - செல்வார் - (பிரிந்து) செல்வாராக - என்மேனி - எனதுவடிவம் - பசப்பூர்வது - பசுமைநிறமடைவது | - இவக்காண் - இங்கே

யன்றோ. (அப்படிப்பட்டது இன்றுவேறொன்றோமோ). எ-
 று, ✠ உயக்காண் இவக்காணென்பன ஒட்டிநின்றவிடைச்
 சொற்கள். அவர்செலவும் பசப்பினது வரவும் பகவிரவுகளி
 ன் செலவுவரவுகள் போல்வதை அறிந்திருந்தும் அபியாதாய்
 போல் நீசொல்லுகின்றது எண்ணெயென்பதாம், (௫)

விளக்கற்றம் பார்க்கு மிருளேபோற் கொண்கண் *
 முயக்கற்றம் பார்க்கும் பசப்பு. - - - கூ.

[இதுவுமது.]—இ-ள். விளக்கு - விளக்கினது — அற்றம்
 பார்க்கும் - சோர்வுபார்த்து நெருங்கிவருகிற—இருளேபோ
 ல்—பசப்பு—கொண்கண் - தலைவனது—முயக்கு-புணர்ச்சி
 யினது—அற்றம்பார்க்கும் - சோர்வுபார்த்துநெருங்கிவரும்.
 எ-று. ✠ முன்பிரியாதிருக்கவும் தனக்குச் சமயம்பார்த்துவ
 ருகிற பசப்புப்பிரியுபெற்றால்என்னசெய்யாதென்பதாம். (௬)

புல்லிக் கிடந்தேன் புடைபெயர்ந்தே னவ்வளவி *
 ளர்ளிக்கொள் வற்றே பசப்பு. - - - - உ.

[இதுவுமது.]—இ-ள். புல்லிக்கிடந்தேன் - (முன்னொரு
 நாளிலே காதலடைத்) தழுவிக்கிடந்ததான் | — புடைபெயர்ந்
 றாய்

நாயக-ஆம், அறி—பசப்புறுபருவரல்,

'தேன்' - (அபியாது) சற்றுவிவகிணென், — அவ்வளவில் - அவ்
 விலவியவளவிலே—பசப்பு - பசுலைநிறமானது | — அள்ளிக்
 கொள்வற்றே - அள்ளிக்கொள்ளப்படும்பொருள் போல்வந்து
 நிறைந்தது. எ-று. ✠ கொள்ளவென்பது - குறைந்து நின்றது.
 அப்புடைபெயர்ச்சி மாத்திரத்திற்கு அப்படியாய்வுது - லுப்
 பிரிவிடத்து ஆசும்விதம சொல்லவேண்டிமோ வெல்பதாம்.

பசந்தா ளிவளென்ப தல்லா லிவளைத் - - - *

துறந்தா ரவொன்பா ரில், - - - - - அ.

[இது-நீ இப்படி பசப்புநிறமடைவது தகாதெய்ததோழி யோடு பிணங்கிச்சொல்லியது.]— இ - ள். இவள் — பசந்தா ளென்பதல்லால் - (பொறுத்திராமல்) பசலைநிறமடைந்தாளெ ன்று (எண்ணப்) பழிசொல்வதல்லது — இவள் — அவர்—

துறந்தாரொன்பார் - துறந்துபோயிருளென்று சொல்லுவார் |
— இல்-இல்லை. எ-று. ஃ என்பாரொனவேறுபடுத்திச் சொல்லி
ஞள் - தன்னையெநெருங்குதல்பற்றிப் பிணங்குகின்றமையால்.

பசக்கமற் பட்டாங்கென் மேனி நயப்பித்தார் - *

நன்னிலைய ராவ றெனின், - - - - - சக.

[இதுவுமது.]— இ - ள். நயப்பித்தார் - (இப்பிரிவை யா ளென) உடம்பநிமவகை சொல்லியவர் — நன்னிலையராவரொனி ன்— (இன்று உங்கருத்தால்) நல்லநிலையினராவராயின் — என் றேனி— பட்டாங்(காக) பட்டகுபட— பசக்க - பசலைநிறம டையக்கடவது. எ-று. ஃ நன்னிலையராதல் - தல்கைக்கண்ணை நிறநலையுடையராதல். — பட்டாங்காகவென ஆக்கம வரவித் துச் சொல்லப்பட்டது. — முன் இப்பிரிவின் கொடுமையறி யாத என்ன இதற்கு உடம்பநித்திப் பிரிந்தவர் தவறலராக வேவேண்டிவது என்மேனியும் பசப்பும் யாது செய்யில் எ ன்னவென்பதுபடநிற்கையால்டன் ஒழியிசையில்வந்தது. (க)

பசப்பெனப் பேர்பெறுத னன்றே நயப்பித்தார் *

நல்காமை துற்ற றெனின், - - - - - ய.

[இது-தலைவிபொறுத்தற்பொருட்டுத் தோழி தலைவனை இ யற்பழித்தவிடத்து அவள் இயற்படச்சொல்லியது.]— இ-ள்.

தில் - எனதுயிரொன்பது பால் ஆறாயது ஒற்றுமைப்பொரு
ளில்லத்தது. — முன்ன நல்வினையில்லாதவிடத்துப் பெறக்
கூடாமையால் - பெற்றாரொன்றும், அவராலே தடையில்லாமல்
அலுபவிக்கப்படுதலால் - காழில் கனிபென்றும், சொல்லிஞ
ர். — நங்காதலர் பிரிதலேயல்லாமல் பின்வாராயையு முடை
மையால் - அக்கனிநாம். பெற்றிலே மென்பதாயிற்று. (க)

வீழ்வார்க்கு வாணம் பயந்தற்றுல் வீழ்வார்க்கு *
வீழ்வா ரளிக்கு மளி. . - - - - - உ.

[இதுவுமது.]—இ-ள். (அறமும் பொருளும் இன்பமும்
நோக்கப்பிரிந்தால்)—வீழ்வார்க்கு - (தம்மை) விட்டிருக்க
மாட்டாதமகளிர்க்கு—வீழ்வார் - (அவரை) விட்டிருக்கமாட்
டாதகணவர்—அளிக்கும் - அளவறிந்துவந்துசெய்கிற— அளி-
தலையளி—வாழ்வார்க்கு - (தம்மைநோக்கி) உயிர்வாழ்வார்

சாசய ரைய-ஆம், அதி—தனிப்படர்மிகுதி.

ர்க்கு—வாணம் - மழை—பயந்தற்று - அளவறிந்துவந்துபெ
ய்வதுபோலும். எ-று. நங்காதலர் நம்மை விரும்பாமை
யால் அத்தலையளியில்லையாகலால் மழைவறந்தவிடத்து அதனா
ல் வாழாதார்போல் இறத்தலே நமக்கு உள்ளதென்பதாம். உ

வீழ்நர் வீழப் படுவார்க் கமையுமே - - - *
வாழ்ந மென்னுஞ் செருக்கு. - - - - - ஈ.

[இதுவுமது.]—இ-ள். வீழ்நர் - (தம்மால்) விரும்பப்படு
கிறகணவரால்—வீழப்படுவார்க்கு - விரும்பப்படுகிற மகளிர்
க்கு — (காதலர் பிரிந்தாலும் நம்மைநினைந்து கடிதில்வருவா

ரி)—வாழுநமெண்ணும் (வந்தால் நாம் இன்புற்று) வாழ்வோ
 மென்றிருக்கிற—செருக்கு - தருக்கு!— அமைபுமே - ஏற்பு
 டைத்தாம். எ-று. ❀ நாம் அவரால் விரும்பப்படாமையால்
 நமக்கு அமைவு இறந்து படுதலையென்பதாம். (ஈ)

வீழ்ப் பரிவார் கெழீஇயிலர் தாம்வீழ்வார் - *
 வீழ்ப்படாஅ ரொனின். - - - - - ச.

[இது -காதலரை இயற்பழித்தலுக்கு அஞ்சி அவரது அரு
 ளில்லாமையை மறைத்தால் நீ தெய்வத்தன்மைபொருந்திய
 கற்புடையபாகலால் கற்புடைமகளிரால் நன்குமதிக்கப்படு
 வாபென்றதோழிக்குத் தலைவிசொல்லியது.]—இ-ள். வீழ்ப்
 பரிவார்-(கற்புடைமகளிராலே) நன்குமதிக்கப்படுவாரும்|—
 தாம்வீழ்வார் - தம்மால்விரும்பப்படுகிறகணவரால்— வீழ்ப்
 படாரொனின்-விரும்பப்படாராயின்—கெழீஇயிலர் - தீவினையு
 டையபையாவர். எ - று. ❀ உம்மை விகாரத்தால் தொக்க
 து. கெழீஇயில்மை - நல்வினையில்லாமை. தீவினையுடைய
 னுக்கு அந்நன்குமதிப்பால் பயனில்லையென்பதாம். (ச)

நாங்காதல் கொண்டார் நமக்கெவன் செய்பவோ *
 தாங்காதல் கொள்ளக் கடை. - - - - - டு.

[இது - அவர்மேலே ,காதலுடைமையால் அவர்கருத்தறிந்
 து பொறுத்தாயென்ற தோழிக்குச் சொல்லியது.]—இ-ள்.
 நாங்காதல்கொண்டார் - நம்மாலே காதல்கொள்ளப்பட்டவர்|
 —நமக்கு—எவன் - என்னவின்பத்தை?—செய்ப-செய்வார்-
 —(அப்படியே)—தாங்காதல்கொள்ளக்கடை - தாமும் (நம்
 மிடத்துக்) காதல்செய்யாதவிடத்து. எ-று. ❀ அக்காதலுடை
 மையால் நாம்பெற்றது துன்பமே யென்பதாம் (ஊ)

ஈஉய-ஆம், அறி—தன்ப்படர்ய்சுதி.

[இது - தலைவனது தூதுவாக் காணாத தலைவி சொல்லியது.]—இ-ள். வீழ்வாரிவீ - (தமமாய்) விருமப்பயிர்காதலர் நடந்திருந்து—இயல்சொல - ஸ்ரீமீ சொல்லாய்—பெருது—வாழ்வாரிவீ - (பிரிவுபொது) உயிரிவ - ஸ்ரீமீமகேரி - பா - வ - கணூர் மதரிபமுடைபார் - | — உலகத்து—உய்-இயல் - எ - து ஶ்ரீ கா தலர் நடந்து சொல எதாய் ம எகதரு இன் தாமெனலும் கருததல - இயல்சொல்லெரு. உமமம விகாரத்தா சொக்கது - — த எ வய்கனெருதலால் அதுவு ம்பெருது உயிரிவாழ்க்கின்றெனென்பதாம் (௮)

பாயக

நடைய - சும், அது—தனிப்பயிமிசுதி.

நடையெயார் நல்கா ரொணினு மவீமாய் - - - *
 ஸ்ரீமீமகேரி மிசிய செவிக்கு. - - - - - க.

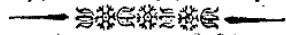
[இதுவுமது.]—இ-ள். நகையெயார் - (என்னால்) விருமப்பயிர்காதலர்— நல்காரொணினும் - (எனக்கு) அருள்செய்யாராயினும்— அவீமாயி - அவரிடத்து—இசையும் - எச்சொற்களும்—செவிக்கு - என்கா துசளுக்கு—இயிய - இன்பஞ்செய்வனவாம் எ - து. ஶ்ரீ இயிவு சிறப்பும்மை - அவர்வாரொணினுள் சொல்லியினும் இனிதாய் அமையுமென்பது படநீன்றது. அச்சொல்லும் பெற்றிலேனென்பதாம், (௯)

உருஅர்க் குறுநோ யுணாப்பாய் கடலைச் - - - *
 மரு அடியி வாழிய தெஞ்சு - - - - - ய.

[இ - து. தலைவனது தூதுவரப்பெறாமல் தான் தூதுவிட நினைத்தவள் தெஞ்சொயி சொல்லியது.] — இ - ள். உருஅர்க்கு - (உள்கேரி) உருதவர்க்கு — உறுநோய் - (உனது) மிருத்த நோயை—உணாப்பாய் - சொல்லலுற்ற—தெஞ்சு - தெஞ்சே

— (நீபொருபாயினும் அரிதாகய அச்சனெட்டி) — கடலை-
 (உலக்குத் துயரஞ்செய்கின்ற) கடலை— டெரூர் - ஊர்க்கமு
 யறச்செய். (அது|எளிது.)எ-று. ❀ சொல்லுந்-அளவி
 தந்தநோயாகலாலும், டேட்டோர் உறசிலராகலாலும், அது
 முடியாது முடிந்தாலும் பயன் இல்லையென்பது கருதாமல்
 முபங்கின்றாய் என்பதற குறிப்பால் வாழியவென்றார். (10)

ரா உக-ஆதி-நினைந்தவர்புலம்பல்.

அஃதாவது - முன்கூடிய காலத்தினின்பத்தை நினைந்து
 † பாசறையிடத்துத் தலைவன் தனிமையடைதலும் தலை
 வி தனிமையடைதலும், ஆம். இதுபடர்மிசூதி தன்னிடந்
 ததாக நினைந்ததலைவிக்கும் உரித்தாகலால் இச்சம்பந்த
 ம்பற்றித் தன்டபடர்மிசூதியின் பின்வைக்க ப்பட்டது.

உள்ளினந் தீராப் பெருமகிழ் செய்தலாற் - *
 கள்ளினங் காம மினிது. - - - - க,

[இது - ஊதாய்செய்வும் பாங்கனக்குத் தலைவன் சொல்

† பாசறை, பகைமேற்செவ்வெருகையிடம்.
 ரா உக-ஆம், ஆதி— நினைந்தவர்புலம்பல். சுகை

லியது.]—இ-ள். (முன் அனுபவித்தநானையின்பத்தை) — உ
 ள்ளினும்- பிரிந்தவிடத்து நினைத்தாலும் — (அப்பொழுது
 பெற்றதுபோல்) — தீராப்பெருமதிச்செய்தலால் - நீங்காப்
 பெருமதிச்செய்தருதலால்— கள்ளினும் - (உண்டபோதல்
 லது மதிச்செய்யாத) கள்ளைப்பார்க்கிலும் — காமம் | —
 இனிது-இன்பந்தருதலுடையது. எ - று. தனது தனிமையு
 மும், தலைவியைமறவாமையும், சொல்லியபடி. (க)

எனத்தொன் நினைதேகாண் காமந்தாம் விழ்வார் *
 நினைப்ப வருவதொன் நில. - - - - உ

[இதுவுமது.]—இ-ள். தாம்விழ்வார் - தம்மால்விரும்பப்
 பரிவர்ப்பா — நினைப்ப - (பிரிவினிடத்து) நினைந்தால்— (அந்நி
 னைந்தவர்க்கு) — வருவதொன்று - (அப்பிரிவால்) வருவதொர்
 துன்பம் | — இன்ப-இல்லையாம்.—(அதனால்)—காமம் | — எனை
 தது-எய்வளவாயினும் — ஒன்றிவிதேகாண் - இன்பந்தருவ
 தொன்றேகாண், எ - று. தீர் புணர்ந்தவிடத்தும், பிரிந்தவிட
 த்தும், சயமாக இனிதென்றற்கு - எனத்தாயின்வென்றான்.—
 உமலம்புதாக்கது. தான்பொறுத்திருந்த வகைசொல்லியபடி.

நினைப்பவர் போன்று நினைபார்கொ றும்பல் - *
 சினைப்பது போன்று கெடும். - - - - ஈ

[இது - தலைவனை நினைந்து வருந்துகின்றதலைவி தோழிக்கு
 ச சொல்லியது.]—இ-ள். (எனக்கு)—தும்மல் | — சினைப்ப
 துபோன்று - அரும்புதல்போலேதோன்றி— கெடும் - கெடுகி
 ல்றது.—(அதனால்)—நினைப்பவர்போன்று-(தலைவர்) என்னை
 நினைப்பவர்போன்று — நினைபார்கொல் - நினைபாராகல் வே
 ண்டும். எ று. தீர் தூரத்துள்ளாசாகிய உறவினர் நினைந்த வி
 டத்து நினைக்கப்பட்டவர்க்குத் தும்மல் தோன்றுமென்ற
 உலகநடைபற்றித் தலைவன் எடுத்துக்கொண்ட தொழில் முடி.

வதுபோன்று முடிபாமைபந்தவள் சொல்லியதாயிற்று. (க)

யா மு முளேங்கொ லவாநெஞ்சத் தெந்நெஞ்சத் *
தோடு வுளரோ பவர் - - - - - ச.

[இதுவுமது.]—இ-ள். எந்நெஞ்சத்து - எமதுநெஞ்சத்தி ல்—அவர் | — ஓவுளரோ - (எப்பொழுதும்) உள்ளவராயேயிருக்கின்றார்.—(அப்படியே) — அவர்நெஞ்சத்து - அவரதுநெ

சசச ராக-ஆம்,அதி—நினைந்தவர்புலம்பல்.

ஞ்சிலும் — யாமும் | — உளேங்கொல் - உள்ளேமாகின்றே மோ (ஆகேமோ). எ-று. ✽ ஓதாரம் - இங்கே இடைவிடா மையை உணர்த்திநின்றது. — யாம் இருந்தும் தொழில் முடி யாமையால் வரவில்லையோ அதுமுடிந்தும் யாம் இல்லாம யால் வரவில்லையோ வென்பது கருத்து (ச)

தந்நெஞ்சத் தெம்மைத் கழிகொண்டார் நாணிகொ *
வெந்நெஞ்சத் தோவா வரல் - - - - - டு.

[இதுவுமது.]—இ-ள். தந்நெஞ்சத்து - தமதுநெஞ்சத்து — (யாமெல்லாமல்)—எம்மை — கழிகொண்டார் - காவல் கொண்டதலைவர் | — எந்நெஞ்சத்து - எமது நெஞ்சிவிடத்து — ஓவாவரல் ஒழியாமல் (தாம்) வருதலுக்கு.—நாணிகொல் - நாணிகொ. எ-று. ✽ ஒருவரைத் தமவிடத்துவர ஒருகாலும் உடம்படாமல் தாம் அவிடத்துப் பலகாலும் செல்லுதல் நா னுடையார் செயல்லாமையால்—நாணிகொ வென்றார். (ஈ)

மத்திபா வென்னுளேன் மன்னு வவரோடியா - *
முற்றநா னுள்ள வுளேன். - - - - - ன.

[இது - அவரோடு கூடியதானாயின்பத்தை நினைத்து வருந்
 துள்ளும் அதுமறத்தல் வேண்டிமன்ற தோழிக்குத் தலையி
 சொல்லியது.] - இ - ள். யான் | - அவரோடு - உறந்தநாள் - பு
 ணர்ந்தநாளாயின்பத்தை - உள்ள - நினைத்தலால் - உண்
 ன் - (இத்துன்பவெள்ளத்தில்) உயிர்வாழ்கின்றேன் - மற்று -
 அது இல்லையாயின் - யான் | - என்னுளேன் - வேறே எத்தால்
 உயிர்வாழ்வேன். எ - று. நான் - ஆகுபெயர். உயிர்வாழ்தற்கு
 வேறுமுண்டி அவைபெற்றிலே னென்பது பட நின்றுமையா

ல் - மன - ஒழியிசை. அவை அவனது தூதுவருதல் தனது தூது
 செல்லுதல் முதலானவை. அவையாவும் இல்லாமையால் அது
 வல்லாமல் எனக்குப்பற்றுக்கோடு இல்லையென்பதுகருத்து.

மறப்பி னெவனாவன் மற்கொல் மறப்பறியே - *
 னுள்ளினு முள்ளஞ்சும். - - - - - எ.

[இதுவுடது.] - இ - ள். மறப்பறியேன் - (அவ்வின்பத்தை)
 மறத்தலறியேனென - உள்ளினும் - இன்றுநினைப்பறியும் -
 (பிரிவானது) - உள்ளம் - (என்) னுள்ளத்தை - சும் - சும்
 ன்றது. - (அப்படி பிரிவுபொருதநான்) - மறப்பின் - எவ

நடக - ஆம், அதி - நினைந்தவர்புலம்பல். சச்சு

னாவன் - எத்தால் இறவாதிருப்பேன். எ - று. மன்னென்ப
 து - இங்கையும் அவ்வொழியிசை. கொல - ஆக. (எ)

எனத்து நினைப்பினும் காயா ரனைத்தன்றே - *
 உதலர் செய்யுஞ்சிறப்பு. - - - - - அ.

[இது - இத்துன்பமறிந்துவந்து தலைவர் உணக்கு இப்பரு செவ்வானை தோழிக்குச் சொல்லியது.]—இ - வீ. காதலர்—எனத்தூநினைப்பினும் - (நான் தம்பை) எவ்வளவுமிக நினைத்தாலும்—காயார் - (அதற்குக்கோபியார் - செய்யுள்ளிற்று - (அவர் எனக்குச்) செய்யுமின்பமாலது)—அனைத்தன்றே-அவ்வளவன்றே.எ - று. ஶ்ரீ கோபியாயை - அ; நினைத்தற்கு உடம்பட்டிநெஞ்சினிற்றல் - தனக்கு அவ்வின்பத்திலும் நெந்தது இல்லாமையால் - அதனைக் கட்டிப்பென்றார். (தோழிசொல்லியவதனைக்குறிப்பால்லுகழ்த்துசெய்யப்பட்டது. (அ)

விளிபுமென் னின்துயிர் வேறல்ல மென்பா - *
 ரளியின்மை யாற்ற நினைந்து. - - - க.

[இது-தலைவர் தூதுவரக்காணுது வருந்துகின்றவள் திடீர் சொல்லுகிற தோழிக்குச் சொல்லியது.]—இ - வீ. வேறல்ல மென்பார் - (முன்னெல்லாம் நாயிருவரும்) வேறல்லமென்று சொல்லுவாரது—அளியிடைமை - அருளில்லாமைய—ஆற்றற்றது - மிகவும் நினைந்து—என்விண்ணுயிர்-பனதுஇனிதாசியவுயிர்—விளிபும்-கழிகின்றது. எ - று. ஶ்ரீ அளியின்மை-பின் வருவாராதலுடையப் பிரிதலும், பிரிந்து வாராமையும்-அங்கேதின்றவிடத்துத் தூதுவிடாமையும், முதலாயின - பிரிவு பொறுத்தல் வேண்டிமென்று திடீர் சொன்னவருக்கு என்னுயிர் பிரிவாக்குறித்தல்ல அவரவ்வல்லாமையையு குறித்துக் கழிகின்றவதன்று எதிரழிந்து சொல்லியபடி (க)

விடாஅது சென்றாைக் கண்ணினுந் காணப் - *
 படாஅது வாழி மழி. - - - - - ட.

[இது - அத்திட்டுச் சொல்லியவளுக்கு எரிசுழிந்தவர் காம
 மிகக் அதிகதுக்கத்தினாலே சொல்லியது.]—இ-ள். மதி - சந்தி
 ரனே— விடாது - (என்னென்றை) விடாதிருக்கிறதே—சென்றா
 ரை - (விடப்பி) போயினாரை — கண்ணினால் - கண்ணளவாலா
 யினும்—காண. எதிர்ப்பரிமவகை—படாதி - (நி)மறையாதிரு
 மயெ

சசசு ருஉக = ஆம், அதி—நினைந்தவர் புலம்பல்.

ப்பாடாக. எ - று. கண்ணளவா லெதிர்பரிதலாவது - மதி
 யி லு வராமம் பரிபாப்பிதலால் இருவர் கண்களும் அவி
 டதற்கு சோதா. குறைபுறுவின்ற ளாகலின் வாழியென்றார்.

ராஉஉ-அதி - கலவுநிவஸயுரை ததல்.

அஃதாவது-தலைவி கால்கண்ட கனவினது நிலைமையை
 த் தொழிகஞ்சு சொல்லியது. அக்கறவு + ஈ வி + த்
 த் திணவுயிசுதிபாலே கண்டதாகல்லி லுது நினைந்தவர்
 புலம்பலின பின்வைக்கடபட்டது.

கரி தலர் துதொடு உந்தா - லிருக் - - - *
 கயா துசொர் வேண்டு ல் (சு) - - - க.

[இது - தலைவர் துதுபரக் கட்டிய வி சொல்லியது.]—
 இ ள். (ப னவந்துகறதை ஆதிசு ளுதுகிரே -) — கா
 தலர் - லைவா - - - துதொடு - து ததயெணயி—யு - (என
 ள் - - -) - - - உணவினுக்கு— விருந்து - விருந்தாக—யா
 துமசபர் ள. - - - க. ள் - - - கொல் - அசை. — விருந்தெம் தது -

விருந்திட்டுப் பெரிய உபசாரத்திடை. — அது நனவிலே காணப்படாதே - உபசாரத்தினென்றான். (க)

கூடலுண்கணபானிரப்பத் துஞ்செந் கலந்தாரீகீ - *
 ருபலுண்டம சாற்றுவிவன் பன். - - - - உ

[இது - பாதுவிடநீ நதீ தலைவிசொல்லியது.] — இன். கடலுண்கண - (உபசாரத்தினை) எனகடலீட்பா லுமுண்டகணகரி - யாரீ - ஓர்ப்ப - நூர்தால் - துஞ்செந் - தூங் நமாயின - கலந்தாரீகீ - (எனவிலே காணப்பட்ட) தலைவாக்கு - உபலுண்டம - பாதுகந்திரக்கிற தன்மையு - உபலுண்டம - (யானே) பிரியசொல்லுவேன். ஏ - று கையலுண்டகணகரி - கந்திரத்தலைத்திரக்கி. — தூரீகீ யாம சொல்லாமல் அடக்கப்படுவனவும், சொல்லாமல்களான்றாம கருகப்படுவனவும், ஏகிட இவைகளின் பரப்பெல்லாம் தோன்றசொல்லுவேன் என னுட்கருத்தால் - சாற்றுவிவென்றான். — இனி அவையுந் துஞ்செநவல்ல சாற்றுவதும் கூடாதென்பது படநின்றமைபால் - பன் - ஒழியிசை. — முன்னுந் கண்டவன்சொல்லியதாகலால் - கணவுநிலையுரைத்தலாயிற்று. (உ)

† நனவிலே கணவிலும் அகலித்திருக்கேகாவம.
 ௩௨௨ - ஆம், அது - கணவுநிலையுரைத்தல்.

நனவினா னல்கா தவணாக் கணவினா - - - *
 காலிடலி னுண்டென் னாயிர. - - - - ௩.

[இது - பொறுக்கமாட்டாளென்று கவலையுற்ற தோழிக்குப் பொறுப்பெனென்பது தோன்றத் தலைவி சொல்லியது.] — இன். நனவினா - நனவில்வந்து - நல்காதவரை - அருள்செய்யாததலைவரை - கணவினா - கணவிடந்து - காலிடலின் - கா

ஊதலாய்—என் னுயிர் |—உண்டி. எ-று. ஐ. ஆறுருபுகள்-கண்
 னுருபுப் பொருளில்வந்தன. — அக்கா னுதலாடீல் பொறுத்
 திருக்கின்றேனாகிறேன் நீ கவலவேண்டாவென்பதாம். (க)

ஈனவினா னுண்டாகும் காம நனவினா - - - *
 னல்காரா நாடித் தரற்கு. - - - - - சு.

[இதுவுமது]—இ-ள். நனவினான் - நனவில்வந்து — நல்
 காரா - அருள்செய்யாதவரை—நாடித்தரற்கு - (அவர்போன
 விடநீ) தேடிக்கொண்டிவந்து தருதலால்—கனவினான் - அக்
 கனவில்—காமம்- இன்பமானது |—உண்டாகும் - (எனக்கு)
 உண்டாகின்றது. எ-று. ஐ. காமம் - ஆகுபெயர். இயல்பாக
 அருள்செய்யாநா அவர்போனதேயம் அறிந்துபோய்க் கொ
 ணையிவந்து அருள்செய்வித்தகனவால்பொறுப்பெனப்பதாம்.

ஐனவினாற் கண்டதூஉ மாங்கே கனவுந்தான் - *
 கண்ட பொழுதே யினிது. - - - - - ரு.

[இதுவுமது.]—இ-ள். நனவினான்-(முன்னே) நனவினிடி
 த்து—கண்டதூஉம் - (தலைவரைக்) கண்டு அனுபவித்தவின்ப
 மும் |—ஆங்கே-அக்கண்டபொழுதே— (இனிது) - இனிதாயி
 ந்று.—கனவுந்தான்-(இன்று) கனவினிடித்துக் (கண்டு அனுப
 வித்தவின்பமும் |)—கண்டபொழுதே - இக்கண்டபொழுதே
 —இனிது - இனிதாயிற்று. (அதனால் எனக்கு இரண்டும் ஒத்த
 ன.) எ - று. ஐ. இனிதென்பது முன்னும்கூட்டப்பட்டது—
 கனவு - ஆகுபெயர். — முன்னும் யான்பெற்றது இவ்வளவே
 இன்னும் அதுகொண்டு பொறுப்பெனப்பதாம். (ரு)

ஊனவென வொன்றில்லை யாயிற் கனவினாற் - - *
 காதலர் நீங்கலர் மன். - - - - - கா.

[இதுவும் து.]—இ - ள். நனவெனவொன்று - நனவென்று
சொல்லப்படுகின்ற ஒருபாவி—இல்லையாயின் — கனவினான்—

112 - ஆம், அதி—கனவுநிலையுணர்த்தல்.

கனவினிடத்துவந்துகூடிய—காதலர்|—நீங்கலர் - (எண்ணீப்)
பிரியார். எ - று. ஒன்றென்பது—அதன்கொடுமை விளக்கிநி
ன்றது. — அதுநடுவேபுகுந்து கனவைப்போக்கி அவரைப்

பிரிவித்தென்பது படநின்றமையால் - மன் - ஒழிபிசை.—
கனவிலே பெற்றுப் பொறுக்கின்றமை சொல்லியபடி. (எ)

நனவினான்காக் கொடியார் கனவினா - - *
னென்னெம்மைப் பீழிப் பது. - - - எ.

[இது - விழித்துத் தலைவனைக்காணாத தலைவி கனவிற் புணர்
ச்சி நினைந்துபொருடும் சொல்லியது.] — இ - ள். நனவினா
ன்—(ஒருகிணமாயினும்) நனவில்வந்து — நல்கா - அருள்செய்
யாத—கொடியார்|—கனவினான் - (கிணத்தோறும்) கனவில்
வந்து—எம்மை—பீழிப்பது - வருத்துவது|—என் - எந்த
ச்சம்பந்தம்பற்றி. எ - று. ஒன்று தன்னைத் தனிமையிட்டுப்பிரிதலு
ம், பின்னினைந்து வாராமையும். நோக்கி - கொடியாரொன்று
ம், கனவிலே தோளின்மேலராய் விழித்தபோது மறைதலால்
அதனாலும் துன்பமாகின்றதென்றற்கு - பீழிப்பதென்றும்,
சொல்லினான்.—உலகத்தார் - நனவிலே இல்லாதது கனவினு
ம் இல்லையென்பார்யாம் அதுகண்டிலமென்பதாம். (எ)

துஞ்சங்காற் றேண்டேமல ராகி விழிக்குங்கா - *
 னெஞ்சத்த ராவர் வினாந்து. - - - - - ஈ.

[இது - தான்பொறுத்தற்பொருட்டுத் தலைவனை இயற்பழித்த தோழிக்குத் தலைவி இயற்படச் சொல்லியது.] — இ - ள். (என்னெஞ்சவிடாமல் உறைகின்றகாதலர்!) — துஞ்சங்காங் - (யான்) தூங்கும்போது — தோண்டேமலராகி — விழிக்குங்கா - (பின்)விழிக்கும்போது—வினாந்து — நெஞ்சத்தராவர் - (பழைய) நெஞ்சினுள்ளவராவர். எ - று. ❀ புணர்ச்சிவிட்டும் றைகிறகொடுமைபற்றி வினாந்தென்றார். — ஒருகாலும் என்னைவிட்டு நீங்கியறியாதவரை நீநோவது தகாதென்பதாம். (அ

நனவினா னல்காரா நோவர் கனவினாற் - - *
 காதலர்க் காணாதவர் - - - - - ஈ.

[இதுவுமது.] — இ-ள். (தமக்கு ஒருகாதலர் இல்லாமையாலே) — கனவினாள்—கனவிலே—காதலர்க்காணாதவர். அக்காதலரைக்காணலறியாதமகளிர்! — நனவினால்—(தாம் அறிய) நனவி ல்வந்து—நல்காரா - அருள்செய்யாத (எனது) காதலரை—

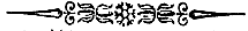
|| ௨௨-ஆம், அதி—கனவுநிலைபுரைத்தல். சசக

நோவர்—(அன்பிலொன்று) நோவாநிற்பவர். எ - று. ❀ இயற்பழித்தது பொருது பிணங்குகின்றாளாகலால் - பழையமடேதான் றசொல்லினார். — தமக்கும் தலைவருளராக ஆவலாக் கனவிலே கண்டு அறிவாராயின் நமதுதலைவர் கனவினிடத்து நாம் அறியவந்து அருள்செய்தலறிந்து நோகாஓன்பதாம். (ஈ)

நனவினா னநீத்தா டொன்பர் கனவினாற் - - *
 காண்கொ டிவீழ் ரவர். - - - - - டி.

[இதுபுடது] — இ - ள். இவ்வுரவர் - இவ்வூரிம்மகளிர் —
 நனவினல் - நனவினிடத்து — நந்நீத்தாரொன்பர் - நமமவிட்
 டி நீய் 'னொன்று (தலைவரீமலேகொடியம்) சொல்லாநிற்பர்.
 — கனவினல் - கனவினிடத்து — காண்கொல் - (அவர்நீய்கா
 துருநிலை) கண்டநியாரோ. ௭ - று. ❀ எனக்குந் நனகரும்
 வேற்றுடையிலையாயின்பார்கண்டது தானும் கணற் றமம
 வள் அதுகாணது அவர்மேலே கொடுமம சொல்லுப்தமம
 யால் - அடலாணொடாமென் னுங்கருந்தால் - இவ்வுரவரான றார்.

௩௨௩. அதி - பொழுதுகண்டிரங்கல்.

அந்தாவது - மாலைப்பொழுது வந்தவிடத்து அதனைக்க
 ணையி இரங்குதல். கனவுமுந் துறதவனையிலையெ
 ன்பது பற்றிப் பகற்பொழுது பொறுத்திருந் தலைவிக்
 டு உரியதாகலால் இதுகாவுநிலை யுரைத்தலின்பின்மைக்
 கப்பட்டது.

மாலையோ வல்லை மணந்தா ருயிருண்ணும் - - *
 வேலைநீ வாழி பொழுது. - - - - - க.

[இது - பொழுதொடு பிணங்கிச் சொல்லியது.] — இ - ள்.
 பொழுது - பொழுதே — நீ — மாலையோவல்லை - (முன்னாக்க
 ளிள்வந்த) மாலையோவல்லை. — மணந்தார் - (அந்நாள்களிலே
 காதுவைக்கடிய) மகளிரது — உயிருண்ணும் - உயிராயுண்
 ணுகிற — வேலை - முடிவுகாலமாயிருந்தாய். ௭ - று. ❀ முன்ன
 ள் - கூடியிருந்தநாள். அந்நாள் மணந்தாரொனவே பின் பிரிந்
 தாராதல பெறப்பட்டது. வாழியெல் பது - குறிப்புச்சொல்

புண்கண்ணை வாழி மருண்மலை யெங்கேள்போல் *
 ள்கண்ணை தோதின் றுணை. - - - - - உ.

[இது - தலைவி தன்னுள்ளுபலத்தை மாலைப்பொழுதின்மே
 (௩௩)

விட்டுச்சொல்லியது.]—இ - ள். மருண்மலை - மயங்கியமலை
 யே—(நீயும்)—புன்கண்ணை - (எம்போல்) ஒளியிழம்பையு
 டையையாயிருந்தாய். — நின்றனை - உனதுதுணையும்—எங்
 கேள்போல் - எமதுதுணைபோல்—வன்கண்ணதோ - இரக்க
 மில்லாமையுடையதோ. (சொல்லு.) எ-று. ❀ மயங்குதல் - ப
 கலும், இரவும், தமமுள்ளேகலத்தல். — ஒளியிழம்புதல்பற்றித்
 துணையும் உண்டாக்கிச் சொல்லினார். — துணையுமென்றுமு
 மடைபடுகாரத்தால் தொக்கது. — எமக்குத் துன்பஞ்செய்தா
 ய் நீயும் இன்பமுற்றிலையென்னுங் குறிப்பால் வாழியென்றார்.

புனியரும்பிப் பைதல்கொண்மலை துனியரும்பித் *
 துன்பம் வளர வரும். - - - - - ஈ.

[இது - பொறுத்தல் வேண்டிமென்ற தோழிக்குத் தலைவி
 சொல்லியது.]—இ - ள். (தலைவர் கூடியநாளெல்லாம்)—ப
 னியரும்பி - (என்றான்றே) நடுக்கமடைந்து—பைதல்கொண்
 மலை பசந்துவந்தமலையானது |—துனியரும்பி - (எனக்கு)
 உயிரிவாழ்வதில் வெறுப்புண்டாகி—துன்பம் - (அதற்கு உண்
 டாகிற) துன்பம்—வளர - (ஒருகாலிக்கொருகால்) மிக—வரு
 ம்—வருகின்றது. எ - று. ❀ குளிர்ச்சிதோன்ற மயங்கியருமா
 லையென்னுஞ் செய்பொருள் - குறிப்பால் அறிய நின்றது.—
 யான்பொறுத்தும்வழி என்னென்பது குறிப்பெச்சம் (ஈ)

கூர தல ரில்வழி மலை கொலைக்களத் - - - *

தேவலிர் போல வரும். - - - - - ச.

[இதுவுமது] — மாலை - (தலைவர் உள்ளபொழுதெல்லாம் என்னுயிர் தனிச்சுவந்த) மாலை | — காதலரிடவழி-தலைவரில் லாத இப்பொழுது—கொலைக்களத்து - கொலைசெய்கிற களத்து—ஏதிலின்பால்- கொலைஞர்போல—வரும் - (அவ்வுயிரைக் கொள்ளுதற்கு வருகின்றது. எ-று. ❀ ஏதிலி - அருள்யா துமிலார். — முன்னெல்லாம் எனக்கு நட்பா யின்பஞ்செய்து வந்த பொழுதும் இன்று என்மேல் பகையாய்த் துன்பஞ்செய்து வருகின்றது யான்பொறுக்கும்வழி என்னென்பதாம். (ச)

**காலைக்குச்செய்தநன் நென்கொ லெவன்கொல்யான் *
மாலைக்குச் செய்த பகை. - - - - - ரு.**

[இதுவுமது] — (காலைபும், மாலைபும், அவர் கூடியநாளி் போலல்லாமல் இன்று வேறுபட்டுவருகின்றன. அவைகளுள்) ராஉக-ஆம்,அதி—பொழுதுகண்டிரங்கல். ச-ருக

—காலைக்கு—செய்த - (என்னாலே) செய்ப்பட்ட — நன்று - உபகாரம்|—என். யாது.—மாலைக்கு—செய்த - செய்ப்பட்ட —பகை-அபகாரம்|—எவன்-யாது. எ-று. ❀ கொல்லிரண்டிம்-அலைசகர் . — கூடியநாளிலே பிரிவாரொன்று அஞ்சப்பண்ணியகாலை அதுநீங்கி இந்நாளிலே கங்குல் வெள்ளத்திற்குக் கலாயாய் வருகின்றதென்னுங் கருத்தால் - நன்நென்கொலென்றும், கூடியநாளிலே இன்பஞ்செய்தமாலை அதுநீங்கி இந்நாளிலே அளவில்லாத துன்பஞ் செய்யாநின்றதென்னுங் கருத்தால் - பகைமென்கொலென்றும், சொல்லினால் . — பகை -

ஆகுபெயர் . — தன்னோடு ஒத்தகாலைபோலிராமல் மாலை - தன்கொடுமையால் துன்பஞ்செய்கின்ற தென்பதாம். (ரு)

மாலைநோய் செய்தன் மணந்தா ரகலாத - - *

காலைநீந்த தீவேள். - - - - - கா.

[இது - இன்று இப்படிப்பட்டவளாகின்ற நீ அன்று அவர்பி
ரின்றிரு எப்படி உடம்பட்டாயென்ற தோழிக்குத் தலைவிசொ
ல்லியது.]— இ.ள். மாலை - (முன்னெல்லாம் எனக்கு நட்பா
ய் இடைஞ்செய்துவந்த) மாலை—நோய்செய்தல் - (இன்றுப
கையாய்த்) துண்டஞ்செய்தலை) — மணந்தார் - தலைவர்— அகலா
தகாலை - பிந்திரு முனனே — அறிந்ததிலேன் - அறியப்பெற்
திலேன். எ-று. இப்படி வேறுபிதல் அறிந்திலேன் அறி
ந்தேனாயின் அவர்பிரிவிற்கு உடம்படெனென்பதாம் (கா)

காலைநாமபிப் பகலெல்லாம் போதாகி - - *

மாலை மலருயிற் நோய். - - - - - கா.

[இது - மாலைப்பொழுதில் இப்படிப்பட்டவ ளாகுதற்குக்
காரணம் யாதெனற தோழிக்குத் தலைவி சொல்லியது.] —
இ.ள். இந்நோய் - இக்காமநோயாகிய (பு) | — காலைநாமம்
பி-காலைப்பொழுதில் அரும்பி—பகலெல்லாம்போதாகி - பக
ற்பொழுதெல்லாம் பெரிய அரும்பாய்முதிரீந்து — மாலைமல
ரும - மாலைப்பொழுதில் மலர்கின்றது. எ-று. இது தூங்கியெழு
ந்தபொழுதாகலால் - கனவிலேபுணர்ந்தமை நினைந்து பொறு
த்தல்பற்றி - காலைநாமப்பியென்றும், பின் பொழுது செல்ல
ச்செல்ல அதுமறந்து பிரிவுநினைத்துப் பொறாளாடல்பற்றி -
பகலெல்லாம் போதாகியென்றும், தத்தந்துணைகளை நினைத்
துவந்து சேரும் விலங்குகளையும், மக்களையும், கள்ளி தான்,
சூடுக ாடக-ஆம், அதி—பொழுதுகண்டிசங்கல்.

அக்காலத்து அனுபவித்த இன்பத்தை நினைந்து பொறமை
யிருதல்பற்றி-மாலைமலருமென்றும், சொல்லினான். (கா)

அழல்போலு மாலைக்குத் தூதாதி யாயன் - - *
 குழல்போலுங் கொல்லும் படை, - - அ.

[இதுவுமது.]—இ-ள். ஆயன்குழல் - (முன்னெல்லாம் இன்பஞ்செய்த) இடையனது வேணுதாதம் | — அழல்போலும் - (இப்போது) நெருப்புப்போலே சுழிவதாகி — மாலைக்குத் தூதாதி — (அம்மாலைவந்து எண்ணக்கொல்லுமிடத்து) — கொல்லும்படை - கொலைசெய்யும் படையுமாயிற்று. எ-று. ❀ பின்வந்தபோலுமென்பது - உரையசை. — முன்னே வரவை அறிவித்தலால் தூதாயிற்று. — கொல்லுதற்கருவியாதலால் - படைவாயிற்று. — தானே சுடவல்ல மாலை இந்தத்துணையையும் பெற்றால் என்னசெய்யாதென்பதாம். (அ)

பதிமருண்டி பைத லுழக்கு மதிமருண்டி - - *
 மாலை படர்ந்தரும் போழ்து. - - - - க.

[இதுவுமது.]—இ - ள். (இதற்கு முன்னெல்லாம் யானே மதிமயங்கினோபுழந்தேன்) — மதிமருண்டி - (இனிக்கண்டாரும்) மதிமருளும்வகை — மாலை — படர்ந்தரும்போழ்து - வருகும்பொழுது — பதி - இவ்வுரொல்லாம் | — மருண்டி - மயங்கி — பைதலுழக்கும் - நோயை அனுபவிக்கும் எ-று. ❀ பின்

மருண்டென்பது - மருளவென்பதன் பொருளில் வந்தது. கூற்றமடக்கினைத்துச் சொல்லினொராகலால் - மாலைபடர்ந்தரும் போழ்தென்றாள். — யான் இறந்துபடுவனென்பதாம் (க)

பொருண்மாலை யாளாரா யுள்ளி மருண்மாலை *
 மாயுமென் மாயா வுயிர், - - - - ய.

[இதுவுமது.] - இ - ள். என்மாயாடியிர் - (பிரிவைப் பொறுத்து) இறவாதிருந்த என்னுயிரானது - பொருண்மாலையாளரை - பொருளியல் பேதமக்கியல்பாக வுடையவரை - உள்ளி - நினைந்து - மருண்மலை - இம்மப்பங்குமாலையிலே - மாயும் - மாய்கின்றது. எ-று. ~~ஊ~~ வருதற்குக்குறித்த பருவம் கழியவும் பொருண்முடிவு நோக்கி வாராமைபால் - சொல்வேறு

படாமையாசிய தம்மியல்பொழிந்தவர் அப்பொருளியல்பே தம்மியல்பாயினார். காலம் இதுவாயிற்று. இனிச்சொல்லுகின்ற விதத்தால் - பயன் இல்லை யென்பதாம்: (10)

சுருக

1123 - ஆம் - அது - உறுப்புநலனழிதல்

அஃதாவது - தலைவியினுடையகண்ணும். தோளும், நெற்றியும், முதலாகிய அவயவங்கள் சம்மழுகழிதல், இஃது இரக்க மிகுந்தவிடத்து நிகழ்வதாகலால் - பொழுது கண்டிரங்கலின் பின்வைக்கப்பட்டது.

ஈறுமநமக்கொழியச் சேட்செய்ற ருள்ளி - - *
 நறுமலர் நாணின கண். - - - - - க.

[இது - பொருமைமிகுதியால் வேறுபட்டதலைவிக்குத்தோழி சொல்லியது.] — இ-ள். சிறுமை-இப்பொருமை — நமக்கொழிப-நம்மிடத்துநிற்க — சேட்சென்றார்.- நெடுந்தூரத்திலே சென்றதலைவரை—உள்ளி-நினைத் (தழு,கலால்) — கண்- (உள்)கண்கள் | — (ஒளியிழந்து) — நறுமலர் - (முன்னேதமக்குநாணி) நல்லமலர்களுக்கு — நாணி - (இன்று) நாணிவிட்டன. எ-று. ✽ உள்ளுதலைப்பது - காரியத்துக்கு ஆகுதலால் ஆகுபெயர். — இவைகண்டார் அவரைக் கொடியொன்று சொல்லுவர் நீ பொறுத்தல் வேண்டுமென்பது கருத்து. (க)

நயந்தவர் நல்காமை சொல்லுவ போலும் - - *
பசந்து பனிவாருங் கண். - - - - - உ.

[இதுயுமது.]—இ - ள். பசந்து — நிறம்பவேறுபட்டு— பனிவாருங்கண் - நீர்வாரீசுன்றகண்கள் | — நயந்தவர் - (நம்மால்)

விருமப்பட்டவரது — நல்காமை - அருள்செய்யாமையை — சொல்லுவபோலும் - (பிறர்க்குச்சொல்லுவ) போல்கின்றன - (இனி நீ பொறுத்தல்வேண்டும்,) எ - று. ✽ சொல்லுவ போலல் - அதனை அவர் அறிதற்கு அனுமானமாக்குதல். (உ)

கணத்தமை சால் வறிவிப்ப போலு - - - *
மணத்தநாள் விங்கிய தோள். - - - - - கூ.

[இதுயுமது.]—இ-ள். மணத்தநாள் - (தலைவர்) கூடிய நாளில்—விங்கிய-(இன்பமிகுதியால் பூரித்த) — தோள் - (பின்

து) தோள்கள் | -- தணந்தலை - (இன்று அவர்) பிரிந்தமையை -- சாலவறிவிப்போலும் - விளங்க அறிவிப்பவைபோல் வாடுகின்றன. (இதுதகாது). எ.று. ॐ அன்றும் அப்படிப் பரிந்து இன்றும் இப்படி மெலிந்தால் இரண்பிங் கண்டவர்கடிகில் அறிந்து அவரை அபோக்கிய னென்பாரென்பதாம் (ஈ) (நாயச)

சுருச. நாரச-ஆம், அதி—உறுப்புநலனழிதல்.

புணநீங்கிப் பைந்தொடி சோருந் துணைநீங்கித் - *
 தொல்கவிள் வாடிய தோள். - - - - - ச-

[இதுவுமது.]—இ-ள். துணைநீங்கி - (அன்றும்) துணைவர் நீங்குதலால்—(அவராலேபெற்ற செயற்கை யழகுமாத் திரமல்லாமல்)—தொல்கவிள் - பழைய இயற்கையழகும்—வாடிய தோள் - இழந்த இத்தோள்கள்|—(இன்று அதற்குமேலே)—புணநீங்கி-(தம் பெருமையிழந்து—பைந்தொடி - பசும்பாள்வளைசள்—சோரும் - சமூலுகின்றன. (இவை இப்படிச் செய் யுந்தன்மையனவல்ல.) எ.று. ॐ அன்றும் பிரிந்தால் என்று அவரன்பில்லாமையுணர்ச்சி இன்றும் குறித்தபருவத்தில் வந்திலரென்று அவர்பொய்மை யுணர்ச்சிதுகின்றன. இனி அவைகளைச் சொல்லுகிறவர்கடேல் குறையுண்டோ வென்பதாம்.

கொடியார் கொரிமையுரைக்குந் தொடியொடு *
 தொல்கவிள் வாடிய தோள். - - - - - டு.

[இதுவுமது]—இ-ள். கொடியார் - (தழுவுங்கை விலங்கினும் பொறுதவளங்கு இப்படிக்காலநீட்டிப்பில் என்னுமென்று நினைபாத) கொடியவரது — கொடுமை பொல்லாங்குகு — உரைக்கும் - சொல்லுகின்றன.—தொடியொடு - வளைகளுங்கழன்று — தொல்கவின்வாடியதோள் - பழைய இயற்கையழகு மழந்த இத்தோள்கள் | (இனி அதனை மறைக்கும்வழியாது.) எ-று. ❀ அயலோடு கலந்ததோள்களேசொல்லி னால் லார் சொல்லுதல் சொல்லவேண்டாமோ வென்பதாம். (டு)

தொடியொடு தோணெகிழ நோவ லவரைக் - *
 கொடியொனக்கூற னென்றது. - - - ஈ.

[இது - தான் பொறுத்தற்பொருட்டித் தலைவனை இயற்பழித்த தோழிக்குத் தலைவ்.சொல்லியது.] — இ - ள். (யாள் பொறுக்கவும் எள்வசப்படாமல்) — தொடியொடு - வளைகள் கழலும் படி—தோணெகிழ - தோள்கள்வாட — (அவற்றைக்கண்டி)- அவரை—கொடியொனக்கூறல் - (நீ) கொடியவரென்று சொல்லலை— நொந்து - பொறாமல் — நோவல் - (என்னுள்ளே) நோகின்றேன். எ - று. ❀ யாள் பொறுதவளாகின்றது - அவர் வாராதிருத்தற்கல்ல நீ சொல்லுகின்றதற் கென்பதாம்.

பாடு பெறுதியோ நெஞ்சே கொடியார்க்கென் - *
 வாடிதோட்டிச லுரைத்து. - - - ஈ.

[இது - அவ்விபற்பழித்தல் பொறுது தலைவி தன்னெஞ்சிற் றாட்ச-ஆம்,அதி—உறுப்புநலனழித்தல். சடுடு.

குச் சொல்லியது.] — இ-ள். நெஞ்சே—கொடியார்க்கு - (இவளாலே) கொடியாரென்று சொல்லப்பட்டவர்க்கு — என்வாடுதோள் - என்வாடுகின்றதோளினால் விளைகிற — பூசல் - ஆரவாரத்தை—உரைத்து - சொல்லி—பாடு - ஒரு மேம்பாட்டை

—பெறுதியோ - அடையவல்லியோ - (வல்லியாயின் அதனை
யொட்பது இல்லை.) எ-று. ✽ கொடியார்க்கென்பது - கொடி
யரல்லொன்பது தோன்றநிலை குறிப்புச்சொல். — வாடுதோ
ளெல்பது - அவைதாமே வாடாநின்றாவென்பது தோன்றநிலை
றுது. — உள் சொல்லிக் கேட்டவுடன் அவர் வருவர் வந்தால்
இவையெல்லாம் நீங்கும் நீங்கலால் அது எனக்காக் காலத்தினு
ற் செய்தநன்றியாம் ஆகலால் அதன் பயனெல்லாம் அடை
வாயென்னுங் கருத்தால்-பாடுபெறுதியோவென்றார். (எ)

முயக்கிய கைகளை யூக்கப் பசுந்தது - - - *
பேந்தொடிப் பேதை றுதல். - - - அ.

[இது - தொழில் முடித்துத் திரும்பிவருதலுற்ற சலைவல்
முன்னடந்ததை நினைத்துத் தண்ணள்ளெசொல்லியது.]—இ-
ள். முயக்கியகைகளை - (சுண்ணை இறுகற்) தழுவி ய கைகளை—
(இவளுக்கருதோயென்று நினைத்து)—ஊக்க (ஒருநினைம்) தள
ர்த்துள்ளேனாக — (அமமாதீதிரமும் பொருமல் — பைந்தொ
டிப் பேதைறுதல் - பசியவர்களை அணிந்த பேதையது நெற்
றியானது) —பசுந்தது - நிறம்வேறுபட்டது. (அப்படிப்பட்ட
தெற்று இப்பிரிவிற் கு யாதுசெய்யுமோ.) எ-று. ✽ இனிக்க
டிதிலே செல்லவேண்டு மென்பதுகருத்து. (அ)

முயக்கிடைத் தண்வளி போழப் பசுப்புற்ற - *
பேதை பெருமழைக் கண். - - - க.

[இதுவுமது.]—இ-ள். (அப்படித்தழுவி யகைகளைத் தளர்த்
தலால்)—முயக்கிடை - அப்புணர்ச்சிக்கு நடுவே — தண்வளி
போழ-சிறுகாற்றுறுழைந்ததாக — (அவ்வளவிடையிழும்பொ
ருமல்) — பேதைபெருமழைக்கண் - பேதையினதுபெரியகு
ளிர்த்தகண்கள் | — பசுப்புற்ற - பசுநிறமடைந்தன.— (அ)

ப்படிப்பட்டகண்கள் - மலைகளும் காடுகளும் நாடுகளும் ஆகிய
 இவ்வகையிலேயே யெல்லாம் எப்படி பொறுத்தன.) எ - று.
 தண்மை - இங்கே மென்மைமேல்நின்றது. — பொழுதெவ்
 ரது - உடம்பிரண்டும் ஒன்றானது தோன்றநின்றது. (கூ)
 சூகூ ராஉச-ஆம். அதி—உறுப்புநலனழிதல்.

கண்ணிள் பசப்போ பருவா லெய்தின்றே * - * *
 யொண்ணுதல் செய்தது கண்டு. - - - - ய.

[இதுவுமது.]—இ - ள். கண்ணிள் பசப்போ - (சிறுகாற்று
 றுழைபவந்த) கண்களிள் பசப்போ | — பருவாலெய்தின்று -
 துன்பமடைந்தது. — ஒண்ணுதல் - (தனக்கு அயலாகிய) ஒளி
 பொருந்தியநெற்றியால் — செய்தது - விளைக்கப்பட்ட பசப்
 பை—கண்டு. எ-று. து அது கைகளைத்தளர்த்தியவளவிலேபச
 ந்தது. யான் - கைகளையும் தளர்த்தி மெய்களும் நீங்கி அத்காற்
 று உள்ளே றுழையுமடும் பசந்திலேனென்று தன்வயலம
 யும், அதன்மென்மையும், கருதி வெள்கிற் றென்பதாம். சூக
 வே அவளுறுப்புகள் ஒன்றிஒன்று முற்பட்டி நலனழியும்
 யாம் கடிதிலேசெல்லுவோமென்பது கருத்தாயிற்று. (ய)

ராஉரு அதி-நெஞ்சொடுகிளத்தல்.

அஃதாவது - பிரிவு பொருமைமேற்படத் தனக்கு ஓர் பற்
 றுக்கோடுகாணாததலையி தன்னெஞ்சொடு செய்தினை அ
 ரியானுசொல்லுதல். இஃது உறுப்புக்கள் நமதுநலனழி
 ந்தவழி நிகழ்வதாகலால் அதன்பின் வைக்கப்பட்டது.

நினைத்தொன்று சொல்லாயோ நெஞ்சே யெனைத்தொன்
 மெவ்வதோய் தீர்க்கு மருந்து. - - - - க. [று

[இது - தன்பொருமை தீருந்திறனாடியது.]—இ - ள். நெ
 ன்சே—எவ்வநோய் - ஒன்றிலுந் தீராதநோயை — தீர்க்கும
 ருந்து—ஒன்று-ஒன்றை—(நான் அறியும்படியாக) -- எனை
 த்தொன்றும் - எப்படிப்பட்டதொன்றாயினும் நினைத்து - அறி
 ந்து—சொல்லாயோ - (எனக்குச்) சொல்லாயோ. எ.று. ❀
 உயிரினுஞ் சிறந்த நாணினை விட்டுச் செய்வது யாதொன்றா
 யினு மென்றற்கு-எனைத்தொன்றுமென்றாள். (க)

கா தலவரில ராகநீ நோவது - - - - *
 பேதைமை வாழியென் னெஞ்சு. - - - உ.

[இது - தலைவி தலைவனைக் காணாதலிலே ஆசை மிகுதியால்
 சொல்லியது.]—இ-ள். என்னெஞ்சு - எனது நெஞ்சே—வா

ழி-வாழ்வாயாக.—அவர் — காதலிலராக - (நம்மேல்) ஆசையி
 லராகவும்—நீநோவது - நீ (அவர்வரவுபார்த்து) வருந்துதற்கு

நாஉரு - ஆம். அதி—நெஞ்சொடுகினத்தல்.

க்காரணம் | -- பேதைமை - (உன்)னறியாமையேயாம். (வே
 ரென்றுஇல்கு.) எ.று. ❀ நம்மை நினைபாமைபால் நம்மிட
 த்து ஆசையிலொன்பதறியலாம் அதையறியாமை மேலும்
 அவரிடத்துப் போக நினைபாது அவர் வரவுபார்த்து வருந்து
 கின்றாய் இது நீ செய்துகொள்ளுகின்ற தென்னுங் கருந்தா
 ல் - பேதைமையென்றாள்.—வாழி - இகழ்ச்சிக்குறிப்பு.—யா
 ம் அவரிடத்துச் செல்லுதலே அறிவாவதென்பதாம். (உ)

இருந்துள்ளி பெண்பரித நெஞ்சே பரிந்துள்ளல் *
 பைதனெய் செய்தார்க ணில், - - - - - க.

[இதுவுமது.]—இ-ள். நெஞ்சே — இருந்து - (அவரிடத் துக்கும் போகாமல் இங்கேயும் இறந்திடாமல்) இருந்து— உள்வி - (அவ்வரவை) நினைந்து — பரிதல் - (நீ) வருந்துகின்ற னு|—என் - என்னை. — பைதனெய்செய்தார்கண் - இத்துன்ப நோய்செய்தவரிடத்து—பரிந்து - (நமக்கு) இரங்கி—உள்ள ல் - (வர)நினைத்தல்|—இல் - உண்டாகாது. எ-று. ❀ நம்பிடி த்து அருளுடையவரல்லாமையால் தாமாகவாரார் நாய் அவ ரிடத்துக்குச் செல்லுதலே இனித்தருவ தென்பதாம் (க)

கண்ணுங் கொளச்சேயி நெஞ்சே யிவையென்னைத் *
 தின்னு மவர்க்காண லுற்று. - - - - - ச.

[இதுவுமது.]—இ-ள். நெஞ்சே — (நீ அவரிடத்துச் செ ல்லுந்ருயாயினி) — கண்ணுங்கொளச்சேயி - இக்கணகளை யும் உடன்கொண்டு செல்லு . — (அல்லாமல் நீமாத்திரம் செல்வாயானல்)—இவை - இக்கண்கள் | — அவர்க்காணலுந் து - அவர்க்காணல்வேண்டி—என்னை?—தின்னும் - (நீகாட் டென்று) தின்பவைபோல் வருத்தும். எ - று. ❀ கொளவெ ண்பது. கொண்டென் பொருளில்வந்தது. — அந்நலிவு தீர்க் கவேண்டிமென்பதாம். என்றது தான்செல்லல்குறித்து. (ச)

செற்றா வொனக்கை விடலுண்டோ நெஞ்சேயா *
 முற்ற லுறாஅ தவர். - - - - - டு

[இதுவுமது.]—இ-ள். நெஞ்சே—யாம் — உற்றால் - (அ ம்மை)விரும்ப — உறாதவர் - (நம்மை) விரும்பாத தலைவரை —செற்றாவொன - வெறுத்தாரொன்று நினைந்து — கைவிடல் - (பிணங்கிக்) கைவிட்டிருக்கும்வழி|—உண்டோ - (நமக்கு) உண்டோ, (இல்லை.) எ-று. ❀ அவ்வலியில்லாமையால் - அவ ரிடத்துக்குச் செல்வதே நமக்குத் தருவதென்பதாம். (டு)

க லந்துணர்ந்துங் காதலர்க் கண்டாந் புலந்துணராய் *
பொய்க்காய்வு காய்தியென் னெஞ்சு. - - - கா.

[இது - தலைவன் கொடுமைநினைந்து செல்லுதற்கு உடன்படாத நெஞ்சினைக் கோபித்துச் சொல்லியது.]—இ - ள். என் னெஞ்சு - எனதுநெஞ்சே — (யான் தம்மோடு பிணங்கினால்) —கலந்து - புணர்தலால் — உணர்த்துங்காதலர் - (அப்பிணக்கை) நீக்கவல்லதலைவரை —கண்டால்—புலந்து - (பொய்யாகவாயினும் ஒருதரம்) பிணங்கி—உணராய் - (பின்) அதனைநீங்கமாட்டாய். — (அதுவுமாட்டாத நீ இப்போது) —பொய்க்காய்வுகாய்தி - (அவரைக் கொடியொன்று) பொய்க் காய்வாகக் காய்கின்றாய் (இனி அதனையொழிந்து அவரிடத்துச் செல்லத்துணி). ௭-று. * புணர்தலால் உணர்த்தலாவது - கலவியின்பத்தைக்காட்டி அதனால் மயக்கிப் புலவிக்குறிப்பை யொழித்தல். —கண்டால் வெறுக்கமாட்டாத நீ காணாதவழி வெறுக்கின்றதைப் பயன் இல்லையென்பதாம். (கா)

கா மம் விடுவொன்றே நாண்விடு நன்னெஞ்சே *
யானே பொறேனிவ் விரண்டு. - - - - ௭.

[இது - நாணம்தடுத்தலாலே அச்செல்லுதலொழியுந் தலைவிசொல்லியது.]—இ ள். நன்னெஞ்சே - நல்லமனமே—காமம்விடுவொன்று-ஒன்று (நாணம்விடமாட்டாயாகில்) காமவி

ருப்பத்தைவிடு. —நாண்வி(டொன்று) - ஒன்று (காமவிருப்பத்தை விடமாட்டாயாகில்) நாணத்தை—விடு. — (இரண்டும்

விடாமையெனக் கருத்தாகிவ்) — இவ்விரண்டு - (ஒன்றற்கொன் று பகையாகிய) இவ்விரண்டையும்) — யானே | — பொறே ன் - (ஒருசேரத்) தாங்கவல்லேனல்லேன். எ-று. ❀ யானே வென்னும் பிரிநிலையோகாரம் - நீ பொறுப்பினுமென்பது படநின்றது. — நன்னெஞ்சையென்றது - இரண்டையும் வி டாமல் பெண்மையை நிலைபெறச்செய்தலால் - நல்லையென்னு வ்குறிப்பாயிற்று . — அது நன்றேயெனினும் என்னுயிருண் டாதல்போதாமையால் அதற்கு ஆகின்றிலேனென்பதாம். — இரண்டுமென்பதன்முற்றும்மைவிசாரத்தால் தொக்கது. (எ)

பரிந்தவர் நல்காரொன் தேங்கிப் பிரிந்தவர் . - *
 பின்செல்வாய் பேதையென் னெஞ்சு. - - அ.
 [உசையது.] — இ-ள். என்னெஞ்சு - எனது நெஞ்சே—

நாஉரு ஆம். அதி— நெஞ்சொடுகிளத்தல், சடுனி

அவர் — (இப்பொழுமைஅறியாமையால்) — பரிந்து - தொந் துவந்து — நல்காரொன்று - அருள்செய்யாராயினொன்று நி னைந்து — (அதை அறிவித்தற்பொருட்டு) — பிரிந்தவர்பின் - (நம்மைப்) பிரிந்துபோகிய தலைவர்பின்னே — ஏங்கி—செல் வாய்-போகலுற்றநீ | — பேதை - ஒன்றுமறியாய். எ-று. ❀

பொழுமை யறிந்திருந்தும் அருள்செய்யாமல் போயினாக்க காணாதவிடத்தே நாம்ஃபாய் அறிவித்தமாத் திரத்திவ் அருள் செய்வருவாரொன்று நினைத்தமையால்-பேதையென்றாள். (அ)

உள்ளத்தார் காத லவராக வுள்ளிநீ - - - *

பாருழைச் சேறியென் னெஞ்சு. - - - கூ.

[இதுவுமது.]—இ-ள். என்னெஞ்சு - எனதுநெஞ்சே—
காதலவர். அன்பர் — உள்ளத்தாராக. (உன்) னுள்ளிருப்பவ
ராக—(முன்னெல்லாங்கண்டிருந்தும்) — நீ—உள்ளி - (இப்
பொழுதுபுறத்தே) தேடி—பாருழை - யாரிடத்து -- சேறி-
செல்லுகிறாய். எ-று. ❀ உன்னுள்ளிருக்கிறவரைப்புறத்துத்தே
டிச் செல்லல் நகையுடைத்து அதையொழியென்பதாம். (கூ)

துன் னுத் துறந்தாரா நெஞ்சத் துடையேமா - *
விண்ணு மிழந்துங் கவிவ். - - - - - ட.

[இது - அவமைமறந்து பொறுத்தல் வேண்டிமென்பதுதோ
ன்றச்சொல்லியது.]—இ-ள். துன்னு - (நம்மைக்) கூடாதவ
ண்ணம்--துறந்தாரா - துறந்துபோயினாரா — நெஞ்சத்து
டையேமா - (நாம்) உள்ளுடையேமாக — (முன்னிழந்தபுறத்
தழகேயன்றி)—இன்னும்—கவிவ் - (அகத்) தழகையும்) —இ
ழத்தும்-இழப்போம். எ-று. ❀ அவர் நம்மைக்கூடாமல் துற
ந்தாராகவும், நாம் அவரை மறக்கமாட்டோமாவும், போன
மெய்யழகேயன்றி நின்ற நிறையும் இழப்போ மென்பதாம்.

நாடக-ஆம்-அதி-நிறையழிதல்.

அஃநாவது-தலைவி மனதிலே அடக்கப்படுமவைகளை ஆ
சைமிகுதியால் அடக்கமாட்டாமல் வாய்விடுதல். அது .
அழிதற்குக் காரணம் நெஞ்சொடுசொல்லுதலால் - இது
நெஞ்சொடு கிளத்தலின் பின்வைக்கப்பட்டது.

காமக் கணிச்சி யுடைக்கு நிறையென்னு - - *
நாணுத்தாழ் லீழ்த்த கதவு. - - - - - க.

1.து - நாணும் நிறையும் அழிபாமல் நீ பொறுத்தல் வே
சுகாய்
நாடக-ஆம், அதி—நிறையழிதல்.

ண்டிமென்ற தோழிக்குத் தலைவி சொல்லியது.] — இ. எ. நா
 னுத்தாழ்வரீழ்த்த - நாணுகியதாழினைக்கோத்த — நிறையென்
 னுங்கதவு - நிறையென்றுசொல்லபடுகிறகதவை — காமக்கணி
 ச்சி-காமவேட்கையாகியகுந்தாலி|— உடைக்கும் - முறிக்கின்
 றது. (இனி அவை நின்றலும் இல்லை. யான் பொறுத்தலும்இல்
 லை.) எ - று, நானுள்ளவரைக்கும் நிறை அழியாதாகலால்
 அதனைத் தாழாக்கியும், உள்ளிருப்பவைகளைப் பிரிர்கொள்
 ளாமற் காத்தலால் - நிறைபைக்கதவாக்கியும், வலியவையாய்த்
 தாமாக நீங்காத அவ்விசண்டியையும் ஒருசேர நீக்கலால் தலீ
 காமவேட்கையைக் கணிச்சியாக்கியும், சொல்லினார். (க)

**காம மெனவொன்றே கண்ணின்மென் னெஞ்சத்தை *
 யாமத்து மாளுந் தொழில். - - - - உ.**

[இது-நெஞ்சினிடத்துத் தோன்றியகாமம் நெஞ்சால் அ
 டக்கப்படுமென்ற தோழிக்குத் தலைவி சொல்லியது.] — இ.
 எ. யாமத்தும் - (எல்லாருந்தொழிலொழிகிற) நடுராஜ்நிரியி
 லும்—என்னெஞ்சத்தை— தொழில் - தொழிலிலே — ஆளு
 ம - (தண்டித்து) ஆளுகின்றது. — (ஆதலால்) — காமமென
 வொன்று-காமமென்றுசொல்லப்பட்டஒன்று|—ஓ. ஐயோ—
 கண்ணினு - கண்ணோட்டமில்லதாயிருந்தது. எ-று. தொ
 ழிலிலே ஆளுதல் - தலைவனிடத்துச் செல்லவிடுதல். — தாயை
 த்தொழில் கொள்ளுதல் - உலகநடைபல்லாமையால் - காமமெ
 னவொன்றென்றும், அது தன்னைக் கொள்ளுகின்றது - அளவ
 நியாது கொள்ளுதலால் - கண்ணின்மென்றும் சொல்லினார்.
 காமம தன்னால் அடக்கப்படாமை சொல்லியபடி. (உ)

**மறைப்பேன்மற் காமத்தை யானே குறிப்பின்றித் *
 தாமமல்பாற் றேன்றி விடும். - - - - க.**

[இது - மகளிர்காமம் மறைக்கப்படுமென்ற தோழிக்குத் தலைவி சொல்லியது.]—இ - ள். காமத்தை - இக்காமத்தை —யான்|—ஒ - ஐயோ—மறைப்பேன் - (என்னுள்ளே) மறைக்க நினைப்பேன்.—(அதனால்) — குறிப்பின்றி - (இது) என்க

ருத்திள்வழிவாசாமல் — தும்மல்போல் — தோன்றினியும் - வெளிப்பட்டே விடுகின்றது. எ - று. மண் - ஒழியிசையில் வந்தது.— எப்படி தும்மல் அடங்குகின்றதில்லையோ அப்படியே காமம் அடங்குகின்ற தில்லையென்பதாம். (க)

௩௨௬ - ஆம், அநி—நிறையழிதல். சகச

நிறையுடையே நென்பேன்மன் யானேவென்காம *
மறையிறந்து மன்று படும். - - - - ச-

[இதுவுமது.]—இ-ள். யான்|—ஒ - ஐயோ — நிறையுடையே நென்பேன் - (இதுவரையும் என்னை) நிறையுடையே நென்று நினைத்திருப்பேன்.—(அதனால்) —என்காமம்-எனதுகாமம்|—மறையிறந்து - மறைத்தலைக்கடந்து — மன்றுபிடும்-ப

வருமறியப்படுகின்றது எ - று. மண்-ஒழியிசையில் வந்தது. இனி இக்காமமானது - என்னளவினதல்லவென்பதாம். (ச)

வருமறியப்படுகின்றது எ - று. மண்-ஒழியிசையில் வந்தது. இனி இக்காமமானது - என்னளவினதல்லவென்பதாம். (ச)

செற்றார்பின் செல்லாப் பெருந்தகைகமை காமநே*
யுற்ற ரறிவதொன் நன்று. - - - - சூ.

[இது-நம்மைமறந்தவரை நாமும் மறந்துவிடுவேமென்ற
தோழிக்குத் தலைவி சொல்லிப்பது.]— இ - ள். செற்றார்பின்-
தம்மை நீங்கிப் போனவர்பின் — செல்லா - செல்லாதுநாமு
ம் நீங்கி நிற்கிற — பெருந்தகைமை - நிறையுடைமையானது
—காமநோயுற்றார் - காமநோயடைந்தவரால் | — அறிவதொ
ன்றன்று - அறியப்படுவதொன்றன்று. எ-று. ❀ இன்பத்தோ
டு கழியுங்காலத்தைத் துன்பத்தோடு கழியும்படி செய்தலா
லே - செற்றாரென்றார்.—பின்செல்லுதல் - மனத்தால் இடை
விடாதுநீணத்தல். — பெருந்தகைமை - ஆகுபெயர்.—காம
நோயுறாதார் - மாணமுடையார்.—நன்றென வறியாரிடத்தும்
சென்றேநிற்கும் யான் அறிவதொன்றன்றென்பதாம், (இ)

செற்றவர் பின்சேறல் வேண்டி யளித்ததோ - *
வெற்றெண்ணையுற்ற துயர். - - - - - ஈ.

[இதுவுமது]—இ - ள். செற்றவர்பின் - (எண்ணீங்கிச்)
சென்றவர்பின்னே—சேறல்வேண்டி - (யான்) செல்லல்வேண்
டுதலால் — எண்ணையுற்றதுயர் - எண்ணயடைந்த துன்பமான
து|—எற்று-எத்தன்மைபது.—அளித்து - மிகநன்று. எ-று.
❀ அரோ - அகை. அளித்தென்பது - இகழ்ச்சிக்குறிப்பு.—

இக்காமநோயானது - நான்சொல்லவும் கேட்கவும் ஆவதொ
ன்றன்று மிகக்கொடியதென்பதாம். (ஈ)

நானென பொன்றோ வறியலங் காமத்தாற் - *
பேணியார் பெட்ப செயின். - - - - - எ.

[இது-பாத்தாய்ப்பிடத்துப் பிரிந்துவந்த தலைவனோடு நிறை
றாயக

சுசுஉ

நானு-ஆம்,அதி—நிறையழிதல்.

யழிவினாலே கூடியதலைவி நீ பிணங்காணமக்குக் காரணம் யா
 தெவ்றத்தாழிக்குச் சொல்லியது.]—இ - ள். பேணியார்-(ந
 ம்மால்) விரும்பப்பட்டதலைவர் — (வந்து) — காமத்தால்—
 பெட்ப-(நாம்) விரும்பியவைகளை — செயின் - செய்யுமளவி
 ல்—நானெனவொன்றோ - நானென்று சொல்லப்பட்ட ஒன்
 றையுமோ?—அநியலம் - அநியமாட்டேமாயிருந்தது. ௭-௮.

❧ விரும்பியவை-வேட்கை மிகுதியினாலே நினைத்திருந்தகல
 விகள்.—நிறையழிவால் அநியாமற்கூடிய தன் குற்றநோக்கி
 அவனையுந் தன்னோடு சேர்த்துக்கொண்டு சொன்னான். (௭)

பன்மாயக் கள்வன் பணிமொழி யன்றோநம் - - *
 பெண்மையுடைக்கும் படை. - - - - - அ.

[இதுவுமது.]—இ-ள், நம்பெண்மை - நமதுநிறையாயிய
 (அரணத்ததை)—உடைக்கும் - அழிக்கிற—படை - ஆயுதம்|—
 பன்மாயக்கள்வன் - பலபொய்கள் பேசவல்லகர்வகுடைய—
 பணிமொழியன்றோ - தாழ்ந்தசொற்களன்றோ. (ஆனபின் அ
 து நிற்கும்விதம்டாது.) ௭ ஊ. ❧ பெண்மை - இங்கே தலை
 மைபற்றி நிறைமேல்நின்றது. — வந்தால் - பிணங்கக்கடவே
 மென்றும், பிணங்கினால் அவன்சொற்களாலும் செயல்களாலு
 ம் நீங்கேமென்றும், இவைமுதலாக எண்ணிக்கொண்டிருந்
 த யாவையும் காணாமல் கலவியிலே தன்னினும்முற்பரிம்படி
 வந்து தோன்றினொன்றற்கு - பன்மாயக் கள்வனென்றான்.
 பணிமொழி - நம்மினும் அதிக வன்புடையோனாக சொல்லு
 ன் சொற்கள். — அஃன் அப்படிப்பட்டவனாகச் சொற்கள்
 அவ்வாக நமதுநிறையநியாதொழியுமோவென்பதாம் (அ.)

புலப்ப லெனச்சென்றேன் புல்லினே னெஞ்சங் - *
 கலத்த லுதுவது உண்டு. - - - - - கூ.

[இதுவுமது.]—இ - ள். (அவர்வந்தபொழுது) — புலப்ப
 லென - பிணங்கக்கடவேனென்று நினைத்து — சென்றேன் -

(அவ்வொழி நீல்லாமல் வேறொரிடத்திலே) போயினேன் . —
 (போகியும்)—நெஞ்சம்-(என்) நெஞ்சமானது — (நிறையி
 னில்லாமல் சீழறத்துக்கொண்டுபோய்) — கலத்தலுறுவது -
 (அவரோடு) கலத்தலைத்தொடங்குவதை— கண்டு - அறிந்து—
 புல்லினென்-(இனி அதுவாயாதென்று) தழுவினேன்.எ - து.

✠ வாயாமை - பிணங்குதற்குக் காரணமாகிய நெஞ்சுதானே
 கலத்தற்குக் காரணமாய் நிற்பலால் அந்நினைப்பு முடியாமமை.

நாஉச-ஆம்,அதி—நிறையழிதல்.

நிணந்தீயி விட்டன்ன நெஞ்சினூர்க் குண்டோ - *
 புணர்ந்தாடி நிற்பே மெனல்- - - - ய.

[இதுவுமது.]—இ-ள். நிணந்தீயிவிட்டன்ன - நிணத்தைத்
 தீயிவிட்டால் அது உருகுமாறுபோல் தந்தலைவரைக்கண்டா
 ல் நிறையழிந்து உருகுகின்ற— நெஞ்சினூர்க்கு - நெஞ்சினையு
 டையமகாரீர்க்கு—ஊடி-(யாம்) பிணங்கி—புணர்ந்து-(பின்)
 புணர்ந்து — நிற்பேமெனல் - (அந்நிலையிலே) நிற்கக்கடவே
 மென்று நினைத்தல்|--உண்டோ. எ-து. ✠ யான் அத்தன்மை
 யேனாகலால் - எனக்கு அது இல்லையாயிற்றென்பதாம். (ய)

நாஉச-ஆம் அதி-அவர்வயிள்வி தும்பல்

அஃதாவது - தூரதேசப்பிரிவினிலே தலைவனும், தலைவியும், ஆசையிடுகிறபால் ஒருவரைப்பொருவர் காணுதற்கு விவாதம். இஃதெல்லாம் தலைவிசொல் நிறையழிவால் உண்டாதலால் அச்சம்பந்தம்பற்றி அதன்பின் வைக்கப்பட்டது.

வாளற்றுப் புற்கென்ற கண்ணு மவர்சென்ற - *
நாளொற்றித் தேய்ந்த விரல். - - - க.

[இது - தலைவிகாணற்குவினாதலால் சொல்லியது]—இள். விரல்-(என்)விரல்கள்|—அவர்சென்றநாள் - அவர் (நம்மைப் பிரிந்து) போகிய நாட்களை — ஒற்றி - (சுவரிலே குறிவைத்துத்) தொட்டெண்ணுதலால் — தேய்ந்த - தேய்ந்தன.—(அன்னவேயன்றி)—கண்ணும்-(என்)கண்களும்|—வாளற்று - (அவர்வரும்வழிபார்த்து) ஒளியிழந்து — புற்கென்ற - புல்லியவாயின. (இவ்வாறாகியும் அவர் வரவுஉண்டாயிற்றில்லை.)எ-று.*
நாள்-ஆகுபெயர். — புல்லியவாதல் - நுட்பமானவைகளைக் காணமாட்டாமை. — இனியான்காணும்விதம் யாதென்பதாம்.—நாளெண்ணலும், வழிபார்த்தலும், ஒருகாற்செய்தொழியாமல் எப்போதும் செய்தலால் விதுப்பாயிற்று. (க)

இலங்கிழா யின்ற மறப்பினென் றோண்மேற் - *
கலங்கழியுங் காரிகை நீத்து. - - - - - உ.

இ-ள். பொருமைமிகுதலால் எப்பொழுதும் நினைபாதே சிறிது மறக்கல்வேண்டிமென்ற தோழிக்குத் தலைவிசொல்லியது—.]இ-ள். இலங்கிழாப் - விளங்காநின்ற ஆபாணமுடைச்சூச நாடெ-ஆம்,அதி—அவர்வயின்விதும்பல்.

யாப்—இன்று-(ஓறந்துபடுகின்ற) இந்நாளில் — மறப்பின்-

(தலைவரை) மறப்பேடுயின் — மேல் - மறுபிறப்பிலும்—காரிகை-அழகானது|—நீத்து - (எண்ணிவிட்டு) நீங்க—என்றோள்-எனதுதோள்கள்|—கலங்கழியும் - வளையல்கள் கழலப்பெறுவனவாம். எ-று. ❀ இலங்கிழாயென்பது-இதற்கு நீயாதும் பரிசின் ருயில்லையென்னுங் குறிப்பிற்று.—நீத்தென்பது - நீப்பவென்பொருளில் வந்தது.—இச்சமயத்திலே அவரை நினைந்தால் மறுமையிலே அவரை அடைந்து இன்புறலாம் அதனால் மறக்குந்தன்மையே எல்லேனென்பதாம். (உ)

உரனசைஇ யுள்ளந் துணையாகச் சென்றார் - ❀
வரனசைஇ யின்னு முளேன். - - - க.

[இதுவுமது.]—இ - ள். உரனசைஇ - (இன்பத்தைவிரும்பாமல்) வெற்றிகையவிரும்பி—உள்ளத்துணையாக - (நாம் துணையாதலையிழந்து) தம்மனவெழுச்சி துணையாக — சென்றார்-போயினவர்|—வரனசைஇ - (அவைகளை இழந்து இங்கு) வருதலைவிருமபுதலால்—இன்னும் - இவ்வெல்லையிலும்—உளேன். எ-று. ❀ உரன்-ஆகுபெயர்.—அவ்வாசைபால் உயிர்வாழ்கிறேன் அது இல்லைபாயின் இறந்துபடுவேனென்பதாம். (க)

கூடிய காமம் பிரிந்தார் வரவுள்ளிக் - - - *
கோடுகொ டேறுமென் னெஞ்சு. - - - ச.

[இதுவுமது]—இ - ள். பிரிந்தார் - (நீங்கியகாமத்தாராகி நம்மைப்) பிரிந்துபோனவர்|—கூடியகாமம் - கூடியகாமத்துடனே—வரவுள்ளி-(நம்பிடத்து) வருதலை நினைத்தலால்—என்னெஞ்சு|—வருத்தமொழிந்து—கோடுகொடேறும் - மேன்மேலும்பருத்தெழுகின்றது. எ - று. ❀ போர்க்குப்பிரியும் போது காமவிற்பநோக்காமையும், அது முடிந்தவிடத்து அதுவேநோக்கலும், தலைவனுக்கு இயல்பாதலால் - கூடியகாமமோடென்றோள். — பருத்தெழுதலாகிய காமத்தினது தொழில்-நெஞ்சின்மேல் சுற்றப்பட்டது. — அவ்வாலை நினைபா

மற்போவேனாயின் இறந்துபடுவேனென்பதாம். (ச)

கூண்கமற் கொண்கனைக் கண்ணூரக்கண்டபி - - *
 னீங்குமென் மென்றோட்பசப்பு. - - - ரு.

[இது-தலைவனது வரவு சொல்லிப் பொருதவளாய் நிறம்
 வேறுபடாதே என்ற தோழிக்குச் சொல்லியது] — இ - ள்.

நாஉள-ஆம்,அதி—அவரீவயின்வி தும்பல். சுகுரு

கண்ணூர - (என்) கண்களாரும்வகை—கொண்கனை - (என்) கண
 வ்ண) —கானக - (நான்) காண்பேனாக.—கண்டபின் - (அப்
 படி) கண்டபின்பு —என்மென்றோள் - என்மெல்லியதோளிலு
 ள்ள—பசப்பு—நீங்கும் - (தானே) நீங்கும். எ-று. ❀காண்க
 வென்றது - இங்கே வேண்டுகொள்ளுதற் பொருளிலே வந்த
 து.— அது ஓவண்டிமென்பது பட நின்றமையால் - மல்லொழி
 யிலை. -- கட்டவளவிலே நீங்காதென்பதாம். (ரு)

வ்ருகமற் கொண்க னொருநாட்பருகுவன் - *
 னபதஞ்ஞெயெல்லாங்கட - - - - சூ.

[இதுவுதது.]—இ-ள். கொண்கன் - (இத்தனைநாளாக வா
 சாதிநீட்டி,தலைவன்) — ஒருநாள்—வருக - (என்னிடத்து) வரு
 வானாக. — (உந்தால்) — னபதஞ்ஞெயெல்லாம். துன்பஞ்செய்கி
 ன்ற இந்நோயெல்லாம் — கெட-நீங்க — (அவ்வமிர்த்தகை)
 —பரு நவன் - (ஐம்பொறிகளாலும்) உண்பேன். எ-று. ❀ வ
 ருகவென்றதற்கும், மன்னென்றதற்கும், முன்சொல்லப்பட்ட
 படியேயொன்றாக, — அதகுறிப்பு - அவ்வொருநாளாகக் குள்ளே
 இவ்விரககடவந்தாய்க்கிளையும் கெடுப்பனென்பதாம். (கூ)

புலப்பேன்கொல் புல்லுவேன் கொல்லோ கலப்பேன்கொல்
கண்ணன் கௌரி வரின். - - - - - எ.

[இதுவுமது.]—இ - ள். கண்ணன் கௌரி - கண்போற் சி
வந்தநண்பர்—வரின்—புலப்பேன்கொல் - (அவர்வரவுநீட்டி
த்கரச்ச் சூறித்துப்) பிணங்குவேனோ. — புல்லுவேன்கொல்—
(என் பொறுக்கமாட்டாமையைச் சூறித்துத்) தழுவுவேனோ. —
கலப்பேன்கொல் - (இவ்விரண்டும் வேண்புதலால் இவ்விருசெ
யல்களாயும்) கலப்பேனோ. (பாதுசெய்யக்கடவேன்.) எ - று.

ஐ - அசை. — பிணங்குதலும், தழுவுதலும், ஒருபொழுதி
லே கூடாமபால் - கலப்பேன்கொலென்றான். — மூன்றனை
யுஞ் செயதல் கருத்தாகலால்-விதுப்பாயிற்று. (எ)

வினைகலந்து வென்றீக வேந்தன் மனைகலந்து - *
மாலை யயர்கம விருந்து. - - - - - அ.

[இது - அரசனுக்குத் துணையாகப் பிரிந்த தலைவன் தொழி
ன்முடிவுநீட்டித்தவிடத்தே தலைவியை நினைந்து தன்னுள்ளே
சொல்லியது.]—இ - ள், வேந்தன் | — வினைகலந்து - போர்
ராயள

சூசகா ராஉள-ஆம்,அதி—அவர்வயின்விதும்பல்..

செய்தல்புரிந்து—வென்றீக - வெல்வாளுக. — (யாமும்|)—
மனைகலந்து - மனைவியைச்சென்றுகூடி—மாலை - (அவ்விடத்

து) மாலைக்கு—விருந்து—அபர்சம் - செய்பக்கடவேம். எ -
 று. ✽ மனை ஆகுபெயர். — போர்செய்தற்கண்வந்த மாலைக்
 கு எதிர்சொள்ளுதல் அலங்கரித்தல் முதலியவை இல்லாமை
 யால் - மனைகலந்து மாலைக்கு விருந்தயர்கமென்றான். — இது
 தொழின் முடியுமுன் சொல்லால் - விதுப்பாயிற்று. (அ)

ஒருநா ளெழுநாள்போற் செல்லுஞ்சேட் சென்றார் ✽
 வருநாளீவைத் தேங்கு பவர்க்கு. - - - - கூ.

[இதுவுமது]—இ-ள். சேட்சென்றார் - தூரதேசத்திற் செ
 ன்ற தங்காதலர் — வருநாளீவைத்து - (திரும்பி) வரக்குறித்த
 நாளை உட்கொண்டு—ஏங்குபவர்க்கு - (அது வருமளவும் உயி
 ரைத் தாங்கிவருந்து மகளிர்க்கு)—ஒருநாள்|—எழுநாள்போ
 ல். பலநாள்போல்—செல்லும் - நெடிதாக்ககாட்டும். எ-று.
 ✽ ஏழென்பது - அதற்குமேலாய் மிக்கபன்மை குறித்துநீய்
 றது. — தலைவிவருத்தம் பிறர்மேலிடீசி சொல்லியபடி. (கூ)

பெறினென்றும் பெற்றக்கா லெவ்வா முறினென்றா ✽
 முள்ள முடைந்துக்கக் கால். - - - - டி.

[இதுவுமது]—இ-ள். காதலி — உள்ளமுடைந்து - (நம்
 பிரிவுபொருடல்) உள்ளமுடைந்து—உக்கக்கால் - இறந்தவிட
 த்து—பெறினென் - (நம்மடப்) பெறக்கடவளானால் என்னப
 யன்|—பெற்றக்காலென்-(அன்றிப்) பெற்றால் என்னபயன் -
 —உறினென் - (அன்றி) மெய்யறக்கலந்தால் என்னபயன்.—
 (இவையொன்றிலும்பயன்|—இல்லை.) எ-று. ✽ இம்முன்றும்
 உடம்போடு புணர்ந்திச் சொல்லப்பட்டன. — அதன் மேலு

ம் முன்னை வழக்கமிருத்தலால் அதற்குமுன்னே நாம்செல்ல
 வேண்டு மென்பது கருத்தாகலால் விதுப்பாயிற்று. (டி)

112-அ-ஆம் - அதி-குறிப்பறிவுறுத்தல்.

அஃதாவது-தலைவன் தலைவி தோழி என்நிவர்கள் ஒருவர் குறிப்பை ஒருவர்க்கு அறிவுறுத்தல். இது பிரிந்துபோ

கிய தலைவன்வந்து கூடியவிடத்தே நிகழ்வதாகலால் அவர்வயின் விதும்பலின் பின்வைக்கப்பட்டது.

112-அ-ஆம், அதி-குறிப்பறிவுறுத்தல். சசுச

கரப்பினுங் கையிசந் தொல்லாநின் னுண்க - *
 னுணைக்க லுறுவதொன் றுண்டு. - - - - ச.

[இது-பிரிந்து கூடியதலைவன் ஆசையிசுதியினாலே புணர் ச்சுத் தொழிலைப் புதிது புதிதாகப் பலநாளும் பாராட்டல் கண்டு தலைவி இன்னும் பிரிவொன்று அஞ்ச அநத அஉன்சுரிப்

பால் அந்ந்து அவளுக்குச் சொல்லியது.]—இ-ள், கரப்பினு ம். (சொல்லாது) மறைத்தாயாயினும்—ஒல்லா - அதற்கு உடம்படாமல்—கையிசந்து - (உண்ணக்) கைகடந்து—நின் னுண் ணண்-உன்(எம்)புண்டகண்களே — உணைக்கலுறுவது - (எனக்

குச்)சொல்வது — ஒன்று-ஒருகாரியம்|—உண்டு - (இனிஅதனை நீயேதெளியச்சொல்லு.) எ-று. ❀ கரத்தல் நாணல் அ-க்குதல்.—தன்னிடத்துப் பிரிதற்குறிப்பு இருக்கிறபாக நிலைந்து வேறுபட்டவளது வேறுபாடு குறிப்பால் அறிந்து அவளுக்குத் தன்பிரியாமைக் குறிப்பை அறிவுறுத்தபடி. (க)

கண்ணிறைந்த க ரிகைக் காம்பேர்தோட் பேதைக்குப் *
பெண்ணிறைந்த நீர்மை பெரிது. . . . . உ.

[இது-நாணத்தால் அவள் அதுசொல்லாதவிடத்து அவள் தோழிக்குச் சொல்லியது.]—இ-ள். கண்ணிறைந்தகாரிகை - (என்)கண்ணிறைந்த அழகையும்—காம்பேர்தோள் - மூங்கில் போன்றதோள்களையும் உடைய — பேதைக்கு - (உன்னுடைய) மாதுக்கு — பெண்ணிறைந்தநீர்மை - பெண்பாலாரிடத்துநிறைந்த அறியாமை|—பெரிது-(அவ்வளவினதன்றி) மிகுந்தது. எ-று. ❀ தன்னிடத்து இல்லாதபிரிவினைத்தன்னிடத்துஎன்றி அதற்கு அஞ்சுதலால் இப்படிசொல்லினான். (உ)

மணியிற் திகழ்தரு நூல்போன் மடந்தை . . . *
யணியிற் திகழ்வதொன் றுண்டு. . . . . ஈ.

[இதுவுமது]—இ-ள். மணியிற் - (கோக்கப்பட்ட) படிக்க மணிகளுளிருந்து—திகழ்தரும் - (புறத்தே) காணப்படுகிற—நூல்போல்—மடந்தை - இம்மடந்தையினது—அணியில்-அழகுக்குளிருந்து—திகழ்வது - (புறத்தே) காணப்படுவதாகிய—ஒன்று - ஒருகுறிப்பு|—உண்டு. எ-று. ❀ அணி - புணர்ச்சியாலாகிய அழகு. — அதற்குள்ளிருத்தலாவது - அதனோடு உடனிகழ்வதல்ல திருந்தும் உடனிகழ்தல்.—அதனையான் அறிக்கின்றிலென் நீ அறிந்துசொல்லல் வேண்டுமென்பது கருத்து.

||உஅ-ஆம், அதி—குறிப்பறிவுறுத்தல்.

முகைமொக்கு ளுள்ளது நாற்றம்போற் பேதை *
 நகைமொக்கு ளுள்ளதொன் றுண்பி. - - - ச.

[இதுவுமது.]—இ-ள். முகைமொக்குள் - அரும்பினது—
 முகிழ்ப்பினுள்—உள்ளது - உசதாய்ப் (புறந்தோள் ருத) —
 நாற்றம்போல்-வாசனைபோல்—பேதை - (உன்) மாதினது—
 நகைமொக்குள் - (என்றோடு நகைக்கெண்ணுகிற) நகையதுமு
 கிழ்ப்பினுள்—உள்ளது - உசதாய்ப் (புறந்தோள் ருத)—ஒன்
 று-ஒருகுறிப்பு—உண்பி. எ-று. முகிழ்ப்பு-முதூர்ச்சியாற்
 புடைபிதல். நகை-புணர்ச்சியின்பத்தால் றிகழ்வது. (ச)

செறிதொடி செந்திறந்த கள்ள முறுதுயர் *
 தீர்க்கு மருந்தொன் றுடைத்து. - - - இ.

[இதுவுமது]—இ-ள். செறிதொடி - நெருங்கிய வளைச
 னையுடையவள்—செய்து - (எண்ணிடத்து இல்லாதபிரிவை) தீண்
 த்து—இறந்தகள்ளம் - (அதுகாரணமாக எவ்வளமறைத்துப்)
 போனகுறிப்பு—உறுதுயர் - (என்) மிகுந்ததுயரை — தீர்க்
 குமருந்தொன்று—உடைத்து. எ-று. முறைத்தற் குறிப்
 பு-தானும உடன்போக உட்கொண்டது. — உறுதுயர் - நன்
 றிசெய்யற் தீவ்ருவினாதலாலும், அது தான் தீர்க்குந்நிறம்பெ
 ருமையாலும், உசதாயது.—மருந்து - பிரியாமை தோழியா
 ல் தெளிவித்தல்.—நீ அது செய்கல்வேண்டு மென்பதாம். இ.

பெரிதாற்றிப் பெட்பக் கலந்த லரிதாற்றி . - - *
 யன்பியல்மை சூழ்வ துடைத்து. - - - ச.

[இது-தலைவன் குறிப்பறிந்த தலைவி அதனை அதுதெளிவி
 க்கச்சென்ற தோழிக்கு அறிவித்தது.]—இ-ள். பெரிதாற்றி

(தலைவர் யந்நு தம்பிரர்வினாலாகிய துண்பத்தை) மிகவுமாற்றி—
 பெட்பக்கலத்தல- (நாம்) மகிழும்வண்ணம் கூறிகின்ற புணர்ச்
 சியானது | — அரிதாற்றி - (பிரிணும் அத்துண்பத்தை) அரி
 தாகப் பொறுத்திருந்து — அன்பின்மை - (அவரது) அன்
 பில்லாமையை—சூழ்வது - நினைபுந்தன்மையை — உடைத்
 து. ௭ - ௮. ^{௧௧} பிரிதற்குறிப்பினாலே செய்கின்றதாகலால் மு
 டிவிலே துன்பஞ்செய்வதாகின்ற தென்பதாம். (௭)

சுண்ணந் துறைவன் றணந்தமை நம்மினு . . . *

முன்ன முணர்ந்த வளை . . . . . ௭.

[இதுவுமது.]—இ-ள். தண்ணந் துறைவன் : குளிர்ந்தது

|| ௨௮ - ஆம். அதி — குறிப்புறிவுறுத்தல்.

ஹையபுடையவன் — தணந்தமை - (நம்மைமெய்யினாலே கூ
 டியிருந்தே மனத்தினாலே) பிரிந்தமையை — நம்மினும
 (அவர்கூறிப்பால் அறிந்தகுரிய) நம்மினும — வளை இவ்வளை
 யல்லள் | — முன்னம் — உணர்ந்த - அறிந்தன. ௭-௮. ^{௧௧} சூழ்ந்து
 றிகழ்த்த தாகலால் - தணந்தமை யென்றும், யால் தெரிய அறித
 ற்குமுன்னே தோள்கள் மெலிந்தன வென்றற்கு - அதனைவளை
 மேலேற்றி அதையும் உணர்வுடைத்தாக்கிச் சொல்லினார். (௭)

• ^{௧௧} நுநற்றுச் சென்றொங்காதலர் யாமு . . . *
 மெழுநாளே மேலி பசுந்து . . . . . ௮.

[இதுவுமது]—இ-ள். எக்காதலர் | — நெருநற்று - (நெற்
 மே—சென் றர் - பிரிந்துபோயினார்.—யாமும|—மேனிபச
 த்து - (அப்பிரிவுக்கு) உடம்பு வேற்றுநிறமடைந்து — எழு
 நாளேம் - எழுநாளடைபேமாயினேம். எ - று. நேற்று
 ச்செய்த அருளினுல் பிரிவு நிச்சயிக்கப்பட்ட தென்றற்கு-
 நெருநற்றுச் சென்றொன்றும், அதனைச் சந்தேகித்துச் செ
 ல்லின்றது எழுநாள் உண்டாகலால் அன்றே மேனிபசந்ததெ
 ன்றற்கு - மேனிபசந்தெழு நாளேமென்றும், சொல்லினான்.
 இவைதலைவனது பிரிதற் குசிப்பை அறிவித்து நின்றது. (அ)

தொடிநோக்கி மென்றோளு நோக்கி யடிநோக்கி
 யஃதாண்டவள்செய்தது. - - - க.

[இது-தலைவிக்குறிப்பறிந்ததோழி அதனைத் தலைவனுக்கு அ
 றிவித்தது.]—இ - ள். (யான் அது தெளிவித்தவிடத்தெ
 னியாதவர் பிரிபநான் இங்கேயிருந்தால்) — தொடிநோக்கி-
 (இவை நிலாவென்று தன்) வளையல்களைப்பார்த்து — மென்
 றோளுநோக்கி - (அதற்கு ஏதுவாக இவை மெலியுமென்று)
 மெல்லிபத்தாள்களையும்பார்த்து—அடிநோக்கி - (பின் இவ்
 விரண்டும் உண்டாகாமல் நீர் நடந்துகாத்தல் வேண்டி மென்
 றுதன்) அடிகளையும் பார்த்து—ஆண்டு- அவ்விடத்து — அவ
 ள்செய்தது- அவள்செய்த குறிப்பு|—அஃது-உடன் போக்கா
 யிருந்தது எ று. நேற்றுசெய்தகு றிப்பு-செய்தற் சேதுவானகுறி
 புப்பு:—அஃதென்றான்-செறிதொடி செய்திறந்த கள்ள மென்
 றோளுகலின்-பிரிதற்குறிப்புண்டாயின் அது அழுங்குதல்படவன்.

பெண்ணினுற் பென்மையுடைத் தொப்பு கண்ணினுற்
 காட்டுநாய் சொல்லியிரவு. - - - ய.

[இது-தன்பிரி யாமைக் குறிப்பினைத் தோழிக்குத் தலை வன்

அறிவித்தது.]—இ ள். (மகளிர்) —காமநோய் - (தங்)காம நோயை — கண்ணினால் சொல்லி - (தோழியர்க்கும்வாயாற் சொல்லாது)கண்ணினால் சொல்லி—இரவு - (அது தீர்த்தல்லவே ன்றிமென்று அவரையிரவாமல் உடன்போதல்குறித்துத் தம் மடியினை)யிரத்தல் — பெண்ணினால் - (தமக்குஇயல்பாகிய) பெண்மைமேலும் — பெண்மையுடைத்தென்ப - ஒருபெண்மையை யுடைத்தென்று (அறிந்தோர்) சொல்லுவர் - எ - று ஶ்ஷு தலைமகளது - உடன்போதற்றுணிவு தோழியாலேதெளிதலால் தான்பிரியாதிருக்குங் குறிப்பினை அறிவித்தற்குஅவள் பெண்மையைப் பிறர்மேலிட்டு வியந்து சொல்லினாள்.

நா உக - ஆம் - அது - புணர்ச்சிவி தும். பல்.

அஃதாவது - தலைவனும் தலைவியும் புணர்ச்சிக்கண்ணே விரைதல். மேலேபுணர்ச்சி மிகுதியற்றித் தலைவன் பிரி தற்குறிப்பை அறிவுறுத்த தலைவி அவனிடத்தே நிகழா துஆசையிகுதியினாலே பின்னும் தன்னிடத்தே நிகழ்த லால் இதுகுறிப்பறிவுறுத்தலின் பின்வைக்கப்பட்டது.

உ ள்ளக் களித்தலும் காண மகிழ்தலும் - * - *
கள்ளுக்கில் காமத்திற் குண்டு. - - - க.

[இது - பிரித்தற்குறிப்பினாகிய தலைவனோடு நீபிணங்காமை க்குக்காரணம் யாதென்று நலையாடிய தோழிக்குத் தலைவி சொல்லியது.]—இ - ள். உள்ளக் களித்தலும் - நினைத்தவளவி லேகளிப்படைதலும்|—காணமகிழ்தலும் - கண்டவளவிலே மகிழ்ச்சி யடைதலும்| —கள்ளுக்கு - கள்ளுண்டார்க்கு—இல் - இல்லை. — காமத்திற்கு - காமமுடையார்க்கு—உண்டு. எ - று - ஶ்ஷு களித்தல்- உணர்வுநியாதது. — மகிழ்தல்- அவ்வுணர்வுநி யத்தது.—இவ்விரண்டும் உண்டவிடத்திலே யல்லாமல் இல்லா

மையினாலே - கள்ளக்கில் லென்றார். — அப்படிப்பட்ட காம முடைய நான் பிணங்கல் எவ்விடத்தென்பதாம். (க)

திணத்துணையு முடாமை வேண்டும் பணத்துணையுந்*
காம நிறைய வரிண். . . . . உ.

[இதுவுமது.] — இ.ள், காமம் — பணத்துணையுநிறைய-
பண்பளவினுமிக — வரிண் - (மகளிர்க்கு) உண்டாமாயின் —
திணத்துணையும்- திண்பளவும் — உடாமை - (தந்தலைவரோடு

உடக-ஆம்,அதி—புணர்ச்சிவிதும்பல்; ஈஎக.

(டு) பிணங்காமை? — வேண்டும் (அவரால்) விரும்பப்படும்,
எ-று. * உடகூல வருத்தமிகுமென்று பிறர்க்கு உறுதிசொ
ல்லுவாள்போன்று தன்வினாவு சொல்லிப்படி. (உ)

பேணுது பெட்பவே செய்யினுங் கொண்கனைக் *
காணு தமையல் கண். . . . . ஈ.

[இதுவுமது.] — இ.ள், பேணுது - (நம்மை) அவமதித்து
— பெட்பவே - (தான்) வேண்டி மவைகளையே — செய்யினு
ம் — கொண்கனை - கணவனை — கண் - (என்) கண்கள் | — கா
ணுது - பாராமல் — அமையல் - அமைப்பற்றனவிலில். எ-று.
* தன்வினாவு கண்களின்மேல் ஏற்றப்பட்டது. — அத்தன்
மையேன் அவனோடு பிணங்கும் வழியாதென்பதாம். (ஈ)

உடற்கட் சென்றேன்மற் றோழி யதுமறந்து *
கூடற்கட் சென்றதென் னெஞ்சு. . . . . ச,

[இதுவுமது.]—இ - ள் தோழி - தோழியே — (அன்பரை
 க்காணுதற்குமுன் அவர்செய்த குற்றத்தைத் தவிர்ப்பு எண்
 ணி)—உடற்கட்டுசென்றேன் - (அவமோயி) பிணங்குதலிலே
 சென்றேன்.—என்னெஞ்சு | — (கண்டபின்) — அதுமறந்து
 அதைமறந்து — கூடற்கட்டுசென்றது - புணர்தலிலே சென்ற
 து. எ-று. ✽ செல்லுதற்றொழிவினது நிகழ்ச்சி - நினைத்தநெ
 ள்சிற்சும் ஒத்தலால் - அதுமறந்தென்றார் . — அச்செல்லுத
 லால் பயன் ஒன்றும் இல்லையென்பது படநிலைமையால் - ம

ன்-ஒழியிசை- — அச்சமயத்திலே நெஞ்சு கீழறுத்துக்கொண்
 டு போகலால் அது முடிந்ததில்லையென்பதாம். (ச)

எழுதுங்காற் கோல்காணுக் கண்ணேபோற் கொண்கன் *
 பழிகாணென் கண்ட விடத்து. - - - - - ௫.

[இதுவுமது.] — இ - ள். (முன்னெல்லாம் கண்டிருந்தும்)
 எழுதுங்கால் - எழுதும்போது—கோல் - அஞ்சனக்கோலினி
 யல்பை—காணு - காணமாட்டாத — கண்ணேபோல் — கொ
 ண்கன்பழி - கணவனதுகுற்றத்தை) — (அவனைக் காணாதவிடத்
 .தெல்லாம கண்டிருந்தும்)—கண்டவிடத்து - (அவனைக்) கண்
 டவிடத்து—கண்ணென் - காணமாட்டேன். எ-று. ✽ கோல் -
 அதனியல்புக்கு ஆகுதலால் ஆகுபெயர்.—இயல்பு - கருமை
 ஒன்னியல்பு இதுவாகலால்—மேலும் அது முடியாதென்பதாம்

சீஎஉ ஈஉக-ஆம்,அதி—புணர்ச்சிவிதும்பல்,

கரிணங்காற் காணென் நவரூப காண்காற் * *

காணென் மறல் லவ்வ. - - - - சா.

[உதுவுமது.]—இ-ள். (நான்)—காணுக்கால் (கணவனைக்) காணும்பொழுது—தரைய- (அவன்) குற்றங்களானவைகளை— காணென் - காணக்கூறலென் — காணுக்கால் - (அவனைக்)

காணுதொபொழுது — துறவ்வை - குற்றங்களல்லாதவைகளை— காணென் - காணக்கூறலென். - - - - சணவனென்பது - அபிகாரத்தால்வந்தது. — முன்புநாய் உண்டுபொருள்பத வறுகள் இப்போது காணாமையால் பிணங்கலெனென்பதாம்.

உய்த்த லறிந்து புனல்பாய் பவனோபோற் - *
டொய்த்த லறிந்தென் புலந்து. - - - - ஏ.

[உதுவுமது.]—இ-ள். உய்த்தலறிந்து - (தம்மை) யறிந்து கூக லென்ப தலறிந்து— புனல்பாய் பவனோபோல்- (ஒருகிற்ற) நீர்மலபாய்செயலென்பால் — பொய்த்தலறிந்து- (பிணங்கல) முன்புபொருள்பதறிந்து—புலந்து - (கணவனென்) பிணங்க—என்-(மறவையு) டாது. ஏ-று பாய்ப்பவனென்பது ஆகுமெயர். — பொய்த்தல - புறையிடல். — பிணங்கலும் பயலிலென்பதாம். (எ)

இரிமதக கிணெ செயினுங் களித்தாரீக்குக் - *
கள்ளமற் கவநின் டாரீபு. - - - - சா.

[உது - தலவிபுணர்ச்சி விராவறிந்ததோழி தலைவனுக் கிச் சொல்லியது.]— இ-ள். கள்வ- கள்வனை — நீன்மாரீபு- (எங் களுக்கு) உனதுமாரீபு—களித்தாரீக்கு + (தன்னைபுண்டு) களித்தவர்களு—இரீத் தீக - அமரமானமடையதீக்க — இன்னு செயிறும - இனிமட யிலெவைகளைச்செய்தாலும் — கள்ளற்

நே - ' அயராலே மேலு மேலும் விரும்பப்படுகதகிட) ஊர்
 னுப் பாலும். எ று. ✽ அவ்வினிமையிள்வவை - நாணில்லா
 மை ஒ த்க்கமில்லாமை - உணர்வில்லை மை - நிர றயில்லாமை -
 இ வயமுதலா யின. — எக்களக்கு நாணில்லாமை முதலிடவை
 களைச் செய்யிற்றும் எங்களாலே மேலும் மேலும் விரும்பப்படு
 கின்றதென்பதாம். கவ்வென்றதும் - அதுநோக்கி. (அ)

மலரினு மெல்லிதுகாமஞ் சிலரன் - - - - *

செவ்வி தலைப்படுவார். - - - - க.

[இது - தீராப் பின்னக்கவே தலைவன் சொல்லியது.] — இளங்
 ராகு - ஆம், அதி — புணர்ச்சிவிதும்பல்.

காமம் - காமவின்பம் | — மலரினும் - பூவினும் — மெல்லிது -
 மெல்லியதாயிருக்கும். — (அப்படி மெல்லியதாயிருக்கையை
 அறிந்து) — அதன் செவ்வி - அதன்பக்குவத்தை — தலைப்படுவார்
 - பெறுவோர் | — சிலர் - (உலகத்திலே) சிலர். எ - று. ✽ தொ
 ட்டவளவிலே வாசனைப்பக்குவம் அழிவதாகிய மலர் எல்லாவ
 ற்றினும் மெல்லியதென்பதை விளக்கவால் உம்மை சிறப்பினர்
 கண்வந்தது. — குறிப்பும், வேட்கையும், அனுபவிப்பும், இன்ப
 மும், ஒருகாலத்திலே ஒத்து அனுபவித்தற்குரியவாரி ருவர் - அத
 ற்ற ஏற்றகாலமும், இடமும், உபகாணங்களும், பெற்றுக்கூடி
 அனுபவிக்கவேண்டிதலால் - அதன் செவ்வி தலைப்படுவார் சில
 ரென்றும், அவைகளுள் யாதானும் ஒன்றாலே சிறிது வேறுப
 டினும் வாடுதலால் - மலரினுமெல்லிதென்றும், சொல்லினு
 ன். — குறிப்பு - ஒவ்வாமையால் யான் அது பெறுகின்றிலே
 னென்பதாம். — தலைமகள் ஊடலொழிவது - பயன். (க)

கண்ணிற் றுனித்தே கலங்கினார் புல்லுத - *

லெண்ணினுந் தான்விதுப்புற்று. - - - - ய.

[இனாயுமது.]—இ-ள். (என்காதலி | முன்னொருநாளி பு
 ணர்ச்சென்ற என்முடி) — கண்ணிற்றுனித்தே - (சன்) கண்
 மாத்திரத்தாலேபிணங்கி — புல்லுதல் - புணர் தலிலே—எண்
 னினும்—தான்விதுப்புற்று - தான்விரைவுற்று — கலங்கினு
 ள் - (அதனையும் அப்பொழுதே) மறந்து கூடிவிட்டார். (அத
 னை நான் இப்படிவருந்தவும் விரையாமல் பிணங்கிநிற்கின்ற
 இவள் அவளல்லள்.) எ - று. கண்மாத்திரத்தாலே பிணங்க
 ல்-சொன்னிக்ஞ்சியில்லாமல் அது சிவந்தவளவேயாதல். —
 அவளாயின் இப்படி உடற்கண்ணே நீடாளைப்பதுபயன்.

நாய-அதி-நெஞ்சொடுபுலத்தல்

அஃதாவது - காரணம் உண்டாகிய விடத்தும் பிணங்க
 நிரையாமல் புணர்ச்சியை விரும்புகின்ற நெஞ்சுடனே
 தலைவி பிணங்குதலும். தலைவன் பிணங்குதலுமாம். அதி
 காரமுதறமையும் இதனாலே விளங்கும்.

அவர்நெஞ்சவர்க்காதல் கண்டு மெவனெஞ்சே *
 நீயெமக் காகாதது. - - - - - க.

[இது-தலைவனிடத்துத் தவறு உண்டாகியவிடத்தும் பிண
 னாயு

நாய-ஆம், நெஞ்சொடுபுலத்தல்.

நீங்க நினைபாத நெஞ்சிற்குத் தலைவி சொல்லியது.] — இ-ள். நெஞ்சே - (எனது) மனமே—அவர்தெஞ்சு - அவரதுமனம்— அவர்க்காதலகண்டும் - (நம்மை நினைபாமல்) அவர்க்காய் நிற்றல்கண்டிருந்தும்—நீயெமக்காகாதது] — நீ(அவனாயே நினைத்து) எமக்காய்நில்லாமகீ குக்காரணம்|—எவன்-யாது எ-று. ❀ அவர்க்காதல் - அவர்நினைத்தற்கு உடம்பிதல். — எமக்காகாததென்றது - பிணங்கற்கு உடம்படாமைய. — ஒருகாரியம் தாமாக அறிந்து செய்பமாட்டாதார் செவ்வகைகண்டாயினும் செய்வர் நீஅதுவும்செய்கின்றியெயல்பதாம். (க)

உருஅ தவர்க்கண்ட கண்ணு மவனாச் - - *
செருவொனச் சேறியென் னெஞ்சு, - - உ.

[இதுவுமது.]—இ-ள். என்னெஞ்சு - எனதுமனமே—உருதவர்க்கண்டகண்ணும் - (நம்மிடத்து) அன்பில்லாததலைவனா(உள்ளபடி) அறிந்தவிடத்தும்—செருவொன - (நாம்போனால்) கோபியாரொன்பதுபற்றி—அவரை - அவரிடத்து—சேறி-செல்வினராய். (உனக்கு இப்படிப்பட்டதும் ஒரறியாமைய உண்டோ.) எ-று. ❀ அவனாயென்பது - வேற்றுமையக்கம். — பழமையான தாகுணியம்பற்றிக் கோபியாரொன்பது கருத்தாகச்செனரால் நீ நினைத்தது முடியுமோவென்பதாம்.

கெட்டார்க்கு நட்பாரில் லென்பதோ நெஞ்சேநீ *
பெட்டாங் கவர்பின் செல்ல, - - * க.

[இதுவுமது.]—இ-ள். நெஞ்சேநீ — (என்னிடத்து நில்லாமல்)—பெட்டாங்கு - விரும்பியபடியே—அவர்பின் செல்ல-அவரிடத்தே செல்லுதற்குக் (காரணம்) — கெட்டார்க்கு நட்பாரில்லென்பதோ - கெட்டவர்க்கு நட்புற்றவர் (உலகத்திலே) இல்லையென்கிறநினைவோ. (உன்னியல்போ சொல்லு.)

எ - று. ஶ்ரீ எய்ணைக்கைவிட்டவரிடத்தே செல்லுதல் நீ முன்ன
மேயுடையதென்றற்கு - பெட்டாங்கென்றும், தான் ஒப்பொ
முது மாணமில்லாதலாலே - செட்டார்க்கென்றும், சொல்லினு
ள். செலல், ஆகுபெயர். — தளர்விடத்து உடன்புருந்துருத
முடரதுதொடர்பாயிற்று உணதுதொடர்பென்பதாம். (ஈ)

இனியன்ன நின்னெடு சூழ்வாரீயார் நெஞ்சே *
துனிசெய்து துவ்வாய்காண் மற்று. - - ச.

[இதுவுமது.]—இ - ள், நெஞ்சே — (நீ அவரைக்கண்ட
காய - ஆம், அதி—நெஞ்சொடுபுலத்தல். ச. எடு

பொழுதே இன்பமனுபவிக்க நினைப்பதல்லது) — துனிசெய்
து - அவர் தவறுறோக்கிப்) பிணக்கை உண்டாக்கி—மற்றுத்து
வ்வாய் (அதனை அளவறிந்து) பின் அனுபவிக்க நினைபாய். —
(ஆதலால்) — இனி—அண்ண - அப்படிப்பட்டவைகளை — நின்
னெடு—சூழ்வார் - எண்ணுவோர் | — யார். (நான் அது செய்
டேன்.) எ - று. ஶ்ரீ அப்படிப்பட்டவை பிணக்குற்றிதங்கள்.
காண்-உலாயசை. — முன்னெல்லாம் பிணங்க எண்ணியிருந்
து பின்புணர்ச்சிக்கு விதைதலால் இப்படி சொல்லினுள். (ச)

பெறுமைய யஞ்சும் பெறிற்பிரி வஞ்சு - *
யு அ யி யி ம்பைத்தென் னெஞ்சு. - - டு.

[இது - து ஶ்ரீ சென்ற தோழிகேட்கத் தலைவிசொல்லிய
து.]—இ ள், (தலைவலாப்பெறுதநாளிலும்) — பெறுமைய
ஞ்சும அப்பெறுமக்கு அஞ்சாநிற்கும், — பெறினீ - பெற்ற
நாளிலும் — பிரியஞ்சும - (அவரது) பிரிவை நினைந்து அஞ்சா
நிற்கும். — (ஆதலால்) — என்னெஞ்சு | — அறுவிடும்பைத்து -
(எதநாளும்) நீங்காததுன்பமுடைத்தாயிற்று. எ - று. ஶ்ரீ காத
லரைப் பெற்றிருந்து புணர்ச்சியை இழத்தல் உறுதிபயன்று

என்சிறகருத்தால் - தூதுக்கு உடன்படுகின்றாராகலால் - பெருமையஞ்சுமெனும், புணர்ச்சியாராமையினால் இன்னும் இவர்பிரிவாராயின யாதுசெய்யவேமென்பது நிகழ்தலால் பெரிப்பிரிவஞ்சுமென்றும், இவ்விரண்டுமல்லாமல் வேறே இல்லாமையால் - அருவிமீம்பைத்தென்றும், சொல்லினால். (கு)

தூனியே யிருந்து நினைத்தக்கா வெண்ணைத் - *
 தினிய விருந்ததென் னெஞ்சு, . . . ஈ.

[இதுவுமது.]—இ-ள். என்னெஞ்சு!—இருந்தது - (இங்கே) இருந்தது—தனியேயிருந்து - அன்பரைப்பிரிந்திருந்தது—

நினைத்தக்கால் - (அவர்கொடுமைகளை நான் தன்னோடு) நினைத்தக்கால்—(அச்சமயமறிந்து) — என்னை—தினிய - தினி

பதுபோல் துன்பஞ்செய்தற்பொருட்டே. எ - று. இஃது என்னிடத்திருந்தது அப்போது அவர் கொடுமைகளை உட்கொண்டு

எனக்குப் பொறுக்கமாட்டாமையைச் செய்தற்கே இப்போது அவைநோக்கி அவரோடுபிணங்குதற்கென்றென்பதாம். (ஈ)

நானும் மறந்தே னவர்பறக் கல்லாவென் - *
 மாணுமடநெஞ்சிற் பட்டு. - . . . எ.

[இதுவுமது.]—இ-ள். அவர்மறக்கல்லா - (தன்னைமறந்த) சான்று காண - ஆம், அதி—நெஞ்சொடுபுலத்தல்.

அவரைமறக்கமாட்டாத—மாணா - மாட்சியில்லாத—என்மட
 நெஞ்சிற் பட்டி-எனது அறிவில்லாத மனத்தோடுகூடி - நா
 ணும் - (என்னுயிரினுஞ் சிறந்த) நாணத்தைபுழு - மறந்தீ
 ன் எ-று. ❀ மடமை-கண்டவிடத்து நினைந்து காணாதவிடத்
 து மறக்கத்தக்க தவறுகளைக் காணாதவிடத்து நினைந்து கண்ட

விடத்து மறத்தல்.—நாண் - எந்நாளும் கூடிடொழுக்கீனும்
 அந்நாள் கண்டார்போல் ஒயிங்குதல். - கண்டொழுந்த பு
 ணர்ச்சிக்குவிடாதலால் - அதனை மறந்தேனென்றாள். (எ)

எள்ளி எள்ளிவாமென் நெண்ணி யவாதிற - - *
 முள்ளு முயிரீக்காத நெஞ்சு. - - - அ.

[இதுவுமது.] — இ-ள். உயிரீக்காதநெஞ்சு - உயிரீட்டைப்
 ஆசையுடைய(என்) நெஞ்சு|—(நம்மையெழுகழ்ந்துசென்றொ
 ன்று)—எள்ளின்(நாமும்) இகழ்வோமாயின் — இளிவாமெ
 ன்நெண்ணி (புண்புறமக்கு) அவமானமாமென்று நினைத்து -
 அவாதிறம் - அவாதிறத்தையே - உள்ளும் - நினைக்கின்றது.
 எ-று. ❀ எள்ளுதல்-தூதுமறுத்தல். இளிவு- வழிபடாமையா
 லும், பிரிவுபொருமைபாலும், நாணியை முடிவியவை இழத்
 தலாலும், உண்டாவது.—திறம்-தூதுக்குடன்படலும், வருத
 லும் கூடலும், முதலானவை.—இளிவிற்றகுஅஞ்சலாலும், இ
 றத்துபடமாட்டாமையாலும், கூட நினைக்கின்றதென்பதாம்.

துன்பத்திற் கியானோ துணையாவா தாமுடைய *
 நெஞ்சந் துணையல் வழி. - - - - - கூ.

[இது- ஒழித்தற்கு வாராதபிணக்கிலே தலைவன்சொல்லிய
து.]—இ-ள். துன்பத்திற்கு-(ஒருவர்க்குத்) துன்பம்வந்தவி
டத்து—(அதை நீக்குதற்கு)—தாமுடைய - தாம் உரித்தாக
ப்பெற்ற—நெஞ்சம்-(தமது) மனமானது—துணையல்வழி-
துணையாகாதவிடத்து—துணையாவார்| —யாரோ. (ஒருவரும்
இல்லை.) எ-று. ❀ இங்கே துன்பமாவது- ஒழித்தற்குவாராத
பிணக்கு.—நெஞ்சந் துணையாகாமையாவது- அவளை அன்பில்
ளென்றொழியாது கூடற்கண்ணேவினாதல். -- ஒருதுணைஇல்
லாமையால் இத்துன்பமுற்றுவிடுதலே உள்ளதென்பதாம். கூ.

தஞ்சந் தமரல்ல ரோதிலார் தாமுடைய - - *
நெஞ்சந் தமரல் வழி. - - - - ய.

[இதுவுமது.]—இ-ள். தாமுடைய-தாம் உரித்தாகவுடை

நாமு-ஆம், அதி—நெஞ்சொடுபுலத்தல். சஎஎ

ய—நெஞ்சம்—தமரல்வழி-(ஒருவர்க்குத்) தம்மவராகாதவி
டத்து—எதிலார் - அயலார்—தமரல்வர் - தம்மவரல்லராகுத
ல்|—தஞ்சம் - எளிதன்றோ. எ-று ❀ வேறொருத்தியைக் கா
தலியென்று நினைத்து என்னெஞ்சமே என்ன வருத்துகின்ற
பின்பு வேறொருத்தி பிணங்குகின்றது என்தென்பதாம். (ய)

நாமு-ஆம்-அதி-புலவி.

அஃதாவது-இருவர் நெஞ்சம் புணர்ச்சிவிரும்பாது பி
ணங்க நினைத்தவிடத்து ஒருவரோயி ஒருவர் பிணங்கல்.
அதிகார முறைமையும் இதனால் விளங்கும்.

பல்லா திராஅப் புலத்தை யவருது - - - *

[இது - தூதாசச்சென்ற தோழி தலைவி தூதுக்கு உடம்படு தற்பொருட்டு அவளோடு நகைத்துச் சொல்லியது]— இ-ள். அவருளும் - அக்காதலரடையும் — அல்லளைய - துன்பநோயினை - சிறிது - காண்கம் - காணக்கடவோம். — புல்லாது - (நீ அவரைவினாந் துபோய்த்) தழுவாமல் - இரா - (இத்தொழிலுமேலிடிக் கொண்டு) இருந்து - புலத்தை - பிணங்கு, எ-று. ❀ அல்லளைய - துன்பஞ்செய்யுங்காமநோய். — சிறிதென்றாள் - பிணக்கை நீளவிடலாகா தென்பதுபற்றி. — புலவிக்குறிப்புக்கணி அபவ்யழியளாய்நின்று நாம் உற்றவருத்தம் சிறிது உறவறிதல் வேண்டுமென நகைசெய்து நேர்வித்தபடி. (க)

உப்பமைந் தற்றூற் புலவி யதுசிறிது - - *
மிக்கற்ற னீள விடல். - - - - - உ.

[இது - பிணக்குத் தீர்த்து தூதுக்கு உடம்படும்வகை சொல்லியது.]— இ-ள். புலவி - பிணக்கு — (புணர்ச்சி யின்பஞ்

செய்தற்கு வேண்டுமளவினதாகுதல்) — உப்பமைந்தற்று - உப்பானது (உணவுகளை இன்சுவையாக்குதற்கு) வேண்டுமள

வினதாகுதல்போலும். — நீளவிடல் - (இனி அதனை அவ்வளவிற் சிறிது) மிகவிடுதல் | — அதுசிறிதுமிக்கற்று - அவ்வுப்பளவு சிறிது மிகுந்ததுபோலும். எ-று. ❀ நீளவிடுதல் - அளவறிந்து ஒழியாமல் புணர்ச்சிமேலெழுந்த குறிப்பு அழுங்குமளவுஞ் செலுத்தல். — சிறிதும் நீளவிடலாகாதென்றாள் - நேர்

ஈஉய

சஎஅ ஈகக - ஆம், அதி - புலவி.

விக்கிஞ்ஞளாகலால் . — உப்பு மிகுந்தவிடத்து உணவு சுவையிலாமற்போதல்போல் பிணக்கு மிகுந்தவிடத்துப் புணர்ச்சி இன்பமில்லாமற்போமென்றமையால் இது பண்புமையம்.

அலந்தானா யல்லேனாய் செய்தற்றூற் றம்மமய்ய
புலந்தானாப் புல்லா விடல், - - - க.

[இது-பரத்தையிடத்திருந்துவந்த தலைவனோடு தலைவி பிணங்கிச் சொல்லியது.]—இ-ள். (ஆடவரீ) — தமையம்புலந்தானா-தம்மமய்யபரது பிணங்கியமகளினா — (அப்பிணக்கு நீக்கி)—புல்லாவிடல்- புணராடல்லிடுதல்—அலந்தானா- (முன்னமே சூன்பமுற்று) அழிந்தவர்களு—அல்லேனாய்செய்தற்று—(அதன்மேலும்) மிகுந்ததூன்பதோய்செய்ததுபோலுமாம-எ-று. ❀ பிறரிடத்துச்செல்லுதலால்-உம்மமய்யபரது பிணா கய்யுக்கன்ற பரத்தையாப்போய்ப் பிணக்கு நகைய புணர்ச்சியில் அவர் பொருளுண்பதாம். (க)

உய்யகா யுணர்ந்தாம வாய்ய - - - *
வள்ளி முதலரிந் தற்று, - - - ச.

[இதுவுமது.]—இ-ள் ஊடியவரை-(உம்மோடு) பிணங்கியபரத்தையரை—உணர்ச்சிதாமம - பிணக்குத்தீர்த்துக்கூடாமை—வாடிய - (முனானமே நீர்பெறாமல்) வாடிய—வள்ளி-கொடியை—முதலாந்தற்று - அடியிலே அறுத்தல்போலும். எ - று. ஐந்தீர்பரத்தையரிடத் திருக்கும்போது எமபுதலவரைக்கணயி பொறுத்திருக்கவல்லயாம் உம்மோடு பிணக்குத்தீர்த்து உரிமோடெல்ல ஆண்கயால் மெக்குப் பிணக்குத்தீர்த்தலும் (வண்டம உரிபராய்ப்பிணங்கியபரத்தையருக்க்கடிணக்குத்தீர்த்தகவண்டுவது அதனால் அங்கேசெல்லுமென்பதாம்,

நலத்தகை நல்லவர்க் கேள் புலத்தகை * - *
புவன் கண்ணு ரகத்து. - - - * ௫.

[இது-தலைவியைப் பிணக்குத்தீர்த்துக் கூடிய தலைவன் தன்னுள்ளே சொல்லியது.]—இ-ள். நலத்தகை - நற்குணங்காளாலே தகுதியுடைய—நல்லவர்க்கு - தலைவர்க்கும்—வர்-அழகாவது—புவன்னகண்ணுரகத்து - மலர்போலும் கண்ணியர்நெஞ்சிலுண்டாகின்ற—புலத்தகை-பிணக்கிவர் மிகுதியன்றோ. எ-று. ஐந்தலைவர்க்குமென்கிற சிறப்புமமை விகாரத்

நாகக-ஆம், அதி—புலவி.

தால்வொக்கது.—தவறில்லாதார்க்கும் அப்பிணக்கு இனிதென்றற்கு - நலத்தகை நல்லவர்க்கு மென்றான்.—அழகு - இன்பப்பயனைப்பெறுதல். — நான் அனுபவித்த இன்பத்திற்கு ஏனாவாகிய பிணக்கை விடந்துசொல்லியபடி. (௫)

குணியும் புலவிபு மில்லாயிந்.காமங் * * *
கணியுங் கருக்காயு மற்று. - - - * ௬.

[இதுவுமது.]—இ-ள். துலியும் - பெரும்பிணக்கும் — புலவியும்- சிறுபிணக்கும்— இல்லாயின் - இல்லையாயின் — காமம்|—கணியும் - பக்குவமுதிர்த்தபழமும்—கருக்காயுமற்று- இளங்காயும்போலும். எ-று. ஶ்ரீ மிகமுதிர்த்து இதுபளவின தாகிய பழம் அனுபவிப்பார்க்கு மிகவும் இன்பஞ்செய்தலால் - பெரும்பிணக்கு இல்லையாயிற் கணியற்றென்றும் கட்டிளமைத்தாகிய காய் தின்னப்படுகிற பக்குவத்ததன்றாகலால்-சிறுபிணக்கு இல்லையாயின் - கருக்காயற்றென்றும், சொல்லிவருவீ, இரண்டும் வேண்டிமென்று வியந்து சொல்லியபடி. (சு)

உள டலி லுண்டாங்கோர் துன்பம் புணர்வது *
நீய்வ தனறுகொ லென்று, - - - எ.

[இதுவுமது.]—இ-ள், புணர்வது - புணர்ச்சியானது—நீய்வதுகொல்-நீட்டிக்குமோ— அன்றுகொல் - நீட்டியாதோ—என்று-என்றுநினைத்தால்—உளடலின்-(இன்பத்திற்கு அவசியம் வேண்டி) பிணக்கிலேயும் — ஒர் துன்பம் | — உண்டு-உண்டாம். எ-று, ஶ்ரீ உளடலினுமென்கிற சிறப்பும்மை விசாரத்தாலே தொக்கது. — கொல்லென்பதனை நீய்வதென்ப தனுடனுங் கூட்டப்பட்டது.—ஆங்கென்பது- அசைநிலை.— உளடலானது-கூடலிலே வினாவித்தல் சொல்லியபடி. (எ)

நொ த லெவன்மற்று நொந்தாடொன் றஃதநியுங்*
காதல ரில்லா வழி, - - - - - அ.

[இது-ஒழித்தற்கு வாராதபிணக்கிலே தலைவன் தலைவியோ

டு பிணங்கிச்சொல்லியது.]—இ-ள். தொந்தரொன்று- (இவர் நம்பொருட்டு) தொந்தரொன்று—அஃதறியும்-அந்நோயை அறிகிற—காதலர் - அன்புடையவரை—இல்லாவழி - பெருத விடத்து—நோதல்- (ஒருவர்) நோகின்றவதனால்—எவன்மற்று- (பயன்) யாது. எ-று. இவள் நமதுதலைவியல்லள் அல்லா மையால் இந்நோவறியாள் அறியாமையால் நாம் பிணங்குத லாலே பயன் இல்லையென்று தன்பொருமை அறிவித்தபடி.

நாககஜம், அதி—புலவி.

நீரு நிழல் தினிதே புலவியும் - - - - -
 வீழுநர் கண்ணே யினிது. - - - - -

[இதுவுமது.]—இ-ள். நீரும்- (உயிர்க்கு அவசியம்பேண் டும்) நீரும்—நிழலதே-நிழலிலுள்ளதே|—இனிது-இனிதா கும்.—(அதுபோல்)—புலவியும் - (புணர்ச்சிக்கு அவசியம் வேண்டும்) பிணக்கும்|—வீழுநர் கண்ணேயினிது - அன்பு டையவரிடத்தேஇனிதாகும். (மற்றை யன்பிலாரிடத்து ஆகா து.) எ-று. இந்நிழலிடத்துள்ள நீர் மிகுந்த குளிர்ச்சியுடைய தாய்த் தாகந்தணித்தலால் - இனிதாயிற்று.—அன்புடையவ ர்-பொருமைக்கு நோகுதலும், கூடுதலிலே ஆசையும்,உடை யராவார். இவரிடத்து அவ்விரண்டும் இல்லாமையால் இப் பிணங்குதலும் துன்பஞ்செய்கின்றதென்பதாம். (க)

ஊட லுணங்க விடுவாரோ டென்னெஞ்சங் *
 கூடுவே டென்ப தவா. - - - - -

[இதுவுமது.]—இ-ள். ஊடலுணங்க - (தான்) பிணங்கவி லே வருந்தா நிற்கவும்—விடுவாரோடு-(தன்னை) விட்டிருக்கவ ல்லாரோடு—என்னெஞ்சம்—கூடுவமென்பது - கூடக்கடவே

மென்று முயற்சிசெய்தற்குக்காரணம்]—அவா-(தன்) னுசையே (வேறில்லை.)எ-று. **ஐ** அன்பும் அருளும் இல்லாரை உடையவொன்றும், அவரோடு யாம்பொருந்துவேமொன்றும், நினைத்து அதற்குமுயலுதல் அவாயுற்றார்செயலாகலால் கூடுவேமென்பது அவாவென்றால். இக்கூட்டம் முடியாதென்பதாம். ய.

நாநஉ - ஆம் - அதி - புலவி நுணுக்கம்.

அஃதாவது - தலைவனும் தலைவியும் ஒருபடுக்கையிலே கூடியிருந்தவிடத்து அவனிடத்துப் பிணங்குதற்குக் காரணம் இல்லாதிருக்கவும் ஆசை அதிகப்படுதலால் துட்பமாகிய ஒருகாரணம் இருக்கிறதாக உட்கொண்டு அதனை அவன்மேல் ஏற்றி அவள் பிணங்குதல். காரணத்தினுணுக்கம் - காரியத்தின் மேலின்றது. அதிகாரமுறைமையும் இதனாலே விளங்கும்.

பெண்ணியலா ரொல்லாருங் கண்ணிற் பொதுவுண்பார்
நண்ணென் பரத்தநின் மார்பு. - - - க.

[இது-உலாப்போய் வந்த தலைவன் படுக்கையிடத்துவந்த
நாநஉ - ஆம், அதி - புலவி நுணுக்கம்.]

போது தலைச்சொல்லியது]—இ. - ள். பரத்த - பரத்தையரிடத்துச் செல்லுகளுடையாய் — பெண்ணியலாரொல்லாரும் - பெண்ணியல்புண யுடையாரொல்லாரும்] — கண்ணன் - (ஈம

து) கண்ணால்—பொதுவுண்பார்-பொதுவாக (உண்ணை) அணுபவிப்பார்.—(அதனால்)—உன்மார்பு - (அவரொச்சலாகிய நிலம்மார்பு) — நண்ணென்-பொருந்தேன். எ-று. **ஐ** கற்பநாண் முதலாகிய நற்குணங்கள் இல்லாமலால் - பரத்தையர்க்கு உள்ளது பெண்ணு யிருக்கைமாதிரிமே எல்லிற வருத்தால் - பெண்ணியலாரொன்றால்—பொதுவாகவுண்டல் - ஈமதுசெரியி

லேசென் லுலையில்துறையாலன்றி ஒருகாலத்து ஒருசேரநோ
 க்ருதல் — அதுவும் ஓர் குற்றம். தான்நோக்கி இன்புற்றபடியே
 அவரும்நோக்கி இன்புறுவ்வொன்று ஆசங்கித்து அவள் அவரி
 டத்துப் பொறாமையடைதலால்-றுணுக்கமாயிற்று (க)

உள டியிருந்தேமாத் தும்மினார் யாந்தம்மை - *
 நீயவ ழ்கென்பாக் கறிந்து. - - - உ.

[இது - தலைவன் நீங்கியபேர்ஊ சென்ற தோழிக்குத் தலைவி
 பரிசீலையிடத்து நடந்தது சொல்லியது.]—இ - ள். உளடி -
 (யாந்தம்மோடி) பிணங்கி—இருந்தேமா - (பேசா)திருந்தே
 மாக—தும்மினார் - (காதலர்) தும்மினார்.—(அப்பிணக்குநீங்
 கி)—யாம் - தம்மை—நீயவ ழ்கென்பாக் கறிந்து-நெடுப்கால
 ம்வாழ்கவென்று சொல்லுவேமாக நினைத்து. எ-று. * தும்
 மியக்கால் வாழ்த்துதல் மரபாகலால் பேச வேண்டியதாயிற்
 றென்பதாம். — இயல்பாக உண்டாகிய தும்மினார்குறிப்பால்
 உண்டாகியதாகக் கொள்ளுதலால்-றுணுக்கமாயிற்று. (உ)

கோ ட்டிப்பூச் சூடினும் காபு பொருத்தியைக் *
 காட்டிய சூடினீ றொன்று. - - - க.

[இது - தலைவியது பிணக்குக் குறிப்பைக்கண்டு நீர்கூடி
 பொழுதாநிற்கவும் இது நிகழ்தற்குக் காரணம் யாதென்ற
 தோழிக்குத் தலைவன் சொல்லியது.]—இ-ள். கோட்டிப்பூ -
 வளைவாகிய பூமாசையை—சூடினும்—ஒருத்தியை - (உம்மாள்
 இசைக்கப்பட்ட) ஒருத்திக்கு — காட்டிய - (இப்புவலங்கரிப்
 பைக்) காட்டிதல்வேண்டி—சூடினீ றொன்று—காபும் - கோபி
 யாநிற்பன். (இப்படிப்பட்டவளுக்கு ஒருகாரணம் வேண்டு
 மோ.) எ-று. * பூ-ஆகுபெயர்-வளையமாகவெனினுமாம். (க)

௩௨௧

௩௩௨ - ஆம், அதி—புலவிறுணுக்கம்,

யாரினுங் காதல மென்றேனா ளுடினாள் - - *

யாரினும் யாரினு மென்று. - - - ச.

[இதுவுமது.]—இ-ள். (காமம் அனுபவித்தற்கு உரிய (ருஉர-புள்ளவர் வாரினும் நாம் மிகுந்த காதலையுடையென்பது நினைத்து) — யாரினுங்காதலமென்றேனா யாரினும் மிகுந்த காதலையுடையென்று சொன்னேனாக— (உனது காதலி அதுநினைபாமல் உன் குல் விரும்பப்பட்டமகளிர் பலருள்ளும் உன்னிடத்து மிகுந்த காதலையுடையென்றேனாக நினைத்து)—யாரினும் யாரினுமென்று-யாரினும் யாரினும் (என்னிடத்துக்காதலையுடையிர்) என்று சொல்லி—உடினாள் - பிணங்கினாள். எ-று. ❀ தலைவிகருத்துக்குக் காதலம் எய்ததன்மை ப்பன்மை தலைவன் தன்னை உயர்த்திச் சொல்லியதாகவந்தது. — யான் அன்புமிருதியினுடைய சொல்லியதைக் கருத்துவேறுபடக் கொண்டதல்லது வேறொருகாரணம் இல்லையென்பதாம்.

இம்மைப் பிறப்பிற் பிரியல நென்றேனாக் - *

கண்ணிறை நீர்கொண்டனள். - - - இ.

[இதுவுமது.]—இ-ள். (காதல் மிகுதியால்) — இம்மைப் பிறப்பில் - இப்பிறப்பிலே — பிரியலநென்றேனா - பிரிப்ய நென்று சொன்னேனாக — (அதனால் என்னை மறுபிறப்பிலே பிரிகேள் என்கிற கருத்துடையதாக நினைத்து) — கண்ணிறைநீர்கொண்டனள் - (அவள்) கண்ணிறைந்த நீராக் கொண்டாள். எ-று. ❀ வெளிப்பிசொல்லிக் குற்ப்புச் சொல்லாகக் கொள்கின்றதல்லது என்னிடத்துத் தவறில்லையென்பதாம்

உள்ளினே நென்றேன்மற் றென்மறந்தி ரென்றென்னைப் புலவாள் புலத்தக் கனள். - - - ச.

[இதுவுமது.]—இ - ள். உள்ளினெனென்றேன் - (பிரிவிற்
 இடைவிடாமல் உன்னை நினைந்தேன் என்கிறநருத்தால்) நினை
 ந்தேனென்றேன்.—(அவள் அதனை ஒருகால் பறந்து பின் நி
 னைந்தேனென்று சொல்லியதாக எண்ணி)—மற்று-அதற்குவி
 ரோதமாக — என்மறந்தீரென்று - என்னைமறந்தீரென்றுசொ
 ல்லி—(முன்னேதழுவுதற்கு அமைந்தவன்) — என்னை—புல்
 லாள்-தழுவாள்—புலத்தக்கனள் - பிணங்கற்கு அமைந்தா
 ள். எ - து. ✽ மற்றுவினைமாற்று. — அருத்தாபத்தியகையால்
 மறத்தலை உட்கொண்டு பிணங்கினுளென்பதாம். (க)

நாகஉ-ஆம், அறி—புலவிநுணுக்கம். சஅந்

வழுத்தினு மும்மினே குக வழுத்தமுதாள் - ✽
 யாருள்ளித் தும்மினி னென்று. - - - எ.

[இதுவுமது.]—இ - ள். (கூடியிருக்கின்றவள்) — தும்மி
 னேகுக - (பான்) தும்மினேகுக — வழுத்தினுள் - (என்னியற்
 கைபறநி)வாழ்த்தினுள். — (அப்படிவாழ்த்தியதானே)—அ
 ழுத்து - (உக்கருத்தலை) மறித்து—(உம்மை நினைத்து வருந்து
 கின்ற மகளிருள்)—யாருள்ளி - யார்நினைத்தல் - தும்மினி
 னென்று — குமுதாள் - (பிணங்கி) அமுதாள். எ - து. ✽ வாழ்த்
 தலோடு பிணங்கல் பொருந்தானமயால் - அழித்தென்றால்.—
 அன்புடையார் நினைத்தவழி - நினைக்கப்பட்டவர்க் காத தும்ம
 ல்தோன்றுபென்பது - மகளிர்வழுக்கு. இவ்வழக்கையும் உள்
 ளதாக நினைத்துப் பிணங்கினுளென்பதாம். (எ)

தும்முச் செறுப்ப வழுதா னுமருள்ள - - ✽
 (உம்மை மறைத்தீரோ) வென்று. - - - அ.

[இதுவுமது.]—இ.ள். (எனக்குத் தும்மல் தோன்றிய விடத்தில் யாரினைத்தலால் தும்மின்றி என்று பிணங்குதற்கு அஞ்சு) — தும்முச்செறுப்ப - அத்தும்மலை அடக்கவும். — தும்முருள் எல்-உம மலர் (உமமை) நினைத்தலை — எம்மைமறைத்திசோயென்று - (உமம்மாபி ஒருசமபந்தமும் இல்லாத) எ.க்கு மஃமறக்கலுற்றீரோவன்றுசொல்லி — அழுதான் - (பிணங்கு) அழுதான். எ-று. சீர் செறுப்பவும் என்பதும்மை - விசாரத்தால் தொக்கது. — தும்மிணங்குற்றம் ஒழிபிணம் குற்றம் ஆகியக்கால் - இனிபான்செய்தற்றன்மைபது யாதென்பதாம். அ.

தன்னை யுணர்ந்தினுங் காயும் பிறர்க்குநீ - - *
 ரிந்தீர சாகுதி னென்று, - - - - - கூ.

[இதுவுமது.]—இ.ள். தன்னை - (இவ்விதத்தாலே பிணங்கிய) தன்னை—உணர்ந்தினும் - (நான்வணங்கிப்) பிணக்குத் தீர் தும்போதும்—காயும் - கோபியாறிற்பள்.—பிறர்க்கும்-பி.றமகனீர்க்கும் — நீர் — இந்தீரசாகுதினென்று - (அவர் பிணங்கியபோது) இப்படியே வணங்கிப் பிணக்குத் தீர்க்குந்தன்மைபீராகன்றினென்றுசொல்லி. எ - று. சீர் இவள் தெளிவித்தவழியும் தெளிபாளென்பதுபற்றி - என்மொ. ஏற்றிக்கொண்டி அக்குற்றங்களுக்கு உடன்பட்டு வணங்கினென் வணங்க

நாகு - ஆம், அது—புலவிதுணுக்கம்,

அதும் பிணங்குதற்கு எதுவாய்முடிந்தது இனி இவளிடத்துச் செய்யத்தருவது யாதென்பதாம். (கூ)

நினைத்திருந்து நோக்கினுங் காயு மனைத்துநீர் *
 யாருள்ளி நோக்கினி னென்று, - - - - - டு.

[இதுவுமது] — இ-ள். (என்சொந்தகரும் செயல்களும் ப
நீந்த தாள்கொடித்தலால்) — இருந்து - (அவைகளையொழிந்
து) இருந்து — நினைத்து - (என்னவயவங்களின் ஒப்பில்லாம
லைய) நினைத்து — நோக்கினும் (அவைகளையெ)பார்த்துக்கொ
ண்டிருந்தாலும் — காயும் - (எண்ணக்) கோபியாநிப்பர். — அ
னைத்தும் - என்னவயவ) மெல்லாம் — நீர் — யாருள்ளிநோக்கி
னீயென்று - (அவைகளினொப்புமையால்) யாவரைநினைத்துப்
பார்த்தீரென்றுசொல்லி. எ-று. ॥ பால் எல்லாவயவங்களாலு
ம் ஒருத்தியோடு ஒத்தல் கூடாமபால் ஒன்றால் ஒருவராகப்
பலரையும் நினைக்கவேண்டும் அவொல்லாரையும் பால் அறியச்
சொல்லுமென்கிறகருத்தால் - அனைத்துநோக்கினீர் யாருள்ளி
யென்றார். — சும்மாவிருத்தலும் குற்றமாயிற்றென்பதாம். ௨.

௩௩-ஆம்-அதி-ஊடலுவகை.

அஃதாவது - அப்படிப்பட்ட ஊடலால் சமக்குக் கூட
லின்பம் சிறந்தவிடத்து அச்சிறப்புக்கு ஏதுவாகிய அ
வ்வூடலைத் தலைவிமகிழ்தலும், தலைவன் மகிழ்தலும், ஆம்.
அதிகாரமுறைமையும் இதனாலே விளங்கும்

இல்லை தவறவர்க் காயினு முயிதல் - - - *
வல்ல தவரளிக்கு மாறு. - - - - - க.

[இது - தலைவிகாரணம் இல்லாமற் பிணங்குகின்றமைசேட்
டு அப்படி நீபிணங்குகின்றது என்னவென்றதோழிக்கு அவர்
சொல்லியது.] — இ - ள். அவர்க்கு - அவரிடத்து — சவறு-பி
ழைகள் — இல்லையாயினும் — அவரளிக்குமாறு - (நடக்கு) அவ
ர் அருள்செய்கின்றவிதம் — ஊடுதல்வல்லது - பிணங்கலை (வி
ளைக்க)வல்லதாகின்றது. எ-று. ॥ அவர்க்கென்பது - வேற்ற

டைமயக்கம். — அளவிறந்த இல்பத்ததாசுவால் யான் அடை
தற்றன்மையதாகிய இத்தலையளி மற்றவரும் அடைவொன்ற
நினைத்து அதுபொருமைபால் ஊடல் நிகழ்கின்ற தென்பதாம்

நானக - ஆம், அதி - ஊடலுயகை,

உள் டலிற் றேன் றஞ் சிறு துணி நல்லிளி * - *

வாடினும் பாபி பெறும். - - - - - உ.

[இது - பிணங்கா திருக்கின்ற போதும், அத்தலையளி பெறலா
யிருக்க அதையிழந்து பிணங்கினால் வருந்துவது என்னென்று
தோழிக்கூத் தலைவி சொல்லியது.] — இ-ள். ஊடலிற் றே
ன்றும் (பிணங்குதலாலே நம்மிடத்துத்) தோன்றுகின்ற—சு
றுதுணி - சிறிய துன்பத்தால்—நல்லளி - (தலைவர் செய்கிற) நல்

லருள் | — வாடினும் — பாபி - பெருமையை } -- பெறும். எ-று.
தவறில்லாமல் நிகழ்கின்ற ஊடல் - கடிது நீங்கலால் அத்து
ன்பமும் நிலவா தென்றற்கு - சிறு துணியென்றும், ஆராமைய
ற்றி நிகழ்தலால் அதனால் நல்லளி வாடா தென்றற்கு - வாடினும்
மென்றும், பின் பேரின்பந்தருமென்றற்கு - பாபி பெறுமென்
றும், சொல்லினால், அது வருத்தமெனப்படா தென்பதாம்.

பு லத்தலிற் புத்தேனா யிண்டோ நிலத்தொயி - - *

நீரியைந் தன் று ரகத்து. - - - - - க.

[இதுவுமது.] — இ-ள். நிலத்தொயி — நீர் - நீரானது—
இயைந்தன் று ரகத்து - கலந்ததுபோல் ஒற்றுமையுடைய கா
தலரிடத்து—புலத்தலின் - பிணங்குதல்போல் (நமக்கு இன்

பஞ்செய்வது) — புத்தேணுரி - ஒருதெய்வலோகம் | — உண்
 டோ. ஏ.று. ❀ எப்படி நீராணுது - தானின்ற நிலத்தியல்பினதா
 மோ அப்படியே காதலரும் தாம் கூடிய மகளிரியல்பினரா
 தலால் அதுபற்றி அவரோடு பிணங்குதல் நிகழுமென்றற்கு-
 நிலத்தொடு நீரியைந்தன்னாகத்தென்றும், அவர் தமக்கும்
 அப்படிப்பட்டவராதலால் அப்பிணக்குப் பிண்டினை பேரின்ப
 ம் தருகின்றதென்றற்கு - புலத்தலிற்புத்தேணு மிண்டோவெ
 ன்றும், சொல்லினுள் உவமம் - பயன்பற்றிவந்தது. (௩)

புல்லி விடா அப் புலவியுட் டோன்றுமென் - *
 னுள்ள முடைக்கும் படை. - - - - ச.

[இது - அப்பிணக்கு இனி எதனால் நீங்குமென்ற தோழிக்
 குச் சொல்லியது.]—இ.ள். புல்லி - (அன்பரைத்) தழுவிக்க
 கொண்டு—விடா—(பின்) விடாமைக்கு ஏதுவாகிய— புலவியு
 ள். அப்பிணக்கினுள்ளே—என். னுள்ள முடைக்கும் - (தன்மே
 ற்சென்ற) என் னுள்ளத்தைச் சிதைக்கிற—படை-ஆயுதம்|—
 தோன்றும். ஏ.று. ❀ வணக்கத்தையும், பணிமொழியையும்,

நாஉஉ

நாநா-ஆம், அதி—உடட-வியகை.

உள்ள முடைக்கும் படையென்றாள் அவற்றால் அப்பிணக்குள்
 ளம் அழிதலால். — பிணக்கு நீங்கும் விதம் சொல்லியபடி.

தவநில ராயினுந் தாம்விழ்வார் மென்றோ - - *

எகறலி னுங்கொண் றுடைத்து: - - - - - ௫.

[இது தலையியைப் பிணக்கூறிக் கூடியதலைவன் அழிகமலி
 பிச்சியடைந்தவனும் தீ தன்னுள்ளே சொல்லியது.] — இ-ள்.
 தவநிலராயினும் - (ஆடவர்தம்மிடத்துப்) பிணையில்லாதவராயினும் -
 யிருந்தாலும் — (உடையார்போல் பிணங்கப்பட்டி) — தாம்
 விழ்வார் - தம்மால் விரும்பப்படுமகளிரது — மென்றோள் -
 மெல்லியதோள்களை — அகறலின் - கூடப்பெறாத சமயத்தி
 ல் — ஆங்கொன்று - (அவர்க்கு) அப்படிப்பட்டதோரிடப
 ம் — உடைத்து - (பயத்த) லுடைத்து. ௭ - ௫. சீ: தவறுடையா
 ர்க்கு உண்டியக்கால் இறந்தவின்பத்தோயி வருமின்பமும் அ
 டைவராசலால் - அது மிகவுமூன்று. மற்றதை தவநிலராகவும்
 ஊடுமின்பத்தை இகழ்த்ததிலையென்னுங் கருத்தால் - தவநி
 லராயினும் ஆங்கொண் றுடைத்தென்றான் : — உடையினுலாவி
 ய இன்பம் அளவிறத்தலால் - சொல்லுதற்கு அரிவென்றற்கு
 அப்படிப்பட்டதொன்றென்றான். — தவநிலமால் ஊடிய
 னவும் எனக்கு இன்பமாயிற்றென்பதாம். (௫)

உணலினு முண்ட தறலினிது காமம் - - *

புணர்தலி னுட வினிது. - - - - - ௬.

[இதுவுமது.] — இ - ள். (உயிர்களுக்கு) — உணலினும் -
 (மேலே) உண்ணுதலினும் — உண்டதறல் - முன்னுணப்பட்ட
 னு சீரணித்தல் — இனிது - இன்பந்தரும். — (அதுபோல்) —
 காமம் - காமத்துக்கு — புணர்தலின் - (மேலே) புணர்தலினு

ம்—உடல் - (முன்னேத்தவறுபற்றிப்) பிணங்கல் - இனிது-
 இன்பந்தரும். எ-று. ~~ஊ~~ காமத்திற்கு என்பதிலே சாரியை
 யும் நான்காம் வேற்றுமையுருபும் விகாரத்தால் தொக்கன்.
 பசித்துண் னும்வழி - மிகவுண்ணலுமாய் இன்சுவையதுமாம்
 அதுபோல் அகன்றகடும்வழி - ஆசாததுமாய்ப் பேரின்பத்
 ததுமாமென்று தன்னனுபவம்பற்றிச் சொல்லியபடி. (ஈ)

உள டலிற் றோற்றவர் வென்றா ததுமன்னுங் - *
 கூடலிற் காணப்படும். . . . . எ.

[இதுமது]--இ-ள். (காமம் அனுபவித்தற்குரிய இருவரு
 ள்) உளடலிற்றோற்றவர் - பிணக்கிலேதோற்றவர்-- வென்றார் -

நாகு - ஆம், அது -- உடல், உவகை.

வென்றோர்வார்.—அது - (அப்பொழுது அறியப்படாதாயி
 னும்) —கூடலிற் காணப்படும் - (பின்னே) புணர்ச்சியிலே (அ
 வரால்) உடயப்படும் எ-று. ~~ஊ~~ தோற்றவர் - எதிரிடமாட்டா
 மல் சாய்த்தவர்.— அவர் புணர்ச்சியிடத்தே பேரின்பத்தை அ
 டைதலால் வென்றாராயினார்.—மன் - உம் - அசைநிலைகள். —
 யான் அது பொழுது சாய்தலால் இதுபொழுது பேரின்பம்
 பெற்றேன் என்பதாம். (எ)

உள டிப் பெறுகுவங் கொல்லோ நுதல்வியர்ப்பக்க
 கூடலிற் றோன்றிய வுப்பு. . . . . அ.

[இதுவுமது.]—இ - ள். நுதல்வியர்ப்ப - (அப்பொழுது இ
 வளது) நெற்றியெயர்வரும்பும்வகை — கூடலிற் றோன்றிய -
 புணர்ச்சியிடத்து உளதாகிய—உப்பு - இனிமையை— (இவர்

ஊமொருதால்) ஊடி - (இவள்) பிணங்கி — பெறுவ்வொரால் (யாம்) பெறவல்லிதே மா. எ - று. ❀ புணர்ச்சியினது லிச்ச உரிமப் பி - நுதல்பிடிப்பவென்றான். — இனிமை - கண்டு கேட்டுணியிழிந்து நுகராதல் ஆகிய இன்பம். — இனி அப்பெறுகிடைப்பது புரிதென்றுபெற்றதன்சிறப்புச்சொல்லியபடி.

உளபிக மன் லீன வொளியிழை யாயிரப்ப - *
நபிகமனக்கு விரா. - - - - - கூ.

[உளபிகமன்] — இ - ள். ஒளியிழை. விளங்குபிறை ஆபாண சீராயுடையவள் | — ஊபிகமன் - (இன்னும் எமக்காய் பிடுகிட்டுயாண்ட. — (அப்படி பிணங்கி நிறற்கும், அதனாநதீர்ந்தறவொருபும்) — யாம் — இரப்ப - இரநதுநிறற்குக் (காலம்பெறுவதற்கு) — இரா - இவ்விராவு | — நபிகமன் - (விடபாது) திட்டித்தல். வன் பிக. எ - று. ❀ ஊபிக நபிகமன் பண - மீவண்டுகல்காள் நுதற்பொருளில்வந்தன. — பரிசீலனையும் ஆக்கததிலிவந்தன. — ஒகாரங்கள் - அடைநிலைகள். — கூடல்வன் ஊடல்வ அமைபுமென்பதாம். (கூ)

உளபிதல் காமத்திற் கின்ப மதற்கின்பங் - - - *
கூடி முயக்கப் பெறல். - - - - - டி.

[இதுவுமது.] — காமத்திற்கு - காமவனுபவத்திற்கு — இன்பம் - இன்பமாவது | — ஊபிதல் - (அதன் அனுபவித்தற்குரிமையார் ஆராமைபற்றித் தம்முள்) ஊபிதலாம். — அதற்கு - அவ்வுரிசிற்கு — இன்பம். இன்பமாவது | — கூடி (அதனை அளவறி

சுடிசு   ஈகக-ஆம், அதி - ஊடலுவலை;

ந்து நீங்கித்தம்முள்) கூடி—முயங்கப்பெறின் - புணர்சீல்கூ
டுமாயின் (அப்புணர்ச்சியாம்.) எ.று. ~~கூடுதல்~~ கூடுதல் - ஒத்தவள
வினராதல். — முதிர்ந்துபெரும் பிணக்காகியவிடத்தே துன்
புரிசெய்தலாலும், முதிராது சிறுபிணக்காகிய விடத்துப்பு
ணர்ச்சியின்பம் செய்பாமையாலும், இரண்டற்கும், தயிவா
கிய அளவறிந்து நீங்குதல் அரிதென்பதுபற்றி - கூடிமுயங்க
ப்பெறினென்றான்.—அவ்வூடலின்பமும், கூடலின்பமும் யா
ன் பெற்றேனென்பதாம். (ய)

கற்பியல்முற்றிறறு.

காமத்துப்பால் - முற்றிறறு.

திருவுள்ளுவர் எங்கிற திருக்குறண் மூலமும், தெளிபொருள்
விளக்கம் எங்கிற அதனுலாயும், திறைவேறின.

ஆட்பால் - கூடு - அதிகாரம் - ஈகடுகூடு - திருக்குறள் - துகார்கூடு.

இக்காமத்துப்பாலுக்குக் காமத்தைக்குறித்துச் செம்பொரு
ளாகச் சொல்லப்பட்ட இச்சிற்றின்பப்பொருளன்றி - மோகந்
த்தைக் குறித்துக் குறிப்புப் பொருளாகச் சொல்லப்பட்ட
பேரின்பப்பொருளுமென்று.

திருவள்ளுவநாயனார் திருவடிவாழ்க.
நிறைசை - சிவப்பிரகாசதேசிகர் திருவடிவாழ்க.

உ

தன்றாக.

திருக்குறளின்

குறப்புப்பாயிரமாகிய

திருவள்ளுவமாவடு

(அசீரி.)

திருத்தகு தெய்வத் திருவள்ளுவனோ.....*

திருத்தகு நற்பலகை பொக்க-விராக்க ..... *

வருத்திர சம்ம ரொனவுணாத்து வரவி ... .. *

லொருக்கவோ வென்றதோர்சொல் ... .. க.

இ-ள். திரு - அருட்செல்வத்தையும் — தகுதெய்வம் - (அதம்
 சூத) தக்க தெய்வத்தன்மையையும் உடைய — திருவள்ளுவரோ
 யு—உருத்தருத்தப்பலகை - (அவரிருத்தற்குத் தனது) உருவத்தி
 னாலே தக்க நல்ல சங்கப்பலகையிடத்து— உருத்திரசன்மர் —
 ஒக்கரிருக்கவெனவுரைத்து - சமாணராயிருக்கக் கடவொன்று
 சொல்லி—வாலில் - ஆகாசத்திலிருந்து—ஒருக்க - (அவ்விடத்
 துள்ள புலவர்கருத்தைபெல்லாம்) ஒற்றுமைசெய்யும்படி —
 ஓர்சொல் ஒருவாக்கியம்—ஒவென்றது - ஒவென்று இரைந்தெ
 முத்தது. எ. அ. ~~ஈ~~ அருட்செல்வஞ் செல்வத்துட் செல்வமாத
 லின் - திருவென்றதற்கு அப்பொருளுரைக்கப்பட்டது. —
 தெய்வத்தன்மை - தெய்வத்தினவதாரமாய் விளங்குகை தெய்
 வத்தன்மையில்லார்க்கு அருளுளதாயினும் அதனாலே பெரு
 ம்பயவர் விளையாமையின் - தகுதிசொல்லப்பட்டது. — திருவள்

ருவொண் னும்பெயருள் - திருவென்பது உயர்வையும், வள்ளு
 வொன்பது வண்மையை யுடையவொன்பதையும், விளக்கினின்
 றனவாதலின் - அது வேதத்தில் இலைமறைகாய்கள்போற் பல
 விடங்களிலுமறைந்து வெளிப்படாதிருந்த மெய்ப்பொருள்க
 ளையெல்லாம் தொகுத்து உலகத்தாருக்குக் கொடுத்தருள்செய்
 தவொண்ணுங் காரணம்பற்றிவந்த பெயராயிற்று. வள் - முதனி
 னீ - அர்-இறுதிநிலை-உ-சாரியை. அம்முதனிலைக்குப் பொருள்-
 ன் ௩௩. — உருக்கிரசன்மர் - உருக்கிரசன் சன்மக்கையவை. க்கவ

(உ)

ரொனவிரியும். அவர்முருக்கக்கடவுளது திருவவதாரமாய் வணிக
 ரீமரபிற்றேற்றிய மூங்கைப்பிள்ளையார் — அசாரீரி - அருவமா
 யெங்கு நிறைந்துள்ள முதற்றெய்வம்.— அரங்கேற்றத்தொடங்
 கியகாலத்துத் தெய்வப்புலவரோபி ஒப்பாயிருந்துகேட்டற்கு
 த் தகுதியுடையோர் யாரொனயாவரும் எண்ணமுற்று நின்றவழி
 இவ்வசாரீரிவாக்கியம் பிறந்தது : — என்றதெனப்படார்க்கைவி
 ணையாகக் கூறலால் அவ்விடத்துநின்றுகேட்ட புலவர்களில் ஒரு
 வர் அதனை இங்ஙனம் பாடலாகச் செய்தனொன்றாகி : (க)

(நாமக்ள்.)

நாடா முதனான் மறைநான் முகனாவிற்.....*
 பாடா விடைபாசதம் பகர்ந்தேல்-கூடாரா.....*
 யெள்ளிய வென்றி யிலங்கிலவேன் மாறபிள் ... *
 வள்ளுவன் வாயதென் வாக்கு .... .. *

இ-ள். கூடாராயெள்ளியவென்றியிலங்கிலவேன் மாற - பகை
 வணாப் (புறங்கொடுக்கச்செய்து) இகழ்ந்தவெற்றியை உண்டா
 க்கி விளங்காநின்ற தகட்டுவடிவாயுள்ள வேற்படையையுடைய
 பாண்டியராசனே — நாடா - (உலகத்தார் விதிவிலக்குகளை அறி
 த்து உய்யும்வழியை) நாடி — முதல் படைப்புக்காலத்திலே —
 நானீ முகனாவில் - பிரமணதுநாவிலிருந்து — நான்மறைபாடா -
 (இருக்குமுதலாகிய நான்குவேதங்களையும்) பாடி — இடை -
 (இதற்கும் அதற்கும்) நடுவானகாலத்திலே — பாசதம் பகர்ந்தே
 ன் - பாசதமாகிய வேதத்தைச்சொல்லினேன் — பிள் - (அதற்கு

ப்) பிற்பட்ட இக்காலத்திலே—என்வாக்கு — வள்ளுவன்வாய
 னு - (திருக்குறளாகிய வேதத்தைச்சொல்லி) வள்ளுவன்வாயின்
 கண்ணதாயிற்று. எ-று. இவ்வேதமும்சந்தோரூபமாகையால் -
 பாடாவென்றான். —தன்கணவனாதலின் - நான்முகனாவிலிருந்
 தென்றும், அவனவதர்மாதலின் - வள்ளுவன்வாயதென்வாக்
 கென்றும், கூறினான்.—பாரதம் - விபாசனாக்கொண்டிசொல்ல
 ப்பட்டது.—இதனால் நான்மறை - பூர்வவேதமும், பாரதம் -
 மத்தியவேதமும், திருக்குறள் - உத்தரவேதமும், என்றதாயிற்று.
 பூர்வவேதம் பின் விபாசராலே நான்காக வகுக்கப்பட்டமை
 பற்றி நான்மறையெனப்பட்டது. அன்றி நானெனப்பிரித்து
 எழுவாயாக்கினுமாம்.—வேதம் மூவகத்தென்பதூஉம், இவ
 ற்றதுதோற்றமுறையால் இஃது வாக்கியபிரமாணத்திற் சிறப்
 புடைத்தென்பதூஉம், சொல்லியபடி.

(ஈ) :

(இறையனர்.)

என்றும் புலரா நியாணர்நாட் செல்லுகினு ..... *
 நின்மலர்ந்து தேன்பிலிற்று நீர்மையதாய்க்-குன்றாத. *
 செந்தளிர்க் கற்பகத்தின் மெய்வத் திருமலர்போன்... *
 மன்புலவன் வள்ளுவன்வாய்ச் சொல்..... ஈ.

இ-ள். மன்புலவன்வள்ளுவன்வாய்ச்சொல்-புலவர்க்கரசனாகி
 ய வள்ளுவன்வாயிற் பிறந்த திருக்குறளானது — என்றும்பா
 ணர் புலராது - எக்காலத்துந் தன்னமுருகெடாமல்— நாட்செல்
 லுகினு நின்மலர்ந்து - நெய்க்காலங்கழியினும் நிலைபெற்றுமல
 ரீந்து— தேன்பிலிற்று நீர்மையதாய் - தேனைச்சொரிக்கின்ற குண

முடையதாய்(விளங்குமாதலால்)—குன்றத்தென்க்குளிக்கற்பக
 த்தின - குன்றவுட்டாத செய்யதளிர்களையுடைய கற்பகத்தின
 னு—தெய்வத்திருமலரீபோன்ம் - தெய்வத்தன்மைபொருத்திய
 உயர்வாகிய மலரீபோலும், ஏ-று. ❀ திருக்குறளுக்கு அழகு-

சொன்முடிபு பொருண்முடிபின் குணங்களும், அலர்தல்-எங்
 கும் பரவுதலும், தேன்பினிற்றல் - ஒருமையின் பங்களும் விளை
 த்தலும், ஆம்.—சொல்-ஆகுபெயர்.—இறையனார் கடவுளாத
 லின் - இனி இகிற் சிறப்பதொன்றுளதாவதின்மென்றுந் துணி
 வுதோன்ற-என்றுமென்றும், பின்னும் அதனைவலியுறுத்தற்கு
 நாட்செல்லுதினுந்நென்றும், வாழ்த்துப் பொருள்பட இவ்
 வாறுகூறினார். இது அழியாதுநின்ற பெருகிப்பயன்படுமாறு
 சொல்லியபடி. (௩)

(உக்கிரப்பெருவழுதியார்.)

நான்மறையின்மெய்ப்பொருளை முப்பொருளா நான் முகத்

தோன் - நான்மறைந் துவள்ளுவனாய்த்தந் துறாத்த நான் முறை
 யை-வந்திக்க சென்னிவாய் வாழ்த்துகநன்னைஞ்சன்- சிந்திக்க
 கேட்க செவி..... ச.

இ-ள். வள்ளுவனாய்—நான்மறைந்து - தனது திருமேனி
 யை மறைத்து—நான்மறையின் மெய்ப்பொருளை - நான்கு
 வேதங்களி னுண்மைப்பொருளை — தந்து - (இவ்வலகத்திலே)
 கொணர்ந்து—முப்பொருளா-(அறம்பொருளென்பமென்று)
 முப்பாற்பொருளதாக—நான் முகத்தோன்-பிரமனால்—உரை
 த்த-திருவாய்மலர்ந்தருளப்பட்ட—நால் - நூலினது—முறை
 யை-புத்தகத்தை—சென்னிவந்திக்க - (எனது) தலையானது
 தொழக்கடவது.—வாய்வாழ்த்துக - வாயானது வாழ்த்தக்கடவ
 து.—நன்னெஞ்சஞ்சிந்திக்க - நல்லமனமானது நினைக்கக்கட

வது.—செவிகேட்க-காதுகளானவை கேட்கக்கடவன. எ-து. ஸ்ரீ
முப்பொருள் - ஆகுபெயர்.— இவ்வேதப்பொருள் ஆதியிலே
வேதஞ்சொல்லியொருவையே சொல்லப்பட்டமைபால் உலக
த்துச் சமயாசாரியர்களாலும் பிறராலும் ஒன்றற்கொன்று
மாறாகக்கொள்ளப்பட்ட பொருள்கள் போல்வ தன்றென்பது
தோன்ற மெய்ப்பொருளென்றார்.—கலையுணர்புலமையிற் தலை
மையோடு விதிமுறைவழாது முதுநிலம்புரக்கும் பெருந்த
கையுக்கிரப் பெருவழுதிபென்னுந் தன்னிகரில்லாமன்னவர் பெ
ருமான் தான்மேற்கொண்ட சிறப்பைப் பலரும் அறிந்துமேற்
கொள்ள இவ்வாறுவழிபாடுகூறினான்.— மன்னெனப்படி ம
ன்னாயி ரப்படியாதலின்.— இப்புத்தகத்தை முன்னேபூசித்து
மெய்மொழிமனங்களால் வணக்கஞ்செய்து பின் கேட்கவேண்
டுமென்று சொல்லியபடி.

(ச)

(கபிலர்.)

தினையளவு போதாச் சிறுபுண்ணீர் நீண்ட ..... *
பனையளவு காட்டும் படித்தான்-மனையளகு..... *
வள்ளைக் குறங்கும் வளநாட வள்ளுவனார்..... *
வெள்ளைக் குறட்பா விரி..... .. ௫.

இ-ள் - மனையளவுவள்ளைக்குறங்கும்வளநாட - மனையில்வள
ரீக்கப்படுகின்ற பறவைப்பேடுகள் உலக்கைப்பாட்டால் சண்
னுறங்குகின்ற வளம்பொருந்திய நாட்டையுடைய அரசனே—
வள்ளுவனார்வெள்ளைக்குறட்பாவிரி - திருவள்ளுவரால் அருளிச்
செய்யப்பட்ட குறவ்வெண்பா (மிகப்பெரியபொருளைத்) தன்
னுட்கொண்டிகாட்டிதல் — தினையளவுபோதாச் சிறுபுண்ணீர்-

துணையரிசியினை வகுக்கும்போதாத சிறியபுல்லினது துணியின்
 கணுள்ள பலிநீரானது — நீண்டபிளையளவுகாட்டும்படித்து -
 உயர்ந்த பிளையினளவான அதன்சாயையைத் தன்னுட்கொண்
 டுகாட்டுங்குணம்போ லுள்ளகுணத்தைபுடைத்து. எ-று. பிளையின-
 ஆகுபெயர். ஆல் - அசை. பறவை. கிளிமுதலியவை. — உலக்கை
 ப்பாட்டு - மகளிப்பரிமளப்பொடி இடிக்கின்றபோது பாடு
 ம்பாட்டு. — விரி - விரித்தல். — எப்படி மிகச்சிறிய பனித்துளி
 யிலே மிகப்பெரிய பிளையரத்தின்சாயை அடங்கிவிளங்குகின்
 றதோ அப்படியே மிகச்சிறிய இக்குறள்வெண்பாவில் மிகப்
 பெரியபொருள் அடங்கிவிளங்குகின்றதென்பதாம். இதுகரு
 ங்கியிருத்தும் விரிவானபொருளை விளக்குமாறு சொல்லியபடி.
 இதுமுடிவின் சங்கத்துப்புலவராலேபாடப்பட்டன. (௫)

(௫)

(பரணர்.)

மா லுங் குறளாய் வளர்நீநீரண்டு மாணடி
 ஞால முழுது நயந்தளந்தான்-வாலறிவின் ..... *
 வள்ளுவருந் தங்குறள்வெண்பாவடியால்வையத்தா*
 ருள் ஒருவெல் லாமளந்தா ரோர்ந்து ..... *

இ-ள். மா லும் திருமாலும்—குறளாய் - குறளாய்ப்பிறந்
 து—வளர்ந்து -- இரண்டுமாணடியால் - இரண்டு பெரிய அடிக
 ளால்—ஞாலமுழுதும் - உலகமனைத்தையும்—நயந்து - விரும்
 பி— அளந்தான் — வாலறிவின்வள்ளுவரும் - மெய்யறிவினபு
 டைய திருவள்ளுவரும்—தங்குறள்வெண்பாவடியால் - தம்மினி

ன்றுநீதாண்டி (அந்நிலைநிற்கின்ற) வெண்பாக்குறளின் (இரண்டி-
 டி) அடிகளால்—வையத்தாருள் ஒருவவெல்லாம் - அவ்வு
 லகமனைத்தினுமுள்ளோரால் நினைக்கப்பட்டவற்றை யெல்லா
 ம்—ஒர்ந்து - ஆராய்ந்து—அளந்தார். எ-று. * உம்மையிச
 ண்டும் முறையேதேவரிற் பெரியோனாகியவென்றும், மனிதரி
 ன்சிந்தராய்க் காணப்பட்டவென்றும், பொருள்படநின்றன.—
 உபமானத்திலே வளர்தலும் பெருமையும் சொல்லுதலால் உப
 மேயத்திலே அவற்றுக்கு முரணாகிய நிலைநின்றலும் சிறுமையு
 ம் வருவிக்கப்பட்டன.—மா லுக்கு-தானே குறளாதலும்பின்பு
 அந்நிலைநிலலா துவளர்தலும் பேரடிகளால் அளவுபட்ட உலக
 த்தையளத்தலும், திருவள்ளுவருக்கு - தம்மினின்றும் குறளை
 உண்டாக்குதலும் அது தன்னிலைநின்றலும் அதன் சிற்றடிகளா
 ல் அளவுபடாதநிலைப்பின் விடயங்களை அளத்தலும், சொல்ல
 ப்படுதலாலும் வேற்றுமையறிக.—நினைக்கப்பட்டனவெல்லா
 ம் இதனகத்து அளவுசெய்யப்பட்டமை சொல்லியபடி. (சு)

(நக்கீரர்.)

தானே முழுதுணர்ந்து தண்டமிழின் வெண்குறளா..*
 லானு வறமுதலா வந்நான்கு-மேனோருக்... ..*
 கூழி னுணர்த்தாற்கு மொண்ணீர் முகிலுக்கும்.....*
 வாழிபுல கென்றாற்று மற்று .....*

இ-ள். தானே—முழுதுணர்ந்து=(வேதப்பொரு)ளனைத்தை
 யும் அறிந்து—தண்டமிழின் - தண்ணிய தமிழின் கண்—வெண்
 குறளால்-குறள்வெண்பாக்களால்-ஆனுவறமுதலாவந்நான்கும்-
 விட்டுநீங்குதல்கூடாத அறமுதலாகிய அந்நான்கு பொருள்
 னையுள் — ஏனோருக்கு - அவற்றையறிபாதவர்களுக்கு—(அவர்

எளிதெனிய) — உழிந்-முறைபால் — உரைத்தாற்கும் - சொ
 ல்லியருளிய திருவள்ளுவருக்கும் — ஒண்ணீர்முதிவக்கும்-ஒளி
 னியநீரைத்தந்தமேகத்துக்கும் — உலகு - இவ்வல்லமான் து—
 மற்றென் னாற்றும் - எதிர்தன்றியா துச்செப்யும் (செயக்கிடந்தது
 ஒன்றும் இல்லை.) — வாழி. (அவரும் அதுவும்) வாழ்க. எ - று.
 ஆளுமை - நீங்காமை. — நானேமுழுதுணர்ந்தெனவே ஆசாரி
 யசாயிருந்து பிறாறிவிக்க அறிந்திலவொன்றாயிற்று. — முழு
 துமென்னும்மமைதொக்கது. — ஒண்மை இனிமைமேல்நின்
 றது. — முறை - நூலின்முப்பொருள்களின் கிடக்கையொழுங்
 கு. — நாயனூர்கொடைச்சிறப்புச்சொல்லியபடி. (எ)

(மாழ்வுரை.)

அறம்பொருளின்பம் வீடென்னு மந்நான்கின்.... *
 நிறந்தெரிந்து செப்பிய தேவை-மறந்தேயும்.... *
 வள்ளுவனென்பாரோர் பேதை யவன்வாய்ச்சொற்... *
 கொள்ளா சறிவுடையார்..... * அ.

இ-ள். அறம்பொருளின்பம்வீடென்னுமந்நான்கும்-அறமு
 தலாகச்சொல்லப்பட்ட அவ்வேதப்பொருள்களாகிய நான்கன
 து—திறம்-கூறுபாட்டையும்—தெரிந்து—செப்பிய. (உலகத்
 தார்க்குச்) சொல்லிய—தேவை-தேவனை—மறந்தேயும் - மற
 ந்தாயினும்—வள்ளுவனென்பார் - (ஒருமனிதனாக உட்கொ
 ண்பி) வள்ளுவனென்றசொல்லுதற்கு ஒருவனுளனாயின் அவ
 ன்—பேதை-அறிவில்லாதவனாவன். — அவன்வாய்ச்சொல்-
 அவனதுவாயிற்பிறந்த அச்சொல்லை — அறிவுடையார்—கொ
 ள்ளார். எ-று. அறமுதலியவற்றின் கூறுபாடி- அவற்றினது

தொகைவகைவிரிகளீ. — மறத்தேயுமென்றதனால் திரைப்புடன் சொல்லுவோன் பேதையிற் பேதையர்மென்றதாயிற்று . — முன்னும்பின்னுமுள்ள யாட்டுகளில் இப்பெயர் தெய்வத்தன்மைகைக்குறிப்பிக்கும்படி தன் குமதித்து உயர்த்திச் சொல்லப்படுதல்— ஒருமனிதனைவுட்கொண்டென்பது வருவிக்கப்பட்டது. — அன்றி ஒலிக்குறிப்பினுலே— சாதியிழிவுதோன்றவள்ள, வனென்பானெண்ணுமழையும். இக்குறிப்பொலியை வடநூலார் காசுசுரமென்பார். — தெய்வப்புலவரை அவமதிப்பினிழிவு சொல்லியபடி.

(அ)

(கல்லாடர்.)

ஒன்றே பொருளென்னின் வேறென்ப வேறென்னி..... *
 என்மென்ப வாறு சமயத்தார் - தன்மென்ன..... *

(எ)

வெப்பர் லவரு மியைபவே வள்ளுவரை..... *
 முப்பான் மொழிந்த மொழி..... *

இ-ள். ஆறுசமயத்தார் - அறுவகைசமயத்தோரும் -- ஒன்றே பொருளென்னின் - (ஒருமதத்தார் தமது நூலிலே உலகமுயி உயிரும் கடவுளுமாகிய) பொருள்கள் ஒன்றேயென்று நாட்டுவராயின் -- வேறென்ப - (மற்றொருமதத்தோர் தமது நூலிலே அதனைமறுத்து அவை) வேறாமென்று நாட்டுவர் -- வேறென்னி.

ன் - (அப்படி) வேறென்று நாட்டின் — அன்றென்ப - (பின்னொருமதத்தோர் அதனை), அன்றென்று மறுப்பார் — (ஆதலால் சமய நூல்களெல்லாம் இவ்வாறு மறுக்கப்படுகின்றன.) — வள்ளுவரார் முப்பால் மொழிந்த மொழி திருவள்ளுவராலே முப்பாலாகச் சொல்லப்பட்ட நூலை — நன்றென்ன : நன்றென்று கொள்ளுதற்கு — எப்பால்வரும் - எவ்வகைப்பட்டபகுதியோரும் — இயைபு - உடன்படுவார். எ-று. ~~ஐ~~ மொழி - ஆருபெயர். ஆறுமதம் - விபாசமதம் - சைமினிமதம் - பதஞ்சலிமதம் - கபிலமதம் - கணதமதம் - அக்ஷபாதமதம் - அன்றிச் சைவவணவமுதலியவற்றைக்கூறினுமாம். — எச்சமயத்தாருமென்னுது. எப்பால்வருமென்றதனால் வேதத்துக்கு உட்பட்ட சமயத்தாரோயன்றிப் புறப்பட்ட - சைனம். பௌத்தம் - சார்வாகம் - சூதலியமதத்தாரும், பல்வகைப்பட்ட சாதியாரும், தேசத்தாரும், காலத்தாரும், பிறரும், தழுவப்படுதலாக : — இதுவே பொதுவேதமென்றபடி.

(க)

(சீத்தலைச்சாத்தனார்.)

மும்மலைபு முந்நாடு முந்நதியு முப்பதியு .... *
 மும்முரசு முத்தமிழு முக்கொடியு-மும்மாவுந்... *
 தாமுடைய மன்னர் தடமுடிமேற் றுரன்றோ..... *
 பாமுறைதேர் வள்ளுவர்முப் பால் ... .. ய.

இ-ள். வள்ளுவர் - திருவள்ளுவரது — பாமுறைதேர் முப்பால் பாக்களின் (முன்பின்) முறைதெரிதற்கிடனாகிய திருக்குறளானது — மும்மலையும் - (கொல்லிமலை நேரிமலை பொதியமலை எனப்படுகின்ற) மூன்றுமலைகளையும் — முந்நாடும் - (குடநாடு புனனாடு தென்னாடு எனப்படுகின்ற) மூன்று நாடுகளையும் — முந்நதியும் - (பொருளைநதி காவிரிநதி வையையநதி எனப்படுகின்ற) மூன்று நதிகளையும் — முப்பதியும் - (கருஆர் உறையூர்

(ஆ):

மதுரை எனப்படுகின்ற) மூன்றுபதிகளையும்--மும்முரசும்-
(மங்கலமுரசு வெற்றிமுரசு கொடைமுரசு எனப்படுகின்ற)
மூன்றுமுரசுகளையும்--முத்தமிழும் - (ஓயற்றமிழ் இசைத்த
மிழ் நாடகத்தமிழ் எனப்படுகின்ற) மூன்றுதமிழ்களையும்--
முக்கொடியும் - (விற்கொடி புலிக்கொடி மீனக்கொடி எனப்
படுகின்ற) மூன்றுகொடிகளையும்--மும்மாவும் - (கனவட்டம்
பாடலம் சோரம் எனப்படுகின்ற மூன்று குதிரைகளையும் --
தாமுடையமன்னர்-தாமுறையேயுடைய(சேரசோழபாண்டிய

ர் எனப்படுகின்ற) மூவரசருடையவும்--தடமுடிமேல்-பெரி
யமுடிகளின்மேலேகொள்ளப்பட்ட--தாரன்றோ - மாலையன்
றோ. எ - று. * அன்றோவென்றதுபலநிதேற்றம்.-- முப்பா
ல்-ஆகுபெயர். --மும்முரசும் முத்தமிழும் அம்மூவரசர்க்கும்
பொதுமையவாயினும் இம்முறைபுரிசும் அவர்குடிமரபிற்
கையந்தனபோலும்.--அரசர்மூவரும் மேற்கொண்ட சிறப்புச்
சொல்லியபடி (ய)

(மருத்துவன்குறமோதரனார்.)

சீந்நிநீர்க் கண்டந் தெறிகக்குத் தேனளாய் ..... *
மோந்தபின் யார்க்குத் தலைக்குத்தில்-காந்தி ..... *
மலைக்குத்து மால்பாளை வள்ளுவர்முப் பாலாந் ..... *
மலைக்குத்துத் தீர்வுசாத் தற்கு .... .. (யக)

இ-ள்.காந்தியலைக்குத்துமால்பாளை-(தன்பகையென)வெகுள்
டு மலையைக்குத்துகின்ற பெரியகளிறுபோலுள்ளவரசனே--

சீந்திரநீர்க்கண்டம் - சீந்திரநீர்ச்சுருக்கலாயையும்— தெரிசுக்ரு
 சிதைக்கப்பட்டசுக்கையும்—தேனளாய் - தேனோடுகலந்து—
 மோந்தபின் (அதனால்)—யாரீக்கும் - (தலைக்குத்துடையோர்
 யாவரீக்கும்—தலைக்குத்து—இவ் - இல்லையாகும்.— வள்ளு
 முப்பாலால்—சாத்தற்கு—சீத்தலைச்சாத்தலுக்கு — தலைக்கு
 து—தீர்வு—இல்லையாயிற்று,எறு, இயாணீப்பால்பலினயாணீ
 னலால் - ஆகுபெயர்.—முன்கேட்கப்பட்டதுல்களிலெல்லா
 பலசொற்குற்றங்களும், பொருட்குற்றங்களும், கண்டிடெ
 ருமல் தலையில் அறைந்துகொண்டுவந்தமைபால் புண்பட்டி
 குத்தல் உண்டாயிருந்தது,இதன் கண் ஓர்குற்றமுங்காண்பீடு
 ருமைபால் அது நீங்கிற்றென்க,—எப்படி அம்முன்றுசாக்
 டி அதற்குமருந்தாமோ அப்படியே இதற்கு இம்முன்றுட

)

உம் மருந்தாயினவென்பதாம். — தீர். —
 யர் முற்றுப்பொருளில்வந்தது. இதன் குற்றமற்றவிளங்குகை
 சொல்லியபடி.

(நாகன்றேவனார்.)

தாளார் மலரீப்பொய்கை தாங்குடைவார் தண்ணீரை... *
 வேளா தொழிதல் வியப்பன்று—வாளாதா ... .. *
 மப்பா லொருபாவை யாய்ப்பவோ வள்ளுவனார் ..... *
 முப்பான் மொழிமுத்து வார் ..... யெ

இ.ள். தாளார்மலர்ப்பொய்கை - தாளத்தோடு பொருந்திய
தாமலாமலர்களை யுடைய ஒருகுளத்துநீர்சீகண்ணே—(குடைய
வார்-மூழ்குவோர்—தண்ணீர்—வேறு) தண்ணீர்—வெள்ளா
தொழிதல்—விரும்பாத்தொழிதல்—வியப்பன்று - வியப்பைச்
செய்வதன்று.—வள்ளுவர்முப்பான்மொழி - திருவள்ளுவரது
முப்பாக்களையுடையதூவின் கண்ணே—மூழ்குவார்—தாம்—
வாளா - வீணாக—அப்பால்—ஒருபாவை - ஒருநூலை—ஆய்
வோ—விரும்புவாரோ (விரும்பார் ஆதவின் இதுவேவியப்பைச்
செய்வதாம்.) ௭-து. தாளார்மலரொனலால்-தாமலாமலரொ
னப்பட்டது.—வியப்பைச் செய்வதைவியப்பென்றார்: மூழ்கு
தல்—இங்கே கருத்துமுழுதும் அழுத்தி நிற்பதேமேனின்றது.—
மொழி-ஆகுபெயர்.—ஒகாரம்-எதிர்ப்பறை.—விரும்புதலாகி
யகாரணத்தை ஆய்வோவெனக்காரியமாக உபசரித்தார்.—
அதுவியப்பன் மெய்மையாலே இது வியப்பென்றதாயிற்
து.—உயர்வானபொருள் பெற்றோர்க்கு அறிவிழிவான பொரு
ளையும் பெறவிரும்புதல் இயல்பாயிருக்க-குளிர்ச்சி இன்சுவை
நறுமணமுதலிய குணங்களாலே சிறந்த ஒரு தாமரைக்குளத்
து நீரைப்பெற்றோர்க்கு அதனன்றினே அமைதிபெற்று வேறு
தண்ணீரைப் பெறவிரும்பாமை வியப்பைச் செய்வதாயிற்று.
ஆயினும் இதுகாறும் ஒருநூலைக்கற்றோர்க்கு வேறுநூலைக்கற்
கவிருப்புதலன்றி விரும்பாமையில்லாதிருக்க இப்போதுகூ
தாதவின் இதுவேபெருவியப்பைச் செய்வதென்றதாயிற்று.—
இதனால் இந்நூலகத்து எந்நூற்பொருளும் அடங்கியிருக்கின்
றமை குறிப்பிக்கப்பட்டது.—பலநூல்களையுள் கற்கவிரும்பு
வோர்க்கு இதுவொன்றே அமைதல் சொல்லியபடி. (10உ)

(அரிசிநீர்மூர்.)

பரந்த பொருளெல்லாம் பாசநிய வேறு..... *
தொந்து நிறந்தொறுஞ் சேரச்-சுருங்கிய.....*

சொல்லால் விரித்துப் பொருள் விளங்கச் சொல்லுதல் *
வல்லாரார். வள்ளுவரால் லால்..... யக.

இ-ள். பரந்தபொருளெல்லாம்-(வேதத்திலே) ஒன்றோடொ
ன்று மயங்கி நின்ற நால்வகைப் பொருள்களையும் — பாரதிய-
இப்பூமியிலுள்ளோர் அறிதற்பொருட்டி—வேறுதெரிந்து - வே
றுகப்பிரித்து—திறந்தொறுஞ்சேர. (அது அது தன துதன து)
வகையோடுசேரும்படி—சுருங்கியசொல்லால்— பொருள் விள
ங்க—விரித்துச் சொல்லுதல் - விரியும்படிவைத்துச் சொல்லுத
ல்—வல்லார்—வள்ளுவரல்லால்—ஆர்-ஒருவரும் இல்லை. ஏ - ஆ.
ஐ - பார் - ஆகுபெயர். --- திறம் - அறமுதலியவற்றின் கூறுபா
டு — சுருங்கச்சொல்லல் விளங்கவைத்தன்முதலிய அழகுகள்
எப்படி இவசால் அமைக்கப்பட்டனவோ அப்படி பிறரால்
அமைக்கப்படுதல் கூடாமை காட்டியதாயிற்று.— நூலுக்கும்,
நாயனார்க்கும், தகுதி சொல்லியபடி. (யக)

(பொன்முடியார்):

கானின்ற தொங்கலாய் காசிபரூர் தந்ததுமுன்.....*
கூநின் மளந்த குறமென்ப - நூன்முறையான், ... *
வாணின் மண்ணின் மளந்ததே வள்ளுவரார்.... .. *
தானின் மளந்த குறள்..... யச

இ-ள். கானின்றதொங்கலாய்-மணந்தங்கப்பெற்றமாலையை
டைய பாண்டியராசனே—முன் — காசிபரூர் தந்தது கசியப
ராலே தரப்பட்டகுறளை—கூநின்று - மண்ணின் கண்ணே நில்
ன்று—அளந்த-(உலகத்தை) அளந்த—குறமென்ப - குறமென்
றுசொல்லுவார்.—தானின்று-தாம் (இட்டுக்) எழுந்தராளி— வள்

ஞ்வொளந்தகுமள் - திருவள்ளுவராலே தரப்பட்டகுமள் — தூ
 ன்முறையான் - தூலின்முறையோடுகூடி — வானின் று - விண்
 ணின்கண்ணே நின்றும் — மண்ணின் று - மண்ணின்கண்ணே நி
 ன்றும் — அளந்தது. (உலகத்தை) அளந்தது எ.று. இஃ கு - கூ
 எனநீண்டது. ஆறுருபு ஒயிருபின் பொருளில்வந்தது. —
 அக்குமள் வஞ்சித்துப்பெற்றளத்தலால் தூன்முறையோடுகூடா
 தகாயிற்று. — இக்குமளுக்கு. ஒலிவடிவும் வரிவடிவுமென இர
 ணிவடிவுண்மையால் ஒலிவடிவுக்கிடம் வாணாதலின் வானின்
 மென்றும், வரிவடிவுக்கிடம் மண்ணாதலின் மண்ணின்மென்ற
 ம், கூறினார். — இக்குமளுக்கு தூன்முறையோடு கூடலும் வா
 னிற்றலும் மிகுத்துச்சொல்லி வேற்றுமை செய்யப்பட்டது.

(யச)

முன்மாலுமென்பாட்டிலே நாயனர்க்கும் மாலுக்கும் இப்பா
 ட்டிலே திருக்குறளுக்கும் மாவதாரக்குறளுக்கும் ஒப்புமை
 குறித்துச்சொல்லலால் வேறுபாடாம். — உலகத்துப்பொருளெ
 ல்லாம் இஃது அளத்தற்சிறப்புச் சொல்லியபடி. (யச)

(கோதமனார்.)

ஆற்ற லழியுமென் மந்தணர்க ளுண்மறைபைப் ..... *
 போற்றி யுணாதேட்டின் புறத்தெழுதா - டோட்டெழுதி*
 வல்லுநரும் வல்லாரும் வள்ளுவனார் முப்பாலைச் ... .. *
 சொல்லிடினு டாற்றல்சோர் வின்று ... .. யரு.

இ-ள். அந்தணர்கள்—நான்மறையும்—நான் குவேதங்களைப் பும்—உரைத்து—வாய்ப்பாடமாக—போற்றி—காப்பாற்றி—ஆற்றலுடையுமென்று—(எட்டின்கண் எழுதிவைத்தால் வலியில்லாறும் ஒதுவராதலின் இவற்றின்) வலிமைகுறைபுமென்று—எட்டின்புறத்து எட்டின்கண்—எழுதார்.—வள்ளுவரை முப்பாலை—நிருவள்ளுவரது இருக்குறளை—எட்டெழுதி—எட்டின்கணெழுதிவைத்து—வல்லுறரும்—வலிபுடையவரும்—வல்லாரும்—வலியில்லாரும்—சொல்லிடினும் ஒதினாலும்—ஆற்றல்சொர்வின்—வலிமைகுறைதலில்லை. எ-று. இஃது அவ்வேதத்துக்கு உதாதம் அனுதாதம் எனப்பட்டசுரங்களின் வழுவாமலோதல்வேண்டியென்னும் விதியுளதாதலின் அதற்குத் தகுதியுடைய அந்தணரோ அதிகாரிகளாயினார். இதற்கு அஃதில்லாமையால் யாவரும் அதிகாரிகளாவொற்றிக், சொல்லிடினமென்றதனால்பொருளுணர்ச்சிக்கு இதற்கும்வலிமை வேண்டியென்பதுபெறப்பட்டது.—ஆற்றல்—சொற்செறிவின் நிப்பம்—இங்ஙனங் கூறவே அவ்வேதம்சொல்லின்கண்ணே தலைமையுடைத்தென்பதூஉம். இவ்வேதம்பொருளின்கண்ணே தலைமையுடைத்தென்பதூஉம். பெறப்பட்டன. ஒதப்பரிதலில்—அவ்வேதத்தினும் இதுசிறப்புடைமைசொல்லியபடி.

(100)

(நத்தத்தனார்.)

ஆயிரத்து முந்நூற்று முப்பதரும் குறளும்.....*
பாயிரத்தி னோடு பகர்ந்ததற்பின்—போயொருத்தர் ... *
வாய்க்கேட்க நூலுளவோ மன்னு தமிழ்ப்புலவ... ..*
ராய்க்கேட்க வீற்றிருக்க லாம்..... .. யசு

இ-ள். பாயிரத்தினோடு—பாயிரநான்குகாரங்களோடுசேர்ந்து தொகையாகிய—ஆயிரத்துமுந்நூற்று முப்பதரும்குறள

ம்—பகீர்த்தத்திள் - ஒழிபுணர்ந்தபாபு—மபாய—ஒருததா
 வாய்—ஒருவரதுவாயாலே—கேட்க—நூலுளவோர் - இல்லை—
 மன்னுதமிழ்ப்புலவராய் - நிலைபெற்ற தமிழிலே புலமைதிரம்
 பியோராசி—கேட்க—(பிறர் தம்மிடத்துவந்து) கேட்க—வீந்
 திருக்கலாம். எ-து. ~~ஓர்~~ வீற்றிருத்தல்—ஒருசபைநடுவிலேஉயர்
 வாகிய ஆதனத்தில் ஏறியிருத்தல். இவற்றுட் பலவகைப்பட்ட
 நூல்களின் கருத்துகளெல்லாம் விளங்கிநின்றவளிள் - கேட்க.
 நூலுளவோவென்றார்—புலவராயெனவேபுலமைதிரம்புதற்கு
 இவை ஆயிரத்துமுந்நூற்று முப்பதுகுறள்களும் போதுமெ
 ன்பதுபெறப்பட்டது.—ஒழிபோர்க்குவரும் இம்மைப்படல்
 சொல்லியபடி.

(103)

(முக்கையனார்ச்சிறுகருத்துப்பியார்.)

உள்ளுத லுள்ளி யுகாத்த லுணாத்ததனைத் ..... *
 தெள்ளுத லன்றெ செயற்பால-வள்ளுவனார் ..... *
 முப்பாலின் மிக்க மொழியுண் டெனப்பகீர்வா..... *
 டொப்பா வலரினு மில்..... :..... யெ.

இ-ள். உள்ளுவனார் முப்பாலின்மிக்க-திருவள்ளுவரதுதிருத்
 துறளின்மேற்பட்ட—மொழி-நூலொன்று—உண்டெனப்பக
 ரீவார் - உளதென்று சொல்லவல்லவர்—எப்பாவலரினும் - எவ்வ
 கைப்பட்ட புலவருள்ளும்—இல்-இல்லை (ஆதலால்) செயற்பா
 ல-(நாம் இந்நூலைக்குறித்துச்) செயக்கடவன — உள்ளுதல்-

(நாம் இதன்பொருளைச்)சிந்தித்துக்கொள்ளுதலும்—உள்ளியு
 ணாத்தல் - சிந்தித்துப் (பிறர்க்கு) அதனைச்சொல்லுதலும்—

உரைத்ததனைத் தெள்ளுதல் - (பிறராலே) சொல்லப்பட்ட அதனைத் தெளிதலும்—அன்றே. எ-று. ஶ்ரீ மொழி - ஆகுபெயர்.—

ஒப்பது வடமொழி வேதமிருத்தலின்மிக்கமொழியென்றும், தமிழின் மாத்திரமன்றி வடமொழி முதலியவற்றினுள்ள புலவராயுந் தழுவுதற்கு எப்பாவலரினுமென்றும், அறிவொப்புக்காண்டற்கு உரைத்ததனைத் தெள்ளுதலென்றும், கூறினார். — உள்ளுதலெனவேகேட்டலும், தெளிதலெனவே அவ்வாறொழுகலும், அடங்கின. — இது பயிற்செய்தொழுதுமாறு சொல்லியபடி. (109)

(ஆசிரியர் நல்லீர் துவனார்.)

சாற்றிய பல்கலைபுந் தப்பா வருமறையும்..... *
 போற்றி யுரைத்த பொருளெல்லாத் -தோற்றவே..... *

(110)

முப்பான் மொழிந்த முதற்பா வஸொப்பா ..... *
 ரொப்பா வலரினு மில்..... யடி.

இ-ள் சாற்றியபல்கலையும். (அறிவுடையோரால்) சொல்லப்பட்ட பல நூல்களாலும்—தப்பா வருமறையும்- தப்பாத அரிய வேதத்தினாலும் — போற்றி-காப்பாற்றிவைத்திருந்து—உரைத்த-(உலகத்தாரிக்குச்) சொல்லப்பட்ட — பொருளெல்லாம் - விடயங்களெல்லாம்—தோற்ற-(தன்னிடத்தே) காட்டுமபடி—

முப்பான்மொழிந்த-திருக்குறளைச்சொல்லிய-- முதற்பாவஸொப்பார் -திருவள்ளுவரைப்பொப்பார்—எப்பாவலரினும்-எவ்

வகைப்பட்டபாவலருள்ளும்—இல்-இல்லை. எ-று. தம்மா
 லே சொல்லப்பட்டவற்றில் வழுவுறாமையால்-தப்பா-வென்று
 ம்-பொருளுணர்ந்தமேயன்றி ஒதுதற்கும் எளிதயாறாதலின்
 அருவென்றும், விசேடணஞ்செய்யப்பட்டது. — எப்பாவலரி
 னுயில்-இதற்கு முன் னுரைக்கப்பட்டபடியென்கொள்க.—முத
 த்பாவலர்-முதன்மைமையுடைய பாவலர். நால்வகைப்பாக்களி
 ல் வெண்பாக்களும் அவற்றுள்ளும் குறள்வெண்பாவும் தலை
 மைபெற்றுநின்றவிடில்-அக் குறள் வெண்பாவால் தூல்செய்தவள்
 லமைமையொன்றுமாம்.—புலமையிலேநாயனாருக்கு ஒப்பி
 ன்மைசொல்லியபடி. (104)

(சேந்தையார்.)

தப்பா முதற்பாவாற் றுமாண்ட பாடலினான்.... *
 முப்பாலி னாற்பான் மொழிந்தவ -ொப்பாலும்..., *
 வைவைத்த கூர்வேல் வழுதி மனமகிழத் ..... *
 தெய்வத் திருவள் றுவர்:..... (105)

இ-ள். எப்பாலும் வைவைத்தகூர்வேல்வழுதி - எவ்விடத்தி
 லும் கூர்மைவைத்த சிறப்புப்பொருந்திய வேலையுடையபாண்
 டியரசன்—மனமகிழ—தப்பா -(சொல்லப்பட்டபொருள்)
 வழுவாமல்—முதற்பாவால்-முதன்மைமையுடைய பாவாகியகுறள்
 வெண்பாக்களாலே—நாமாண்டபாடலினால்-தாம்மாட்சிபெந்
 தபாடற்றொழிலினாலே—முப்பாலின் -மூன்றுபாக்களிலே—
 நாற்பால்-(அறமுதலிய) நான்குபகுதிப்பொருள்களையும்—
 மொழிந்தவர் - திருவாய்மலர்ந்தவர் — தெய்வத்திருவள்ளுவர்.
 எ-று. கூர்-சிறப்பு. நான்கினுண் மூன்றடங்குவதன்றி மூண்
 றனுண்கடங்காமையின் -வியந்து கூறப்பட்டதாயிற்று. தூல்
 செய்தசிறப்பும் அதனால் அரண்மகிழ்வித்தமையும் சொல்
 லியபடி. (106)

(சிறுமேதாவியார்.)

வீட்டுவான் பாபிர நான்கு விளங்கற..... *
 நாய முப்பத்து மூன்றென்று கூடுபொரு... *
 ளெள்ளி வெழுப திருபதிற் றைத்தீன்பம்.... *
 வள்ளுவர் சொன்ன வகை.....(உய)

பு-ள். வள்ளுவர் சொன்னவகை-திருவள்ளுவராலே சொல்ல
 பட்ட திருக்குறளின் அதிகாரவகை — பாபிர நான்கு—அற
 முப்பத்துமூன்று—உறுமொன்று—பொருளுழுபது— இன்
 பாபிரபதிற்றைத்து. எ-று. அறத்துப்பாலுளடங்காது அத
 ளெனிட் டு நூற்கெல்லாம்பொதுவாய் நின்றவிட வீட்டுவான்
 பாபிரவென்றும், இம்மமமமமம வீடுமூன்றும் பயத்தற்சிற
 ப்பிறமுய் மூன்றணை முதனிற்றலின் - விளங்கறமென்றும்,
 யாவர்க்கும் பொதுப்படநாடித் தொகுக்கப்பட்ட அறத்தின்
 கூறுபாடு இவையேயாகலின் - நாயமுப்பத்துமூன்றென்று
 ய, மூன்றினிற் அறமும் பின்னிற்ற இன்பமும் கைகூடுதற்கு
 டுணையாய் நின்றலின் - கூடுபொருளென்றும், அப்பொரு
 ளின் பாசுபாடுகளெல்லாம் இவற்றினடங்குதலின் - எள்ளிலெ
 டுபதென்றும், கூடிலார், எள்ளல்-இசுந்தல்.—பாபிர நான்கு-
 பாபிரமானது நான்கு அதிகாரங்களையுடைத்து எனப்பிறவும்விரி
 த்துரைத்துக்கொள்க. — சிலபழையநூல்களிலே சிலவற்றை-
 யாவியாரும் சமயத்தாரும் மிகுத்தும் குறைத்தும் வேறுபடு
 த்தலால் அப்படிப்பட்டவேறுபாடு இதற்கும்வரினும் வருமெ
 டுறு ஆசீங்கித்து இதனதிகாரங்களுக்கு இவ்வணத் தொகைசெ
 ய்தார். பின் இவ்வாறு தொகைசெய்யப்பட்டு வருவனவற்றிற்

முடிவிலே கருத்தாகக் கொள்க.—மூப்பல்களுக்கும்துணை
 ரத்தொகை சொல்லியபடி. (உய)

(நல்கூர்வேள்வியார்)

உப்பக்க நோக்கி யுபகேசி தோண்மணந்தா.... *
 உத்தர மாமதுரைக் கச்சென்ப-விப்பக்க .... *
 மாதானு பங்கி மறுவில் புலச்செந்நாப் ... *
 போதார் புனற்கூடற் கச்சு..... * உக.

இ-ள். உப்பக்கநோக்கி - அப்பக்கத்தைக்குறித்துச் சென்
 றோனாகிய—உபகேசிதோண்மணந்தான் - உமாநேவியினது
 நோக்கி மணத்தகடவுளை—உத்தரமாமதுரைக்கு—உடமதுரைக்

(10)

(7) — அச்சென்ப - ஆதார்மென்று சொல்லுவார் — இப்பக்கம் —
 மாதானுபங்கி - மாதானுபங்கியென்பபிரிதிற — மறுவில்புல
 ம (7) தற் புறம்புலமையாகிய தேனைச்சொரியின்ற — செந்நாப்
 போதார் - செவ்வியநாவாகிய மலையுடையவர் — புனற்கூடற்
 கு—நீர்வளத்தையுடைய தென்மதுரைக்கு— அச்சு - ஆதாரமா
 வர். ௭. ௩. உப்பக்கம் - இடைக்காடர் அரசன் தன்பாட
 லை அயமதித்தமைபற்றி - பிணங்கிச்சென்றபக்கம்.— உப்பக்
 கநோக்கி யென்றது வினையால்ணையும்பெயர்.—கேசி. திருமால்
 இது அக்கடவுள் சுகிரநாமத்திற்கண்டது.— கேசிக்குப்பின்
 னேபிறந்தவர் உபகேசியென்றயது. உபேத்திரனென்பது
 போல்.—மாதா அனுபங்கி - மாதாவை நிகராகக்கொண்டு நட
 க்கின்ற ஒருங்கினனென்பபிறிதலின் அவள் பிள்ளைமேலேபோ
 ல் இவர் உலகத்தார்மேல் அருள்செய்தல் சொல்லப்பட்டநாயி
 த்து.— நாப்போதென்றதற்கேற்க-புலமையிலே தேன் ஆரோ
 பிக்கப்பட்டது.— அச்சுப்போற்றுகுதலால்— அச்சென்றார்.—

நாயராலை திப்கட்டுடையுடைச் சீர்சால்வழுதியுஞ் சங்கப்பு
 லவருந்தலைத்தினிதோங்கிய, மதுரைக்கு உண்டான சிறப்புச்
 சொல்லியபடி. (உக)

(தொடித்தலைவிழுத்தண்டினார்.)

அறநான் கறிபொரு ளேடுமான் று காம்த்..... *
 திறமூன் நெண்ப்பகுதி செய்து-பெறலரிய ..... *
 நாலு மொழிந்தபெரு நாவலரே நன்குணர்வார் ..... *
 போலு மொழிந்த பொருள்... ..உஉ

இ-ள். அறத்திறநான்கு-(பாயிரம்இல்லறம் துறவறம்உள்நீ
 ள்ன) அறப்பலினுட்பிரிவுகண்கு-அறிபொருட்டிறமேழ்-
 (அரசு அமைச்சு அரண் கூழ்படை நப்பு ஒழிபு ள்ன) அறிப்ப
 பட்ட பொருட்பாலினுட்பிரிவுகளுமு. -- காமத்திறமூன் று-
 (ஆண்பால்பெண்பால் அவ்விருபால் ள்னக்) காமத்துப்பாலி
 னுட்பிரிவுகண் மூன் று-எண்ப்பகுதிசெய்து-பெறலரியநா
 லும்-பெறாதகரிய (அறம்பொருளின்படவீடு ள்னப்பிடுத)
 நான்குபொருள் கையும்-மொழிந்த-சொல்லிய-பெருநாவ
 லரே--ஒழிந்தபொருள்-(அவற்றள் அடங்காமல்)ஒழிந்தபொ
 ருள் உக காயின் அதனை-நன்குணர்வார்போலும் - நன்றாக
 அறியவல்லவார்கோலும்.எ-று. திறனென்றது - அறமுதலிய
 வற்றொழிங்கூட்டப்பட்டது.--நான்கு-நான்குபிரிவுடைத்தெ

(உக)

னவிரித்துரைத்துக்கொள்க. நாவலரையென்றமபால் பிறரா
 ல் அறியப்படுவதன்றென்றதாயிற்று. -- முப்பாலியற்றெருகை
 யும்,இவற்றினடங்காததுஒன்றில்லையென்பதும்,சொல்லியபடி.

(வெள்ளிவிதியார்.)

செய்யா மொழிக்குத் திருவள் ஞவீமொழிந்த . . . *
 பொய்யா மொழிக்கும் பொருளொன்றே-செய்யா...*
 வதற்குரியா ரந்தணரோ யாராயி னேனை.... . . . . *
 யிதற்குரியா ரல்லாதா ரில் .... உரு.

இ-ள். செய்யாமொழிக்கும் - (ஒருவராலே) செய்யப்படாத மொழியாகியவேதத்துக்கும்—திருவள் ஞவீமொழிந்த-திருவள் ஞவரால் அருளிச்செய்யப்பட்ட—பொய்யாமொழிக்கும். (தன்வழியினொழுதுவோர்க்குப் பயன்விளைவிலே) பொட்டாத மொழியாகிய திருக்குறளுக்கும்— பொருளொன்றே.— ஆராயின்—செய்யாததற்குரியார் - செய்யப்படாத அவ்வேதமோ துதற்குரியவர்— அந்தணரோ.— ஏனையிதற்குரியரல்லாதார்-பொய்யாத இதற்குறளோ துதற்குரிய உரலலாதவர்— இல்-(உலகத்தி) லில்லை. எ-று. ஐயுழ்வுவேதத்தை நித்தியபென்பார்மதம்பற்றி-செய்யாமொழிபென்றார்.— அதுவடமொழியும்இதுதென்மொழியுமாபுறின்றுசிலவேறுபாடுடையனபோ, ருனறினும் நண்ணுணர்வானொக்குவார்க்குக் கருத்துவேறுபடாமையின் -பொருளொன்றையெனத் தேற்றேகாரம் கொத்துக்கறினார். — செய்யாமொழி பொய்யாமொழி அன்மொழித்தொகைகள் . — இதற்குரியரல்லாதா ரில்லென்றதனாலும் பொதுவேதமாதலிசு.— அதற்கும்இதற்கும் பொருள்வேறே வென்றும் இடையே தற்குகுகாரிகளாவாரியாவரோவென்றுப் பிசுழ்கின்ற ஐயமொழித்தபடி. (உரு)

(மாங்குடிமருதனார்.)

ஓதற் கெளிதா யுணர்ந்தம் கரிதாதி..... *
 வேதப் பொருளாய் மிகவிளங்கித் தீதற்றோ ... *
 ருள்ளுதோ றுள்ளுதோ றுள்ள முருக்குமே ..... *
 வள்ளுவர் வாய்மொழி மாண்பு..... * ௨௪.

இ-ள். வள்ளுவர்வாய்மொழி-கிருவள்ளுவரது வாயினின்ற
 ன்தோன்றிய திருக்குறளினது—மாண்பு-மாட்சியைச்சொல்லி

(108)

ள்—(அது)—ஓதற்கெளிதாய்-ஓதப்படுதற்கெளிய சொற்களை
 யுடையதாகியும்—உணர்ந்தம்கரிதாதி - அறியப்படுதற்கரியபொ
 ருள்களையுடையதாகியும்—வேதப்பொருளாய்- வேதமெனப்ப
 பிகின்றபொருளாகியும்—மிகவிளங்கி-(அவ்வேதத்தின்) மிகவி

ளங்கி—தீதற்றோர் - குற்றமற்றோர்கள் — உள்ளுதோருள்ளு
 தோறு-நினைக்குந்தோறுநினைக்குந்தோறும்—உள்ளம்-(அவர்
 களுடைய)மனத்தை—உருக்கும்-கணக்கும், எ-று. ஓதற்
 கெளிதாயெனவே - நவில்ரோர்க்கினிமை நன்மொழி புணர்த்த
 ல்களும், உணர்ந்தம்கரிதாதிெனவே-ஆழமுடைமையும், வேத
 ப்பொருளாயெனவே-விழுமிய துபயத்தலும்,பிறவுமாகிய அழ
 குகளி றமைதி சொல்லப்பட்டதாயிற்று.—தீதற்றோர்- பொரு
 ளாராய்ச்சிக்கேற்ற நுண்ணறிவுடையோர்,—உள்ளுதோ றுள்
 ளுதோ றுள்ளமுருக்குமெனவே - முன் காணப்பட்டதிலும்
 புல்காணப்படும் பொருள்கிறந்தும் விரிந்துத் தோன்றுதலு
 டைமை பெறப்பட்டது.—ஓதனது அற்புதமானகுணமுடைய
 மைச் சிறப்புச்சொல்லியபடி. (௨௪)

(எதிச்சுவர்மலரடரை,

பாயிர நான்கில் லறமிருபான் பன்மூன்றே.....*
 தாய துறவறமொன் நூழாக-வாய .....*
 வறத்துப்பா ஞல்வகையா வாய்ந் துரைத்தார் நூலின்..*
 றிறத்துப்பால் வள்ளுவனார் தேர்ந்து.....(உரு)

இ-ள்,வள்ளுவனார்—ஆய்ந்து-அவ்வேதத்தின்கருத்துகளை
 யாராய்ந்து—நூலின் றிறத்துப்பால்- (தம்மாலேசெய்யப்பட்ட
 நூலினது திறத்திற்குத்தக்க நன்மையுடைமையால்—தேர்ந்து-
 (இவையேஉரியவையென்று)தெரிந்து—பாயிரம்- நான்கு—
 இல்லறம்—இருபான் - இருபது— துறவறம்—பன்மூன்று-
 பதின்மூன்று—உறு—ஒன்று—ஆகவாய-ஆகக்கூடியாகிய—
 நால்வகையா-(பாயிரமுதலிய)நால்வகையுடைத்தாக— அறத்
 துப்பால்—உரைத்தார் - கூறினார். ஏ-று. நான்குமுதலிய
 தொகைகளோடு அதிகாரமுடைத்தென்பதுகூட்டிக. — முப்பா
 ற்பொருள்களினு முத்திக்குக்காரணமாதற் சிறப்புடையையி
 ன் - தாய துறவறமென்றார்.—துப்பு-நன்மை. அது எல்லாவரு
 ண்ச்சிரமங்களுக்கும் பொதுவாயிருக்கை. அறப்பாலியலதிகா
 ரத்தொகைகொலிபா no. (உரு)

(உரு)

(போக்கியார்.)

அரசிய லையைந் தமைச்சிய லீனாந் .....*
 னுருவ லரணிரண்டொன் றெண்கூ-ழிருவிய.....*
 றின்படை நட்புப் பதினேழ் குடிபதின்மூன்.....*
 மெண்பொரு ளேழா மிவை.....உக.

இ-ள். அரசியல்—ஐயைந்து . இருபத்தைந்து—அமைச்சியல்—ஈரைந்து-பத்து—அரணிரண்டு—கூழொன்று -- படை யிருவியல் -- நடப்புப்பதினேழ் -- குடிபதின்மூன்று—எண் பொருள் எண்ணப்பட்டபொருட்பாலுக்கு—இவையேழாம்-

இவ்வியல்களேழாம். எ - று. இத்தொகைகளோடும் முன் சொல்லப்பட்டபடியேகூட்டுக. அரணுக்கு உருத்திப்பம்சிறத்

தலின் - உருவலரணென்றும், பொருளுடையார்க்கே ஒளி-அமை வதாதலின் - ஒன்பொருளென்றும், படைக்குக்கடும்போரிற் பின்கொடாத திண்மையுரித்தாதலின் - திண்படையென்றும், கூறியூர். பிற்காலத்தார் அமைச்சமுதலியவைந்தனையும் அங்க வியலென ஒரியலாக்கியும் வழங்குப.—பொருட்பாலியலதிகா ரத்தொகைசொல்லியபடி. (உசு)

(மோசிரரூர்.)

ஆண்பாலேழாநிரண்டு பெண்பாலடித்தன்பு.....*
 பூண்பா விருபாலோ ராரூக-மாண்பாய..... *
 காமத்தின் பக்கமொரு மூன்றாகக் கட்டுரைத்தார்.....*

நாமத்தின் வள்ளுவரூர் நன்கு..... .. உஎ.

இ-ள். ஆண்பால்—ஏழ்—பெண்பால்—ஆநிரண்டு—அநித் துன்புபூண்பால்-(ஒருவரையொருவர்) அநித்து அண்பைப்பூணு தற்பகுதியுடைய—இருபால் : அவ்விருபால்—ஒராறாக—மா ண்பாயகாமத்தின்பக்கம்—மாட்சியான காமத்துப்பாலினியல்க ள்—ஒருமூன்றாக—நாமம் . பெயர் பெற்ற—திருவள்ளுவர்— கட்டுரைத்தார் - சொல்லினார். எ - று. இவற்றையே பொருளி லக்கணத்துக்கமைய களவியல் கற்பியலென விரண்டாக்கப்

பட்டன.—இத்தொகைகளுக்கும் முன் கூறப்பட்டதுகொள்க.
 காமத்துப்பாலிய லதிகாரத்தொகைசொல்லியபடி. (உஎ)

(காவிரிப்பூம்பட்டினத்துக்காரிக்கண்ணூர்.)

ஐயாறு நூறு மதிகார மூன்றுமா..... *
 மெய்யாய வேதப் பொருள்விளங்கப்-பொய்யாது. .... *
 தந்தா னுலகிற்குத் தான்வள் ளுவராதி..... *
 யந்தா மணாமே லயன்.....உஅ.

(யக)

இ-ள். அதிகாரம்—நூறுமைபாறுமூன்றுமா — மெய்யாய்
 வேதப்பொருள்—பொய்யாதுவிளங்க — அந்தாமணாமேலய
 ன்-அழகிய தாமணாமலர்மேல் வீற்றிருக்கின்ற நான்முகக்கட
 வள்—தான்வள்ளுவராதி—உலகிற்குத்தந்தான். எ-று. * உண்
 கு-இங்கேமக்களையுணர்த்தி தின்றது.— மெய்யாயவேதப்பொ
 ருள் பொய்யாதுவிளங்கவெனவே - இத்தற்குமுன் மெய்யாய
 பொருள் பொய்யாய்மறைத்தும். பொய்யாயபொருள் மெய்
 யாய்விளங்கியும், கிடத்தமைசொல்லப்பட்டதாயிற்று. — அதி
 காரத்தொகையோடு நூற்பொருளியல்புசொல்லியபடி. (உஅ)

(மதுரைத்தமிழ்நாயகனார்.)

எல்லாப் பொருளு மிதன்பா லுளவிதன்பா ..... *
 வில்லாத வெப்பொருளு மில்லையாற்-சொல்லாற்..... *
 பரந்தபா வாலென் பயன்வள் ளுவனார் ..... *
 சுரந்தபா வையத் துணை ... ..உக.

இ-ள். எல்லாப்பொருளும் - (பலவகை நூல்களா லுஞ்சொல்ல
 ப்பட்ட) எல்லாப்பொருளும் - இதன்பா லுள் - இந் நூலகத்தட
 ங்கியிருக்கின்றன. - இதன்பாலில்லாத வெப்பொருளும் - இந்
 னிடத்தில்லாத யாதொருபொருளும் - இல்லை. (எந் நூலகத்த
 ம்) இல்லை. - (ஆதலால்) - சொல்லாற்பரந்தபாவால் - சொல்ல
 ளானினுலே விரிந்த நூல்களால் - பயனென் - வளராவருர்சுரந்
 தபா - திருவள்ளுவராலே தரப்பட்ட இந் நூலொன்றே - வைய
 த்துணை - மண்ணுலகத்தாருக்குத் துணையாதலமையும். எ-று. ❀
 எல்லாப்பொருள்களுமாவன - முதல்வழிசார்பென மூவகைப்ப
 ட்ட அறநூல் பொருணூல் இன்பநூல் வீட்டிநூல் - என்பவற்றி
 ல் செம்பொருள் ஆக்கப்பொருள் குறிப்புப்பொருளென இம்
 மூவகையாற்கொள்ளக்கிடந்த காட்சிப்பொருள்களும் கருத்து
 ப்பொருள்களுமாம். தொழிலும், புண்பும் ஓரோவழிப்பொ
 ருளென்ற கேற்புடைமையின் அவையும் இவற்றுள் அடங்குமா
 றறிக. - பின்னும் அதனை வலியுறுத்தற்கு - இதன்பாலில்லாத
 வெப்பொருளில்லைபென்றார். - சொல்லாற்பரந்தவெனவே -
 அவைபொருளாற்பரப்பின்மைபெறப்பட்டது. பரத்தல் - பதி
 னாயிரம் நூறுயிரமுதலிய கிரந்தவளவையால்விரிதல் - சொல்
 லாற்பரந்த நூல்களை ஆய்வோர்மலையகழ்ந்து எலிபிடித்தல்போ
 ல் மிகவருந் திச்சிறுபயன்கொள்ளுதலால் என்பயனென்றார். -
 ஆல் - அசை. - பா - வையம் - ஆகுபெயர்கள். - கிளர் குட்பல்பி

ணிச் சிற்றறிவுடையோர்க்கு விதிவிலக்குகண்முற்றும் உள்ளங்
 கைநெல்லிக்கனிபோல் கண்டுதெளியுமாறு உணர்ந்தித் தமிமா
 ற்றந்தீர்த்தவின் - வையத்துணையென்றார்.—முற்றொருங்குண
 றவிழைவார்க்கு இஃது இன்றியமையாச்சிறப்பிற்றென்றபடி.

(பாரதம்பாடியபெருந்தேவனார்.)

எப்பொருளும் யாரு மியல்பி னறிவுறச் ... .. *
 செப்பிய வள்ளுவர்தான் செப்பவரு முப்பாற்குப் .. *
 பாரதஞ்சீ ராம கதைமனுப் பண்டைமறை..... *
 நேர்வனமற் றில்லை நிகர்..... .. கய.

இ-ள். பாரதஞ்சீராமகதைமனுப்பண்டைமறைநேர்வன-பா
 ரதமபழையசீராமகதையையும், மனுல்மிருதி பழையவேதத்
 தையும், ஒப்பனவாகும்.—எப்பொருளும் - எவ்வகைப்பட்ட
 பொருள்களையும்—யாரும் - எவ்வகையோரும்—இயல்பின் -
 (அவற்றின்)றன்மைபோலி—அறிவுற அறிய—செப்பிய-(அவ
 ர்க்குச்) சொல்லும்படிக்கு—வள்ளுவர்செப்பவரு- திருவள்ளு
 வர்சொல்லல்லவந்த—முப்பாற்கு - திருக்குறளுக்கு—நிகர்-
 உபமானமாகத்தக்கது—இல்லை ஒன்றில்லை. எ-று. * மற்று-
 அசை. அறிதற்கரியவெதாந்தப்பொருளுமென்றற்கு-எப்பொ
 ருளுமென்றும், உயர்குலத்தாரோயன்றி ஏனையொருமென்றற்
 கு-யாருமென்றும், ஐயத்திரிபின்றியறியவென்றற்கு - இயல்
 பினறிவுறவென்றும், இதுவே சுருதிகுருவிரண்டிமாமென்றற்
 கு-செப்பியவென்றும், கூறினார்.—பண்டையென்பது சீராம
 கதைக்குங்கூட்டிக். சதாரூபமாயிருந்துபாரதராமாயணமென
 வும், விதிருபமாயிருந்துசுருதில்மிருதியெனவும்,கூட்டிச்சொ
 ல்லப்பறதலால்-உபமான உபமேயங்களாதலாக.—எப்பொரு
 ளும் யாருமியல்பினறிவுறச்செப்புதல்வேதத்திற்கின்மையால்-
 முன் முப்பாலின் மிக்கமொழியென்ற அதனாற்பெறப்பட்ட
 வேதத்தினொப்புமையென்றுத்தபடி.

(கய)

(உருத்திரசன்மகண்ணார்.)

எதயில் வள்ளுவ ரின்குறள்வெண் பாவினா.....*
 லோதிய வொண்பொரு ளெல்லா முறைத்ததனும்.....*
 ருத்தவிழ் தார்மாற தாமே தமைப்பயந்த.....*
 வேதமே மேதக் கன.....

இ-ள். தாதவிழ்தார்மாற-பொடியொயிவிரிந்தபூமாலையபு
 டைய பாண்டியராசனே—எதயில்வள்ளுவர் - குற்றமில்லாததி
 ருவள்ளுவர்—இன்குறள்வெண்பாவினால் - இனியகுறள்வெண்
 பாக்களாலே—ஒதிய - (நான்குவேதங்களாலுஞ்) சொல்லப்ப

ட்ட—ஒண்பொருளெல்லாம் - ஒள்ளியபொருள்களை யெல்லாம்
 —உரைத்ததனால் - சொல்லினமையால்—மேதக்கன - மேம்பா
 ட்பிக்குத்தக்கவை—தாமே - அக்குறள்வெண்பாக்களோ.—த
 மைப்பயந்தவேதமே- (முதலாலாய்நின்று) அவற்றைப்பயந்த
 வேதங்களோ. (நீ சொல்லுவாயாக.) எ.று. தாம் தம்மை
 எனப்பட்டவை அவை அவற்றை என்னும்பொருளைத் தந்ததுநி
 ன்றன.—எகாரம் இரண்டும்வினா.—பிறதூலாசிரியர்க்கெல்லா
 ம் அவொசிரிகளாலே மறுக்கப்பட்டிருநங் குற்றம்போல்வது
 இவர்க்கு இல்லையென்றற்கு-எதயில்வள்ளுவரென்றும், தாங்கு
 றியவாய்நின்று கற்போர்க்கு வருத்தம் விளையாமைபற்றி இன்
 குறளென்றும், உணர்வுடையோராலேவிரும்பப்பட்டநற்குண
 முடைமைபற்றி-ஒண்பொருளென்றும், கூறினார்.—தூலாசிரி

(உஉ)

யர்க்கும், தூலுக்கும், தூணுதலியபொருளுக்கும், தகுதிதோ
 ன்றச்சொல்லப்பட்ட விசேடணகுணங்களாலேஇவ்வேதம் அவ்
 வேதத்தினுஞ் சிறப்புடைமைகுறிப்பித்தபடி. (ருஉ)

(நரிவெருத்தலையார்.)

இன்பம் பொருளறம் வீடென்னு மிந்நான்கு ..... *
 முன்பறியச் சொன்ன முதுமொழிநூன்-மன்பதைகட்கு*
 குள்ள வரிதென் றையவள் ஞவருலகங் ... .. *
 கொள்ள மொழிந்தார் குறள். .... .. ௩௩.

இ-ள். இன்பம்பொருளறம்வீடென்னுமிந்நான்கும் - இன்ப முதலிய இந்நாற்பொருளியல்புகளையும் — மன்பதைகட்கு - மக்கட்பரப்புக்கு—முன்பு-அக்காலத்தில்—அறியச்சொன்ன- அறியும்வண்ணஞ் சொல்லப்பட்ட — முதுமொழிநூல் - பழ மொழிவேதமானது—உள்ளவரிதென்று. ஒதியுணரப்படுதற்க ரிதென்று—வள்ளுவர்—அவை - அவற்றை—உலகங்கொள்ள - உலகத்தார் எளிதினுணரும்படி — குறள்-திருக்குறளை — மொழிந்தார் - சொல்லினார். எ.று. இஃ முன்பறியவெனவே உற்சர்ப் பிணியாதலின் அக்காலத்தோர்க்கு உணர்தற்கேற்ற ஆயுணர்ச்சி யும் உணர்வுவலியும் இருந்தனவென்பதூஉம், அவசர்ப்பிணி யாதலின் இக்காலத்தோர்க்கு அவையில்வென்பதூஉம், பெறப் பட்டன. இவ்விரண்டும் அவாவறுத்தன் மூன்றும்பாட்டுரையி ன்காண்க.—தேயவழக்கிற்படாததும்வருந்திக்கற்போர்க்குமா த்திரம் புலப்படுவதுமாய் எல்லாமொழிகட்கு முற்பட்டுக்கட வுண்மொழியாய் நின்றலின் முதுமொழியென்றார். — அறமுத லியநான்கும் பிரிவுபட்டுத்தோன்றாமையை யுடைத்தாதலின் உள்ளவரிதாயிற்று. — பழையவேதமுளதாகவும் வேறிதுசொ ல்றுதற்குக் காரணமுணர்த்தியபடி. (௩௩)

(மதுரைத்தமிழாசிரியர் செங்குன்றார்க்கிழார்.)

புலவர் திருவள் ஞவரன்றிப் பூமேற் ... .. *
 சிலவர் புலவொனச் செப்ப.னிலவு.... .. *

பிறங்கொளிமாலைக்கும் பெயர்மாலை மற்றுங்..... *
 கறங்கிருண்மாலைக்கும் பெயர்..... .. கச.

இ.ள். பூமேல் - பூவுலகின்கண்ணே—புலவர் திருவள்ளுவரன்
 றி - புலவரெனத்திருவள்ளுவராய் றி—சிலவர் புலவரெனச்செ

ப்பல் - வேறுசிலரையும் புலவரென்று சொல்லுதல்—மாலை - மா
 லையென்பது—நிலவுபிறங்கொளிமாலைக்கும் பெயர் - நிலவால்வி
 ளங்குகின்ற அந்திக்கும் பெயராக—மற்றுங்— கறங்கிருண்மாலை
 க்கும் பெயர் - சூழ்கின்ற விருளை யுடைய அந்திக்கும் பெயராக—
 (செப்பல்) - சொல்லுதல் போலும். எ-று. ~~ஐ~~ செப்பலென்றது
 பின் னுங்கூட்டப்பட்டது.—புலமையாவது - பலவேறுவகைப்
 பட்ட நூலுணர்ச்சிகளையெல்லாம் ஒருங்கே கொண்ட பேரறிவு
 டைமையாம்.—உயர்வொப்பற்ற இவரது புலமையைக் குறித்து
 நோக்குங்கால் ஏனையோர் புலமை புலமையன்றாய் முடிதலின்
 இவ்வாறு கூறினார். — புலவரென்பது நாயனார் க்கே காரணப்
 பெயராமென்றபடி. (கச)

(மதுரையதுவைவாணிகர் இளவேட்டனார்.)

இன்பமுந் துன்பமு மென்னு மிவையிரண்டு ..... *
 மன்பதைக் கெல்லா மணமகிழ-வன்பொழியா..... *
 துள்ளி யுணர வுரைத்தாரோ யோ துசீர்..... *
 வள்ளுவர் வாயுறை வாழ்த்து .... கடு.

இ-ள். அறத்திறம் - அறத்தின்கூறுபாடு— முப்பத்தெட்டா
 ல்-௬௮- அதிகாரங்களாலும்—பொருட்டிறம் - பொருட்கூறு
 பாடு—எழுபதால்-௭௮- அதிகாரங்களாலும்— இன்பத்திறம்-
 காமத்தின்கூறுபாடு—இருபத்தைந்தால்-௨௫- அதிகாரங்களா
 லும்— தெளிய—முறைமையால் - (காரணகாரிய) வெழுங்கா
 ல்—வேதவிழுப்பொருளை - வேதத்தினுயர்வாகியபொருளை—
 வெண் றளால்-குறள்வெண்பாக்களால்— வள்ளுவரை—ஒத-
 ஓதலால்—உலகு-உலகமானது—வழுக்கற்றது - வழுவுதலினி
 ன்றும் நீங்கிறது. ௭-று. திறமும் ஆலும் - முன்ன்கூட்ட
 ப்பட்டன.—உயர்வாகியபொருள் - கருமகாண்டம்பிரமகாண்
 டமிரண்டினுள்ளும் சிறந்தபொருள்.—வழுக்குதல்- விதியை
 விலக்கென்றும் விலக்கை விதியென்றும்சோடல்—உலகு- மக்

(உரு)

கடையுணாததறனறது.—துணிவுபற்றி அற்றதென இறந்தகாஷ
 த்தாற் கூறினார்.—முன்னதின்வேறுபட்டமுப்பால்களினதிகர
 ரத்தொகைகளோடு உலகிற்குவினையும் நன்மைசொல்லியபடி.

(கோவூர்க்கிழார்.)

அறமுத னுண்கு மகலிடத்தோ ரொல்லாத் ..... *
 திறமுறத் தேர்ந்து தெளியக்-குறள்வெண்பாப் .... *
 பண்ணிய வள்ளுவரை பான்முறைநே ரொவ்வாதே .... *
 முன்ன முதுவோர் மொழி,..... .. ௬௮.

இ-ள். அறமுதனானும்—அகவிடத்தேரொல்லாம்—மண்ணு
 லகத்திலுள்ளோரொல்லாம் — திறமுறத்தேர்ந்து - வகைப்பட
 அறிந்து—தெளிய - கலக்கந்தீர— குறள்வெண்பாப்பண்ணிய—
 குறள்வெண்பாக்களாலே சொல்லப்பட்ட—வள்ளுவரை - நாய்
 னாக—பான்முறை-முப்பால்களையுடைய புத்தகத்தின்கண்
 ணே—முண்ணமுதுவார்மொழி-முற்காலத்துள்ள பெரியோ
 ரது நூல்களுக்கு — நேரொவ்வாது - நேர்தல்பொருந்தாது.
 எ -று. தீர் மொழி-ஆகுபெயர்.—பெரியோராவார் - வடமொ
 ழியிலும்-தென்மொழியிலும் - பிறமொழிகளிலும்- நூல்செ
 ள்த முனிவரும், புலவரும், பிறரும்.—அந்நூல்களாவன-மண
 முதலியோராலே செய்யப்பட்ட அறநூல்முதலியன.—இதன்
 புத்தகத்தில் முண்ணூல்களிலொன்றும் சேர்க்கப்படுதற்குத் த
 குவதன்மென்று சொல்லியபடி. (௩௮)

(உறையூர்முதுகூற்றரை.)

தேவிற் சிறந்த திருவள்ளுவர்குறள்வெண்.....*
 பாவிற் சிறந்திடுமுப் பால்பகரார்-நாவிற் .... *
 குயலில்லை சொற்குவை யோர்வில்லை மற்றுஞ் ... *
 செயலில்லை பெண்ணுற் திரு. ....கூக.

இ-ள். தேவிற்சிறந்ததிருவள்ளுவர் - தெய்வத்தன்மையாற்றி
 றந்த திருவள்ளுவரது—குறள்வெண்பாவிற்கு—குறள்வெ
 ண்பாக்களோடு கூடிச்சிறந்துதோன்றிய— முப்பால்-முப்
 பால்களையும்—பகரார்-ஓதாரது—நாவிற்கு-வாக்கிற்கு—உய்
 லில்லை - (இன்சொற்சொல்லி) வாழ்தலுண்டாகாது — சொற்
 கவையோர்வில்லை-(மனத்திற்குச்) சொற்களின்சுவையையறித
 லுண்டாகாது —மற்றும்துலையன்றியும்—செயலில்லை-(ஆய்

தத்துக்கு) நல்லசெயலுண்டாகாது.—என்னுந்திரு-என்று நினைத்துத் திருமகள் அவரிடத்துச்சேரான். எ-று. ❀ சுவையோர்

தற்கும்-செயலுக்கும்-உரியமனமும், காயமும், வருவிக்கப்பட்டன.—திருமகள் சேராமைபாகிய காரியத்தைக் காரணமாக உபசரித்தார். ஓதார்க்குளவாகாமை கூறவே ஓதுவோர்க்கு இவையுளவாதவிண்-வாக்கிற்கு-கமிஞ்சொல்-பொய் கோள்-புறங்குறல்களும், மனத்திற்கு-பிறனில்விழைதல் - பிறன்பொருள் விழைதல் - பிறன்பொருட்குக்கேடெண்ணல் - பிறவுயிர்க்கிறுதியெண்ணல்களும், காயத்திற்கு-பிறன்மனைபுணர்தல் - உயிர்க்கொலைசெய்தல்-பழியுணுணல்-பிறன்பொருள் வெளவல்களும், ஆகிய குற்றங்கொள்ளாமநீங்குமென்பதும்பெறப்பட்டது.—அறவிற்பங்கட்குக் காரணமாதற்சிறப்புடைய பொருட்டெயறு இஃதோதலி னுளதாமென்றபடி (நக)

(இழிகட்பெருங்கண்ணூர்.)

இம்மைமறுமை யிரண்டு மெழுமைக்குள் ..... *
 செம்மை நெறியிற் தெளிவுபெற-மும்மையின் ..... *
 வீடவற்றி னுண்டின் விதிவழங்க வள்ளுவனார் ..... *
 பாடின ரின் குறள்வெண்பா... .. சய:

இ-ள். இம்மைமறுமையிரண்டும் - இகபரங்கட்காவனவிரண்டையும்—எழுமைக்கும் - (வினைப்பயன் றொடர் தற்குரிய) ஏழ்பிறப்பிற்குமாக—செம்மைநெறியின் - செவ்வையானவழியால்—தெளிவுபெற - (யாவரும்) தெளிதல்பெறவும்—மும்மையின் - (அறம்பொருளின் பமென்னு), முப்பால்களும்—அவற்றின் - அம்முப்பாற்பொருள்களோடு—வீழி-வீலமாகிய—நாண்டின் விதி - நாற்பொருள்களது விதிகளும்—வழங்க-வழங்கவும்—வள்ளுவனார்—இன்குறள்வெண்பா - இனியகுறள் வெண்பாவை—பாடினார். எ-று. ❀ செவ்வையானவழி-விதியு

ம்பத்தியும் ஞானமும் - நோயாளிக்கு - மருந்தும் அனுபான
 மும் பத்தியமும் போல் ஒன்றற்கொன்று முரணாகுமடி. நிற்கும்
 வழி. — வீட்டுவிதி துறவறத்திற்காகக். — இமமையுமை வீடு
 மூன்றும் பயக்குமாறு சொல்லியபடி. (சுய)

(செயிரீக்ளாவிரிபாரீமகணீசாத்தணீர்)

ஆவனவு மாகா தனவு மறிவுடையார் ... ..*

யாவரும் வல்லா ரெடுத்தியம்பத் - தேவர் ... ..*

திருவள்ளுவர் தாமுஞ் செப்பியவே செய்வார். .... *

பொருவி லொழுக்கம்பூண் டார் .....சுக.

இ-ள். (மக்களுக்கு) - ஆவனவும் - ஆவனவற்றையும் - ஆகா
 தனவும் - ஆகாதவற்றையும் - அறிவுடையாரீயாவரும் - எடுத்
 தியம்ப - (இனிஇதிலிருந்து) எடுத்திச் சொல்லுதற்கு - வல்லாரீ
 வல்லவராவார். - (ஆதலால்) - தேவரீ திருவள்ளுவர் - தேவராகிய
 திருவள்ளுவராலே - செப்பியவே - சொல்லப்பட்டவற்றையே
 - பொருவி லொழுக்கம்பூண்டார் - ஒப்பில்லாத ஒழுக்கத்தை
 மேற்கொண்டவர். - செய்வார், என்று, இங்ஙனங்கூறவே அவ்
 வேதத்திலிருந்துள்ளவாறெடுத்திச் சொல்லுதல் அறிவுடையார்
 க்கு முடியாமையால் ஒழுக்கம்பூண்டார்க்கு அதன்கண்ணே
 சொல்லப்பட்டபடி வழுவாமற்செய்தல் கூடாமையாகட்டப்பட்ட
 உது. - தாம்-உம்- அசைகள். - ஆவன- இன்பத்தைத்தருவன -

ஆகாதன - துன்பத்தைத்தருவன—ஒப்பில்லாதவொழுக்கம் - கொல்லாமைமுதலியன.—போதகாசிரியருக்கும், கேட்டொழுதுவாரீக்கும், வருநன்மைசொல்லியபடி.— (சக)

(செயலூரீக்கொடுஞ்செங்கண்ணாரீ.)

வேதப் பொருளை விரகால் விரித்துலகோ..... *
 ரோதத் தமிழா லுணைசெய்தா-ராதலா ... .. *
 லுள்ளுந ருள்ளும் பொருளெல்லா முண்டென்ப..... *
 வள்ளுநவர் வாய்மொழி மாட்டு ....சஉ.

இ-ள். வேதப்பொருளை—உலகோரோத—விரகால்- உபாயத்தால்—விரித்துத்தமிழாலுணைசெய்தார்.—ஆதலால்—உள்ளுநருள்ளும் பொருளெல்லாம்- நினைப்பவர் நினைக்கும்பொருள்களெல்லாம்—வள்ளுநவர்வாய்மொழிமாட்டு- திருவள்ளுநவர் திருவாயிற் பிறந்த திருக்குறளின்கண்ணே—உண்டென்ப-உண்டெ

ன்று (அறிவுடையோர்) சொல்லுவார். எ-று. உபாயத்தால் விரித்தல்-சொற்கருக்கத்தால் ஒதற்கெளிதென மனவெழுச்சியுண்டாக்கிக் கற்போரது அறிவளவிற்கேற்கப் பொருளளவுவிரியவைத்தல். — நினைக்கப்படும்தொருள்களெல்லாம் இதன்கண்ணே இக்காரணத்தால் தோன்ற நினைவென்று கூறியபடி.

(வண்ணக்கஞ்சாத்தாரீ.)

ஆரியமுஞ் செந்தமிழு மாராய்ந் திதனினிது..... *
 சீரிய தென்றெண்ணைச் செப்பரிதா-லாரியம்..... *
 வேத முடைத்துத் தமிழ்திரு வள்ளுவனா..... *
 ரோது குறட்பா யுடைத்து..... ..சஉ.

இ-ள். ஆரியமுஞ்செந்தமிழுமாராய்ந்து - வடமொழியையுத்தென்றொழியையுமாராய்ந்து—இதனினிது சீரியதென்று.

இதைக்காட்டிலும் இதுசிறப்புடைத்தென்று—ஒன்றைச்செய்
 பரிசு—ஒன்றைத்தெரிந்துசொல்லுதல்கூடாது.—ஆரியம்வட
 மொழி—வேதமுடைத்து.—தமிழ்—திருவள்ளுவனாரோதுகு
 ற்ப்பாவுடைத்து. (ஆதலால்.)எ-அ.ஆல்-அகை.—வடமொ
 ழியும் தென்மொழியும் பிறமொழிகள்போலாதுபாணினியாரு
 ம் ஆகத்தியானுமுதலாகிய முனிவர்களாலேசெயப்பட்ட இல
 க்கணநூல்களாலே சீர்திருத்தி நிற்கன்முதலிய குணங்களுடை
 மையாலும், அதுபிராகிருதமுதலியவற்றுக்குப்போல் இதுஆந்
 திரமுதலியவற்றுக்கு முதலாய்நிற்கலாலும், ஒன்றற்கொன்று
 குறைபாடுடைத்தன்றேனும் வேதமுடைமைபற்றி வடமொ
 ழிக்குச்சொல்லப்பட்ட உயர்வு தென்மொழிக்கண்ணே திருத்
 குறள் உண்டாதலின் இனியில்லையென்றற்கு-இதனினிதுசீரிய
 தென்மொழிஒன்றைச்செய்ப்பரிசுதென்றார்.—இத்திருக்குறளாலேவட
 மொழியோடுதென்மொழிக்குஒப்புமைநிறைவுசொல்லியபடி.

(களத்தூர்க்கிழார்.)

ஒருவரிருகுறளே முப்பாவினோதுந்.....*

தரும முத்தனக் குஞ் சாலு-மருமறைக..... *
 னேந் துஞ் சமயநூ லாறு நம் வள்ளுவனார்.... *
 புத்தி மொழிந்த பொருள்..... சச.

இ-ள். அருமறைகளை ந் தும் - (இருக்குமுதற்பாரதமீருகிய) அரியவேதங்களை ந் தும் - சமயநூலா றும் - (அவ்வேதத்தின்வழி ப்பட்ட) சமயநூல்களா றும் - நம்வள்ளுவனார் - நம்முடையதி ருவள்ளுவரால் - புத்திமொழிந்தபொருள் (உலகத்தாரீக்குப்) புத்தியாகச் சொல்லப்பட்ட நூலிலடங்கும். - (ஆதலால்) - ஒரு வர் - இருகுறளே - (ஒருவிகற்பமும் இருவிகற்பமுமாகிய) இருவகைக்குறள்களையுமே - முப்பாலின் - முப்பால்களில் - ஒத்தும் - அத் தியயனஞ்செய்து அறியப்படுகின்ற - தருமமுத்தன ன்கும் - அறமுதலியநாற்பொருள்களும் - சாலும் - (அவருக்குப்) போதும். ௭ - று. ஒரவனுக்கே ஐந்தும் ஒதுபுணர முடி வுபோகாது வேறுவேறான அதிகாரிகளுடைமையற்றி அரும றைகளை ந் துமென்றார். - சமயநூலா றும் - ஒன்றே பொருளென் னும் பாட்டுறையிற் காண்க. - நமக்கெல்லாம் அறிவொழுக்கங் கொளுத்தி நல்வழிப்படுத்தவந்த பரமாதாரியர் இவ்வொயன் னு முரிமைதோன்றற்கு - நம்வள்ளுவனாரென்றார். - மறைகளை ந் துஞ் சமயநூலா று நம்வள்ளுவனார் புத்திமொழிந்தபொரு

னெனலால் - அவைபலவற்றினும் வேறுவேறுவகைப்பட்டுச் சி றந்துநின்ற கருத்துகளெல்லாம் இவ்வொருநூற்கண்ணே அ டங்கி நிற்கின்றமை சொல்லப்பட்டதாயிற்று. - பொருள் - ஆகு பெயர். - ஒருவனொன்பொதுப்படக்கூறலால் - இதனையோ துதற்குப் பெண்பாலாருக்கும் அதிகாரமுண்டென்பது கொ ள்ளப்பட்டது. - இவ்வொருநூலோடு யுணர்ந்தோர் அரும றைகளை ந் துஞ்சமயநூலா றும் ஒதுபுணர்ந்தோராவொன்றபடி.

(நச்சுமனார்.)

எழுத்தகைச சீரடி சொற்பொருள் யாப்பு.....*
வழுக்கில் வணப்பணி வண்ண-மிழுக்கின்றி.....*
யென்றெவர் செய்தன வெல்லா மியம்பின ..... *
வின்றிவ ரின்குறள் வெண் பா.....*சுரு

இ-ள். எழுத்தகைசீரடி சொற்பொருள்யாப்புவழுக்கில்வண
பபணி வண்ணம்- எழுத்துமுதல் வண்ணமீறாகச் சொல்லப்பு
ட்ட இவற்றுள் — இழுக்கின்றி-வழுவுதலில்லாமல் — என்றெ
வர்செய்தன- எக்காலத்தில் எவரால் எவைசெய்யப்பட்டன —
எல்லாம்- (அவை)யெல்லாம் — இன்றிவரின்குறள்வெண்பா-
இக்காலத்து இத்திருவள்ளுவராலேசெய்யப்பட்ட இவ்வினிய
குறள்வெண்பாக்களில் — இயம்பின-சொல்லப்பட்டன எ-று.
ஐ வணப்பு - அம்மை- அழகு - தொன்மை-தோல்-விருந்து-
இயைபு-புலன் - இழைபு. — அணி-சொல்லணி-பொருளணி-
ஒலியணி. — வண்ணம்- குறிலகவற்றுங்கிசை வண்ணமுதலிய
ன. — ஒவ்வொருகாலத்தில் ஒவ்வொருபாவவர் ஒவ்வொருகுணத்
தினாலே சிறந்துவிளங்க நூல்செய்தனர் இவரோவெனின் எல்
லாக்குணங்களாலும் நிறைந்து சிறந்து விளங்கச்செய்தமையி
ன் இவ்வாறுகூறினார். — இதன்பாக்களின் சிறப்புச்சொல்லி
யபடி. (சுரு)

(ஆக்காரக்கணிநச்சுமனார்.)

கலைநிரம்பிக் காண்டற் கினிதாதித் கண்ணி.....*
னினைநிரம்பு நீர்மைத் தெனினுந்-தொலைவிலா.....*
வானூர் மதியந் தணக்குண்டோ வள்ளுவர்முப்.. ..*
பானூ னயத்தின் பயன் .....*சுள்.

இ-ள். (மதியமும் முப்பானூலும்) — கலை- பதினாறுகலைக
ளாலும், அறுபத்துநாலுகலைகளாலும், — நிரம்பி-நிறைந்து —
காண்டற்கு - நோக்குதற்கு, ஆராய்ச்சிசெய்தற்கு, — இனிதாதி

—கண்ணினிலை-முகக்கண்ணினிலையில், ஆகக்கண்ணினிலையில்,
 —நிரம்பு-நிரம்புபின்ற—நீர்மைத்தெனினும் தண்மைபுடைத்
 தாயினும், குணமுடைத்தாயினும், —வள்ளுவர் முப்பாணால்-
 திருவள்ளுவரது முப்பாணலினது—நயத்து - நயத்தால்விளை
 வதாகிய—இன்பயன்-இனியபயனானது—தொலைவிலாவாணா
 ரீமதியந்தனக்கு - ஒழிவின்றி ஆகாசத்தின் கண்ணே திரிகின்ற
 மதியினிடத்து—உண்டோ. எ-று. மதியந்தனக்கென்றது
 வேற்றுமைமயக்கம். ஓகாரம்-எதிர்மறை.—ஆதாரமாகக்கொ
 ள்ளாதற்கு ஏற்புடைத்தல்லாதவானேஆதாரமாகக்கொடலிளிழி
 வுதோன்ற -தொலைவிலாவாணார்மதியமென்றார்.—நயம்-மறு
 ப்படாமை மழுங்காமை குறைவுறாமையென. — பயன்-
 இம்மைமறுமைவிட்டின்பங்கள். — ஒப்புமைசொல்லுதற்கு
 நூல்களில் ஒன்றும் இன்மையால் ஏனப்பொருப்பலவற்றினு
 ள் சிறந்தபதியையாயினும்சொல்லுதுமெனப்புகின் அதுவும்
 இதனால் தருவதன்றென்றபடி. (சுள்)

(நப்பாலத்தனார்.)

அறத்தகளி யானேற பொருடிரி யின்பு..... *
 சிறந்தநெய். செஞ்சொற்றீத் தண்டி-குறும்பாவா .....*
 வள்ளுவன ரோற்றினார் வையத்து வாழ்வாரீக.....*
 னுள்ளிரு ணீக்கும் விளக்கு.....சுள்.

இ-ள். அறம்—தகளி—அகலும்—பொருள்—திரி-திரியும்—
 இன்பு—தெய்-தெய்யும்—செஞ்சொல்—தீ-தெருப்பும்—கு
 றம்பா-குறட்பா—தணி-தணியும்—ஆ-ஆக — வள்ளுவனார்
 —வையத் துவாழ்வார்கள் - பூமியின்கண் ணேவாழ்வோர துஉள்
 ளிருள்-அகத்திருளை—நீக்கும்-ஒழிப்பதாகிய— விளக்கு—எந்
 திருள்-எ-து. ஆனந்தம்-மேம்படுத்தல்.— அகத்திருள் - அஞ்ஞா
 னம்.—திச்சுடர்-தகளிமுதலியவற்றோடுகூடிப்பறத்திருளைஎப்
 படியோ அப்படிநாயனார் துதிருவாயிற் பிறந்தசெஞ்சொல்அற
 முதலியவற்றோடுகூடி அகத்திருளைக்கெடுத்தலின் இங்ஙனம்உரு
 வகஞ்செயலாயிற்று—மனைபகத்தேற்றப்படுகிறவிளக்கு அம்ம
 னையகத்துள்ளார்க்குமாத்திரமே உபயோகியாய் நின்றலாலும்,
 அகத்திருளைக்கெடுக்கவல்ல தன்மையாலும், இஃது உலகத் து
 வாழ்வோர்பலர்க்கும் உபயோகியாய் நின்றலாலும், அகத்திருள்
 கெடுத்தலாலும், அதனின் இது பலகோடிமடங்குமிக்குச்சிறந்
 து நிற்கின்றமையுணர்ந்தியுபபடி.

(166)

(குலபதிநாயனார்.)

உள்ளக் கமல மலர் த்தி யுளத்துள்ள ... ..*
 தள்ளத் கரியவிரு டள்ளுதலால்-வள்ளுவனார்.....*
 வெள்ளைக் குறட்பாவும் வெங்கிறு மொக்குமெனச்.....*
 கொள்ளத் தகுங்குணத்தைக் கொண்டு .....சுஅ.

இ-ள். உள்ளக்கமலமலர்த்தி-நெஞ்சமாகிய தாமரைமலர
 மலர்த்தி—உசுத்துள்ள- (மகளைது) அகத்திலுள்ள—தள்ளற

கரியவிருள் - (பிரிந்தொன்றனாலே) நீக்கப்படாத அந்நொ அவிரு
 னை - தள்ளாதலால் - நீக்குதலால் - வள்ளுவனார் வெள்ளைக் குறட்
 பாலும் - திருவள்ளுவரது குறள் வெண்பாலும் - வெங்கட்திரும் -
 (புறத்துத்தாமரைமலரைமலரீத்திப் புறத்திருளை நீக்குகின்ற)
 சூரியனும் - குணத்தைக்கொண்டி - அச்செய்கையைக்கொண்டி
 - ஒக்குமெனக்கொள்ளத்தகும். ௭-று. ✽ செய்யலும் தொழி
 ற்பண்பெனப்பிதலின் - குணமெனப்பட்டது. அனுமலரீத்த
 லும், தள்ளாதலும், ஆம். - குணத்தைக்கொண்டெனவே செய
 ப்பிபொருள்க்கொண்டி ஒக்குமெனக் கொள்ளத்தகாதென்ற
 தாயிற்று. -- உலகுக்கெல்லாம்பெரொளியாகிய சூரியனும் இத்
 தற்கு ஒருபுடையொப்பாமென்றபடி. (சஅ)

(தேனீக்குடிக்கீரனார்-)

பொய்ப்பால்பொய்யேயாய்ப்போயினபொய்யல்லாத*
 மெய்ப்பால் மெய்யாய் விளங்கினவே. முப்பாலிற். ....*
 மெய்வத் திருவள் னுவர்செப் பியகுறளால்.....*
 வையத்து வாழ்வார் மனத்து .....சக.

இ.ள். தெய்வத்திருவள்ளுவர் - முப்பாலின் - மூன்றுபா
 ல்களுடையதாக - செப்பியகுறளால். சொல்லப்பட்டகுறணு
 லீக் கேட்டறிதலால் - வையத்துவாழ்வார்மனத்து - பொய்
 ப்பால். பொய்யின்பகுதியிற்பட்டவையெல்லாம் - பொய்யே
 யாய்ப்போயின, - பொய்யல்லாத - மெய்ப்பால். மெய்யின்ப
 குதியிற்பட்டவையெல்லாம் - மெய்யேயாய்விளங்கின. ௭-று.
 ✽ குறளால். பொய்ப்பால் பொய்யேயாய்ப்போயின மெய்ப்
 பால் மெய்யேயாய்விளங்கின எனவே - இதற்குமுன் அனல்லாம்
 உண்மை துணியப்படாமையின் - பொய்ப்பால் மெய்ப்பால்
 போன்றேற்கொள்ளப்பட்டும், மெய்ப்பால் பொய்ப்பாலபோ
 ற் கைவிடப்பட்டும், மயங்கிக்கிடந்தனவென்றதாயிற்று, பொ

ய்யேயாய்ப்போதல் - வாய்மைபெண்ப்பரிவதென்றற் றொடக்
கத்துத் திருக்குறள்களாலும், மெய்யாய்விளங்கல் பொய்மை
யும் வாய்மையிடத்தவென்றற் றொடக்கத்துத் திருக்குறள்களா
லும் அறிக. இதன் மெய்ப்புணர்வுபயத்தற்சிறப்புச்சொல்லியபடி.

(கொடிநூழன்மாணிபூதனார்.)

அறனறிந்தே ழான்ற பொருளறிந்தே மின்பின்.....*
நிறனறிந்தேம் வீடு தெளிந்தே-மறனெறிந்த.....*
வாளார் நெடுமாற வள்ளுவனார் தம்வாயாற்.....*
கேளா தனவெல்லாங் கேட்டி.... ..இய.

இ-ள். மறனெறிந்தவாளார்நெடுமாற - பகைவனாயெறிந்த
வாட்படைதங்கியவீரோங்கும்பாண்டியனே—வள்ளுவனார் தம்
வாயால்—கேளாதனவெல்லாம்-(இதற்குமுன்)கேட்கப்பட்டி
லாதவையெல்லாம்—கேட்டி-(இப்போது)கேட்டி—அறன்நி
றமறிந்தேம்.—பொருட்டி.றமறிந்தேம்.—இன்பின் நிறனறிந்
தேம்.—வீட்டுத்திறன்றெளிந்தேம். எ-று. * திறன்-சூறுபா
டி. அது அறமுதலியவற்றோடுங்கூட்டப்பட்டது.—மறன்-ஆகு
பெயர்.—கேளாதன-பிறநூலாசிரியர்க்கெல்லாம் அறிந்துசொ
ல்லுதற்கெட்டா திருந்த அறமுதலியவற்றி னுட்பங்கள்.—இம்
மைமறமைவீடுகளைக் குறித்துணர்நற்குரிய உறதிப்பொருளு
ன்கு முணர்நலின் - இனியாதொன்றலுங் குறைவில்லையென்
றபடி.

(௩௩)

(கவுணியனார்.)

சிந்தைக் கினிய செவிக்கினிய வாய்க்கினிய..... *
 வந்த விருவினைக்கு மாமருந்து-முந்திய..... *
 நன்னெறி நாமறிய நாப்புலமை வள்ளுவரை..... *
 பன்னிய வின்குறள்வெண்பா..... ௩௧.

இ-ள். முந்தியநன்னெறிநாமறிய - முற்பட்டதாகிய நல்வழியை நாமறிய - நாப்புலமைவள்ளுவரை - நாவால்விளங்குகின்ற புலமையைபுடைய திருவள்ளுவரால் - பன்னிய - சொல்லப்பட்ட - இன்குறள்வெண்பா - இனியகுறள்வெண்பாக்கள் - சிந்தைக்கினிய - (நினைத்தால்) மனத்திற் கின்பஞ்செய்வன. - செவிக்கினிய - (கேட்டால்) காதுக்கின்பஞ்செய்வன. - வாய்க்கினிய - (ஒலிநால்) வாய்க்கின்பஞ்செய்வன. - வந்தவிருவினைக்கு - தொடர்ந்துவருகின்ற இருவினைகளாகிய நோய்களுக்கு -

(௩௧)

மாமருந்து - பெரியமருந்துகளாவன. எ-று. குறட்பாவை மருந்தென்றமைக்கு ஏற்கவினையைநோயென்றமைபால் - ஏக தேசரூபகம். - நல்வினையும் பிறவிக்கு ஏதுவாகலால் இருவினைபென்றார். - முற்பட்டநல்வழி - நன்மக்களுக்கு அனாதியாயமைந்துள்ளது. அதுசமயத்தாரது பலவகைப்பட்ட கற்பனையினால் மறைபட்டிருந்தமையின் - நாமறியவென்றார். - இந்நூலின் பாக்களைச்சிந்தித்தன் முதலியனசெய்யுங்காலும் - சொற்பொருளையங்களாலே இன்பம்விளைத்துத் தெய்வத்தன்மையால் - வினைத்துயரும் ஒழிக்குமென்றபடி. (௩௧)

(மதுரைப்பாலாசிரியரை.)

வெள்ளி வியாழம் விளங்கிரவி வெண்டிங்கள்..... *

பொள்ளென நீக்கும் புறவிருளைத் - தெள்ளிய.....*
 வள்ளுவரின் குறள் வெண்பா வகிலத்தோ.....*
 நள்ளிருணிக் கு மொளி.....* 102.

இ-ள், வெள்ளி வியாழம் விளங்கி விவெண்டிங்கள் - சுத்தி
 மன் பாகுருசூரியன் சத்திரன் எனப்படுகின்ற துவ்வொளிகள் -
 புற விருளை - பொள்ளென நீக்கும் - விராவிலே நீக்கும். (ஆத
 லில் புறவிருணிக் குதற்கு உண்டாகிய ஒளிகளாம்) -- தெள்ளிய -
 முற்றுணர்ந்த - வள்ளுவரின் குறள் வெண்பா - அகிலத்தோர் -
 உலகத்தோரது - உள்ளிருணிக் கு - உள்ளிருளை நீக்குதற்குண்
 டாகிய - ஒளி. எ - று. இங்ஙனங் கூறவே புறத்திருளுக்கு அவை
 பலவுள அகத்திருளுக்கு இஃதொன்றே புளதென்றதாயிற்று. --
 அவற்றுள் ஒன்றும் நீக்கப்படாத அகத்திருளை நீக்கவல்லதாத
 லின் இதற்கு எவ்வாற்றானும் ஒப்பதொன்றின்மன்றபடி.
 (ஆலங்குடிவங்குரை.)

வள்ளுவர் பாட்டின் வளமுரைக்கின் வாய்ப்பிக்குந். ...*
 தெள்ளமுதின் தீஞ்சுவையு மொவ்வாதாம் - தெள்ளமுத*
 முண்டறிவார் தேவ ருலகடைய வண்ணமால்.....*
 வண்டமிழின் முப்பால் மகிழ்ந்து.....* 103.

இ-ள், வள்ளுவர் பாட்டின் வளம் - திருவள்ளுவரது பாட்டி
 னது தீஞ்சுவையை - உரைக்கின் - சொல்லுமிடத்து - வாய்
 மிக்குந்தெள்ளமுதின் - உண்ணப்படுகின்ற தெள்ளிய அமுதி
 னது - தீஞ்சுவையும் - ஒவ்வாது - தெள்ளமுதமுண்டு - அ
 த்தெள்ளியவமுதையுண்டு - அறிவார் - (அதன்சுவையை) ய
 றிபவர் - தேவர் - வண்டமிழின் - வளம்பொருந்தியதமிழ்க்
 கண்ணதாகிய - முப்பால் - முப்பாலாகிய அதின்முட்டி
 மந்தபாலை - மகிழ்ந்து - உலகடைய எல்லாவுலகத்தாரும் -

உண்ணும் - உண்ணுதீஞ்சுவையறிவார். ஏ-று. ✽ வளம் - ஆகு
 பெயர் ஆல் - அசை. அவ்வயிர்தம்-வாயுட்பெய்தவழி நாவிற
 பட்டசிறி-துபொழுதளவே தீஞ்சுவையயப்பது. இப்பாட்டுநெ
 ஞ்சின்கணிலைபெற்று ஒழிவின் நித் தீஞ்சுவையயத்தலின் - ஒவ்
 வாதென் றார் - முப்பால்-சிலிந்திரபகம். - இனிஎவ்வலகத்தா
 ருக்குங்கரும்பூமிபாகிய இவ்வலகத்துட்டோன்றி மெய்ப்பெயர்
 நுண்ணர்ந்தன் லீட்டின்பம்பெறுதல்கூடாண்மயினர்-உலகடை
 யவுண் ணுமென் றார். அன்றி-அவ்வலகத்துத்தேவர்களும் தமது
 மேற்பட்டவறிவினாலே இதன் து உயர்வொப்பற்றகுண த்தை அ
 றிந் து முக்கிய பிரமாணமாகக்கொண்டு மகிழ்கூர்வொன்பதுப
 ற்றி அங்ஙனங்கூறினொனிணுமஈமபும். இஃது இவ்வலகத்தார்
 க்கேயன் றி அவ்வலகத்தார்த்கும்பயன்பரிமாறுசொல்லியபடி:

திருவள்ளுவர்மாயையுரை- முற்றிற்று.

(இடைக்காடர்பாடல்.)

கடுகைத் துளைத்தேழ் கடலைப் புகட்டிக்... .. ✽

குறுகத் தறித்த குறள்..... .. ✽

இ-ள். குறள் - (நாயனரது நூலினாயிரத்து முந்நூற்று மு
 ப்பது) குறள்வெண்பாக்களும் - கடுகை - துளைத்து - (அத
 னடுவே துளைசெய்து - ஏழ்கடலை - ஏழுகடலீரையும் - புக
 ட்டிக் - (அத்துளைபுட்)பெய்து - குறுக - (தண்ணளிற்) குறு
 கும்வண்ணம் - தறித்த - தறித்துவைத்தால் அதுபோல்வண
 வாகும். ஏ-று. ✽ மிக்கசிறுறளவிற்கு எடுத்துச்சொல்லப்படு
 வதொரு நுண்பொருளாதலின் கடுகுசொல்லப்பட்டது. - இர
 ண்டனுருபு தறித்தவென் விண்கொண்டது. - துளைத்தல் - உ
 ள்ளிப்போக்குதல். - புகவிடென்பது - புகட்டெனவிகாரப்ப
 ப்டி முதலிலையாய் நிறுத்தலின் - புகட்டியென்றாயது. - துளை
 யினிடையெளிக்கும் அதன்புறமுடிக்கும் கொள்ளப்பட்டபங்

குசுமிதாக ஒழிந்தபங்கு பெரிதாகலின் - குறுகவென்றார். — த
 தித்தாலன்னவென்றபால்து - ததித்தவென இடைக்குறைந்து
 நின்றது. — இல்லாதபொருளை உபமானமாகக்கூறலின் - இல்
 பொருளுவமை. — குறட்பாக்கள்தான் ஒவ்வொன்றும் அதுபோ
 றலின் - ததித்தவெனப்பன்மையாற் கூறலாயிற்று. — குறள் -
 பால்பகாவஃநிணப்பெயராதலின் : இங்கேபன்மைக்காயது.
 — இங்ஙனங்கூறவே குறட்பாவின்சொற்குருக்கமும் அதனுள்
 அடக்கப்பட்ட பொருள்விரியும் நோக்கும்வழி அக்கடுகும் ஏ

ழ்சுடனீரும்போலு மென்றதாயிற்று. — பொருள் விரிவினை
 உபபாமைசொல்லியபடி.

(கரு)

உப்பாட்டிலே அணுவைத்துளைத் தேழ்கடலைப் புகட்டிக்,
 குறுகத்தறித்தகுறள். என முதற்சொல்லைமாற்றி - ஒள்வையா
 ரால் புகழ்ச்சிசெய்யப்பட்டது.

(நாயனார்வரலாறு.)

நயமிகுபுகழ்ச்சேர் னாட்டுளொரந்தண் - னுயர்மனைக்கி
 ழுத்தியங் குயிர்த்தவொர்மைந்தம் - கியாணர்சால்பகவ னென
 ப்பெயர்ந்துபின் - கோணிலைநாணிலை குறித்தசாதகத்தாம் - பு
 ன்குலமாதுதோள் புணருமென்றோர்நீதி - தென் குலக்கிழுக
 க்தா மெனவுளங்கமுடிய - சிழையினேயிறீஇப் பின்பொருசில
 நாண் - மாழைபுண்கண்ணியை மத்தலையத்தனைத்து - கோண
 றீர்க்கங்கையிற் குடைகுவானேகினன் - பேணுமச்சிறுவனும்
 பிரமசரியமேற் - ரோவாவருமறை யோதிநூலுணர்செயினர் -
 மூவாநலத்தினம் மூவாட்டையனா - வெந்தைறிப்பிரிதரற் கே
 னுவெண்ணெந்தாய் - புந்திறைநத்துரைசெயப் பொருள்வட
 புலந்தூரீஇப் - போதருநெறியிடைப் புலைமகர்கருழ - ராதி
 வென்பெயரின ளரும்பெறற்செவ்வியள் - பொற்கொடிபோண்
 நெதிர்புகமருண்டினிய - சொற்கொடுபுதுநலந் தோய்ந்துண
 ர்ந்ததன்பி - னிச்செயறகாதென வெண்ணிவிட்டேகுழி - மெ
 ய்ச்செயற்கற்பினள் விடாதுடன் ரொடசக் - கண்பிருத்தொரு
 சிலை கைக்கொடுநுதன்மிசைப் - புண்டரவெறிந்தவட் போக்கு
 புவினாந்துபோய்த் - திகழ்பாரீரதி தீர்மேலுளபதி - யகமெலா
 ந்தேழடி மத்தனைக்கண்மலர் - தரந்தையிற்றனாதுநா டடைகு
 வான்மீண்டு - வரும்பொழுதிரவவன் மருவதச்சாலையிற் - றற்பிரி
 வாற்றுத் தளர்ச்சியோடுதொறு - மற்பகனெடுறு மாழ்தற்கா
 னூர் - அற்றடிவணங்கலு முப்பர்மறையோனவ - னென்றியிற்சிலை
 வடு நேரினோக்கிமுன் - பிணங்குமாதெனத்தெளிந் திவண்வர
 வெண்ணென - வணங்குநிற்பிரிந்துழி னாவிவாழேனென - வீ
 ன்றியுமகவெலா மீன் துழியேவிடுத் - தூன்றியதுணிபொடு மு
 டன்வரவல்லியேல் - வருகென்வண்ணலம் மடவாடுவையதலா -
 டவகைக்கல்கொறு பியங்ககால்களி - வுய்யுயொணவை

திருமுடியமிசையார் மயிர்முடியழகுந் தீர்க்கபுண் டாறுத
 லழகும் - தீரண்மணிபுயந் தைவருஞ்செவியழகுந் திகழ்நெடு
 ந் தாடியினழகும் - அருமுடிசெபமாலிகைசின்முத்திரைசே
 பயநேர்வலக்கையினழகும் - அமிழ்துறழ்தமிழ்மா மறைமு
 றைவாத மணமதருமிடக்கையினழகும் - கருமுடியோகப்பட்
 டையினழகுந் கடிக்கொள்ளீட் கோவணவழகும் - கழல்களிற்றிகி
 ரி வளை வண்பழகுந் கமலநல்லாதனத்தழகும் - தருமுடிமுடி
 ரேய் மயிலையினிடமாதவர்கள் கண்டிறைஞ்சலிற்றிருக்கும் -
 தலழகுந் திருவள்ளுவனானுநாம சற்குருசரணமேசரணம்.

ஆசிரியர் திருநாமங்கள் .. கூ	நூலின்றிருநாமங்கள் .... கூ
திருவள்ளுவர். . .... *	திருக்குறள்..... *
நாயனார் ... .. *	முப்பானூல் ... .. *
தேவர் ..... *	உத்தரவேதம்..... *
முதற்பாவலர் ... .. *	தெய்வநூல் .... *
தெய்வப்புவலர் ..... *	திருவள்ளுவர்..... *
நான்முகனார் ... .. *	பொய்யாமொழி..... *
மாதானுபங்கி .... *	வாயுறைவாழ்த்து..... *
செந்நாப்போதாரி..... *	தமிழ்மறை .... *
பெருநாடலர்..... *	பொதுமறை..... *

திருவள்ளுவர் குறளகராதி

குறள்.

பக்கம். குறள்.

பக்கம்

அகடரார்ரல்..... கசகச
 அகப்பட்டி..... ககச
 அகரமுதல் ..... உ
 அகலாதணு ..... உசுய
 அகழ்வாரா ..... டுடு
 அகனமர்ந்து..... கக
 அகனமர்ந்தீ..... கக
 அஃகாமை ..... கக
 அஃகபகன் ..... சுஉ
 அங்கணத்து..... உஎய்
 அசையியம்..... சாச
 அச்சமுடை..... உநக
 அச்சமேகீ..... காகச
 அஞ்சாமைப ..... னாஅய்
 அஞ்சாமைபீ ..... னாசச
 அஞ்சுமறியா..... காலய
 அஞ்சுவதஞ்..... னாகக
 அஞ்சுவதோ ..... னாகடு
 அடக்கமட ..... சடு
 அடவீவண் ..... னாஉடு
 அடற்றலக ..... உஅய்
 அடுக்கியகோ ..... கடுக
 அடுக்கவரிணு ..... உகடு
 அடுத்ததுகா ..... உசுடு
 அணங்குகொல் ..... ககச
 அணியன்மு ..... ககச
 அந்தணொன் ..... யக
 அந்தணர்நூம் ..... உநக
 அமரகத்தாற் ..... கக
 அமரகத்துவ ..... கக

அரமபோலு ..... ககச
 அரிதரோதேற் ..... சுஉடு
 அரிதாற்றி ..... சுஉஎ
 அரிபகற்றசுற் ..... னாகச
 அரிபவந்து ..... னகச
 அரியவென்ற ..... உநச
 அருங்கேட ..... கக
 அருஞ்செவ ..... உநயக
 அருட்செல் ..... அச
 அருமறை ..... காலயி
 அருமையு ..... உநய
 அரும்பய ..... எய்
 அருவிண்பென் ..... னாக
 அருளவ்லதி ..... அக
 அருளிவ்வாரீ ..... அஎ
 அருளென் ..... உஅக
 அருளொய் ..... உஅக
 அருவீகருதி ..... னாக
 அருள்சேர் ..... அடு
 அருள்வெஃகி ..... சுஉ
 அலந்தாரா ..... சஎய்
 அலநொழவாரு ..... சாலய
 அலர்நாண ..... சுஉக
 அல்லலரு ..... அக
 அல்லலவ ..... கக
 அல்லற்பட் ..... உநய
 அவரீதந்தா ..... சகச
 அவர்நெஞ் ..... சஎக
 அவாவில்லா ..... னாகச
 அவாவிண ..... னாகச

அமிதிந்நு.....உசு
அமைந்தாவ்.....நாஎசு
அசங்கிந்தி.....நாடுஉ
அரம்பொரு.....கஉசு

அவாவென்ப.....நாநக
அவிசொரிந்.....சுய
அவையறிந்.....உசுஎ
அவையறிபா.....உசுஅ

(உ)

சுறள்.

பக்கம்.

சுறள்.

பக்கம்.

அவ்வித்தழக் .....கய
 அவ்விபநெ .....கய
 அழங்கொண் .....உசஎ
 அழச்சொல் .....உசஎ
 அழல்போ .....சருஉ
 அழிவதூஉ .....ளச
 அழிவந்த .....காக
 அழிவினைவ .....உசச
 அழிவின்ற .....உளஅச
 அழுக்கற்ற .....சுக
 அழுக்காறவா .....யரு
 அழுக்காறுடைபார் .....ருக
 அழுக்காறுடைபான் .....ருய
 அழுக்காறென .....கய
 அழுக்காற்றி .....ருக
 அளவல்லசெய் .....ளஉ
 அளவளாவில் .....ளகக
 அளவறிந்தா .....ளஉ
 அளவறிந்து .....ளஅச
 அளவின்கணி .....ளக
 அளித்தஞ்ச .....சஉரு
 அறங்கூறான .....சுச
 அறஞ்சாரா .....ளஅச
 அறஞ்சொல் .....சுரு
 அறத்தாறிது .....யரு
 அறத்தாற்றி .....யக
 அறத்தாண்வ .....யச
 அறத்திற்கே .....கய
 அறத்தினூஉங் .....யச

அறனறிந்தா .....உகக
 அறனறிந்துழ .....ளசச
 அறனறிந்துவெ .....சுந
 அறனூக்கம் .....ருக
 அறனிபலா .....ருச
 அறனிமூக்கா .....ளசச
 அறனினு .....உஅஉ
 அறனெனப் .....உய
 அறனோக்கி .....சுள
 அறன்கடை .....ருஉ
 அறன்வரை .....ருரு
 அறிகிலா .....சளயக
 அறிகொண் .....உசய
 அறிதோற்றி .....சளக
 அறிந்தாற்றி .....ளசச
 அறிவற்றங் .....ளருக
 அறிவினார்தாற் .....களயக
 அறிவினானெ .....களயக
 அறிவினானு .....ளயஉ
 அறிவினுள .....எச
 அறிவினெம் .....களயக
 அறிவுடையாரா .....ளசக
 அறிவுடையாரொ .....ளசஉ
 அறிவுருவா .....உருள
 அறுவாய்நி .....சளயக
 அறைபறை .....கசச
 அற்காவியல் .....ளஉய
 அற்றதறிந்து .....களசக
 அற்றாமறைக்கு .....களசஉ

அறமல்பாரு ..... நகைய
 அறவாழிய..... ௫
 அறவினையா..... நயடு
 அறவினையு..... நகைய
 அறனழிஇ..... ௫

அறமலறைதத..... நகைய
 அற்றவொன் ..... நகைய
 அற்றாழிபசி..... ௫
 அற்றாழைத்தே ..... நகைய
 அற்றாழீக்கொள் ..... நகைய

(க)

சுறர்

பச்சம்

சுறர்

பச்சம்

அற்றலளவறிந் ..... நகசுக
 அற்றேமென் ..... உருகு
 அணிச்சப்பூ ..... சாயக
 அணிச்சமு ..... சாயஉ
 அன்பகத்திவ் ..... நக
 அன்பறிவாரா ..... உருகு
 அன்பறிவு ..... நகசுக
 அன்பிலை ..... நாயஉ
 அன்பிலாரொல் ..... உருகு
 அன்பிற்குமு ..... உருகு
 அன்பின்வழி ..... நக
 அன்பின்வி ..... நகசுக
 அன்பினுமா ..... உருகு
 அன்புடை-லிவ் ..... நகசுக
 அன்புடை-ல்வே ..... உருகு
 அன்புநாடு ..... நகசுக
 அன்புமறனு ..... யக
 அன்புநற்றமர்ந் ..... நய
 அன்புபாரீது ..... நகசுக
 அன்புபாடியை ..... உருகு
 அன்றறிவாமெ ..... யரு
 ஆகாறளவிட ..... நாயக
 ஆகழாந் ..... நாயக
 ஆக்கங்கரு ..... நாயரு
 ஆக்கமதர்வி ..... உருசு
 ஆக்கமிழந் ..... உருசு
 ஆக்கமுந் ..... உருசு
 ஆங்கமை ..... உருசு
 ஆபயன்ரு ..... உருசு
 ஆயுமறிவி ..... நாயக

ஆற்றருமா ..... நாயக
 ஆற்றினளவறிந் து ..... உருசு
 ஆற்றினளவறிந் தீ ..... நாயக
 ஆற்றின்வருந் ..... நாயக
 ஆற்றினிலை ..... உருசு
 ஆற்றினொழு ..... உருசு
 ஆற்றுபவர் ..... உருசு
 ஆற்றுலா-லிக ..... நாயக
 ஆற்றுலா-ல்பசி ..... உருசு
 ஆற்றுலா-ல்பணி ..... நகசுக
 இகலாரு ..... நாயக
 இகலிற்கெ ..... நாயக
 இகலின்மி ..... நாயக
 இகலெதீர் ..... நாயக
 இகலென்ப ..... நாயக
 இகலென்னு ..... நாயக
 இகல்காரு ..... நாயக
 இகழ்ச்சிபிற் ..... உருசு
 இகழ்ந்தெ ..... நாயக
 இடமெல்லா ..... நாயக
 இடனிவ்பரு ..... உருசு
 இடிக்குந் து ..... நாயக
 இடிபுரிந்தெள் ..... உருசு
 இடிப்பாரா ..... நாயக
 இடுக்கட்ப ..... உருசு
 இடுக்கண்கா ..... நாயக
 இடுக்கண்வ ..... உருசு
 இடும்பைக்கி ..... உருசு
 இடும்பைக்கே ..... நாயக
 இடைதெரிந் ..... உருசு

ஆய்ந்தாய்ந் ..... உகுகு
 ஆராவியற்கை ..... ஈகுக
 ஆவிற்குநீரோ ..... ககுக
 ஆள்வினையு ..... ககுக

இணைமுத்தி ..... உகுக
 இணொரிதோ ..... ஈகுக
 இதனையிதலு ..... ககுக
 இமைப்பிற்கு ..... ககுக

குறள்.

பககம.

குறள்.

பககம.

இமைபாரிசீன்.....குகடு
 இமைப்பி.....சஅஉ
 இயல்பாசு.....ரூஉடு
 இயல்பிசு.....உய
 இயல்புளி.. ..உராள
 இயற்றலு.....ரூசடு
 இரக்கவிர.....கூரஅடு
 இரத்தலினி.....எக
 இரத்தலும்.....கஅசு
 இரத்தமுயி.....கஅக
 இரப்பணிரப்.....கூரகக
 இரப்பாரா... ..கூரஅய
 இரப்பான்வெ... ..கஅஅ
 இரவாரிரப்.....கஅய
 இரவுள்ளவுள்... ..ககஉ
 இரவென்னு.....ககக
 இருணீங்கி.....ரூஉக
 இருநோக்கி.....சராக
 இருந்துள்ளி.....சடுஎ
 இருந்தோம்பி... ..கஉ
 இருபுணலும்.....உஎசு
 இருமணப்பெண்.....கூராய
 இருமைவகை.....ய
 இருவேதல... ..ரூகக
 இருள்சேரிரு.....ச
 இலக்கமுடம்.....உகசு
 இலங்கிழா.....சூரகக
 இலமென்றசை.....கூரஅக
 இலமென்றவெ.....கஉ
 இலப்பலராசிய.....கடு

இல்லர்ரை... ..உஅஉ
 இல்லாரீயந்ரு.....குகடு
 இல்லர்வீகட்.....ககசு
 இல்லாதவற.....சஅசு
 இவறலுமாண்.....ரூகக
 இழத்தொறுஉ.....கசஎ
 இழிவறிந்துண்... ..கடுயி
 இழுக்கலுட... ..ரூடுஎ
 இழுக்காமை.....உரூக
 இழைத்ததிக... ..உகக
 இளித்தக்க.....சஎஉ
 இளிவாரின்.....கடுக
 இளைதாகமு.....கஉக
 இளைபரின.....உகக
 இறந்தலைந்... ..கூரூ
 இறந்தவெ.....உரூஉ
 இறந்தாரிற.....ரூய
 இறப்பேபுரி... ..ககசு
 இறலீனுமெ.....சுசு
 இறுதிபய... ..உகய
 இறைகடி.....உரூயக
 இறைகாட்.....உரூஎ
 இற்பிற-கண்ண.....கடுக
 இற்பிற-கண்ணே.....கஅக
 இனத்தாற்.....உரூயசு
 இனம்போன்.....கூரக
 இனியவுள்.....கஅ
 இனியன்ன.....சஎசு
 இனைத்துணைத்.....கசு
 இனையரிவ.....உகடு

இலனென் றுதீய.....எஉ
 இலனென் று.....எஎ
 இல்வாழ்வா:.....யெ
 இல்லகெனி:.....ர உ.

இன்கணுடை.....சஉச
 இன்சொலாலீ.....ராசசு
 இன்சொலாலீ ர.....நடு
 இன்சொலி.....கசி

(8)

குறள்.

பக்கம், குறள்.

டக் ம்.

இன்பங்க.....சுநய
 இன்பத்து-பய.....நாயுள
 இன்பத்து-வி.....உருக
 இன்பமிடை.....நாருள
 இன்பமொ.....நாயுள
 இன்பம்-விழை-னி.....உருக
 இன்பம்-விழை-னி.....உருக
 இன்மையிடு.....நகைய
 இன்மையினி-த.....நாயுட
 இன்மையினி-து.....உராயக
 இன்மையு.....நிசு
 இன்மையெ.....நாயுட
 இன்மையொ.....நகாநி
 இன்றியமை.....நருக
 இன்றும்வ.....நாயுச
 இன்முசெ-ரை.....நாயுட
 இன்முசெ-ர்.....நகாச
 இன்முதிசகீ.....எயு
 இன்முதின.....சுஉள
 இன்முமை.....உருள
 இன்முமெ.....நாயுந
 ஈட்டமிவ.....நயெ
 ஈதலிசைப.....யுய
 ஈத்துயக்கு.....எக
 ஈர்ங்கைவி.....நகாநி
 ஈவாரீகண்.....நாயுடி
 ஈன்றபொ.....உள
 ஈன்றாண்மு.....நகாச
 ஈன் ஈநிப்பி.....உசுசு

உடைத்தம்.....நா எக
 உடைமையு.....நகாச
 உடையொ.....உருக
 உடையாரீ.....நகாச
 உட்கப்படா.....நகாச
 உட்பகைய.....நகாச
 உணர்வது.....உயெ
 உணலினு.....சாயுச
 உண்டாரீக.....சாநக
 உண்ணந்த.....நகாச
 உண்ணுது.....நிடி
 உண்ணுமையு.....கய
 உண்ணுமைவ.....கய
 உதவிவரைத்த.....சய
 உப்பமைநீ.....சுஎள
 உயர்வகலநீ.....உயுடி
 உயிரூடம்பி.....நாயுச
 உயிரீப்படி.....நகாச
 உய்த்தல.....சுஎள
 உரமொரு.....உருக
 உரனசைஇ.....சுசுசு
 உரனைன்.....யக
 உருவுகண்.....உருய
 உருளாய்.....நகாநி
 உரைப்பா.....யுய
 உலகத்தாரு.....நாயுடி
 உலகத்தீதா.....நிசு
 உலகத்தழீஇ.....நாயுச
 உலைவிடத்.....உருக

உடம்பாடி.....கடக
 உடம்போ.....சாயக
 உடுக்கையி.....உகச
 உடுப்பது.....ககடு
 உடைசெல்.....கசஎ

உவக்காணங்.....சகஎ
 உவந்துறை.....சாயக
 உவப்பத்.....கசக
 உழந்துழந்.....சகச
 உழவினரி.....காய

(4)

குறள்.

பக்கம்.

குறள்.

பக்கம்.

உழுதுண்டு.....ககக
 உழுவாரு.....ககக
 உழைப்பிரி.....உகக
 உலுபோன்.....உகய
 உளொனினு.....உகக
 உளொன்னு.....ககக
 உளவரைத்து.....காய
 உள்ளக்களித்.....சகய
 உள்ளத்தார்.....சகக
 உள்ளத்தாலு.....க
 உள்ளத்தாற்.....கக
 உள்ளபிலா.....உக
 உள்ளமுடை.....உகச
 உள்ளம்போ.....சகக
 உள்ளற்க.....உகக

உறுப்ப.....உக
 உறுப்பொத்.....ககக
 உறுவதுசீர்.....ககக
 உறைசிறி.....உக
 உற்றநோய்நீ.....கக
 உற்றநோய்நோ.....கக
 உற்றவன்.....கக
 உற்றானளவு.....கக
 உளக்கமுடை.....கக
 உளடலிற்றோற்.....சக
 உளடலிற்றோன்.....சக
 உளடலினுண்.....சக
 உளடலுணங்.....சக
 உளடலுணர்தல்.....சக
 உளடற்கட்.....சக

உள்ளியதெ..... உரிநு
 உள்ளியதெ..... ராயு
 உள்ளினு ..... சசஉ
 உள்ளிமீன ..... சஅஉ
 உள்ளுருவதெல் ..... உஉநு
 உள்ளுருவன் - னு..... சநக
 உள்ளுருவன் - ம ..... சநயச
 உள்ளொற்றி ..... நசந
 உறங்குவ ..... ருஉக
 உறன்முறை ..... ருஉஅ
 உற அதவர்க் ..... சசச
 உற அதவர்க்போ ..... சநந
 உற அதிதோ ..... சஉக
 உற அர்க்கு ..... சசஉ
 உறினட்ட ..... ருநந
 உறினுயிர் ..... உகக
 உறுத்தாறு ..... சநஎ
 உறுபசியு ..... உஎநு
 உறுபொரு ..... உஅந

உறுபுட்டுபெ... சஅஎ
 உறுபுவவ ..... சஎஅ
 உறுபுயிருந்... சஅக
 உறுபுகமன் ..... சஅஎ
 உறுபுதல்..... சஅஎ
 உறுறுடை..... ருஎந
 உறுபுபுடென்..... உகஅ
 உறுரவர்கவ் ..... சஉஉ
 உறுருணிநீர் ..... எநு
 உறுபுபெய ..... ருநு
 உறுபுறிப்பெ ..... ருசஉ
 உறுபுழையு ..... உகந
 உறுபுறாரா ..... உசக
 உறுபுணக்கு ..... ருஎந
 எச்சமென் ..... ருஎய
 எட்புகவ ..... ருஉக
 எண்ணீசர்ந் ..... ருநஎ
 எண்ணித்து ..... ருஎந
 எண்ணிய ..... உருய

(எ)

சுறள்.

பக்கம்.

குறள்.

பக்கம்

எண்ணியா ..... ருஅஎ | எண்ப்பகை ..... எஉ

எண்ணெய்ப்பொருள் ..... நாசு அ
 எண்பதத்தாலெல் ..... நகுகு கூ
 எண்பதத்தாலேனா ..... உளா எ
 எண்பொருள் ..... நாசு ய
 எதிரதாக்கா ..... நாசு க
 எத்தன்றி ..... சுக
 எப்பொருளு ..... உசுக
 எப்பொருளெ ..... நாசு ய
 எப்பொருள்யா ..... நாசு க
 எய்தற்கரி ..... நாசு க
 எரியாற்சு ..... நகுகு உ
 எல்லாப்பொ ..... உசு ய
 எல்லார்க்குந ..... சுக
 எல்லார்க்குமெ ..... உசு ய
 எல்லாவிளக ..... நாசு க
 எல்லைக்கணி ..... நாசு க
 எவ்வதுறை ..... நாசு ய
 எழுதுங்கா ..... சுக
 எழுபிறப்பு ..... உசு
 எழுமையெ ..... சுக
 எளொதென் ..... நகுகு
 எள்ளாத ..... நாசு அ
 எவ்வாறெம ..... நாசு
 எவ்வாறெனி ..... சுக
 ஏற்றிற்கு ..... நகுகு
 ஏற்றென் ..... உசுக
 எண்ததானுந ..... நாசு எ
 எண்ததானுமெ ..... நாசு ய
 எண்ததிட ..... உசுக

எணமாட்சி ..... உசுக
 எணவகை ..... நாசு ந
 எண்பிலதனை ..... நகுகு
 என்றுமொ ..... உசுக
 எண்ணமுன் ..... உசுக
 ஏதம்பெருஞ் ..... நகுகு
 ஏதிலாரா ..... நகுகு ய
 ஏதிலார்து ..... சுக
 ஏதிலார்பொ ..... சுக
 ஏத்தியகொ ..... நகுகு
 ஏமுற்றவ ..... நகுகு உசுக
 ஏரினுநன் ..... நகுகு
 ஏரினுமா அ ..... எ
 ஏவவுஞ்செ ..... நகுகு ய
 ஐந்தவித்தா ..... யுக
 ஐயத்தினிங் ..... நாசு க
 ஐயப்படா ..... உசுக
 ஐயணர்வெ ..... நாசு க
 ஒட்டார் ..... நகுகு
 ஒண்ணுதம் ..... சுக
 ஒன்பொரு ..... உசுக
 ஒத்ததறிவா ..... சுக
 ஒப்புரவினா ..... சுக
 ஒருதலையா ..... சுக
 ஒருநாளெ ..... சுக
 ஒருபொழுது ..... நாசு உசுக
 ஒருமைக்க ..... நாசு ய
 ஒருமைச் ..... நகுகு ய
 ஒருமைமக ..... நகுகு ய

ஒல்தும்வாயெ.....உருக
 ஒல்தவநிவ.....ளக
 ஒழுக்கத்தினெ.....ருய
 ஒழுக்கத்தினெ.....ருய
 ஒழுக்கத்து.....க
 ஒழுக்கமுடைமை.....சக
 ஒழுக்கமுடைய.....ருக
 ஒழுக்கமும்.....ருக
 ஒழுக்கம்வி.....சக
 ஒழுக்கார.....ருய
 ஒளியாரீமு.....சக
 ஒளியொருவ.....ருக
 ஒறுத்தாரா.....ருக
 ஒறுத்தாரீ.....ருக
 ஒறுத்தாற்.....உாயச
 ஒற்றினொலா.....உஉய
 ஒற்றுமு.....உாயக
 ஒற்றொற்றி.....உஉஉ
 ஒற்றொற்று.....உஉஉ
 ஒன்றாகநல்.....ாயச
 ஒன்றமை.....கஉய
 ஒன்றவுலக.....யக
 ஒன்றினு.....சஎ
 ஒன்றொய்தி.....கசரு
 ஒன்றிர்த்.....கக
 ஒன்றுதல்வே.....உசரு
 ஒதியுணர்ந்.....காய
 ஒம்பினமை.....சஉச

கடனெவ்ப.....ககஉ
 கடாக்களி.....சா
 கடாஅவுரு.....உஉக
 கடிதோச்சி.....உாயக
 கடித்தகடிந்.....உசஎ
 கபிஞ்சொல்.....உாயச
 கபிமொழியுங்.....உாயச
 கடைக்கொடீ.....உசக
 கணிகொடிதி.....கயி
 கண்களவு.....சாஉ
 கண்டதுமண்.....சஉஉ
 கண்டாங்கலு.....சகஉ
 கண்டாருயிரு.....ககக
 கண்டிகேடீ.....சாரு
 கண்ணிதைந்.....சஎஎ
 கண்ணிற்கணி.....உாயச
 கண்ணிற்றுனி.....சஎஎ
 கண்ணின்பச.....சருச
 கண்ணின்றுக.....கரு
 கண்ணுங்கொ.....சருச
 கண்ணுடைய.....நாசக
 கண்ணுள்ளா.....சாயரு
 கண்ணுள்ளிற்.....சாயரு
 கண்ணெடுக.....சாச
 கண்ணோடீ-த்.....உாயச
 கண்ணோடீ-யி.....உாயச
 கண்ணோடீ-மெ.....உாயச
 கதங்காத்துக்.....சய

கரப்பிலார் ..... ந அள
 கரப்பினுங் ..... சகூள
 கரவா துவந் ..... ந அக
 கருடஞ்சிதை ..... உராயு
 கருமஞ்செய ..... களடு
 கருமணியிற் ..... சாயச
 கருமத்தானு ..... களஉ
 கருவியுங்கா ..... உகள
 கலங்கா துக ..... உருக
 கலந் துணர் ..... சருஅ
 கல்லாதமே ..... காயச
 கல்லாதவரிற் ..... உளக
 கல்லாதவருந் ..... னருஉ
 கல்லாதானு ..... னருக
 கல்லாதான் ..... னருஉ
 கல்லார்ப்பி ..... உராயு
 கல்லாவொரு ..... னருக
 கல்லானவெ ..... கஉஉ
 கவறுங்கழக ..... கசக
 கழா அக்கால் ..... காயஉ
 களவினாலாகி ..... ன
 களவின் கட ..... னக
 களவென்று ..... களஉ
 களித்தறியே ..... கசக
 களித்தானு ..... கசக
 களித்தொறு ..... சஉஉ
 கள்வாரிக்கு ..... னக
 கள் றுண்ணுப் ..... கசச
 கருக்கிணை ..... னயக

கற்றிலையினு ..... னருசு
 கற்றீண்டு ..... னகய
 கற்றுக்கண் ..... உருஅ
 கனவினா லுண் ..... சசள
 கனவினுயி ..... கருரு
 காக்கபொரு ..... சக
 காக்கைகர ..... உர
 காட்சிக்கெ ..... னசரு
 காணாசின ..... கஉக
 காணாதற் ..... காயரு
 காணிற்சுவ ..... சாய
 காணுங்காற் ..... சளஉ
 காணகமற் ..... சகச
 காதலகாத ..... னகரு
 காதலரில் ..... சருய
 காதலர் தூ ..... சசக
 காதலவரி ..... சருசு
 காதல்மை ..... னகக
 காமக்கடன் ..... சஉக
 காமக்கடு - லு ..... சாயஅ
 காமக்கடு - னீ ..... சகய
 காமக்கணிச் ..... சருக
 காமமுநானு ..... சஉக
 காமமுழந் ..... சாயக
 காமமென ..... சகய
 காமம்விடு ..... சருஅ
 காமம்வெகுளி ..... னகஉ
 காலங்கருதி ..... னஅக
 காலத்தினுற் ..... கக

குடிசெய்ய..... ..கள்ள
 குடிசெய்வா..... ..கள்ள
 குடிதழீஇ ....உள்ள
 குடிபுறங்காத்..... ..உள்ள
 குடிப்பிறத்த..... ..கள்ள
 குடிப்பிறத்-கு..... ..கள்ள
 குடிப்பிறத்-த..... ..உள்ள
 குடிமடிந் து..... ..உள்ள
 குடியாண்மை..... ..உள்ள
 குடியெண்ணுங் ....உள்ள
 குணநலஞ்..... ..கள்ள
 குணநாடி..... ..கள்ள
 குணமெண்ணுங் ....உள்ள
 குணனிலனுப் ....கள்ள
 குணனுங்குடி..... ..உள்ள
 குலஞ்சிறிங்..... ..கள்ள
 குழலினிதி..... ..உள்ள
 குழிக்கொண்..... ..சாநா
 குறித்தது ....உள்ள
 குறிப்பறிந்து ....உள்ள
 குறிப்பிற்த்-ரா..... ..உள்ள
 குறிப்பிற்த்-ரீ..... ..உள்ள
 குற்றமில்லனுப்..... ..கள்ள
 குற்றமேகாத்..... ..கள்ள
 குண்மயானார்..... ..கள்ள
 குண்நின்னை ....கள்ள
 குண்மேறி ....உள்ள
 கூடியகாமம் ....சாநா
 கூத்தாட்ட..... ..கள்ள

கூற்றுடன்று..... ..உள்ள
 கெடல்வே..... ..கள்ள
 கெடாஅவழி..... ..கள்ள
 கெயிங்கா..... ..உள்ள
 கெயிப்பது ....உள்ள
 கெயிவல்பா ....சாநா
 கெயிவாக..... ..சாநா
 கெட்டாரீக்..... ..சாநா
 கேடறியா ....உள்ள
 கேடிலிவி..... ..கள்ள
 கேயிம்பெ..... ..சாநா
 கேட்டாரீப் ....உள்ள
 கேட்டினு ....உள்ள
 கேட்டினுங் ....கள்ள
 கைமாறுவே ....சாநா
 கையறியா ....கள்ள
 கைவேல்க..... ..உள்ள
 கொக்கொக் ....கள்ள
 கொடியார்,யி..... ..சாநா
 கொடியார்-யு..... ..சாநா
 கொயித்தலு..... ..கள்ள
 கொயித்து..... ..கள்ள
 கொயிப்பத ....கள்ள
 கொயிப்பது..... ..கள்ள
 கொயிம்புரு..... ..கள்ள
 கொடிய ....கள்ள
 கொலைமே..... ..உள்ள
 கொலையிற்..... ..உள்ள

கூழுக்குழியு..... உராய
 கூறாமைநா..... உசுசு
 கூற்றங்குறி..... கூடு
 கூற்றத்தை..... கூடுக
 கூற்றமொ..... கூடுக

கொலைவினை..... ராயின
 கொல்லாந..... கூடுக
 கொல்லாமை..... ராயின
 கொல்லாண்..... கூடுக
 கொளப்பட..... கூடுக

நிகழ்

க

சூழல்.

பெயர்.

சூழல்.

பக்கம்.

கொளற்கரி.....உளக
 கொன்றன்.....சக
 கோட்டுப் .....சஅக
 கோளில்.....ரு
 கொளவை.....சஉக
 சமஞ்செய்.....சச
 சலத்தாற்.....உசஅ
 சலம்பற்றி.....ருச
 சாதலினிண்.....அய
 சாயலுதா.....சகக
 சார்புணர்ந்.....நாகஉ
 சால்பிற்குத்.....ருகச
 சான்றவர்.....ருகரு
 சிதைவிடத்.....உஉரு
 சிறப்பறி.....உஉரு
 சிறப்பி-யீ.....யரு
 சிறப்பி-ம்.....நாயக
 சிறப்பொடு.....அ
 சிறியாருணர்.....ருகக
 சிறுகாப்பி.....உளக
 சிறுபடை.....நாஅக
 சிறுமைத.....சருக
 சிறுமைபல.....ருசரு
 சிறுமைபுஞ்.....உஅஅ
 சிறுமைபுணி.....ருஅ
 சிறைகாக்கு.....உரு
 சிறைநல.....நாஅக
 சிற்றினம்.....நாய
 சிற்றின்ப.....சுஉ

சீர்மைசிற.....சக
 சுடச்சுட.....சக
 சுவையொளி.....யஉ
 சுழலுமிசை.....உகக
 சுழன்றுமோர்.....ருளக
 சுற்றத்தாற்.....நாகக
 சூழாமர்மு.....ருளக
 சூழ்ச்சிமுடி.....உருவ
 சூழ்வார்கண்.....நாசஅ
 செப்பமுடை.....சஉ
 செப்பின்பு.....ருஉக
 செயற்கரியசெ.....யக
 செயற்கரியயா.....உகஉ
 செயற்கைய.....உசய
 செயற்பாலசெ.....நாசச
 செயற்பாலதோ.....யள
 செயிரிற்றலை.....கக
 செய்க்பொ.....உஅச
 செய்தக்க.....நாசச
 செய்தேமஞ்.....ருநாச
 செய்யாம.....ருக
 செய்யாமை.....நாயஉ
 செய்வாணை.....நாகக
 செய்வினை.....உருச
 செருக்குஞ்.....நாசஉ
 செருவந்த.....உநாயரு
 செல்வாமை.....சஉச
 செல்லாவி.....நாஅ
 செல்லான்.....ருஅக

செவிச்சொல்.....உகக
 செவியுறகவை.....நடுஅ
 செவியுணர்.....நடுசு
 செறுஅச்செ.....சுநாந
 செறிதொடி.....சுகாஅ
 செறிவறிந்.....சுக
 செறுநரை.....நாஅசு
 செறுவார்க்.....நஉஉ
 செந்றவா்பி.....சகக
 செற்றாரொன.....சடுஎ
 செற்றாப்பி.....சகக
 சென்றவிட.....நாடுக
 சொலவல்.....உசந
 சொல்லுக-லி.....எய
 சொல்லுக-லை.....உசந
 சொல்லுதல்.....உசக
 சொல்லப்ப.....நகடு
 சொல்வண.....காஎ
 சொற்கோட்.....சடு
 ஞாலங்கருதி.....நாஅக
 தகுதிபெய்.....சஉ
 தக்காங்கு.....உநயஉ
 தக்காரின.....நாசுஅ
 தக்கார்தக.....சந
 தஞ்சந்தம.....சஎசு
 தணந்தமை.....சடுந
 தண்ணந்திறை.....சுகாஅ
 தந்தமைகந்.....உஎ
 தந்தலடி.....நகக

தம்மிற்றம்.....உஎ
 தலைப்பட்டார்.....நாஉஎ
 தலையின்பிழ்.....நடுஎ
 தவஞ்செய்.....சுகந
 தவடறைந்.....கஎ
 தவமுந்தவ.....சுகஉ
 தவறிவரா.....சஅசு
 தள்ளாவினை.....உஎசு
 தந்காத்துத்.....உந
 தனக்குவமை.....சு
 தனிபெயிருந்.....சஎடு
 தன்குற்றறிக்.....நாசுசு
 தன்றுணையிள்.....நஉடு
 தன்னுயிரிக்கின்.....நாயசு
 தன்னுயிர்தா.....சுகசு
 தன்னுயிர்தீ.....நாயஎ
 தன்னுன்பெரு.....அஅ
 தன்னெஞ்சறி.....நாசு
 தன்னைத்தான்-க்.....நக
 தன்னைத்தான்-த.....எந
 தன்னைபுணர்.....சஅக
 தாமின்புறு.....நாடுக
 தாம்பிழ்-த.....சநக
 தாம்பிழ்-மெ.....சாசு
 தாம்பவேண்.....சஉந
 தார்தாங்கி.....உஅஎ
 தாளாண்மையி.....உநக
 தாளாண்மையெ.....உநக
 தாளாற்றி.....எசு

தந்திரஞ்சுத் .....சசச
 தமராசித் ..... உாக
 தம்பொரு ..... உசு
 தம்மிலிருந் .....சாா
 தம்மிற்பொரி ..... னாள்

தானத்தவ ..... யி
 திறனல்ல ..... னுள
 திறனறிந் ..... உசுஉ
 தினற்பொரு ..... கய
 தினந் துணைந ..... சய

(108)

குறள்.

பக்கம்.

குறள்.

பக்கம்.

தீணைத் துணையா..... .. ராகுக
 தீணைத் துணையு..... .. சைய
 தீப்பாலதான்..... .. உ
 தீயவைசெய்..... .. உ
 தீயவைதீய..... .. உ
 தீயளவன்றி..... .. கருய
 தீயினுற்சுட்ட..... .. சய
 தீவிணையா..... .. ய
 துஞ்சினார் .. .. கசுக
 துஞ்சங்காற்..... .. சசய
 துணைநலமா..... .. உசரு
 துப்பார்க்கு..... .. ச
 துப்பினெவ..... .. சகய
 துப்புரவில்..... .. கஅச
 தும்முச்செறு..... .. சயக
 துளியினீமை..... .. உராயக
 துறந்தா-த்..... .. கஉ
 துறந்தா-ந்..... .. யஅ
 துறந்தார்படி..... .. உஉக
 துறந்தார்பெரு..... .. ய
 துறந்தாரிற்..... .. ருள
 துறப்பார்..... .. ராசக
 துறைவன்..... .. சஉச
 துனியும்புல..... .. சகை
 துன்பத்திற்..... .. சஎசு
 துன்பமுறய..... .. உருக
 துன்புறஉ..... .. கசு
 துன்னுத்து..... .. சருக
 துன்னியார்..... .. சசு
 துங்காமை..... .. ராசசு

தெய்வத்தா ... .. உகக
 தெய்வந் ... .. உக
 தெரிதலுந்..... .. உக
 தெரிந்தவி..... .. ராசு
 தெரிந்துண..... .. சகஉ
 தெருளாதா..... .. அஎ
 தெளிவிவத..... .. ராரு
 தென்புலத்..... .. யஅ
 தேரான்பிற..... .. ராகக
 தேரான்றெ..... .. ராகசு
 தேவனைப..... .. ககக
 தேறற்க..... .. ராகக
 தேறினுந்..... .. கரு
 தொகச்சொ..... .. உருஎ
 தொடங்கற்..... .. ராஅசு
 தொடலைக்..... .. சாயஅ
 தொடிநோக்..... .. சகக
 தொடிப்புழு..... .. கஅய
 தொடியொயி..... .. சருசு
 தொடிற்சடி..... .. சஉஎ
 தொடடனைத்..... .. ராருய
 தொல்வர..... .. கஅஉ
 தொழுதகை..... .. கராஅ
 தோன்றிற்..... .. அஉ
 நகவல்லர..... .. கசுஅ
 நகுதற்பொரு..... .. உகக
 நகைபீகை..... .. கருக
 நகையுமுற..... .. ராஅ
 நகையுள்ளு..... .. கசுஎ
 நகைவகை..... .. கராசு

நயனுடை ..... எசு
 நயனெழி ..... கசுஎ
 நயன்சாரா ..... சுகி
 நலக்குரியா ..... ருசு
 நலத்தகை ..... சஎசு
 நலத்தின்க ..... கருடு
 நலம்பேவன் ..... கருடு
 நல்கூரவெ ..... கசுக
 நல்லவை ..... ருசு
 நல்லான் ..... கசுஎ
 நல்லார்பட்ட ..... ருசு
 நல்லாறென ..... ருசு
 நல்லாறெனி ..... எசு
 நல்லாற்றா ..... அரு
 நல்லினத்தி ..... ருஎக
 நயினேறு ..... உகுக
 நற்பொரு ..... கசுக
 நனவினாற் ..... சசுஎ
 நனவினானல் ..... சசுசு
 நனவினா - க் ..... சசுஎ
 நனவினாந் ..... சசுக
 நனவினா - னா ..... சசுஎ
 நனவென ..... சசுஎ

நாச்செற்று ..... ருஉக
 நாடர் துந ..... உகுக
 நாடென்ப ..... உஎஎ
 நாடோறுநாடி ..... உராயு
 நாடோறுநாடி ..... ருசுஎ
 நாணகந்தி ..... கசுக
 நாண்வே ..... கசுசு
 நாணடை ..... கராயு
 நாணலு ..... கசுசு
 நாணுமற் ..... சஎரு
 நானென ..... சசுக
 நானென் ..... கசுஉ
 நானெழி ..... சராயு
 நானல ..... உசுக
 நானென ..... ருஉக
 நிணத்தியி ..... சசுக
 நிலத்தியல் ..... ருஎயு
 நிலத்திற் ..... கருடு
 நிலவனாந் ..... அசு
 நிலைமக்க ..... உசுக
 நிலையஞ்சி ..... ருயுஎ
 நிலையிற்றி ..... சசுக
 நிலலாதவ ..... ருயுசு

(ய்கு)

நிழனிநுமின் .....கஉஎ
 நிறைநீர .....உகக
 நிறைநெஞ் .....ககக
 நிறைமொழி .....உஉ
 நிறையரி .....சாயக
 நிறைபுடைமை .....குக
 நிறைபுடையே .....சுகக
 நினைத்திருந் .....சஅச
 நினைத்தொ .....சுகுக
 நினைப்பவர் .....சசக
 நீங்காண்வெகு .....கஉய
 நீங்கித்தெ .....சாயக
 நீரின்றமை .....க
 நீருநிழல் .....சஅய
 நுணங்கிய .....குகுக
 நுண்ணியநா .....குகுக
 நுண்ணியமெ .....உகுக
 நுண்மாணு .....குகுக
 நுணிக்கொம் .....கஅய
 நூலாருணால் .....உகுக
 நெஞ்சத்தார் .....சாயகுக
 நெஞ்சிற்றுற .....குகுக
 நெடுங்கட .....அ
 நெடுநீர்ம .....உஉஅ
 நெடும்புன .....கஅக
 நெய்யாலெ .....சஉக
 நெருப்பினு .....கஅச
 நெருநலுள .....கஉஉ
 நெருநற்றுச் .....சுகுக
 நேரக்கிடை .....சாயக

நோவந்த .....கஉகுக
 நோனாவுடம் .....சாயக
 பகச்சொல் .....குகுக
 பகல்கருதி .....காயக
 பகல்வெல் .....கஅஉ
 பகுத்துண் .....கயகுக
 பகைநட்பாக் .....கஉச
 பகைநட்பாய் .....காயக
 பகைபாவம் .....குகுக
 பகைமேயு .....உகுக
 பகையகத்துச் .....உகுக
 பகையகத்துப் .....உகுக
 பகையென் .....கஉக
 பசக்கமற் .....சகஅ
 பசந்தாளி .....சகஅ
 பசப்பென .....சகஅ
 படலாற்றா .....சகக
 படியுடை .....உஉஅ
 படுபயன் .....குகுக
 படைகுடி .....காயக
 படைகொண் .....அகுக
 பணியுமாமெ .....குகுக
 பணிவுடைய .....குகுக
 பணைநீங்கிப் .....சகுகுக
 பண்டறியே .....ககஅ
 பண்ணென் .....உகயக
 பண்பிலான் .....ககஅ
 பண்புடை .....ககுக
 பதிமருண்டு .....சகுக
 பயனிலபல் .....குகுக

நோக்கின்கெ.....ககஅ
 நோதலெவன்.....சகக
 நோயெல்லா .. ..நாயச
 நோய்நாடி .....கடுக

பயனில்சொற்.... ..சக
 பயன்மரமுள் .....எடு
 பயன் றாக்கா.....கக
 பயன் றாக்கி.....ககஅ

குறள்.	பக்கம்.	குறள்.	பக்கம்.
--------	---------	--------	---------

பரிந்தவர் நல் .....சகஅ
 பரிந்தோம்பிக்.....சக
 பரிந்தோம்பிப் .....கச
 பரியதுகூர்.....உஉச
 பரியினுமா.....நாசய
 பருகுவார் .....காஉ
 பருவத்தோ.....நாஅஉ
 பருவரலும் .....சசக
 பலகுடைநீ.....கஅய
 பலசொல்ல .....உசச
 பலநல்லகற் .....காசு
 பல்குழுவு .....உஎடு
 பல்லவைக.....உஎக
 பல்லார்பகை.....நாசுசு
 பல்லார்முனி.....சகஅ
 பழகியசெல்.....கசக
 பழகியநட்.....கா

பிணியின்மை.....உஎசு
 பிணையேர்.....சா
 பிரித்தலும் .....உகஅ
 பிரிவுரைக் .....சஉச
 பிழைத்துணர் .....நாடுஎ
 பிறப்பென்னு .....நாக
 பிறப்பொக் .....கடுக
 பிறர்க்கினர்.....நாயச
 பிறர்நாணத்.....கஎச
 பிறர்பழியு .....கஎக
 பிறவிட்பெ.....சு
 பிறன்பழி.....சுசு
 பிறன்பொரு.....டுஉ
 பிறன்மனை .....டுச
 பீலிபெய்.....நாஅய
 புகழின்முற் .....கடுஎ
 புகழ்நீதவை.....உஎச

பழமையெ.....உகக
 பழிமலைந்.....உசஎ
 பழியஞ்சி.....யக
 பழுதெண்.....உசய
 பழையமெ.....உகக
 பற்றற்றகண்ணு.....நகக
 பற்றற்றகண்ணே.....நகக
 பற்றற்றே.....கக
 பற்றிவிடா.....நகக
 பற்றுபந்.....நகக
 பற்றுள்ள.....நகக
 பணியகும்பி.....சகக
 பன்மாயக்கள்.....சகக
 பாடுபெறு.....சகக
 பாத்தூண்.....கக
 பாலொடு.....சகக
 பிணிக்முருந்.....சகக

புகழ்பட.....அஉ
 புகழ்புரிந்.....உச
 பக்கிலமை.....நகக
 புணர்ச்சிபழ.....உகக
 புத்தேளுல.....சக
 புரந்தாரகண்.....உகக
 புலத்தலிற்.....சகக
 புலப்பலென.....சகக
 புலப்பேன்.....சகக
 புல்லவையுட்.....உகக
 புல்லாதிரா.....சகக
 புல்லிக்கிடந்.....சகக
 புல்லிவிடா.....சகக
 புறங்குன்றி.....கக
 புறங்குறிப்.....கக
 புறத்துறுப்.....கக
 புறத்துய்.....நகக

குறள்.

பக்கம்.

குறள்.

பக்கம்.

புண்கண்ணை ..... சசுக
 பெண்ணிய ..... ச அய
 பெண்ணிற் ..... உஉ
 பெண்ணினுற் ..... சசுக
 பெண்ணவல் ..... நகசு
 பெயக்கணி ..... உராயக
 பெயலாற்றா ..... சகக
 பெரிதாற்றி ..... சசுக
 பெரிதினிது ..... காயஉ
 பெரியாரா ..... ககய
 பெருக்கத்து ..... ககுக
 பெருக்கொடை ..... உர
 பெருடைககு ..... ரகஉ
 பெருமைபெ ..... ககஉ
 பெருமையு ..... ககய
 பெரும்பொரு ..... உஎச
 பெருமையஞ் ..... சஎடு
 பெற்றெனன் ..... சசுக
 பெறுமவற் ..... உடு
 பெற்றாற் ..... உச
 பேணுதுபெட்டா ..... சகச
 பேணுதுபெட்ட ..... சஎ
 பேணுதுபெண் ..... ககச
 பேதைபெருங் ..... ககாச
 பேதைப்ப ..... ரகக
 பேதைமையு ..... ககக
 பேதைமையெ ..... ககக
 பேதைமையொ ..... ககா
 பேராண்மை ..... உரஅக
 பொச்சாப்பார் ..... உரஉ

பொய்மையு... ..... ரக
 பொய்யாமைபொ... ..... ரக
 பொய்யாமைய ..... ரக
 பொருடர்த் ..... எய்
 பொருட்பெண்டி ..... ககஅ
 பொருட்பொரு ..... ககஅ
 பொருணிங் ..... அக
 பொருண்மா ..... சகஉ
 பொருள்கருவி ..... உடுக
 பொருள்கெயித் ..... கசஎ
 பொருளல்லவரா ..... உஅக
 பொருளல்லவற் ..... ரஉஅ
 பொருளற்றார் ..... அஎ
 பொருளாட்சி ..... அக
 பொருளாளு ..... ககக
 பொருளென் ..... உஅஉ
 பொள்ளென ..... ரஅச
 பொறியின் ..... உகக
 பொறிவாயி ..... ச
 பொறுத்தலிற ..... ரடு
 பொறையொ ..... உஎச
 போற்றினரி ..... உகக
 மகன்றத்தை ..... உஅ
 மக்கண்மெய் ..... உக
 மக்களேபோல் ..... ககஉ
 மங்கலமென்ப ..... உச
 மடலூர்தல் ..... சராயஅ
 மடிமடிக்க ..... உஉஎ
 மடிமைகுடிமை ..... உஉக
 மடியிலாமன் ..... உகய

பொச்சாப்புக்.....உரஉ
 பொதுநலத்.....ககக
 பொதுநோக்.....உர
 பொய்ப்படுமொன்.....கரயக

மடியுளரண்.....உகஉ
 மடியையமடியா.....உஉஉ
 மயித்தவா.....உகடு
 மணிநீர்மண்.....உஉஅ

(104)

குறள். பக்கம். குறள். பக்கம்.

மணிபிற்பிக.....சுஎஎ
 மன்னோழியை.....உரயஎ
 மதிதுட்ப.....உகக
 மதியுமடந்தை.....சரயக
 மயிரீநீப்பின்.....கடுஅ
 மருந்தாகித்.....எடு
 மருந்தென.....கசஅ
 மருந்தோமற்.....கடுஅ
 மருவுகமாசற்.....உகக
 மலரன்னகண்.....சரயஉ
 மலரன்னகண்ணள்.....சஉச
 மலரினுமெல்.....சஎஉ
 மலர்காணின்.....சரய
 மலர்மிசை.....க
 மழித்தவநீ.....கக
 மறத்தல்வெ.....ரஅ
 மறந் தும்பி.....எக

மனநலநன் கு.....ரஎக
 மனநலமன்.....ரஎஉ
 மனந் தூயாரீ.....ரஎஉ
 மனந் தூய்.....ரஎஉ
 மனமாணவு.....கஉஅ
 மலைத்தக்க.....உக
 மனைமாட்சி.....உஉ
 மனையாரீ.....கடு
 மனைவிழை.....கச
 மன்னர்க்கு.....உரய
 மன்னர்விழை.....உசய
 மன்னுயிரொல்.....சகக
 மன்னுயிரோ.....அக
 மாதர்முதம்.....சரயஉ
 மாலைநாய்.....சடுக
 மாலையோவல்.....சசக
 மாறுபாடில்.....கடுய

மறப்பினு.....சுக
 மறப்பினெவ.....சசச
 மறமானமா.....உஅஎ
 மறவற்கமா...சய
 மறைந்தவை.....உஉச
 மறைபெற.....சநடு
 மறைப்பேன்மற்...சசய
 மறைப்பேன்மன்...சஉஅ
 மறியாநெ.....சசச
 மற்றுந்தொடர்.....நானு
 மனத்ததுமா.....சுஅ
 மனத்தாளு.....நானு
 மனத்தினமை...நானு
 மனத்துக்கண்.....யசு
 மனத்துளது.....நானு
 மனத்தொடு.....நானு
 மனநலத்தி.....நானு

மிகச்செய்.....நானு
 மிகன்மேவு.....நானு
 மிகினுக்குறை.....நானு
 மிகுதியான்.....நானு
 முகத்தான.....நானு
 முகத்தினினி.....நானு
 முகத்தின்மு.....உசுநு
 முகநகநட்ப.....உசுசு
 முகநோக்கி.....உசுசு
 முகைமொக்.....சுசுஅ
 முடிவுமிடை.....உசுசு
 முதலிலாக்.....நானு
 முயக்கிடை.....சுநுநு
 முயங்கிய.....சுநுநு
 முயற்சிகிரு.....உசுஉ
 முரண்சேர்ந்.....நானு
 முறிமேனி.....சுநாயு

(108)

குறள்.

பக்கம்.

குறள்.

பக்கம்.

முறைகோடி.....உராய்க
 முறைசெய்.....நாசுசு
 முறைப்பட.....உசய
 முற்றற்றி.....உஅய
 முற்றியமுற்.....உஅய
 முனைமுசத்.....உஅய
 முன்னுறக்கா.....உநாந
 மேலிருந்து.....நகூய
 மேற்பிறத்தா.....நாடுசு
 மையலொரு.....நாாயக
 மோப்பக்கு.....நடு
 யாகாவாரா.....சுஎ
 யாங்கண்ணி.....சஉய
 யாண்டிச்செ.....நகக
 யாதனின்யா.....நாஉச
 யாதானுநா.....நாடுய
 யாமுமுளே.....சசந
 யாமெய்யா.....நாஎ
 யாரினுங்கா.....சஅஉ
 யானெனதெ.....நாஉசு
 யாடுகக்கு.....சாஉ
 வகுத்தான்.....நாசய
 வகைமாண்.....நகஉ
 வகையறச்.....நாஎடு
 வகையறித்துத.....நகஉசு
 வகையறித்துவ.....உஎக
 வகையிலாய.....அந
 வகைபென்ப.....அஉ
 வகைபொழி.....அந

வலியாரீக்கு.....நாாயக
 வலியாரீமுற்.....அஅ
 வலியினினை.....சுசு
 வழங்குவ.....நடுசு
 வழிநோக்.....நகஉ
 வழத்திலுமி.....சஅந
 வழியாரீக்.....எ
 வன்கண்கு.....உநஅ
 வாணிகஞ்செய்.....சடு
 வாய்மைபெ.....நாந
 வாராக்காற்.....சநசு
 வாரிபெருக்.....நகூடு
 வாழ்தலுயிர்.....சாயச
 வாழ்வாரீக்.....சநகூ
 வாளற்றுப்.....சசுந
 வாளொடென்.....உஎஉ
 வாளிப்போல்.....நகஉ
 வானின்றால்.....சு
 வானுயர்தோ.....சுசு
 வானுக்கி.....உநசு
 விசம்பிற்று.....அ
 விடாஅது.....சசடு
 விபிமாற்ற.....உநகூ
 விண்ணின்னு.....எ
 விந்துமிடல்.....நக
 விபவற்க.....நகூடு
 விருந்துபுற.....நகஉ
 விருப்பமுச்.....நகூஅ
 வினாந்து.....உசசு

வஞ்சமனத்தா ..... கூடு
 வருகமற்கொ ..... சகடு
 வருமுன்னர் ..... காசு
 வருவிருந்து ..... கட
 வரைவிலாமா ..... கசய

வலங்கொய ..... காடு
 வில்லேருழ ..... கட
 விழித்தகண் ..... கட
 விழுப்புண்ப ..... கட
 விழுப்பேற் ..... குடி

சுறள்.

பக்கம்.

சுறள்.

பக்கம்.

விழைததை ..... கா
 விழையார் ..... கா
 விளக்கற்ற ..... சகடு
 விளிந்தாரிண் ..... குடு
 விளியுமெண் ..... சகடு
 வினைகலந்து ..... சகடு
 வினைக்கண்வினைக் ..... கட
 வினைக்கண்வினையு ..... கா
 வினைக்குரி ..... கா
 வினைசெய் ..... கட
 வினைத்திட ..... கட
 வினைபடை ..... கட
 வினையான் ..... கட
 வினைவரியு ..... கா
 வீழப்படுவா ..... சசய
 வீழநர்வீழ ..... சசய
 வீழமிருவர் ..... கா
 வீழ்நாள்ப ..... யசு
 வீழ்வாரினி ..... சசக

வீழெய்தி ..... கட
 வெண்மை ..... கா
 வெருவந்த ..... கட
 வெள்ளத்தனையு ..... கட
 வெள்ளத்தனையவி ..... கட
 வேட்ட ..... கா
 வேட்பத்தா ..... கட
 வேட்பன ..... கட
 வேண்டற்க - ஓ ..... கா
 வேண்டற்க ..... கா
 வேண்டா ..... கா
 வேண்டிய ..... கா
 வேண்டினு ..... கா
 வேண்டிங் ..... கா
 வேண்டிதல் ..... கா
 வேலன்று ..... கா
 வேலொடு ..... கா
 வைத்தான் ..... கா
 வையத்துள் ..... கட

